

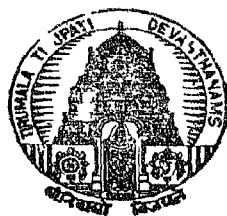
భారతీయ తత్వ శాస్త్రము

[డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణపండితుని
ఇండియన్ ఫిలాసఫీ అను ఆంగ్ల గ్రంథమునకు
ఆంధ్రానువాదము]

తృతీయ భాగము

అనువాదకులు :

విద్వాన్ బులుసు వేంకటేశ్వర్లు, ఎం ఏ



ప్రచురణ

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

1988

BHARATIYA TATTVA SASTRAMU

By

Vidwan Bulusu Venkateswarlu M A

Edited by

Mudivarti Kondamacharyulu

T T D Religious Publication Series No

August 1988

Copies 5000

Published by :

Sri Ch VENKATAPATHI RAJU IAS
Executive Officer,

T T Devasthanams, VENKATESWARA
Tirupati CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE

Acc No

000034

Date

6/10/89

Printed at

TIRUPATI

Tirumala Tirupati Devasthanams Press

Tirupati 517 507

ముందుమాట



డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ రచించిన భారతీయ తత్వశాస్త్ర చరిత్ర విశ్వవిఖ్యాతిపొందిన గ్రంథం అంగ్లభాషలో ఉన్న ఆ ఉగ్రంథాన్ని పాశ్చాత్యులూ, పలువురు ప్రాచ్యవిద్వాంసులూ ప్రాచీన భారతీయ వేదాంతదర్శనాలకూ అర్థసంస్కృతికీ సంబంధించిన ప్రామాణిక రచనగా ప్రశంసించారు

భారతీయ వేదాంత దర్శనాలను పాశ్చాత్యులకు అర్థమయ్యే తెలిలో నుడికారపు సొంపుతో సుకుమార సుందరంగా అందించడమే అంగ్లవిద్యాకోవిదుడైన రాధాకృష్ణమనిషి ప్రత్యేకత గంగానిర్ఘరిణి లాంటి అంగ్ల పదగుంభనంతో, నయాగరా జలపాత సదృశమైన వక్తృత్వముతో ఆయన ప్రతిచీ సాంస్కృతిక జగత్తుకు సనాతన భారతీయ వేదాంతతత్వ చరిత్ర వినిపించారు

ప్రాచ్యప్రతీచీ విద్వాంసులు రాధాకృష్ణవండితుని ప్రతిభకు కర్పూరనీరాజనాలు సమర్పించారు హృదయంగమమైన ఆయన కృతులకు ప్రపంచమంతటా స్వాగతసత్కారాలూ, గౌరవప్రపత్తులూ లభించాయి

అంగ్లభాషలో రాధాకృష్ణ వండితుడు రచించిన ఆ మహోత్తమ గ్రంథాన్ని తెలుగులోనికి అనువదించడానికి భగీరథ తపస్సు అవసరం అనువాదికుడికి అంగ్లభాషా వైదుష్యమూ, తెలుగులో మంచిరచనా పాటవమూ, సనాతన భారతీయ వేదాంతదర్శనాలలో సాంగోపాంగమూ సర్వతోముఖము అయిన ప్రవేశమూవుండాలి ఈ అన్ని అధికారములూవున్న శ్రీ బులుసు వేంకటేశ్వర్లుగారు దీక్షతో ఈ గ్రంథాన్ని రెండు దశాబ్దాలకు పూర్వమే అనువదించారు వీరి ఆంధ్రానువాదానికి కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీవారి జాతీయ బహుమతి లభించింది

ఇలాంటి ఉత్తమగ్రంథాన్ని తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారు ప్రకటిస్తున్నారు

తొలిరెండు సంపుటాల వలెనే నేడు వెలువడుతున్న ఈ మూడవ సంపుటము కూడా ఆంధ్రపాఠక లోకముయొక్క ఆదరాభిమానాలు చూర గొన గలదనీ, సాంస్కృతిక వికాసానికి దోహదం చేయగలదనీ మా ప్రగాఢ విశ్వాసం

తిరుపతి .

20 - 6 - 88

పి హెచ్ వేంకటపతిరాజు, I A S ,

కార్యనిర్వహణాధికారి,

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు,

తిరుపతి

— — —

విషంను సూచిత

వికాదశాధ్యాయము

బౌద్ధ మతశాఖలు

౧ బౌద్ధమత శాఖాచతుష్టయము	1
౨ వైఖాసికులు	3
౩ సౌత్రాంతికులు	10
౪ యోగాచారులు	16
౫ మధ్యమికులు	38
౬ జ్ఞానసిద్ధాంతము	40
౭ సత్యజగద్భిన్న దశలు	54
౮ శూన్యభావము—అంతర్గతార్థములు	60
౯ ఉపసంహారము	64

అనుబంధము

కొన్నిసమస్యల పునఃపరిశీలనము

౧ తత్త్వార్థనిర్ణయ విధానము	68
౨ భిన్నతత్త్వ సామ్యపరిశీలనము	70
౩ ఉపనిషదుపదేశము	72
౪ బుద్ధుని దశబలు నాస్తికవాదము	75

త్వతీయ భాగము

ప్రథమాధ్యాయము

ఉపోద్ఘాతము

౧ దర్శనముల వ్యుత్పత్తి	110
౨ వేదములతో సంబంధము	112

VI

౩ సూత్రములు	116
౪ సామాన్యభావములు	119

ద్వితీయాధ్యాయము

న్యాయ సిద్ధాంతము

౧ న్యాయపై శేషికములు	125
౨ న్యాయ ప్రారంభదశ	129
౩ సారస్వతము-చరిత్ర	133
౪ న్యాయదర్శనపరిమితి	144
౫ నిర్వచన స్వరూపము	149
౬ ప్రత్యక్ష ప్రమాణము	150
౭ అనుమానము	181
౮ తర్కవాక్యరూపము	185
౯ Induchon	198
౧౦ హేతువు	206
౧౧ ఉపమానము	౨18
౧౨ శబ్దప్రమాణము	2 1
౧౩ ఇతర జ్ఞానరూపములు	౨౨1
౧౪ తర్కము - వాదము	233
౧౫ స్మృతి	2౪5
౧౬ సందేహము	౨36
౧౭ దోషములు	2౪8
౧౮ సత్యము	241
౧౯ విశరయము	253
౨౦ న్యాయసిద్ధాంతము-సామాన్యపరిశీలనము	258
౨౧ ప్రకృతి ప్రవంచము	268
౨౨ జీవాత్మతద్గమ్యస్థానము	౨72
౨౩ కొన్ని విమర్శాత్మక పరిశీలనములు	283
౨౪ ధర్మశాస్త్రము	292

VII

౨౫ దైవతత్వము	౭౪౮
౨౬ ముగింపు	౩౦౮

తృతీయాధ్యాయము

వై శేషికాణువాదము

౧ వై శేషిక దర్శనము	౨13
౨ కొలము-సారస్వతము	౩14
౩ జ్ఞానసిద్ధాంతము	౩20
౪ పదార్థములు	౨22
౫ ద్రవ్యము	౩27
౬ అణుసిద్ధాంతము	౩౩6
౭ గుణము	౩48
౮ కర్మ	౩5౨
౯ సామాన్యము	౩54
౧౦ విశేషము	౨60
౧౧ సమవాయము	౩61
౧౨ అభావము	౩65
౧౩ ధర్మశాస్త్రము	౨68
౧౪ ఈశ్వరుడు	౩7౨
౧౫ వై శేషికతత్వము, సామాన్యపరిశీలనము	౩77

భారతీయ తత్త్వశాస్త్రము

ఏకాదశాధ్యాయము.

బౌద్ధమత శాఖలు

౧ బౌద్ధమత శాఖ చతుష్టయము

సత్యమును గనుఁగొనుటకు విచక్షణమార్గమునే బుద్ధుఁ డుపయోగించెను పరిశీలన హేతువాదముల నాతఁడు సమర్థించెను ఆతని మతమం దవిశ్వాసము కాదు ‘ ఎవరును నాధర్మమును నాయందు గౌరవముచే సంగీకరింపవలదు సువర్ణము సగి శోఁ జరీక్షించినట్లు దానిని మీరు పరీక్షింపుఁడు ” ౧ తన యువదేశమున కాధారభూతమై యున్న తత్త్వమును గూర్చి యూహావిహారముల కవకాశము నిచ్చి యున్న కారణముచే పస్తుమూల తత్త్వమును గూర్చిన అనేకమయ భావములకు బుద్ధుఁ డవకాశ మిచ్చెను ప్రాచీన బౌద్ధము భిన్న భావ కల్పనముల కవకాశ మిచ్చినది మతస్థాపకులకుఁ గలిగిన భావములే యితరులకును గలుగక పోవచ్చును కావున వైజ్ఞానికులు బుద్ధుని యువదేశమునుండి యాతని వ్యక్తిప్రభావమును, సామర్థ్యమును దొలఁగించి, పరిశీలింపఁగాఁ గొన్ని తాత్త్విక భావములు బయటపడినవి భిన్న దృక్పథములు గలవారు వీనినిఁ దమ భావముల కనుగుణముగా భిన్న తత్త్వములుగాఁ గల్పించిరి బుద్ధునికి వ్యక్తిగతముగాఁ గలిగిన

౧ దురదృష్టవశమున బహుసంఖ్యాకలైన జనులు బౌద్ధమతమును స్వీకరించు నాటికిఁ దత్త్వజిజ్ఞాస నశించినది బుద్ధుని మాటలలో విశ్వాసము హెచ్చినది బుద్ధుఁడు తానుజెప్పిన దంతయుఁ జక్కగాఁ జెప్పినా దిని అశోకుఁడు వలికినాఁడు దివ్యావదాన మందిట్లున్నది గ్రహమండలములతో నాకసము ఎడిపోవచ్చును భూమి ఎర్రవ శిఖరములతోఁ బై తెగుర వచ్చు సాగరము లింతవచ్చు కాని బుద్ధు లెన్నఁడు దోషము పలుకరు

యనుభవమే యాతని తత్త్వమును నిర్ణయించుటకు మన కాధారము బుద్ధుని ప్రమాణ రహితమైన వద్ధతి, సంప్రదాయ విశ్వాసములను నిశిత విమర్శానిర్మూలనములకు గుఱిచేసినది బౌద్ధమత శాఖలయొక్క పరిశీలన వద్ధతి, బుద్ధుని యనుభవమునే పరీక్షించు వివేక వద్ధతియైనది ఇచ్చా పూర్వకముగాఁ గాక, తార్కిక పరిశీలనము ననుసరించి, భిన్న శాఖాస్థాపనాసంఘము తప్పనిసరి యైనది బుద్ధుని మరణానంతర మచిర కాలములోనే, విశ్వాసానుష్ఠానములందు భావవైవిధ్య మేర్పడినది వై శాలియుందు జరిగిన పథయందే ఎద్దాంతములను గూర్చిన వాదోప వాదములు చెలరేగి, సభ నుండి విడిపోయిన వారందరు మహాసంఘమును నడిపి, తిరిగి వారిలో వారికిఁ గలిగిన విభేదములచే నెనిమిది శాఖలుగాఁ జీలిపోయిరి వై శాలిలో సభ జరిపిన ధేరవాదులు క్రిస్తుపూర్వము రెండవశతాబ్దమునందుఁ గొన్ని శాఖలుగా విడిపోయిరి కాని, వారిలో ముఖ్యశాఖ, సర్వాస్తివాదమును సమర్థించెను పాశ్చిగ్రంథము లీ భిన్న వాదములను బ్రకటించెను తథావత్తు గ్రంథ మీ బహుశాఖోపశాఖలను గూర్చి ప్రసంగించినది ౧ క్రి పూ ప్రథమశతాబ్ద పూర్వ ముదయించిన యీ శాఖావాదములను, హిందూతత్త్వ వేత్తలు స్మరించి యుండలేదు బౌద్ధశాఖలు ముఖ్యమైనవి నాలుగనియు, నందు రెండు హినయానము నకును, రెండు మహాయానమునకును జెందిన వనియు వారు తలఁచిరి వై భ షకసౌత్రాంతికములు హినయానశాఖలు ౪వి సర్వాస్తివాదమును విశ్వసించి, దేశకాలములయందు స్వయంస్థతిగల ప్రపంచము నిజముగా నున్నదనియు నందు మన సిన్ధితరపస్తువులతోఁ బా దౌక స్థానమును గలిగి యున్నదనియు నమ్మును యోగాచార, మాధ్యమికులు మహాయాన శాఖీయులు యోగాచార శాఖీయులు విజ్ఞానము స్వయంభువ సునియు, సర్వపస్తువులను స్మరించు శక్తి కలదనియుఁ జెప్పదురు ఇదియే పరమార్థమును పరమసత్యమును, మహాయాన సూత్రములకు మూలాధారమును గల్పించిన 'అథావ' తత్త్వమును మాధ్యమికులు పోషింతుదు మాధ్యమికులనే సర్వవై నాశికు లనియు నందుదు ౨

౧ చూడు జె ఆల్ వీ యన్ గూర్గా పాశ్చిగ్రంథసమాజవత్రిక ౧౯౦౪-౦౫

౨ ౧ చ శతాబ్దమునకుఁ జెందిన ఇత్సంగు వాసివాడు దోదినత్తువులను బూజించి మహాయానసూత్రములఁ బఠించువారు మహాయానపరస్థులయందుఁ గర్బులొన

బౌద్ధమతముయొక్క భిన్న శాఖాతత్త్వభావములు వీజరూపమునఁ జిరకాలమునుండి యున్నను, కనిష్ఠుని కాలమున కనంతరమే, వీని సంకలన నిర్మాణములు జరిగినవి హిందూదర్శనములు వీనినే విమర్శించినవి అనఁగా నివి వానికిఁ బూర్వకాలమునకుఁ జెందినవి ఇవి క్రీ. వె. 2-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందినవని చెప్పినచో సత్యమునకు విశేష భేదముండదు, ఇందుఁ గొందరు సుప్రసిద్ధులైన శాస్త్రకారు లింకను సర్వాచీనులై యుండవచ్చును బుద్ధుని మరణానంతరము 3-వ శతాబ్దములో వైఖాషికులును, 4-వ శతాబ్దములో సౌత్రాంతికులును ప్రాముఖ్యము గాంచిరి బుద్ధుని మరణానంతరము ఐదువందల సంవత్సరములకు మాధ్యమికులు బయలుదేరిరి అర్యదేవుఁడు చెప్పినాఁడు యోగాచార శాఖాస్థాపకుఁడైన 'అనంగుఁడు' క్రీ. వె. మూడవ శతాబ్దమునకుఁ జెంది యుండును బౌద్ధతత్త్వ ప్రచార ప్రసిద్ధి క్రీ. వె. ౫, ౬, ౭ వ శతాబ్దములలో సుత్యుష్టదశ నందినది

౨ వైఖాషికులు

హీనయానమునకుఁ జెందిన మతశాఖలు సర్వాస్తివాదమును సమర్థించినవి ౧ ఇతరశాఖల భాష విరుద్ధభాష యగుటచే వైఖాషికుల కీ నామము వచ్చినది, లేక అభిధర్మభాష్య నామమైన "విభాష" కుఁ

రింపఁబారు హీనయానమంతయుఁ దెప్పఁబడుదురు మహాయానము రెండురకములు ఒకటి యాధ్యమికము, రెండో యోగము స్థితిగల దంతయు నిజముగా లేని దనియు మఱకు గోచరించు పస్తువు ద్రావకముల మనియు హాద్యమితులు చెప్పుదురు యోగ శాఖవారు సర్వము మహత్వమియు పస్తువు లన్నియు మనోభావములే యనియుఁ జెప్పుదురు (తరకులప్రవాస ఇత్తింగు పుట ౧౫)

౧ సర్వాస్తివాదులు లేక శాఖవాదులు ముఖ్యమైన వేడు గ్రంథములనియు నందు బుద్ధుని సంకల మించుమించుగా 300 సంవత్సరములకు కాల్యాయని పుత్రునిచే రచింపఁ బడిన ఖాండ్యుప్రస్థాన మగ్గిగణ్యమైనదియు నమ్ముదురు దీనిపై భాష్యము మహావిభాష నామమున వైఖాషికులచేత యుత్పత్తులచే పనుమిత్రుని నాయకత్వమునఁ గని పుట్టెను ఇదివీ మహావిభాషలలోని రచింపఁబడిన వనుబంధుని 'అభిధర్మకోశము' నందు దీని సంప్రచారమునందు యుగోమిత్రుఁడభిధర్మకోశ వ్యాఖ్యను రచించినాఁడు, ఉదాహరణముగా ౪౮౯ తర్కానుభాషలు సర్వాస్తివాదము ననుసరించినవి బుద్ధు,

జెందినవా రగుటచే వైభాషికులైరి వీరు సూత్రముల ప్రమాణమును బూర్తిగా నిరసించి, అభిధర్మమునే యనుసరింతురు వస్తుస్వభావమును సుస్పష్టముగాఁ దెలుపుట కనుభవమే సాక్షియని వారు చెప్పుదురు వస్తువులతో ప్రత్యక్షసంపర్కము వలన జనించు ప్రత్యక్షజ్ఞానమే యనుభవమని వారిమతము ప్రపంచము దర్శనమున కనుగుణముగా నున్నది బాహ్యప్రపంచము మన కగోచర మనుట యుక్తము కాదని వారితలంపు ప్రత్యక్షదర్శనము లేనిదే అనుమానమును లేదు దర్శనముల యాధారము లేనిదే మనకు వ్యాప్తయును లభింపదు దర్శింపఁబడిన వస్తుజ్ఞానము లేని యనుమానము స్వభావవిరుద్ధ మైనది ౧ అందుచే వస్తువులు రెండు విధములు, దర్శింపఁబడినవి, అనుమానింపఁ బడినవి అచ్చటచ్చట కొన్ని వస్తువు అనుమానమునకు గోచరించినను, సామాన్యముగా నవి ప్రత్యక్షమునకే ఋజుగగును బాహ్య వస్తుప్రపంచమునకు నంతరింగ భావప్రపంచమునకు భేదము చెప్పఁబడెను భావములో వస్తువులు కలిసియుండు పద్ధతివేరు బాహ్యజగత్తులో నవి కలిసియుండు పద్ధతివేరు బాహ్యప్రకృతియు మానసిక ప్రపంచము పరస్పర స్వతంత్రస్థితి గలవని చెప్పు సహజద్వైతవాదులు వైభాషికులు వీరి జ్ఞానసాధన సిద్ధాంత మొక విధమగు ప్రత్యక్షవాదము మనస్సునకు వస్తుజ్ఞాన మున్నది ద్రవ్యాస్తిత్యమును గూర్చిన మన జ్ఞానము మనః కల్పనము కాదు, ద్రవ్యదర్శనములో వస్తువు లున్నవి వస్తుమూల పదార్థము మూడు కాలములందు నిత్యమై యున్నది

నిత్యవస్తు మూలపదార్థములు క్షణికవస్తురూపములుగావు, వాని వెనుకనున్న వస్తుకారణభూతములు పంచభూతములు లేక స్కంధముల యొక్క మూలపదార్థములు శాశ్వతముగా నున్నవని కొందరు సర్వాస్తివాదులు చెప్పుదురు లోకముగల కారణసిద్ధాంతమును వారు విడిచి పెట్టిరి, ఏలనఁ గార్యకారణము లొకే వస్తువుయొక్క రెండు రూపములని వారి యభిప్రాయము మంచునకు నావిరికి జలమే మూలద్రవ్యము

యందు ఖిత్తినుగ్గడించినను, అశ్వమోక్షుల బుద్ధవరికము అర్యభూరుని 'తాతకమాల' యీ శాఖకుఁ జెందినవే వారిలోవారికి భిన్నభావములున్నను ధిదంతులు దర్శిత్రాణ మోషకుఁడు బుద్ధదేవుడు సర్వాస్తివాదులు సమర్థించినవారిలో ముఖ్యులు

౧ సకలలోకానుటవ శరోధాచ్య

మూలపదార్థములకు వస్తువులకుఁ గల సంబంధ మెట్టిదో స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడలేదు వస్తుమూలద్రవ్యస్వరూపస్వభావములును స్పష్టముగా నిర్వచింపఁ బడలేదు ఈ మూలపదార్థములు క్షణికములేయని కొన్ని శావుల వచింపఁబడెను అవి భావమాత్ర కల్పనములే యనియుఁదలఁపఁ బడినవి ౧ పుద్గలమను నాత్మపదార్థము మన వ్యవహారజీవితము గాక పే రేమియును లేదు మానసిక క్షణికదశావరంపరలనే యేకత్వము గల వ్యక్తిత్వముగా భ్రాంతిమతులు తలఁచుచున్నారు ప్రకృతిభావములపై నాధారపడిన యీ సిద్ధాంతము కేవల ప్రత్యక్షప్రమాణము ననుసరించిన నాస్తికవాదమే, మనము చూచునవి క్షణికదృశ్యములే యను భావము దృష్టితో నుంచుకొని వాని వెనుక నున్న మూల పదార్థము లూహింపఁబడి నపే కాని, దర్శింపఁబడినవి కావని సాత్వాంతియ లంగీకరించిరి

వ్యవహారప్రపంచము సత్య మని పై భాషికులు సాత్వాంతికులు సంగీకరించిరి వస్తువులు బాహ్యభ్యంతరములుగా రెండు తెఱఁగుల నున్న వనిరి బాహ్యవస్తువులు భౌతికములు, ఆభ్యంతరవస్తువులు చిత్త జములు ౨

భూత చతుష్టయమే కాని యైదవది లేదు, కారిన్యగుణముగల భూమి, చల్లనైన జలము, వేడిమిగల యగ్ని, చలనశీలముగల వాయువు వంచ మమైన యాకాశభూత మంగీకరింపఁ బడలేదు పరమాణుసంయోగ

౧ చూడు—పాశ్చీగ్రంథసమాజ పత్రిక ౧౯౧౩-౧౯౧౪ పుట ౧౩౩

౨ వసుబంధుని అభిధర్మకోశములో వర్ణింపఁబడిన విషయావిషయ విభాగములను బరిశీలించు విషయావిభాగము సులభము ఎంచస్కంధములు ద్వాదశాక్షరతనములు, అష్టాక్షరతనములు విషయవిభాగము రెండువిధములు అసంస్కృతధర్మములు, సంస్కృత ధర్మములు వస్తువులవలన జనింపని అసంస్కృతధర్మములు స్వయంస్థితిగలవి, ఉప్పుత్తి వృద్ధి నాశనములుగల హిమముల కతీతములైనవి, మూడురకములు—(౧) సత్సత్త్వ విరోధము (౨) అప్రతి సంఖ్యావిరోధము (౩) అకాలము సంస్కృతధర్మములు నాలుగు రకములు (౧) ఏకాదశరూపధర్మములు (౨) ఒక చిత్తధర్మము (౩) ౪౬ చైత్రధర్మములు (౪) పదునాలుగు చిత్తచైత్రములధర్మములు ధర్మమనగా నేక వస్తువులు న్యాయము విధి విశ్వాసము మతము ప్రపంచవయములు వస్తువులు రాజ్యము మున్నగునవి స్థితిగల యే వద్యమునకైనను ధర్మశబ్దము వర్తించును చూడు సోజెన్ బొద్ధమతకత్త ములు

ములచే నేర్పడినవే బాహ్యవస్తురూపములు అణుసిద్ధాంతమును వైఖాషికులు, సాత్రాంతికులు సంగీకరించిరి వస్తువు లన్నియు నణుకల్పితములు, అణువు షణ్ముఖములు గలదనియుఁగాని దానిలో నున్న యావరణ మొకటి యనియు వైఖాషికులవాదము మనము శిరోజనముదాయమునే చూడఁగలము కాని, యేకశిరోజమును జూడఁజాలనట్లే, మన మణుసముదాయమును జూడఁగలము కాని, యేకాణువును దర్శింపలేము ౧

అణు వనఁగా సూక్ష్మతమమైన రూపాంశమని వసుబంధువు నిర్వచనము^౧ ౨ అణువు నొకచో నుంచుటకాని, త్రొక్కుటకాని, వట్టుకొనుటకాని, యాకర్షించుటకాని సాధ్యముకాదు అది దీర్ఘముకాదు, ప్రాప్యముకాదు, చక్రముకాదు, చతురస్రముకాదు, వక్రముగా దవక్రముగాదు, ఉన్నతముగాదు, నిమ్నముగాదు అది అవిభాజ్యము, సదృశ్యము నశుతము, సనాస్వాద్యము, సరూపమునైనది ౩ అణువు లొకదానిలో నొకటి ప్రవేశింపలేదు అణుద్యయోణుత్రయములను వైఖాషిక సాత్రాంతికు లంగీకరింపరు కాని యవి యనేక సంఖ్యలలోఁ గలియవచ్చును ఇంద్రియముల నాకర్షించు భౌతికవదార్థములు రూపము యొక్క లక్షణవత్తుష్టయమైన, వర్ణగంధ రుచి స్పర్శల సముచ్ఛయములే ఈ లక్షణ వత్తుష్టయము గలిగిన దొక పరమాణువు ఇది విభజింపఁబడదు పరమాణు సముదాయమే మనకు గోచరించును అణువు పరమాణు సంపుటి యగుటచే దర్శనీయము సర్వభూతములలోని యణువులు పృథివ్యప్రేక్షావాయు లక్షణములు గల సమానరూపములే వస్తువు లన్నిటియందు భూతవత్తుష్టయ లక్షణము లున్నను, గొన్నిటిలోని యణువులు తమ శక్తి నావిష్కరించును కొన్ని యనావిష్కృతములై యుండును కరినలోహమందు భూవదార్థము, ప్రవాహమందు జలవదార్థము, జ్వాలయం దగ్నివదార్థము, ప్రధానముగా గోచరించును

౧ అణువు ఎరమార్థమనియు నింద్రియగోచరము కాదనియు న్యాయ సూత్రములు చెప్పును న్యాయసూత్రములు ౨ ఆ ౧ ౩౬, ౪ ౧౭౪

౨ రూపముయొక్క సూక్ష్మతమాంశము పరమాణువు అది అభేద్యము అగ్రాహ్యము, తొలఁగింపరానిది

౩ అభిధర్మమహా విభాష

సర్వాస్తివాదులు ప్రపంచద్వైతము నంగీకరింతురు భాజనలోక మనగా వస్తువులతో నిండియున్నది సత్త్వలోక మనగా జీవములతో నిండినది మొదటిది రెండవదాని కువకరించును మనస్సునకు జడపదార్థమునకును సంబంధములేని “ప్రాప్తి”, “అప్రాప్తి” వంటి చిత్తవిప్రయుక్త ధర్మములున్నవి ఇవి స్థితి గలవి కావు కాని మనస్సునకుఁగాని, జడపదార్థములకుఁగాని సంబంధము గలిగి నప్పు డివి స్థితినిఁగాంచును

అసముచ్చయ్యాత్మక భూతములు మూడున్నవి భేదరహితము నంతము నైన దాకాశము అది నిత్యమై సర్వవ్యాప్తమైన నిజస్థితిగల పదార్థము ౧ ఆకాశము రూపము లేనిది వస్తువుకాదు, కాని దాని కస్తిత్వ మున్నది ధర్మ దర్శనాభావమే అప్రతిసంఖ్యా నిరోధము ౨ దిజ్ఞానముచే జనించినది కాదు ప్రత్యయము లేక అవస్థాకూన్యతచే నిది కలిగినది ౩ ఒకే వస్తువుపై నేకాగతచే నితరభావములన్నియు నణగి పోవును ప్రతి సంఖ్యా నిరోధ మతీంద్రియ జ్ఞానముచే లభించునది ఇదియే సర్వాస్తివాదుల పరమలక్ష్యము ఈ శాఖయొక్క నిర్వాణ మనగా స్కంధోపాధి పరిమితమైన యవస్థగాని, తద్విరుద్ధముగాని కాదు వీరి యవస్థాత్మక ధర్మత్రయమును శంకరుఁడు ఖండించినాఁడు అవి అవస్తువులనియు, నభావమాత్రములనియు, నిరుపాఖ్యము ౩ లనియు నాతఁడు చెప్పినాఁడు కాని యివి అనిర్వచనీయములైనను, నసత్యములు కావు

మనకు నిజమగు జ్ఞానసాధనములు రెండే యున్నవి దర్శనసమాలోచనములు కల్పనారహిత మైనది గావున దర్శనము లేక గ్రహణము మనకు సత్యము నిచ్చును కాని దర్శనము మన కప్పజ్ఞరూపముల నిచ్చును ఆలోచనములేక అధ్యవసాయము స్పష్ట మైనదైనను, మనకు జ్ఞానము నీయుదు ఏలన నది కేవల భావాత్మకము దర్శనము మిథ్యకాదు కాని, స్పష్టమైనది కాదు భావము స్పష్ట మైనదేకాని మిథ్యారూపము కేవల భావశూన్యముగా దర్శింపఁబడు వస్తువు లేదు జ్ఞానవస్తువుల యొక్క

౧ న్యాయసూత్రము నీ భావమునే కలిగియున్నది

౨ పనుబంధపు

౩ వేదాంతసూత్రభాష్యము ౨ అ ౨ ౨౨-౨౩

దర్శనాత్మక, భావాత్మక రూపముల నిర్ణయించుట కష్టము ఈ వైభాషిక సిద్ధాంతము నిర్దుష్టమైనది కాదు ఏలన, దర్శన మస్పష్టమైన దైనచో వస్తువుల నిజస్వరూప జ్ఞానము నది మనకిచ్చినదని యెట్లు నిశ్చయింపఁ గలము? దర్శనము వలన నేదో వస్తుజాల మున్నదని మనము గ్రహింప వచ్చును కాని వస్తుస్వరూపమును నిస్సంశయముగా నిర్ణయించుట కనుమాన మవసరము

దర్శించునది విజ్ఞానము ఇది చిత్తాధారము, నిత్యము నైనది స్మృతి, చిత్తధర్మము ఇంద్రియ విషయములు రూపాత్మకములైన రుచి గంధ శబ్ద స్పర్శములు వీని కనుగుణముగాఁ బంచేంద్రియములు నున్నవి ఇంద్రియములు బాహ్యవస్తువులను జూచి, చిత్తమును మేల్కొల్పి, విజ్ఞానము నుద్రేకింపఁజేయును బాహ్యవస్తువులను గ్రహించు నీ యింద్రియములు స్వభావముచే భౌతికములు ప్రతిదానికీ బ్రధానము సంకళూతము నగు రెండు భాగములు గలవు పంచేంద్రియముల ననుసరించి యైదును, సంతరింద్రియమైన మనస్సు ననుసరించి యొకటియు నారు విధములైన విచక్షణ మున్నదని చెప్పబడెను షష్ఠేంద్రియమైన మనస్సువలనఁ బ్రత్యేకవర్ణములను మనము తెలిసికొనుటే కాక, వర్ణస్వరూపమును లేక శబ్దస్వరూపమును మనము తెలిసికొందుము చిత్తము విజ్ఞానము నొకటయిని వసుబంధువు నఖిపాయము ౧ చిత్తవిజ్ఞానముల కంటె వెలైన ఆత్మలేదు

ఈ మతశాఖ ననుసరించి, బుద్ధుడొక సామాన్య మానవుఁడు తన బుద్ధత్వముచే సవికల్పక నిర్వాణము నార్జించి, మరణముచే మహానిర్వాణమును బొంది, బుద్ధుఁడు నశించి పోయినాఁడు, యద్ధునిలోఁగల దైవాంశ యేమనఁగా నాతఁడితరుల సహాయసంతతి లేకుండ సత్యము యొక్క అనుభవజ్ఞానము నార్జింపఁగలిగినాఁడు

౧ మనస్సు (చేతన) పరిమించును గానఁ జిత్త మనియు, (మన్తే) అలోచించును గాన మస్సునియు, (వితాంతే) తెలిసికొనునుగావున విజ్ఞాన మనియుఁ జెప్పబడెను అపి ధర్మకోశము ౨

3 సౌత్రాంతికులు

హీనయానము యొక్క రెండవ శాఖకుఁజెందిన వారు సౌత్రాంతికులు. ౧ మన స్వంబంధములేని బాహ్యప్రపంచ మున్నదని సౌత్రాంతిక వాదము కాని దానిని మనము ప్రత్యక్షముగా దర్శింపలేము వస్తువులను గూర్చి మనకుఁగలిగిన మానసిక వేదనలచే వాని యునికిని మనము గ్రహించుచున్నారము వస్తువులు లేని వస్తుదర్శనముండదు కావున నవి యుండితీర వలెను ౨

మాధవాచార్యుఁడు తన సర్వదర్శనసంగ్రహములో బాహ్య ప్రపంచాస్తిత్వము ననుమానించు సౌత్రాంతికుల వాదములను వివరించి నాడు “వస్తుజ్ఞానమునకు వస్తువుయొక్క ఉనికి నిజమై యుండవలెను వీలన దానికి రెండు రూపము లున్నవి, వస్తుస్థితి కేవల జ్ఞాన రూపమే యైనచో నట్లే గోచరింపవలెను కాని బాహ్య వస్తురూపముగా గోచరింపరాదు” అధునిక తర్కమున కిది బాహ్యవస్తువునకు నిజ వస్తువునకు భేదము తెలియని యజ్ఞానమని తోచ వచ్చును అంతరంగ మందలి భావమే, నిజముగా బాహ్యమున వస్తువున్నట్లు భ్రాంతిని గలిగించు చున్నచో సౌత్రాంతికులు దాని కిట్లు సమాధానము చెప్పుదురు, “ఇది సమర్థింపఁదగినది కాదు, నిజముగా బాహ్యవస్తువులు లేని యెడల మూలమే లేని భావ ముదయించుటే అసంభవము వసుమిత్రుఁడను నతఁడొకఁడు వంధ్యాపుత్రునివలెఁ గన్పట్టుచున్నాఁ డనుట వంటిదే

౧ సౌత్రాంతికపదార్థ వ్యుత్పత్తినిగూర్చి మాధవుఁడిట్లనెను కొందరు శిష్యులు పూజ్యుఁడగు బుద్ధుని తన సూత్రాంతము అనగాఁ ద్త యుపదేశముయొక్క ఎరమార్గ మేమని యడుగఁగాఁ జెప్పినది వినినవారు సౌత్రాంతికులు (యన్ డి యన్ పుట ౪౩౬) బుద్ధుని ప్రసంగములు గలిగిన సుత్రా పీఠికమును నమ్మి, యితరపీఠికములను విసర్జించువారు సౌత్రాంతికులు కావచ్చును వీరికి సూత్రములే ప్రమాణములు బుద్ధుని వాక్యములు తప్ప నే యితర ప్రమాణములను నమ్మనివా రొక శాఖయు, నితరముల సంగీకరించువా రింకొక శాఖయులు రెండు శాఖలుగ నున్నారు నాగార్జునుని సమకాలికుఁడైన శ్రమరలబ్ధుఁ డి శాఖాస్థాపకుఁడు తర్కఎండితుఁడగు ధర్మోత్తరుఁడు వనుబంధ నవిధర్మకోశభాష్యకారుఁడగు యశోమిత్రుఁడు నీ శాఖవాదులు

౨ లాకే వ్యాసము, ౪ అ ౪ ౩

యగును ” ౧ కొన్ని లక్షణములచే వస్తువుయొక్క నిజస్థితిని మనము గ్రహింపఁగలము పుష్టికరమైన చూపునుబట్టి మనుజునికి నముచిత పోషణ మున్నదనియు, భాష ననుసరించి జాతిని, ముఖవైఖరిని బట్టి హృదయ భావమును గ్రహించినట్లే ౨ మతీయు విజ్ఞానరూప మందరలో నొకటి రూపము గలిగి యున్నది అదియే పరమ స్రమాణ మైనచో లోక మంతయు నొకటి యై యుండవలెను కాని మన మొక మారు వైల్యమును, వేటొకమారు కుంకుమరంగును జూచుచున్నాము ఈ భేదము, భేదముగల వస్తువుల యునికిచే జనించి యుండవలెను విజ్ఞాన వైవిధ్యమే, బాహ్య వస్తవస్థితిమును ఋజువు చేయుచున్నది. మతీయు, “ఒక వస్తువున్నప్పుడే, కన్పట్టు కొన్ని వస్తువులు, కొన్ని వేళల నా వస్తువు కాక వేటొక వస్తువుపై నాధారపడి యుండవచ్చును ” విజ్ఞానము భిన్నకాలములలో భిన్నవర్ణములను దర్శింపవచ్చును “అది అహంకారమునకు సంబంధించిన కర్మజ్ఞానమే లేక ఆలయ విజ్ఞానమే కావచ్చును వివిధవర్ణములుగాఁ జూపట్టునది వస్తువిజ్ఞానము లేక ప్రకృతి విజ్ఞానము ” ఈ బాహ్య ప్రపంచము మన సంకల్పము ననుసరించి గోచరించునది కాదు అవయవజ్ఞ పూర్వకములైన యింద్రియ దర్శనముల కర్థము చెప్పవలె నన్నచో, శబ్దస్పర్శరూపరస గంధాదులను, సుఖదుఃఖాదులను గలుఁగఁజేయు బాహ్యప్రపంచ మొకటి యుండక తప్పదు అందుచే విజ్ఞానమునకుఁ బ్రపంచము బాహ్యమై యున్నది. మన కనుమానముచే నది యున్నదను విజ్ఞానము కలుగు చున్నది కాని బాహ్య ప్రపంచాస్థితిము సంశయ విఘాతమున కతీతమైన యాధార్థ్యమును గలిగి యున్నదా యని ప్రశ్న యుదయించును దేశార్థే చెప్పినట్లు, “వస్తువులు నిజముగా లేకున్నను, సున్నవను భావమును మన సునస్సునకుఁ దోపించున దేదైన భూతము లేదు గదా!” మన విజ్ఞానమునకు గోచరించు వస్తువులు నిజముగా మన భావములే యని చెప్ప యోగాచారుల సిద్ధాంతమును నమిపించితిమి ఎట్టి భూత ప్రభావమును మనలను మోసగించుటలేదు వ్యక్తి యొక్కయు విజ్ఞానము యొక్కయు నేకత్వమును మనము విడఁచిసి నపుడు, అహం

కార విజ్ఞానమును, ప్రపంచవిజ్ఞానము నుండి పేరుపరచి నపుడు, రెండును నశించును మాధ్యమిక సిద్ధాంత మాత్మానాత్మద్వయమును నిరసించి తదతీతమైన యేకత్వమునకుఁ దోడ్పొంది పోవును

బాహ్యవస్తువులు లేనిదే వాని దర్శనజ్ఞానమును అభింపజాలదని సౌత్రాంతికులు చెప్పి, యీబాహ్యవస్తువులు క్షణికములని నిర్ణయించిరి మన విజ్ఞానరూపమును నిర్ణయించు బాహ్యవస్తువులు క్షణికములై నచో నవి నిత్యవస్తువులను భ్రాంతి యెఱుదయించుచున్నదిః “వస్తురూపము లొకదానివెంబడి నొకటి మనస్సులోఁ బ్రవేశించు చున్నవి వాని పేగ ప్రదర్శనములచే నొకే కాలమందవి గోచరించుచున్నట్లు భ్రాంతి జనించు చున్నది అష్టదశ వద్యములోని యెనిమిది దశముల గుండ నొక బాణము పోవునట్లును, అలాతచక్ర భ్రాంతి వలెను వస్తువులు గోచరించు చున్నవి ” సౌత్రాంతికులు ద్వైతము సూహించువారే కాని స్థిరనిర్ణయమును జేయువారు కారు ప్రపంచము ప్రత్యక్షమభవ సిద్ధమని వా రంగీకరింపరు కాని మనకు భావదర్శనముల నిచ్చుచున్నది కావున జగత్తు సత్యమని యనుమానింతురు విజ్ఞానరూపదర్శనముచే వస్తువులు తెలియుచున్నవి మానసిక లక్షణము ననుసరించి చూచినచో వై భాషికులవాద మెక్కువ సమంజసముగా నున్నది మనము దర్శించు నపుడు, మనకు భావమే గోచరించునని సౌత్రాంతికుఁడు చెప్పును, ఒక వృక్షమును మనము చూచినపుడు మనకు వృక్షమే గోచరించుచున్నది కాని వృక్షభావమే కాదని చెప్ప వై భాషికుల వాదము మనస్తత్వ వివరముల నెఱుగని యసంస్కృతబుద్ధికి సమంజసముగానే తోచును మనస్తత్వ విషయ పరిశీలనమును గొనివచ్చి, సామాన్య మనవుని దర్శనములోఁ జొప్పించి వాదించుట మనస్తత్వశాస్త్రదోషములలో నొకటి యగును ఒక వృక్షి చెట్టును జూచుచున్నాఁడు, తాను వృక్షము కాదు ఆతఁడు చూచునది చెట్టు కాదు, వృక్ష మను నొక భావమునే యాతఁడు చూచి, బాహ్యజగత్తులో నది యుండియుండవలె నని యను మానించుచున్నాఁడని చెప్పుట స్పష్టమైన విషయమును తలక్రిందొనర్చుట యగును దర్శనములు విజ్ఞానముయొక్క క్రియ యనియు,

నిజముగానున్న బాహ్యప్రపంచవస్తువునకు విజ్ఞానమునకు నట్టి సంబంధమున్న దనియుచెప్ప వై భాషిక సిద్ధాంతము నాధునిక మనస్తత్వశాస్త్ర మంగీకరించుచున్నది

ధర్మకీర్తి న్యాయబిందు గ్రంథమునకు ధర్మోత్తరుఁడు వ్రాసిన న్యాయబిందుటీక యను దానిలో మానవునకుఁ గల సర్వవాంఛలు సమ్యక్ జ్ఞానమువలననే సిద్ధించునని చెప్పియున్నాఁడు ఒక నిర్ణయము నిజవస్తువుల కనుగుణమైన దగుచో సత్యమైనది, సత్య మనగాఁ గార్యసిద్ధి చేకూరుటే జ్ఞాన మంతయుఁ బ్రయోజనాత్మకము ఒక వస్తుభావమును దర్శించుటతో నారంభించి తద్వస్తు విషయమై జనించిన కాంక్ష సిద్ధించుటతోఁ బూర్తియగును మన వాంచాసిద్ధి నిచ్చుటలోఁ బ్రత్యక్షానుమానములు రెండు నువయోగించును గావున, రెండును సక్రమ జ్ఞానసాధనములే దర్శనము ప్రత్యక్షజ్ఞానము నిచ్చును అనుమానము మానసిక భావముచేఁ బరోక్షజ్ఞానము నిచ్చును స్వప్నములు మున్నగు మిథ్యా దర్శనములు దోషజ్ఞానమునఁ జేరును

బాహ్యప్రపంచము సత్యమని నిర్ణయించి, సౌత్రాంతికుఁడు జ్ఞాన సాధన విధానమును వివరించినాఁడు నాలుగు విషయములపై నాధారపడి జ్ఞాన ముదయించును ౧ అంబనము ౨ సమనంతరము లేక భావాంతర సూచనములు, ౩ సహకారి ౪ అధివశిరూపము “నైల్యము మున్నగు నాలంబనమువలనఁ జిత్తము నందు నీలవర్ణముగల వస్తు రూపము లుదయించును దానినే జ్ఞాన మందురు సమనంతరము వలనఁ బూర్వజ్ఞానము స్మరణకు వచ్చును ఒక ప్రత్యేక ఐస్తుజ్ఞానము మనకుఁ గలుగుటకుఁ గారణములు, తేజస్పందనము, నౌక యింద్రియము ప్రధానముగా బ్రవృత్తియిం దుండుటయు నై యున్నది” ౧ తన న్యాయబిందు గ్రంథమునందు ధర్మకీర్తి మహాకల్పనా సంబంధ మేమియు లేని వస్తుగోచరత్వమే దర్శనమని రచించినాఁడు అనఁగా నది నిర్వికల్పజ్ఞానము, ఏలన సకల్పజ్ఞానమునందు మానసిక భావ

కల్పనావ్యాపార మున్నది భావ్యకారణ సంబంధముల నిందియములు తెలియఁజను ననియు, నామసంబంధములు మనఃకల్పితము అనియు ధర్మకీర్తి నుడివినాఁడు మనఃకల్పనములతో నెట్టి సంబంధమును లేని, స్వచ్ఛమైన ధర్మనము వస్తుస్వస్వరూపమును గోచరింపఁజేయును కాని మన యనుభవములోని వస్తుధర్మనములందు, స్వచ్ఛధర్మన మెంత యున్నదో, మనోవ్యాపార మెంతయున్నదో నిర్ణయించుట కష్టమైనవని

ఎట్టి భేదమును లేకుండ వై భాషికులవలెనే సౌత్రాంతికులును అణు సిద్ధాంతము సంగీకరించినారు ఆకాశ మనఁగాఁ బరమాణువే యనియు, రెంటికి భేదము లేదనియు రెండును మనఃకల్పనములేయనియు సౌత్రాంతికుని భావము ౧

వై భాషికులకు మాధ్యమికులకు వ్యతిరేకముగా సౌత్రాంతికులు మనస్సు తన్నుఁగూర్చి తా నాలోచింపఁగలదనియు నందుచే మన మాత్మావలోకన శక్తిని గలిగియున్నామనియు సమర్థించిరి ౨ చేతి వ్రేలు తన యగ్రమును దానే ప్పృశింపఁజాలదు కాని దీపము తన్ను నితరములనుగూడ కాంతిమంత మొనర్చుచున్నది ౩ ఈ సిద్ధాంతము వ్యవహార ప్రపంచమున కనుగుణముగా నున్నది

సౌత్రాంతికుడైన యశోమిత్రుఁడు, వసుబంధు రచితమైన అభి ధర్మకోశ భాష్యకారుఁడు, దైవాస్తిత్వమును గూర్చి యిట్లు వాదించి నాఁడు ఈశ్వరుఁడుగాని పురుషుఁడుగాని, ప్రధానముకాని జీవులను సృజింపలేదు మహదేవుఁడైనను వానిదేవుఁడైనను, మణివ్వఁడైనను ప్రకృతియైనను, బురుషుఁడైనను, సృష్టి కేకకారణుఁడైనచో, నాతఁడు ప్రథమకారణమైన కారణమున సృష్టియంతయు నొకే కాలమున నొక్క మారుగా జరిగి యుండవలెను ఏలనఁ గార్యములేని కారణ ముండఁ జాలదని మన మంగీకరించి తీరవలెను కాని జీవు లొక్కసారిగా నుద యించి యుండలేదు కొన్నిటితరువాతఁ గొన్ని క్రమముగా జనించుటే కాక, కొన్ని పిండజములు, కొన్ని యుద్భిజములు ననేకరీతులుగాఁ

౧ యన్, యన్ యన్ యన్ ౩౨, ౩౫

౨ స్వసంపత్తి, ౩ బోధిషర్యావతారము, ౬౨, ౧౫

బుట్టినవి అందుచే సృష్టికిఁ గారణవరంపర యున్నదనియు దేవుఁ డొక్కఁడే కారణము కాదనియు స్పష్ట మగుచున్నది కాని కారణ నానా త్వమునకు హేతువు దేవుని సంకల్పమే యను నాక్షిపణము గలదు “ఇప్పు డొక జీవి, యీ లక్షణములు గలిగి, యీ విధమునఁ బుట్టుఁగాక, ఇంకొక లక్షణముగల జీవవర్గ మింకొక విధముగా జనించుఁగాక” యని దేవుఁడు సంకల్పించుచున్నాఁడు సృష్టికార్యక్రమ మీ విధముగా జరుగుచున్నదని గ్రహించి దేవుఁడే సర్వసృష్టికి నేతైక కారకుఁడని గ్రహింపవలెనని చెప్పుదురు దీని కిట్లు మేము సమాధాన మిచ్చు చున్నాము దేవునికి భిన్నసంకల్పము లున్నచో భిన్న కారణములున్న వని యంగీకరించుటే యగును దీనివలన దేవుఁడు ప్రథమకారణ మని మనము చెప్పుకొన్న మొదటి సిద్ధాంతము నిరసింపఁబడుచున్నది దేవుఁ డొక్కఁడు, భాగములు లేనివాఁడు నగుటచే, భిన్నకాలములయందు భిన్న కారణములచే సృష్టిని గల్పించుట కవసరములైన భిన్నసంకల్పములు గలవాఁడని చెప్పుటయును సమంజసముగా లేదు శాక్యముని పుత్ర సంతతివారు, సృష్టి అనాది యని నమ్ముచున్నారు ౧

౧ మొదట సర్వ సృష్టివాదశాఖకుఁ జెందియుఁ దరువాత ననంగుఁడు యోగాచార సిద్ధాంతము నుపదేశించెను యోగాచార భూమికాప్రమునందును, సృష్టివిహ్యముగా ననేక పంథాస్థులలో రచించిన గీతములుగల మహాయానసూత్రాలంకార గ్రంథమునందును, దానిపైఁ దానే రచించిన భాష్యమునందును అన సిద్ధాంతము నతఁడు ఎవరించెను నాల్గవ శతాబ్దాంతమున వసుబంధుఁడు జీవించినట్లు చెప్పుదురు తకాకను, శాకోభి, యాతి, డైదవ శతాబ్దాంతము వాఁడనిరి కాదు మూడవ శతాబ్దమువాఁడని కొంద రనిరి యువాన్ బాంగు మిత్రుఁడు, కనూజిరాజ్యాధీశుఁడు శ్రీహర్షుని కార్యుఁడునైన గుణావ్రభుఁడు వసుబంధుని శిష్యుఁడు వసుబంధుఁడు మహాబద్వాంసుఁడు, విపరీతవాదియు నని ప్రసిద్ధి గలదు హీనయాన గ్రంథమైన అభిదర్శకోశము నాతఁడు రచించెను అరువాత నాతఁడు సోదరుడైన అనంగునిచే మహాయాన మతిశాఖకు మారినాఁడు మహాయాన గ్రంథములకుఁ బెక్కింటికి భాష్యములు వ్రాసినాఁడు అశ్వఘోషుఁడుకూడ యోగాచార శాఖియుఁడే అతని ముఖ్యగ్రంథము మహాయానశ్రద్ధోత్పాదము కానిదీని కితఁడు కర్తయగునా యను సంశయము లున్నవి క్రీ వె ప్రథమశతాబ్దమునఁ దూర్పుదేశముననుండిన బ్రాహ్మణుఁ డీతఁడు సువ్రసద్ధ కుషాణవక్రవర్తియైన కనిష్కుని కీతఁడు మంత్రిగానుండెను కనిష్కునికాలము నిర్ధారణము కాలేదు అశ్వఘోషుఁడు బుద్ధవరీతమును రచించెను బుద్ధుఁడు లంకాదివర్తియైన రావణుని దర్శించి యాతఁ డడిగిన ప్రశ్నములకు యోగాచార సిద్ధాంతము ననుసరించి సమాధానము లిచ్చెనని లంకావకారసూత్రగ్రంథము పర్ణించినది

౪ యోగాచారులు

ఆర్య సంఘండు లేక అసంగుండును దిజ్ఞాగుని కాచార్యుండును, నసంగుని కనిష్ఠసోదరుండు సగు వసుంధరుండును యోగాచారుల విజ్ఞాన వాదమునకు మూలపురుషులు ౨

బుద్ధులైన వారియందు బోధిరూపమున దర్శింపఁబడిన పరమ సత్యము యోగాభ్యాసమునలనఁగాని లభింపదని చెప్పును గాన నీ శాఖ, యోగాచార శాఖయని పే రొందినది యోగాచార మను నామము తత్త్వానుష్ఠానమును జెప్పును విజ్ఞానవాదము దాని తత్త్వలక్షణముల నుపదేశించును జీవమును గూర్చియు, బాహ్యవస్తువులను గూర్చియునే కాకుండ, ధర్మములను గూర్చి కూడ సవిమర్శక పరిశీలనాపద్ధతి నుపయోగించి విజ్ఞాన సంబంధమే పరమ సత్య మను సిద్ధాంతము నీ శాఖ సమర్పించినది

సామ్రాజ్యముల దర్శనసిద్ధాంతము నుండి యోగాచారుల విజ్ఞాన వాదము సహజముగా నుద్భవించినది మన జ్ఞానమున కాలంబన సామగ్రి, క్రమరీతిలేని పద్ధతిలో మనకు బాహ్య జగద్వస్తువులనుండి వచ్చినదే యని సామ్రాజ్యములు చెప్పిరి ఈ బాహ్యవస్తువులేవో సునకుఁడెలియదు సున జ్ఞానమునకు విషయములు మనోభావములైనచో, నాలోచించు ద్రష్టకు బాహ్యములైన వస్తువుల ప్రతిబింబములే మనకు

ఇది యోగాచారశాఖకు ముఖ్యగ్రంథమేకాని యందు మాధ్యమికశాఖ భావములుగూడ సున్నవి అభినవయాలంకారాలోకము బోధిసత్త్విభూమియు నీ శాఖగ్రంథములే ఈ శాఖకుఁజెందిన సుప్రసిద్ధపురుషులు నందుఁడు దిజ్ఞాగుఁడు ధర్మపాలుఁడు శిలభద్రుఁడు సలండా శశ్యవిద్యాలయోచార్యుఁడు యువాన్ బ్యాంగునకు బౌద్ధతత్త్వము నుపదేశించిన వాఁడును న్యాయమిందు, మధుశతనంగహమృతు ప్రసూనానముచ్చయమునకుఁ గర్తవ్యున దిజ్ఞాగుఁడు దక్షిణ ధారతీయలత్త, వేత్తయునసంగునికో వసుంధరునికో శిష్యుఁడును, (1 కీ వె ౨౨౦-౨౦౦) ప్రాంతమునకుఁజెందినవాఁడు నైయున్నాఁడు పెనుదులలో నీతనిని కాశిదాసు స్మరించినచూట నిజమైనచో కాశిదాసు సమకాలికుఁడు “అద్రేః శృంగం హరతి దిజ్ఞాగానాం పతి పరిహరన్ స్థూలహస్తావలేపాన్ బగ్గీరుఁడు దిజ్ఞాగుఁడండ్రుఁడన చెప్పెను చూడు వాందూతర్కము ఎట శిరి

అభించిన కారణమున బాహ్యవస్తువుల స్వస్వరూపము మనకుఁ దెలియుట సుసాధ్యము కాదు మనకుఁ దెలిసిన వస్తువులు నిజవస్తువుల ప్రతిబింబములే మనము వస్తుసంబంధము లేని భావములతో నారంభించి, వానికి వస్తుసంబంధము నా వెనుక కల్పించినచో నవి మనకు నిజమని యెట్లు నిర్ణయింప నగును? బాహ్యజగదస్తిత్వము మిథ్యామాత్రమే ఒక వేళ నిజమైనచో దానిని మన మెన్నఁ డెఱుంగఁ జాలము మనము తెర మఱుగులకుఁబోయి, మన భావముల నుదయింపఁజేసిన కారణముల నెఱుంగఁ జాలము “మన యింద్రియములు, మనకుఁ గొన్ని భావము లున్నవని తప్ప, వేఱుగా సాక్ష్య మీయవు మన మాధారములేని నిర్ణయములను జేసి కొన్నచో మన మాత్మవంశకుల మగుదుము”^౧ మనకు భావమున్నవనియుఁ దన్ముఖమున వస్తువుల ననుమానించు చున్నామనియు సౌత్రాంతికులు చెప్పునపుడు, బాహ్యవస్తువు లున్నచో మనము వాని నెఱుగఁజాల మనియు, నవి లెకున్నచో నున్నవని తలచుటకు నవకాశమున్నదనియు స్పష్ట మగుచున్నది ^౨ మన భావముల కొక కారణ ముండు టవసరమైనచో నా కారణము బాహ్యప్రపంచమే కా నక్కరలేదు మన కప్రయత్నముగా సంభవించు భావముల విషయములలో నైనను, వాని కేదో యొక కారణ ముండవచ్చునని మాత్రమే చెప్పఁగలము ద్రవ్యద్వయ సిద్ధాంతముతో నారంభించిన కారణమున, తన దర్శన సిద్ధాంతము యొక్క ఫలితములను సౌత్రాంతికుఁ డూహింప లేదు

యోగాచారుని పని బద్ధే వనియే సౌత్రాంతికుఁ డూహించిన, తెలియుటకు శక్యముకాని శాశ్వత జడజగత్తుండుట, నిరాధారకల్పన మనియు నాత్మవిరుద్ధ సిద్ధాంత మనియు, ఋజువు చేసి, బాహ్య ప్రపంచ మున్నదను భావముల నన్నిటిని విడిచి పెట్టుఁడని చెప్పుటయే యోగాచారుని కార్యమైయున్నది మన భావముల కన్నిటికి నాధార భూతమైన జడజగత్తున్నదనుట కాధార మేమియును లేదు జడవదార్థము నొక భావమే కాని వేరుకాదు వస్తువులు వేదనాసముచ్చయములే మన జ్ఞానవిషయములు మనస్సుపై ముద్రింపఁబడిన యింద్రియవేదనలు

^౧ బద్ధే మానవ జ్ఞాన సూత్రములు ౨-వ భాగము

కావచ్చును లేక కామ రాగాదుల వలన నుద్భవించిన మానసిక వ్యాపారములు గావచ్చును విజ్ఞాన సంబంధములేని బాహ్యవస్తువులు మనకుఁ దెలియవు యోగావాదు లిట్లుడుగుదురు “మనకుఁ దెలిసిన బాహ్య వస్తువు నిజమైన స్థితినుండి వచ్చినదా? కాదా? అది స్థితినుండి రాలేదు, ఏలన నాక దానినుండి యుదయించినది నిత్యము కాఁజాలదు అది స్థితినుండి జనింపకున్నచో నది జనించుట కే యవకాశము లేదు యమతీయు “బాహ్యవస్తు వొక నూజ్ఞాణువా? లేక బహ్యులు సముచ్చయమా? అది రెండవది కాదేలన, మన మెఱిగినది భాగమో పూర్ణమో మనకుఁ తెలియదు అది యనువు కాదేలన, ననువు మన యింద్రియముల కగోచరమైనది” మన మనువుల నెఱుంగఁజాలము అనుసముచ్చయ విహారుములో నవి యనువులనుండి భేదించునో భేదంపవో యెఱుంగము అవి యనువుల నుండి భేదించునో, నవి యనువులనుచ్చయములని చెప్పటకు వీలులేదు, అవియు ననువులు నాఁటియాయనచో, స్థూలరూపముల మానసిక ప్రతిబింబము అవియే యని నిర్ణయింపఁజాలము మతీయు, వస్తువులు క్షణికములైనచో, నవి యొక క్షణము మాత్రమే యుండును జ్ఞానము కార్యము కావున, నది కారణ మదృశ్యమైన వెనుకనే లభించును, అందుచే జ్ఞానమున కవకాశమే లేదు ఏలన జ్ఞాన ముదయించుటకు ముందే వస్తువు నశించినది కావున మనమొక వస్తువును దర్శించుటకు వస్తువుండ నవసరము లేదు ఒక వేళ వస్తువు లున్నను, నవి భావరూపములోనే మనకు గోచరించుటచే మనకు భావములే వస్తువులు మనకవసరము లైనవి భావములే కావున బాహ్యవస్తు స్థితియును మన మూహింప నవసరములేదు భావములు వస్తువులును గలిసియే మన కనుభవముతో లభించుచున్నవి గావున, రెంటికిని భేదము లేదు మన మెఱిగిన వస్తుగుణములైన రుచి దైర్ఘ్యపరిమాణాదు లన్నియు భావములే మన మనస్సునకు వేరుగా వస్తువు లేవియు లేవు, ఉన్నవని తలఁచుట వ్యర్థవాదము బాహ్యవస్తువులు నిజముగా లేవు బాహ్యమున గోచరించు రూపవరంపర లన్నియు నిజముగా మన మనోవ్యాపారములే క్షణములోఁ గనబట్టి యదృశ్యము లగు మేఘముల వలె నివియు దృశ్యములై యదృశ్యము లగుచుండును బాహ్య వస్తువులని చెప్పఁబడు నక్షత్ర గ్రహ మండలాదులు సక్రమ

విధానమున గోచరించు మనఃకల్పనలే దీని కితర కారణములున్నవి. ౧ మన మనస్సుతో నున్నదానినే బాహ్యవ్రకృతిలో నున్న ట్లాహించు చున్నాము మనకుఁగల బహువిధ భావములకుఁ గారణము లేమని యడిగినచోఁ బూర్వభావసంస్కారములే యట్టి కారణములని యోగా చారులు బదులు చెప్పదురు బాహ్యవస్తు సంబంధము లేకుండఁగనే, పూర్వమానసిక సంస్కారముల ననుసరించి స్వప్నములతో ననేక భావ పరంపరలు గోచరించుచున్నవి జాగ్ర దవస్థానుభవము నట్టిదేయని చెప్పవచ్చును. ౨ ఎర్వధర్మములు ననఁగా వస్తువులు వాని గుణములు విజ్ఞానాంశములు మాత్రమే మన విజ్ఞానము ఖ్యాతి లేక దర్శనము పలనను, వస్తువ్రతి వికల్పము లేక మనఃకల్పనమువలనను, వ్యవహార జగత్తునంతను నిర్మించినది విజ్ఞానమునం దీ లక్షణము అనాదియై యున్నవని యోగాచారుల సిద్ధాంతము ౩

యోగాచారులు విజ్ఞానవాదమును సమర్థింతురు విజ్ఞానేతరమైన దేనికీని, నిజాంత్యములేదని వారి వాదము “సర్వం బుద్ధిమయం జగత్” బాహ్యమున నున్నదని చెప్పఁబడు వ్రకృతి ప్రపంచము మాట యేమైనను, సాంతర్యమగు ననుభవమును గాదనఁజాలము మన

౧ పోల్చు చిన్మైను సంబంధ నద్దాంతము ఒక కణ్ఠయొక్కపొడవు దాని ముఖ్యగుణము కాదు ఏలన కణ్ఠపొడవు చూపువాని సనుసరించును కణ్ఠయొక్క స్థానము సంబంధ వేగము ననుసరించును నుండును

౨ దిజ్ఞాగుని అంకిము ననుసరించి, స్థితి యనిగా సర్వక్రియాకారిత్యము బాహ్య వస్తువులు సత్యములు గావు నిత్యవస్తువు క్రియాశూన్యమైనది ఇప్పుడొక క్రియామగ్న మైయుండి గత దానికాంక్షలతోఁ ర్మ నాచరించు శక్తి దాని కున్నదా అయినచో నది సర్వము నొకే మాట చేయును ఎదియైనను దామ జేయఁగల వని నాఅన్యముగఁ జేయుదు కాకున్నచో నది యెన్నఁదే ఎనిమిదే జేయఁజాలదు ఒక కిల యిప్పు దొకపక్షిని బనింపఁజేయ లేకున్నచో నెప్పుడు నుదయించఁ జేయలేదు నిత్యవస్తు వాకానొక కార్యము నితర ధర్మముల నాహాయ్యమునఁ జేయు సంకురేని, యీ ధర్మములు బాహ్యము లైనచోఁ గ్రియాత్మకములు లేక యివి నిత్యవస్తువుల కొక మాత్రుశక్తి నిచ్చినచో నది నిత్యవస్తువు నందు లోపించిన కారణమున నది పోయి, యీ శక్తిగల యింకొక వస్తు వుదయించువలెను నిత్యవస్తువున కొకదాని వెనుక నొకటి వచ్చు వ్రకృతి లక్షణములను తెప్పించు మీ లేదు కావున ను యనిత్యము అనియే నిర్ణయించ వలెను

౩ చూడు అంకావకార మాత్రము

జ్ఞానము నిజమైన ప్రకృతి ప్రతిబింబము కాకపోవచ్చునుగాని, లేదని చెప్పజాలము జ్ఞానమున్నది దాని యస్తీత్వము స్పష్టము పూర్వ బౌద్ధమతము, సర్వము విజ్ఞాన ఫలితమనియు, విజ్ఞానావృతమనియుఁ జెప్పి యీ వాదమును సూచించియున్నది “నేటి మన స్థితి యంతయు మన యాలోచనాఫలితమే అది మన భావముపై నాధారపడి యున్నది మన భావములతో మిళితమై యున్నది ” మన మరణానంతరము సూక్ష్మ శరీరము పునర్జన్మమునందు విజ్ఞానకల్పితమై యుదయించును మన విజ్ఞానమునకు బాహ్యవస్తాధార మవసరము లేదని యోగాచారులు చెప్పుదురు కావున వీరివాదమునకు నిరాలంబన వాదమని పేరు వచ్చినది భౌతిక మానసిక ధర్మభేదము లేని కారణమున సర్వధర్మములును మనో మయములే

వస్తువు లేనిదే వస్తువిజ్ఞానము నుండదు కావున, విజ్ఞానమును ప్రాంతియేయని మాధ్యమికుఁడు చేయు విమర్శకు యోగాచారుని సమాధాన మిట్లున్నది “అంతయు శూన్యమైనచో శూన్యమే సత్యస్వరూప నిర్ణయమును జేయునని చెప్పవలసినవచ్చును ఇట్టి విశ్వాసము గల మాధ్యమికునకు భిన్నవిశ్వాసములు గల యితరులతో వాదించుట కధికారము లేదు ఏదియు సత్యము గాదని విశ్వసించు నాతఁడు తన విశ్వాసమును సమర్థింపను లేఁడు అన్యుల వాదమును నిర్మూలించను జాలఁడు” ౧ సర్వవస్తువులు శూన్యమని మాధ్యమికుఁడు చెప్పినచో నీ గుణశూన్యత్వమునకైన నొక యాధార ముండవలెను బోధిసత్త్వ భూమి యిట్లు నుడుపుచున్నది, “శూన్యము సత్యమని సమర్థింప వలయుచో నేది శూన్యలక్షణ లక్షితమో అది యుండవలెను, ఏ లక్షణములు లేని కారణమున నది శూన్యలక్షణ యుక్త మయ్యెనో యా లక్షణములు చెప్పవలెను రెండును లేకున్నచో శూన్య మున్నదని యెట్లు చెప్పఁ గలము?” త్రాడుచూచి యజ్ఞానముచే దానిని సర్ప మనుకొనుచున్నాము త్రాడున్నది, సర్పములేదు అందుచే రజ్జువు సర్పశూన్య మైనది అదే విధముగా, వస్తువులకుఁగల రూపాదిగుణలక్షణములు శూన్యము కావచ్చు, బహిర్గోచరములగు గుణములు లేకున్నను, గుణాధారమైన

మూలవస్తువున్నది జ్ఞాని స్థేయ భేదము లొక దానిపై నాధార వడి యున్నది దీనినిఁదెలుపుటకు స్వప్న ముదాహరణముగా నియం బడినది స్వప్నదృశ్యములు, మన దర్శనమునకు లభించు వస్తువులపై నాధారపడవు స్వప్నముతో మనము చూచు నేనుఁగులు లేవు అవి మనః కల్పితములే కాని బాహ్యమున నున్నట్లువాంఠవఁబడుచున్నవి పూర్వ జ్ఞానముచే గుర్తిరములై యున్న వాసనలనుండి గజాకృతి స్వప్నము నందు మనస్సుచే దీనికొనఁబడినది గజమును స్పృశించు జ్ఞానమును భావసంస్కార కల్పితమే స్థేయ మేదియును లేదు గాన జ్ఞానమును లేదు జడవదార్థమే లేదు విజ్ఞానమునకు వేరుగా నేదియు లేదు, కాని యీ భావకల్పనము లన్నిటికి నొక యాధార ముండవలెను అట్టి యాధారమే విజ్ఞానమని యోగావారుల సిద్ధాంతము

యోగావారులు నిస్సంశయముగా విజ్ఞానవాదులు ఈన్ను ంతయు నవిచ్ఛిన్నమైన విజ్ఞానము అదియే సగుణమైన సత్త్వస్వ రూపము దాని కవ్యర్థినిఁబూర్వ, దనకు స్థితిగల దనియు విజ్ఞానమయుం డగు మానవుఁడు దృశ్యరూపము నాచియే గ్రహించును సర్వాంశము లును విజ్ఞానకోశమందుఁ జేరును అంతరంగమందే విషయివషయ ములతోఁ గూడిన దైర్ఘ్య చిన్నబ్రాంచమేర్పడును అందలి గుణవరి దాగుములలే యిది నిబద్ధమై యుండును బాహ్యప్రపంచము తన స్థితిని గోల్పోయి, భావసంబంధములుగా మారి మానసాగాఢమున నృత్య మొనర్చును నిత్యము బరివర్తనమునకుఁ లోనగుచున్న విజ్ఞానమును అయిదుని పరిధిరి కాని దీని భావమును యోగావారులు స్వప్నముగ నిర్వచించలేదు ఇది నిత్యమైన యాత్మరాదు అలయ మనఁగా నిత్యము మారుచుఁ ఁంపఁ దుడుచుచు నీవాత్మ యనియుఁ జెప్పబడినది ఇది ప్రాతినిధ్య రూపము నిత్యము స్థిరమింతుచుఁ దనయందు ముద్రితములై యున్న కర్మగుణములచే వానిని వికసింపఁజేయుచు, సెడికెగిని ప్రవృత్తి లో నుండును అది లేవల నిర్వృత్తియై జీవాత్మయే యదు, సర్వవిజ్ఞాన మును నిల బుమై యోగా వనులకే తెలియనదై యుండును జ్ఞానము పలనను చాక్ష్రి రిశీలరాదిర సాధనాంతరముల చేతను, శూన్యదవస్థా

విజ్ఞానము పూర్ణవిజ్ఞానములో సంశయమైనది మనము గ్రహింతుము ప్రతిమానవునియందు నిట్టి పూర్ణవిజ్ఞానరాశి, యొక మహాసారమువలె నున్నదికాని, మానవుడు దానిని పూర్తిగా నెఱుంగఁడు ౧ ఆలయ విజ్ఞానమందలి యత్యల్పాంశమునే మన మెఱుంగుదుము ఆలయ విజ్ఞానమనఁగాఁ బరమాత్మయను భావములు సూచింపఁబడినవి అది ఉత్పాదస్థితిభంగ వర్తమని చెప్పఁబడినది ౨ సర్వమానసములకు సామాన్యములైన గణనాతీతములైన యూహలకు భావములకు నది మూలాధారము అది యొక్కటి నిజస్థితి గలది ప్రత్యేక వ్యక్తుల విజ్ఞానము లాలయములోని భిన్నాంశములు, జగదస్తిత్వవిశ్వాసప్రభాంకిత మూలాధారమైన దిదియే ప్రపంచములోని సర్వవస్తువు లందున్నవి వివిధ వస్తువులు తమ సంఖ్యరూపముల ననుసరించి, విజ్ఞానాలయాంశ మాత్ర దృశ్యములే, అజ్ఞానముచే నీ విజ్ఞానాలయమును మనము భిన్నాంశములుగా విభజించుచున్నాము “విజ్ఞానము స్వభావముచే నవిభాజ్యము అజ్ఞానులు జ్ఞాని శ్లేయ జ్ఞానభేదము లందున్నట్లు చూతురు” ౩ మరియు, “నిజముగా నున్న వస్తు వొక్కటే, అదియే వివేక సహితమైన విజ్ఞానము భిన్నరూపములుగా నది గోచరించుటచే దాని యొకత్వమునకు లోపము కలుగదు ౪ మాన, మేయ, ఫలములు పూర్ణ విజ్ఞానరాశిలో నూహింపఁబడిన బేదములు మనశ్చైవ్యవృత్తి పరివర్తనముచే వస్తువు లుదయించుచున్నవి లంకావతారసూత్ర మిట్లు చెప్పుచున్నది: “చిత్తమున్నది, చూపుచే గోచరించు వస్తువులు లేవు చూపుచేఁ దెలియఁబడిన వస్తువులవలన, చిత్తము శరీరమందును, భోగద్రవ్యములందును, మందిరాదులందును గోచరించును దీనికి మనుష్యాలయమని పేరు”

౧ యోగాదాదులు అంతర్గత సంకార (Sub Conscious) వాదము సంగీకరించిరి కాని పరియమ్ జేమ్స్ నేటి సానస్తత్వ శాస్త్రములో విశ్వాసమైన సూక్ష్మ ఎడికలనుని ప్రకటింపఁజూడు

౨ లంకావతారసూత్రము

౩ యన్ యన్ యన్ యన్ ౩ అ ౨-౬

౪ యన్ యన్ యన్ యన్ ౩ అ ౨-౬

విజ్ఞానమే ప్రపంచ స్వరూపము ప్రకృతి వస్తువులు దాని కితర రూపములు విజ్ఞానమే సర్వమును, తదితరము నదియే మనము జ్ఞానమునుండి తర్కసిమకుఁ బోవుచున్నాము సర్వవస్తువులు విజ్ఞానమునకు సంబంధించియున్నవి విజ్ఞానమునకు బాహ్యమున నేదియును లేదు ఆలోచించు కర్తకును, వస్తువులకును సుస్థిరమైన భేదమేమియును లేదు విజ్ఞానమే జ్ఞానమున కారంభము సంతమునై యున్నది విజ్ఞానమును దీసివేసినచో సర్వము శూన్యమై పోవును ఆలోచించువ్యక్తి కేవల వ్యక్తిగాఁడు, తా నెఱిగిన దంతయు నాతఁడే, అతని విజ్ఞాన మాతనిలో నొక భాగము విజ్ఞానమునకు వేరై, క్యాంటు వంటివఁడు చెప్పు స్వయంస్థితిగల వస్తువు కేవల మనఃకల్పనము ఆలోచనమునకు వెనుక దానికిఁ గారణమై యేదో యింకొకటి యున్నదనుటయు, నింకొక యాలోచనమే కాని పేతాకటి యేదియును లేదు విజ్ఞాన మొక్కటి యేకైక సత్పదార్థము అది జ్ఞాని, జ్ఞేయమును గూడ నై యున్నది ఇదియే యోగాచారభావ మైనచో, బాహ్యప్రపంచము శూన్య మగుచున్నది ఆలోచించు మానవుఁ డి బాహ్యరూపముల సంతరంగములలోఁ గల్పించుకొని, తత్సంఘర్షణముచే విజ్ఞానమును గల్పించుకొనుచున్నాఁడు ఆలోచనముయొక్క ప్రథమస్థితి, సృజన శక్తియు నీ సిద్ధాంతమున కారణములై యున్నవి విజ్ఞానమే సత్య వదార్థము, తద్రూపమునై యున్నది ఆకాశ మనుడు, ప్రకృతియ నుడు, విజ్ఞానమున కవ్వల యే యాలంబనమును నది గుర్తింపదు తన విజ్ఞానమునకు వలయు విషయములనుదప్ప పేతేమియు నది యెఱుంగదు విజ్ఞానమునం దన్నియు నున్నవి విషయిచేఁ గల్పితమైన విషయము, విషయముండి విడిపోయి, చొర నశక్యమైన యేకాంతమున నున్నచో నన్ను డది యపహృత సత్యలక్షణము గలదగును ఈ భావము ననుసరించి విజ్ఞానమే బ్రహ్మ విజ్ఞానము సర్వవస్తువులం దంతర్యామియై యున్నదనియు, నాలయము సర్వ వ్యక్తుల కొకటి యనియు, జీవాత్మల కనేకత్వమున్నను, బరమాత్మ యొకటి యనియు, యోగావారులు వాదించుటచేఁ బరమాత్మ సర్వ జీవుల కొకటి యను భావమును వెలిపుచ్చుచున్నారు అలయ విజ్ఞానము సర్వస్వరూపము, సర్వరూపము, సర్వసృజనశీలభాసితము, దేశ

కాలాద్యనవచ్ఛిన్నము నైనది దేశకాలాద్యవస్థలన్నియు జీవాత్మలక్షణములు ప్రకృతి వస్తువులు విజ్ఞాన మహాసాగర గర్భస్థరూపములు సర్వస్పృష్టి జననియైన యా మహావిజ్ఞాన సాగరములోని వన్నియు మఱలలయమై, నానాత్వము నశించి, జన్మస్థానమునుబొంది, యేకము కాగలవు అది పరిపూర్ణజ్ఞానము అందు దెలియుట, భిన్నత్వ ముండుటయు నసాధ్యములు అది యెప్పుడు నొకటిగానే యుండును గావునఁ బరిపూర్ణమైనది ఆలయ మనఁగా జీవాత్మకాక, సర్వాత్మ యగును

ఒకే సత్పదార్థమైన విజ్ఞానమునుండియే సర్వ మావిర్భవించెనని తత్త్వనిర్ణయమై యుండఁగా, యోగాచారు లొక్కొక్కప్పుడు జీవాత్మకేవల పేదనకాని, లేక పేదనానముచ్ఛయ మనికాని చెప్పిరి ప్రపంచ మే యొకవ్యక్తియొక్క విజ్ఞానసామగ్రియుఁ గాదు స్థూలత, సూక్ష్మము, కారిన్యము, దృఢత్వము కేవలమానసికభావములే కాదు, జ్ఞాని యోగాచారులు చేయు వాదము నిస్సంశయముగా సంస్కారశూన్యమైన విజ్ఞాన వాదమే మానవవిజ్ఞాన ముదయించుటకుఁ బూర్వమున్న ప్రపంచస్థితికిఁ గారణము నిది యొనఁగఁజాలదు అందరకు సమానుభవము నిచ్చు మన లోకజీవనమునకుఁ గారణము నీ సిద్ధాంతము చెప్పఁజాలదు దేశకాలావృతమైన ప్రపంచము, ప్రత్యేకవ్యక్తిగత విజ్ఞానముపై నాధారపడియున్నదనుట యోగాచారుల యభిప్రాయము కాకున్నను, శుద్ధజడ జగత్సత్యవాదమును ఖండించవలెనను నాత్రముతో, మానసికతాత్త్విక భావములను సరిగా నర్థము చేసికొనక కేవల మన ప్రపంచమే పరమ సత్యమను వాదమును సమర్థించినారు మఱియు నిట్టి యస్పష్టజ్ఞానముతో మనస్సుయొక్క నిత్యానిత్య లక్షణముల రెండికి విజ్ఞానమును నొకే నామకరణము నొనర్చిరి కర్మఫలరూపమైన స్కంధవిజ్ఞానమును, సర్వమునం దాత్మశక్తి రూపమున నిత్య మవిచ్ఛిన్నక్రియాత్మకమై యున్న ఆలయవిజ్ఞానమును మనకుఁ గలవు జగదస్త్రీత్యసత్యము ఆలయవిజ్ఞానముపై నాధారపడియున్నది వస్తుస్థితిజ్ఞానముల కొక పూర్ణవిజ్ఞాన ముండుటవసరము అనఁగా విశ్వమంతయుఁ గేవలవిజ్ఞాన రూపమేకాదు కాని యోగాచారు అట్టి సిద్ధాంతమును తఱచుగాఁ బ్రకటించినారు మనస్సు స్వయంసంపూర్ణ మైనదనియు, దాని కనుభవ

ములో గోచరించు వస్తుజగత్తును స్వయంసంపూర్ణ మనియు సులభముగాఁ జెప్పివేసిన జగత్సత్యవాదుల సిద్ధాంతమును యోగాచారులు తృణీకరించిరి జడవదార్థ మనఃప్రపంచముల మాటుననుండి రెంటికి నేకకారణమైన మూలతత్త్వమును గనిపెట్టవలెనని వారు యత్నించిరి వారు సరియైన దృష్టితోడనే బాహ్యప్రపంచమును నిర్మించునది విజ్ఞానమనియు నది కేవల వ్యక్తిగతమైనది కాదనియు నిర్ణయించిరి ఈ విజ్ఞాన గర్భమనందే విషయ విషయభేద మేర్పడును అలయవిజ్ఞానము మూలాధారమైన సత్యము ఇదియే భిన్నమానసముల ద్వారమునను, వస్తురూపమనను బ్రతిఫలించుచున్నది విషయ విషయభేదము జ్ఞానము యొక్క స్వభావలక్షణమేకాని, వైఖాసికులు, సాత్రాంతికులు చెప్పునట్లు, రెండు వేరైన వ్యక్తుల మధ్యమందుండు సంబంధము కాదు అలయవిజ్ఞానము షార్దస్వరూపము కలది, అందు జ్ఞాని, జ్ఞేయము నొకటే దురదృష్టవశమున నిచట జీవవిజ్ఞానమునే అలయవిజ్ఞానముగా భావించు హిరపాటు వీరు చేరి జీవవిజ్ఞానము పరిమితమైన మానసిక విజ్ఞానము లేక స్కంధజ్ఞానము మనము కూటస్థజ్ఞానమును దేశకాలబద్ధమైన ప్రత్యేక వ్యక్తులమానసికవిజ్ఞానమని భ్రమించినచో మనము సంశయవాద మను సగాధకునమునఁ బడిపోవు ప్రపాతతటమున నిలిచియున్నవార మగుదుము పౌర్ణమతేతర విమర్శకు లందరు దోషపరిచ్ఛిన్నమైనను యోగాజర సిద్ధాంతమునందలి సత్యలేశమునుగూడ విస్మరించి, యది కేవలముమనస్సే సర్వమునను సిద్ధాంతమును జెప్పినదని ఖండించిరి

మనస్సునందుఁ దప్ప వేరుగా జగత్తు లేదను నీ సిద్ధాంతమును శంకరుఁడు పెక్కు పద్ధతులలో ఖండించెను దర్శనములోని భిన్నత్య మీ సిద్ధాంతమ విడిచిపెట్టినది మన మొక సాయంకాలారుణకాంతలఁ దిలకించుచుండగా శాక హరాచ్ఛబ్దము వినఁబడుచో దాని కెట్లర్థము చెప్పవలెను? వస్తువులు భావములు నేక కాలమందు గోచరించుననుట వలన నవి రెండు నొకటి కాఁజాలవు ఏకత్వమునకు నవినాభావ సంబంధమునకు భేద మున్నది మన విజ్ఞాన కార్యము లన్నియు వస్తుశాస్త్రములైనచో శూన్యత్యజ్ఞానమును శూన్యమే యగును జాగ్రత్స్వప్నావస్థా పోలిక సమంజసము కాదు స్వప్నానుభవ మాంతరంగికము, వ్యక్తి

గతము, జాగ్రదవస్థ యుట్టిది కాదు స్వప్నములోని దృశ్యములు స్వప్నముతోఁ బోవును, కాని జాగ్రదవస్థలోని వస్తువులు నిత్యములు జాగ్రత్స్వప్నావస్థలకు నిజమైన భేద మున్నదని శంకరుని వాదము. రెంటికిని భేదమే లేనిచో స్వప్నములో మనము చాలదూరము ప్రయాణము చేయుచుందుము మనకు మెలకువ వచ్చినపుడు మనము పరుండి స్వప్నము గాంచినచోఁటఁ గాక, స్వప్నములో నెచటికిఁ బోతిమో యచట మేల్కొనవలెను జాగ్రత్స్వప్నానుభవములు రెండును నిత్యములు గావనియు, మనము జాగ్రదవస్థ ననుసరించి స్వప్నానుభవములను బరిశీలించుచో నబద్ధముగాఁ దోచిన యెడల, స్వప్నావస్థ ననుసరించి జాగ్రదవస్థను బరిశీలించినచో జాగ్రదవస్థయు ససత్యముగానే తోచుననియుఁ జెప్పినచో శంకరుఁడు, మనకుఁ గిర్వాచరణమునకుఁ బ్రథమైనది జాగ్రదవస్థ గనుక, స్వప్నావస్థ యసత్యముగా నిర్ణయింపవచ్చునని బదులు చెప్పినాఁడు జాగ్రదవస్థయు ససత్యమని బొద్ధుఁడు నిర్ణయించుచో నింకొక యనుభవముపై నాధారపడి యుట్టి నిర్ణయము చేసువలసి యున్నది అట్టి యున్నతానుభవము నొకదాని నాతఁ డంగీకరించుచో నది నిత్యమైనదని యాతఁ డొప్పుకొనవలెను అప్పుడు క్షణివాదము వ్యర్థమై, వేదాంతవాద ముద్భృత మగును లేని వస్తువులను మనము చూడఁజాలము శంకరుఁడు మానసికాంశములపై నిలఁజినాఁడు “మనమెల్లప్పు డేదో యొక దానినిఁగూర్చి తలంచుచునే యున్నాము ” కాని, యది “విషయ హృన్యమైన యాలోచన” కాదు ఒక స్తంభమునో, యొక గోడనో తెలియు నాతఁడు, కేవల వస్తుహీనమైన దగ్ధనమను జేయుట లేదు మనకు జ్ఞేయవస్తువులైన స్తంభ కుడ్యాదులను దెలియు చున్నాము ఒక స్వప్నాననము, స్వప్నమానసికాంశము కాదు, అట్లే జాగ్రదవస్థలో మనము కూర్చుండిన కుర్చి’ మన మనస్సులోనికి కారు కుర్చియొక్క స్థితి మన మనస్సుపై నాధారపడియుండవచ్చును గాని, మన మనస్సులోని యొక భాగము కా నక్కరలేదు మనము చూచిన వస్తువు విజ్ఞానము నుండి యుత్పన్నమైన రూపమేకాని, పస్తురూపము మన తెన్నుడు గోచరించదనిచెప్ప వాద మర్థరహితమని శంకరుని నిఘ్నయము అదినుండియు వస్తువులే నిజముగా లేనిచో, లేని వస్తువుల రూపములను విజ్ఞానమెట్లు ప్రదర్శింపఁగలదు? వస్తువులు నిజముగా

నున్నవి కనుకనే, విజ్ఞానము వాని రూపప్రతిబింబములను గల్పించు కొను చున్నది అట్లు కాకున్నచో, విజ్ఞానము స్వేచ్ఛా రూపములను గల్పించుకొనవచ్చును వస్తువులు బాహ్యమున నున్నవను మన విజ్ఞానము మిథ్యయనియు, వస్తువులు బాహ్యమున నున్నట్లుగా గోచరించునే కాని, నిజముగా నివి బాహ్యమున లేవనియుఁ జెప్ప వాదమునకు, నిజముగా బాహ్యమున నేమియు లేకున్నచో, బాహ్యవస్తుస్థితి యేల జనింప వలెనని శంకరుఁ డడుగుచున్నాఁడు సర్వ మనునదే నిజముగా లేకున్నచో, రజ్జువునందు సర్పభ్రాంతియే జనింపదు అందుచే బాహ్యవస్తువు లుండి తీరవలెను ౧

జాగ్రత్స్వప్నావస్థలకు భేద మున్నదని కుమారిలుఁ డిట్లు వాదించినాఁడు “జాగ్రదవస్థాజ్ఞానముచే స్వప్నానుభవ మనత్య మని రుజువగు చున్నది ఇది మా నిశ్చయము రెండు ననత్యములే యని తలంచు మీకు వాని యందలి భేద మే ముండును? ౨ యోగుల సమాధ్యవస్థలో జాగ్రదవస్థయు ననత్యమని తెలియు చున్నదను వాదమునకుఁ గుమారిలుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, ‘అట్టి యోగిజ్ఞానమీ జన్మములోఁ గలిగినవాఁ డెవఁడును లేఁడు అట్టి స్థితినిబొందినవారి యనుభవ మేమో మనకుఁ దెలియదు ’ ౩ నిర్ణయానుమానములు మనస్సంబంధములైన విషయవిషయములపై నాధారపడియున్న వనియు, బాహ్యవస్తుస్థితి త్యము వీని కవసరము లేదనియుఁ జెప్ప న్యాయసిద్ధాంతమును నిరాంబ వాదు లుదాహరించుచో, న్యాయసిద్ధాంతము బాహ్యవస్తు సత్యము నంగీకరించి, తన సిద్ధాంతమును చేసినదని కుమారిలుఁడు బదులు చెప్పినాఁడు ౪ భావములలోని భేదములకుఁ జిత్తసంస్కారములే యాధార మనుటవలన మన కన్యోన్యవ్యత్యయ దోషము వట్టి వ్యర్థ వాదమునకుఁ దోడ్పడిని పోవును పరిశుద్ధ భావమునకు నితర భావములకు భేదము మనకుఁ దెలియు నవకాశము లేదు గ్రహించువానిలో వాసనలు భేద

౧ చూడు ఉదయనున అత్యుత్తమవివేకము

౨ శ్లోకవార్తికము ౫ అ ౩, ౮౮-౮౯

౩ “ ౨ ౨ ౨౨ ౯౩-౯౪

౪ ౨౨ ౨౨ ౨౨ ౨౨-౨౩

భావముల నుదయింపఁజేయును గాని, గ్రహింపఁబడిన వస్తువులో నట్టి భేదము లేదు ౧ మఱియు వాసనకూడ నిరాధారమై యున్నది భావములు క్షణికములు అందుచే నవి పూర్తిగా నదృశ్యము లగును వాని సంబంధ మేమియు మిగులదు వాసన వాసితుఁడు నేక కాల మందుండరు కనుక రెంటికిని సంబంధము లేదు అందుచే వాసనయే లేదు ” రెండు క్షణములు కలిసియుండని కారణమున నవి వాసనచే సంబంధమును బొందఁజాలవు ఒక వేళ నవి రెండు నొకే కాలమున నున్నను, నవి యన్యోన్య సంబంధమును గలిగియుండవు, ఏలన రెండును క్షణికము లగుటచే, బరస్పర ప్రవృత్తి వానికి లేదు ౨ పూర్వ జ్ఞాన లక్షణము అనంతరజ్ఞానమునం దున్న యెడల నవి పూర్తిగా నశించిన వని చెప్పరాదు వాసనల నుదయింపఁజేయుచు వానిని భద్ర వఱచు శాశ్వత మైన విజ్ఞానావసరమున్న కారణము చేతనే యోగాచారులు నిత్యమగు నాలయ విజ్ఞానమును గల్పించిరి, కాని బౌద్ధసిద్ధాంత గౌరవముచే నది నిత్యము మారుచుండునదని వారు చెప్పవలసి వచ్చినది అందుచే యోగాచార సిద్ధాంతము లోప భూయిష్ఠ మైనది శంకరుఁడు దీనిని చక్కగా ఖండించినాఁడు నిత్యమైన యొక నియమము లేకున్నచో, జ్ఞానమున కవకాశము లేదు అలయ విజ్ఞానమే నిత్యమైన యాత్మస్వరూప మున్నచో, నిత్యమైన దేదియును లేదను బౌద్ధ సిద్ధాంతము నిలువదు యోగాచారుల తాత్త్వికోత్సాహ ముపనిషత్సిద్ధాంతము సమీపమునకు వారిని జేర్చినది కాని, బౌద్ధ తత్వ విశ్వాసము వారిని సత్యమును గుర్తింపకుండఁ జేసినది

కాని, కేవల భావసంబంధమే జగత్తుని చెప్పటచే సత్యము శుష్క వద మగునని యోగాచారులు గుర్తించిరి విషయ విషయ భేదము లతోఁ గూడిన దృశ్య ప్రపంచాస్తిత్వమును వారంగీకరించిరి మాధవుఁ డిట్లు వ్రాసినాఁడు, “ఈ సిద్ధాంతము ననుసరించినచో, నొక మధుర వదార్థములను దినుట వలన లభించు రసము, శక్తి, పుష్టియు మధుర వదార్థ భావానుభవముచే లభించునని యెవ్వఁడు సంగీకరింపఁ

జాలఁడు ” ౧ యథార్థమైన మారుడోలరులకు, వానినిఁ గూర్చిన భావమునకుఁగల భేదమును జెప్పిన క్యాంటుతత్త్వవేత్త స్మృతిపథమునకు వచ్చుచున్నాఁడు మానసికముగా విషయ విషయభేదమును యోగా చారులు సంగీకరించినారు కాని తాము విజ్ఞాన మని చెప్పు నొక పూర్ణ వస్తువులోని విభిన్నరూపములని సవిమర్శ పరిశీలనము వారికి వ్యక్త పఱచెను జీవాత్మ తనకు వేరుగా నొక వస్తువును జూచును, అట్లు చూడ కున్న విజ్ఞానజీవితమున కవకాశము లేదు జీవాత్మకు గోచరించు దృశ్యము కరమార్థదృష్టిలో నిరర్థక దృశ్యము కాదు జీవాత్మ యెంత నిజమో, దానికి వేరుగానుండి, విశ్వవిజ్ఞానముపై నాధారపడియున్న బాహ్యప్రపంచము సంతే సత్యము ఆలయ విజ్ఞానతత్త్వము పిత్తి తత్త్వ మునకు సరిపోవును అనుభవ మంతయు స్వయంజ్ఞాన పమర్థమగు నొక ద్రష్టకుఁ జెందినదనియు, నాత్మయనఁగా నేక కాలమందే కర్తయుఁ గర్మయుఁగూడవైయున్నదనియు నాతని భావము అహంకారము, తనయందే తనకు వ్యతిరేకమైన యొక రూపము నూహించుకొను చున్నది ఈ విధానముచే అహంకారము తనకు వేరై న వస్తువును గల్పించుకొనుచున్నది అదేవిధముగాఁ బూర్ణమైన ఆత్మశక్తి, తనకు వేరుగా గోచరించునట్టియు, దన రూపాంతరము లైనట్టియు భిన్నము లైన జీవాత్మలను గల్పించుకొనుచున్నది

దేశకాల బద్ధమైన ప్రపంచము, మన యజ్ఞానదృష్టికి సత్యముగా గోచరించుచున్నది మన బుద్ధి స్వస్వరూపమున, విషయ విషయభేద రహితమైనది కాని అసత్యములగు భావములవలనఁగాని, అనాది వాసనా పశమునఁగాని, ద్రష్ట, దృశ్యము నను భిన్నరూపములను జూచుట కల వాటుండినది మన బుద్ధి ద్వివిధము, జ్ఞానాజ్ఞానాపూర్వకము, జ్ఞానరూప మైన బుద్ధి యథార్థమైన సత్యమును గ్రహింపఁ గలదు అజ్ఞాన పూర్వకమైనబుద్ధి, దేహభాగములగు స్కంధాయతన ధాతుజన్యమైన సహజ ఒడత్యముచే నవిద్యారూపమై, సత్యప్రమాణ నిర్ణయాధికారము లేని దైనుది అప్రతివ్యక్తియందు విజ్ఞాన మున్నది, సర్వవస్తుభావ బీజము

౧ యు ౩ యు ౩ పుట ౨౬

౨ యు ౩ యు ౩ పుట ౨౬ న సీ ౩ సం ౩౭ ౪, ౬-౭

లందున్నవి పౌతిక జగత్తు నిజముగాలేదు, కాని అవిద్యాకల్పితమైన మనోగతభ్రాంతిచే ఆలయ విజ్ఞానమునందలి భావబీజములను బాహ్యప్రపంచ వస్తురూపములుగా వికసింపజేసి, యట్లు గోచరించిన రూపములే సత్యములని మానవుడు తలచును ఇదియు భావప్రపంచ తత్వమే, ఏలన బాహ్యజగత్తు మానసికభావనిర్మితమైనది “సర్వ బోషక విజ్ఞానము లేక ఆలయమునందు అవిద్యయున్నది, అవిద్యవలనఁ జూచునది, ప్రతిబింబించునది, గ్రహించునది, బాహ్యజగత్తు, వస్తుకల్పన మెదతెగకుండఁ జేయునది జనించును ” అలయావిద్యామిశ్రమముచే జీవాత్మయు, దాని కనుబంధమైన బాహ్యజగత్తు, నుదయించును ఈ రెండును నిజముగా భ్రాంతిరూపములు, ఆలయమం దదృశ్యము లగును మనఃప్రపంచ మూలసత్యము తత్వసత్యమే

ఒకబుద్ధుని భావములు తప్ప, తక్కిన వన్నియు గుణత్రయ స్వభావము గలవి (౧) పరికల్పితస్వభావము (౨) పరతంత్ర స్వభావము (౩) పరినిష్పన్న లేక పరిపూర్ణస్వభావము మన స్వప్నానుభవములు మొదటి వర్గములోనివి బుద్ధి స్వప్నములో బాహ్యరూపకల్పనము చేయును స్వప్నావస్థలో నిట్లు కల్పితమైన వస్తురూపములు, దేహేంద్రియములు, వానికిఁదెలిసిన వస్తువులు, పౌతికప్రపంచము ఈ ద్వైతభావమునుండి ఆత్మానాత్మలు మున్నగునవి గోచరించును స్వప్నావస్థలో గోచరించిన గజములు మున్నగునవి సత్యములని స్వప్నగతుఁడెట్లు తలపోయునో, యట్లే భావరూపములను నిజముగా బాహ్యమున నున్న వస్తువు లని భ్రాంతి పడుట వలననే ద్వైతభావ మేర్పడుచున్నది ఈ ద్వైతము తాత్త్వికసత్యము కాదు, విషయివిషయభేదముల నూహించు వికల్పసంజాతమైనది కాని భావముల మూలకారణమేది? ఒక క్రమవిధానమున నవి గోచరించు నా సూత్రమేది? జగత్సత్యవాదులు చెప్పుబాహ్యవస్తువులచే నవి యుదయింపలేదు! ఖేదాంతులు వచించు నిత్యమైన యాత్మనుండియుఁగాదు, లేక యవి స్వతంత్రములును గాదు భావము లొకదానిపై నొకటి యాధారపడియున్నవి యమ్ పోసిక వ్రాసినాడు “పౌద్ధతత్వవేత్తలందరు, కర్మసిద్ధాంత

వాదులును క్షణికములైనను, భావము అన్నియుఁ బూర్ణహాశన మంద
వనియుఁ, దిరిగి సూత్రభావముల నుదయింపఁజేయుననియు, నట్లు
చేయుటకుఁ గొంతకాలము గడచినఁ గడువ వచ్చుననియు సంగీకరింపక
తప్పని సరియైనది జడపదార్థ మున్నదనియు, మానవుఁడొక భౌతిక
మానసిక నిర్మాణమనియు, వారు నమ్మునంతకాలము, భావములు పరస్ప
రాశ్రయభూతములని చెప్పుట కష్టమైనదికాదు ” షడ్విధజ్ఞానములకు భౌతి
కాధారమును, బాహ్యప్రేరణములు నున్నవి స్మృతితోసహా సర్వమానసి
కాంశములకు నీ షడ్విధజ్ఞానములచే నర్థము చెప్పవచ్చును కాని యే
భౌతికాంశాధార మవనరము లేకుండ సంపూర్ణమనంతత్వమును విజ్ఞాన
వాదులు కల్పించవలసియున్నది వా రిట్లుచెప్పుదురు! “జగత్పత్యవాదు
లంగీకరించిన యింద్రియ మనోజ్ఞానము అన్నియు బీజములను సృజిం
చును అవి బోధింత్వుల శక్తితప్ప నే యితరసంబంధమును లేకుండ
సకాలమునఁ బరివర్తమై సూతనేంద్రియ మనోదృశ్యములుగా మారును
మొదట నాటఁబడి, పరివర్తమైన బీజముల మధ్యమ కాలమునం దొక దాని
పెనుక నొకటిగా బయలుదేరిన యింద్రియ మనోజ్ఞానములలోని యంశము
నీ బీజములుకావు ‘నేను’ గానున్న జీవజీ యనేకజ్ఞానపరంపరలలో
“నీలిమ” యను జ్ఞానము నిన్నటి జ్ఞానవిశ్వాసములపై నాధారపడి
యుండును అందుచే మనము ప్రాచీన షడ్విధజ్ఞానరూపములకు నేటి
తత్త్వవేత్తచెప్ప “అవిజ్ఞాతసంస్కారము”లను (Unconscious images)
నింకొక జ్ఞానవర్గమును జీర్చవలసియున్నది ఇవి స్పష్టములైన జ్ఞాన
బీజములు, అనుభవజ్ఞానముచే జనించినవి, వీనికి వెనుక నీ బీజము
అవిజ్ఞాత సంస్కారపరంపరల విచ్ఛిన్నాత్మ స్వయం స్పష్టిచే నుదయించి,
పూర్వజ్ఞానబీజములచేఁ బోషింపఁబడి, సూత్రబీజోత్పత్తిచే విస్తరించి,
యివి వర్తమై, సూత్రబీజోత్పత్తి లేని కాలమున సంతర్ధానము
లగును ఁ క్రొత్తబీజములను నాటక, పూర్వబీజములు ఫలములై పోయి
నపుడు, మనము జ్ఞానముయొక్క రెండవ ఘట్టమును దాటి మూడవ
దైన ఎరిగిష్టస్పృహకుఁ దరలుదుము మన మివట విషయి విషయ
ధేదము మిథ్యాభావకల్పితమని గ్రహింతుము స్వచ్ఛభావ స్వరూపము

నెఱుఁగుటకు, ద్వైతభావము పోవలెను కాని భావము అద్వైతస్థితికిఁ బోవునప్పు డది యుబోధ్యము, సనిర్వచనీయము నగును అది యప్పుడు నిర్విశేషము లేక నిర్గుణ మగును అప్పు డది యున్నదని (భవత్యేవ) మాత్రమే చెప్పవచ్చును అప్పుడు దానికి వస్తుమాత్ర మనియు, లేక చిత్తమాత్ర మనియుఁ జేరు

పరికల్పితసత్యము స్పష్టమైన దోషమనియు, నది రజ్జువును జూచి సర్పమని తలఁచుటవంటి దనియుఁ జెప్పవచ్చును పరతంత్రసత్య మనఁగా సంబంధజ్ఞాన మనియు మన మొక రజ్జువును రజ్జువుగాఁ దెలియు నట్టిదనియుఁ, బరినిష్పన్నసత్య మనఁగాఁ దాత్త్వికసత్యమనియు ననఁగా రజ్జు వొక మానసికభావ మనియు వస్తుతః దాని స్వస్వరూపము మనకుఁ దెలియదనియుఁ జెప్పుకొనవచ్చును నాగార్జునుఁడు మొదటి రెంటిని సంవృత్తి సత్యమనియు, మూడవది పరమార్థ మనియుఁ బలికి నాఁడు ప్రమాణ బద్ధము కానిది, కేవల వ్యక్తిగతము నైన పరికల్పిత సత్యము మిథ్యాజ్ఞానమని క్యాంటు మాటలలోఁ జెప్పవచ్చును అది హేతునిర్ణయమునకు నిలువదు, వ్యవహారప్రయోజన ఛాన్యమైనది సంబంధములు గలిగి, ప్రమాణబద్ధమైనది యింద్రియ జ్ఞాన మని పర తంత్రజ్ఞానమును జెప్పనగును ఇట్టి ప్రమాణసిద్ధమగు జ్ఞానమువలన సర్వప్రమాణాతీతమైన పరమసత్యము తెలియఁబడదు అద్వితీయమగు దివ్యశక్తి మనలోఁగూడ నున్నది కావున మనము పరమ సత్యమును గ్రహించు నతీంద్రియదృష్టి నార్థింపఁగలము కాహ్యదృశ్యములతో సంబంధములేకుండ నవిభాజ్యమై పూర్ణమైన యా శక్తి ప్రతివ్యక్తియందు గర్భితమై యున్నది భిన్నోపాధికల్పనముల కాధారభూతములైన దేశకాలములకు బద్ధమైన దృష్టికి ద్వైతము గోచరించును అలయ మున కనేకత్వము లేదు కాని, దానిరూపాంతరము అసంతములై దేశ కాలములందు గోచరించును ఏ యవస్థయందు సర్వవిరోధములునశించి, భావాభావసమానత దృశ్య మగునో దానినే యోగాచారులు 'తథతా' నామమునఁ జెప్పిరి ౧

జగత్సత్యవాదులతో నేకీభవించి, యోగావారులు జగద్వస్తుజాలమును సంస్కృతా సంస్కృతములని రెండు విధములుగా విభజించిరి. సంస్కృత ధర్మములనుగూడ వీరు తిరిగి ద్వివిభాగ మొనర్చిరి కాని జగత్సత్యవాదులు జడపదార్థమునకుఁ బ్రధానస్థాన మీయగా, యోగాచారులు చిత్తమున కగ్రస్థాన మిచ్చిరి 'చిత్తమే సర్వవస్తు మూలద్రవ్యము, చిత్తమునకు రెండు రూపము లున్నవి, అక్షణము లేక బాహ్యరూపము, భావము లేక ఆంతరంగిక రూపము మొదటిది చంచలస్వభావము, రెండవది నిశ్చలరూపము ఎస్తువులను దిలకించుటయు వాని భావరూపముల నందుకొనుటయు నీ రెండును జీత్తకార్యములు మొత్తము చిత్తధర్మము లెనిమిది ఎంచేంద్రియములకుఁ జెందినవైదు నారవ దంతఃకరణము, నేడవది విజ్ఞానము, నెనిమిదవ దాఱయ విజ్ఞానము ౧

చున్నాము బొద్దులు చెప్పిన దిగ్భవవర్గములు అనగా సంస్కృతా సంస్కృతాదర్శములు అణువుచే నేర్పడినభూములు భూతవస్తుజాలములు పంచసంగ్రహముల నెట్లీర్పడినవో రుజువుచేయఁదలెడు కాతవస్తుసముచ్చయకారణములైన సభాగములకు జ్ఞానము లేదు వస్తుసముచ్చయముతో ఏదివలె చేత క్షయింపబడెదల నపుడు జ్ఞానమున్నది చెప్పుటకు వీలండు ను నజ్యుష్టైన యొక జ్ఞానముగల యాత్మను కాని జగదీశ్వరుని గాని బొద్దు లంగీకరింపదు లేక ఆణువులు సంపదములు తమ స్వక క్రిచేతనే కలియుచున్నవని చెప్పుటకును వీలులేదు ఎలల, దానికిఁ గ్రహింప క్రియింపబో వియెన్నులు విశ్రాంతి పొందివు ఈ యణుసముచ్చయము చేయు క్రియాశక్తి అలయజ్ఞాన ప్రవాహమందున్నదనుటకును వీలులేదు అలయవిజ్ఞాన మేకజ్ఞానమూ కాదా యను ది నిశ్చయముచేయవలెను ఏకజ్ఞానమైనచో ది నిశ్చయై నదికావరెను అప్పుడది వేదాంతము చెప్పు లిత్యాదు యగును అలయము పీఠికములై యిది నలుగురందలక క్రి దానికుండఁజాలదు అలయవిజ్ఞానము తేవలదశాంశరంపయైనచో ననలె చర్చింప వలసరము లేదు అందుచే నణువులు కామేకరింపనిదార్థములఁ జేయుచున్నవను వాఁడు సరియైనది నిదార్థములు కాదు కాని యీ లేకున్నచో సంసారప్రవాహము లిదినిపోవును కావున సవి యున్నవని స్పష్టము వేదాం యాశ్రయజ్ఞానము టి ధీతో గూర్చు పుటలు ౪౦౩౪) వస్తుత్పత్తి కవిదగ కారణము కాఁజాలదు దీని నాశ్రయించి యుండగ నిలుచునో దాని కది యెట్లు లాభము కాఁగలదు మఱియు కారణంబులందును సకలముగా గలరంపంబు లేదు

అసంస్కృత ధర్మములారు ఆకాశ మనంతము మార్పులు లేనిది, కేవల భావాత్మకము, పూర్ణజ్ఞానముచే సర్వవిధ క్షేణములను నిర్మా లించునది ప్రతిసంఖ్యానిరోధము, పూర్ణజ్ఞానసాహాయ్యము లేకుండగనే సర్వదు ఖములను నశింపజేయునది అప్రతిసంఖ్యానిరోధము, సర్వ పదవీ వ్యామోహములను జయించినది అచలస్థితి, సంజ్ఞావేదనా నిరో ధము, ఈ యైదును వేర్వేరు గావు, జగత్తుయొక్క నిత్యస్వరూపమును గూర్చి మనము గుర్తుకొనుకువయోగించిన పరిభాష, ఉత్తమస్థితి నిచ్చు వివిధ దశావిశేషములని మనము వీని సర్థము చేసికొనవచ్చును ధర్మ పాలుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, “ఇవన్నియు సత్పదార్థముయొక్క భిన్నము లగు సంకారూపములు ” యోగాచారుల పరమతత్త్వము ‘తథత’ “ఇది సర్వాతీతమైన పరిమనత్యము దీని స్వరూపము సత్యము నిత్యము నై నదగుటచే దీనిని తథత యనిరి ” దీని స్వరూపము భాషా తీతము, అనిర్వచనీయము య దానిని శూన్యముగా మనము పార పడుదుమోయిని ‘భావ’ మని చెప్పఁబడెను అసంగుఁ డిట్లు చెప్పెను, “ఇది భావమునుగా దభావమును గాదు అది యిట్టి దట్టిదిని చెప్పలేము అది జనించదు, మరణించదు దానికి వృద్ధిక్షయములు లేవు అది వచిత్రమునుగా దవచిత్రమునుగాదు ఇట్టిదే పరమార్థ లక్షణము ’

జీవత్వములేక అభావ లక్షణముతోఁ గలిసినప్పుడు ‘తథత’ నే ఆలయవిజ్ఞాన మందురు సత్పదార్థమును విజ్ఞానము లేక చిత్స్వ రూపముగా గ్రహించినంతనే, జీవత్వము నందుఁ బ్రవేశపెట్టినాము ఆలయమందు నిత్యమైన భిన్నత్వ మున్నది ఇచటి స్వయంప్రకాశ మైన విజ్ఞాన మున్నది హెగెల్ యొక్క పూర్ణ సద్రూపమిదియే ౨ సత్తునుండి మన మాలయ విజ్ఞానమునకుఁ బోయిసంతనే, విజ్ఞానముతోఁ

౧ వస్తువును ౨ స్వయం జ్ఞానపూర్ణమైన యొక ఎరిమాత్మ యున్నదనియు సర్వజ్ఞ దాక్షిణ్యపాత్ర నాకని ప్రదర్శనమే యనియుఁ బ్రపంచమునోని కేవలభాగములుగాఁగాక ఎరిమాత్మయొక్క స్వయంజ్ఞానశక్తిలో మన మంగమాత్రులమనియు నాకని ప్రపంచ వ్యాపారమునందు భాగస్వాముల మనియు నందుచే మనకు ధర్మమతానుష్ఠానముల కిదియే యాధారమనియు హెగెల్ మహాశయుని యుపదేశ సారాంశ మని మేము నిశ్చయించు చున్నాము

(టి హెబ్బి గ్రీస్ వద్కు, వాఙ్మము 8 పు ౧౪౬)

బాటు దేశము దీవముతోఁ బాటు అనాత్మ హృదయము గాఁడును సత్తుయొక్క ప్రత్యేక రూపాంతరమే దేశము, దానికి నిజమైన స్థితియెదు అవిద్యాఋణి యైన మనస్సు నెదుట గోచరించు సనత్యద్భుత్యమే జగద్రూపము అవిద్యానాశనముతో జగద్రూపము నుత్పత్తి మగును దేశము వ్యాపహారికముగా నిజము నిత్యమునైనది యవిద్యా సంజార వ్రదర్శనము లా మూలసత్త్వదార్థము సంబంధించియు అర్హావిన వేదాంతమందిలి వివర్తనవాదము “జ్ఞానైకరూపమునందు దైవీతి దర్శనము మిథ్యయే ” అ మణియు, “ అంతరంగికభావము బాహ్య రూపముగా గోచరించును ”^౧ ఎత్తైక లత్య మవిద్యాశక్తి వలన లోకముగాఁ గన్పట్టుచున్నది ఏవిధముగా సర్వవస్తువులు సత్త్వదార్థ మందున్నవో మనకుఁ దెలియదు అన్నియు సందేయమునందుఁ బరిణామమున కవసరములేదు అందులేనిచో, సర్వదార్థము వాని ముత్పన్నము చేయుచో, నది మార్పు గలదిగును సర్వానుభవ కారణ మైన అవిద్య, ఆలయ విజ్ఞానముతో నెట్లారంభ మగుచున్నదో మనకుఁ దెలియదు ‘సర్వవిజ్ఞాన మనోరూపముల విద్యారూపములైనను నవిద్య, సరిమార్థముతో నొకటియు పెరునుగూడ నైయున్నది ఒక దృష్టిలో నది యునిత్యము, వేరొక దృష్టిలో నది యునివాళివని ”^౨ ‘జ్ఞానాజ్ఞానములు రెండు నొకటి కుండలన్నియు భిన్నరూపము లైనను, నొకే మృత్తికనుండి చేయఁబడినవి ”^౩ తథత ప్రధమ సత్యము ఆలయావిద్యలు తరువాత వస్తువులు తరువాత జీవాత్మలు, వస్తువులు ఎరస్సర పోషకములై జనించును

ప్రతివ్యక్తియందును సహంభావము తదంతినల్పదార్థముగూడ నున్నది మన కవిద్య యున్నంతకాల మహంభావ ముండును మానవులలోని భిన్నత్యమున కవిద్యాశక్తియే కారణము సర్వజీవు లొకే గుణసామ్యమును గలిగియున్నను, సమాదినుండి యహంభావ కారణమై ఎనిచేయుచున్న యవిద్యా పరిమాణము గంగాపైకత రేణువుల కంటె నధికసంఖ్యాకమగు దళలలోనుండి పనిచేయుచుండుటచే నీ

౧ మజ్జిమ నికాయము ౨ న ద, సం పుట ౨౭ ౩ స ది సం పుట ౨౭

మజ్జిమ నికాయము ౨ న ద, సం పుట ౨౭

భిన్నత్వ మనందుముగా నున్నది "౧ మన చిత్త మష్టాన కలుషితమై భిన్న వ్యక్తిత్వ దర్శన పవృత్తి మిగ్గుమైనది, ఇదియే సంసారము కర్మవాసనావశమై సంసారచక్ర మనవరతమై సాగుచున్నది అలయము లేక చిత్తము మనము చూచు వస్తువుల కాధారము మన పూర్వకర్మ బీజము లిందుండి పెంపొందు చుండును అలయము లేక చిత్తము నందు రక్షితములై యున్న కర్మబీజములు సుఖదుఃఖ సగనత్యర్థఫల రూపములై పరిణమించు మిన్ను బిందుంగొన్ని బీజములు కలుష పూర్వములై ౨ సంసార హేతువు లగును కొన్ని బీజములు పవిత్రము లైన వగుటచే మోక్ష హేతువు లగుచున్నవి మనలో గర్భితమై యున్న పరమార్థసత్యమే మనకుఁ బరచింతను గలిగించు చున్నది

కాని, మనలోఁ బరమార్థయున్నంత మాత్రమున మనకు ముక్తి లభింపదు హేతువ్రత్యయభేదము చెప్పఁబడినది దా రువు యొక్క మండుస్వభావ మిగ్గుకీ హేతువు, కాని దానికీ మనము నిష్ప ముట్టింప కున్నచో నది యంటుకొనదు అదేవిధముగాఁ బరమార్థ మోక్ష హేతు వైనను, ధర్మజ్ఞానాభ్యాస మవనంము అనంగు డిట్లు వ్రాసి నాడు, "సంపత్సుఖాన క్తివిడిచి, నియమోల్లంఘనమునం దీషడ్వాత్ర ప్రీతియు లేక, దోషముల వలన దైన్యము నొందిక, సత్త్వియాచరణ కాలము నందెట్టి చలనము శ్రద్ధాభక్తులందు లేకుండఁజూచుకొని, లోకము కలుగఁ జేయు నాందోళనా వైకల్యములకు వశులై, చిత్తప్రకాంతిని చెడఁగొట్టు కొనక యేకాగ్రత నభ్యసించు, వస్తుస్వరూపముల యాధార్థ్యమును సక్రమ జ్ఞానముచే గ్రహించుచు బోధిసత్త్వలు విజ్ఞానమాత్ర సత్య మును దర్శింతురు " యోగాచరులు యోగాభ్యాసము చేయుదురు యోగ మనుభవజ్ఞాన మిచ్చును, బుద్ధిజ్ఞానము వ్యవహార శాస్త్రమును మాత్రమే చేకూర్చును పరమార్థదర్శనమునకు యోగశీక్షణ మవసరము మనస్సునం దవిద్యాకాలుష్యము పూర్తిగా నశించిన యెడల నందు సత్యము ప్రతిఫలించును ౩

౧ సుజాతి పుట ౮౯ ౨ సాశ్రవణీయము

౩ ద్వైనితోడ దిర్ఘకాపుమునఁ దుది ౨ అక్షరమును జూడఁట కామసగ్రహమువలన యానపునీర్ సంతర్భూపమైయున్న తేజస్వనుస్వయరూపమైన యనంతక క్తి అజ్ఞానదుఃఖాలయ విముక్తిగాంచును కామవశమై మూసమున కసత్యము సత్యముగాఁదోచును కామముచేఁగలుగు మానసాందోళనములు తొలఁగిఁగోయినపుడు, జగద్రహస్వరూప దర్శనసద్ధి చేకూరును

మనస్సును శుద్ధమొనర్చి, స్వస్వరూప తేజా విలసిల్ల వెలు ద్భుశ్చ నిర్వాణము “నిత్యమైం పరచింతాభ్యాసముచే సర్వహృద్గుణుషు సగుచి, భిన్నవస్తురూపముల దర్శింపఁ జేయు నవి వ్యనుండి వర్జ్యుర్త మైన స్యచ్ఛజ్ఞానము నాద్దించి, మహోఽనుస్థితి లేక ముక్తిఁ యు నొందుదుము (౧) విజ్ఞానమాత్ర శాస్త్రము నిర్వాణము ఎదుర్పిడచుని చెప్పుచున్నది (౧) సర్వవస్తవంతిగతమైన వాసన సత్స్వరూపము నున్న ధర్మకాయమే నిర్వాణము సర్వచేతనులలో నీ నిర్వాణము గర్భితమైయున్నది (౨) ఉపాధిశేషనిర్వాణము ఇది సశేష ముక్తి మనకు సర్వతంత్ర మోహములును నశించింను, భౌతిక శృంఖలా బద్ధులమై యింతను దుఃఖవశులమై యుందుము (౩) అనుపాధి శేష నిర్వాణము, ఇది సర్వబంధ విముక్తి (౪) పూర్ణజ్ఞాన సామ్యితమై, లోక సంగ్రహైక సాధనమగుచు యుత్తిమ నిర్వాణము

సర్వ సత్యమునకును విజ్ఞాన మవసరిమని వాదించి, యోగచార సిద్ధాంతము, తర్కశాస్త్రమునకు మహోపకార మొనర్చినది కాని మానసికేతరమైన వస్తువులు లేని లోకము కాని లేదని లబ్ధిగా వాదించి, తన దౌర్బల్యమును బ్రకటించు కొన్నది అలయు విజ్ఞాన శబ్దమునకు నిశ్చితార్థమును జెప్ప లేదు వస్తుమాత్రమైన అధితా రూపమే అలయు విజ్ఞాన మనియు, సర్వసంపద రూపభావము అద్భు త్యము లైననశుడు మిగులున దడియే యనియుఁ గొన్నితావులఁ జెప్పఁ బడినది కొన్నితావుల నది సర్వరూపాశ్రయమైన విజ్ఞానరూప మని వచింపఁబడినది అభావముతోఁ గూడిన విశ్వమానస మని యొకచోఁ చేర్చినఁ బడినది శృంగితమైన విజ్ఞానవాహిని యని యింకొకచో నిర్వచింపఁబడినది ప్రధానవిషయ మైన దీనిని గూర్చి స్పష్టనిర్వచన పమువలన, నవాజముగఁ బెక్కు విమర్శలకు గురియైనది

౫ మాధ్యమికములు

మాధ్యమికతత్వ మతి ప్రాచీనమైనది, దీని బీజములు యిద్దుని యుపదేశములలోఁ గలవు. తన మార్గమును బుద్ధుఁడు మాధ్యమ మార్గ మని చెప్పినాఁడు. భౌతిక భోగలాలసత్వము నొక వంకను, దేహ కార్యములతోఁ గూడిన కఠిననిష్ఠాజపాదుల నొక వంక నాతఁడు నిరసించినాఁడు. తత్త్వము నందుఁ గూడ నాతఁ డతివాదములను ఖండించెను. సర్వ దృశ్యములు సత్వియు లనియు లేక సర్వము మిథ్య

౧ దాక్షిణ్య ద్రాహ్మణ్యదైన నాగర్భస విరచితమైన మాధ్యమికసూత్ర గ్రంథము మాధ్యమిక శాఖకు ముఖ్యగ్రంథము. నాగర్భును విశేషమును శ్రీ వె ౪౦౧ సంవత్సరములో చైనాదేశలోన కనుబడించిన కుమారపుండ్రు శ్రీ వె ౨ వ శతాబ్ది ములో నాగర్భునుఁడు జీవించినాఁడని తెల్పినాఁడు. ౩౪౧ నాగర్భున తత్త్వసంప్రదాయము శ్రీ, వె ప్రథమశతాబ్దిమునకుఁ జెందినది. శ్రీ పూ మొదటి శతాబ్దిమున నాతఁడుండె నను వాద మొకటి కలదు. దత్తలామామొక్క పురాతన గ్రంథకాలలో రక్షింపఁబడిన అతి నమ్మదగిన దైనచో శ్రీ పూ ౫౬ నందు జరించిన ధోరభద్రుని నాగర్భునుఁడు బౌద్ధ మతావలంబి నొనర్చెనని శిరచ్ఛంబిదాను ప్రాసనాఁడు. బుద్ధుని మరణానంతరము ౪౦౦ ప్రాంతమున దక్షిణక నలమందు నాగార్భునుఁడు జీవించి ఎరిపూర్ణజ్ఞానియగు చోధి సత్త్విక డయ్యెనని చైనాసాహిత్యము (యూవాన్ యాంగు తెలిసినాఁడు) శ్రీ వె ౩౦౦ నాగర్భునుని కాలముని డాక్షుడు ఎద్యమూఁడు సభిప్రాయము రుమాంటిపురాతని జీవితాను వాదముచేసిన శ్రీ వె ౪౦౧ సంవత్సరము దాటియుండదని చెప్పవచ్చును. న్యాయ సూత్రములు చెప్పిన షోడశ ప్రమాణముల జ్ఞానము అన కన్నట్లు నాగర్భునుడు సూచించినాఁడు. వానపై నొకప్పుత్తిని గూడి నాతఁడు రచించినాఁడు. పంచపదాల్యకమైన తర్క వాక్యము నాతఁడు త్రిపదాస్త్రకము చెప్పెను. ఉపాయకౌట్యహృదయ మను నింకొక అర్కగ్రంథము దాతఁడు వాదకా ప్రచురము చేసినాఁడు. విగ్రహవ్యావర్తని కారిక యందు, నాగర్భునుఁడు న్యాయసూత్ర సిద్ధాంతమును ఖండించెను. వాక్యాయనుఁ డీతని భావముల నెరుఁగును. మాధ్యమిక సూత్రములకు సంస్కృతభాషాము రచించిన చంద్రకిర్తి యిందుమించుగా శ్రీ వె ౨ వ శతాబ్దిములోనివాఁడు. శ్రీ వె ౩ వ శతాబ్దిము వాడైన శాంతిదేవుఁడు మాధ్యమికములని కొందరును, యోగాచార్యుఁడని కొందరును జెప్పుచున్నారు. ఇతఁడు తన గ్రంథములైన మధ్యరాయవరము శిక్షణముచ్చయములలో సంవృత్తి, ఎరపూర్ణములను ద్వీవిధ సత్యముల సంగీకరించి శూన్యసద్ధాంతమును సమర్థించెను. అనుకంపాంతరంగుడవై శూన్యమును సమిక్తి సత్త్వియావరణముచేఁ బుణ్యము నార్జింపుము" (శిక్షణముచ్చయము ౫౭-౫౮) మాధ్యమిక సిద్ధాంతము నికల తత్త్వములు వినుల్పించినవి.

యనియుఁ జెప్ప వాదములు, అతిభావాభావ వాదముల మధ్యమ మార్గమునే మాధ్యమిక తత్త్వ మవలంబించినది భారతీయ మహాత్మ్యవైజ్ఞానికులలో నొకఁడు జగత్సత్య వాదులలోను విజ్ఞానవాదులలోను కంటె, నీ తత్త్వమందనుభవ పరిశీలనము మిక్కిలి సునితముగా నుండును స్వార్థరహితమైన మానసికోత్పాదము, తత్త్వాన్వేషణోద్రేకము నిరపేక్షమైన స్వచ్ఛసంపూర్ణ తత్త్వ నిర్మాణమున కాతనిఁ బ్రేరేపించినవి ఆతని తత్త్వ మొకప్పుడు సంశయ వాదమును, ఏకాక్షిపృథు యోగవద్ధతిని ప్రదర్శించును మానవుని జ్ఞానము పరిచ్ఛిన్నమైన కారణముచే సంశయాత్మక మైనది, కాని, సత్యము యొక్క పూర్ణ ప్రమాణ మందాతనికి విశ్వాసమున్నది ఆతని సంశయ వాదము బౌద్ధ సంబంధి ఆతని నిర్గుణతత్త్వ ముపనిషత్తుల నుండి స్వీకృతము అంతర్వృష్టిలేని వ్యర్థపదజాలముచేతను నౌదాసీన్యముచేతను మన వ్యవహార విజ్ఞానము భావ పైరుద్ధ్యములను గప్పవేయుచున్న వద్ధతిని నాగార్జునుఁ డుత్తమ తాత్త్వికోత్పాదా శరవణుఁడై ప్రదర్శించును సత్యమునుగూర్చి యోగాచారులు పవించిన పరిచ్ఛిన్న భావములనుండి, నాగార్జునుఁడు సంశయ వాగవంతుని గల్పించును కాని నాగార్జునుని తత్త్వము సందుఁ బ్రదానాంశ ముగనిష్కత్పిత మైన యద్వైతమే ఉపనిషత్పిఠాంత పునఃప్రకటనము మాత్రమే మనకు నాగార్జునిలో గొచరించునని తలఁచుట వ్యర్థభాంతియే యగును ఆతఁడు తన తాత్త్వికోత్పాదము నుపనిషత్తుల నుండియే స్వీకరించినను, బౌద్ధభావ వాతావరణమును మనమునం దుంచుకొనియే యాతఁడు తన తత్త్వమును గల్పించెను ఆతని తత్త్వము ప్రజ్ఞాపారమితముపై నాధారపడి యున్నదిని చెప్పుదురు గాని, నిజముగా నాతఁడు కల్పించిన తత్త్వ మఖార్వమైన నూత్నతను గలిగి యున్నది విజ్ఞానవాదమునకుఁ బూర్వమే శూన్య వాద ముగయించె నని చెప్పుదురు కాని, యది సత్య మని నిర్ణయింపఁ జాలము రెండును సమకాలికములై పెంపొంది యుండుచున్న ఎద్దైనను మన విశ్రుతప్రదర్శన విధానము రెంటికీఁగల తార్కిక సంబంధమును సుబించును

౬ జ్ఞానసిద్ధాంతము

మనము దర్శనములనుండి, వానికిఁ గారణములైన వస్తువుల నెఱుంగఁజాలకున్నచో, దర్శనముల కతీతమై, దర్శించుచున్న స్వయం జ్ఞాన శక్తి నెట్లు తెలియఁగలము? బాహ్యజగత్తునకు లేని యిస్తిత్వము, విజ్ఞానభావముల కున్నదని యెట్లుచెప్పఁగలము? ఏలన రెండును క్షణిక దృశ్యవర్గములే చూచుట అనుభవించుట, సంకల్పించుట మున్నగు క్రియలతో సంబంధములేని విజ్ఞానస్వరూప మెట్టిదో మన మెఱుంగము వస్తువు వస్తుగుణములకు భిన్నముకాదు అయినచో నది దుర్గాహ్యము కావున బాహ్యప్రపంచ మాంతరంగిక జగత్తునకు రూపాంతరమని తలచి, ద్రష్టయే సర్వస్వరూపియని చెప్పనవసరము లేదు వ్యవహారప్రపంచ దర్శనము విచ్ఛిన్నతలేని యొక ద్రష్టపై నాధారపడియున్నదని యోగా చారులు తలచినారు ఇంకొక యిడుగు ముందుకేగి, ఆత్మకాదు గదా, ఆత్మయొక్క నీడయైన లేదని వాదించిరి యోగాచారుల వాదము సిద్ధమైనచో మనము తెలిసికొనుటకు వస్తువులే లేవు జ్ఞేయములగు వస్తువులు లేనిదే, విజ్ఞానాస్తిత్వమును బోవును ఏ దృశ్యము లేనిదే ద్రష్టయు లేఁడు ఈ విధముగా నిత్యమగు నాలయమును మాధ్యమికుఁడు తిరస్కరించి, భావవరంపరను బ్రవాహములో విడిచిపెట్టెను బాహ్యపస్త్యను బంధములు గోచరింపనినాఁడు, బాహ్యజగత్తు నుండదు బాహ్యభ్యంతర వస్తుజగత్తులు రెండును శూన్యములే యగును మన జాగ్రదవస్థయు నొకవిధమైన స్వప్నమే యని మాధ్యమికుఁడు చెప్పును అవ్యాహతమైన తార్కికయుక్తి ననుసరించి, ద్రష్టదృశ్య స్వరూప స్వభావము అనిర్వచనీయములని మాధ్యమికుఁడు గ్రహించినాఁడు శాస్త్రజ్ఞానము, లోకజ్ఞానము ప్రమాణములే వాని ప్రయోజనమును విలువ గలిగి కని, యవి పరమసత్యములు కావు ప్రపంచము మిథ్యయను మాధ్యమిక సిద్ధాంతమును గూర్చిన సృష్టార్థవివరణమునకు ముందు, మాధ్యమికుఁ డెట్టి భావముల వలన నీ సిద్ధాంతమును గల్పించెనో మనము చూతము

అతిభావాభావ మధ్యమమార్గమే మాధ్యమికమార్గమని బౌద్ధులు చెప్పుచున్నది ఒగ్గెత్తు నిజమైనదైనచో నందు మార్పులేకుండు మండల జాలపు ప్రపంచము పరిణామగతమైన దైనచో గ్రహభ్రష్టత వినముల కవకాశ మున్నది నాగార్జునుని గూర్చి చెప్పుచు నిట్లు -
 కీర్తి వచించెను “ప్రతివస్తువునకు నాత్మసత్త్వ మున్నవా, అట్టి నుండి యింకొక స్థితికి బరివర్తన ముండఁజాలదు అట్టి సంస్కృతము మానవుండు క్రమోన్నతపదవి నొందుట కవకాశ మెచ్చును నున్నది పరిపూర్ణము సత్యమునైన ప్రపంచములో నే కర్మయుఁ డేయుట ఏకా ముండదు అందుచే బ్రపంచ మసత్యము కావలెను నా - యి - డిట్లడుగు చున్నాడు “శూన్య సిద్ధాంతమును నిపు నిలపించినచో గారణ సిద్ధాంతమును నిరసించవలెను ఆత్మసత్త్వ మున్నది యెప్పు - నగణిత సంఖ్యాకవస్తుజాలము జన్మించనివి, నాశనమైనివి కావలెను దీని యర్థము శాశ్వత శూన్యత్వమే శూన్యత్వము లేనిచో, రెనిదానిని బొందుట కవకాశమును, దుఃఖనాశనమునకుఁ, గామోన్మూలనమునకు నవకాశమే యుండదు” ౧ పరిణామము జగన్సృజాప ముదాక, దానిని బరిపూర్ణ సత్యముగా మన మంగీకరింపఁ జాలము - పరమార్థసత్యము కాదనినంత మాత్రమున, నాగార్జునుండు ఎగిడుచు మిథ్య యనియు వాదించఁడు

క్రతీత్యనముత్పాదసిద్ధాంతము నుండి మాధ్యమికమని గిన్విత్వా వాద ముదయించినది ఒకటి పెనుక నొకటి యవిచ్ఛిన్న - పదునా - పదు ధర్మసముచ్చయమే వస్తువు మానవుడొక ధర్మసముచ్చయమే మానవుని వేదన సంకల్పము భావము అన్నియు ధర్మములు భౌతిక ధర్మసముచ్చయ రూపమే యొక వాహనము భౌతిక మానసిక ధర్మ సమూహమే మానవుండు, ఈ సమూహమే యాతనికి వ్యక్తి భ్రాంతిని గల్పించును ఈ ధర్మములకు జేరుగా, వాహనము, మనుజుండు భావ స్థితి నే కలిగి యున్నారు ధర్మములే యున్నవి అవి నెప్పుడొకటి భిన్న దశా పరంపరలలో నుండుంతర్దిశలు అతి శాశ్వత నకు నించు మించుగా బాహ్యమునఁ బ్రత్యయ రూపమున ననేక ధర్మము లున్నవి

చూడఁబడు వస్తువు, నేత్రము, మున్నగునవి, కాని దాని సరియగు హేతువు వేదాక పూర్వకావమే, ఎట్లనగా, దీపముయొక్క ప్రతిక్షణమునకు, నూనె వత్తి మున్నగునవి ప్రత్యయధర్మములై యున్నను, ప్రతిక్షణదీపమునకుఁ బూర్వక్షణ దీపమే హేతువు ఏదియు స్వతంత్రమైనది లేదు ప్రతివస్తువు పస్త్యంతరముపై నాధారపడి యున్నది సర్వధర్మములు, ధర్మసముచ్చయములు ససత్వము అని మాధ్యమికులు నిరసించరు, కాని యవి క్షణికములు సనిత్యములు అని చెప్పుదురు ౧ కాని వారుచేయు వాదఁ న్నయత్యమున నొకప్పుడు ధర్మము అన్నియుఁ మిథ్య యనియుఁ జెప్పక పోలేదు

వస్తుతత్వమును నిర్ణయించు శక్తిలోపము, వస్తువే లేదనుటకుఁ దగిన హేతువగుచో, బాహ్యభ్యంతర వస్తువు లెవ్వియును లే వనవచ్చును అవి అణువుల^౧ నణుసముచ్చయముల^౨, సత్త్వ సంభవముల^౩ కావో మనము చెప్పఁజాలము కావున బాహ్య వస్తువు అసత్వము అని యోగా చారుల వాదము ఈ సిద్ధాంతమునకు మూలమైన నియమమును నాగార్హునుఁ డంగీకరించి, మనకుఁ దెలియని దసత్వమే యని నమ్మి, మనము నిశ్చయముగా నేదియుఁ జెప్పఁజాలము, కావున విజ్ఞానము పెట్టిదే యని వాదించినాఁడు ఈ సందర్భముననే నాగార్హునుఁడు సంబంధ సిద్ధాంతమును గల్పించినాఁడు విజ్ఞాన సంబంధముచే సర్వవస్తువుల కస్త్రీత్యమున్నదని యోగాచారులు చెప్పిరి మన విజ్ఞానోపకరణము తప్ప వేతొక యుపకరణము వస్తుజ్ఞాన మిచ్చునది మనకు లేదు సంబంధములే లోకములను నిర్మించిన పని నాగార్హునుఁ డంగీకరించినాఁడు సంబంధ బాహుళ్యరూపమే లోకము అకసమందలి సక్షత్రగ్రహ మండల రాసులు, భూమిపై నున్న సర్వవస్తురాజి, బ్రహ్మాండములోని సర్వద్రవ్యములును, సత్త్వహీనము లైనవి అవి భావకల్పిత సంబంధములు, కాని యీ సంబంధములైనను విదితములు గావు ప్రపంచ మంతయు నవిదితసంబంధసముచ్చయ రూప మని నాగార్హునుఁడు నిశ్చ

౧ మనము వస్తువులనుగూర్చి పోతుకముగాఁ జికిరించినచో దేని స్వరూపము మనకుఁ దెలియదు అందుచే సర్వవస్తువుల స్వసారూపము మనకుఁ దెలియదని చెప్పవలెను (లంకాకాండసూత్రము - ౧౭౩)

యించినాఁడు డవచార్థము, ఆత్మ, దేశకాలములు, కారణము, ద్రవ్యము, ఉపనము, శాంతి, మనఃకల్పిత దృశ్యజాలములే కాని, వాని కాధారమైన సత్త్వమేమియు లేదు సత్యము స్వయంసమన్వయ సమర్థమై యుండవలెను కాని మనము సత్యమును లేక యనుభవము నే ప్రమాణములచే స్థాపింప యత్నింతుమో, అప్రమాణములస్పష్టములును, నాత్మ విరుద్ధములు నైనవి సత్యము మనకు జ్ఞానవస్తువు కావలెను కాని మన యనుభవసంబంధము లట్టి గుణమును గలిగియుండ లేదు స్వయంసమన్వయము లేని వస్తువులు గోచరింపవచ్చును గాని, యవి సత్యములుగావు బ్రాహ్మీతత్త్వము నిట్టి వద్దతినే వట్టినది బ్రాహ్మీతన తత్త్వనిర్మాణము నందుఁ జూపిన శాస్త్రీయ విజ్ఞాన సంపద్యిలాసమును నాగార్థునుఁడు చూపలేక పోయెను నాగార్థునుని కృషి యింత పరిపూర్ణ మైనదియుఁగాదు, శాస్త్రీయవద్దతి ననుసరించియును లేదు బ్రాహ్మీకు శాస్త్రీయ తత్త్వరచనాకౌశలము నెడఁగల యుత్కంఠ నాగార్థునునికి లేదు కాని, నాగార్థునునికిఁ బ్రధానసూత్రము తెలియును, పునరుక్తి దోషము, లోపభూయిష్టము నైనను, నాతని సిద్ధాంతమునందై క్యము కలదు

గతిలేక చలనముయొక్క ప్రమాణము సగుర్థనీయుముగి లేదు, దాని స్వభావము మనకుఁ దెలియదు ఒకవస్తు వొకే కాలమున రెండు స్థానములందుండదు 'మన మొక మారు నడచిన మార్గమును మఱియఁ ద్రొక్కము, ముందు నడువ వలసిన మార్గమున నడువము ఏ మార్గమున మన మిదివరకు నడువలేదో, ముందు నడువమో, యది దుర్గాహము" య మార్గమును రెండుగా విభజింపవచ్చును, ఇదివరకే గతించినది, రానున్నది, చూడవది లేదు మొదటిది గతించినది, రెండవదింకను రాలేదు అందుచే నడచుట దుస్పాధ్యము గతిలేక చలన రాహిత్యముయొక్క ఫలితములు తరువాత శ్లోకములలోఁ జెప్పఁ బడినవి ౨ గతియే చేసవుడు గతినలుపువాఁడును లేఁడు ౩ గతి లేనప్పుడు కర్త లేఁడు! లేనికర్తయెట్లు చలించును? "ఇది వఱకే గతించిన మార్గమున నడచుటకు నీ గాంబింపఁ, రాఁబోవు మార్గమునను నీవు నడచుట కారిం

భింబు, గిరించినపుచున్న మార్గమున నీ వుండక, దీనిని గమించు చున్నావు?" గిరిని గమించువాని నొకటిగాఁ, జెప్పటకు ఏలలేదు, ఏలనఁ గతిలేని గమనము చేయువాఁ డుండఁజాలడు గతివేరు, గమ నించువాఁడు వెరనియందుమా, నడచువాఁడులేని నడక, నడకలేని నడచు వాఁడు నుండుట కవకాశ మున్నది రెండు నొకటియుఁగాదు వేరును గాదు అందుచే గమనము, గమించువాఁడు, మార్గము మూడు నసర్వములై ౨ లేక స్థితి నిజమని చెప్పఁగలమా? చలనము, మార్పు, విరతి, యన్నియు సర్వశాస్త్రములే చలనము, మార్పు నిజములై యుండఁగా, నాగార్హనుఁడు లేని సమస్యలఁ దెచ్చిపెట్టుచున్నాఁడని తోచవచ్చు కాని రువి గోచరింపవచ్చును గాని, వాని స్వరూప మేమి యని మనము నిర్ణయింప వలసియున్నది మనము తత్త్వపరిశీలనము చేయఁదలంచినప్పుడు వాని స్థూలరూపములను మనము స్పష్టముగా నిర్ణయించవలెను గిరి విరతులనుగూర్చి సమగ్ర జ్ఞానము రునకు లభించుటలేదు, అందుచే నవి పరిమనత్యములు గావు, వ్యావహారిక ప్రయోజనముల కవసరమగు కల్పిత పదములే

సంసృత్యామునం దుత్పత్తి స్థితి అయశీలములగు సంస్కృతి ధర్మములను గూర్చి నాగార్హనుఁడు ప్రసంగించినాఁడు ౩ ఉత్పత్తిస్థితి నాశనములు వేర్వేరుగా నొక సంస్కృతమునకు లక్షణములు గాకున్నచో, నవి కలసి, యేకకాలమున నొకే వస్తువునం దెట్లుండఁగలవు? ఒక వస్తువు ఉత్పత్తికాలమునందే నాశనమును, స్థితిని గలిగియుండకపోయినచో నది సంస్కృతి మనఁబడదు అటులే మిగిలిన రెండు లక్షణములును, కాని మూడు లక్షణము లొకే కాలమందుండఁ జాలవు కాంతియు సంధికారము నొకే క్షణమందుండనట్లే, సంస్కృతములు నిజములుగావు ౨౧-వ అధ్యాయమున నాతఁడు సంభవ నాశనములను గూర్చి చర్చించి యవి సునత్యము అని రుజువుచేసినాఁడు ఇట్టి విమర్శద్వైత్తిలో నుత్పత్తి నాశనము లసాధ్యములు ౧౯-వ అధ్యాయమునందు భూతవర్తమాన భవిష్యద్దశలు గల కాల మర్థరహితప్రమాణ మని యాతఁడు రించినాఁడు గతవిషయము సందేహవార్త, భవిష్యత్తు స్పష్టముగాఁ జెప్పరానిది ఈ

క్షణమే మనకు అపప్రమేయంగా సనుభవములో మున్నది కాని, ఇంకా ష్యత్తులులేని పరిమానము దురూహ్యము కావున అందుచేత, శూన్యమునుండి కల్పితమైన భావరూపము మాత్రమే

ఒక వస్తువు దాని గుణములచే మరకుఁ దెలియును, ఇది గుణము అన్నియు మనకుఁ దెలిసినపుడు మనకు వస్తువు తెలిసిన స్వరూప, గుణము అన్నియుఁ దెలియనిచో వస్తువును దెలియది ఈ విధము ను గూర్చి నాగార్జునుఁడు పంచమాధ్యాయమునఁ బ్రకాశించి యామి జలాగ్ని వాయురాకాశములను విజ్ఞానమును ఒర్పించి, గుణముల ఋర్ష మే వస్తువును లేదని నిర్ణయించెను ఏలన నిర్గుణబద్ధార్థముండదు అ నిర్గుణబద్ధార్థము పేరుగా మన్నచో ఏప్పుడు గుణము వెల్లడింపబడినది అని నిర్గుణవస్తువునందు లేవు, స్వతంత్రముగా నుండఁజాలవు మరెచ్చటను వానికిఁ దావు లేదు వస్తువు గుణములకు వేరై యుండుటచే ఒక వస్తువుకాని, గుణముకాని కానిదేదియును లేదు గుణము వస్తువులు, వస్తువు గుణమును జూపును, రెండు నొకటియో, వేరే మనకుఁ దెలియదు ఇంకా ప్రకరణమునందు వస్తు స్వభావమునుగూర్చి పర్చించుట, వస్తువులకు భావముకాని అబావముకాని ముఖ్యలక్షణముగాఁ జెప్పి వీలు లేదని చూపఁగాఁడు వర్ణ కారణ్య మృదుత్వ రుచివాసనాది గుణములు కేవల కర్మక్షిగతములు మన కింద్రియము లుండుటచే నవి యుచ్చవి కన్నులేనిచో రంగును, శ్రోత్రము లేనిచో శబ్దమును లేవు, మునుపేరైన విషయములపై గుణము లాధారపడి యుండుట ఎప్పుడు అవి మన యింద్రియములపై నాధార పడియుండుటచే గుణములు స్వతంత్రముగా స్వయములు గావు అవి స్వయంస్థితినీ గలిగి యుండి లేదు గుణము లింద్రియాసంబంధము లగుటచే, విఖ్యామంఖ్య గుణ విభాగమును నాగార్జునుఁడు చేయఁజేసి సర్వగుణములును కేవలము 'దృశ్య' మాత్రము లగుటచే నివి యే వస్తువులందు గోచరించునో యీ వస్తువులు ససత్వములే ఏలన గుణముల దోషము వస్తువులను జెందును ఈ గుణములను గలిగియున్న వస్తువులను మనమెన్నఁడు వెఱుంగు మనము గుణములనే యెఱుంగుదుము వస్తువుయొక్క స్వస్వరూపము

మన యునుభవమున కితిమైనది కావున మనకు దానిస్థితియందలి నమ్మకము కేవలము మన యిచ్చపై నాధారపడియున్నది మరకుఁ దెలిసిన గుణములుకాక, వేరుగుణములు వస్తువుల కున్నవని చెప్పఁ జాలము గుణములను, వానిలో వానికే బరస్పరివిరోధము లేకుండగా నొక జిగురుగలె దన కంటిపట్టుకొని యున్నది వస్తువైనచో నపుడు గుణముల యైక్యతకు సంబంధమే కారణము కావున వస్తువు నిరాధార గుణ సముచ్చయ భావకల్పితరూపము, విజ్ఞానవిషయమునై యున్నది విజ్ఞానము దాని స్థితి కాధారభూతమై యున్నది ఎన్నువు, గుణములు నన్యోన్యసంబంధము గలవి విడిగా నేవియు సత్యములుగావు అన్యోన్య న్యాధారభూతములైన వస్తు, గుణములు పూర్ణసత్యములుగావు వ్యాప హారికముగా గుణము లున్నది వస్తు వని మనము చెప్పుకొనవచ్చును ఏలన నేదియో వెనుక నాధారముగా లేకున్నచో రూపభారాది గుణములు మన కూహింస సాధ్యములు నిమిత్తధర్మము, అన్యాధారము, సామీ ప్యము, పరిమితత్వమునను సంబంధములపై నాధారపడి వస్తువులు సత్యములుగా గోచరించుచున్నవని నాగార్జునుఁడు తెలిపినాఁడు

మాధ్యమికసూత్ర చతుర్థ ప్రకరణమునందుఁ గారణ సంబంధ ములు వైరుధ్యములు చూపఁబడినవి “ఒక వస్తువు తన కారణమునుండి వేరుగాఁ గాని, ఒక కారణము వస్తువునుండి వేరుగాఁ గాని దర్శింపఁబడదు వస్తుకారణము వస్తువునుండి వేరైనచో, కారణములేని వస్తువున్నదని వక్కాణించి నట్లగును కారణములేని వస్తువు లేదు కాఁబట్టి, వస్తువునకు వేరై కారణమున్నదనుటయు సహితకముకాదు” కారణమునకు వేరైన కార్యమును, కార్యమునకు వేరైన కారణమును నుండుట సాధ్యము కాదని నాగార్జునుఁడు వాదించినాఁడు ఒక వస్తువు దానినుండియేకాని, యింకొక దానినుండికాని, రెంటినుండికాని యే కారణము లేకుండఁగాని జనింపదు అందుచే దార్శికముగాఁ జూచినచో మత్పత్తి కవకాశము లేదు. ఇ సత్యమగునదేదియు నుదయించదు ఈక్షణమున లేనికుండ

ఇ స న నా సం ల ౪-౭ కా యా వాదము ఎట్లు నిర్మించినది ఎ కారణ మును లేని వస్తువును సృజింపఁజాలదు ఉ॥ చతుర్థ్యక్షములు గలచక్రము ఉన్న దాని విషయముతో నుత్పత్తి చెప్పవలసిన ఎదివరకే యున్నదాని కుత్పత్తి చెప్పవలెను ఒకే వస్తువున కుండుట లేకండుటయు నేక కాలమునఁ జెప్పరాదు అంత్య వాస్తవ్య ములు రెంటును తేని వస్తు వున్నదనియుఁ జెప్పలేము

మరుక్షణములోనుండఁ జాలదు ఇది స్వవిఘాతోక్తి యగును వస్తువులు వరమ నత్యములు గావని మన మెఱిఁగి యుండగా, నవి యిట్టి వస్తువుల నెట్లుత్పత్తిచేయఁగలవు? కారణములను గూర్చి మనము చెప్పుకొను నప్పుడు, తర్కసిద్ధముగా మనము చెప్పుచుండుట లేదు ద్రష్టృద్విశ్వములు, వస్తుగుణములు, దేశకాలములు నను వ్యావహారికపదములను వాడుచున్నాము పారమార్థికముగాఁ జెప్ప వలయుచోఁ గార్య కారణములుగాని, యుత్పత్తి వినాశములుగానిలేవు ౧ కారణ మనఁగా మొత్తము సామగ్రియంతయు నని కొందరు చెప్పు నదియు నర్థరహితమని చూపఁబడినది ౨ ఈ చర్చ వలన మార్చునునది నిరాధారమైనదని తెలియుచున్నది 'అ' మారి 'ఆ' యగును నాగాడ్డునుండిట్లు వాదించెను, 'అ' మారి 'ఆ' కాఁగలుగుచో 'అ' యెప్పుడు 'ఆ' యేయై యుండవలెను లెకున్నచో 'అ' యెప్పుడును 'ఆ' కాఁజాలదు కాని అ' 'ఆ' కాదు, ఏలన, 'అ' మారుచు 'ఆ' అయినదని చెప్పఁబడు చున్నది అందుచేఁ బరిపూర్ణమగునది కాదు కారణ ధర్మము మార్పునకు కారణము కాఁజాలదు, ఏలనఁ గారణ ధర్మము నిరాధారమైనదే

ఒక గుణము వస్తువున కాదారసంబంధము కలిగియున్నది రెండు నొకానొక సంబంధమును కలిగియున్నవి త్వానక్షేయము లిట్టి సంబంధములే కలిగియున్నవి పారమార్థికముగా రెండు వసత్విములే, కాని వ్యావహారికముగా నవియున్నట్లు గోచరించును, కాని పరస్పరాధారభూతములై యవి యున్నంతకాలము నవి నిత్యములు గాఁజాలవు

ఒక కాలమున లేక దేశముననున్న దృశ్య మింకొక కాలమున లేక దేశముననున్న యింకొక దృశ్యముతో సామీప్య సంబంధమును గలిగి యుండవచ్చును గాని, దేశసంబంధములు వ్యావహారికములగుటచేఁ, పారమార్థికముగాఁ బూర్వావరములు నిజములు కావని స్పష్టము

అంశమునకుఁ బూర్ణమునకుఁగల సంబంధము నూలునకు వస్త్రము నకుఁగల సంబంధము వంటిది దారములులేని వస్త్రముగాని, వస్త్రము లేని దారములుగాని యుండఁజాలవు రెండిలోఁ నేదియు పారమార్థిక

సత్యముగాదు అంశాశూన్యమైన పూర్ణము లేదు, పూర్ణములేని యంశలు లేవు రెండును పరస్పరాధారభూతములై యున్నవి కాని యీ సంబంధము కేవలము సంవృత్తి లేక | భాంతి ప్రపంచములోని వస్తువు లెవ్వియును బారమార్థిక సత్యములు గావు అవి పరస్పర సంబంధ మాత్రములై యున్నట్లు గోచరించును

షష్ఠాధ్యాయమున 'ఆత్మ' విషయము చర్చింపఁబడినది, గుణము లకు వేరై వస్తువు లేదను సూత్రము ననుసరించి, విజ్ఞానావస్థలకు వేరై 'ఆత్మ' లేదని తెలియుచున్నది పనిచేయుట, అనుభవించుట, ఆలోచించుట యను కార్యములకుఁ బూర్వ 'మాత్మ' లేదు నవమాధ్యాయ ములో నాగార్థుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, చూచుట, వినుట, అనుభవించుట మున్నగు క్రియలు జేయున దాత్మయనియు, నీక్రియలకుఁ బూర్వమిది యున్నదనియుఁ గొందరు చెప్పుచున్నారు కాని, క్రియలకుఁ బూర్వ మాత్మ యున్నదని యెట్లు చెప్పఁగలము? అట్లుగా నాత్మ ముందే యున్నచో, జూచుటలో నపుడు దానికి సంబంధము లేకున్నచో, నాత్మతో సంబంధములేని చూచుటయను క్రియ స్వతంత్రముగా జరుగదా? అట్లయు దర్శనాది క్రియలు నన్యోన్య్యాశ్రయములై యున్నవి మఱియుఁ జూచుట, వినుట మున్నగు సర్వకార్యముల కది పూర్వమే లేకున్నచో, నదియే యొక క్రియకును బూర్వముండఁ జాలదు చూచుట, వినుట, అనుభవించుట మున్నగున వన్నియు నొకే యాత్మకార్యములై నచో నాత్మప్రతిక్రియకుఁ బూర్వముండి యుండి వలెను చూచుట, వినుట, అనుభవించుట మున్నగున వే ద్రవ్యముల నుండి యుదయించు చున్నచో, యా ద్రవ్యములం దాత్మ లేదు " చూచుట మున్నగు క్రియలు జరుగువరకు నాత్మ యున్నట్లు మనకుఁ దెలియదు అందుచే ని కార్యములకుఁ బూర్వ మాత్మ లేదు అత్మ యీ క్రియల కనంతరము నుదయించు దర్శనాది క్రియలు స్వతంత్రము గానే నడచుచున్నచో నాత్మతో నిమిత్త మేమి యున్నది? అత్మయు, దర్శనాదిక్రియలు నేక కాలముననే యున్నవి కాని యివి పరస్పరము

పేరై స్వతంత్రములై నంగాని యేకకాలము నందుండఁ జొంపు ౧ బాహ్య జగత్తు లేదని నిరూపించుటకు యోగాచారులు వయోగించిన హేతువాదమునే, అత్మ లేదని చెప్పుటకు నాగార్జునుఁ డుపయోగించెను బాహ్యమునకు గోచరించు ఉత్పత్తియుల వెనుక జగత్తునకు నిజమైన యాధార మొక జడపదార్థ రూపమున లేనిచో, భావముల వెనుక నొక భావము కాని, అత్మ యేల యుండవలయును? అవిచ్ఛిన్నక్షణిక మానసిక దళావరంపరయే యాత్మయని చెప్పవలెను విజ్ఞానము యొక్క స్వస్వరూప మెట్టిదో మనకుఁ దెలియదు అదియొక ప్రవాహము, భావవరంపరలను మనకుఁ బ్రదర్శించు నొక క్షేత్రము భౌతిక ప్రపంచ మున్నదను విశ్వాస మెంత సాహసమైనదో నిత్యమగు నాత్మయున్నదను విశ్వాసమును నాగార్జునుని దృష్టిలో నంత నిరాధారమైన సాహసమే భిన్నమానస కల్పనముల కవసరమగు రీతిని విజ్ఞానవిషయము లొక క్రమములో నిర్మించఁబడి యున్న వనుటయు నూహకల్పనమే వస్తువు అనఁగా నవి మన కెట్లు గోచరించుచున్నవో యవియే మన మొక భావప్రవాహమని కూడఁజెప్పరాదు విజ్ఞానదశలకు వేరుగా నొక యాత్మయున్నదని మన మంగీకరించుటకుఁ గారణము వ్యవహారప్రపంచము కొఱకే అష్టమాధ్యా యమునందు, అత్మభిన్నదశెట్లు, అత్మకర్త, క్రియలు పరస్పరాధార భూతములను భావమును జెప్పఁబడెను “కర్మ ననుసరించియే కర్త యను శబ్దమును, కర్త ననుసరించియే కర్మయను శబ్దమును వచ్చినవి పారమార్థికముగాఁ జూచినచోఁ గర్తయు లేడు, కర్మయు లేదు” ౨

నిర్వచనము చేయుటకు వీలులేనిది జ్ఞానము వేదనల వలన భావములు జనించును, భావములు వేదనల నుత్పత్తి చేయును చెట్టు విత్తును, విత్తు చెట్టును జనింపఁజేయుచున్నవి దర్శనము స్వయం స్థితికలది కాదు “ఇదివరకే చూడఁబడిన దానిని నీ విప్పుడు చూచుట

౧ న్యాయకర్తయు నాగార్జునుని యీ భావమునుగూర్చి ప్రసంగించి, దాని కిట్లు జవాబు చెప్పినది ఈ ఎడముగా నీవు దర్శనాధికమున కభావమును జెప్పినచో, విండ్రయ విషయాన్వీర్షము నెవ్వఁడును స్థాపింపఁజాలఁడు ఇండ్రయ విషయములులేనిచో వానిని గూర్చి వాద మవసరములేదు అందుచే నీ వాదము నిరాధారము సర్వసాక్ష్యములను నీవు నిరసించినచో, నీ నిరసనమునకు ఎటువలేదు నీ యభావవాదమునకు ఎటువయుండ వలసినదో, నప్పుడు దర్శనాధి-మును నీ వంగీకరింపవలెను” ౨ ౧౬ ౪ ౧౦

లేదు రాబోవుదానిని నీ విప్పుడు చూచుట లేదు గతములోఁగాని భవిష్యత్తులోఁగాని చూడఁబడని వస్తువున కస్తిత్యములేదని చెప్పవలెను ” ౧
 “దృశ్యమును నేత్రేంద్రియము చూచుటలేదు, నేత్రేతరమెద్దియును జూచుట లేదు ఇంకఁజూచునది మూఁడవ దేదియును లేదు ” ౨ మార్గము, గమనము, మార్గగామియు సత్యములైనట్లే, ద్రవ్య, దర్శనము, దృశ్యము కూడ ససత్యములు దర్శనము, దృశ్యవిషయములు వరస్పరాధారమైన అస్తిత్వమును గలిగియున్నవి దృష్టి లేకున్నచో రంగు లేదు రంగులు లేకున్నచో నేత్రేంద్రియమునకు దర్శనము లేదు “పుత్రుఁడు తల్లిదండ్రులపై నాధారపడినట్లు, నేత్రవేదనలు, రంగులపై నను, నేత్రములపై నను నాధారపడియున్నవి ” మనము చూచినది, మనవ్యక్తి గతమైనది కాదని నిశ్చయముగాఁ జెప్పఁజాలము ఒకే వస్తువు భిన్నవ్యక్తులకు పేరుగాను, నొకే వ్యక్తికి భిన్నకాలములలో భిన్నముగాను గోచరించును ౧౪-వ ప్రకరణములో ‘సంసర్గ’ మునుగూర్చి చర్చించి దానినిగూడ నాతఁడు తిరస్కరించినాఁడు మార్పులు, దశావరంపరలు ఐచ్ఛుచుఁ బోవుచుండును ఒకదాని వెనుక నొకటి వచ్చు పారంపర్యము నైనను, నేకత్వానుభవముగల వ్యక్తి లేనిదే, సమర్థింపఁజాలము, కాని యీ యేకత్వముగల ‘ఆత్మ’ నిరాధారవస్తువని యిదివరకే చెప్పియుంటిమి

ఇంక జాతిలక్షణములఁగూర్చి యేమి చెప్పవలెను? ఈ లక్షణములు వ్యక్తులకు పేరై స్వతంత్రముగా నున్నవా? లేక యొల్లిప్పు డవి వ్యక్తులయందే గోచరించునా? మన జ్ఞానమంతయు భేదముపై నాధారపడియున్నది ఒక గోచననేమి? అదియొక అశ్వముకాదు, గొట్టెకాదు అనఁగా నావు-కాని దేదియు నావు కాదు ఒక గోవున్నదని చెప్పుటకు బదులుగా, నొక గుఱ్ఱముకాని యొక చెట్టుకాని లేదని చెప్పుచున్నాము మనజ్ఞానమంతయు వ్యావహారికసంబంధ మయము, భేదబోధితము గుఱ్ఱము లేదు, వ్రవంపమును లేదు వీని స్వరూపమేమో మనకుఁ దెలియుదు ఈ సమస్యరూపమిట్లు చెప్పఁబడెను! “ఒకవస్తుస్వరూప మితర వస్తువులనుండి భేదము చేయనిదే మన మెఱుంగఁజాలము ఒక వస్తువుయొక్క

స్వస్వరూపము మనకుఁదెలియనిదే దాని శితర వస్తువులతో భేదమును దెలియఁజాలము ౧ వస్తువు లన్నియు నితరేతరసంబంధముయములు అన్నియు ననంతములగు కార్యకారణములపై నాధారపడినవగుటచే నే వస్తువునకును స్వయంస్థితిలేదు సర్వవస్తుగుణములును, వ్యావహారికములే కాని నిత్యములుగావు వస్తుసంబంధ బాంధవ్యసమూహములతో మనము కార్యము లొనర్చుచున్నాము ఈ సంబంధ బాంధవ్యములకుఁ ఒరస్పరసంయోగము లేదు ఇపుడు మనము చూచువస్తువులు సుషుప్తిలో లేవు స్వప్నవస్తువులు జాగ్ర దవస్థలో లేవు నిత్యస్థితిగల వస్తు వన్నియవస్థలలోను గోచరింపవలెను భావము స్వీయజ్ఞానము లేనిది పరభావ జ్ఞానశూన్యమైనది సత్యము శాంతమే, జ్ఞానము సాధ్యము కాదు ౨ నాగార్జునుని నిశిత తర్క నిశ్చయ మిట్లున్నది

లోకమునకు వేరై దేవుఁడుగాని, దేవునకు వేరై లోకముగాని లేవు రెండును బ్రాంతిభావములే నాగార్జునుఁడు నిరసించిన యీ దేవుఁడు ప్రమాణజ్ఞాన మెఱుంగని మూఢవిశ్వాసము గలవారి దేవుఁడు మాత్రమే యని మనము మఱవరాదు మహాయానమతమందు ధర్మకాయ స్వరూపుడైన దేవుని యిం దాతనికి నిర్మలభక్తి గలదు

అతిసాహసమైన తర్కముతో నాతఁడు జన్మస్థితి అయాత్మకమైన ప్రపంచము నిజముకాదని రుజువుచేసినాఁడు ౩ దుఃఖము, ౪ సంస్కారములు, ౫ బంధమోక్షములు ౬ సర్వకార్యములు ౭ నసత్యములు అవి కేవల పరస్పరసంబంధభావములు వాని స్వరూప మజ్ఞేయము మానవకోటియొక్క మతావసరముల కెంత విరుద్ధములుగా నున్నను, నాగార్జునుఁడు తన తర్కము మానన పలితములను సాహసముతోఁ బ్రకటించినాఁడు నిజమనకు బుద్ధుఁడు లేక తథాగతుఁడే లేడని తన తత్వమునుఁ ద ముగించి పారమార్థికదృష్టి ననుసరించి, సత్యాసత్యములకే

౧ యస్మా శ్చనా స్వభావానాం ప్రకృయాదిషు విద్యతే

అవిద్యమానే సకలావే పరభావో య విద్యతే

౨ రూపాది వ్యతిరేకేన యథా కుంభో న ఎద్యతే

నాయ్వాదివ్యతిరేకేన తథా దూపం న విద్యతే

౩ ౪ ౫ ౬ ౭ ౮ ౯ ౧౦ ౧౧ ౧౨ ౧౩ ౧౪ ౧౫ ౧౬ ౧౭ ౧౮ ౧౯ ౨౦ ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪ ౨౫ ౨౬ ౨౭ ౨౮ ౨౯ ౩౦ ౩౧ ౩౨ ౩౩ ౩౪ ౩౫ ౩౬ ౩౭ ౩౮ ౩౯ ౪౦ ౪౧ ౪౨ ౪౩ ౪౪ ౪౫ ౪౬ ౪౭ ౪౮ ౪౯ ౫౦ ౫౧ ౫౨ ౫౩ ౫౪ ౫౫ ౫౬ ౫౭ ౫౮ ౫౯ ౬౦ ౬౧ ౬౨ ౬౩ ౬౪ ౬౫ ౬౬ ౬౭ ౬౮ ౬౯ ౭౦ ౭౧ ౭౨ ౭౩ ౭౪ ౭౫ ౭౬ ౭౭ ౭౮ ౭౯ ౮౦ ౮౧ ౮౨ ౮౩ ౮౪ ౮౫ ౮౬ ౮౭ ౮౮ ౮౯ ౯౦ ౯౧ ౯౨ ౯౩ ౯౪ ౯౫ ౯౬ ౯౭ ౯౮ ౯౯ ౧౦౦

భేదమును లేదని నిరూపించినాఁడు నిజమైనదేదియు లేనప్పుడు దేని నపార్థము చేసికొందుము ౧ దుఃఖాది సత్యవశుష్టయము, ౨ నిర్వాణ భావములు ౩ నన్నియు సత్యములే తన మాధ్యమికశాస్త్రమందలి ప్రథమవాక్యమునందే యాతఁడిట్లు చెప్పినాఁడు, చావులేదు, పుట్టుకలేదు, భేదములేదు, నిత్యత్యములేదు, అనేకత్యములేదు, ఏకత్యమునులేదు, ఉత్పత్తిలేదు, అయమునులేదు ” ఏదియును సత్యముగాదు దీనికి వ్యతిరేకార్థ మిదివరకే చెప్పఁబడెను దీనికిఁ బ్రత్యక్షసాక్ష్య మవసరము లేదు ఉన్నదానికిఁ గారణము కావలెనుగాని లేనిదాని కవసరములేదు ప్రపంచమునకు క్షణికదృశ్య రూప మున్నది వస్తువు లనిత్యములుగావు, నిత్యములును గావు, అవి జనించలేదు, నాశనము కాలేదు అవి పమానములుగా వసనమానములును గావు వానికి వచ్చుటయు లేదు, పోవుట యును లేదు ఇదంతయు సనిత్యదృశ్యమే గుణములయొక్కయు వాని సంబంధముల యొక్కయు భావపరంపరయే జగము మన మీ యర్థ శూన్యములగు సంబంధములను నమ్ముచున్నాము వ్యవహార ప్రపంచ మున కుపయోగించు ప్రమాణములు పారమార్థిక సత్యములని తలఁచు శాస్త్ర విశ్వాసము సంధప్రాయమైనదే యని నాగార్హనుఁడు నిరసించినాఁడు

సంబంధములవలన జగదస్తిత్యమునందు బ్రాంతిజనించు చున్నది కార్యకారణములు, పూర్వము తదంతలు స్వయంస్థితి గలవి కాక, పరస్పరాధారములై, జగత్కల్పనము చేయుచున్నవి సంవృత్తి జ్ఞానము లేక వ్యవహారజ్ఞాన విషయమైన జగత్తున్నదని యీ ప్రమాణ ములు మనకు బ్రాంతిని జనింపఁజేయుచున్నవి దృశ్యముల అన్యోన్య సంబంధనిర్ణయముల కివి యనుకూలములుగా నున్నవి పారమార్థిక సత్యము నివి స్థాపించ యత్నించుచో నాత్మవిరుద్ధము లగును అవి కత్వాధారములేని వ్యావహారిక ధర్మములకుఁ బనికివచ్చు సూత్రములు బ్రాహ్మతత్వవేత్త మనశ్చక్తి భావసంబంధములను గల్పించునుగాని, యది కల్పించు సంబంధములు సంబంధశూన్యములగు వస్తువులకేయని చెప్పినాఁడు నాగార్హనుఁడు గ్రీన్ తత్వజ్ఞానిభావముతో నేకీభవించును

వీ రిరువురుగూడ మన యనుభవములో అభించు సత్యము వ్యావహారిక మనియు, దీనికి వెనుక ననిర్వాచ్యమైన పూర్ణసత్య మున్నదనియు నమ్ముదురు కాని బ్రాహ్మదృష్టిలో మన వ్యవహారశాస్త్ర జ్ఞానానుభవము నందు సంబంధములలోనికి రాని దేదియో కొంతగలదు కాని నాగార్జునుడీ భావము సంగీకరింపఁడు కాని నాగార్జునుఁడు కేవలము నిర్మాలించు విమర్శకుఁడే కాఁడు, అతఁడు నిర్మాణాత్మక ప్రజ్ఞావంతుఁడునై యున్నాఁడు శాస్త్రమున కందని వరమార్థసత్య మున్నది వ్యావహారిక ప్రపంచానుభవమును జీల్చి చెండాడి, దానివెనుక నిత్యసత్యమైన దున్నదని యాతఁడు నిశ్చయించినాఁడు దృశ్యమాన జగత్తు స్వవిరోధ ధర్మకల్పితము ఇంద్రియాతీత సత్యము విరోధములులేని నిత్యాస్తి త్యముగలది మనము చూచు, విను, అనుభవించు లోకమునకు వెనుక నేదోయొక్కవరమార్థమున్నదని తలఁవకుండ నుండఁజాలము మనము చూచు వర్తధ్వని రూపాదులు నిరావాసములైన శూన్యమునుండి జనింప లేదు చతుర్థాధ్యాయములోఁ దన కారంభమున శూన్యత్వభావము లేదనియు, యదృశానది విధిగా సంగీకరింపఁబడననియు నాగార్జునుఁడు చెప్పినాఁడు శూన్యత్వమును దర్శనశూన్యముగా విశ్వసించుట సాధ్యమను దోషమగును, జగత్తుభ్రాంతియును విషయ మాతని కవిలంఘ్య మైనది జ్ఞానసిద్ధాంతమున కవసరమగు తార్కికసమన్వయమునఁగా మన యనుభవార్థ మేమియుని మన యనుభవమున కవసరమగు కారణములనుజూపి, వాని నిరాధారతను బ్రదర్శించి, మన యనుభవము పౌరమార్థికము గాదని నాగార్జునుఁడు నిర్ణయించినాఁడు పౌరమార్థిక సత్య మున్నదను విశ్వాసముగల యాతని హృదయమున కవరోధముగా నీ తర్రప్రదర్శనము నాతఁడు కల్పించినాఁడు, తన హృదంతర్గత సత్యమును బాహ్యసంశయవాదముచే స్థాపించినాఁడు ప్రకృతి యొక దృశ్యము మాత్రమే, కాని దేనినుండి సర్వము నుదయించి, తుదకు దేని యందు లీన మగునో యట్టి నిత్యము నవిచ్ఛిన్నము నగు వరమసత్యము ప్రకృతికి మూలాధారమై యున్నది దానినిగూర్చి మనము ప్రపంగించు నపుడు మన వ్యవహారవిజ్ఞాన ప్రమాణములను స్మరింప రాదు అది యెట్టిదో, నిత్యముక్తమో, జ్ఞానరూపమో, మనము చెప్పఁజాలము దానినిగూర్చి మనము ప్రశ్నించుచే, మన అజ్ఞానావస్థలను నిత్యసిద్ధమగు

వస్తువునకుఁగల్పించిన దోషము వట్టును అనంతసత్యస్వరూపమును నిర్వచించ నిరాకరిండు టది లేదనుటకాదు పరమార్థసత్యస్థితి జగద నిత్యరూపమును నూచించును “స్కంధములు శూన్యములు, సర్వ వస్తువులు శూన్యలక్షణోపేతములు, అవి యాద్యంత రహితములు, అవి దోషయుక్తములు, దోషశూన్యములును, అవి పరిపూర్ణములును, నవరి పూర్ణములును, కావున నో సారిపుత్రాః! ఈ శూన్యమునందు రూపముకాని, దర్శనముకాని, నామముకాని, భావముకాని, జ్ఞానముకాని లేవు ౧ మన కనుభవములోనున్న ప్రపంచము వ్యావహారికమని యంగీకరించి, సంబంధకారణమైన విజ్ఞానమును యోగావారులు కల్పించిరి విజ్ఞాన మాత్మయను భావమును బరిశీలించి, యది నిరర్థకమని నాగార్జునుఁడు చూపినాఁడు విజ్ఞానము జీవాత్మయైనచో నది పారమార్థిక సత్యము గాదు అది పారమార్థిక సత్యమేయైనచో దాని కాత్మయను వ్యావహారిక ప్రమాణము వర్తించదు పరమార్థము పరమార్థమే, దానినిగూర్చి మన మేమియుఁ జెప్పఁజాలము మన బుద్ధికార్య మంతయు క్షణికము మనము పరమార్థమును మన బుద్ధితే గ్రహించినయెడలఁ బరమార్థము నొక క్షణికవస్తువే యగును, దానిని మనము నగుణమైన ఆత్మజ్ఞానరూప మన్నచోఁ దత్సంబంధమగు నొక వ్యక్తిత్వమును మనము కల్పింపక తప్పదు

౩ సత్య-జగత్-భిన్నదళలు

నాగార్జునుని క్షణిక జగద్వాదము మనము పూజించు ప్రమాణ భావము లన్నియు త్రాంతియని విసర్జింపఁగోరుచున్నది సర్వ మసత్య మైనచోఁ, బుణ్యపాపములు ససత్యములే మనము దుఃఖమునుండి విముక్తులమై నిర్వాణమును సంపాదించు యత్నము చేయనవసరము లేదు ఏలన మన దుఃఖము ససత్యమే జీవితము త్రాంతియని నమ్మి మనము జీవింపఁజాలము త్రాంతిపై నాధారపడి మనము ధర్మ జీవనమును నడువఁజాలము పారమార్థికదృష్టిలో మన దుఃఖము అసత్యములే కావచ్చునుగాని, మన ప్రస్తుత జీవిత మున్నంతకాలము మనకవి యథార్థములే పరమార్థసిద్ధిఁ బొందినవాని కే సమస్యలును

లేవు అతఁడు నిర్వాణమును బొందినాఁడు కాని లోకమునందు మగ్నులై యున్నవారు కర్మ చేయవలెను ప్రపంచములో నున్నవారి కందఱకు త్రాంతి యవిలంఘ్యముగావున, ధర్మానుష్ఠానావశ్యకతయు నవిలంఘ్యమే పారమార్థికముగా నేమి తటస్థించినను, మానవజీవితము నకుఁ బుణ్యపావవిచక్షణము నిత్రాంతివాదము తొలఁగింపఁజాలదు నాగార్జునుఁడు వ్యావహారిక పారమార్థికసత్యములను రెంటి నంగీకరించును “బుద్ధుని యుపదేశము రెండు విధములైన సత్యము నంగీకరించును క్షణికమైన వ్యవహారప్రపంచజ్ఞానము, అద్వితీయము నిత్యము నైన పరమార్థజ్ఞానము” ఈ భేదమువలన, సర్వహాస్య తత్త్వము నకు ధర్మానుష్ఠానమునకును గల వైరుధ్యము తొలఁగింపఁబడినది పారమార్థిక సత్యజ్ఞానమే నిర్వాణహేతువైనను, నది వ్యవహారసత్యజ్ఞానము ద్వారముననే సాధ్య మగును సంవృతిజ్ఞానము మానవుని బుద్ధి వ్యాపార ఫలితము ఇదియే ప్రపంచదృశ్యమునకుఁ గారణము సంవృతి శబ్దమున కర్థము సత్యమును గప్పివేయునదనియే పరమార్థ సత్యమును నిరూపింప నవసరములేదు, ఏలన నది స్వతఃప్రమాణస్థితి గలది స్వప్నగతుఁడు తన స్వప్నానుభవము నెట్టి తర్కవాదమువలనను నిరూలింపఁజాలఁడు, ఎలన స్వప్నవస్తువును లేదనుటకుఁగాని యున్నదనుటకుఁగాని యుపయోగింపఁబడు ప్రతి హేతువు స్వప్నవస్తువు వలెనే అభావదోషమును గలిగి యుండును కాని మనము మేలుకొన్నంతనే స్వప్నవస్తు వసత్యమని తెలియును అదేవిధముగా మనము పరమార్థమును దెలిసికొనఁగానే సంవృతిజ్ఞాన మసత్యమని బోధపడును సంవృతిజ్ఞాన వాదము నెంతచేసియు సంవృతిని నిరూలింపఁజాలము దానియందు సర్వవస్తువులు నిజ మనునట్లుగానే దృశ్యమానము లగుచుండును ద్రష్టృదృశ్యములు, సత్త్వాసత్యములు బంధమోక్షములు వ్యవహారములో సర్థవంతములే పారమార్థికదృష్టిలో సంవృతి స్వప్న తుల్యమైన మిథ్యపండిదే లోకములోని సర్వవస్తువులు, బుద్ధుఁడు, నిర్వాణకాంక్ష మున్నగు మనోజ్ఞాపములు నన్నియు నదృశ్యములై పోవును అంతయు మిథ్యయైనచో మిథ్యాభావమును మిథ్యయేయని చెప్పు జనసామాన్య వాదము నాగార్జునుని జలింపఁజేయఁజాలదు

తార్కికజ్ఞానములోని లోపములవలన నాతఁడు నిత్యపరిపూర్ణ సత్యమగు పరమార్థము నాతఁ డంగీకరింపవలసివచ్చినది అంతయు తూన్యము గావున, నేదియు జనించుటకాని, అయ మగుటకాని లేకున్నచోఁ బుణ్య పాపభేదమే యుండదను నాక్షేపణమునకు నాగార్థునుఁడు సర్వకామ సంత్సప్తి నొనఁగి, యాంతరంగికశాంతిని బ్రసాదించు పరమార్థసత్యము సంవృతిజ్ఞానముచే మఱుఁగువడియున్నదని సమాధానము చెప్పినాఁడు నిజమునకు జన్మమరణములుగాని, బంధమోక్షములుగాని లేవు సత్యము తూన్యము, అనఁగా నది వ్యక్తిత్వమును గాని యే గుణమునుగాని కలిగి యుండలేదు అనఁగా నది పరిపూర్ణతూన్య మని కాని, నిర్గుణ నిర్విపత్వ మని కాని యర్థము కాదు ౧ సంవృతి సత్యమని చెప్పుదురుగాన బర మార్థమునందు సంవృతి చెప్పన దేదియును లేదని భావము నాగార్థు నుఁడు దీని విషయములో బుద్ధు నిట్లుదాహరించినాఁడు “స్త్రీ లేదు, పురుషుఁడు లేడు , జీవము లేదు , చేతనము లేదు, ఆత్మ లేదు ఈ ధర్మము అన్నియు స్వప్నములవలెను, గల్పనములవలెను జలములోఁ జింద్రుని ప్రతిబింబముల వలెను, ససత్యములు సభావములునై యున్నవి ”

హేతువు దోషోపహాతమని నిరసించి, విశ్వాసమునకు స్థాన మిచ్చెను ఈ విజ్ఞానము పై నాధారపడిన విశ్వాసము మూఢ విశ్వాసము కాదు, ఇది నిరాధారమగు నూహకల్పనము కాదు, హేత్వాధారసహితము పారమార్థిక వ్యావహారిక సత్యములు సంబంధము లేనివై నచో మనకు లభించునది పూర్ణసంశయావస్థయే పరమార్థజ్ఞానమునుండి వేరుచేసి విడఁగొట్టినచో వ్యవహార ప్రపంచ జ్ఞానమైనను సమర్థించుటకు వీలు వడదు వ్యావహారిక సత్యముతో నిమిత్తము లేకుండఁ బారమార్థిక సత్యమును సాధింపఁబడదని నాగార్థునుఁడు వలించినాఁడు బుద్ధి గోచరమగు సత్యము స్థిరమైనది కాకున్నను, పూర్తిగా నిరసంపదగినది కాదు కొందరు తత్త్వవేత్తలు గ్రహించినట్లుగా బుద్ధిశక్తి పరిపూర్ణశక్తి కాదు బుద్ధి కగోచరమైన పరమసత్యము పరిచ్ఛిన్నమానసమున నొక విశ్వసనీయ భావము దానిని మనము దర్శింప లేక బోవచ్చును గాని నమ్మవచ్చును మానవునకుఁ దెలిసినది వ్యవహార

ప్రపంచము గావున, దాని నే మానవుఁడును దర్శించి యుండలేదు! కాని, తన వ్యవహారజ్ఞానమున కట్టి యతీతసత్యసిద్ధాంత విశ్వాస మవసరమని మానవుఁడు తలఁచును మన కెఱుకలోనున్న విషయముల జ్ఞానము పూర్ణ మగుట కీ పద్ధతి నవలంబింపవలసి యుండును కాని, యా పద్ధతి యంతయు మన దృష్టి యెదుటఁ జిత్రింపఁబడి యుండలేదు పరమ సత్యము మన హృదయాకాశములపై విహరింపును, మనము సిద్ధముగా నున్నచో నది మన హృత్పీఠముల నధివసించును మనము, మన బంధములను దాటిపోవలెను పూర్ణ జ్ఞానము మనకు లేనంత మాత్రమున దాని యావశ్యకత యందలి విశ్వాస ముండుట దోషము కాదు తర్కయుక్తి పరిధిలోనికి దానిని మనము బొప్పింప లేకున్నను మన విశ్వాసమున కది యాధారము కావచ్చును మన కగోచరసత్యవస్తువును గూర్చిన విశ్వాస మిట్టి విధముగానే యుండును

ఒక సూక్ష్మభావదృక్పథము ననుసరించి, నాగార్జున సిద్ధాంత మును గుమారిలుఁ డిట్లు విమర్శించినాఁడు, “ఏది యిప్పుడు లేదో అది యెన్నఁడు నుండఁజాలదనియు నేది యిప్పు డున్నదో అది పూర్ణసత్యమే యనియు నందుచే ద్వివిధసత్యములు లేవనియు నంగీకరింపవలసి యున్నది ” మాధ్యమిక సిద్ధాంతము ప్రపంచము శుద్ధశూన్యమని బోధించునని శంకరుఁడు తలచినాఁడు ఇట్టి భావముతోడనే ఉపాయనుఁ డిట్లు డిగినాఁడు, శూన్యతను గూర్చిన భావము సత్యమా కాదా? ఒకవ్యక్తి లోకమును దాను శూన్యముగాఁ జూడకుండినచో లోకము శూన్యమని నీ వెట్లు చెప్పఁగలవు? లోకము శూన్య మగుట నిజమైనచో శూన్యమునకుఁ జెందని యింకొకఁడు దానినిఁజూచినాడని భావము అప్పుడు పేరైన వాఁడొకఁడు వాడు చూచినది నిజమని యంగీకరింప వలసి యున్నది ”

నాగార్జునుఁడు స్థితి పలుతెగలు గలదని గుర్తించినాఁడు ప్రాంతి మాత్రములైన వస్తువులు ప్రత్యక్ష విషయము లంత సత్యములుగావు కాని రెండును మానసిక విషయము లగుటచే నొకే జాతికిఁజెందినవి సర్వ వస్తువులు వ్యక్తులు ధర్మనముచ్చయములే, ఒకానొక సముదాయమునఁ గలియు ధర్మముల స్వభావము ననుసరించి భేదము లుండును వస్తు

పులలో సమాన ధర్మములు జేరును వ్యక్తుల విషయములో నట్లుకాదు మన ప్రాజేంద్రియాదులు, చెప్పఁదగిన మార్పులేమియు లేకుండగనే పున రుజ్జీవితము లగుచుండగా, మానసిక ధర్మములు గొప్పమార్పులకు లోనగుచున్నవి బ్రాంతివిషయములకు మనస్సునకు వేరైన స్థితిలేదు, కాని మన యనుభవములోని వస్తువుల కనుభవావస్థలో స్థితియున్నది, అట్టి భేదముచే నివి ద్రవ్యనుండి స్వతంత్రములు, దేశకాలములందుఁ బ్రవంచమునకు స్థితియున్నదని నాగార్జునుఁ డంగీకరించునుగాని యది స్థిరము గాదని చెప్పును వ్యవహారప్రపంచమున కొక విధమైన స్థితి లేకపోలేదు కొన్నియవస్థలలో దానిని మన మట్లు గ్రహింపఁగలము, తిరిగి తిరిగి గ్రహింపఁగలము ఇది విశ్వజనీనమైన యనుభవ మేలన నిది సర్వజనులకు సామాన్యమై యున్నది కేవల మానసికావస్థ వ్యాప్తముకాదు దేశసంబంధికాదు కావున నది క్షణికము ఏకైకవ్యక్తిగతము అందుచే మానసిక విషయస్థితికంటె, భౌతికవస్తుస్థితి, యెక్కువ స్థిరమైనది విజ్ఞాన ప్రవాహవేగముతో మారుచుండు భావరూపములు క్షణికములు కాని, భౌతికవదార్థము లింద్రియగోచరములై, యెక్కువ స్థిరత్వమును గలిగి యున్నవి, ఏలనఁ గొన్నినిశ్చితనియమముల ననుసరించి వానిని మనము మఱి విజ్ఞానమునఁజేర్చఁగలము లోకములో నుండుట యనఁగా, దేశకాల నిమిత్తనిర్మాణములోనుండు స్థితియే, కాని యిది నిత్య స్థితిమాత్రముకాదు అనఁగా వస్తువు అసత్యములని భావముకాదు అలిత విస్తర మిట్లు చెప్పుచున్నది, “లోకములో నే వస్తువునకు భావము(స్థితి) లేదు, అభావమును లేదు” ప్రపంచము పూర్ణసత్యమునుగాదు పూర్ణ శూన్యమును గాదు, రెండవ భావము దురూహ్యము కావున శూన్యశబ్దముచే మాధ్యమికుఁడు పూర్ణనాస్తిత్వమునుగాక, అనిత్యాస్తిత్వమునే చెప్పును ఇదియే శంకరుని వ్యవహారజగత్తు స్వయంస్థితిలేని కారణమున వస్తువులకు నిత్యత్వము లేదని చెప్పట వేరు, వస్తువు అసలే లేవని చెప్పట వేరు ఈ రెండుభావములునుగూడ మాధ్యమిక గ్రంథములలోఁ గాన నగును వస్తువు అనిత్యములను భావమే మాధ్యమిక సిద్ధాంతమని తోచుచున్నది ఏకకాలమందలి పెక్కు కారణములచే నుత్పత్తియగుట ధర్మముల స్వభావ మనియు నట్లుత్పత్తి యయినవి స్వయంభువములు కావనియు, నందుచే నవి స్వయంస్థితి లేని వనియుఁ, జెప్పప్రతిత్వస

ముత్పాద వాదమునుబట్టి, మనకు వ్యావహారికముగా గోచరించు వస్తువులు పారమార్థికముగా సత్యములు గావని మాత్రమే నిశ్చయమగుచున్నది ఈ యర్థములో శూన్యమనగాఁ గారణ సంజాతమని యనగాఁ బరాధారభూతమని యర్థము బౌద్ధజగదస్థిత్యవాదులైన సౌత్రాంతికులును వైఖాషికులును గారణములవలన సుత్పత్తియైనది స్వయంస్థితి లేనిదను భావమును, అసత్యమను భావము నుగ్గడింపరు, అందుచే నది శూన్యమనియు వారు చెప్పరు “సర్వమును శూన్యమే, ఏలన సార్వ లౌకికమగు నిమిత్తధర్మము నుండియే సర్వమును జనించెను” వస్తువుల అభావమును, నిత్యపరిణామ మందుచున్న సంసారప్రవాహమును మాధ్యమికులు వక్కాణించినారు ధర్మములు పారమార్థికముగను, వ్యావహారికమునుగూడ లేవను భావమును మాధ్యమికులు చెప్పినట్లు కొందరు తలఁచురు వస్తువుల ససాధ్యములగు వంధ్యాపుత్రాదికముతోఁ బోల్చివలెను వంధ్యసౌందర్యమును మనము వర్ణింపవచ్చునుగాని, వంధ్యాపుత్రుఁ డసత్యము అతని వాక్యములలోఁ గొన్నియిట్టి భావమును సూచించునని తలఁపఁబడినను, నాగార్జునుని భావ మిదికాదని తోచుచున్నది అట్టి వాక్యములలో నొకటి యిది “మనము ధర్మముల ననుభవములోఁ జూచుట లేదా? యనుబ్రశ్నకు నాగార్జునుని జవా బిది, నిజమే! నేత్రదోషము కల సన్న్యాసియుఁ దప భిక్షాపాత్రమందున్న తల వెండ్రుకను జూచునట్లే, నిజముగా నాతఁడు దానినిఁ జూడఁడు తల వెండ్రుక యెంత నిజమో యాతని జ్ఞానము సంతే నిజము ఏలన స్వచ్ఛ నేత్రములుగల వానికిఁ దలవెండ్రుకను గూర్చిన భావమే తట్టదు,” ఒక వ్యక్తి పరమార్థ సత్యమును సంపాదించునపుడు, వస్తువుల నిజస్వభావము నాతఁడు చూచును, అప్పుడాతఁడు వాని యస్థిత్యమును నమ్మఁడు అవి వానికి గోచరింపనే గోచరింపవు అందుచేఁ బరిపూర్ణజ్ఞాన మనగా వస్తువుల శూన్యత్వజ్ఞానము ప్రపంచ మంతయు నొక మాంత్రికుని వినోద ప్రదర్శనము వంటిది అవిద్యావిముక్తుడగు సిద్ధుఁ డట్టి దృశ్యముచే మోసగింపఁ బడఁడు ఉన్నట్లు గోచరించునది భ్రాంతి సర్వవస్తువులు, భావములు మాధ్యమికుల దృష్టిలో శూన్యము లగుటచే, వారిని సర్వవై నాశికు లనియుఁ బిలుచుట కలదు ।గహనక్షత్రాదులతోఁగూడిన సృష్టి యంతయు నిరాధారదృశ్యమను భావమున కనుగుణముగా బౌద్ధులు

నాలుగు శాఖలకుఁ జెందుదు రని తలఁచు ప్రజాభిప్రాయము సమంజసముగా నున్నది బాహ్యనస్తుజాలము చూపట్టుచున్న దను పై భాషికులు, వస్తువుల పరిబంధములే మనకు గోచరించుచున్నవని తలఁచు సౌత్రాంతికులు, సృష్టి యంతయు మానసికమని భావించు యోగాచారులు, సర్వవై నాశికు లనఁబడు మాధ్యమికులు కాని యీ భావము నాగార్థునుని తత్త్వమునకుఁ జెందదని మా యభిప్రాయము మనము కూర్చుండియుండిన యాసనము నిజమైన యాసనము కాదని రుజువుచేయ నుంకించు సామాన్యమాంత్రికునివంటివాఁడు నాగార్థునుఁడు గాఁడు అతఁ డంగీకరించు దృశ్యము నిత్యనముత్పన్న మగు స్థితి గలదనియు, నది పారమార్థిక సత్యము గాదనియు నాగార్థునుని వాదము

౮ శూన్యభావము—అంతర్గతార్థములు

శూన్యభావమున కనేకార్థములు గ్రహింపఁ బడినవి కొందర కది శుద్ధశూన్యము, కొందర కది సర్వవస్త్యంతర్యామియై, అతీతము వనిర్వచనియమునైన నిత్య నియముము మొదటిది వ్యవహారప్రపంచసంబంధమైనది, రెండవది పారమార్థికసత్యము మిథ్యాకల్పనమైనను శూన్యవాతావరణములోఁ బోషింపఁ బడదు సర్వాభావమున కంతర్గతమై భావ ముండును పరిపూర్ణ శూన్యత దురూహ్యము సంపూర్ణ నాస్తిక భావ మూహకల్పనము, ఏలన నిర్ణయము చేసిన కర్తయైనను నిజము కావలెను ఒక యతీత సత్యమును నాగార్థునుఁ డంగీకరించును కాని యాతఁ డుపనిషత్తులవలెనే, యది జ్ఞానవిషయముగాదని వాదించును “నేత్రము చూడదు, మన స్థిలోఁబింపదు, మనుజులకు దురవగాహమైన పరమ సత్యమిదియే ఏ ప్రదేశమున సర్వవస్తు సమ్యగ్దర్శన మొకే కాలమందు లభించునో యది బుద్ధునిచేఁ బరమార్థ ప్రపంచమని పిలువఁబడెను అది వాగతీతము” ౧ “దానిని భావముని కాని అభావమని కాని రెండును వని కాని, రెండును గాదని కాని, చెప్పఁజాలము కాని దానిని సూచించుట కొఱకు శూన్యమని చెప్పుదుము” ౨ కూటస్థమగు

౧ ౩ వ అధ్యాయము

౨ శూన్యమితి వత్తవ్యం అశూన్య మితి వా తవేత్

ఉదయం నోవయం చేతి ప్రశ్నార్థం తు కత్యేతి

సత్యమున్నది, లేకున్న నీ విధముగా వస్తుప్రపంచ ముండుటకు వీలుండును. శూన్యత భావాత్మకమైన నిరుమము నాగార్థమని భావమును గూర్చి కుమారజీవుఁడిట్లు వలికినాడు. “శూన్యతమూలముననే సర్వ వస్తువులును నిలిచియున్నవి. శూన్యత లేనిది యేదియు నుండఁజాలదు.” శూన్యతయే సర్వాధారభూతమైనది. “ఓ సుభూతి! సర్వ ధర్మములకు శూన్యతయే శరణ్యము. అవి దానిని మార్చలేవు.” “ఏది కారణమునకు విజ్ఞానధర్మములకు సతీత మైనదో యేది జన్మ దృవములు లేనిదో, యేది యనంతమో దానికి శూన్యత నామాంతరమై యున్నది.” ౨ శూన్యత ననుసరించి వ్యవహార ప్రపంచము నిత్య పరిణామ శీలమగు దృశ్యము తుదిలేని పరిణామనాశమును జూచి మానవుఁడు నిరాశోపహతుఁడగుచున్నాఁడు, కాని యాతఁడది క్షణికమైన అసత్యదృశ్యమని గుర్తించినంతనే, దాని సతీక్రమించి, నిత్యసత్యమును దర్శించును, మఱియు నిదంతయు సనిత్యమైన స్వప్న మనియు, దనకు విజయము నిశ్చయ మనియు నిర్వికార చిత్తుడై యాతఁడుదా సేసత వహించి కూర్చుండును.

పరమసత్యమునుగూర్చి మన మేమియుఁ జెప్పఁజాలము దానికి వ్యతిరేకములైన సర్వావస్థలను వినర్జించినచో మనము దానినిఁ బొందఁగలము. పరమసత్యమునకు స్థితి యున్నది, లేదు, అది భావాభావ విరోధమును గాదు. ౩ మాధ్యమికుల ననుసరించి హేతువు, వాక్కు, వ్యవహారప్రపంచములోనిది. వ్యవహారప్రపంచ ప్రమాణములతోఁ జర మార్థ సత్యమును నిర్ణయింపఁబూనుట సూర్యనివేడిమి మన నిత్యోపయోగమున నున్న ‘ఉష్ణమాసము’తోఁ గొలుచుటకు యత్నించుట వంటిదగును. మన దృష్టి ననుసరించి ఎరమార్థము శూన్యము. ౪ ఏలన మనము వ్యవహారములో నుపయోగించు నే ప్రమాణమును దానికి వర్తించదు కావున దానిని శూన్య మనుచున్నాము దానికి స్థితి యున్న.

౧ ప్రజ్ఞాపారమితా ౨ అష్టవాహస్రకాప్రజ్ఞాపారమితా ౧౮ అ

౩ అస్తినాస్త్యునియానుభవయ ఇతి చతుష్కోటివివిర్ముక్తం శూన్యత్వమ్

(మూడవపాద సద సం)

౪ శూన్యమ్ తత్త్వమ్

దనుట తప్పు, కారణమేమన నాకృతిగల వస్తువుల లక్షణమది, అది స్థితి లేని దనుటయుఁ దప్పి, ఏలన దానినిఁగూర్చి వర్ణింపఁబూనుటయే దోషము విజ్ఞానము ద్వైతభావముగలది, సత్య మద్వితీయ మైనది, బుద్ధుఁడిట్లు చెప్పినని చెప్పుదురు. ఏ భావయొక్క అక్షరములకును వశముగాని సత్యమును వర్ణించుటెట్లు, తెలియుటెట్లు? సర్వాతీతమైనదియు “శూన్యతా” నామమునఁ జెప్పఁబడునదియు నగు నద్దానినిఁ గూర్చి యీ మాటలు చెప్పుటయు దోషమే యగుచున్నది ” “ధర్మము (వస్తువు) యొక్క నిజస్వరూపము నిర్వాణము, అది అనిర్వచనీయము, అగ్రాహ్యము, జననమరణాతీతము, వాగ్భావాతీతమునై యున్నది ” ౨ సర్వసంబంధముల నతిక్రమించు నీ భావమునే డన్నసోటన్ను పండితుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు “దేవుఁడు శూన్యమని పిలువఁ బడుటలో నక్రమమేమి యును లేదు ” “ఏలన విజ్ఞానమునకు సంబంధ శూన్య మైనది శూన్యమే ” ౩

పరమ సత్యము సర్వబంధాతీతమై, యందుచే మన యల్ప విజ్ఞానమునకు నగోచరమైనను, మానవ మానసమునకు సహజమైన యవిద్యచే నది క్షణిక ప్రపంచరూపమున దృశ్యమాన మగుచున్నది అవిద్య సంబంధనియమము, ప్రపంచము పరమ సత్యమునకుఁ బ్రతి బింబము, లేకున్నచున్నచు పరమార్థమును సంవృతి మూలమున నెన్నఁడు పొందలేము నాగార్హనుఁడు దీని నంగీకరించినాఁడు వస్తువుల స్వరూపము రెండర్థములలోను శూన్యమే “మన మిప్పుడు దర్శించు చున్న వస్తువులు గతములో శూన్యమే, ముందును శూన్యమే సర్వవస్తుస్వభావమును శూన్యమే ” లేని వస్తువుల నున్నట్లు భావించఁ జేయున దవిద్య సత్యజ్ఞానము మహావిద్య, దానికి వ్యతిరేకమైనదవిద్య

౧ తత్ర అస్తితా వా నాస్తితా వా న విద్యతే నోఽలభ్యతే

౨ ౧౮ అ ౩ బ్రాహ్మే బ్రహ్మోపనిషత్ప్రకారము బ్రహ్మము శూన్యము తుచ్ఛము అభావము అవ్యక్తము అదృశ్యము అదింశ్యము అర్హణము సత్యజ్ఞానా నంద స్వభావముగల బ్రహ్మము శూన్యమని యోగస్వరొదయము వర్ణించినది శూన్యం తు సన్నిధానందం నిశ్చలబ్రహ్మశబ్దతమ్ పోల్చుకట్టెరు సర్వసత్యములకు సత్యమును, పకల సత్యము లేవని యందున్నవో యాతని శూన్యఁడందురు (టాగూరు ఆనువాదము)

నాగార్జునుని శూన్యము హామిల్లనుయొక్క “అవస్థాత్మికమును” ఎస్పెర్ యొక్క దుర్జేయమును, స్మరింపజేయుచున్నది దాని సర్వ సంబంధాతీతి లక్షణమువలన నొకప్పుడు ప్లాటినస్ చెప్పిన ఏకము, నకును, సైఎనోజా వచించిన ‘వరమార్గమునకును’, స్కెల్లింగు నిరూపించిన ‘నిర్గుణ’ మునకును బోల్పించినది లోకశ్రేణములచే జరితమైన మానవము నిది యాకర్షించును సర్వోత్తమమైన యిది తన పరిపూర్ణతచే నవలముగాను, సర్వపరిణామ విహీనముగను గోచరించును ఏ లక్షణమున దాని కభావమును బ్రతిపాదించుమో, యా లక్షణమున దాని సంపూర్ణత నశించును ఈ దృష్టిలో బరమసత్యము పూర్ణసత్యమైనచో సం దభావమునకు స్థానములేదు అట్టి సర్వపరిపూర్ణ సత్యము నిర్జీవముగా దోచుచును భావమెంత యవసరమో అభావము నంతే యవసరము అభావము లేనిది భేదములేదు తత్ఫలితముగా జీవపరిణామమును లేదు వరమార్గము సజీవమైనచో, దానియందొక అభావాంశయునున్నదని తప్పనిసరిగా జెప్పుకొనవలసియున్నది నాగార్జునుఁడట్టి వాదమును “మనుజస్వర్గా ఎమ”ని కొట్టివేయును వరమార్గమును గూర్చి కాని, సృష్టహార వరమార్గ సంబంధ రహస్యమునుగూర్చి కాని, తెలిసికొని నిర్వచింపలేని మన యనమర్థతవలన నది శూన్యమని మనము విశ్వసించు వసరముగేదు మనోయోగులనుభవించు నిర్వాణానందమే వరమార్గము శ్రార్థమైన మరియు నిత్యానంద సందాయక మరియు రుజువుచేయుచున్నది మాధ్యమికులు పూర్వమైనచో యోగాచారుల వాదపరిణామమును మన మర్థముచేసికొనుటకు వీలయ్యెడిది నాగార్జునుని పరమ సత్యమును గూర్చిన హేతుసిద్ధాంతము మన కాలయ విజ్ఞాన సిద్ధాంతమునకు ద్రోవవూపును మన యల్పదృష్టినుండి నాగార్జునుని పరమ సత్య మెవల సదార్థముగా దోచుచున్నది ఎది యోగాచారుల దృష్టిలో నల్లవుడు పెద్దగుచున్న ఆలయవిజ్ఞానము వస్తువులు వ్యక్తులు దానికి బాహ్యమునఁగకుండ దానియందే యున్నారు వారు నిత్య

(1) అంబేద్కర్ - “భగవాన్ కుదిరిన పరిపూర్ణత నా నా యుగ కాలమున కలది అనియు, దీని సుతీగగమముకందై మినుపుట్టించుచున్నది అది ఎక్కడో కలదు నది కుదురులో కలదు అనియు నీయందెట్ల పరిపూర్ణత అనియు చెప్పెను” దీనియందును బరిణామ ప్రతిబింబ మైనను లేదు

పరిణామమునం దున్నారు ఈ నిత్యపరిణామము పూర్ణవిజ్ఞానము లోనిదే వస్తువులు మాధ్యమికుల దృష్టిలోఁ బరమసత్యమునకు వేరై, తమ యల్పత్వము చేతనే బంధింపఁబడియున్నవి ఈ రెండికి నెట్టి సంబంధమున్నదో మన పరిమిత బుద్ధికి గోచరించదు ఆలయ విజ్ఞాన మొక యవస్థ గాదు, అది యొక పరిణామము అది ఆత్మతత్వమే, ప్రపంచరూపమునఁ బరిణమించు చున్నది పరమసత్యమును మన భావముచే గ్రహించు నుత్తమపద్ధతి దానిని చిద్విజ్ఞానముగా భావించుటే ఇందు మనకు భావాభావములు, అనేకత్వైకత్వములు నున్నవి ఆత్మ విజ్ఞానము సర్వవస్తుమూలమని చెప్పు హెగెలియన్ సిద్ధాంతమునకు యోగాచారుల సిద్ధాంతము సన్నిహితమైనది మాధ్యమిక సిద్ధాంతము శంకరుఁడు, బ్రాహ్మే మున్నగు వారి అద్వైతసిద్ధాంతమునకు సరిపోవును ఏలన వారికి జీవాత్మ భావము పారమార్థికము గాదు జీవాత్మభావము భావసంబంధమే పరమసత్యమున కెట్టి సంబంధమును గాని చెప్పుట సహేతుకము కాఁజాలదు

౯ ఉపసంహారము

ప్రపంచ మసత్యమైనను, గతాభ్యాసబలమున దానిని మనము నిజమని తలఁచుచున్నాము నిర్వాణపథమును జేరుటకు మనము పురాతన మార్గము ననుసరించి, వస్తుసత్యమును గూర్చి మనకుఁగల అసత్యభావములను విడచి దుఃఖమును నిర్మూలించు కొనవలెను కష్ట దుఃఖములును, సుఖానందములును, సవిద్యా సముద్భవములే మనస్సే సర్వకష్టములకును దుఃఖములకును మూలము వ్యవహారప్రపంచమున ధర్మసూత్రములకు సముచిత ప్రయోజన మున్నది

సంసారము కేవల వినోదప్రదర్శనమని చూపఁబడినది తదంతర్గత సత్యము నెఱుఁగుటయే నిర్వాణము అదియే పరమార్థము తథా గతమనఁగా జీవాత్మ లేకపోవుట ప్రపంచ మనఁగా నిశ్చితరూపము లేనిది ౧ శూన్యమునకుఁ జెప్పిన లక్షణము అన్నియు నిర్వాణమనకుఁ గలవే అది వ్యవహారలోక భాషాతీతము అది శూన్యమనికాని, అశూన్యమనికాని, రెండుననికాని, రెండునుగాదని కాని మనము చెప్పఁజాలము ౨.

వ్యవహార ధర్మము ననుసరించి బుద్ధుఁ డుండెనని మనము చెప్పుదుము నిజముగా నదియుఁజెప్పుటకు మన కధికారము లేదు నాగార్జునుఁడిట్లు చెప్పినాఁడు! “నిర్వాణ మనఁగా నే లోపమును లేనిది, అది యిది వజ్రము లేక సంపాదించుటచే వచ్చినది కాదు, ఒకప్పుడుండి మఱొకప్పుడు లేకుండునది కాదు, వర్తించుటకు సాధ్యమైనది కాదు స్పృశింపఁబడునది కాదు” నిర్వాణ సిద్ధివలన నవిద్య తొలఁగిపోయి, జన్మబంధములు తెగి పోవును జన్మరూపావస్థాతీతమై యుదియే మిగులును నిర్వాణమును బొందుట యను మాటయుఁ బనికిరాదని చెప్పఁబడెను అజ్ఞాననాశనమే ప్రధానము

ముక్షిని సంపాదించఁదలంచువారు, పరమార్థ ధర్మములైన దానము, నీతినియమానుష్ఠానము, సహిష్టుత, కృప, ధ్యానము, పరమార్థ జ్ఞానము నభ్యసించి, పరిపూర్ణత నందవలెను సర్వ మనత్య మని యెఱిఁగిన బోధిసత్తువఁ డితరులను బావవిముక్తుల నొనర్చునేల యుత్పించునని యన మడిగినచో సమాధానము వజ్రచేడికలో నిట్లు చెప్పఁబడెను “బోధిసత్త్వ మార్గమునఁ బ్రవేశించిన వారిట్లు నిశ్చయించు కొనవలెను సర్వజీవులకుఁ జరిపూర్ణ నిర్వాణవదప్రాప్తి నొనఁగి, నే నెవరిని తరింపఁజేయులేదని తలఁపవలెను ఏలన ఓ ముఖూతీ! జీవులున్నారని తలఁచుటయే బోధిసత్త్వ పదవికి విరుద్ధము” ౧ “బోధిసత్త్వం డే ఎస్తువును దానము చేయరాదు ఏలన దానివలన వస్తువులు నిజమని నమ్ముట యగును ౨ సరిగాఁ జెప్పినచో బోధిసత్త్వం దున్నాఁడని తలఁచుటయే భ్రాంతి

వైఖావికులు ద్వైతతత్త్వముతో నారంభించి, వస్తువుల ప్రత్యక్ష దర్శనము జ్ఞానమని తలఁచినారు సౌత్రాంతికులు వస్తువులు భావముల ద్వారమున మునుకఁ దెలియునని చెప్పి, మనస్సునకు వస్తువులకును మధ్యగల దురతిజను నిర్మించినారు భావముల కవ్వల మన్న వస్తువులను యోగ చారులు లేవనియే చెప్పుట సమంజసముగానే యున్నది మన యనుభవ మంతయు భావపరంపరా సముచ్చయమే యని వీరు

౧ యో ౨ ౩ ౬౯ పుట ౧౩౩

౨ , పుట ౧

నిర్ణయించిరి మాధ్యమికు లింకను విశేషసాహసతర్క సంపర్కముచే¹ మువమ్మకూడ నొక భావమే యనియు మనకు మిగులునవి సమ్యక్సంబంధము లేని భావములు దర్శనములు మాత్రమే యనియు నిర్ణయించిరి ఆంగ్లేయుల వ్యావహారిక తత్వశాస్త్ర మీ మార్గము ననుసరించి నది లాకేయొక్కయు నాతని యనువరులయొక్కయుఁ దర్కవిధానమున కారంభముగా ద్రష్టయు దృశ్యము వన్యోన్య సంపర్కము గలవనియు, జ్ఞానవిషయ మీ సంపర్క ఫలిత మనియు నిర్ణయించిరి వేని సంపర్కమువలన జ్ఞానవిషయ ముదయించినచో యా విషయము నందు ద్రష్టదృశ్యముల యంశము లెవ్వియును లేని కారణమున, మనకు ద్రష్టను గూర్చికాని దృశ్యమును గూర్చికాని యేమియుఁ దెలియదు ఇట్టి సిద్ధాంతముయొక్క సక్రమఫలితముగా హ్యూమ్స్ యొక్క నా స్థికవాదము జనించినది దీని ననుసరించి, ఆత్మయుఁ బ్రపంచమును మానసిక దళావరంపరాజాలమే ఈ యుద్వేగముయొక్క ఆంగ్లతత్వము నిట్లు రీడ్ పండితుఁడు సంగ్రహించినాఁడు, “మొట్టమొదటఁ తత్వశాస్త్రమునందు భావములు, వస్తువుల ప్రతిబింబములుగా మాత్రమే ప్రవేశపెట్టఁబడినవి ఈ యుద్దేశముతోఁ గైకొనిన భావములు, నిర్దోషములైఁ మానవ విజ్ఞాన వ్యాపారమున కేంతో స్తుతిపాత్రములుగాఁ దోడ్పడినవి కాని, వానినిగూర్చి జనులు స్పష్టముగా నాలోచించుట కారంభించిన వెనుక, క్రమక్రమముగా నీ భావములు, తాము వేని ప్రతిబింబములో వాని స్థానముల నాక్రమించి, తుదకుఁ దాము తప్ప వేరు వస్తువుల అస్తిత్వమునే లేదనినవి ఈ భావములు, గాలిలో విహరించు వక్షులవలె స్వతంత్రములైనవి కాని, నిజముగా నీ స్వయంస్థితి స్వాతంత్ర్యములుగల భావములు, స్వైర విహారము గలిగి, నిరాధారములు, వివస్త్తములునై, తమ దిగంబరత్వమును మాపుకొనుట కొక చింకిగుడ్డపీలిక యైనను లేక, చరించుట మొదలు పెట్టినవి”². తన కూటస్థములైన యీ భావముల తత్వమును గూర్చి సమగ్రమైన పునర్విచారణ చేసి, అవసరమైన మార్పు సంగీకరించని యెడల, జ్ఞానమునకు, ననుభవమునకు, తత్వశాస్త్రమునకు నెట్టి యవకాశమును లేకుండును

శాస్త్రవికల్పకృతము ననుసరించి చూచినచో, వై భాషికుల వదార్థ ద్వయసిద్ధాంతము, మనము సౌత్రాంతికులయొద్దకు వచ్చునప్పటికి, మనస్సువై పున బలమెక్కువై గోచరించును యోగాచారులు బాహ్య జగత్తును విసర్జించి సర్వవస్తుకేంద్రస్థానము మనస్సున కిచ్చిరి, ఇంక మాధ్యమికులు జీవాత్మలుకాని, భౌతికవస్తువులుగాని పారమార్థికముగా సత్యములు గావనిరి వరమసత్య మద్వితీయమై యున్నదనిరి ఈ యద్వితీయ సత్య మాత్మజ్ఞానముకలిగిన సగుణరూపమని యోగాచారులు నమ్మిరి కాని, మాధ్యమికులు ఆత్మానాత్మలు రెండును సమానముగా నసత్య మనిరి సగుణరూపము పారమార్థికసత్యము కాదు

అద్వైతపేదాంతశాస్త్రము మాధ్యమిక తత్త్వమును విశేషముగా వనుసరించిన దని మనము చెప్పరాదు గౌడపాద కారికలలోని అలాత శాంతిప్రకరణమునందు మాధ్యమికుల భావములు విశేషముగాఁ గలవు అద్వైతసిద్ధాంతముచెప్పిన వ్యవహార వరమార్థములు మాధ్యమికుల సంవృత్తివరమార్థములకు పరిపూర్ణము శంకరుని నిర్గుణబ్రహ్మమునకును, నాగార్జునుని ఈశ్వరమునకును విశేషసామ్యము గలదు అనిత్య ప్రపంచహేతువైన ఆవిద్య నిరువు రంగీకరించిరి ప్రపంచము భావ ప్రమాణసంబంధముల నాట్యమని చెప్ప నిశితతర్క ప్రజ్ఞావిలాస మిరు వురకు సమానమే మనము శ్రీహర్షునివంటి అద్వైతపేదాంతవాదినిఁ దీసికొన్నయెడల, నాతఁడు మాధ్యమిక సిద్ధాంతములను మాత్రమే ప్రదర్శించె నని తెలియుఁగలదు మన వ్యవహార ప్రమాణములగు కార్య కారణములు, విషయ విషయములు, మున్నగువాని వైరుధ్యములను జూపి, నిర్వచన సాధ్యములు కాని కారణమున వస్త్రైస్త్వమును లేదనెను శ్రీహర్షుని ఖండనము ననుసరించి వస్తువు లనిర్వచనీయములు, మాధ్యమికవృత్తి ననుసరించి, యవి నిస్స్వభావములు రెండి యర్థము నొకటి బౌద్ధసహజమైన దృష్టివనుపరించి, వరమ సత్యముయొక్క భావలక్షణముల నాతఁడు వర్ణింపఁడు, అది యున్నదని యాతఁ డంగీ కరించును వ్యవహారప్రపంచము క్షణిక దృశ్యమను వాతని వ్యతిరేక తర్కముచే నద్వైత తత్త్వమున కాతఁడు మార్గమును సిద్ధమొనర్చును

కాని మాధ్యమికులు, అద్వైతవాదులు, పరస్పరవిరోధ సిద్ధాంతవాదుల
మని జాము తలచుట విచారకరమగు వైచిత్ర్యము

ఉదాహృతగ్రంథములు

- ౧ సర్వదర్శన సంగ్రహము ౨వ అధ్యాయము
- ౨ సర్వసాధారణ సారసంగ్రహము
- ౩ శంకర వేదాంతసూత్రభాష్యము
- ౪ నాగార్జున మాధ్యమికసూత్రములు
- ౫ యమకమి సోషెన్ బౌద్ధవిశ్వాస తత్వములు

అనుబంధము

కొన్ని సమస్యల పునఃపరిశీలనము ౧

నా 'భారతీయ తత్వశాస్త్రము' సమ్మోదముతో స్వీకరింపఁబడి
నది నా విమర్శకులు చూపిన యభినందనమునకు సుహృదయము
నకు నేను వారికి నా కృతజ్ఞతను వెల్లడించుచున్నాను నాప్రథమ
భాగమువలన నుదయించిన కొన్ని సమస్యలను నేనిచటఁ జర్చింపఁ
బూనుకొంటిని తత్త్వార్థనిర్ణయ విధానము, భిన్నమతసామ్య పరిశీలనా
ప్రయోజనము, ఉపనిషదుపదేశము, బుద్ధునిదని చెప్పఁబడు నాస్తిక
వాదము, నాగార్జునుని తత్వశాస్త్రము మున్నగునవియే యీ సమస్యలు

౧ తత్త్వార్థనిర్ణయ విధానము

తత్వశాస్త్ర చరిత్రకారుఁడు, భాషాశాస్త్ర వండితునివలెఁగాని
అధ్యాపకునివలెఁగాని కాక, శబ్దములు స్ఫురింపఁజేయు భావములను
గ్రహించు నుపకరణముగా మాత్రమే పొండిత్యము నుపయోగింపవలెను
కేవలభాషాశాస్త్రకోవిదుఁడు ప్రాచీనభారతీయ విజ్ఞానవేత్తల భావము
లను, తత్వశాస్త్ర చరిత్ర భూమియందు మృణ్మయములై బయల్పడి,
చెదరియున్న శిర్షాస్థి సముదాయములనువలె దర్శించును ఈదృష్టితో
నాతఁడు, ప్రాచీనభావములను బునరుజ్జీవన మొనర్చి వాని కర్థనిర్ణయ
మును జేయు నెట్టి సత్ప్రయత్నమునైనను నసందర్భార్థ కలిత
మనియు నసత్యమనియుఁ గొట్టివేయును కాని తత్వవేత్తదృష్టి

౧ ఈవాగము మైండు వత్తికలో వెలువడినది వాద్యము ౩౫
యన్ యన్ నెం ౧౩౮

యిట్టిదికాదు నిత్యనూత్నములైన జీవితసమస్యలతో బోరాడి సరిష్కరించునిమిత్తము నిర్మించఁబడిన ప్రాచీనుల సిద్ధాంతములకు విలువ గలదని గుర్తించి, యవి భూగర్భమునుండి బయల్పడిన శిథిలాస్థికల వంటివి కావనియు, నెంతకాలము గతించినను నిత్యములై ప్రకాశించు చున్న తత్త్వరూపము లనియు నాతఁడు భావించును తత్త్వసమస్యలకు మానవ మానసముల భావపరిణతి యాకృతిదాల్చిన యుపనిషత్తులు గాని బుద్ధభగవానుని సంభాషణములుగాని, నేఁడు సజీవములై యున్న వివిధతత్త్వశాఖలందును నూత్నాకృతులతో జీవించియే యున్నవి ప్రాచీనభారతీయుల మహోపదేశవాక్యము లచటచటఁజెదరి యున్న ను నస్పష్టములైనను, నొక క్రమములో లేకున్నను, నవి కల్పించిన సారస్వత మంతయుఁదార్కిక హేతు విరుద్ధముగా నున్నదనుట సాహసము కేవల శబ్దశాస్త్రవద్ధతినిగాక, నృజనాత్మకమైన తర్కమునకుఁ గర్తవ్యమే మనఁ జెదరియున్న మహానీయుల వాక్యములను జతపఱచి, వారెట్టి జీవితాశయములను బ్రదర్శించిరో వానినిఁ బ్రదర్శించి, దేహోపాధి బంధవిముక్తాత్ములము గావలయును మ్యాక్సుముల్లర్ పండితుఁడిట్లు రచించినాఁడు “నూత్రములు మున్నగువానియందు మనకు నులభముగా లభించు నే ప్రాచీన భారతీయతత్త్వమునందలి యుపదేశముల నైనను మనము కేవల పునశ్చరణము చేయుట చాలదు, ప్రాచీనులూహించిన సమస్యలను మనము మనకు సన్నిహితములుగాఁ జేసికొని, యవి మనవే యని భావించి ప్రాచీనవిజ్ఞానజేత్రలు మనకుఁ బ్రసాదించి పోయిన కొలఁది బాటలలో మనమును నడువయత్నింపవలెను” ౧. అంశములను గూర్చుట, ప్రమాణములను బొందుపఱచుటయు షుభ్యములైన పనులే, కాని మానవజాతియొక్క మనశ్శక్తి చేసిన సాహస కృషి వ్యాపారఫలితములను సేకరించి ప్రకటించుట యను వరిత్రకారుని మహోద్యమములోనిది యొక భాగలేకమే యని గ్రహింపవలెను.

౧ సిక్సు సిష్టము అఫ్ ఇండియన్ ఎలాసస్ పుట ౨౯౩

౨ పోల్కు హెగెల్ విజ్ఞానమందు, ముఖ్యముగాఁ దత్త్వవిజ్ఞానమందు శబ్దముల పుష్కలత్వములను గ్రహించుచే కాని వాని భావములను, సామాన్యార్థములతోఁ దెలిసికొనుచే కాని జ్ఞానము కాఁజాలదు అందుచే తత్త్వనేత్రల ఆధిప్రాయములను నిర్ధారములను ఉపదేశములను, మనము తెలిసికొని యుండవచ్చును వారి భావములకుఁగల

భావముల వెనుక నున్న హేతువులను శ్రద్ధగా గమనించి, వానినుండి లభించు నిశ్చితార్థములను బయల్పరించి, తత్కారణములను సూచించి, సిద్ధాంతస్థాపనమొనర్చి, సంబంధకూన్యముగా గోచరించుచున్న భావ దుర్గమారణ్య మధ్యమునందు పృథమ గమనసాధనములగు బాటల నేర్పరువవలసియున్నది మృతరవయితలయొక్కయు, 'వారి రచనలయొక్కయు సంశయముల కోడికరణమే కాకుండ తత్వశాస్త్ర పరిత్రమానవమానసమునకు జ్ఞానసాధనమై, ప్రమోదాకర్షణహేతువు కావలయునన్నచో, జరిత్రకారుడు విమర్శకుడై, తత్త్వార్థనిర్ణయపమర్థుడై యుండవలెను అతడు కేవలము "చింకిగుడ్డల నేరువాడైన"చో నిష్ప్రయోజనము

౨ భిన్న తత్వసామ్య పరిశీలనము

ప్రాకృచ్ఛిమఖండములలో విజ్ఞానసంస్కారముగల వారందరు నేడు పరస్పరభావముల వర్ధముచేసికొనవలెనని కోరుచున్నారు. భిన్న తత్వసామ్యపరిశీలనముకంటె దీని కధికలాభకర మార్గ మింకొకటిలేదు ఈ పరిశీలనమునందుఁ బ్రమాదములకుఁ దావున్నది, ఏలన నై రోపియ పండితునికిని, భారతీయ తత్త్వార్థనిర్ణయకారునికినిగూడ భేదదృష్టి కలుగుట కవకాశము లున్నవి "భారతీయ మతాన్వేషణ" మనుషేరఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రంథములు భారతదేశమున నివసించిన బరోపియా త్రైప్రవమతప్రచారకులచే రచింపఁబడినవి ఒకతరము పూర్వపు ప్రచారకులు రచించినవానికంటె నివి కొంతమెఱుంగే కాని, భారతీయవిజ్ఞానమునుగూర్చి వీరి కవోహలు లేవనుటకు వీలులేదు, ఏలన భారతీయ విజ్ఞానమునకు మకుటాయమానమై ప్రకాశింపఁగలదే త్రైప్రవమతమని ప్రదర్శించు మద్దేశముతో నీ గ్రంథములను వారు రచించిరి. భారతీయ

యాదారములను కర్పరికములను విర్ణయించుటకై మనము విశేషశక్తి చేయుటండవచ్చును కాని, తత్వవేత్తయొక్క శీఘ్రభావముల మర్మము మనకు లభింపక పోవచ్చును "తత్వజ్ఞానహేతులగు తత్వశాస్త్రపరిత్రకారులను గావములోని భిన్నరస్యములను ఏను పఠవులతో సాగర్ పోల్చినారు పఠవులు రస్యములను ఏమనేకాని వావివేమక మన్న రస్యవిశిష్టతనముచే గలుగు రాగసామరస్య స్వారస్యముల నవి యెఱుంగఁజాలవు తత్వశాస్త్రపరిత్రక ఇ టి వాల్మీకి ౨ పుట ౨౫

విజ్ఞానమును బరిశీలించిన కొందరు పశ్చిమఖండ పండితులు, మొదటి నుండియు భారతీయు లాత్మవికాసమునఁ గుంటువడిరనియు, మత విషయమునఁ గాని, తత్త్వశాస్త్రవిషయమునఁగాని - విజ్ఞానకళాసారస్వత ములమాట చెప్పనక్కఱయేలేదు - ఉన్నత ప్రయోజనాంశములఁ గని పెట్టుటకు వారికి సామర్థ్యములేక యుండిరనియు, నిశ్చయించి యున్నారు ఈతక్కువతత్త్వ సంస్కృతుల యాధిపత్యము కాశ్వత ముగాఁ బశ్చిమదేశహస్తముల కరగతమై యున్నదను విషయమును వారు నిస్సంశయముగా నమ్ముదురు ఐరోపీయనాగరికతయే పురాతన మైనదనియు, నుత్కృష్టతరమైనదనియు వారు నిర్ణయించి, భారతీయ విజ్ఞానమందు గోచరించు మహత్తరాశయము లన్నియు క్రీస్తుశకానంతర దశకుఁజెందినవే యని ఋజువుచేయ యత్నించురు కొన్ని మహోత్కృష్టభావములు భారతీయులవని కొందరజ్ఞానులు తలఁచుచున్నారనియు, నవి నిజముగా గ్రీసుదేశములనుండి గ్రహింపఁబడినవనియు వారు చెప్పుచున్నారు ఋగ్వేదమంత్రములు, నవి ప్రకటించు నాగరికతయు బేలిలోనియా యీజిప్టుదేశముల సంస్కృతుల కంటె నర్వాచీనములని నిశ్చయించుటే వారి యుద్దేశము.

ఆసంస్కృతములు, అవరిణతములునైన ప్రాచీన భారతీయ భావములను, బరిణతిగాంచిన పశ్చిమఖండ భావములతోఁ బోల్చి యత్నించుటే యసమంజసమని పశ్చిమ పండితుఁడు నిరసించుచుండఁగా, మైచ్చభావములతోఁ నతిసనాతనములగు భారతీయ విజ్ఞాన తత్త్వములను బోల్పుట తమ కవమాన హేతువని తలఁచు భారతీయ విమర్శకులును లేకపోలేదు మత విషయమందును ముఖ్యముగా వేదాంతవిషయమందును భారతదేశము పశ్చిమదేశముల కంటె నున్నత స్థానము నాక్రమించుననియు, భారతీయ విజ్ఞానముతోఁ బోల్చినచోఁ బశ్చిమఖండ విజ్ఞానము సంస్కారశూన్యము నిస్సారము ననియు వీరు భావింతురు

వ్యక్తుల యభిరుచులనుబట్టి యీ నిర్ణయముతో నేకిభవించుటో మానుటో జరుగుచుండును పరస్పరగౌరవము, తత్సంభవమగు నాదర భావము లేకున్నచో నొందొరుల వర్థము చేసికొనుట కవకాశముండదు

మనము చరిత్రను సరిగాఁజదివినచో నాంతరంగిక జ్ఞానకాంతి ప్రతి
దేశమునకుఁ గలదనియు నాత్మజ్ఞాన సిద్ధి కందరు సమాన భాగస్వాములే
యనియుఁ దెలియఁ గలదు భిన్నతత్వ పరిశీలనమునందు, జ్ఞాన
మంతయుఁ దనదే యనియు, నితరు లంధకారముగ్నులై యున్నా
రనియు నిశ్చయభావములుగల సంస్కృతి లేక మత సామ్రాజ్యవాది
నరియగు మార్గదర్శి కాఁజాలదు నిష్పక్షపాతముగఁ దత్త్వ నిర్ణయము
చేయఁదలచు నాతఁడు, శాస్త్రీయ పరిశోధనపద్ధతి నవలంబించి, వివేక
మును దానితోఁ గొంక యూహశక్తిని సహేతుకముగా నుపయోగించ
వలెను ఆధునిక కవికాలక్షణముల ననుసరించి భారతీయ తత్త్వభావ
ములఁ బరిశీలించి, నేటి సమస్యలకు వాని ననుసంధించు నవ్వుడు, తా
నుపయోగించు ప్రమాణముల నట్టి వ్యక్తి సద్విమర్శతో నెన్నుకొనుట
యందు శ్రద్ధానహిష్టుతలను జూపవలెను, ఏలనఁ నవి పూర్వప్రమాణ
ములతో సమానములుగానే గోచరింపవచ్చునుగాని, నిజముగా భేదమును
గలిగియుండవచ్చును ప్రాచీన విజ్ఞానరీతులకు బదులుగా నవీన
వాదపద్ధతుల నుపయోగించుటకు సిద్ధపడరాదు ఇట్టి మహత్తర కృషిలో,
రచయిత, ఒక భావము నింకొకటిగా నర్థము చేసికొనుట కవకాశ
మెల్లవ్వుడు నుండును ఈ ప్రమాద మన్నివిధములగు చరిత్రరచన
లందు సామాన్యమే ఇట్టి ప్రమాద పశముగాకుండఁ గాపాడుకొను
విధానమొక్క భిన్నతత్వ సామ్య పరిశీలన పద్ధతియే అప్పుడు
మనము ప్రతి సంప్రదాయముయొక్క ముఖ్య లక్షణములను గుర్తించి,
దాని విలువను గ్రహింతుము

3 ఉపనిషదుపదేశము

నేను వ్రాసిన ఉపనిష దుపదేశ విషయములో నా భావముల కొక
ముద్రవేసి, యొక పతాకము నెగురచేయలేదని కొందరు విమర్శకులు
దిగ్భ్రాంతి చెందిరి శంకరుని తత్త్వమునకుఁ జెందినదియు, ద్యూసేను
సండితునిచే సమర్థింపఁ బడినదియు నగు 'మాయా' సిద్ధాంతముపై
నే జేసిన విమర్శ ననుసరించి, నేను శంకరాచార్యుని తత్త్వమునకు
విరోధి వని కొందరు తలఁచిరి సగుణోపాసన విషయమున నేను జూపిన
యోదాసీన్యమును బట్టి రామానుజాభిప్రాయమునకును నేను వ్యతిరేకినే

యని మఱి కొందరు నిశ్చయించిరి శంకరుని కాని రామానుజుని కాని, మఱి యితర భాష్యకారునిఁగాని యనుసరింపని వ్యక్తి, తత్త్వవిరుద్ధ వాదియని భావింపఁబడుచున్నాఁడు నేను జేసిన ఉపనిషదుపదేశార్థ వివరణము హేతుదూరము గాదనియు, నే యొక సంప్రదాయమునకుఁ గాని, భావమునకుఁగాని నా వివరణము కొఁది భేదము గలిగియుండిన నుండవచ్చుననియు మనవి చేయుచున్నాను

ఉపజ్ఞ గల యే తత్త్వవేత్తయొక్క మూలభావము లైనను భాష్యకారులయొక్కయు శాఖాస్థాపకుల యొక్కయు వాదోప వాదము లలోఁ గప్పువడిపోవును సోక్రటిసును ప్లేటో దృష్టితోడను, ప్లేటోను అరిస్టోటల్ లేక ప్లాటినస్ దృష్టితోడను మనము చూడఁ గోరుదుము సుప్రసిద్ధ భాష్యకారులలో నేదో యొక భాష్యకారు ననుసరించి ఉపని షదర్థ నిర్ణయము చేయ యత్నించుచుండురు ఏ విధముగా నుపని షత్తులు భిన్నతత్త్వవ్యాప్తి కవకాశములు కలిగించినవో చూపి, ప్రధా నాచార్యులగు శంకర రామానుజుల సిద్ధాంతముల కేకసూత్రత యిదింప నేను యత్నించి యున్నాను మన మేకైకమగు నొక దృక్పథమును గనుగొనఁ గల్గినచో, భిన్నతత్త్వార్థ వివరణములను మనము సమన్వ యించి గ్రహింప వచ్చును అట్టియేకైక దృక్పథము లేక పోవచ్చును కాని యట్టి దున్నచో నుపనిషదుపదేశము నధిక సౌలభ్యముతో మన మర్థము చేసికొన వీలగును తత్త్వార్థ నిర్ణయమునం దున్నత సమన్వయ దృష్టియే అధిక సత్య మైనదని చెప్పనొప్పును

పరమార్థమును వర్ణించుటలో నుపనిషత్తులు భావద్యయమును బ్రకటించిరని ఒకవరి దానిని వ్యవహార ప్రమాణముల కతీతమైన నిర్గుణ తత్త్వముగాను, వేఱొకవరి దానినే మన ముపాసించి వూఁజింప వలయు సాకారుఁడైన యీశ్వరునిగను వర్ణించినవి దీని ఫలితముగా జగత్సృజావమును గూర్చి మనకు రెండు భావములు లభించినవి కొన్ని వాక్యములలోఁ బ్రపంచము నిర్గుణ బ్రహ్మమునకు లీలాస్వరూప మనియుఁ గొన్ని యితర వాక్యములలో నీశ్వరుని స్వరూప మనియు వర్ణింపఁబడినది శ్రద్ధాన్వితుఁడైన పాఠకుఁ డి భావద్యయము నుపని షత్తులలోఁ బెక్కు తావుల దర్శించును నిర్గుణ బ్రహ్మము యొక్క

వివర్త స్వరూపమే లోకమని యొక భావమును, పరమపురుషుని బాహ్య స్వరూపమే జగమని రెండవ భావమును గోచరించును ౧ మొదటిది శంకర సిద్ధాంతమునకును, రెండవది రామానుజ వాదమునకును సన్నిహితముగా నున్నవి “మూలగ్రంథముల నిజతత్వము శంకరాద్వైతమా, రామానుజ విశిష్టాద్వైతమా యనునది నిశ్చయముగాఁ జెప్పట నులభమైన పనికాదని” ౨ నే నావహించుచున్నాను

రెండును బరస్పర విరుద్ధములుగాఁ జూపట్టుచున్న వీరిని సమన్వయ మొనర్చుటకు, రెండు దృక్పథములను దీసికొనుటే సముచిత మార్గము బుద్ధ్యంతరువును దాటి, సత్యస్వరూపమును మన మంత దృష్టితోఁ దిలకించిన యెడల, నిర్గుణ బ్రహ్మము తప్ప నే శెడ్డియును గోచరింపదు ప్రపంచము నిర్గుణ బ్రహ్మమే రెంటి సంబంధమును గూర్చిన సమన్వయే లే దేలన రెండు నిర్గుణ బ్రహ్మమే మనము మనుజు దృష్టి నుండి నిర్గుణబ్రహ్మమును జూచినచో, మన బుద్ధికల్పిత ప్రమాణముల ననుసరించి, యిది సర్వభేదములను సమన్వయించు నొక పూర్ణ వస్తువని చూపట్టును నిర్గుణబ్రహ్మమే సాకారమూర్తియైన యీశ్వరుఁడై తన దైవ మాయచే జగత్తును రక్షించుచుండును శంకరుఁడు చూపిన నిర్గుణ బ్రహ్మరూపము, రామానుజుఁ డంగీకరించిన యీశ్వర రూపము నొకే పరమ సత్యముయొక్క అతీంద్రియ దృష్టికి, పరిమితమైన మానవ బుద్ధికి గోచరించిన భిన్నరూపములని చెప్ప వచ్చును ౩ ఈ ద్వివిధ భావములు నుపనిషత్తులందు మిశ్రితములై యుండుట చేతనే శంకర రామానుజులు వారి వారి భావములను సమర్థించు కొనఁగల్గిరి మనము ముందుఁజూచు రీతిని దృక్పథ ద్వయోపకరణము నుపయోగించి శంకరుఁ డీ రెండు భావములను జెప్పిన యుపనిషద్వాక్యములను సమన్వయింప యత్నించినాఁడు

౧ చూడు పుటలు ౧౬౮ ౧౭౨-౧౭౩ ౧౮౪-౧౮౬ ౨౦౨

౨ పుటలు ౨౫౮-౨౫౯

౩ పుటలు ౬౮ ౧౭౨ ౧౮౦-౧౮౧-౧౮౪-౧౮౫, ౨౫౮-౨౫౯

౪ బుద్ధుని దనఁబడు నా స్తికవాదము

నేను జేసిన పూర్వతౌద వివరణమునందు, ఈవనిషదుపదేశమే యొక నూతనాశయోద్ఘాటనముతోఁగ, బునఃప్రకటితమని మావ యత్నించితిని ఈవనిషద్వాక్యముల నెఱటను స్పష్టముగా స్మరింప కున్నను, బుద్ధుని ఈపదేశమం దుపనిషద్విజ్ఞాన ప్రభావ మున్నదని యంగీకరించియే యున్నారు ౨ వేద ప్రమాణమందును, కర్మ కలాపదీక్షలయందు నుదాహితయుఁ, గర్మనూత్రమందును, బునర్జన్మమునందును విశ్వాసము, మోక్షము లేక నిర్మాణ సంపాదనావ కాశము జగజ్జీవాత్మల అనిత్యతా సిద్ధాంతమును, బుద్ధునకు నువని షత్తులకు సమానములే భూమిపై నున్న దేనికిని విరిపూర్ణ స్థితి లేదనియు, సాంసారిక జగత్తు ఆద్యంతములులేని వరివర్తన ప్రవాహ మనియు బుద్ధుఁ డుపనిషత్తుల భావముల నంగీకరించెను గాని, నిర్గుణ బ్రహ్మ స్థితియును గాని, ఆత్మ, మోక్ష భావములను గాని యాతఁడు నిశ్చయముగాఁ బ్రకటించి యుండలేదు సిద్ధులైన వారి మరణానంత రావస్థయెట్టిదో, మరణానంతరము వారుందురో లేకుందురో, రెండునో, యేదియుఁగాదో ఆత్మయొక్కయుఁ బ్రపంచము యొక్కయు స్వభావ

౧ పుట ౧౬ చూడు పుట ౩౩౪

౨ అతినాననవాదియగు కుమారిణివంటి తత్త్వవేత్తలుకూడఁ బ్రపంచము మనఃకల్పితమను భావము వడికవాదము అనాన్యసిద్ధాంతము బౌద్ధులవనిషత్తులనుండియే గ్రహించినారని చెప్పినాఁడు విజ్ఞానమాత్ర వణభంగి పైరాక్కూరివాదానామ అని ఉప విషత్ర్యభవత్వమ్ " తంత్రవార్తికమ్ ౧ ఆ ౩ ౨

౩ ముండకోపవిషత్తు ౧౮ ౧ ౫

౪ , ౨౩౧౦ బృ అ ఉ ౧౮౪ ౧౫

౫ దాం ఉ ౫౮౧౦ కర ఉ ౫౩ శ్వే ఉ ౫౮ ౧౧౧౦

౬ దాం ఉ ౪౮ ౧౫ ౫౬ బృ అ ఉ ౬౦ ౧౫ శ్వే ఉ ౧౮ ౩౮ ౧౦

౭ వరివర్తనకేలమగు ప్రపంచము జగత్ శబ్దముచేఁ జెప్పఁబడెను ఈ ఉ ౧ బృ అ ఉ ౩౮ ౧౩ పోల్చు సర్వమ్ మర్త్యైరస్యమ్ " బృ అ ఉ ౩౮ ౧౦ ౧౮౩ ౨౮, కర ఉ ౧౮ ౧౨ శండు వ్యర్థమనఁగా వాఁకలి దవ్వలు, దూనిము, జరామృతులు, లేనిదని చెప్పఁబడెను మహాన్నతములైన యహరోకనులులు వ్యర్థము లను భావము కర ఉ ౧౮ ౨౬౬ రా రోఁ జూపఁబడెను

మెట్టిదో, అవి నిత్యములో, అనిత్యములో, రెండునో, రెండునుగాదో, బుద్ధుఁడేమియు మనకుఁ జెప్పలేదు ఈవ్రళ్ళలాతఁడు గుప్తవిషయము లలోఁజేర్చి, వానిని గూర్చి యూహించుట నిషేధించినాఁడు ఈ సమస్యలను గూర్చి బుద్ధుఁడు పిడివాదములు చేయుట కిష్టపడని మాట నిజమే కాని, వీనిని గూర్చి యాతఁడు మౌనము వహించిన మూకీ భావము యొక్క భావార్థములను నిర్ణయించుట మాత్ర ముల్లాసకరమైన విషయమే యగును ప్రపంచఽరివర్తనల కంటని పరమ సత్య మొకటి యున్నదా, పరివర్తన శీలమగు స్కంధములకు పేరై నిత్య లక్షణము గల యాత్మయున్నదా, నిర్వాణావస్థ పూర్ణభావస్థితి యగునా యను మూఁడు సమస్యలు తత్వశాస్త్రముయొక్క మూలైక సమస్య యొక్క భిన్నరూపములే వ్యవహార జగద్ధర్మ సూత్రముల కతితమైన పరమ సత్య మొకటి యున్నచో నపుడు నిర్వాణ మనఁగా నట్టి పరమ సత్య పదవిని జేరుట యగుచు, ముక్తాత్మయే నిత్యాత్మ స్వరూపమగును పరమ సత్యమే లేనిచో, నిత్యమగు నాత్మయును లేదు నిర్వాణ మన శూన్య మగును మొదటి భావ ముపనిషద్విజ్ఞాన సారమై యున్నది, రెండవది భౌతిక శాస్త్ర మనుసరించు వభావ హేతువాదమునకుఁ జెందును.

బుద్ధుని వ్యక్తిగత భావము లేవియైనను ముముక్షు జనులకు నిరుపయోగములు గావునఁ బరతత్త్వ విషయ సమస్యలు చర్చింపఁ దగినవి కావని యాతఁడు భావించెను ఆతని సర్వతాత్త్విక విచారణా త్యాగము, ప్రతివిజ్ఞానవేత్తకును, ప్రతి తత్త్వమునకును నామ కరణముచేయుఁ గుతూహలము గల అభినవ తత్వశాస్త్ర చరిత్రకారునికిఁ గ్రోధోత్పాదన హేతువగు సంశయాంధకారమువలెఁ జూపట్లును కాని బుద్ధుఁ డాతనికిఁ దన హృదయమును జూపఁడు బుద్ధుఁడు వహించిన మౌన మాతని సంశయావస్థా సూచకమా? తనకుఁ దోచినదాని నాతఁడు లజ్జాన్వితుఁడై ప్రకటింపలేక పోయెనా? లేక తన భావము లను మఱుగు పఱచి యుంచుటే లాభమని తలపోసి యూరకుండెనా? ఆతని మానసమును సంశయ మేఘము లావరించినవా? లేక తాను మోసగింపబడుదు నను భయముచేఁ జకితుఁడై యుట్లురకుండెనా? తన యుపదేశము భావాభావ రూపములలో నెవ రెల్లర్థముచేసికొనిన నట్టి

మంచిదని తలచినాఁడా? మనకు మూఁడేమార్గము లున్నవి వరమసత్వమున్నదని బుద్ధుఁ డంగీకరించెను, లేదా దాని స్వభావము నాతఁ డెఱుఁగఁడు, లేదా దాని యస్త్రీత్వము నాతఁడంగీకరింపనేలేదు అందుచే నాతని జ్ఞానము భావాత్మకమా, అభావమా, సంశయాస్పదమా యను విషయమును మనము చర్చింపవచ్చును ఈ కార్యమును నెరవేర్చుటకు మన కారంభవిఘ్న మేమనఁగా, బుద్ధుని యుపదేశము లిఖితరూపమున నేదియు మనకు లేదు పాశీప్రమాణ గ్రంథము బుద్ధుని మరణానంతరము చాలకాలమునకు బయల్పడలినది అందుచే నీ పాశీప్రమాణ గ్రంథముతో నెంతవరకు బుద్ధుని యుపదేశ మున్నది తరువాతఁ గల్పింపఁబడిన దెంత యను విషయమును మనము నిశ్చయించుట సులభము కాదు సనాతన భారతవర్షమున మహోపదేశికుల యుపదేశములు, ప్రసంగములు వారి శిష్యులచే వల్లింపఁబడి, అనుశ్రుతముగా ననంతర తరమువారి కందఁజేయఁబడినవి కాని, రచింపఁబడలేదు నేదము లట్టివే బుద్ధుని విషయము నట్టిదే బుద్ధుఁ డతని జీవిత కాలమందే, సన్న్యాసివర్గమును స్థాపించి, శిష్యవరంపరను గలిగి యుండెను వారే బుద్ధు ముపదేశమునకుఁ బ్రతినిధులైరి బుద్ధుని వాక్యములే తు'వ' తప్పకుండ యథోక్తములుగా మనకు లభించినవని చెప్పఁజాలము కాని, బుద్ధోపదేశము వందలి ప్రధానవిషయ మంతయుఁ జాలవరకు మనకు లభించి యున్నదని తలచవచ్చును పూజ్య సత్య చతుష్టయము, అష్టవిధమార్గము, మహాపరినిర్వాణ సుత్తము, సుత్తనిపాతములలోని బుద్ధుని మహోపదేశముల ప్రమాణములను మనము శంకించితిమేని, యాజ్ఞవల్క్య శాండిల్యోద్దాలకాదుల మహోపదేశములను మనము శంకింపవలసివచ్చును ౧ పూర్వబౌద్ధము

౧ రై వేదేవిద్దు ననుసరించి నాలుగు బృహస్పతికాయములును ఇతి పుత్రము నుత్తరికాయము చుష్కగు నల్పనికాయములలో నదికభాగములును క్రీ పూ ౪౦౦ సంవత్సరమునకుఁ జెందినవనియు వినయము మహావర్గము సుల్లిపర్గములో ౧౧౦ ప్రకరణములును క్రీ పూ ౩౦౦ లకుఁ జెందినవనియు తెప్పఁబడిన సాంచిమున్నగు ప్రదేశములలోని స్తూపశాసనాలంపరి బుద్ధగాథా పురాణముల ననుసరించి క్రీ పూ ౨౨౪ శకాబ్ది మధ్యకాలము నాటికి పీఠకములని చెప్పఁబడు బౌద్ధగ్రంథములు స్థిరములై యున్నవనియు నవి సంపదికాయములుగా విభజింపఁబడినవనియుఁ దెలియుచున్నది

వక్షః దమకుఁదోచిన యర్థమును గల్పించు నిమిత్తము, వారి వారి యిచ్చానుసారముగా భావాభావ సంశయాత్మక వాక్యములు బుద్ధునివే యనియు మిగిలినవి బుద్ధుని యనుచరులచేఁ గల్పించఁ బడినవనియు ఋజువుచేయుటకు యత్నములు చేయఁబడినవి కాని బుద్ధుని మౌనమునుగూర్చి మనకుఁ దోచినభావములకు వ్యతిరేకముగా నున్న వాక్యములు బుద్ధునివి గావను నభిప్రాయముతో మనము వరిశీలన మారంభించుట శాఖాచంక్రమణమేయగును ఏలన నే యాధారము లా వాక్యములు బుద్ధానంతరకాలమునకుఁ జెందినవని తలంచుచున్నారమో, యవి భిన్న దృక్పథములను జూపునవి మాత్రమే యై యున్నవి బుద్ధునివేయని సామాన్యముగా నంగీకరింపఁ బడిన గ్రంథముల నాధారముగాఁజేసికొని, వానివలన నెట్టి తత్త్వము నముచితమని నిర్ణయింప నగునో చూతము

❧

బుద్ధుని మౌనమునకు శూన్యమే యర్థమను భావము విశేష ప్రాముఖ్యము గాంచినది హిందూతత్వజ్ఞులు, పూర్వబౌద్ధులు నవీన భారతీయతత్వ పరిశీలకులు కూడ నీ భావమునే స్వీకరించిరి ౧ పశ్చిమఖండమున హెర్బర్టు స్పెన్సరు, ఆగస్టు కాంప్టేల భౌతికతత్వ వాదుల భావములు ప్రజామాననముల నుజ్జూతలూగించినపుడు బౌద్ధ గ్రంథపరిశీలనమునెడ నాదరము పెంపొందినది బౌద్ధ విద్వాంసులు బుద్ధుని మౌనము నాస్తికవాదమును మఱుగు పఱచిన తెరవంటిదే యని, సహజముగా నిశ్చయించిరి తన యనుచరు లకస్మాత్తుగా ప్రబ్బులగుదురోయని బుద్ధుఁడు తన మనోనిశ్చయమును బ్రకటింప సాహసించలేదని వీరు తలచిరి వీరి వాదమునే మన మంగీకరించిన యెడల బుద్ధుని తత్త్వ మపంజన మగుటయేకాక బుద్ధుని శీలమును నిరసించవలసి వచ్చును ఈ భావమునకు వ్యతిరేకములైన బుద్ధుని వాక్యము

౧ పోల్సు పెక్టోనల్ పెండితుఁడు "తన యువదేశముయొక్క లక్ష్యసిద్ధిని గూర్చి బుద్ధుఁడే వందేహమునకుఁ దానొనఁగలేదు సర్వసంస్కార సర్వసంస్కారసాధనము శాశ్వత మరణము వరితము "

హిందూస్థాన్ రివ్యూ ౧౯౨౩ పుట ౯౩

లెన్నో యున్నవి వాని కీ యర్థము హింసగదు మఱియు శివ కేశవుల దైవారాధన ఋద్ధృతముగా విజృంభించుచున్న దినములలో బుద్ధుఁడు నాస్తికవాదియే యైనచో నాతని మతమునకుఁ గలిగిన విజయము నిరాధారమని చెప్పవలసి వచ్చును పూర్వ బౌద్ధమత స్వీకృతి యొనర్చిన వారందరు దైవభక్తులని చూపుట కనేకాధారము లున్నవి మహాసుదశ్యనము, చక్కవత్తి సీహనాద సుత్రాంతములు పూర్వబౌద్ధుల మానసములను సూర్యభగవానుఁ డాక్రమించినాఁడని తెలియును పూర్వబౌద్ధమును స్వీకరించిన అగ్నిదేవతో పాసకులైన జటిలులు నాస్తికవాదముతోఁ దృప్తి పొందుట కవకాశము లేదు ౧ వరమసత్య మేదియు లేదనియు, నాత్మయు నసత్యమే యనియు, ధర్మానుష్ఠాన జీవితమునకు ఫలితము నాశనమే యనియు బోధించిన తర్త్వము, బుద్ధుని యెడఁగాని, ఆతని యుపదేశము నెడఁగాని గౌరవోత్సాహముల ప్రజలలో నుదయింపఁజేయుట కవకాశము లేదు ఇట్టి శుష్కతార్కిక వాదము క్రీ పూ ౯-వ శతాబ్దమునాటి భారతీయుల హృదయముల నాకర్షించినదని తలఁచుట, మన స్తత్త్వ ధర్మముల నెఱుఁగని యజ్ఞానమే యగును బెర్రిడెల్ కీత్ వంటి నిదానము గల వండి తుఁడు పై తము బుద్ధుఁడు నాస్తికుఁడని నమ్మఁజాలననెను బుద్ధుడు వ్యవహారరంగమునఁ జూపిన అజ్ఞతావాదమునకు నాస్తికార్థ కల్పనము చేసిన పాశ్చీవమాజ గ్రంథములలోని వాక్యములు బుద్ధుని మూలోప దేశముగా స్వీకరింప నవసరము లేదని యాతఁ డభిప్రాయపడెను ౨

౬.

రెండవదైన అజ్ఞతావాద మే యొక నిశ్చయార్థమును జెప్పదు కీత్ వండితుఁ డీ వాదము నతి కుతూహలముతో సమర్థించినాఁడు ఆతఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు- 'బుద్ధుఁడు చిత్తశుద్ధిగల అజ్ఞతావాదియని గ్రహించుట సమంజసము ఆతఁడు తన కాలములోఁ బ్రచారములోనున్న వివిధతత్త్వములు భావముల నన్నిటిని బరిశీలించి, అభినవతత్త్వమును నేడు పరిశీలించి మన మెట్టి సంతృప్తిని గాంచనట్లే, బుద్ధుఁడు నెట్టి

మనస్సంతృప్తినిఁ బొందక, వరమ సత్యమును గూర్చి యెట్టి హేతు సహితము కాని, నిర్దేశకము కాని యగు నిశ్చయ భావమును గలిగి యుండక పోవచ్చును బుద్ధుని వాక్యములే యని నిశ్చయముగాఁ జెప్పుట కవకాశముగల ప్రసంగములలో మనకుఁ జూపబడిన తత్త్వనిర్మాణ సామర్థ్యలోపము ననుసరించి, యాతఁ డజ్ఞతావాదియే యని నిర్ణయింప వచ్చును ' ఈ విషయములలో నజ్ఞతావాదమునకు జ్ఞాన పరిమాణ పరిమితి నంతను సహేతుక పరిశీలనము చేసి నిశ్చయమునకు రా నవ సరములేదు ఈ భావమునకు రెండే యాధారము లున్నవి జీవాత్మ పరబ్రహ్మోదిక విషయముల సత్యమును గూర్చి బుద్ధుని కే నిశ్చయ భావమును లేకుండవచ్చును కాని నిర్వాణప్రాప్తి కవసరమగు చిత్త వైర్మల్యము పై విషయములను గూర్చి వాదోపవాదములు చేయుట వలన నిలువదని యాతఁడు నిశ్చయించి యుండవచ్చును ' ౧

ఈ యజ్ఞతావాదము ననుసరించి తనకు పమాధానముగా నిచ్చుట కే భావమును లేని కారణమునఁ దాత్త్విక ప్రశ్నముల కొతఁడు బదులు చెప్ప నిరాక రించెనని చెప్పుట బుద్ధుని వంటి నిరుపమాన ప్రతిభా శాలి కన్యాయ మొనర్చుచే యగును బుద్ధునికి నిశ్చిత సిద్ధాంత మేమియ లేకున్నచో, జీవితమును గూర్చి యాతఁడు న్నుతార్థము లను విశాలభావములను బ్రకటింపఁగలిగి యుండకపోవును జీవ యాత్రలో నే బాటయును లేకుండ బుద్ధుఁడు సంచరించెనని నిర్ణయిం చుచో, నాతని తత్త్వము దురూహ్యము నాతని సర్వమానవ కల్యాణ కాంక్ష దుర్గాహ్యము నగును మానవప్రయత్న మొయొక్క పరమలక్ష్య స్వభావమునుగూర్చి యాతనికి ను స్పష్ట భావనలు లేకున్నచో, నిర్వాణ స్వరూప రహస్యమునుగూర్చి యాతనికి జ్ఞానప్రకాశము గోచ రింపనియెడల, మనము మన జీవితములను బరిపూర్ణము లొనర్చు కొన్నచో సవ్యయానందప్రాప్తి యున్నదని యాతఁ డెట్లు బోధింపఁగలిగి యుండెను? ఆతఁడు వహించిన “బుద్ధుఁ” డనగా జ్ఞానసిద్ధుఁ డను నామమే, పరమార్థ విషయములగూర్చి యాతనికి సత్యములైనను ససత్యము లైనను గొన్ని స్పష్టభావములున్నవని ఋజువు చేయుచున్నది

ధర్మమును సమగ్రముగా నాచరింపవలసినదని శిష్యుల కాఁడు చేసిన సుహృదదేశముల ముఱుగున గోచరించు నాతని గంభీర నిష్ఠయు వ్యక్తిత్వ మాతని సంశయాత్మునిగా నర్థముచేసికొనుట కాటంకముగ చున్నది” బుద్ధిమంతుఁడు నాయొద్దిట రావచ్చును, అతఁడు ఋజుమార్గ గామియుఁ బరిశుద్ధచిత్తుఁడు కావలెను ఆతనికి నే నుపదేశముచేసి అనుష్ఠాన పథము నిచ్చెదను, నేఁజెప్పినచొప్పున నాతఁడాచరించినచో గృహ సౌఖ్యములవిడచి, మోక్షము నార్జింప నానాదేశములు త్రిష్కారి, విగ్రహలై, సంపదించువారివరకెఁగాక—ఏడుదినములలో దరించు నవకాలమున్నదని చెప్పుచున్నాను” ౧ వరమార్గమునుగూర్చి నిస్సంశయభావములు లేనిచో నిట్లుండే కించిన మధుఁడు వంచకుడై నఁ గావలయు లేక ఉన్న త్తుండై నఁ గావలయును

మఱియుఁ, దనకుఁదెలిసిన సత్యముల నన్నిటిని దానుజెప్పి గుండ లేదని బుద్ధుఁడు ఎలికినవాక్యముల ని వాదము గ్రహించియుండి లేదు పానాదికనుత్తాంతమందు ౨ ధర్మానుష్ఠానము కవసరముకాని యాధ్యాత్మిక సత్యము లన్నియుఁ దనయొద్ద నున్నను జెప్పదలఁచుకొన లేదని బుద్ధుఁడు వచించియున్నాఁడు సంయుత్తనికాయము బుద్ధు నుపదేశ ప్రసంగము నొకటి చెప్పుచున్నది ఒక వృక్షముయొక్క గుప్పెడకులు చేతఁబట్టుకొని తనయెదుట నాసినై యున్న సర్పములతో, దని చేత నున్న ఎర్రముల సంఖ్యతోఁబోల్చినచో సరణ్యములోని పత్రముల సంఖ్య యెట్లు గణనాతీతమో, అగేవిధముగా దా నుపదేశించిన సత్యముల సంఖ్యతోఁబోల్చినఁ గలకుఁ దెలిసియు నుపదేశింపని సత్యముల సంఖ్య గణనాతీతముగా నుండునని మధుఁడు చెప్పినాఁడు బుద్ధుఁడు తాను ఎన్నినదానిరంటెను, దెలిసినదానిరంటెను దక్కువగా నుపదేశించి యుండఁగా, నాలని కిష్యు లాతఁ డుపదేశించినదానికంటె దక్కువగా నమ్మినారని తోచుచున్నది

మధు సజ్జతావాదము హేతునిర్ణయముపై నాధారపడినది కాదని కిత్త వండితు సభిప్రాయము బుద్ధుఁడు దీనిని తార్కికముగా నిశ్చ

౧ ఉడుంబరికాసీహనాద సుత్తాంతము దిఘా యన్ ౩ అ ౫౬

౨ , , , , అ ౧౩౪

యించియుండకున్నను, వరమార్థసమీపమును, వ్యవహారి ప్రమాణజ్ఞానమువేరే ఎరిష్కరింపఁబడుచున్నది. కష్టసాధ్యమును భావము బుద్ధునికేఁబూర్వ అత్వవేత్తల కారిచిత విషయముకాదు ప్రపంచమున కాది యున్నదాయను విషయమనుగూర్చి బుద్ధుఁడు ప్రసంగించుట కిష్టపడకుండుటకుఁ గారణము రెండు సమాధానములలో నేదియు నారనికెత్తిపైకరముగా లేకుండి యుండవచ్చును బుద్ధుఁడు అన కాలమునఁ బ్రచారమందున్న వివిధతత్వభావములను బరిశీలించియున్నచో నొక విధముగా హేతుబద్ధమైయున్న ఉపనిషత్తుల అజ్ఞాన సిద్ధాంత మారని దృష్టి సరికట్టియుండెడిది

బుద్ధుని అజ్ఞతాత్వము పనిషత్తులలోవలె నుద్దేశ్యార్థమైనది కాక, పూర్ణమైనదై నచో, బుద్ధుని అత్వచింతా సామర్థ్యమున కది గౌరవప్రదము కాదు ఎవని బుద్ధుని మౌనమున కిట్లర్థము చెప్పువారు బుద్ధుఁడు నిశ్చయములక్షణ శూన్యుడైన అత్వవేత్తయని నిర్ణయించఁ దలఁచిరి ఇది కేవలము వ్యక్తిగతావిప్రాయము ప్రహ్లాదాదులనుత్తమునందు వర్ణింపఁబడిన అరువదిరెండును, పొట్టసాదనుత్తమున నందుఁ బది పద్దతులుచెప్పె యవి మోక్షసాధనములు కావని నిరసించినవియును, దనకాలమునందలి మతానుష్ఠానములఁ గూర్చియు బుద్ధుఁడు ప్రపదర్శించిన సమ్యగ్విమర్శా దృష్టినిబట్టి చూచినచో నాతఁ డనల్పప్రతిభా సంపన్నుఁడనియు సుతక్ష్మస్థ విమర్శకుఁడనియుఁ దెలియుఁగలదు అనేక తత్వసిద్ధాంతముల నాతఁడు విమర్శించిన పద్ధతి చూచినచో నాతఁడు తాత్త్వికవిచక్షణా సామర్థ్యములేని సామాన్యుఁడనుట యుక్తియుక్తముగా లేదు అది నిరాధారమైనట్టియు విచిత్రమైనట్టియు సజ్ఞాన మగును గాని అజ్ఞతా వాదము కాఁజాలదు వరమార్థవిషయమును గూర్చి, యే బుద్ధిమంతుఁడును, ముఖ్యముగా బుద్ధునివంటి శేషముపీ ధురంధరుఁడు, సుత్తమధర్మకర్మ వీరుఁడును, నిశ్చయవిశ్వాసము లేక జీవించఁజాలఁడు

బుద్ధుని యుపదేశము నిస్సంశయముగా సంస్కార శూన్యమైన విజ్ఞానమునకుఁజెందిన దను విశ్వాసముగలవారి భావముల కనుగుణ

ముగా నుండునని యాతని తత్త్వ మజ్జతావాదమని యుట్టి పండితులు సమర్థించుచున్నారు బుద్ధుని యువదేశమున కే యిరిమగు సర్థములనైన వారు నిరసించుటకు గారణమవి విశేషహేతుసిద్ధులు యున్న కారణముచే సంస్కారశూన్యము అనుటకు వీలులేదు బుద్ధుండు సంబుత భావములుగల హేతువాది యనియు, మనస్తత్త్వజ్ఞాన హినుండనియు, వ్యర్థతత్త్వవేత్తయనియు వర్ణించుటవలన నెవరికిని సంప్రప్తి కలుగక పోవుచేకాక, యిట్టి విమర్శకుం భావముల సంగీకరింపని వారికెట్టి మనః క్లీశమును గలగింపజాలవు క్రీ పూ ఆవ శతాబ్దమునవ జెందిన భారతవర్షమునందైనను, బ్రజాకోటియొక్క మతద్వైష్టి నాకర్షించిన బుద్ధుండొం స్వప్న భ వప్రచారకుం డని యెవ్వఁడును నమ్మఁజాలఁడు

2

బుద్ధుండొక స్వప్నభాగపూరితుండని కాని, వంచకుండని కాని మనము నమ్ముచున్నచో, నాతఁడు ఋజు వాదియు, నాత్మనిశ్చయదీక్షా సంపద్రుండు ననియు, హేతురహితవాదములచే నాకర్షింపఁబడని దృష్టికల్యాణినియు విశ్వసించవలెను అప్పుడు శ్రద్ధగాఁ బరిశీలించు వాని కాతని యువదేశములో నాతఁడు పరధ్యానముగా నున్నపు డనిన యొక్క వాక్యమో, ఒక్క భావమో, అతని జీవితమునకు మూలాధార భూతమై, యాతని జ్ఞానసిద్ధికి రూపమైన సూచనల నొసఁగఁగలదు అట్టి యీతని పత్త్యుయొక్క రూపము సుస్పష్టముగాఁ జెప్పకున్నను, విశ్వ విశాలమైనదై విలసిల్లును

బ్రాహ్మణులు నిస్సార మనియు యనిత్య మనియు బుద్ధుండుద్వారించిన భావము లొకకరుంతయు వ్యర్థమని చెప్పిన ఉపనిషద్భావమున కనుగుణముగానే యున్నది గ ప్రధానమైన ప్రశ్న యేమనగా, సునిష్కలంబులైన బరమసత్యము నొకదానిని దర్శించిన ఫలితముగా నివాచరింపఁబడు నిర్వర్ణమని బుద్ధుండు నిరసించెనా? యనునదై

గ అబ్రహములైన వస్తువులందు బ్రువమైనదిలేదని ఎవఁకు తెలు కొండరు కరి డన ౪౨ ౨

యున్నది సత్యమునుగాని దైవమునుగాని యొకఁడు నమ్ముటలేదని చెప్పి యున్నాడట పామరులునమ్మ సత్యదైవముల నమ్మఁడని యిద్దము అపరిణత భావములను బుద్ధుఁడు నింపించుటవలన నా ఆనికెగల పరిణత భావములతోఁ బోల్చిచూచియే యాతఁ డట్లు చేసియుండును ని ముగా బుద్ధుఁడెచ్చట నెప్పుడు సునిషత్సత్యమైన నిర్గుణబ్రహ్మోషయమును నిరసించియుండలేదు కథావత్తునందు భిన్నవివాదాంశములు ఎర్పింపఁ ఎడినవి, కాని అయ్యమైన సత్పదార్థమునందు న్యురింపఁబడియుండ లేదు దీనివలన స్పష్టమగుచు దేమన సునిషత్సత్యమును బుద్ధుఁ డంగీకరించెను కాశీపట్టణమునంద తని సుప్రసిద్ధోపదేశము శాశ్వత రాజ్య మొకటన్నదని స్పష్టముగా సూచించుచున్నది పరిమార్చు మస్త్రీ యనికాని, నాస్త్రీ యనిగాని, రెండునుగాని, రెండునుగాదని కాని చేయఁబడిన వర్ణనములు బౌద్ధేతరగ్రంథములందట్టి సమానవాక్యములను స్ఫురింపఁజేయుచున్నవి బౌద్ధేతరగ్రంథములందట్టి వాక్యములు పరమార్థములేదని కాక, దానినిగూర్చిన తొలికవర్ణన అసత్యములనియే చెప్పును

అట్లైనచో బుద్ధుఁడు నిస్సంశయవాక్యములతోఁ బరమ సత్యాస్తి త్వము నేలరకటించలేదు? ఆతఁడట్లు ఎర్పించుట కిష్టపడలేదు, ఏలన, నితరుల వాదములు కేవల వ్యావహారిక ప్రమాణములని యాతఁడు నిర సించి వానినే తాను నుపయోగించి వ్యవహార జగత్తునుండి ఎరమార్థ జగత్తులో నడుగు పెట్టిన వాఁడగును పరమార్థము వ్యావహారిక దృష్టికి లభించునది కాదు, వ్యవహారప్రపంచ పరిమితులలో నెచటను బరమార్థము చూపట్టదు దీని సుపనిషత్తులు సంగీకరించి, వ్యావహారిక జగత్తున బంధములైన ప్రమాణములను ఎరమార్థతత్వమున కుపయోగింప వలదని నిషేధించియున్నవి ఉపనిషద్దగ్ధ, బ్రహ్మస్వరూపమును వర్ణింపు మని యడుగఁగా, మౌనము వహించెను తిరిగి తిరిగి ప్రశ్నింపగా నట్లే మౌనము వహించి తుదకిట్లు పలికెను “శాంతోఽయమాత్మా” ౧

౧ అర్ ౧ ౧౦ శ్లో ౧౫ బృ ఉ ౨౭ ౫ ౧౯ ౧౭ ౮ ౮ ఈ ఉ ౪ ౫ కర ఉ ౩౪ ౧౫ ము ఉ ౧౭ ౧ ౬ ౨ ౨ ౧ శ్లో ఉ ౬౭ ౧౧ మైత్ర ఉ ౪ ౧౩

౨ శంకరభాష్యము ౩౭ ౨ ౧౩

“ఏపటికి సేతము వాట్కు చేలలేదో, మనస్సు పోజాలదో, దానిని గూర్చి యెల్లు చెప్పవలెన నమెఱుంగుము ” ౧ “అది తెలియఁబడున దేదియై గాదు, అవిదిమున కతీతమైనది ” ౨ తఱచుగా నుపనిషత్తులు బ్రహ్మమును గూర్చి నేతివాక్యములలో కర్ణించినవి ౩ నిర్గుణ బ్రహ్మము తెలియనిది, తెలియరానిది, అనాద్యంతమైనది, నిరాకార నిరాధార నిర్దేశమైనదను భాగము ఏనసామాన్యమునకు దుర్గాహ్యము అందుచే మతకాంక్షాయుక్తచిత్తుల సంప్రప్తకై, ఎరబ్రహ్మ మనిర్వచనీయమైనను, సగుణాత్మక వర్ణనము లొసఁగి యున్నవి నిర్గుణబ్రహ్మ మనిర్వచనీయమను పాపకోగ్రతత్త్వము న కుపనిషత్తులు కట్టవడక పోయినను, బుద్ధుఁడధిక ఋజుబుద్ధి గలిగి, బ్రహ్మవిద్యార్థిమును గూర్చి యే వ్యావహారిక ప్రమాణమును బనికెఱాని నిశ్చయించెను ఎరమాత్యు యునఁగా జగత్తుకాదు, దీహేంద్రియ మనో బుద్ధిభావములచే గల్పితమైన దాత్మ కాదు, అహలీక జీవితము నిర్విణము గాదని బుద్ధుఁడు చెప్పినాఁడు కాని, వాని స్వరూపమెట్టిదో యా ఁడు చెప్పలేదు, ౪ ఏలన నవి తర్క ప్రమాణములకు ఋజువు కనిపి వాని యాధార్థ్యము ముక్తపురుషుల అంతర్దృష్టికి గోచరించును వారివాక్యములను ప్రమాణములుగా నితరులు గ్రహించిన స్మృతపనికదే, కాని యుటిప్రమాణము సంగీకరించిననాఁడు, వేద ప్రమాణమును, వైదిక దేవతల సంగీకరింపవలసి వచ్చును సత్యసిద్ధి లేని మానవ వ్యాపార మానసములం దుదయించిన కల్పనముల నితరుల ప్రమాణము నాధారము చేసికొని నమ్ముమని బరులుదేరుచున్న యాహ్వ నములకు మద్దని ప్రమాణి వాక్యములకు భేదమెఱుఁగు పరిశీలించును? ఎరమార్గ విషయములను గూర్చి నిచ్చుచుమైన సిద్ధాంత జ్ఞానమున కవకాశము లేదని యుపనిషత్తులు ప్రకటించియున్నవి, బుద్ధుఁడంగీకరించినాఁడు మేము కరబ్రహ్మం జ్ఞార్కారము నొందితిమని చెప్పవా

౧ కే ౧ ఉ ౧౭ కర ఉ ౬౨ ౧౬-౧౩ ముం ఉ ౩౭ ౧ ౮
౨ సీ ఉ ఆ

౩ బృ ఉ ౨౦ ౪ ౬ ౩౭ ౮ ౯ ౩ ౯ ౬ ౪౭ ౬౪ కర ఉ ౩౭

౪ ముం ఉ ౧౭౬

౫ సోమ్యు ల స్టెన్ సెయింట్లతో తెలియ కచ్చునుగాని అతఁడేదో తెలియరాదు ప్రతిపే ౨౨

రితరులపైఁ దను భావములను జొప్పింప యిత్నించు స్వార్థ మత ప్రచారకులు, బుద్ధుఁడు పన వూర్వుల నిర్దేశకువాదములను నిరసించి, తానెట్టి యింకొకవాదము నెట్లు స్థాపింప నేర్చును మఱియు నట్టి యర్థమువలన వివాదములు పెంపొంది, ఆత్మజ్ఞాన ఏకాన విశ్రాంత హేతువు లగును బుద్ధుఁడు తనకుఁ దెలిసిన సత్యములను బ్రకటింపఁడు, కాక్షసాధనమున కిది నిరుపయోగము అగుటయే కాక, వీనినిఁ గూర్చి ప్రజలలో భేదాభిప్రాయము లున్నవి. అని కాలములో వ్యర్థవారములు నేయు నభిలాష దురంత మనోవ్యాధి రూపమును చాల్చినది బుద్ధుని దృష్టిలో హిందూతత్వజ్ఞులు, అగాధ విజ్ఞాన సమన్వయను గూర్చి చెప్పించు వ్యాపారములో మగ్నులై జీవిత నిగూఢావసరములను దృఢీకరించు చున్నారని తోచినది అందుచే బుద్ధుఁడతీంద్రియ జ్ఞాన విషయ వివాదములనుండి దృష్టిమరల్చి, సత్యసాక్షాత్కారమున కనుష్ఠాన మార్గమైన మతధర్మములయెడ శ్రద్ధ మూపుఁడని తన శిష్యులకుఁ బ్రబోధించెను సుము మన అృక్తిగతాపభ్రంశలనుండి విడివడి, మన హృదయములందు సత్యము ప్రతిఫలించి, మన జీవితమును మార్పు చేయు నవకాశమును గలిగించినచో సత్యము స్వస్వరూపావిష్కృతి నొందును నిత్యజీవితానుష్ఠానములోనే ఎరమార్గము ప్రవేశింపఁగలదు అది విశ్వద్వివాదవిషయము కాదు, ముముక్షుజనైక శరణ్యము సత్యాన్వేషణమందు మానవబుద్ధికేగల పరిమితత్వముచేత, బుద్ధుఁడు ప్రతి యొక్క తత్వజిజ్ఞాసాపిపానను సంతృప్తి పరుప నవసరము లేదని నిశ్చయించెనే కాని, తత్వజ్ఞానమును గూర్చి యాతనికి సునిశ్చితాభిప్రాయములు లేక కాదు

తర్కసాధ్యమైన సరిహద్దులలో జగత్పృషకమైన సూత్రమును గూర్చియుది ధర్మమని వర్ణించినాఁడు వేదకాలములో ధర్మభావమును

౧ ఉదాహరణము ఇది ౨ సరియైన తత్వశాస్త్రము ౩ అ ౪౩ ఉదాహరణము ౪ ౧౯౯ నిర్ణయబ్రహ్మము భావంతిమైనదని విశ్రాంతిచుట మౌనమువలనచుట సుప్రసిద్ధమైన అర్థమే నిర్ణయతత్వశాస్త్రమునుగూర్చి డిగ్రీసంఖ్యలు ఎవలకిర్తి మౌనముద్ర వలించెన ది దినత్వమంతాశ్రయిటాశ్రయమును పొందించెను మందిరిచే నాఁడ! అద్వైతము నిజముగా వాగతీతము విమలకిర్తి సూత్రము పోల్చు సుజాతి మహాయాన బౌద్ధము పుటలు ౧౯౬౬-౧౯౭౭

గూర్చిన పూర్వచరిత్రమును బరిశీలించినచో 'ధర్మ' పదార్థము స్పష్టము కాగలదు ఋగ్వేదమునందు బౌతికక్రమ నైతికక్రమాధ్యములతో ఋతభావమునుగూర్చి చూచియున్నాము ఋతము దైవకల్పితము కాదు, దైవమే, దేవతల కతీతమైనది, దేవతలు దానికి రక్షకులని చెప్పబడెను మానవ జీవిత భిన్నరంగములలో ననగా విధి నిషేధాచార నితి రంగములలో నన్ని సమస్యలకుఁ బరిష్కార రూపమును, జగత్కృమ రూపము నై నదే ధర్మము బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందు భగవంతుఁడు క్షత్రియ, పైశ్య, శూద్ర జాతులను సృజించి "వీరికంటె శ్రేష్ఠతఁ మైన ధర్మసూత్రమును" సృజించెనని చెప్పబడినది, నిజముగా ధర్మముకంటె నతిశయమైన దేదియునులేదు, 'ధర్మాత్ పరమ్ నాస్తి !

విధి ధర్మకా అదియే సత్యము నిజముగా ధర్మము సత్యము నానబే"౧ వేదప్రోక్తమైన ఋతమే ధర్మము సత్యమునై యున్నది ౨ తైత్తిరీయోపనిషత్తునందు, సర్వమును దన యాత్మరూపముగా జూచు ముక్తాత్మఁ డిట్లు గానము చేయును 'నేను ప్రధమజుడను, ఋతమును, దేవతలకుఁబూర్వజుడను, అమృతనాభిని"౩ అట్లే కరోప నిష్క్రుపం దొక ఋగ్వేదముం ద్రిమంజు మార్పులేకుండఁ మనదుక్తమైనది ఇందు ఋతము పరమేశ్వరుఁడైయుని చెప్పబడినది ౪ పరబ్రహ్మము ఋతము సత్యమునై యున్నది౬ ధర్మము ఋతము సత్యమేయను

౧ ౪ ౧౬ బామ బృ ఉ ౪౭ ౧౫ ౧ ఈ ఉ ౧౫ సత్యముఖము హేమ పాత్రచే గవ్యబడెను ఎఘాషనీ : నీవు దానిని దొరిగింపుము ౨లన నాతని ధర్మమే సత్యమని బాగవంతు చూచి ఆర్ వి ౪ ౫ ౫ ౭ ౧౦౪ ౮ ౯ ౧౧౩ ౪ ౧౦ ౧౯౦ ౧

౨ ఋతము ౩ సృజరేక ౪ అపృత మగ్నా నసత్యము నధర్మమును
౩ అవా మృత్యు ప్రభునా ఋతస్య పూర్వం దేవేప్రోక్త నాథాయ
౪ ౪౭ ౬౦ ౧ చూ ౩ వాచనేయసంవాత ౧౦ ౪ ౧౨ ౧౪ తైత్తిరీయ సంవాత ౩ ౨ ౧౦ ౧ ౪౭ ప్రొ ఉల ౭ ౩ ౧౧ తై ఆరణ్యకము ౬ ౧ ౫ ౬ రంగిరి మారుజాడు ాష్యము వ్రాయుచు కర ఉ ౫ ౨ నందు ఋత ముగా అవరిచ్చిన్నరూ ౨బ్రహ్మకృతమ్ అని చెప్పాడు
౫ వేదాంతసూత్రములు ౨ తైత్తిరీయము ౩౮ ౧౦ కరము ౫ ౨ పై ౪౦కర థాష్యమును చూడుము

౬ ఋతమే సత్యమే ౨౦ బ్రహ్మ తైత్తిరీయారణ్యకమ్ ఉల ౧౩ ౨౦ ౧ ౨

భావము యుక్తగ్రామమునకును సునిశితములమునకునుగూడఁ జేరినది. సత్త్వజిజ్ఞాసువున కేకైక సత్యముగా, గోచరించి, జ్ఞానార్థంబులన బ్రహ్మ శాక్షాత్కారము లభించును ఇదియే ఉపనిషత్తులు ధృవీకరించుభావము మతాభిమానులకు నిర్గుణబ్రహ్మము నిత్యప్రేమ నిలఁబడుముగాఁ దోచును తత్వాధనమార్గము ప్రీతి, భక్తిచూపుట ఈ భావమును గొన్ని యర్వాచీనోపనిషత్తులు, భగవద్గీతా, పురాణములును బ్రదర్శించినవి ధర్మానుష్ఠాన తత్పరులగువారు, పరబ్రహ్మయొక్క శాశ్వత ధర్మరూపమని భావించి, సేవాత్మాగముల వలన దానిని సాధింపఁగోరుదురు భిన్న మనఃపవృత్తులుగల మానవులకుఁ బరబ్రహ్మ మొకటి యైనను భిన్నరూపములలో ననఁగా జ్ఞానక్షోటిగాఁ బ్రేమనిధిగా, జీవిత జీవనముగాఁ దోచుచుండును

బుద్ధుని దృష్టి ప్రధానముగా ధర్మదృష్టి, అందుచే సకలముగాఁ బరబ్రహ్మముయొక్క ధర్మరూప మాతని నెక్కువగా నాకర్షించినది ఉపనిషత్తులు పరబ్రహ్మ కిచ్చిన స్థానమును బుద్ధుఁడు ధర్మమున కిచ్చినాఁడు ౧ సర్వవస్తువులును ధర్మాధీనములై యున్నవి అగున్న సుతాంతమునందు, ఒగత్పరిణామమును, నందలి జీవాంతర భేదములును ధర్మసూత్రములై యున్నవని చెప్పఁబడినది ౨ బ్రహ్మ ఐక్యము ధమ్మచక్రమగు బ్రహ్మపదము ధమ్మపద మగును ౩ అష్టాంగ మార్గ మనలోచితముగా బ్రహ్మయాన మనియు ధర్మయాన మనియుఁ

౧ గోల్డు రివీండ్రనాథటాగూరు ఈ ధర్మము సునిషత్బ్రహ్మము నొకటే బౌద్ధమతము చెప్పి ధర్మముఁశాంతి ను ప్రేగురూపముయొక కాళి అ సత్యము మనః పుణ్యమన కుక్కుష్టపమర్షణమఁగఁ దన జీవితార్థమును తెలుపచ్చును ఈ ధర్మము మనవలెయింపదు మోహచిత్తచైతన్య శ్యాగము మదయంబఁడెన యిట్టి అహంకారానాశము వలన మన లోకము నెలఁగియున్న దేనికిని ది బ్రాహ్మణ్యములేవి ఉత్తమస్థితి సేయఁగలదు బలను దానినిగూర్చి అత్మనాశనార్థముగఁ గలంతప్రేమను నొకింక యెచ్చుటదూరమునైనను ముము తెలిసికొనవచ్చును ఈ విధముగా నుత్తమమైన ప్రేమఁబలికి విజ్ఞానమున దీపించుచున్న ప్రహ్లాదాదులను బుద్ధుఁడు చెప్పినాఁడు విశ్వవారికి త్రైగుణకవర్జిత గణాంతర పురుషులు కలఁగఁగలఁ

౨ అశ్వనికాయము ౩౭౬౦

౩ రంజు క్త ౧౧ యము ౧౧౬ ౫౨ భేరూధ ౬౮౯

జేష్ఠబడెను అథాగతుని దేహము బ్రహ్మము లో ధమ్మమని చెప్పబడెను అతఁడు బ్రహ్మైక్యము లేక ధర్మైక్యము పొందెనని చెప్పదురు ౧ ధర్మమును మనము పొంది పూజించవలెనని చెప్పి పెక్కువాక్యముల పాతీవ్రమాణ గ్రంథములలో నున్నవి ౨ మిశ్రించునందు ధర్మము ధర్మదేవతా యూర్తిగాఁ జెప్పబడెను ౩ ధర్మమే ఎరఁగు సత్యము, ఒగడ్వస్తు సమూహము అన్నియు నా యేకై ధర్మరూపములు గావున ధర్మము అనబడెను

శరీరయాపము, దుర్భసములు, అనుభవములు, సంవృత్తలా, యద్వియు సస దూములు గావున వాని కౌఱ్యుత్పత్తియు లేని యద్వైతము చేప్పినాఁడు ౪ జీవాత్మయొక్క ఎరివర్తన శీలమున కుపమానములగు సన్నియు, అచలనము నీమించెను సరివర్తరాత్మకము అగు స్కంధములకు పేరుగా నార్పియునునది లేదని వారణాసి సగిలో దేశమునఁ గానరాదు పవ్వగొట్టునితోడి ప్రసంగమందు ఆత్మయొక్క అద్భుత మసత్వముని చెప్పుటకు బుద్ధుఁడొప్పుకొనలేదు, యద్ధుని కనేది

౧ బుద్ధుఁ యాత్మభూతము ౨ స చర్మమునున్నభావాత్మకము పందెము చేసితి

౩ సంయత్తములు ౪ ౩౨ సంయత్తములు ౫ - ౧౦

౬ బోద్ధు శతపథబ్రాహ్మణ ౪౩౧౪ బోద్ధుసోనన్ బౌద్ధులకన్యాయ ౪
 యోగము, నృష్టకర్మముగాని యుగి కరింపకున్న వారు సర్వాత్మైకములగుటకు
 సంకల్పించరు అదియే క్షుద్రయముగా నభవించు నలక్ష్యతమై వెలవైకల,
 ములుగులది నా యుగి ప్రాయములో బౌద్ధులు నావృత్తముల ద్రోహము బౌద్ధులు దైవా
 నేక దూరములలో నొకటై ధర్మము నారంభినారు బుద్ధుల ధర్మ కర్మముల
 అదావృత్తియు విధి ౧౩) కాండ్యు చెప్పినాఁడు ధర్మమందు వృత్తి
 బ్రాహ్మణ్యవైక సత్తి ముందు బుద్ధుని పరివర్ధనకు నావృత్తియైన బౌద్ధమయు
 అని దివ్యబ్రహ్మయ్యయ నారి మలజిడ్డా ప్రతిభయొక్కయల బాధిడ్డా నారికున్న
 పణము అన్నిటామున కాదాకములైన అత్తిపడలులయల వారి పరంజ
 కొంగులవల బుద్ధుల విశేషపెట్టికల కల్పించి పూత్రములను గూర్చి ధర్మాత్మ
 కకు విధియై ౨౩ య భూమియైకైకై అని బ్రదికించినాఁడు కాండ్యునిది
 ప్రాబుత్తియున్నది (బౌద్ధ సర్వీలో శకములు వుట)

౪ మామ మహావగ్గము ౧౦ ౬౩౨ మట్టిమనికాయము ౩౧ గుహ ౧౦
 యత్తము దీక్షాని ౩౦౦ ౨౦౬౬

శతాబ్దముల యునంతరము విరిచితమైన అంగవతారగ్రంథము, తన శ్రోతలను గను యాయుటకై 'ఆత్మ' సిద్ధాంత మంగీకరించెనని చెప్పినది అనేకములైన యితరోక్తులచే సమర్థించుటకు వీలుండగా యిద్దఱు దాత్కాల్లికి నా యియోజనములకై తన నిశ్చయ ప్రమాణముల విడనాడెనని చెప్పవలసిన యవసరము లేదు ముక్తపురుషుఁడు తన దేవామును వీడలోపున నిర్వాణము సహజముగా లభించునని వాదించి, పునర్జన్మరాహిత్య జ్ఞానముతోఁ గూడిన శ్రేష్ఠతమమైన యానందావస్థయే నిర్వాణమని బుద్ధుఁడు చెప్పుట వలన నాతఁ డాత్మ పత్యమని యంగీకరించినట్లే యైనది ముక్తపురుషుని లక్షణము ప్రకృత్యతీతమైనదని యాతఁడు ప్రకటించి నపుడును, నాతఁ డుపదేశించినది వస్తునాశనమని నేర మారోపించుచు నాతఁడు ప్రతిఘటించినపుడును, బంధస్యంధనాశనముతో నాత్మ సరించునది కాదని యాతఁ డంగీకరించినట్లే యుగము ధమ్మపదమునం దాత్మ స్వయంభూతమనియు, సదసత్కర్మ సాక్షియనియుఁ జెప్పఁబడినది ౧ సాంఖ్యమునందు సదైశ్వరవేదాంతమునందు నుపనిషత్తులకు బౌద్ధమతమున కనుగుణముగా ననాత్మసంబంధములైన లక్షణము లన్నియు నాత్మనుండి వేరు చేయఁబడినవి

కాని వ్యవహార ప్రమాణములచే నాత్మాస్తిత్వమును బుద్ధుఁడు స్థాపింప నిష్ఠపడలేదు అందుచే నిత్యతాలక్షణముగల యాత్మ, స్కంధములతో నొక్కటా వేరా యను ప్రశ్నముల కాతఁడు సమాధానముల నొసఁగట కిచ్చగింపలేదు ౨ ఆతఁడు నిరసించినది నిత్యమైన యాత్మ కాదు, దానిని గూర్చిన తత్త్వవలోకనములనే ఆత్మస్వభావమును గూర్చిన షడ్విధభావములను జర్పించి యాతఁడిట్లు వ్రాసెను, "ఓ ప్రమణులారా! ఇది కేవల సుఖిప్రాయములతో సంపారము, భావములు కల్పించుకొని సంతోషించుటే, వ్యర్థములైన యూహలను బ్రకటించుటే, తుష్కభావవిలాసము మాత్రమే" ౩ యిద్దఱు స్రగ్ధమ శిష్యపర్గములో నొక కాఖవారు 'ఆత్మనిత్యత' యందు విశ్వాసము గలవా రున్నారు

౧ ౩ ౧౬౦

౨ మ ట్టమనికాయ ౪ ౨౭ ౨౫౬

౩ లాచారి య బుద్ధసంభాషణములు వాల్మీకి ౧ పుట ౬

వీరే సమ్మతీయులు, వజ్జిపుత్తకులునని కథావత్తు చెప్పుచున్నది సంయుత్తనికాయమునందు భారవాహక సూతమున్నది ౧ బౌద్ధ భాష్యకారులగు మగ్ధభూషుడు వస్తువులను చంద్రకీర్తి ముఖేమిత్రుడు మున్నగువారు శూన్యవాదులగుటచే, వారు తమ కనువలముగా దీని కర్థము చెప్పిరి కాని ఎరివర్తనాత్మకములగు స్కంధముల బాషముల, భారవాహకులు గూడనని తలచుట యుక్తియుగా లేదు

నిర్వాణ మనగా 'శుద్ధ శూన్యత' యనుట సముచితము కాదని నేర డంద అంగీకరించి యున్నారు నిర్వాణశబ్దమునకు నామమని యర్థము, నాశనమగునది "కామము, దుఃఖము, పునర్జన్మము" అ చిత్తవికారములనుఁ తృప్తను బూర్తిగా నిర్మూలించుట వలన వెంటనే నిర్వాణము లభించు ననియు, నది యనిర్వచనము మగు నప్పు యనియుఁ బూర్వబౌద్ధుల భావమైయున్నది ౪ అది సంసారము నరికిన అప్రమేయ శాంతినిలయ మైన సత్యపదవి

అపన్నకిను త్తమందు నిర్వాణ వర్గన మునిషత్తులలో వర్ణించ బడిన మోక్షభావమును సూచించును "ఇతరులను బాధించక, కాను బాధపడక అన జీవితకాలమునందే ముక్తివనరము తొలగిపొయి ప్రసన్నహృదయుడై, బ్రహ్మైక్యముచెంది, యాత్మలో నుఖ ముందును" ఇ దేరదేరిగాభావనోజ్ఞ గీతములందు, నిర్వాణనుఖ మునగా మోక్షానందము సురుచిరముగా పరింపఁబడినది

తర్కశ్చానమున కలభ్యమైన కారణముచే నిర్వాణమును మనము ప్రకరముగా చర్చింపఁజాలము ముక్తపురుషులు దాని యునంతి

౧ అల ౨౫

౨ మహావగ్గము ౬౨ ౩౧౭ మన్ వి ఇ కాల్యము ౮

౩ ఎలదియయోజనో రోకో విటక్క విహుణా కన్హయ విప్పహోన్ నద్దాణ మితి ఉక్తంబే (మత్తనిపాటము ౧౦౦౯ ౧౦౦౩)

౪ మత్తనిపాటము ౧౦౯ గోల్పు కీ5 నిర్వాణము అత్యవధి ప్రకాశ 1౧౦౪౨౦౦ భావముల గౌరాంశముగాఁ దోచును (బౌద్ధ త్తము 9౮౩)

౫ అపత్తం తరో అపరిం తరో దిత్తేవే య్మ నిచ్చాలో నిచ్చాలో తిథాలో సుఖ ఎతి ౧ కీది 1౦౦౩ భూతేన అత్తనా మారిత మత్తమనకాయము ౧౦౪ ౨౧౭

5

၁၈၀၀၀၀ အပ်ငွေ သာ ၁၀၀၀၀၀

శ్రీ ॥ ఇది ౩౦ ముద్రా ముద్రా ముద్రా ముద్రా

၅ ၁၉ ၂၀၁၆ ၈ ၃၄

౨ వోడ్డు అరివిందమోలు నిర్వాణలకిము వేదాం పందిరి ఆశ్వాసు
 భిముదొక్క అత్యుత్తమస్థలిని గూర్చిని శ్లోకే క్తవము

(అంశ ౬ ప్రకారం)

ప్రతిక్షిప్తాదురు గురు రిచి వరాణసి, వర్ణచిత్రకామమగా గోవరిలినప్పు టానాధ్యక్షత్వముచేయు సర్వప్రాపంచముతోన నరికమత్తుల హృదయములు స్వయము కాగోరు శాశ్వతమో మనియే చెప్పవచ్చును (సర్వపాపే-తండ్రికోపమును సుదా హృదయము) అర్పణచే బోధశాఖలు విద్యాభామనగ్రాహరాత్మకై బుద్ధులితో నైక్యముగల తే హనవహ్యాయమందు బుద్ధ్యోగములక్ష్యము గురుదురు విజృంభించి సర్వభావ శూన్యతచే విద్యాభామన యర్థముచెప్పి యితిరులకలెత్తి వీరి భావము బుద్ధుని యిగదే

గను నిర్మింపఁబడినదిగా నున్నదని చెప్పవచ్చును.

వాక్యముల కర్థము చెప్పవలసి వచ్చినపుడో బుద్ధుని యనుచరులచేఁ గల్పించుములని నచించియున్నారు పాశ్చీమమాణ గ్రంథముల ననుసరించి ఆత్మ, పరమాత్మ, నిర్వాణముల కాస్తికభావార్థముల నియమచ్ఛునని కీత్వండితుఁడు చెప్పియు, నివి బుద్ధుని భావములనుటకు సాహసము లేక, బుద్ధుని ‘పూర్వశిష్యులలో నొక వర్గమువారి భావము’ అని, నిట్లయింపెను ౧ ఆధ్యాత్మిక సమస్యలనుగూర్చి, బుద్ధుని మౌనమునకు భిన్నవ్యక్తిలు చెప్పిన యర్థములు వారి విశ్వాస వ్యాపారములే ౨ నిష్పాక్షిక చిత్తుడైన చరిత్రకారుఁడు తన వాదములలో సత్యప్రియత్యమును జూపుటకాక, అన యభివాదన ప్రకటనలలో ధర్మమును గూడఁ బ్రదర్శించవలసియున్నది ఒక తత్త్వములోని వైరుధ్యములను గుర్తించు టాతని కర్తవ్యమే కాని, తాను నిర్ణయించిన గుర్థములు సఫలము గావలెనన్నచో, బ్రథాన విషయములనుండి యివ్రథాన విషయములను వేరుచేసి వైరుధ్యములను సమస్యయింతుకు యిత్నింపవలెను ఈపదేశప్రమాణ గ్రంథ భావముల ననుసరించి, యెక్కువ సమంజసమైన యింకొక యర్థమును జెప్పుట కవకాశముండగా, దానినిఁ ద్రోసిపుచ్చి, బుద్ధుని అత్త్వము శూన్యవాదమే యని కాని, అజ్ఞతావాదమే యని కాని రాపొడించుట యుక్తము కాదు బుద్ధునజ్ఞతా

౧ బౌద్ధతత్త్వము పుటలు ౬౩౬-౬౪

౨ పూర్వయుగములకుఁ జెందిన అత్త్వశాస్త్రభావముల సర్వయంచుటలో మన కాకారములై యున్న “అసంపూర్ణములు అప్రతిష్ఠాములు లేక సంయోగసదస్యములైన ౧ లిఖితపూర్వక వాక్యముల సద్ధాంతములవలయుములో వ్యక్తి ఆ ఎత్వాన మన కెట్లు స్థాన యున్నదను ఎందర్నమునుగూర్చి బర్నెట్ ఎండితుఁడు చెప్పినాఁడు మా పుణ్య ఆర విషయమును ప్రాచీన తత్త్వవేత్తల సర్థముచేసకొనుటకై యభిమానపూర్వకమైన కృషిలో “ప్రశ్నచో నొకాక్కవ్వను స్ఫుటమైన యొక స్వయం భావని హృదయమును నశము చేసకొనును కాని దీని కాదాంము ఎడటిక (Foot Note)యందు మూలము ౧౦౦౦౦౦౦౦ పెమ్మనిర్ణయముల మూలముననే అసంపూర్ణముగాఁ ప్రకటింప వీలగును లభించిన నాకలముల సంఖ్య నిశ్చయము గావలెను ఈ సంఖ్య యెప్పుడును పూర్తిగాదు ప్రతివాక్యమును సమానార్థమునే చెప్పుకదై యుండవలెను స్పష్టముగా స్మృతివిధమున లేని గణనాధీకవాక్యముల భావములు మనసులో సుంచుకొని వీనిని జదివి యర్థముచేసొన వలసియుండును వీనివలన నేర్పడు నిర్ణయములే యిరువురకు కాకే యభిప్రాయమును గలిగింపవు గ్రీక్ ఫలాసఫీ పుటలు ౧౦౦)

వాదమును సగుర్తించు నాతఁడు బుద్ధుని మౌనమున కజ్ఞానము నర్థముగాఁ జెప్పును, శూన్యవాదపోషకుఁడు బుద్ధుఁడు మౌనము వహించుట పితటి తరుముగా వాదించును మెదటి వాదము సనుసరించి బుద్ధునికి సుస్పృష్టభావము లున్నవి, కాని సంప్రదాయనిర్దమైన ప్రశాభిప్రాయము నెదుర్కొను దైర్యములేక మౌనము వహించెనని యభిప్రాయము ప్రపంచములోని మహోక్త్యుష్ట పురుషులలో యద్ధుఁడొకఁ డనియు, సోక్రటీసునుగూర్చి “ఉత్తముఁడు, జ్ఞానిశ్రేష్ఠుఁడు నాతని కాలములోఁ బరమధర్మమూర్తి” యని ప్లేటో చెప్పిన వాక్యములకు సరిపోవు వాఁడనియు విశ్వసించువారు శూన్యతా ‘అజ్ఞతా’ వాదులభావములతో నేకిభవించుట కిష్టపడుచున్నచో, క్షంతవ్యమని మనవి చేయుదురు బుద్ధునియొక్క తాత్త్వికప్రజ్ఞనుగాని, యాతని నిరుపమానధర్మ దీక్షా మహత్త్వమును గాని క్రిందు పఱచుటకు మన మిచ్చగించనిచో భావాత్మకమైన యుద్ధమునే మన మంగీకరింపవలెను తత్త్వజ్ఞానమునం దాతని రోగదోషములకును నాతని తత్త్వజ్ఞాన సంశాతమైన యాతని ధర్మోపదేశమునకు నట్టి యిద్ధ కల్పనము మాత్రమే సరిపడును బుద్ధుఁడు జీవించిన కాల తాత్త్విక వాతావరణమున కిది సరిపోయి ఉపనిషదుపదేశ ప్రామాణ్యమున కవిచ్ఛిన్నమై ఘటించును ఒక దేశముయొక్క విజ్ఞాన చరిత్రము సక్రమస్ఫూర్తిగాన మగునే కాని, ఒకదాని వెనుక నొకటి గావచ్చు మార్పుల కూర్పుకాఁజాలదు

౯

ఉపనిషత్తత్త్వద్భుక్పథమును బుద్ధుఁ డంగీకరించినచో హిందూ తత్త్వజ్ఞాన బౌద్ధమతమును విరోధిమతముగా నేల ప్రకటించిరి: హిందూ బౌద్ధమత సంస్కృతుల భిన్నతకుఁ గారణమేమి?

హిందువులకుఁగల విరోధము బుద్ధుని తాత్త్విక భావములతోఁ గాదు, బుద్ధుని కర్మమార్గము తోడనే విజ్ఞానరంగమున పృక్తి స్వాతంత్ర్యమును, నాచరణ రంగమున నియమానుసంధమును, జరిత్రారంభము నుండియు హిందువుల తత్త్వము, ఆస్తికవిషయమున నుదాసీనత నెంచక, పూర్వమీమాంసా సాంఖ్యతత్త్వములను హిందువులు వైదికము

లుగా నెంచి, మహాన్నర తత్త్వధర్మచింతా పరతంత్రత గలిగి యున్నను బౌద్ధమతమును వైదికమతముగా నెంచివారు కారణ మేమన మీమాంసా శాంఖ్యములు హిందువుల సాంఘిక య్యవస్థావిధానములతో జొక్కము ఎట్టుకొనలేదు, బౌద్ధము బ్రజాసామాన్యమున కుపదేశంప యుత్పించినది

ఈపనిషత్తత్త్వము యొక్క ఫలితములను జూపుటకొఱకై, సాటి లేని ప్రతిబాసాందర్యమును బ్రదర్శించి, ఈపనిషత్తులయెడ వచోమయ గౌరవమును మాత్రమే చూపువారి విశ్వాసానుష్ఠానము లం లి వైరు ధ్యములను బుద్ధుడు ఎకజించినాడు ఈపనిషత్సద్భ్రష్టులను భావము ఎను బరబ్రహ్మ శిఖరముల నంటు మహాన్నర సాహస వేగములను జూపి యుండగా, బ్రజాసామాన్య మల్పదేవతల సారాధించుచు, దమ కర్థము తెలియని కర్మ కలాపము నంటివట్టుకొని యుండునట్లుగా విడువఁ బడిరి బుద్ధుని కాలములోనున్న బుద్ధిమంతులు తరుగులేని కర్మకాండ పద్ధతికి విసిగి విశ్వాసమును గోల్పోయిరి వానప్రస్థులకు యతులకుఁ గర్మావసరము లేదు గృహస్థులమాత్ర మేల యీ వ్యయ సయ న లతోఁ గూడిన కర్మకలాపము మానకూడదని సంశయించిరి అర్థమును విడిచి కబ్బావానులగు వారి వైఖరిని బుద్ధుడు నిరసించి, మోక్షము బాప్యాశానన రూప కర్మాచరణములో లేదనియు నది యుర్రగ్గతాత్మ విక సముపై గాఢారపడియున్న దనియు పక్కాజించెను

కొన్ని సవరణలతో సహింసాధర్మము నుపనిషత్తు లంగీకరించినవి వైదికబృష్టి చిరస్థాపితమైన ద్రుథిమగల దగుటచే నుపనిషదుదేశమునను విరోధముగా నున్నను వైదికవ్యవస్థల నుపనిషత్తులు సహింసవలసి వచ్చినది శాందోగ్యోపనిషత్తు మోక్షకామియైనవాఁడు జీవహింస చేయి రాదని చెప్పుచుఁ బుణ్యకార్యములలో ననగా యజ్ఞములందుఁ బశుపద కనుష్ఠ నిచ్చెను ౧ కాని పశుపద బుద్ధుని దృష్టిలో హిందోష మగుటచే దాని నాతఁడు పూర్తిగా నిషేదించినాఁడు ౨

౧ అహింసా సర్వభూతాని అన్యత్ర తీర్థేభ్యః ౨౫ ౧౫

౨ చూడు పాటదంతను త్తము దీపానికాయము ౧ ఆ ౧౨౦ యతుల ౨౬ దిగన శిక్షణమును విధించినను, ఇందు తన ప్రాసానియమములు పుల్లంబుంబుంబివలతు వారి

పర్ణనిముములను దాము ప్రోత్సహింపకున్నను, నుపనిషత్తులు అహించినవి బుద్ధుని ప్రచారము వర్ణవిభాగమును స్పష్టముగా నిర్మాణించినది న్యక్తుల యున్నతాధోస్థితికి గారణములు జన్మములు కానియు, శీలములే గల యనియు బుద్ధుడు చాటించెను ద్వీజ పర్వత్రయమునకే వేదాధికారమును బ్రాహ్మణు లిచ్చియుండ బుద్ధుడట్టి నిషేధములను దొలగించెను బ్రాహ్మణుల నిరుపమాన ప్రజ్ఞాసామర్థ్యములను బుద్ధుడంగీకరించి, వారికి శ్రమణులతో సమానపదవి నిచ్చి, మ్రుణులగుట రవకాశము ఘోరులకుఁ జండాలురకుఁ గూడ నిచ్చెను ఈన్నత కులజుడైన బ్రాహ్మణు నెట్లు శిష్యునిగా స్వీకరించెనో యట్లే సునీరుడను శ్వాపచునికూడ గ్రహించెను ౨

అనేక సంస్కరితముల కారకుఁడు కారకుడైనను, పూజ్యమైన యార్యధర్మమునే పునరుద్ధరించుటకై తాను జీవించి మరణించినట్లు బుద్ధుడు విశ్వసించినాఁడు బుద్ధుడు తా నొక నూతన మతస్థాపకుడనని అలలెదెడు, పైదిగ హిందూమతము నాతఁడు సంస్కరించి, తాను మట్లు నున్న సంస్కరింపలేనని కోరెను అభ్యుదయమార్గ దర్శకుఁ డయిగి నుండెను, విప్లవ ప్రతిఘటనా ప్రతినిధులని నెలలు నందే నానుస్కరింపగలరే నాశ్చర్యములేదు సాంప్రదాయిక

జలములను బుద్ధులతో బోధించుకొనలేదు వశువధలేకుండ యజ్ఞములను బుద్ధులు ప్రోత్సహించెను బుద్ధుని కనుజ్ఞ నిచ్చెను బుద్ధుని స్వకీయిభ్యులకు బుద్ధుని గౌరవము రామబద్ధునికి వాంసారవాతయజ్ఞములు మంచివని గాని (బుద్ధుని కనుజ్ఞము ౧౪౩౭) అవ్యూహనవజ్ఞానికి ప్రేమించుట ౧౪౩౮ గాని బుద్ధులను బుద్ధులను బుద్ధులను బుద్ధులను (బుద్ధులను ౧౪౩౯ ౧౪౪౦)

౧౪౪౧ బుద్ధులను ౧౪౪౨ బుద్ధులను ౧౪౪౩ బుద్ధులను ౧౪౪౪ బుద్ధులను ౧౪౪౫ బుద్ధులను ౧౪౪౬ బుద్ధులను ౧౪౪౭ బుద్ధులను ౧౪౪౮ బుద్ధులను ౧౪౪౯ బుద్ధులను ౧౪౫౦ బుద్ధులను

౧౪౫౧ బుద్ధులను ౧౪౫౨ బుద్ధులను ౧౪౫౩ బుద్ధులను ౧౪౫౪ బుద్ధులను ౧౪౫౫ బుద్ధులను ౧౪౫౬ బుద్ధులను ౧౪౫౭ బుద్ధులను ౧౪౫౮ బుద్ధులను ౧౪౫౯ బుద్ధులను ౧౪౬౦ బుద్ధులను ౧౪౬౧ బుద్ధులను ౧౪౬౨ బుద్ధులను ౧౪౬౩ బుద్ధులను ౧౪౬౪ బుద్ధులను ౧౪౬౫ బుద్ధులను ౧౪౬౬ బుద్ధులను ౧౪౬౭ బుద్ధులను ౧౪౬౮ బుద్ధులను ౧౪౬౯ బుద్ధులను ౧౪౭౦ బుద్ధులను ౧౪౭౧ బుద్ధులను ౧౪౭౨ బుద్ధులను ౧౪౭౩ బుద్ధులను ౧౪౭౪ బుద్ధులను ౧౪౭౫ బుద్ధులను ౧౪౭౬ బుద్ధులను ౧౪౭౭ బుద్ధులను ౧౪౭౮ బుద్ధులను ౧౪౭౯ బుద్ధులను ౧౪౮౦ బుద్ధులను ౧౪౮౧ బుద్ధులను ౧౪౮౨ బుద్ధులను ౧౪౮౩ బుద్ధులను ౧౪౮౪ బుద్ధులను ౧౪౮౫ బుద్ధులను ౧౪౮౬ బుద్ధులను ౧౪౮౭ బుద్ధులను ౧౪౮౮ బుద్ధులను ౧౪౮౯ బుద్ధులను ౧౪౯౦ బుద్ధులను ౧౪౯౧ బుద్ధులను ౧౪౯౨ బుద్ధులను ౧౪౯౩ బుద్ధులను ౧౪౯౪ బుద్ధులను ౧౪౯౫ బుద్ధులను ౧౪౯౬ బుద్ధులను ౧౪౯౭ బుద్ధులను ౧౪౯౮ బుద్ధులను ౧౪౯౯ బుద్ధులను ౧౫౦౦ బుద్ధులను

పురోహత బృందము స్థానమున నాధ్యాత్మిక సోదరబృందమును, జన్మాధికృత స్థానమున వ్యక్తిగతశీలమును, వేదప్రమాణమునకుబదులు అర్ఘ్య హేతువాదమును, కర్మకలాపావార కాండస్థానమున ధార్మికానుష్ఠానమును వైదిక దేవతల స్థానమున ముక్తపురుషులను, జ్ఞోషించి, బుద్ధుండు హిందూపురోహితుని దృష్టికి నిరసించడగు సంఘవిప్లవ కారునిగఁ జూపఁజేయు బుద్ధుండు తదనుచరులు క్షమింపరాని మత ద్రోహులుగాఁ బరిగణింపఁబడుటకుఁ గారణము వారు ప్రచురించిన సామాజిక విప్లవము బుద్ధుని తత్త్వములో హిందూవిజ్ఞానముతో సమన్వయింపరాని సిద్ధాంతమేదియునులేదు, కాని బ్రాహ్మణాగ్రీవరత్వముతోఁ గూడిన సంఘ వ్యవస్థకును, దానికి విరోధ ప్రచారమునకుఁ గలిగిన సంఘర్షణము తీవ్రమైనది ఉగ్రముగా జరిగిన యాస్థిక సిద్ధాంత వివాదములలో నవైదికవాది యెవఁడైనను నాస్థికుఁడే మన నిరాధార భావముల సంగీకరింపని వారందరు మతద్రోహులే, మనకు భిన్నమైన ధర్మ ప్రమాణములను విశ్వసించినచో వా రివనితవరులే క్రతుకర్మ యుక్తమైన వైదికమతపోషకునికి బుద్ధుండు మతద్రోహియైన శత్రువే యుజ్జ్వలాలో హోమముచేయుచున్న భరద్వాజుఁడను బ్రాహ్మణుని దర్శింప బుద్ధుఁడేగినపు డాతఁడు, 'ఓ ముండితశీరస్కుఁడా! ఓ శమనకా! నీవు కుల భ్రష్టుఁడవు లోనికిరాకు' మని యుఁబెను ౧ వైదికమతము నెదిరించు ప్రతిఘటనోద్యమము అన్నిటిని సనాతన సంప్రదాయవాదు లిట్లే చూచరి వైదికాచారమునకంటె బ్రహ్మజ్ఞాన మధికమైనదని చెప్పునందుకు శంకరుని మండసమిక్షుఁడు గర్హించినాఁడు ౨ బుద్ధుని ప్రతిఘటన ముననిషత్తత్త్వమును గూర్చికాదు బ్రాహ్మణ పోషితమైన హిందూమతమునుగూర్చియే పెంపొందుచున్న పేదాంత సంప్రదాయమునకు విరుద్ధముగాఁ దమ సిద్ధాంతమును వ్యాపించ

౧ తత్రేవముండకా తత్రేవశమనకా తత్రేవనలకా తిట్టాహ

౨ ఈ సాల్మగ్రామపూజచే మండినమిక్షుఁడు సరిగ్దేవతల నాహ్వానించి తన కరగఁబర్చుంతరములను జ్ఞానము చేయుచుండగా శంకరాచార్యునిపాదములు దేవతా వర్గమధ్యమున గోచరించెను అవి నన్యూనపాదములుగా నెఱిగి, అణమాత్రక్రోధ పరితుఁడై యిట్లు సంభోధించెను కుతోముండి, ఈ నన్యూన యెవఁడనుండి అనందగిరి శంకరవిజయము

జేయుటలో బుద్ధుని యనుచరులు నూతననుత ప్రచారకులు మాపు సహజోద్దేశ అక్షణములను బ్రదర్శించుటలో హిందూ తౌద్ధమతముల మధ్యమం దుదయించిన చీలిక స్థిరమయ్యెను బుద్ధోపదేశమునందలి శూన్యవాదము కథావత్తువునందును, మిశ్రిందరాజ ప్రశ్న అందును, హీన యాన మహాయాన మతగ్రంథము అందును వివరింపఁబడినది చేదాంత వాదులైన పండితులు భిన్న తౌద్ధమత శాఖా సిద్ధాంతములను నిశిత విమర్శనములకు గురియొనర్చుటలో నాశ్చర్యము లేదు

౧౦

చతుర్విధ తౌద్ధశాఖలును బుద్ధుని యుపదేశమునే బోధించు చున్నట్లు చెప్పాకొనుచున్నవి ధర్మములు వాని కారణకార్య సంబంధము, వాని స్వరూపనాశనముచేయు వద్ధతిని బుద్ధుఁడు కనుఁగొనెనని వారి భావము గతిమెన్నటికి అభింపనిదై నశించి పోయినందున, వర్త మానముతో నెట్టి సంబంధమును లేనిదని చెప్పిన ఆ జీవకులకు వ్యతిరే కముగా వస్తువులు సంస్కార సమూహము లైనను, 'అన్నియునున్న'ని బుద్ధుఁడు నిర్ణయించెను, ధర్మజీవితావసరములకై, సర్వవస్త్యస్తిత్వ మును బుద్ధుఁ డంగీకరించెను సర్వాస్తివాదులైన వైఖాఙ్గికులును సౌత్రాంతికులును, వస్తుద్వయాస్తిత్వమును నిరూపించిరి ఊపని షత్తులు చెప్పిన నామరూపములను తౌద్ధులు స్వీకరించి రూప మనఁగా జడవదార్థాంశము అనియు, నామ మనగా దర్శనములు, భావనలు, వృత్తులు, బుద్ధి యనుచతుర్విధ మానస భాగము అనియు నిర్వచించిరి ఇంద్రియ విషయము జడవదార్థము, చతుర్విధ మానస రూపము లాత్మయు నగును పంచేంద్రియములు, మనస్సును గలిస షడాయ తనము అనియు వాని విషయము లారు విధము అనియు నొకప్పుడు చెప్పఁ బడెను ౧ మనస్సుయొక్క విషయము లింద్రియ సంబంధ ములు గానివి, అరువది నాలుగురకములుగాఁ జెప్పిరి మరికొన్ని సమయములందు, మనస్సుతోఁ గూడిన పంచేంద్రియములును, షడ్విధ విషయములును, షడ్విధ విజ్ఞాన రూపములును గలిస పదునెనిమిది

౧ సమ్యక్ముఖ ఆయతనములు చాతువులు ౪వి విభాగింపఁబడినవి చూడు దేరగాథ ౧ ౨౫౫

ధాతువులని చెప్పిరి సరిగాఁ జెప్పచో బాహ్యభృంశతర భేదములుగాని, భిన్నద్రవ్యముల ఎరస్వర సంపర్కము కాని లేదు గాని, వాడుకలోనట్టి సంబంధ మున్నట్లుగాఁ జెప్పబడుచున్నది ఒడపదార్థమును మిశ్రమును గూడ నిరంతరము భిన్నములైన క్షణిక ప్రవాహ రూపమునఁ బరిణామ మందుచున్నవి మనస్సు విజ్ఞాన ప్రవాహ రూపమును ఒడపదార్థము నిలిడ ద్రవ్యరూపముగాను మారుచున్నవి ఇట్టి యింద్రియవిశ్రయములును, మనోవిషయములును కారణసూత్రము ననుసరించును క్షణిక రూపములు గోచరించి వెంటనే యదృశ్యములగు చున్నవి కాని యివి చలించవు మార్పునొందవు వీనికి సంబంధించిన కారణ ధర్మము నూతనార్థమును గలిగియున్నది ఇదియే ప్రతీత్యసముత్పాదము ఒకదాని పెనుక నొకటి యుద్భవించును ఒకదాని కొకటి కారణము కాదు

వస్తుద్వయాస్తిత్వ నిర్ధాంతము ననుసరించి, విజ్ఞానమును, విజ్ఞాన విషయము నేక కాల మందుండుటయే జ్ఞానము, స్ఫెర్కర్కెటకీ పండితు డిట్లు దీనిని వర్ణించినాఁడు ‘వర్ణాంశము (రూపము) నేత్రేంద్రియ పదార్థాంశము (నేత్రము) విజ్ఞాన పదార్థాంశము (చిత్తము) నేకకాల సన్నివేశముచే వర్ణస్పర్శవేదన కలుగుచున్నది”^౧ దీని యర్థ మేమనగా, విజ్ఞానాంశము విషయాంశము, నింద్రియాంశముల గుణములతో గోచరించుచున్నది విజ్ఞాన మింద్రియావయవమును గ్రహింపక, విషయమునే గ్రహించును, ఎలని నీ రెంటికిని సారూప్య సంబంధమున్నది కాంతియెట్లు ప్రసరించునో విజ్ఞానమట్లే గ్రహించును అభిధర్మకోశ మిట్లు చెప్పినది “దీపకాంతి సామాన్యముగా గ్రహించఁ బడిన యుపమానము దీపరునగా, నెడతెలుప లేకుండ నుదయించు శ్వాలావరంపరా స్వరూపమే ఈ జ్వాలోత్పత్తికి స్థానము మారినపుడు దీప మారిపోయిన దందుము అనేక విజ్ఞాన దశావరంపరలకు విజ్ఞాన మనునది వ్యవహార నామము అది దాని స్థానము నుండి మారినపుడు (అనగా నింకొక విషయాంశ సన్నివేశమును చొందినపుడు) మన మది యావస్తువును గ్రహించిన దందుము”^౨ మనకు క్షణికములైన విజ్ఞాన

^౧ త్రయాణాం సన్నిపాతస్సర్వః (ది నెండ్రల్ కన్నెష్షన్ అఫ్ బుద్ధిజమ్ ౨ ౫౦

^౨ ౯ చూడు స్ఫెర్కర్కెటకీ, ది నెండ్రల్ కన్నెష్షన్ అఫ్ బుద్ధిజమ్ ౨ ౫౧

విద్యుల్లతా ఎరంఎరలే యున్నది తెలిసకొనునది వేరొకటి లేదు ఈ
సంవత్సర క్షణిక విజ్ఞాన దశలలోఁ బూర్వక్షణ ముత్తరక్షణ కారణము

ఈ భావము నుండి యోగాదారుల విజ్ఞాన వాదమున కొక మెట్టి
యున్నది సర్వక్షణికాంశములు నాలయ విజ్ఞాన మను నొకదానికే
చేందినవని యోగాదారుల వాదము ధర్మము అన్నియు విజ్ఞాన జన్మ
ములు పూర్వసంస్కార ఫలితముగా విషయములు విజ్ఞానమునకుఁ
బ్రత్యక్షము అగును విజ్ఞాన జాతమైన బాహ్య ప్రపంచమునకు మనము
నామ సంస్థలను గల్పించుము ౧ పూర్వక్షణ ముత్తరక్షణ కారణమై,
రెండును కేవల సమసంతరత్వ సంబంధమును మాత్రమే కలిగి యున్న
వను నిత్య ప్రవాహ రూపమైన విజ్ఞాన వాదము నుండి, మానసిక దశ
అన్నియుఁ బరిణామములుగాఁ గలి ఆలయవిజ్ఞాన స్థాంత ముత్పన్న
మైనది అసత్య దశాభేదముల నంగీకరించుట నిత్యమైన సర్వము
సంగీకరించుచు యగును వ్యక్తిగత భావము అసత్యములు లేక నిస్స
భావములు యిదివికారణ మేమన, మనస్సునకు వేరైన ప్రపంచముతో
స్థితిని కేవల పరికల్పిత భావములే యవి, రెండవకారణ మవి కేవల
ఎరంత్రిములు, మూడవ కారణ మివన్నియుఁ బరిపూర్ణమైన తథత లో
రీనియు అగునచే ఈ భిన్న రూపము అన్నియు స్వయముగా సత్య
ములు గావెనని నివి యేకైక పరిపూర్ణ వస్తు భిన్నరూపములు

గ్రాహ్య గ్రాహక రూపమైన శుద్ధ విజ్ఞానమే పరిపూర్ణ సత్య
స్వరూపము ౨ ఈ పరిపూర్ణ సత్పదార్థము ప్రపంచములో నంత
ర్యామియై యున్నది కావున, నిర్వాణకాముఁడు దృష్టిని మార్చుకొనుట
చేయుచుననవని ఆత్మింద్రియమైన యోగశక్తి, ప్రపంచవస్తువులను
౩ గ్రహ దృష్టితోఁజూచు సామర్థ్యము నిచ్చును అజ్ఞానికి సంసార
మైనది జ్ఞానికి నిర్వాణము కాని యోగాదారుఁడు వ్యక్తిగత విజ్ఞా
నమునకు విశ్వవిజ్ఞానమునకు భేదమును సరిగా వివేకింపఁ జాలక
పోయెను జ్ఞానిజ్ఞేయజ్ఞాన భేదము అసత్యము అనియు, నవి కలుపిభూత

౧ నామ సంజ్ఞావ్యవహార లంకావతారసూత్రము పురా

౨ అద్యయశ్లోకం శ్లోమమాత్రమ్ చూడు వైకృత్యబోధ

బుద్ధివిధి, ౧౭ పుటలు ౩-—౩౩

మైన విజ్ఞానమున కట్లు గోచరించుననియుఁ జెప్పుట వలనను, వ్యక్తిగత విజ్ఞానదశలకును విశ్వవిజ్ఞానమునకును వీచినాగర సామ్యము నుదాహరించుట వలనను, తథత యనునది శాశ్వత సత్యమనియు నేకైకా సంస్కృతధర్మ మనియు నంగీకరించుట వలనను, మిగిలినవన్నియు ననిత్య వ్యవహార ప్రపంచరూపములే యని నిర్ణయించిన కారణమునను, సర్వధర్మములు(వస్తువులు) నేకైక చిత్స్వరూపములని భావించుట వలనను, యోగాచారుఁడవ్రాసినచితముగానైనను పరిపూర్ణ విజ్ఞానాస్తిత్వము నంగీకరించు చున్నాఁడు ప్రపంచము మనఃకల్పితమను భావము తఱచుగా గోచరించును ఈ యోగాచార సిద్ధాంతమును మాధ్యమికులు నిశితముగా విమర్శించిరి ఒక వస్తువు తనపైఁదానే వర్తింపలేదు కావున మనకు స్వసంవిత్తి లేదని వీరివాదము హస్తాంగుళము తన్నుదానే స్పృశింపలేదు, కత్తి తన్నుదానే ఛేదించలేదు సర్వప్రపంచ ధర్మములును బరస్పరాధారభూతములని వాదించి మాధ్యమికు లాకారణముచేఁ బ్రపంచము శూన్యమని నిర్ణయింతురు సర్వస్థితికిఁ గూటస్థసత్యమే శూన్య మనియు వర్ణింపఁ బడెను నాగార్జునుని మాధ్యమిక తత్త్వ పండితు లెల్లరు నాతని తత్త్వము శూన్య వాదమనియే చెప్పుదురు ౧ నాగార్జున తత్త్వ ప్రకరణమునందు ౨ నే నాతని వాద మభావ వాదము కంటె నధికముగా భావాత్మకమే యని చూపి యుండిని శూన్య మనగా నాగార్జునుని దృష్టిలో నస్తిత్వముగల పరమసత్యమనియు, నది వ్యవహారధర్మ విరహితమను భావముతో శూన్యమనియుఁ జెప్పి యున్నాము నాగార్జునుని పరమసత్యము కేవల మఖండ శూన్యమో కాదో మనము పరిశీలింతము

౧౧

ప్రపంచము శూన్యమని నాగార్జునుఁడు భావించుటలో సందేహము లేదు సత్పదార్థ మనఁగా స్వ-భావము గలది, అకృతకమైనది, ౪౮

౧ తెలన్ మాన్యుయిల్ పు ౧౨౬ జాకొబ్ ౨ ౬ జె ౩౧, పు ౧ కీ ౯ బుద్ధిలు
హిససే పుటలు ౨౩౩ ౨౩౯, ౨౪౩, ౨౬౧

౨ పుటలు ౬౪౩

తంత్రనిరపేక్షగగలది యనిభావము పరతంత్రమైన దెల్ల శూన్య మనగా
స్వ-భావ-శూన్య మైనది నిజమైనది స్వతంత్రమైనది, కారణసముత్ప
న్నము గానిది ౨ | దృష్టదృశ్యములు, వస్తు, గుణములు, కర్తృకర్మలు,
భావాభావములు, ఉత్పత్తిస్థితి అయములు, ఏకత్వానేకత్వములు,
పూర్ణాంశలు, బంధమోక్షములు, దేశ, కాల సంబంధములు మున్నగు
వాని పరస్పర సంబంధములపై ప్రపంచ మాధారవడి యున్నది,
నాగార్జునుడీ సంబంధములలో నొక్కొక్కటి పరిశీలించి, యందలి
వైరుధ్యములను బ్రదర్శించును ౩ సత్య మవిరోధ లక్షణము కల
దగుచో సమిధ వ్యవహార ప్రపంచ మసత్యము, ప్రపంచము శుద్ధా
స్తిత్వమునుగాని, శుద్ధ నాస్తిత్వమును గాని కలిగి యుండలేదు,
శుద్ధసదృస్తువు వస్తువు గాదు, జగత్సంబంధికాదు, శుద్ధనాస్తిత్వము
భావమే కాదు, ఏలన నది భావమే యైనచో సంపూర్ణశూన్యత యొక
వస్తువగును* కాని శబ్దార్థము దీనికి విరోధము శూన్య మశూన్యమెట్లు
కాగలదు, సత్యదార్థమొక పరిణామము ప్రపంచములోని వస్తువు
లున్నవి, కాని మారుచున్నవి, అవి నిత్య మదృశ్యము అగుచున్నవి
అవి స్వయంస్థితి గలవి కాని, లేనివికాని కాదు, ఏలన నవి దర్శించబడి,
క్రియాజనకములై ఫలితముల నిచ్చుచున్నవి అలిత విస్తారమిట్లు
చెప్పును* “స్థితిగల వస్తువేదియును లేదు, స్థితిలేని దేదియును లేదు,
ఇట్టి వస్తుతత్త్వరహస్యము నెరిగినవాఁడు రెండిటికి నతితుండగును,”^౪
నాగార్జునుఁడు వస్తుతత్త్వమును గూర్చి యారంభించి, వస్తువు అనిత్య
ములు గావు నిత్యములును గావు, పుట్టవు, గిట్టవు, సమానములు గావు,
భిన్నములునుగావు, ఆరంభావసానములును వానికి లేవని ప్రవచిం
చెను ౫ వస్తువులకు నిజమైన సముత్పాదము లేదు, ప్రతిత్యసము
త్పాదమే యున్నది, వానికి సముచ్చేదమును లేదు, ప్రతిత్యసముచ్చే

౧ ౧౫, ౨ మాధ్యమికకారికా

౨ అశూన్యమ్ అప్రతీత్యసముత్పన్నమ్, నూ శృతి ౪౦౩

౩ పుట ౬౪౫

౪ న చ పున రిహ కశ్చిదన్త దర్మః సోఽప స ఎద్యతే యస్య నన్తభావాః హేతు
క్రియావరంపరాయాణానే, తస్య న భోతిహ అన్తి నన్త భావాః! (౨౫౭)

౫ అనిరోధ మనుత్పాదమ్, అనుచ్చేదమశాశ్వతమ్ అనేకార్తమ్ అనానార్తమ్
అనాగమమనిర్గమమ్

దమే యున్నది, మిగిలిన లక్షణములు నట్టివే సృష్టిలోని సర్వవస్తువులు నిట్లుగాఁ బ్రతీత్యస్థితిగలవే నాగార్జునుఁడు శూన్యబ్రహ్మమును జగత్తుయొక్క అవాస్తవికతను దెలుపుట కుపయోగించెను ౧ ఒక వస్తువు నిత్యము, నవస్థాతితమైనచో దాని కుత్పత్తి లయము లుండరాదు ౨ ఎరివర్తనములేని వస్తువులు జగమునందు లేని కారణముచే జగత్తు శూన్యమైనది

మధ్యమ మార్గము నుపదేశించువాఁడు కావున నాగార్జునుఁడు జగన్నిధ్యా వాదము నంగీకరింపఁడు వస్తువుల స్వయంస్థితి సిద్ధాంతమునే యీతఁడు ఖండించును, వాని యనిత్యాస్థిత్యము నాతఁడు నిరసింపఁడు నాగార్జునునిఁగూర్చి వ్రాయుచు చంద్రకీర్తి యిట్లు నుడివి నాఁడు “వస్తువుల స్వయంస్థితి నంగీకరించిన నీకు, వస్తువుల కట్టిస్థితి లేదను మా వాదము వలనఁ బ్రపంచముయొక్క అస్థిత్యమున కుపహతి కలిగినది వ్యవహరజగత్తు సత్యమే యను మా సిద్ధాంతమునకు వస్తువు లకు స్వయంభావము లేదనుటచే దోషము పట్టలేదు” ౩

ప్రపంచ మసత్య మనియు నింకొకటి సత్యమైన దేదియు లేదనియు నాగార్జునుని విశ్వాస మని చెప్ప వీలులేదు విజ్ఞాన మంతయు ససత్యమైనచో, ససత్యముగాని దేదో యుండవలెను ఏలన

౧ యః ప్రతీత్య సముత్పాదః శూన్యతాం తాం ప్రవక్ష్యతే (సూక్త-౨౪౭) శూన్యః సర్వీ ధర్మః నిస్సర్వభావయోగన - ప్రజ్ఞాపారమితము

౨ యద్యశూన్య మిదం సర్వం ఉదయో నాస్త్యన వ్యయః మా కౌ ౨ అ

౩ భవతస్తు స్వభావవాదినః సర్వభావస్య భావానామ్ వైదుర్యార్ సర్వభావానాం వాదస్యంభావ్యతే వయంతు ప్రతీత్యోర్విరుద్ధత్వాన్ సర్వభావానాం స్వభావం ఎవం నోహే భావమే తత్కస్యావవాదం కరిష్యామః (ఎ ధ్యమికవృత్తి ౮౭) కొన్నివాక్యములు పూర్ణమిథ్యావాదమును జెప్పనవి కలవు ౧౮౭ ప్రకరణముతో నాగార్జునుఁడు ప్రపంచమును స్వప్నాకాశ హర్మ్యాదులతోఁ బోల్చెను

క్షేణః కర్మాణి దేహాశ్చ ఎలాని చ

గంధర్వనగరాకారా మరీచిన్యప్తసన్నిధాః॥

గంధర్వనగరాకారములవలె నిస్సర్వభావములనియు మిథ్యారూపములు కావనియు, ౨ చంద్రకీర్తి వాదించెను మేము జగదనిత్యతావాదులముకాని నాస్తకవాదులముకా మని చంద్రకీర్తి వాదము (మద్యమికవృత్తి ౩౬౮)

సత్యమగున దొక టేదియు లేకుండ నసత్య వాదమున కర్థమే లేదు
 పరమార్థజ్ఞానము సర్వాంతర్యామి యగుటచే నది లేకుండ, వ్యావహారిక
 జ్ఞానమును లేదు వ్యవహార జగత్తులోని సర్వమును బరమార్థమునే
 సూచించును “ఓ సుభూతి! శూన్యతయే సర్వవస్తువులకు శరణ్యము
 దాని నవి మార్చలేవు”^౧ వస్తువులు స్వతంత్రములుగా గోచరించుటకు
 గారణము మాయ^౨ “ఓ సారిపుత్రా! ఈన్నవని నిశ్చయింపబడిన
 వస్తువులు లేకుండుటయే అవిద్య యందుదు”^౩ వ్యావహారిక జగత్తును
 బరమార్థ జగత్తుగా సర్థము చేసికొనుటే అవిద్య కాని ఎరమార్థమును
 మనము వ్యవహార జగత్తు ద్వారముననే తెలిసికొనఁ గలము శరమార్థ
 జ్ఞానము లేనిదే మనకు నిర్వాణ ప్రాప్తిలేదు^౪

నిర్వాణస్వరూపమునుగూర్చి యుపదేశించుటే మూఢ్యమికశాస్త్ర
 ప్రయోజనము ప్రపంచ భావము నశించిన యానంద స్వరూపమే
 నిర్వాణము^౫ వస్తు ప్రపంచ శూన్యతను గుర్తించుటే నిర్వాణము,
 నదియే పరమ సత్యము^౬ నిర్వాణమును, శూన్యతయు నేతివాక్యము
 లలోనే చెప్పబడిన నిర్వాణము భావముకా దభావమును గాదు,
 రెంటికి నతీతమైనది^౭ శతక మను సుప్రసిద్ధ గ్రంథమునందు శూన్య
 తయే నిర్వాణ మని చెప్పబడినది^౮ శూన్యతయే సత్యము “లేక

౧ శూన్యతా గతికా నా సుభూతే సర్వధర్మాః తే తాం లింగ, న వ్యతివర్తింతే
 ౨ ధర్మైషా శర్యధర్మానాం మాయాధర్మతా ముపాదాహ
 ౩ యథా కారిపుత్రః న సంవిద్భంతే తథా సంవిద్భంతే ఎవం అవిద్యచూనా
 ప్రీతోద్యంతే అవిద్యేలి
 ౪ వ్యవహార మనాస్రిత్య ఎరమార్థో న దేహ్యతే సరమార్థ మనాస్మ్య నిర్వాణం
 నాధిగమ్యత ఇతి—

—మూఢ్యమికశారికా ౨౪

౫ సర్వప్రపంచోపశమ శివలక్షణం నిర్వాణం శాస్త్రస్య ప్రయోజనం మధ్య
 మికవృత్తి చూడు ముందుకోననిషత్తు ౧౧౨ శ్లోబ్ధి బంద్రిక్తిర్తి ధావాధావాంత
 రిద యరనాతత్వాన్ సర్వసర్వభావామృత్పిత్తిలక్షణా శూన్యతా— మూఢ్యమికవృత్తి ౨౪

౬ యోగసులంధ్రః సర్వధర్మానాం నా ప్రజ్ఞాసారమితేలి ఉచ్యతే

౭ న చాద్యోపి నిర్వాణం కత ఏవాస్యభావతా

చావాదావఎరమర్శయో నిర్వాణ ముచ్యతే—రత్నావళి

౮ శూన్యతావేవనిర్వాణం కేవలం తదిహో—భయమ్—

—మూఢ్యమికవృత్తి ౧౮

వృద్ధి క్షయములు లేని తథత^౧ అష్టసాహస్రిక ప్రజ్ఞాపారమితము నందు శూన్యత యనఁగా “అప్రమేయమైన”దని వర్ణింపఁబడెను “ఓ నుభూతి! ఏది కారణము లేనిదో, ఏది భావధ్యానాతీతమో, ఏది యకృత కమో, ఏది అభావజన్యము కాదో, ఏది త్యాగముచేఁగాని, నిగ్రహము వలనఁగాని, నాశనము వలనఁగాని, మరణము వలనఁగాని అభింపదో, దానికి ‘అప్రమేయ’మైనదని పేరు^౨ నాగార్జునుని భావములో నిర్వాణము, బుద్ధుఁడు, శూన్యత ఒకే సత్యమును దెలుపును ప్రపంచ విరతియే నిర్వాణమని చెప్పినచో నది వ్యవహార భావము, కారణాంతరములచేఁ గలిగినది నిర్వాణమునకుఁ బూర్వము ప్రపంచ మున్నదనియు నిర్వాణసిద్ధి యనంతర ముండఁదనియుఁ జెప్పుట సహేతుకముగా లేదు అందుచే నాగార్జునుఁడు, వ్యవహార పరమార్థ జగత్తులకు మూలములో భేదము లేదనియు నిర్వాణము, సంసారము నొకటి యనియు భావించినాఁడు ఆతఁ డిట్లు పలికెను “కారణావస్థాబద్ధమగుటచే మన మీ ప్రపంచ మసద్రూప మని చెప్పుదుము కారణావస్థాది బంధముల నున్మూలించినచో నిదియే పూర్ణ సత్పదార్థము”^౩ పరమ సత్యము, అజము, అవినాశము, అనిత్యము, నిత్యము, నని యాతఁడు వర్ణించుటవలన సత్పదార్థము వ్యావహారిక లక్షణము అన్నిటికి వ్యతిరేకమైనదని యాతని భావము ఉపనిషత్తులు నిర్గుణబ్రహ్మ వర్ణనమున కుపయోగించిన యా శబ్దములనే శూన్యతా వర్ణనమునకు నాగార్జునుఁడుపయోగించెను^౪ అది యేకము కా దనేక మునుగాదు, సత్తుకాదసత్తును గాదు^౫ పరమ సత్యమైన శూన్యము వాగ్విజ్ఞానాతీతము^౬

^౧ యం యం హరప్రసాదిశాస్త్రి ఇట్లు వ్రాసెను ఈయభావ వర్ణము అన్నిటి యందు సరిగ్గవసీయభావాత్మకమైన శూన్య మున్నది (బౌద్ధగ్రంథ సమాజపత్రిక వాల్యము ౨ అక, పుట ౩)

^౨ గలాట

^౩ మాభ్యమికకారికా ౨౫౨ కా

^౪ శేన ఉ ౩౮, ౧౧ బృ ఆ ఉ ౨౫, ౧౬ ౩౫౫౫ గ క ర ఉ ౩, ౧౫ ఈశ ఉ ౯౫౧౦ ముం ఉ ౧౮౬ మాండూ ఉ ౩

^౫ నాన్వకో దుర్గతిం యాతి మగతిం యాత్యనాన్వకః,

యథాభూతపరిజ్ఞానం మోక్ష మద్వయనిశ్రితా

—అర్యరత్నావళి

వ్యావహారిక ప్రపంచగతమైన బుద్ధి శక్తికి బరమసత్య మగ్రాహ్యమని శాంతిదేవుడు వలికినాడు భిన్నతాలక్షణయు క్తమైన విజ్ఞానమభేదమైన వరమసత్యమును గ్రహింపజాలదని మాధ్యమికుడు వచించినాడు సర్వభావనిర్మూలనమే శూన్యతయని విద్వాంసులు చెప్పుదురు దానిని శూన్యతగా దర్శించినవారు నింకేమియు నధికముగా వర్ణింపజాలరుగా “శబ్ద మితి కలభ్యమైన విషయమునుగూర్చి యెట్టి వర్ణనమునుగాని జ్ఞానమునుగాని ప్రగర్హింపగలము అది శబ్దాతీతమని చెప్పుటయు నక్షరమైనదానిని క్షరముగాఁ జెప్పుటయే యగును ౨ ఇట్టి అనిర్వచనీయ విషయ నిర్వచనము సత్యమునుగూర్చి మనము చెప్పగల వద్దతిలో నుత్తమమైనది, శాని, యది అనిర్వాచ్య వర్ణనమే యగుటచే, వ్యర్థమని దాని నుపసంహరించుచున్నాము ౩ శూన్యత నెఱుఁగుటే సర్వము నెఱుఁగుట, దానిని మన మెఱుఁగనిచో మన మెఱిగినదేమియును లేదు ౪ అనిర్వచనీయమైన యీ సత్పదార్థము ధర్మముల యొక్క ధర్మత, “ఇదంత”, తథత, భూతతథతయునై యున్నది ఇదియే తథాగతగర్భము నాగార్జునుని శూన్యవాదమునం దంతర్గతములై యున్న భావముల నిట్లు నిశ్చయింపకున్నచో నాతని తత్త్వ

అని నాన్తయని తలఁచువాడు దుర్గతిని బొందును అనన్తి ఖలు నుగతిని బొందును కాని సత్యము నాన్తయుఁ గాదు అన్తయుఁ గావను యథాభూతజ్ఞానికిఁగాని మోక్షములేదు

౬ బోధివర్యావతారము ౯౭౨ ౨

౧ శూనరథా నర్విదృష్టినాం ప్రోక్తా నిశ్శరణం జ్ఞైః,
యేషాం తు శూన్యతాదృష్ట స్తాననాద్యాన్ విభాషరే॥
—మాధ్యమికకారికా ౮౭

౨ అనక్షరస్య ధర్మస్య బ్రతుః కా దేశవావశా
శూన్యతే యస్య తద్వా పి నమాలోపా దనశ్చిరా ॥ —మాధ్యమికవృత్తి ౧౫

౩ చూడుచేదాంతసారము పు ౮

౪ మాధ్యమికకారికా ౨౪ బృ ౨ ఉ ౨౭ ౪ ౫, ౭, ౯౭ ౭౭ ౨౦ ౪౭
౪౨౧ ౫౭ ౧౧ ముం ఉ ౧౭ ౩

సిద్ధాంతమునుగాని, యాతఁ డుపదేశించిన భక్తిమార్గమునుగాని సమర్థించుట దుస్సాధ్యము.

‘శూన్య శబ్దార్థ స్పష్ట నిర్వచన లోపముచే మన కిట్టి సంఘాతవశ్య కలిగినది వ్యవహార ప్రపంచమునకును బరమ సత్యమునకుఁగూడ ‘శూన్య’ శబ్దమే వాడఁబడినది యిట్టి పరికల్పితభావ సంబంధములచే నిర్మితమైన వ్యవహారజగత్తు సువిదితము కాదు అందుచే ఒగ్తును గూర్చి యెట్టి జ్ఞానసిద్ధాంతమును స్థాపింప యత్నింపఁడు కారణము యిట్టి కల్పితమైన యే సిద్ధాంతమును లోపరహితము కాఁజాలదు ఎమస్వయించుటకు శక్యము కాని వైరుధ్యములున్నవి కావున ఒగ్దావృతసాంప్రదమును బుద్ధి వివరింపలేనప్పుడు, పరమసత్యమునుగూర్చి మాత్ర మెట్లు నిశ్చయింపఁగలదు రెండు సబోధ్యములైన రహస్యములే అందుచే రెంటికీని ‘శూన్య’ శబ్దమునే నాగార్జునుఁ డుపయోగించినాఁడు పదసద్విషయమును నిర్ణయించుటలో జగము, ఎరమసత్యముకూడ సమానముగా నవిదితములే సత్యము ‘శాంతమే’ ఒత్తు కా దసత్తును గాదు సత్య దార్థమే సర్వసత్యమన్నచో, జగత్తు మిథ్యయగును ఒగ్మే సత్య మన్నచో, సత్పదార్థము మిథ్యయగును రెండును శూన్యములే కాని భిన్నార్థము లున్నవి

నాగార్జునుని తత్త్వమును బరిశీలించి, తుదకు బాన్యవాదమునకు సర్వైతవేదాంతమునకుఁగల కొన్ని సామ్యములను నేను చూచించి యుంటిని¹ జగత్తు పరిణామవశమైనది కావున ససద్రూపమని రెండు వాదములు సంగీకరించును² వ్యవహారజ్ఞాన ప్రమాణముల కందని

౧ రూపొచ్చి అట్టో చెప్పినాఁడు మర యొకఁడు ఒక్కఁడు విచిత్రమైన శూన్యతావస్థయే బౌద్ధయోగులు చెప్పు శూన్యతయు బాన్యమునైయున్నది ఎన బాన్యమును బౌద్ధుల శూన్యత ౧ సర్వము దీనికిఁబూర్తిగా వేరైనది³ యర్థము మరకు ఎదిగదృష్ట మలగు వానికంటె బూర్తిగా సమ్యమగుటచే దానినిగూర్చి యేమియు చెప్పుట కలరా⁴లేదు

ది విడియా అఫ్ ది హోలీ ఇ టి ఫుట ౩౦

౨ పుటలు ౬౬౮-౬౬౯

౩ శింకరుడి శ్లోకము సంగీకరించును—

జరామరణధర్మేషు సర్వభావేషు సర్వదా ।

తివ్వంతి కతమే భావాః జరామరణం వినా॥ బాధ్యమికరారికా ౬

సత్యమొకటి యున్నదని రెండును విశ్వసించినవిని కాని నాగార్జునుడు దీనిని నూచించి విడుచునే కాని, అద్వైతవేదాంతమువలె సర్వవివరములతోఁ గూడిన తత్త్వమును నిర్మింప యత్నింపఁడు ధర్మాధర్మములు సంసారగతులైనవారి కుత్తమాధనుగతులకుఁ గారణమై యుండును గాని వీనివలన నిర్వాణము లేక మోక్షస్థితి మార్చునొందదు.

అద్వైతవేదాంతమునకు ప్రతిప్రమాణమేకక, హేతుప్రమాణమును జూపుటకై, మధ్యమికసిద్ధాంతముకంటె నదికోవయోగికరమైనది గొడపొదునకు లభింలేదు గొడపొదుని కారిక లనేకములు నాగార్జునుని గ్రంథమును స్మృతికిఁ దెచ్చును. అందుచే వాచస్పతి పూన్యవాద పోషకులను ప్రకృష్టమతు లనియు, సర్వాన్తవాదులను హిసమతు లనియు, యోగాచారులను మధ్యమమతు లనియు వచించుట సముచితముగానే యున్నది.

౧ సత్యమోషిములన గూర్చి సంకరుని ధావము కనుగుణముగానె చంద్రుర్తి వ క్యములున్నది సర్వకల్పనా జాలరూప జ్ఞానజ్ఞేయనిస్పృతి సృధావం ౩వల ఎర మార్గస్వగావం చూ ౨-౪౦కరభాష్యము ౩౮ ౨ ౧ ౧ ౧౮౮౧-౩

౨ ధర్మే చ సత్యధర్మ చ ఎల అన్య స విద్యతే-మధ్యమికారికాల పోల్పు ౩౮ అ ౬ ౪౮ ౩ ౨౧-౨౨ కర ౬ ౨౮ ౧౬

౩ గోల్పు గొడపొదకారికా ౨౮ ౩౨ ౪౮ ౨౨౪ ౮౮

౪ ధామస్థి ౨౮ ౨ ౧౮

భారతీయ తత్వశాస్త్రము

తృతీయభాగము - ప్రదమాధ్యాయము

ఉపోద్ఘాతము

౧ దర్శనముల ఉత్పత్తి

బుద్ధుని యుగము, భారతవర్ష తాత్త్వికదృష్టికి నవ్యవసంతోదయముగా విరాజిల్లినది ప్రాచీన సంప్రదాయమునకుఁ గల్గిన ప్రపంచప్రతిఘటనమునకు ఫలితము తత్త్వశాస్త్రాభ్యుదయము తమ పూర్వులు, నాటి వద్దకుల ననుసరించి పరిష్కరించిన సమస్యలను, కొన్నియడుగులు వెనుకకేగి, పునఃపరిశీలనము చేయుటకుఁ బ్రజలు తానాహుతమైరి వాని లక్షణము లెట్టివైనను, బౌద్ధ జైన మతముల తిరుగుబాటు, భారతీయవిజ్ఞాన చరిత్రమునం దొక నూతనయుగ హేతువైనది ఈమతములంధ విశ్వాసవద్ధతిని శాశ్వతముగా నణఁగఁదొక్కి విమర్శదృష్టి నుద్భవించఁజేసినవి బౌద్ధవిజ్ఞానవేత్తలకుఁ దర్కశాస్త్రమే ప్రధానక్షేత్రము దానినుండియే తమ శత్రు సిద్ధాంత నిర్మూలనమునకు వలయు నస్త్రజాలమును గల్పించుకొనిరి పురాతనాంధవిశ్వాసములను నపరిశుద్ధాచారములనుండి మనస్సును క్షాళనమొనర్చి శుద్ధియొనర్చు నొషధరాజముగా బౌద్ధమతము పనిచేసినది చిత్తశుద్ధితోఁగూడిన సంశయతత్త్వము, సహజములగు పునాదులపై నిలుచు విశ్వాసములను గుర్తించునట్లు చేయును తత్త్వాభ్యుదయ ఫలితముగాఁ బునాదులించును లోతుగాను దృఢతరముగాను నిర్మించవలెనను నిశ్చయము జనించినది అట్టి నిశ్చయమునుండియే షడ్దర్శనము లుదయించినవి, ఇందు మతకవితారీతులకు బదులు నిశితవిమర్శయు విషయపరిశీలనమును ప్రాముఖ్యము గాంచినవి సంప్రదాయ శాఖావాదులు తమ భావములను సూత్రీకరించి, వానిని తర్కహేత్వాధారములచే సమర్థించుకొనవలసినవచ్చెను తత్త్వచింతకుఁగల ప్రాముఖ్యము తత్త్వవిమర్శకును గలిగెను దార్శనిక పూర్వయుగమందలి తాత్త్వికభావములు సృష్టిస్వభావమును గూర్చిన సామాన్యనిర్ణయములు కాని, ఫలవంతమగు తత్త్వాన్వేషణమునకు ముఖ్యాధారభూతమైనది సహేతుకమైన

జ్ఞానసిద్ధాంతమని వారు గ్రహించియుండలేదు విమర్శకులు తమ ప్రతివాదులను జీవితానుభవముల కనుగుణములైన సహజవద్ధతుల నుపయోగించునట్లు చేసిరి తమ విజ్ఞానవిధానములను సమర్థించుకొనుట కతీంద్రియ ప్రమాణములపై నాధారపడుటకు వీలులేకపోయినది మనకు నచ్చిన విశ్వాసములను సమర్థించుటకు హేత్వాభాసము లుపాయములు కాఁజాలవు ౨ పు డాత్మవిద్య కాధార మాస్మిక్షకీ లేక పరిశోధక మార్గమున హేతుబద్ధమైన తత్త్వసిద్ధాంత సమర్థనావశ్యకత సంప్రదాయవాదులకు దుచికరముగా నుండియుండదు ౩ అంతర్దృష్టికి బదులు హేతువిమర్శనవద్దతి తేకెత్తుటవలన సంప్రదాయ భక్తులగువారు ప్రాణోపద్రవము తటస్థించినట్లు తలచిరి జీవితానుభవములనుండి సముద్భవమందు విజ్ఞాన శక్తిస్వరూపము, మన కుపనిషత్తులయందును, విశ్వరూపి అందర్నన జ్ఞానములచేఁ బరవశమై యాలపించు గీతాలహారి రూపమైన భగవద్గీతయందును, ప్రత్యక్షమై, నేఁడు సమున్నత వివక్షణాన్విత తత్త్వపరిశీలనరూపము నొందినది మతీయు హేతునిర్ణయ విధాన మంగీకరింపఁబడినపుడు, విజ్ఞానఫలితములయొడ మనకుఁ గలుగు నిశ్చయములు సంశయావధిని దాటిపోవు విమర్శాత్మకమైన ఉత్త్వవిధాన మెల్లప్పుడును మనము పూజించు సంప్రదాయమున కనుగుణముగా నుండకపోవుచును కాని వాటి యుగివైఖరి ననుసరించి హేతుసిద్ధమైన ప్రతి తర్హితకాఖయును దర్శనసమాన ప్రమాణము గలదిగా సంగీకరింపఁబడినవచ్చెను లోకమునందు వ్యాప్తిలోనున్న

౧ శాఖ భాగం ౧ ౧ మనువు ౨౨ ౪౩ కాటియ్యడు (క్రీ పూ ౩౦౦) ౨౨ ౩౩ ఉక్తిక మూడింటికి వేరైన ప్రత్యేకకాత్రమని చెప్పాడు తక్కినవి త్రియా అనిగ నేమియు నర్థముగా వాణ్యము దండనీతి యనగా రాజ్యాంగము (౧౭ ౨) గ్రీ వూ ౬౬౨ ౩౪ బృహద్రామిని రావీర్ కి ప్రత్యేకముగా శభ్యనంతవలనన కాత్రమని అర్థములయెను నాటినుండి తత్త్వకాత్ర రూపము మారంభమైన క్రీ పూ ౧౦౨ శతాబ్దము ను ఆరీ కి స్థాపించున దర్శన ములయొగింపఁబడిన (మూడు, మహాధారక రంధ్రము ౧౦ ౪౫ భాగవతపురాణము ౨ కాం ౧౪ ౧౦) ప్రతితత్త్వ మొక దిగ్భాగో రాంధ్రించి యొక అవసరమును నిర్మిసది ౩ బృ జిజ్ఞాసయా సందేహా ప్రయోగం సూయతి (బ్రహ్మతీ ౧౭ ౧౧)

౨ ధర్మశాస్త్రములు చెప్పిన విధులనుండి ప్రవలను విముఖుల నొనర్చును గావున అర్హ ౩ భగవంతుడగు రామాయణము చెప్పినది

సాళభావముల నొకచోఁ జేర్చి, వానికొక సముచితాకృతి నిచ్చు ప్రయత్నిములే దర్శనము అని యెంచఁబడెను. అవి సత్యముయొక్క అనేకరూపములలో నేదో యొక రూపమును దెల్పును ఇట్టి యభిప్రాయమువలన స్వతంత్రములు, సంబంధరూప్యములుగా గోచరించు భిన్న దర్శనము లొకే మహోత్కృష్ట దర్శనరూపములని గ్రహింపఁబడెను. ఎయొక్క దర్శన తత్త్వమును, సర్వదర్శనములయొక్క తత్త్వ ప్రకరణార్థముతోఁ గలిపి తెలిసికొనినఁగాని, సంపూర్ణార్థము నొసఁగఁజాలదు.

౨ వేదములతో సంబంధము

విమర్శనావిధానము, తాము నమ్మినతత్త్వములు తామును కొన్నంత స్థిరతరాదార నిర్మితములుగావని తెలియఁజేసి, తాత్త్వికాహంకార గర్వముల నడలించఁజేసినది కాని నాస్తికుల యొక్కయు సంశయవాదులయొక్కయు కొందరు బౌద్ధమతానుచరులయొక్కయు సంస్కంబోధ్యమోదేకము, సర్వసిద్ధాంత నాశకరూపము గైకొనెను ఇట్టి నాస్తికతా ఫలితములు, హిందూమతః ప్రపంచమున నశాంతి హేతువులయొక్క మూలములగు సంశయాత్మకుఁడై జీవించఁజాలఁడు బుద్ధిబల మదము కేవలము సంతృప్తి నొసఁగఁజాలదు వాగ్వివాదోత్సాహము, సునశ్శాంతి నీయఁజాలదు మనము సత్యమును దర్శముచేష్టాపింపలేకున్నచో నది తర్కదౌర్భాగ్యమేయగును అంతమాత్రముచే నుపనిషత్సూక్తులవంటి పూజ్యహృదయుల సుహృత్తరాశయములకుఁ బ్రమాదము సంభవింపదు అనేక యుగవిశ్వాసమునందిన సత్యాన్వేషణము, విజ్ఞానము సత్యమున కొకయడుగున ముందునకు వేయకుండ నుండదు దైన్య మొకటి మార్గము కాదు, హేతుచకితమైన బుద్ధికి విశ్వాస మాశ్రయ మిచ్చును ఉపనిషద్దృష్టలు పావనతమ బ్రహ్మజ్ఞాన

సూర్యుడు నచ సంగ్రహము

(౨౩౦-౧౦౦-౩౬) మహాభాంతికాంతివర్ణము ౧౮౦-౨౭-౪౩ ౨౪౬ ౪౮ హేతు శాస్త్రముచే సంహృతవివేకరై క్రుతిస్మృతుల నెవరు నిరసించురో వారు బహుశ్చరింపఁ దగుదురని మునుపుచెప్పినాడు (౨౭-౧౧) కాని గౌతముఁడు తన ధర్మసూత్రములందును (౧౧౭) మనువు (౩-౪౩)ను రాజుల కాన్పించి నాదేశించిరి శాసనసభలలో హేతువాదులుండవలె ననిరి క్రుతిని సమర్థించుహేతువు ఎరిగ్రాహ్యమే అన్ని కీసహాయమున వ్యాసుడు వేద విభాగముచేసినా డట న్యాసా ప్పత్తి ౧౧౧

విద్యామందిరము లో నుత్తమదేశికులు భగవంతుని గూర్చియు నాత్మ జీవితమును గూర్చియు వారు మాన కుపదేశించిరి నిస్పృహయై న రేవల హేతువాదులు చే మనకు అత్యమును సమూలముగా గ్రహించు సామర్థ్యములేని కారణముచే నాగృహ్యమైన సిద్ధులైన బ్రహ్మర్షివరేణ్యుల వాక్యములనుండి మనము వలయు సాహాయ్యముపడ నాశించవచ్చును విశ్వాస మవితర్కము . సంగీకరించిన విషయముల నిబిధముగా హేతు వాదముచే సమర్థించు తీవ్రకృషి జరిగినది మానవజాతియొక్క క్రిమాభ్యున్నతి సందులున్న అనుభవజ్ఞానమును వివేకపూర్వకముగా గ్రహించుచున్న మే తత్త్వశాస్త్రమగుటచే నిందు వైపరీత్యమేమియును లేదు తత్త్వశాస్త్రనిష్ఠులును అంధవిశ్వాసములపై నాధారపడకుండ నుండవలయునని మేము ప్రార్థనము చేయుచున్నాము

అట్టి దర్శనములలో నారు ప్రాముఖ్యము నందినవి గౌతముని న్యాయము, కణ్వాని వైశేషికము, కపిలని సాంఖ్యము, పతంజలి యోగము, వైమిని పూర్వమీమాంస, బౌద్ధరామణిని ఉత్తరమీమాంస లేదా వేదాంగము, గౌతమియు బ్రాహ్మణదర్శనము అనగా వేద ప్రామాణ్యము సంగీకరించునవి వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించు దర్శనము లాస్తికములనియు, గానివి నాస్తికములనియు నెన్నుదురు ఒక దర్శన మాస్తికమో, నాస్తికమో అది ప్రకటించు ఆస్తిక నాస్తికసిద్ధాంతములపై నాధారపడక, వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించునా లేదా యను విషయము పై ననే యాధారపడియుండును ౨ బౌద్ధశాఖలకును మూలాధారము అవనిషత్తులేయైనను, వేదప్రామాణ్యమునవి యంగీకరింపని కారణముచే నవైదికములని యెంచబడినవి ఈ విషయముల గూర్చి యుభిరార జ్ఞానముగల కుమారిలుండు బౌద్ధదర్శనము అన్నియు నుకని షత్తుల నుండియే తమ భావములను గ్రహించినవని యంగీకరించి,

౧ బాలభద్రుడు ఆర్యపద్ధత్యులను ఎదుర్కొనుచు బౌద్ధన్యాయ, సాంఖ్య తైత్తిర్య వైశేషిక చైతన్యములను వివరించెను (౧౦౩) తీనదత్తుడు రాజాఖరుడు రీతిగా వర్ణించిరి

౨ ప్రామాణ్యబద్ధి లేకనే మనువు నాస్తికో వేదనిందకః యని చెప్పెను (౨౪ ౧౧) బా ౧ ౧౪౪౧౩ ౨ ౧౨ ఎర్పము ౨౭౦ ౬౭

యింద్రియ విషయములపైఁ బ్రజలకుఁ బెంపొందిన మితిమీరిన వ్యామోహము నుపశమింపఁజేయు నుద్దేశముతో నివి బయల్పెడలినవనియుఁ జెప్పి, యివన్నియుఁ బ్రామాణ్యముకల దర్శనములే యని వక్కాణించెను ౧

వేదప్రమాణాంగీకారము, తత్త్వవిషయములలో నాత్మానుభవమే బుద్ధితర్కమునకంటె శ్రేష్ఠతర మార్గదర్శకరమని యంగీకరించుట యగును అనఁగా వేదము చెప్పిన ప్రతిసిద్ధాంతమును నమ్ముటకాని, ఈశ్వరాస్తిత్వమునందు విశ్వాస ముంచుట కాని శృష్టిరహస్యార్థ సమస్య పరిష్కారమునకై నిశ్చయమైన కృషి చేయు దీక్షనే యిది సూచించును ఈ దర్శనము అన్నియు నొకే యర్థములో వేదప్రామాణ్యమును గూడ నంగీకరించి యుండలేదు వైశేషిక న్యాయ దర్శనములు దైవాస్తిత్వము సనుమాన ప్రమాణముచే గ్రహించిన వని మనము ముందు తెలిసికొందుము సాంఖ్య మాస్తికమే కాదు యోగి మాచరణలో వేదమునుండి స్వతంత్రతఁ జూపినది మీమాంసలు రెండును వేదములపై నెక్కువగా నాధారపడినవి సామాన్య దైవ భావమును వేదములనుండియే పూర్వమీమాంస గ్రహించినదికాని, పరమేశ్వర భావమునుగూర్చి యిది విశేషమైన ఆశ్రయమును జూపలేదు ఈశ్వర మీమాంస, యీశ్వరాస్తిత్వమును శ్రుతిప్రమాణముచే గ్రహించి, అనుమాన ప్రమాణముచే సమర్థించును, దైవసాక్షాత్కారము ధ్యాన జ్ఞానముల వలన లభించునని చెప్పును ఆస్తికదృష్టిగల అర్వాచీన తత్త్వవేత్తలు గొందరు సాంఖ్యమును వైదిక దర్శనములలోఁ జేర్చు నంగీకరించలేదు ౨

౧ అంత్రవార్తికము ౨౧౩ శ్లో ౧౧

౨ వీమాదాద్యుఁడు తన న్యాయకోశమునందు ఎర్రకోతద్యస్తత్వవాది అన్వయించెనియు వేదమార్గము ననుసరింపనివాఁడు నాస్తికుఁ డనియుఁ తెప్పినాఁడు సాంఖ్యము ఆద్యైతరవేదాంతము నాస్తికములని యాచరి భావము గూయావాదివేదాంత్యుని నాస్తిక ఏవ ఏర్పవసానే సంబద్ధతే సాంఖ్యయోగ సంపరాక్ర పాశుపతదర్శనములు బౌద్ధ మతమువలెనే వేదవిరుద్ధములని తుమారిఁడు తలచినాఁడు (అంత్రవార్తికము ౧౭ ౩ ౪)

దర్శనముల తాత్త్విక లక్షణమునకు వేదప్రమాణము సంగీకరించుటచే విశేషలోపము సంభవించియుండలేదు. గ్రంథము సుప్రసిద్ధమే వానికి విరోధము సంభవించినచో శ్రుతియే ప్రమాణము శ్రుతి, కర్మకాండమునియు (సంవాతా బ్రాహ్మణములు), జ్ఞానకాండమునియు (ఉపనిషత్తులు) రెండుగా విభజింపబడినది ఇందు జ్ఞానకాండ కెక్కువ ప్రాధాన్యమున్నది ఇందులోఁ జాలవలె కర్మవాదముని శ్రోసివేయఁ బడినది ఈ బిన్న లక్షణము అన్నియు వేదప్రమాణమును విశాల భావముతోఁ బ్రయోగించుటకు వీలిచ్చును వేదార్థ వివరణము భాష్యకారుల వృత్తిగత విశ్వసములపై నాధారపడియుండును తర్కవద్ధతుల నుపయోగించి, హేతుసహిత నిర్ణయముల నొనర్చియు, పూర్వ సంప్రదాయ వాక్యములతో నవిచ్ఛిన్నైకతా భావమును జోషింపవారు యిత్నింతురు తాము పూర్తిగా నూతనమైన సిద్ధాంతము నేదైనఁ బ్రకటించుచున్నట్లు తమ్ము భావింప వారిచ్చగింపరు ఇది పూర్తిగానిజము కాకున్నను, వారు సత్యమని నమ్మిన తత్త్వము ప్రచారమగుట దుపయోగించెను ౨ భిన్న దర్శనములకుఁ జెందిన విమర్శకులు, వ్యాఖ్యాతలును ఒక భావములు శ్రుతి సిద్ధము అని ప్రకటించుకొని, ఎత్తక్షముగా నట్టి శ్రుతి ప్రమాణ వాక్యములు లభింపకున్నను, తమ

౧ న్యాయైశ్వర్యబలం గూర్చి కీర్తి పండితులు నిన చితరదర్శనముల విషయమునను సత్యమే ఇది నైదిరగ్రాహణ్యము సంగీకరించు అనైకదర్శనములే కాని పృష్ఠరహస్యార్థసమన్వయ వివరణికవద్ధులచే సాధించి యిచ్చించినవి ఇవి తాము కల్పించి కల్పవర్తయములను గ్రహించి సంగీకరించినట్లు చూపినవేకాని నిజముగా నివి సాంప్రదము లగుటయేకాక, వేదవివాదార్థములతో నామరస్యము లేనివిగాఁగూడ నున్నవి చెప్పబడును

౨ గోల్డు గోధ రోగియములో ఎవకప్రజ్ఞావంతులు కొందరు బయటదేరి గిరి సీతారోకవికలలోఁ లప్ప చున్న ఇవి జెక్కలు లేని పూర్వస్థితిని చూచి, జెక్కలుపచ్చువలెఁ బయ్యుఁజెంచి గోలించిన పూర్వదేహము విసర్జించినవేయును ఇతరులు ఎవయర్థకష్టతాది గుణసంపన్నుల వీరు పూర్వమొగ్గలపంటివారు ఇవి పూర్వకుసుమములుగా ఎక సంవత్సరము కాలముపైఁ గూలమును విడువక తమ్ముకాపాడిన కొమ్మనుండి గిడివడక వీని సంబంధ హోయ్యములచేఁ గ్రహముగాఁ జరిపకృతములను చున్న (మెర్రిరోమదాహృల యియరవయర్ థాట్ ఇన్ ది నైస్టింత్ సెంచర్ వల్యముల పుట ౧౩౪)

ప్రజ్ఞావైదగ్యముచే నట్టి యర్థములను జెప్పఁగల్గిరి తరువాత సంభవించిన వివాదములలోఁ దమ వాదములను సమర్థించు భావములు వేదోక్తములే యని చూప యత్నించిరి, కాని నిజముగా వారు విగరించుచున్న సమస్యలు వేదముల కురిచిఁగములే, వేదములందలి సామాన్య భావములు నిస్పృష్టములు సవివరములు గావు, అందుచే నవి భిన్న శాఖలవారు వారి సిద్ధాంతముల కనుగుణముగ నర్థకల్పనము చేసికొనుట కనుకూలము లైనవి మతీయులము, లురు గ్రంథము లగుటచే భాష్యకారులు తమ కెచట నే వాక్య మనుకూల మని తోచిన దానినే యెంచి, తమ భావములను సమర్థించుకొనుటయందు ప్రజ్ఞాకౌశలము చూపుట కవకాశము గల్గినది

దర్శనములలోని భిన్న అత్త లక్షణములకుఁ దత్త్వాన్వేషణముల మూలోద్దేశములైన మతదృష్టలే కారణములు ఒక నిర్దిష్ట సిద్ధాంతము యొక్క చిరంజీవిత్వము దాని రాదారమైన తత్త్వసమస్యపై నాధారపడలేదు, దానికే జెందిన మతివిశ్వాస లక్షణములపై నాధారపడి యున్నది, ఏలన నట్టి మతవిశ్వాసము ప్రతిపానాన్య మప్రతిహత మను భావముపై నిలువఁగలగు

3 సూత్రములు

వేదవాఙ్మయ మతవ్యాప్తి పొందినపుడు, వేదవిద్యాపేత్తిలు తమ భావముల కొక యాకృతి నీయవలసినప్పుడుచే సూత్రసారస్వత ముదయించినది వారు దర్శనములలోని ముఖ్యసిద్ధాంతముల నన్నిటిని సూత్రరూపమునఁ బ్రకటించిరి అని యల్పాక్షరములు, అసందిగ్ధములు, సారవంతములు, విశ్వతోముఖములు, అనవద్యములు, నిర్దుష్టములులై యుండవలెను ౧ అనవసర పునరుక్తి రహితములై, మతీయు సాధ్యమయినంత క్లుప్తములై యుండవలెను వారికిఁ బుస్తకాధారము లేమి జ్ఞాపకశక్తియే యాధారమగుటచే నీ ప్రాచీన సూత్రకారులు వచోవ్యాప్తి కంగీకరింపదు ఇట్టి యిత్యంత సూక్ష్మాక్షర సంఖ్యాకములైన సూత్రములు భాష్యములు లేనిదే బోధపడుట కష్టమయ్యెను

౧ అల్పాక్షరమనంద్విగం వారవ ద్విశ్వతోముఖమి అస్తోభ మనవద్యం స సూత్రం సూత్రమదో విదుః (పూర్వపుట) బాదరాయణసూత్ర మపై ౧౧౧) చూ ౩ జను తీర్థని న్యాయసుధ ౧౧౧ భామతి ౧౧౧

భిన్నదర్శనములు భిన్న తత్త్వవిచారణములుగల దేశములలో
 వృద్ధిపొందినవి సూత్రసంకలనమునకుఁ బూర్వ మనేక తరములనుండి
 యీ సూత్రములందలి భావములు దేశములలోఁ జెందించుచు వచ్చినవి
 అవి యొక్క తత్త్వవేత్తయొక్క భావములుగాని, యొక తరమునకుఁ
 జేందినవికాని కావు, అనేక తరములలో ననేక వైజ్ఞానికుల భావముల
 సంపుటిరరణములే సూత్రము లైనవి సూత్రములకు గర్భస్థ, ప్రపవ
 కాలములు వేరైన కారణమున నాని అస్మకాలమును నిర్ణయించుట సుల
 భము కాదు అత్యవిద్యసంపాతికి మునిగ్విజ్ఞానరంభకాలము లుండవు

సూత్రములు గతా సేకతరకృషివరంప రోదృఢములు “అవి
చరిత్రతో నొక కేంద్రస్థానము నాక్రమించును, పెక్కుపూర్వతరములలో
వ్యాప్తమైయున్న తత్త్వ సారస్యతవ్యాసముల నొకవైపున నవి
సాక్షాత్కరించినవి వేరొకవైపున నెననరత విశాల ప్రవృత్తిఁ జూపిన
భాష్యకారుల యొక్కయు, స్వతంత్ర రచయితల యొక్కయు నభ్యు
దయ భావప్రావాహములకు శీవనద్రవాస మునర్చు పర్యవశిఖర యురీ
యముల విలసిల్లినది ఈ పర్యవశిఖరులు నేటికిని జిజ్ఞాసువులకు
నిర్బంధత్రావ్యుత్పత్తియు సూటూరించుచునే యున్నవి దీనికింక
సుతక్ష్ణమైన భావిదశ యుండఁగలదని మా విశ్వాసము” గ సూత్ర
రచనమునకుఁ జాల పూర్వమే దర్శనములు బయల్పడలి యుండ
వలెను భాషాభావములరీతుల ననుసరించి చూచినచో నీ తత్త్వసూత్రము
లన్నియు నించుమించుగా నొకేయంగమునకుఁ జెందినవని తోచును
సూత్రగ్రంథిర్తలు తత్త్వస్థాపకులుగ ని, మూలపురుషులుగాని కారు,
వారు కేవల ఎంరలన కర్తలుమాత్రమే తత్త్వసూత్రములలో నితర
తత్త్వములకుఁ బరస్పరస్మరణ మున్న కారణము దీనిని ఋజువుచేయును
సూత్ర సంరచనకుఁ గూర్వము విజిఘదర్శనము లేక కాలముననే దేశ

శంకరదాస్ యన కువోద్వా కయి పు గా

[illegible]

మునఁ జెంపొందుచు వచ్చినవి భిన్నసిద్ధాంతములనుండి బయల్పెడలిన భిన్నదర్శనములు, బుద్ధుని యనంతరతరములలో నారంభించి క్రైస్తవ శకారంభమునకుఁ బూర్వమే స్థాయి భావము నొందినవి ఈ తత్వభావము లన్నిటికి నాధారము స్మృతిపరంపరయే కాని లిఖితగ్రంథ జాలము కాదు భగ్నస్మృతి హేతువుచే ననేక ముఖ్య తత్వములు నశించియుండవచ్చును మనకు మిగిలియున్నవై నను బూర్తిగా మూలశుద్ధములుకాక పోవుచు కొన్ని పూర్వతరములకుఁ జెందినవి బృహస్పతి సూత్రములు, వైఖానస సూత్రములు, భిక్షుసూత్రాదిక ములును, తత్త్వ సారస్వతములొఁ జాలభాగమును నశించియుండుటచే, భిన్నదర్శనముల కుండియుండు సంబంధ కాలాదికములను గూర్చిన విశేష వివరములు మనకుఁ దెలియుటండఁ జోయినవి సూత్రములు క్రమవికాసమంది రచింపఁబడిన కాలము బుద్ధునికి నశోకునకును మధ్యమ కాలమని మ్యాక్సుముల్లరు వండితుఁడు నిర్ణయించినాఁడు కాని వేదాంత సాంఖ్యయోగ సూత్రముల విషయములొఁ బరిణతరూపము లభించు టకుఁ దత్పూర్వము చాలకాలము వట్టియుండునని యాతఁ డంగీకరించి నాఁడు కౌండిన్యని యర్థశాస్త్ర మీ భావమునే వ్యక్తపఱచినది నాఁటికిఁ బూర్వము పూర్వమీమాంసా సాంఖ్యములు రెండు భాగములుగా నుండి 'అస్మిక్షకీ' యను నామమునఁ బరిగుమండెను పౌద్ధసూత్రములలో నితరసూత్ర స్మరణములు చాల తక్కువగా నున్నను, షడ్దర్శనజ్ఞానము వానికిఁ గలదని తెలియుచున్నది బుద్ధుని యనంతరము పూర్వ భాగదశలలోఁ బ్రసన్నమైన విజ్ఞాన జీవిత ప్రవాహము సమానములైన బహుముఖముల పొయిల్లై ప్రవహించినది కాని వీనిని సూత్రీకరింపవలె నను కోరిక, ప్రతిఘటనోద్యమముల ఫలితముగా జనించినది ఈ భిన్న దర్శనము లనంతర సంకలనకర్తల చేతులలోఁ జాలమార్పులను బొంది యున్నను, నివన్నియు మూలపురుషుల నామాంకితము లయియే ప్రచురితములై నవి వేదాంతమునందు శంకర రామానుజాదులనేకులు సిద్ధాంత విభేదములను గల్పించినను, వేదాంతసూత్ర తత్త్వ మొక్క వ్యాసుని తత్త్వమనియే నేఁటికిని నమ్ముదురు ఘనతములైన భారతీయ తత్త్వవేత్తలు సైతము, తాము కేవలము మూలగ్రంధార్థ వివరణము చేయుచున్నామనియే చెప్పుకొనిరి కాని, యట్టి మూలాధ్య

వివరణమునందు వారు స్వయం ప్రతిభా కల్పనములను జూపియుండిరి ప్రతి దర్శనము నితర దర్శనములను దృష్టిలో నుంచుకొనియే రచింపఁ బడినది వద్దర్శనోద్యమము నేటికినిపరిణతినందుచునే యున్నది ఒకరి వెనుక నొకరుగా వచ్చిన భాష్యకారులు సంప్రదాయ సిద్ధాంతములను ప్రతిస్పర్థల దాడులనుండి రక్షించి సమర్థించుచునే యున్నారు

ప్రతిదర్శనము విషయములోను, మొదట నొక తత్త్వ జిజ్ఞాసా విర్భావ కాలమును, తదనంతరము సూక్తికరణమును జరిగినది దాని తరువాత నీ సూత్రములకు భాష్యములు, తరువాత టీకలు, వృత్తులు, నర్థవివరణములు బయలుదేరి, మూలభావ సిద్ధాంతములకు మార్పులు, పొరొంతరములు, విస్తృతీకరణములు పెంపొందినవి ఉపనిషత్తుల కాలము నుండియు భాష్యము లన్నియు సంపాద రూపముననే యుండెను క్లిష్టములైన తత్త్వసమన్వయ కర్తవ్యసూత్రమును గూర్చు టకు సంపాదరూపమే యుత్తమమైన పద్ధతిగా గ్రహింపఁబడినది

౪ సామాన్యభావములు

వద్దర్శనములకుఁ గొన్ని ముఖ్యభావములు సమానములే ౧ ఇవన్నియు వేదసమాజము నంగీకరించినవనఁగా నివి యొకే జ్ఞాన సాగరమునుండి తమ భావములను గ్రహించిన వని యర్థము తమ భావములు ప్రజలకు సులభ గ్రాహ్యములగుటకు, హిందూదేశికులు తమకు లభించిన సంప్రదాయసంప్రతి ను పయోగించుకొనిరి అవిద్య, మాయ, పురుషుడు, జీవుడు, భిన్నదర్శనములకు సమాన తాత్త్విక శబ్దములైనను, నీ పదముల కా యా దర్శనము లిచ్చిన భిన్నార్థముల ననుసరించి వాని వైలక్షణ్యము తెలియును విజ్ఞాన చరిత్రమునందుఁ

౧ వివిధ దర్శనములను నేను విశేషముగాఁ జరిశించిన కొలదియు ఎజ్ఞాన భిక్షు మున్నిగువారు పినినిగూర్చి తలపోసిన భావమే నాకును హృదయమున నాటుకొని నది వద్దర్శనముల తత్త్వవైవిధ్యంతర్నివాహిమై జాతీయ సామాన్యతత్త్వజ్ఞాన మని చెప్పఁదగిన భావసంపద, దూ షష్టై పాతీమై యుత్తరదిగయందున్న మానసో పరమువలె నున్నది ఈ కారణమునుండి ప్రతి తత్త్వవేత్తయఁ దన కనుకొనినంత జ్ఞానోదకమును మోసి తెచ్చికొనినాడు " (మ్యాఖ్యముల్లర్ నేట్రెడ్ టుక్ సీరీస్, పు ౨౮)

గొన్ని శబ్దములు, వాక్యభాగములు వివిధ దర్శనములలో భిన్నార్థములతో నుపయోగించుట తమచేత యిట్లొనర్చుచుండును. ఉత్తమ మతవిజ్ఞానమునకుఁ జెందిన జీవద్భాషను గొన్నిమార్పులతో నుపయోగించి ప్రతితత్వము తన సిద్ధాంతములను బ్రకటింపును. ఈ దర్శనములలోఁ దత్వశాస్త్రము స్వీయజ్ఞానసహితమగును. పేదములందు రచింపఁబడిన ఆత్మానుభవములు తార్కిక యుక్తిచేఁ బరిశీలింపఁబడినవి ప్రమాణ స్వరూప నిర్ణయము, జ్ఞానసాధనవిచారము ప్రతిగర్భన మందొక ముఖ్య ప్రకరణమైనది. ప్రతిదర్శనమునందు ప్రత్యేకమైన జ్ఞానసిద్ధాంత మున్నది. ఈజ్ఞాన సిద్ధాంతమాదర్శక తత్వమున కవిలంఘ్యమైనదో, తిల్పలితమో యై యుండును. అంతర్దర్శనము, అనుమానము, శ్రుతి మూఁడు నీ దర్శనములన్నియు సంగీకరించిన ప్రమాణములు అంతర్దర్శనము హేతుదర్శనము కంటె సుధిక మైన ప్రమాణము. తర్కయుక్తికి జీవితము సర్వతోముఖముగా విదితము కాదు. స్వీయ విజ్ఞాన లక్షణము ప్రపంచముయొక్క సారమార్థిక ప్రమాణము కాఁజాలదు. దీని సతిక్రమించిన దింకొకటి యున్నది. దీనినే అంతర్దర్శన మనియు, స్వతః ప్రమాణ మనియు పూర్ణ విజ్ఞాన ప్రమాణ మనియు నిశ్వర సాక్షాత్కార మనియుఁ జెప్పుదురు. దానిని సరియగుమాటలలోఁ జెప్పలేము, అందుచే నతీంద్రియజ్ఞాన మందుము. మన కిట్టి యతీంద్రియజ్ఞాన కిరణ స్పర్శ లప్పుడప్పుడు తగిలిన నాఁడు మనమొక విశాలోన్నత కాంతి సీమకుఁబోయిన యనుభవము కలుగును. ఆత్మ వివేకము లేనిది పశుజ్ఞానము, ఆత్మవివేకము గలది మనుష్యుల జ్ఞానము. వీని కెంత భేదమున్నదో, మానవుని యాత్మవివేకజ్ఞానమునకును, మానవుఁడు పొంగవలసిన అతీంద్రియజ్ఞానమునకును సంభేదమున్నది. కేవల తర్క యుక్తికి సాధ్యము కని అతీంద్రియ దృష్టపై భారతీయ తత్వ శాస్త్ర మాధారపడియున్నది. తర్కభౌతికశాస్త్రములపై నాధారపడిన సంస్కృతి తర్క కుశిలతానిధి నొనఁగివచ్చును గాని, మహదావేశజనకము కాఁజాలదు.

దర్శనములన్నియు శౌద్ధసంఘటనా మను నిరసించి, బౌద్ధుల యెడతెగని క్షణిక దశావరంపరాప్రవాహముఁ కు గ్రాతిరేకముగా శాశ్వత సత్య మను నవలప్రమాణ కుడ్యము నొక దానిని నిర్మించినది. అనాది

కాలము నుండియు జగత్తను మహావాహిని ప్రవహించుచున్నది, ఈ ప్రవాహము కేవల మనఃకల్పితము కాదు, నిజమైనదే అది అవ్యయమైన ప్రకృతివలనఁగాని, మా మలనఁగాని, అణువులవలనఁగాని వ్యక్తమగు చున్నది ” “నామరూపములు తొలఁగింపఁగా దేనియందు ప్రపంచము నిలిచి యున్నదో దానిని గొందరు ప్రకృతియనియు, గొందరు మాయ అనియు, గొందఁ రణువు అనియు చెప్పుదురు ” దేని కాది యున్నదో దాని కంత మున్నది విశ్వసంపఁబడినది భిన్నభాగములచేఁ గల్పితమైన దేదియైనను, నిత్యమును గాదు, స్వతంత్రస్థితి పహితమును గాదు ఏదియథార్థమా అది అవిభాజ్యము, దేశమునందుఁ గాలమునందు వ్యాప్తమైన యిట్లు లక్ష్యము కాదు, ఏలన నట్టి జగత్తు పరిణామవశమైనదే కాని యులము కాదు దీనికి నెనుక నేదో సత్యమైన దున్నది-అణువులుగాని, శివులుగాని, ప్రకృతిపురుషులుగాని, పరబ్రహ్మకాని సత్యస్వరూపములు

సంసార మొ జగత్తమువంటి దని సర్వదర్శనము లంగీకరించును సృష్టస్థితిలయార్జకము అయిన యుగసహస్రములు కాలచక్రమునఁ బరిభ్రమించుచుండును అభ్యుదయమునందు విశ్వానమున కి సిద్ధాంతము వ్యతిరేకముకాదు, ఏలఁ జ్రపంచము లెక్కలేనన్ని వర్షాయుములు గి య్యస్థానమునుజేరుట, తిరిగి బదులుదేరినచోటికి నెనుకకు నెట్టఁబడు యందుగాదు ఎదుగునది సృష్టలయము అనఁగా జ్రపంచము అది గుంచె నరించుటయుఁ దిరిగి నూతనప్రపంచము అదయించుటయుఁ గాదు నూతన ప్రపంచము జగచ్చరిత్రలో నొక నూతనాభ్యుదయ సుట్టము, అభ్యుత్థానమునందు ఋర్వప్రపంచములో నవిరీత్యముగై యున్న శక్తులన్నియుఁ దిరిగి పిరసించి, స్పృధిపొంది, పరమాపధిని దిగి పరకాశములుగడుగు అనగా మానవజాతి ఆనకుఁ గల యూర్ధ్వగమన మార్గమునఁ దిగి యాప్రసారంబించి పురోగమన మొనర్చును శక్తియుగము లంఘింపబట్టి దొరిలిపోవుచుండును

అందుకే జగత్తములో బృహదానన్తమనునది జ్ఞానభిక్ష వృధావారింబ

కా

అందుకే జగత్తములో బృహదానన్తమనునది జ్ఞానభిక్ష వృధావారింబ

అందుకే జగత్తములో బృహదానన్తమనునది జ్ఞానభిక్ష వృధావారింబ

పూర్వమీమాంసకర్త, దర్శనము లన్నియు మోక్ష సాధనపద్ధతులను జూపును పాపవివిధ్యయ దోషములవలన నజ్ఞానగతమైన యాత్మ స్వస్వరూపజ్ఞానమును బొందుటే మోక్ష మని వీని యభిప్రాయము దర్శనము లన్నిటికిని లక్ష్యమొకటి, పూర్వసమచిత్తశాంతి, సంధేహనిరోధవిముక్తి, దుఃఖయాతనా రాహిత్యము, నిస్సంశయము, పునర్జన్మాదిరహితము, చెక్కుచెదరని నిత్యబ్రహ్మాంతియు నార్జించుటే చాలదర్శనములు జీవన్ముక్తిబావము సంఙ్గీకరించినవి

ప్రపంచము నిత్యధర్మబద్ధమైనదని హిందువుల మూలవిశ్వాసము, కాని మానవుడు తన లక్ష్యమును సాధించుకొనుటకు వలయు స్వాతంత్ర్యము నున్నది పూర్వజన్మములను దర్శనము లంగీకరించును మానవజీవితము మోక్షమార్గములో నొక ఘట్టము, మార్గము, మార్గము తోడ్కొనిపోవు గమ్యస్థానము దృష్టి గోచరములు కావు ఈ యాత్రలో మరణము తుది విషయము కాని, ఆటంకముగాని కాదు, సూతనఘట్టమునఁ జేర్చు సాధనమే ఆత్మవికాస మవిచ్ఛిన్నపరిణామమే, జన్మమరణములచే నది వివిధవశలతోఁ గూడి యుండును

వేదాంతము మనలను సత్యమందిరి ద్వారమునొద్దకుఁ దోడ్కొనిపోవును కాని మందిరములోనికిఁ జేర్చదు మందిర ప్రవేశమున కంతర్దర్శనము లేక సాక్షాత్కార మవసరము మనము సంసారాంధకారమున దారితప్పి పడిపోయిన శిశువులవలెనుండి, మన స్వభావము నెఱుంగక, భయ భ్రాంతులతోఁ దడవులాడుచున్నాము కామరాగాది దోషములనుండి మనలను విముక్తుల నొనర్చి, మన యజ్ఞానములను దొలఁగించి, మన సత్త్వి స్వరూపము నెఱుకవఱుచు జ్ఞానకాంతి యవసరమై యున్నది అట్టి ఆత్మజ్ఞానము మోక్షప్రాప్తి సాధనమని యందరంగీకరించిరి, మోక్షస్వరూపమునుగూర్చి భేదాభిప్రాయములున్నవి గాని అజ్ఞానమే బంధ హేతువు, కావున సమ్యక్ జ్ఞానమే మోక్షసాధనము కేవలధర్మమునకుఁజెందిన మంతరువున కతీతమైన స్థితికిఁబోవుటే దర్శనముల కాశయమైయున్నది పంకమం దుగ్భవించియుఁ బైకివచ్చి

గ పూర్వజ్ఞానవేత్తయగు రుక్మిణీయ సమ్యక్ జ్ఞాన పూర్వక పర్యవహారార్థి
 ౧౬ యోగా యోగి దు ప్రపంచ నారంభించినాడు

వికసించు పరిశుద్ధులందుతో జ్ఞానికిఁ బోలిక చెప్పఁబడెను అత నీ విషయములో ధర్మాచరణ అభ్యుదయమునకు మిదివఱకే సిద్ధించినది సంసారచక్రమునందు ధర్మాధర్మములు సదసద్గుణములకుఁ గారణములై నను ధర్మాతీత పథము హించినవ్యక్తి సంసారమునుండి తరించును స్వార్థ రహిత ప్రేమను నిష్కామకర్మ, చిత్తశుద్ధి, ధర్మానుష్ఠానజీవితమునకు ముఖ్యములని దర్శనములన్నియు నంగీకరించినవి కౌలఁదిభేదములతో నన్నియు వర్ణాశ్రమ ధర్మములను సమర్పించినవి

నేను మొదట నుపోద్ఘాతమున లోక జెప్పినరీతిని భారతీయ తత్త్వశాస్త్రరచన మనేక క్లిష్టసమస్యలతోఁగూడి యున్నది ముఖ్యరచయితల కాలములు గ్రంథములు నిస్సందేహములు గావు, సుప్రసిద్ధుల చారిత్రక యాధార్థ్యములు గొన్నితావుల శంకింపఁబడినవి అవసరములైన పెక్కురచనలు అలభ్యములు మనకు లభించి ముద్రితములై యున్నవై నను సక్రమ పద్ధతిలో లేవు భారతీయవిజ్ఞానవిదు లెవ్వరును భారతీయ తత్త్వశాస్త్ర రచనకుఁ బూనుకొనియుండలేదు మాధవుఁడు తన దర్శనసంగ్రహమునందుఁ బదునాఱు భిన్నదర్శనముల వివరించి నాఁడు మేము మొదటిభాగములో లోకాయత బౌద్ధజైనభావములను బ్రదర్శించియున్నాము దీనియందు న్యాయవైశేషిక, సాంఖ్యయోగ, పూర్వోత్తర మీమాంసలనుగూర్చి తెలుపఁదలఁచినాము జైనము, రామానుజమతము, పూర్వప్రజ్ఞమతము, వేదాంతసూత్రములపై నాధార పడి భిన్నతత్త్వములను గల్పించినవి పాణినిరచనమునం దంతగాఁ దత్త్వవిశేష ప్రసక్తిలేదు మీమాంసకుల భావమైన శబ్దశాస్త్రతత్త్వము నంగీకరించి, స్ఫోటవాదమును గల్పించినది, అనఁగాఁ బ్రతిశబ్దము నందు నదృష్టమైన యొక బీజాత్మకశక్తి యున్నదనియు నదియే భావమునకు వాహనమనియు నీ సిద్ధాంతము చెప్పును ఈ పద్ధర్శనములలో వైశేషికమున కధికగౌరవము లేదు, న్యాయదర్శనము తర్కశాస్త్రాని బంధముచే ముఖ్యముగా పంగదేశమునందు విశేషవ్యాప్తి నొందినది యోగదర్శన మాచరణములో నే కౌలఁదిమందిచేతనో యభ్యసించఁబడుచున్నది పూర్వమీమాంస హిందూధర్మ శాస్త్రముతో నన్నిహితసంబంధ

మును గలిగియున్నది సాంఖ్య షణ్మహానయోగ్య దిర్భనమే కాదు ఇంక పేదాంతదిర్భనమే భిన్నరూపములలో దేశమంతయు నలముకొనినది ఈ వడ్డర్థన పరిశీలనమునందు మనము సుప్రసిద్ధములైన సూత్రములను వాని ముఖ్యభాష్యములను గణింపవలసియున్నది ఇటీవల విజ్ఞానవేర్తి లే కొలదిమందియో అప్పు, మన కొసంగిన తత్త్వనిర్ణయములు విశేషాదరపాత్రములుగావు, వారి పాండిత్య మపొంము, కాని, వారు చరిత్రలో క్షీణదశకుఁజెందినవా రగుటచే నృజననిర్మాణములకు బదులు, విసుర్జనము, పునర్నిర్మాణము వారికి ర్త్య అక్షణము లైనవి వ్యక్తిగతవిశ్వాసములను సమర్థించుట, సువిదితములైన విషయముల కతినిగూఢములగు నర్థాంతరకల్పనములు, తమకు నచ్చిన ఆ స్థితిభావము నెడ నతిపక్షపాతబృష్టి తత్త్వాన్వేషణమునందు నిర్విర్యత మున్నగు వారు ప్రదర్శించిన అక్షణములు మనకు విశేషాదర యోగ్యములు గావు

మన కనవద్యమైన యాచారము ననుసరించి, ప్రపంచ విషయ విభాగముల నిచ్చు న్యాయవై శేషికములతో నారంభించి, సాహసించిత విజ్ఞానాపలోకనములచే మన లోకానుభవమున కర్థమును నిర్ణయించఁ బూనిన సాంఖ్యయోగముల తత్త్వములను బరిశీలించి, శ్రుతిసిద్ధములైన తత్త్వములకును, తత్త్వశాస్త్రనిర్ణయములకును సామర్థ్య మున్నదని యుజువుచే రు యిత్నించిన మీమాంసాదిర్భన పరిశీలనముతో ముగించు ఈ వద్ధతిరచన, చరిత్రానుగుణము కాకున్నను, విశుద్ధతర్కము కాకు ప్రసిద్ధమై యుండఁగలదని మే మాశించెదము

ద్వితీయాధ్యాయము

న్యాయసిద్ధాంతము

౧ న్యాయవైశేషికములు

౧౩౮ దర్శనము అన్నియు జగత్తు నేకముగాఁ దీసికొని తత్త్వ నిర్ణయములు చేసియుండుగా, న్యాయవైశేషికములు, లౌకిక బౌతిక విజ్ఞానము అన్యాయసంజాత భావము అని నిరసించక వీనిమూలమున జగద్విభాగి రిశీలనము సలిపి, తత్త్వములను గల్పించియున్నవి విషయిరీశీలనమున కిదివఱకు వయోగించిన ఎద్దతులకు భిన్నముగా శాస్త్రీయవిధానము నీ దర్శనము అవయోగించిన వని తదనుచరులు ప్రకటించుచున్నారు తార్కిక విమర్శాన్వేషణ వద్దతుల ననుసరించి, బౌద్ధ విజ్ఞానవేత్తలు ప్రకటించిన నిర్ణయము అసమంజసము అనియు, జీవి తముయొక్క అవిచ్ఛిన్నరూపము క్షణికదశావరంపరగా విడఁగొట్టుట హేతు విరుద్ధమనియు నీ దర్శనములు వాదించును బాహ్యప్రపంచము కేవల మనఃకల్పితమగు నూహమాత్రమే యును బౌద్ధుల క్షణిక వాదము నుండి వెలువడు సంశయాత్మక తత్త్వముల నెదుర్కొని నిరసించుటకే ముఖ్యముగా నివి ప్రయత్నించును సంప్రదాయ సిద్ధముగాఁ జెప్పఁబడిన వస్తువు అన్నవనియు, సంతరంగమున నాత్మ, బాహ్యమునఁ బ్రకృతి గలవని యీ దర్శనములు తర్కయుక్తముగా ఋజువుచేయుత్పత్తిించును ప్రత్యక్షమైన యింద్రియప్రమాణము, హేతునిర్ణయములపై నాధారపడి, మత విద్వేషులైన వైజ్ఞానికు లాస్తికతపై దాడి నెడలినపుడు బయలుదేరిన సంశయ మహాప్రవాహముల నెదుర్కొనుటకుఁ గేవల శబ్దప్రమాణ విశ్వాసము వారిదు సమ్యక్ జ్ఞానాధారములను దెలియు విధానములను ననుగ్రహింపవలయు చేసినప్పుడుకాని జీవితమత లక్ష్యములు చేకూరవు శుద్ధిజ్ఞానమును, నింద్రియ జ్ఞానము నాస్పృక్షకీ శాస్త్రవిధుల ననుసరించి, విచక్షణాన్వితమైన పరిశీలనమునకు గురిచేయ

వలెను ౧ హేతుసిద్ధమైన దేదియైనను సత్యమని యంగీకరించుటకు నైయాయకుఁడెల్లప్పుడును సంసిద్ధుఁడే ౨ ఆత్మస్వరూపమును మోక్షావస్థనుగూర్చి మాత్రమే న్యాయదర్శనము వివరించినచో నీవిషయములనే యుపనిషత్తులును వివరించినవి కావున నపు డీరెంటికిని భేదమే లెకయుండెడి దని వాత్సాయనుఁడు నుద్వేతకరుఁడును బలికియున్నారు తత్త్వసమస్యలను హేతుచర్చచే నిర్ణయించుటలోనే న్యాయతత్త్వ వైశిష్ట్య మిమిడియున్నది తర్కప్రమాణ సూత్రములచే జ్ఞానవిషయము విమర్శించి పరీక్షించుటే న్యాయశాస్త్ర ప్రయోజనమని వాచస్పతి నిర్వచనము చేసినాఁడు ౩

న్యాయవైశేషికములు, సంప్రదాయ తత్త్వశాస్త్ర భావములగు దేశకాలనిమిత్త ద్రవ్యములు, చిత్తము, అత్మ జ్ఞానము మున్నగు వానిని గ్రహించి, అనుభవముతో వాని యర్థములను వివరించి, లభించిన ఫలితములకు జగత్పిద్ధాంతరూపము లిచ్చినవి తార్కికభౌతిక రంగము లీ సంప్రదాయములందు ప్రధానలక్షణము లగును న్యాయవైశేషికములు క్రమముగా నాంతరంగిక బాహ్య ప్రపంచములను విషయములుగాఁ దీసికొనినవి జ్ఞానసాధనసామగ్రిని విఫలముగా పఱించి సర్వము సంశయాత్మక మను సంశయవాదమును న్యాయశాస్త్రము కఠినముగా నిరసించును ప్రత్యక్షానుభవమును బరీక్షించుటే వైశేషిక శాస్త్ర ప్రధానోద్దేశము మన కింద్రియముల వలనఁగాని, అనుమానము వలనఁగాని, శ్రుతివలనఁగాని తెలిసిన వస్తువులను బరీక్షించుటకుఁ గొన్ని సామాన్య నియమముల నిది కల్పించినది ఇట్టి దృష్టిని స్వీకరించి న్యాయవైశేషిక తత్త్వములు జీవాత్మ బుద్ధులనియు, దమ చుట్టునున్న ప్రకృతితో సంవర్కమును గలిగి యున్నవనియు నమ్ముటలో నాశ్చర్యము లేదు

౧ ప్రత్యక్షగోమాభ్యాం అక్షిప్తస్య అన్వీక్షతయా పర్వత ఇతి అన్వీక్షకే (న్యాయ భా ౧౭ ౧౧) మతీయ, ప్రత్యక్ష శబ్దప్రమాణములచే నిదివలెనే ఈషట మైన విషయమును అను ఈషట ము చేయుటచే అన్వీక్షయైనది (న్యాయ భా ౧౭ ౧౨) అరణ్యోటయ వచించురీతిని తర్కము అనుభవము ల శాస్త్రము అనఁగా జ్ఞానచూత్మ ఎరిశీలనము చేయుపద్ధతి

౨ బుద్ధ్యా యదుత్పన్నం తత్పర్యం న్యాయమతం

౩ ప్రమాణైరర్థపరీక్షణం (న్యాయ భా టీక ౧౭ ౧౧)

ఈ రెండు నాకే దర్శనములోని రెండుభాగములని చాలకాలము తలఁపఁబడెను వస్తువులను జ్ఞానసాధనములఁగూర్చియు నిర్ణయించిన యొకేశాస్త్రమునుండి విడిపోయిన రెండుకాలలే స్వతంత్ర శాస్త్రములైనవని కొందఱభిప్రాయపడిరి అర్వాచీన గ్రంథము లీ రెండు నాకే శిక్షణము యొక్క గ ద్వవిధరూపములని భావించినవి ఈ విషయమున నెట్టి నిశ్చయమును జెప్పటయొక గష్టమైనదే వాత్సాయనుని న్యాయభాష్యమునందును నీ రెండును పేరుగాఁ జూడఁబడలేదు వైశేషికము న్యాయమున కనుబంధముగాఁ గూడఁజూడఁబడెను^౧ ఉద్ద్యోతకరుని న్యాయవార్తికము వైశేషిక సిద్ధాంతముల నుపయోగించెను ఈ రెండును జాల పూర్వమే కలిసినవనియు, న్యాయవార్తికము రచించిననాటికి వీని సంయోగము పూర్తియైనదనియు జాకొలి పండితు నభిప్రాయమైయున్నది^౨ పెక్కు న్యాయసూత్రములు వైశేషిక సూత్రముల భావమును గలిగియున్నవి ఈ రెండును సమంతర దర్శనములని చెప్పఁబడినవి ఏలన రెండికి జీవానేకత్వమునందును, నిశ్వరునియందును, నణకల్పిత జగత్తునందును, సమ విశ్వాసముండుటే కాక రెండును వానినిగూర్చి సమానవాదములనే చేయును ఈ రెండు దర్శనములు సత్ప్రప్రచీనకాలమందే సంయోగమందిన మాటనిజమేకాని, ఒకటి తార్కికరంగమునకు, నింకొకటి భౌతిక రంగమునకు నధిక ప్రాముఖ్య మిచ్చిన భేదముమాత్రము లేకపోలేదు^౩ హేతునిశ్చితమైన వస్తుజ్ఞానముయొక్క రీతులను విధులను న్యాయశాస్త్రము,

౧ చూడఁ వరదరాజకృత తార్కికరక్ష కేవలమిత్రున తర్కభాషా, శివాదిత్యున సప్తపదార్థి విశ్వనాథుని భాషావరిచ్ఛేదము సిద్ధాంతముకైవళి అన్నంభట్టుని తర్కసంగ్రహము, దీపిక జగదీశుని తర్కామృతము చౌదాశీ భాగ్యరసి తర్కకౌముది బౌద్ధవైజ్ఞానికులైన అర్యదీపుడు హరివర్మయు న్యాయము వైశేషియునకు చేరిన స్వతంత్రశాస్త్రమని యంగీకరింపలేదు (వి వైశేషిక ఎలాసపీ ఎ ౫౪ ౫౬)

౨ న్య భా ౨౮౪ వాత్సాయనుఁ డాహరించిన పేదాంత సూత్రములు ఆల ౧౬౬ న్య భాలో ౨౮౨ ౨౮౪ వే సూ ౪౧౧౬ న్య భాలో ౩ ౩౩౩ ౩౬౬

౩ ఇ అర్ ఇ వాల్మీకీ ౨౪౮ ౨౦౧౮

౪ ఉద్ద్యోతకరుఁ డిట్లుచెప్పెను ఇతరశాస్త్రములు ప్రమాణములను నిర్ణయింపవు ప్రమాణములవలనఁదెలిసిన ఎషయ ఎలనే వివరించును

(న్య వా ౧౮౧౧)

శాస్త్రమూల నియమముల సంగీకరించి, న్యాయశాస్త్ర విమర్శనమందును వీరినే యుపయోగించును సర్వసక్రమ తత్త్వశాస్త్ర పరిచయమునకు న్యాయశాస్త్రము ప్రాతిపదికమైయున్నది ౨

౨--న్యాయప్రారంభదశ

ఆన్వీక్షికీ యనగా జీవితపరమార్థతత్త్వసమస్యలను విచక్షణపూర్వకముగాఁ బరిశీలించుట యని మన మిదివఱలోఁ జూచియున్నాము మఱియుఁ దత్త్వసమస్యల నన్నిటిని శాస్త్రీయ పద్ధతులలోఁ బరిష్కరింపఁజేసిన యత్నము లన్నిటిని సాంఖ్యయోగ లోకాయత సుతదర్శనము లిందుఁ జేరు విశాలార్థముతో నీ శబ్ద ముపయోగింపఁబడినది ఈ వివిధ విజ్ఞానదర్శనము లుపయోగించిన తర్కవిమర్శన విధానములను శ్రద్ధతోఁ బరిశీలించు యత్నములు జరిగెను ప్రతిశాస్త్ర మొక న్యాయ శాస్త్రమే, ఏలన న్యాయ మనఁగా నొక విషయములోఁ బ్రవేశించుట లేక ప్రవేశించి పరిశీలించుట యని యర్థము అందుచే విషయములను సహేతుక పరిశీలనముచేయు సర్వశాస్త్ర సామాన్యరీతుల నిది పరీక్షించును గాన న్యాయశాస్త్రము శాస్త్రములకెల్ల శాస్త్రమని చెప్పినాప్పును కేవలసూత్రకారులేకాక తర్కకోవిదులుకూడ నగుటచే మీమాంసకులు తద్దన్యాయ విద్యాన్యాసంగములకుఁ బ్రోత్సాహ మిచ్చిరి వైదికయజ్ఞ మతావసరముల నిమిత్తమై తర్కశాస్త్ర ముద్భవించి యుండ నగును ఏలన యజ్ఞవిధానములను, వాని సూత్రములను, ఫలితములను సరిగా నిర్ణయించుటకు నేదమంత్రార్థ వివరణమును సక్రమరీతిని జేయవలసినవచ్చినది అందుచే మీమాంసా శాస్త్రములను గనుఁగొని స్థాపించిన తత్త్వ వేత్తలు తర్కశాస్త్రవిశాసము నాదరించి పోషించిరి^౧ ఇతరులకంటె గౌతముఁడు ప్రవచించిన తర్కసూత్రములు విశేష ప్రజ్ఞాన్వితము లగుటచే గౌతమ న్యాయశాస్త్రమే ఆన్వీక్షికీ యని తలవఁబడెను ఈవిధ

౧ కొటియ్యఁడు (౧౨, ౨) న్యై, భా, ౧, ౧, తో నుదాహృతము

౨ మాధవుని న్యాయమాలావిత్తరము పార్థసారథిమిత్రుని న్యాయరత్నాకరము, అనదీవుని న్యాయప్రకాశము మున్నగు మీమాంసాగ్రంథ నామముల వలన న్యాయము మీమాంసకుఁ బర్యాయ పదమని తెలియుచున్నది చూడు అపస్తంబ ధర్మసూత్రములు ౨౨, ౪, ౮-౨౩ ౨౨, ౬, ౧౪ ౩

మూ సామాన్య తత్వశాస్త్రవిధానము లన్నిటికి నుపయోగింపఁబడిన
'అన్వీక్షక' శబ్దము సంకుచితమై కేవల తర్కశాస్త్రమును జెప్పుటకే క్రమ
మూ నుపయోగింపఁబడినది

న్యాయశాస్త్ర నిర్మాణమునకుఁ జూర్యఘట్టములలోఁ దర్కవాద
ములకుఁ ముఖ్యస్థాన మీయవలసి యున్నది న్యాయము తర్కవిద్య
యనియు వాదవిద్య యనియుఁ గూడఁ బిలువఁబడెను వాదము
విశ్లేషణవిలమునకుఁ బ్రాణమువంటిది క్లిష్టార్థములతోఁ గూడిన సత్య
నిర్ణయములో వాదమును మన ముపయోగింపక తీరదు ఏలన ననేక
మధ్య రాజోచించి సహకరించినఁగాని సత్యము నిశ్చయముకాదు
తత్వచట్టము కొనసాగిన విద్యత్పరేషత్తులను గూర్చి ఉపనిషత్తు బుదా
హరించియున్నవి సంవాదపద్ధతి నుపయోగించిన సోపిష్టు ఉద్య
మము కుండి గ్రీకుల తర్క శాస్త్రముదయించినది వాదకళాభ్యాసము
వలన శోభిష్టులు హేతుక్రమ నియమములను గమనగొనుటయొకాక,
చిత్తము క్లిప్రయుక్తి ప్రయుక్తి పద్ధతులనుగూడఁ గల్పించిరి ఇతరులతో

మూ చరమి అభి, ౧౩ గ తమదర్శనూక్రమము ౧౧ రాహులరామోధ్య
కా ౨, ౨౦ ౬ ఎ తరలకాంతిమ ము ౧౦౦౪౭

మూ చరమి అభి, ౧౩ గ తమదర్శనూక్రమము ౧౧ రాహులరామోధ్య
కా ౨, ౨౦ ౬ ఎ తరలకాంతిమ ము ౧౦౦౪౭

మూ చరమి అభి, ౧౩ గ తమదర్శనూక్రమము ౧౧ రాహులరామోధ్య
కా ౨, ౨౦ ౬ ఎ తరలకాంతిమ ము ౧౦౦౪౭

మూ చరమి అభి, ౧౩ గ తమదర్శనూక్రమము ౧౧ రాహులరామోధ్య
కా ౨, ౨౦ ౬ ఎ తరలకాంతిమ ము ౧౦౦౪౭

సంవాదరూపక చర్చలవలన సోక్రటీసు సత్యావిష్కృతిని బడయుటకు యత్నించెనని స్లేట్ సంవాదగ్రంథముల వలనఁ దెలియుచున్నది వివాదములందు వాది ప్రతివాదుల కిరువురకు నుపయోగించు రెండు తర్కగ్రంథములను బాపిక్కును సొఫిస్టిక్ రెప్పుడేషన్నును అరిష్టోటల్ రచించెను కాని యాతఁడలంకారిమునుండి తర్కమును, వివాదవద్ధతుల నుండి హేతునియమములను వేఱువఱచెను రాజాస్థానములందును, విద్యాలయములందును నవి తీవ్రముగాఁ జెలరేగిన వాగ్వాదయుద్ధముల ఫలితముగా గౌతమన్యాయశాస్త్ర ముదయించిన దనుటకు సందేహము లేదు శాస్త్రచర్చలకుఁ గొన్ని నియమముల ననుసరించు టవసర మయ్యెను కావునఁ దర్కసిద్ధాంత మేర్పడినది అరిష్టోటల్ వలెనే గౌతముఁడును, హేతువాద నియమములకు రూప మిచ్చి, యుక్తనియమముల నయుక్తములనుండి వేఱువఱచి, వివిధవాద యుక్తిప్రయుక్తి రూపములను వర్ణించెను మొదటిసూత్రములో నీయఁజేసిన పదునాఱు విషయములు సంవాదవద్ధతిలో జ్ఞానమునకుఁ దోడ్పానిపోవు వివిధ ఘట్టములని తలఁపఁబడెనుఁ అనంతర తర్కగ్రంథము లనేకములు వాదనియమములను జర్చించిఁ సంవాదసమస్యలను బరిష్కరింప యత్నించును ౩

గౌతమ న్యాయదర్శనము అర్కవిషయములో నత్యంత తృప్తికర రచనమైనను, పాణినికీఁ బూర్వము వ్యాకరణముండినట్లును, జైమినికీఁ బూర్వము మీమాంస యున్నట్లును, గౌతమునికీఁ బూర్వము తర్కము నున్నదని జయంతుఁడు వక్కాణించుచున్నాఁడు, ౪ ఛాందోగ్యోప

౧ మతీయఁ బాదు న్యాయాంకం

౨ తార్కికరజ్జ

౩ కొటిల్లుఁడు అర్కయుక్తి యనుపేర యుద్ధిరెండు శాస్త్రవనములను వాడి నాఁడు చరకి సంస్కృతిస్థానము ౧౨ సుబ్రహ్మణ్యుని ౬ త్తరతంత్రము ౨౨ నందు నీ పంఖ్య యొనఁగఁబడినది చరకి సంస్కృతిలో అస్పృశ్యత భాగమునందు (ఎమానస్థానములా) వ దసూత్రములనుగూర్చి విస్తారముగా వివరింపఁబడెను

౪ న్యాయసూత్ర గ్రంథకర్తకుఁ బూర్వము పెక్కు రచయితలు విషయప్రదాన మొనర్చియుండిరని దాక్షకు విద్యాభూషణుఁ దెలిపియున్నది నాఁడు దత్తాత్రేయుఁడు, పురర్షసుఅత్రేయుఁడు, సన్న్యాసనియైన సునాథా అష్టవక్త్రుఁడు మున్నగువారి నామము లాతఁ ఁదాహరించెను (భావతీయతర్కశాస్త్ర చరిత్ర పుటలు ౯౫౧౦)

నిద్రాత్తు వాకోవాక్యమునుగ న్మరించినది వాకోవాక్య మనఁగాఁ దర్క-
శాస్త్రముని శంకరుఁ డద్ధము చెప్పినాఁడు ౨ మహాభారతము తర్కశాస్త్ర-
మును, అన్వీక్షణినిఁ గూర్చిచెప్పి, నారదునకు న్యాయవాక్యమును,
౨ శేషికమందలి సంయోగానుమాన నియమములు దెలియుననియుఁ
౩ లికెను విశ్వనాథుఁడొక పురాణవాక్యము నుదాహరించి, వేదము
యొక్క ఁపొంగములలో నొకటియని సూచించినాఁడు ౪ బౌద్ధ
౫ తత్వము సంపూర్ణ తర్కసిద్ధమైనదై నను, ప్రాచీనప్రమాణ గ్రంథ
ములలోఁ దర్కమునొక శాస్త్రముగా నమస్వయించు ప్రయత్నము
లెన్నియుఁ గాడచూపవు కాని తర్కశాస్త్రకోవిదులైన వ్యక్తుల స్మరణ
మున్నది బ్రహ్మజాల సుత్రము తర్కియని విమర్శింపఁ దగిన నామము
లుచ్చరించెను మట్టిమనికాయమందలి “అనుమానసుత్ర” మను
నామములోని “అనుమానము”నకు “అనుమానప్రమాణ”మని యర్థ
మయి యుండవచ్చును కదావత్తువు పతిన్న (ప్రతిజ్ఞ) ఉపనయ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

అ చూడు సుదానీసవిషత్తు అత అస్వానీసీసవిషత్తులు గొన్ని ప్రమాణజట్టులులను
 తాత్త్వియుగవాడివి చూడు మైత్రి ఉడక ౨౪ శృంగింహోత్తరతావని ఉర నరోష్వ
 విశ్వాగ్రిము కాలాగ్నిరుద్రోసవిషత్తు ౩ ముక్తికోసనిషత్తు ౨ తైత్తిరియార
 త్తాకమనందు చలర్పిదక్షా హర్గములుగా న్నృలి ప్రత్యక్షము, వితిహానము, అ
 మనని వైపు మలీయతాకు రామాయణము ౫౮౦౮౨౩ మువపు ౧౨,
 ౧౦౩ అనేకన్యాయతాత్ శిష్టభాగములు పూర్వగ్రంథములలో గలవు తర్కము (కర్
 ఉ ౨౯ మువపు ౧౨, ౧౦౯ ముధా ౨, ౧౫౩) వాచము (మునుపు ౬౫౦ రామాయణము
 ౧, ౧౩ ౨౩ ౫౪ ౬౦) యుక్తి (విరతేయప్రావృత్తము ౬, ౨౩ రామాయణము ౨, ౧,
 ౧౩) అప్సము (ముఖ్య ౧౩ ౪౩౨౨) విలంబము (ముఖ్య ౨, ౧౩౧౦ ౩, ౩౦౨౨ పాణిని
 ౪, ౪, ౧౦౨) చలము (మునుపు ౪, ౪౯ రామాయణము, ౪, ౪, ౧౦) నిర్ణయము (ముఖ్య
 ౧౩ ౫౪, ౬౫౩) ప్రయోజనము (మునుపు ౩, ౧౦౦ ముఖ్య ౧, ౫౦౦) ప్రమాణము
 (మునుపు ౨, ౧౩ రామాయణము ౨, ౩౬, ౨౧ ముఖ్య ౧౩, ౫, ౬౨) ప్రమేయము (రామ
 యాణము ౧ ౫౦౩ ముఖ్య ౧, ౧౧ ౩, ౧౫౯) (చూడు విద్యాభూషణుని భారతీయ
 తంత్రశాస్త్రములచేత ౨)

3 ముఖ్యము గృహం శాంతిని సాధించును

* న్యాయసూత్రవృత్తి ఏ, ఏ, ఏ,

* పవిత్రముఁ జూచి ఉదాసముఁ గం

నము, నిగ్రహము (నిగ్రహము) మున్నగు శబ్దములను దర్కార్థము లతోనే వాడియున్నది ౧ “యమకము”నకు వదములవ్యాప్తి, వాని మార్పులను దెలియును పతినంహిదాగ్రము పస్తాశబ్దముల విభాగము లను జెప్పచున్నది నెట్టివకరణుడు తర్కసిద్ధాంతమును శిష్యముగా నభినందించినాడు మిళిందప్రశ్నములలో న్యాయశాస్త్రము “నీతి” యనుపేర బరచెను ౨ అలితవిస్తరము తర్కమును హేతువిద్యయని పిలిచినది తర్కశాస్త్ర మతిపురాతనమైనదని జైనాగమములు తలచినవి ఆర్యరక్షితునిచే విరచితమైన “అనుయోగద్వారము” నందు (క్రీ వె ౧౦౦) గౌతమసూత్రమునందువలెనే పూర్వవత్, శేషవత్, సామాన్యతో దృష్టా యను ననుమానవిభాగము లుపయోగింపఁబడినవి క్రీ పూ ౩-వ శతాబ్దారంభమునందు జరిగిన పొటలీపుత్ర పరిషత్తులో నిశ్చయింపఁ బడిన జైనపేదాంగముల^౧ నొకడైన భగవతీసూత్రమం దుదాహృత మైన యొక పూర్వగ్రంథమునకుఁ బునర్ముద్రణమువంటిదే ఆర్యరక్షితుని గ్రంథమనితోచును అనుమానము త్రివిధమను సిద్ధాంతపరిపూర్ణ క్రీ పూ ౩-వ శతాబ్దమునకంటెఁ బూర్వమైనదై యుండవలెను

బుద్ధునికిపూర్వమే న్యాయశాస్త్రాగ్రంథదశయై యుండవలెను కాని రాష్ట్రీయకల్పనము ప్రాచీనబౌద్ధకాలమునందును ముఖ్యసిద్ధాంత ముల స్థాపనము క్రీ పూ మూడవశతాబ్దముకంటెను ప్రాచీనమునునై యుండవలెను సూత్రరచనమునకుఁ బూర్వము న్యాయ శాస్త్రము చరిత్రపూర్వకముగా మనకుఁ దెలిసినది స్పష్టము

౩ సారస్వతము చరిత్ర

న్యాయసారస్వత చరిత్ర యిరువది శతాబ్దములకుఁ బై గా వ్యాపించియున్నది భాగవంశకము, ప్రతిభాగమునకు రెం డంత రాభాగములుగల గౌతమ న్యాయసూత్రము మొదటి తర్క గ్రంథము ఉపపాదన, నిర్వచన పరిజ్ఞాపద్ధతుల నీ గ్రంథ మనుసరించునని వాత్సల్య యనుఁడు చెప్పినాడు ఇతరభాగ చతుష్టయమునందు వివరింపవలసిన

౧ మతీయజ్ఞాన గ్రంథము ఎదురు ౨౯౩

౨ యన్ వి ఇ ఎదురు ౬ ౩

గడునారు విషయములను మొదటి భాగము నూచించును రెండవ భాగము సంశయస్వరూపమును ప్రమాణపద్ధతులు, వాని ఋజుత్వమునుగూర్చి వివరించును దేహశ్శేంద్రియములు, వాని విషయములు, జ్ఞానము, మనస్సు స్వరూపమును గూర్చి చర్చించునది మూడవ భాగము నాలుగవది, సంకల్పము, దుఃఖము, బాధ, మోక్షములను గూర్చి చెప్పును శాకతాశన్యాయముగా నిది విచర్యయ సిద్ధాంతమును పూర్ణాంశసంబంధమును గూడ జర్పించును తుదిభాగము జాతి (నిరాధారాక్షేపణము) నిగ్రహస్థానము (దూషణావశాశములు)లగూర్చి వివరించును మతతత్త్వ సిద్ధాంతములతో గూడిన తర్కప్రకరణమందు బ్రాహ్మణముల విజ్ఞానఫలితములను, మేళవించి, గౌతమసూత్రము తత్ఫలితముగా ఆ స్థికమతమును దార్శికముగా సమర్థించినది గౌతమ న్యాయములో బూర్వసూత్రములు, వతంజలి వ్యాకరణ మహాభాష్యమున వివరించిన నవాహ్నికములు గలవు అహ్నిక యుగమునకుఁ జెందిన క్రీ పూ ౫౦౦౦వ శతాబ్దమునాటివి, కాని కొన్ని న్యాయసూత్రములు మాత్రము క్రీస్తున కనంతర శతాబ్దములకుఁ జెందినవని చెప్పక తప్పదు

౧ న్యాయసూత్ర న్యాయభాష్యము లిందుమించుగా సమకాలికములో లేక ౧౦౬౪ సం. బెదిముగలవోయి జాకొబి ౧౪౪౦వ సం. నాటికి భూస్వామియు పెంపొందిన క్రీ వె రెండవ శతాబ్దమునకును, ఎత్తొనవదము స్థాపనబడిన క్రీ వె ౫వ శతాబ్దమునకు మధ్య కాలము కిది చెందునని యాంజను భావించెను (చూడు జె ఎ బి యస్, ౩౧౧౯౧౧ పుట ౨౨౩) ఇందుమించుగా క్రీ వె మూడవ శతాబ్దమునకుఁ జెందిన నాగార్జునుని బూర్హ గాదముల ఎమర్షననే న్యాయసూత్రములందున్నది క్రీ వె నాల్గవ శతాబ్దమధ్యభాగ మునకుఁ జెందిన అసంగ చమండలి విజ్ఞానవాద ఖండనము కాదని జాకొబి యభిప్రాయము, కాని యాతని భావము సమర్థించుట కష్టము వాక్యాయన యందు, వాదస్పృతియుఁగూడ (న్యాయ ౨౨౨౨-౨౩) విజ్ఞానవాది ఖండినయని వచించి యున్నది భూస్వామి నిరసనము న్యాయసూత్రములలోలేని మనము చెప్పరాదు (పోల్పు న్యాయ ౪౧౪౦౪౧, ౪౨ మధ్యమకకారిక ౧౫౨౨౨౦ మఱియు ౧౧౫౫ న్యాయ ౪౧౪౨౪౩ మంద్ర కీర్తి వృత్తి పు ౬౪౨౨) కాని భూస్వామి నాగార్జునునికిఁ బూర్వ యున్నది నాగార్జునుని న్యాయశాస్త్ర ఎదురినయ మున్నది అతఁ డింకా సిద్ధాంతమును నిలపించి నాంబు (పోల్పు న్యాయ ౪౨౧౨౨౩ ౩౧౩౨ మధ్యమిక కారిక ౨౨౪ మఱియు న్యాయ ౩౨౧౨౪౨౪౩) న్యాయ నాగార్జునునికిఁ బూర్వము, మధ్య

గౌతమ న్యాయసూత్రములకు వాత్సయనుని న్యాయభాష్యము సుప్రసిద్ధ ప్రమాణభాష్యమై యున్నది వాత్సయనుడు గౌతముని యనంతరము వెనువెంటనే వచ్చినవాఁడుకాఁడని స్పష్టము ఏలని గౌత

మిక సంప్రదాయమున కనంతరమును నుండెనని సుకము చెప్పవచ్చును (మఱియుఁ జూడు, భారతీయతత్వశాస్త్రము ప్రథమభాగము, పు ౬౪ యుద్ధ వైశేషికతత్వము పు ౮౫) లంకావతారసూత్రము తార్కికులను నైయాయకులను స్మరించెను కొన్ని స్పష్ట దాహములను నిరసించి న్యాయ, పూర్వబౌద్ధధర్మకర తెందినదని మనము మఱుప కున్నచో, క్రీ.పె ౩౦౦, లేక ౩౫౦ వఱకుఁజెప్పిన సువానిపండితునిచే నమర్చింపఁబడిన దాకొని నిర్ణయించు కాలము చాల ముందుకుఁ ద్రోయఁబడెనని చెప్పవచ్చును (చూడు యుద్ధ వైశేషికతత్వము, పు ౧౬) క్రీ.పె. ౧౦౦ ౩౦౦ మధ్యకాలమున జీవించిన శబరుని నమకారింపఁడై ఎంతోమనిసికఁ దెలియును గాన న్యాయసూత్రము క్రీ.పె. ౧ వ శతాబ్దిము నకుఁ జెందునని గార్చే వావమైయున్నది గౌతముడు బాదరాయణ సూత్రపరిచయము గలవాఁడు (చోట్లు న్యాయసూత్రము ౩, ౨, ౧౫ ౧౬—బాసూత్రము ౨, ౧, ౨౪) అతనికి కైమిని పూర్వముకొనఁగోరినది ఎరియ మున్నది (చూడు న్యాయసూత్రము ౨, ౧, ౯౧ ౯౨ బోధాన్ అర్కనం హమున కుగోష్ఠాతము) చూడఁ వైపు ౩, ౯ వైపు ౪, ౫)లో నణువాదమును దానరాయణుడు ఖండించెను బోధాన్ కుమిన్వాడు, (మఱియుఁబోట్లు న్యాయసూత్రము ౩, ౧, ౮౩ ౩౦) అంత్య ప్రతిప్రమాణమువలననే తెలియునను వేదాంతసద్ధాంత మిందు సూచితము, అట్లే, వైపు ౪, ౨ ౩ బాసూత్రము ౨, ౨, ౧౧ ౨౨ వ్యతిరేక ముగా దేహము భూషణంబకము లేక భూత్రయ న్యాయనాటమని చెప్పును గౌత ముడు చాలబోలులందు నరిగా బాదరాయణుని భావముల ననుసరించును, చూడు, న్యాయసూత్రము ౪, ౧, ౬ ౩ ౨ ౧౪ ౧౬ ప్రమాణసూత్రములలోఁగాని పూర్వమిశ్రమములలోఁ గాని న్యాయసూత్రము స్వస్వరణమే లేదని కొన్ని వేళలఁజెప్పఁబడెను గౌతమునిఁజూడని ప్రసిద్ధిపొందిన న్యాయుడు ముఖ్యముగా న్యాయసద్ధాంత విషయ నంగీకరించుచు గావున ఖండింప వలసము లేదని లెచి యుండవచ్చును మఱియు దానూ ౨, ౧, ౧౧-౧౩, ఈ పూర్వస్తోత్రమును దర్శించుచే స్థాపించున్యాయసద్ధాంత నామోదింపని కొందఱుచెప్పుదురు అణుసద్ధాంతములు అనంతాంశవాదము బాసూత్రము ౨, ౧, ౧౦ ౧౧ ౧౨ ౧౩ ౧౪ ౧౫ ౧౬ న్యాయసూత్ర కాలనిర్ణయమున కుపకరించు వాక్యము లెవ్వయుఁ యూర్వబౌద్ధగ్రంథములందుఁ గానరావు కాత్యాయనుడు (క్రీ.పూ. ౪౦౦) వతంజలి (౪వ యుద్ధగ్రంథము రమారమి క్రీ.పూ. ౧౫౦ ప్రాంతమున రచిం పఁబడెను) న్యాయదిర్ఘనము నెఱుగుదురు చూడు గోల్డు స్టూడరు పాణిని, మీమాంసన్యాయముపై భాష్యములు రచించిన ఉపపద్ధతులు, న్యాయసద్ధాంత పరిచయముగలవాఁడని, యాతని వాక్యము బుధాహరించిన శబరునివలనఁ దెలి

ముని పారశాలలోఁ జర్చింపఁబడి వాదముల ఫలితములను సంగ్రహించి చెప్పిన వార్తి కలక్షణములు వాత్సయనుని వాక్యములయందు నున్నవి కొన్ని సూత్రములకు వాత్సయునుఁడు భిన్నార్థముల నిచ్చెను దీని వలన నీతనికిఁ బూర్వము భాష్యకారులు పెక్కుమంది గలరనియు సూత్రార్థనిర్ణయములో వారి కేకిభావము కుదురలేదనియుఁ

యున్నది హరివర్మ (క్రీ॥వె॥౨౬౦) న్యాయశాస్త్రమునందలి పదునారు విషయముల నెఱుగును అశ్వఘోషుఁడు పంచావయవ తర్కవాక్యమునే యపయోగించెను చూడు యు ఐ వైశేషికతత్వము పుటలు ౫౬ ౮౧ అందుచే నీహిషములలోఁ గాకున్నను, న్యా సూ క్రీ॥పూ॥ ౪-వ శతాబ్దములో నున్నదని తెలియుచున్నది యమె యస్ హంప్రసాదశాస్త్రి యిట్లు చెప్పినాడు “న్యా సూత్రమిప్పటిట్టికి పచ్చుట కనేక పూర్వముద్రణములు మార్పులు పొందిలేదని చెప్పఁజాలను” (జె ఎ యస్ అప్ బెంగాల్ ౧౯౦౫ పుట ౧౭౮) చూడు పు ౨౪౫ తన న్యాయసూచియందును, న్యాయసూత్రోద్ధారమునందును సూత్రములను సమకూర్పుటకు రెండుమార్లు ప్రయత్నించి యుండుటచే న్యా॥సూ॥ నిర్దుష్టాధికారమును శంకించినట్లగుచున్నది గౌతముఁడు న్యా సూ ప్రథమ ప్రకరణమునుమాత్రమే రచించెననియు క్రీ॥పూ॥౬-వశతాబ్దములో విశిఖానగరమున జీవించి ధర్మసూత్రములు రచించిన గౌతముఁ డీతఁడే యనియు నీతఁడు మిథ్యని సమకాలికుఁడనియు డాక్టరు విద్యాభూషణు నప్రప్రాయ మైయున్నది (చూడు యస్ బి హెచ్చి న్యా॥ సూ॥ పుటలు ౫ ౮ భండా ర్కరు స్మృతి వాల్మ్యము పుటలు౧౬౨-౧౬౩) గౌతముని మొదటిభావములు చరకసంహిత విమానస్థానము ౮౭ లోనియెని యతినిభావము న్యా సూ లును, చరకసంహితయుఁ జాలవరకు సమానిభావములను గలిగియున్నవి కాని “వైశేషికప్రమాణములను న్యాయసాధారణములను స్మరించిన ఏకసంవాతవలన న్యా సూ కాలనిర్ణయమునకు విశేషప్రయోజనములేదు ఏలనఁ జరకసంవాత పెక్కుమార్పులను పొందినదగుటయేకాక దాని కాలమును సందేహస్పదమే” యని చెప్పఁబడెను (ఐ యల్ ఎ పుట ౧౩)

న్యా సూ లకు గౌతముఁడు క్రియా యను విషయమును శంకింపఁబడి నది వాత్సయనుఁడు, ఉద్వ్యోతకరుఁడు, మాధవుఁడునుగూడ న్యా సూ కర్త అక్షపాదుఁడనిరి దీనికి వాచస్పతి జయంతు లంగీకరించిరి పద్మపురాణము (ఉత్తరఖండము ౨౬౩) స్కందిపురాణము (కాలికాఖండము ౧౭౭) న్యా సూ

దెలియుచున్నదిగ మఱియు గౌతముడు సనాతనఋషి యని వాత్సామ్యమునుడు చెప్పి, వశంజలి మహాభాష్యమును, కౌటిల్యార్థశాస్త్రమును^౨ వైశేషికసూత్రమును^౩ నుదాహరించి యున్నాడు

కర్త గౌతముడేయని చెప్పినవి విశ్వనాథుఁ డీ భావమునే తెలిపెను వాందూ సంప్రదాయము ననుసరించి గౌతముడే అక్షపాదుడనగాఁ బాదములయందు నేత్రములుగలవాఁడు గౌతముఁడు ధ్యానసమాధిగతుడై యొకకరి సూతఁబడి పోయెననియు నట్టి ప్రమాదములు రాకుండ గౌతముని పాదములకు దర్శనశక్తి నిచ్చి భగవానుడు కృపఁజూపెననియు నొక కథయున్నది “ గౌతముఁడు, అక్ష పాదుఁడునుగూడ న్యా సూ రచనకుఁ దోడ్పడిరని తోఁచును న్యా సూ ముఖ్యముగా కైది విషయములను దెలుపును (౧)ప్రమాణము (౨) ప్రమేయము (౩) వాదము (౪) అవయవము (౫) అన్యమతపరీక్ష (౬)(౭)ను(౮) పూర్వరూపము నను బ్రాహ్మణ బొడ్డు దైన మతగ్రంథములలో విఫలముగా నుదాహృతములు వీని నాధారముగాఁ జేసికొని గౌతముఁడు తన అన్వీక్షకీవిద్యఁ గల్పించి యుండ వచ్చును దీని రుదిరూపమే న్యా సూ గౌతముని అన్వీక్షకీవిద్యనుండి విశేషసామగ్రిని దీసికొని న్యా సూ నిజముగా రచించినవాఁ డక్షపాదుఁడు” ఇట్టి విద్యారూపముని భావము సంప్రదాయవిరుద్ధము (వాష్టవీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు-పుటలు ౨౯-౫౦) ౪ భావము కేవల మూహికల్పితము దీనిని సత్య మనియు ననత్య మనియుఁగూడఁ జెప్పఁజాలము దర్శనసూత్రకర్త యీ గౌతముడే యని చెప్పుటయేకాక, రామాయణమునందలి అహల్యగథ లోని గౌతముఁ డీతఁడే యనియుఁగూడఁ జెప్పుదురు ముఖ్యముగాఁగి శాంతిపర్వము ౨౬౫, ౨౬౬ ననుసరించి మేధాతిథి గౌతముని కింకొకపేరు భానుఁడు తన ప్రతిమాసాటకములో న్యాయవిద్యనట్టి మేధాతిథియని రచించినాడు “మాన పీయం ధర్మశాస్త్రం, మాహేశ్వరం యోగశాస్త్రం, భార్గవస్త్యమర్థశాస్త్రం, మేధాతిథి ర్న్యాయశాస్త్రమ్ (౧-వ అంకము) చూడు వాష్టవీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పుటలు ౨౬౬

౧ చూడు న్యా భా ౧,౧,౫ ౧,౧,౩౦ ౧,౧,౯ లలో నితర భాష్య రారులను మామూలుగా నుపయోగించు కథములలో వాత్సామ్యముఁడు స్మరించి నాఁడు ఏకే, కెచిత్, అన్యే, చూడు ముఖ్యముగాఁగి ఆదిపర్వము ౬౨-౪

౨ న్యాయ భా ౧,౧,౧, అర్థశాస్త్రము ౧౧ న్యాభా, ౫,౧,౧౦, మహా భాష్యము, ౧,౧,౨

ఉపాయకౌశల్యము, విగ్రహవ్యావర్తని గ్రంథకర్తయగు నాగార్జునుఁడు వాత్స్యాయనునకుఁ దప్పక పూర్వఁడు విలస వాత్స్యాయనుఁడు నాగార్జున సిద్ధాంతములను ఖండించెను వాత్స్యాయనుని వివరణమును, బౌద్ధదృక్పథము ననుసరించి, దిజ్ఞాగుఁడు విమర్శించినాఁడు ఇట్టి సాక్ష్యములవలన క్రీ వె ౪౦౦ లకుఁ బూర్వము వాత్స్యాయనుఁడుండెనని మనము నిశ్చయింపనగును

టిబెట్టు భాషానువాదములలో జాగ్రత్తిచేయఁబడిన నాగార్జునుని గ్రంథములు ప్రమాణసముచ్చయము, దానికి గ్రంథకర్తవే స్వీయి విరచిత భిక్షుము, న్యాయప్రవేశము, హేతుచక్రహమరు, అలంబన పరీక్ష, ప్రమాణశాస్త్రప్రవేశమును గలవు ఇవి జపానులో జనాదరణ పాత్రత గన్నవని చెప్పదురు^౨ దిజ్ఞాగుఁడు క్రీ వె ౫-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందినవాఁడు^౩ తర్కసిద్ధాంతమునందుఁ ప్రశస్తపాదునిచేఁ

౩ పోల్చు వై నూ ౨ ౧, ౬-న్య థా, ౩ ౧, ౩౩, ౩ ౧ ౬౭ వైశే నూ ౩, ౧ ౧౬-న్య థా ౨ ౨ ౩౪

౧ వాత్స్యాయనుఁడు క్రీ॥వె॥ ౨గ్గివశతాబ్దమధ్యభాగమునకుఁ జెందిన ఓషణభారతీయుఁడు^౪ డాక్టరు విద్యాభూషణుఁడు తలచెను (వాస్టరీ అప్ ఇండియన్ లాజిక్కు) పుటలు ౨ ౧౧౬-౧౧౭ ౨ ౧౯౧౫, అర్దు అప్ వాత్స్యాయన) కీర్తు పోడవ పండితులీ భావము లంగీకరింతురు కాని, జాకోబియు సువాలియు నాతనికాలము ౬ వ శతాబ్దారంభమో, యింకను గొంల పుర్యమో యని తలచిరి వాత్స్యాయనునకు మహాయానక్షణికివాఁడు శూన్యవాదియు బున్నగునవి తెలియునుగాని నాటిను నాగార్జునార్థదేవుల కిర్వాచీనుఁడని హరి ప్రసాదశాస్త్రి భావించెను (చూడు తె ఎ యస్ అప్ బెంగాల్ ౧౯౦౫ పుటలు ౧౮-౩౯)

౨ ఈ గ్రంథవిషయముగొన్ని విద్యాభూషణుని వాస్టరీ అప్ ఇండియన్ లాజిక్కు, పుటలు ౨౩౬-౨౯౯ నుండియు, ఉద్బోధితకరుఁడు తన న్యాయ వార్తికిములో సుదాహరించిన దిజ్ఞాగుని భావములవలనను దెలిసి కొనవచ్చును

౩ తారానాథుని బౌద్ధచరిత్ర ముట్లు చెప్పును దిజ్ఞాగుఁడు కాండివరములో నొక బ్రాహ్మణపుత్రుఁడు హీనయాగధర్మములం దాతఁ డవరసాలములోఁ బండితుఁడై తరువాత వసుబంధునొద్దనుండి మహాయానశుతమును గూడ

గల్పితములైన పెక్కుముఖ్యములగు మార్పులు దిజ్నాగుని వందురు, ప్రశస్తపాదుఁడు దిజ్నాగునికీఁ బూర్వఁడని చెప్పినచో దిజ్నాగుని సహజప్రతిభకుఁ గొంతలోపము సంభవించును

ఉద్ద్యోతకరుని న్యాయవార్తికము(కీ) వె ౬౦౦) దిజ్నాగుని వాత్సాయన మతవిమర్శనమునకు ఖండనము ధర్మకీర్తి న్యాయబిందువు దిజ్నాగుని మతమును విమర్శించిన ఉద్ద్యోతకరమత ఖండనము ఉద్ద్యోతకరుఁ డుదాహరించిన^౧ 'వాదవిధి' యును గ్రంథము ధర్మకీర్తి విరచిత వాదన్యాయమనియు, దన న్యాయబిందుగ్రంథమున ధర్మకీర్తి యుదాహరించిన శాస్త్రముద్ద్యోతకరుని వార్తిక మనియు మనము నిశ్చయించినచో నపుడీ రచయిత లిరువురును సమకాలికులని చెప్పవచ్చును తుదకు ధర్మకీర్తి కాలము ౩-వ శతాబ్దారంభమని చెప్పవచ్చును ౪ ౯-వ శతాబ్దమున ధర్మోత్తరుఁడు తన న్యాయ బిందు టీకలో దిజ్నాగుని, ధర్మకీర్తిని ఎనుసరించెను

గ్రహించెను యువాన్ చ్యాంగు సాక్ష్యము ననుసరించి వసుబంధువు బౌద్ధుఁడు కాకపూర్వమే హిందువుల షడ్విర్భనములను, బౌద్ధుల అష్టాదశశాఖలను బాగుగా నభ్యసించియుండెను వసుబంధువు క్రీ॥వె॥ ౪ వ శతాబ్దపూర్వార్థమునకుఁ జెందునని నిర్ణయింపఁబడెను దీనికిఁగొంతపూర్వము దిజ్నాగుఁడంటి యుండి వలెను తన మేఘమాత^౩ లోఁ గాళిదాసు దిజ్నాగుని స్మరించినవిషయము దీనికి సరిపోవును ఏలనఁ గాళిదాసుఁ డీకాలమునకుఁ జెందినవాడే, (చూడు, కీత్ క్లాసికల్ సాన్స్క్రిబ్ లిటరేచర్ పుటలు ౩౧-౩౩ భారతీయతత్వశాస్త్రము పు, ౬౦౪)

౧ న్యాయశాస్త్రసంరక్షిఁ యద్యోతకరుఁ డని నుబంధువిరచిత వాసన దత్తలో సూచింపఁబడింది చూడు (హల్స్ ఎడిషన్ పు ౨౩౫) క్రీ॥వె॥ ౬౦౯-౬౪౪ లో స్థానేశ్వరచక్రవర్తియగు హల్లుని కాలమున బాణుని వార్షచరిత్రము రచింపఁబడెను యువాన్ చ్యాంగు నా కాలముననే భారతవర్షయాత్ర చేసెను హర్షచరిత్రము వాసవదత్తను స్మరించును గాన నుద్యోతకరుఁడు^౬-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందెననుట యుక్తముగా నుండును, ఉద్యోతకరుఁడు భారద్వాజగోతరుఁడు పాశుపతశాఖియుఁడు

౨ న్యాయ, ౧, ౩౩

౩, న్యాయబిందువు, ౩, పేటర్నస్సు ఎడిషన్ పుటలు ౧౧౦-౧౧౧

౪ ఇత్నింగు వీనిని స్మరించెను, చూడు తకాకుసు, ఇత్నింగు, పు, ౫౮

క-వ శతాబ్దప్రథమార్థమునందు, వాచస్పతి న్యాయవార్తిక తాత్పర్యటీక రచించి, న్యాయదర్శనముయొక్క సంప్రదాయార్థమును దిరిగి స్థాపించెను అతఁ డింకను న్యాయశాస్త్రమునుగూర్చి రెండు చిన్న గ్రంథములను రచించెను న్యాయసూచీనిబంధము, న్యాయ సూత్రోద్ధారము ౧ ఈతఁడు సర్వతోముఖ ప్రజ్ఞానియైనందు, ప్రమాణాధి కారముగల యితర తత్త్వికులనుగూర్చి గ్రంథములను రచించినాఁడు, అద్వైతవేదాంతమును గూర్చి భామతి, సాంఖ్యమతమును గూర్చి సాంఖ్యతత్త్వకౌముది, అందుచే నితనికి సర్వతంత్ర స్వతంత్రుఁ డనియు, పద్దర్శన వల్లభుఁడనియు విరుదములు గలవు వాచస్పతి గ్రంథమునకు 'వాత్సర్యపరిశుద్ధి' యను నుదయనుని గ్రంథ మమూల్య మైన భాష్యమైయున్నది అతని ఆత్మతత్త్వవివేకము ఆత్మ నిత్య మను సిద్ధాంతమును బోషించునదియచే, ఆర్యకీర్తి మున్నగు బౌద్ధ వాదుల విమర్శనమునై యున్నది అతని కుసుమాంజలి న్యాయ ప్రతిపాదితమైన ఆస్తికతత్త్వమును సశాస్త్రీయముగఁ బ్రకటించిన మొట్టమొదటి గ్రంథము ౨ కిరణావలి, న్యాయపరిశిష్టము లాతని యితర రచనములు జయంతుని న్యాయమంజరి న్యాయసూత్రమునకు స్వతంత్రమైన భాష్యము వాచస్పతి నుదాహరించిన ఒకంతుని రత్నప్రభ, దేవసూరియు నుదాహరించిరి, ఇతఁడు పదవశతాబ్దము

౧ న్యాయసూత్రోద్ధార కర్త యితఁడు కాఁడనియు ౧౫-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందిన యింకొకఁ డనియుఁ గొందఱు సూచించిరి వాచస్పతి తన న్యాయనాచి గ్రంథమును ౮౯౮లో రచించినట్లు చెప్పుచు ఇది విప్రమశక పర్వమై యుండును అనఁగా (క్రీ॥వె॥ ౮౪౧ (క్రీ॥వె॥ ౧౦౦౦) బౌద్ధచార్మికుఁడగు రత్నకీర్తి కీతఁడు వాఁడని యాక్షిప్తమునకు సందేహము లేదు

౨ తానాస్తికమతమునకుఁ జేసినసేవకు భగవంతుఁడు అనలుఁ గృపఁ జూపలేదని చెప్పి, దేవునిట్లు సంబోధించెనని చెప్పుదులు 'బౌద్ధులు సర్వాధి కులై వెలిగినపుడు నీయస్త్రవ్య సేవనిపై నాధారపడియుండెనో యట్టి సన్ను, నేడు నీ వైశ్వర్యప్రపంచుడవై నిరసించినావు'

"ఐశ్వర్యమదమత్తోఽసి మా మిశ్నాయ వర్తస,

పరాక్రాంతేషు దౌధేషు మదధీనా తవ స్థితిః

వాఁడు ౧ భాసర్యజ్ఞుని న్యాయసారము, న్యాయతత్త్వ వివరణము ప్రత్యక్షానుమానశబ్దప్రమాణముల నాతఁడంగీకరించి ఈవమానమొక స్వతంత్ర ప్రమాణము గాదని త్రోసిపుచ్చినాఁడు, అతఁడు తాశ్శీరశాఖకుఁ జెందిన కై పుఁడు, ౧౦-వ శతాబ్దమువాఁడు, వర్ధమానుని న్యాయనిబంధ ప్రకాశము (క్రీ వె ౧౨౨౫) అభినవశాఖాస్థాపకుఁడును దండియు నైన గంగేశుని భావములను గూర్చినను, ఉదయనుని న్యాయ తాత్పర్య పరిశుద్ధికి భాష్యమైయున్నది రుచిదత్త విరచిత 'మకరందము' (క్రీ వె ౧౨౩౫) వర్ధమానుని భావములను విస్తరించెను

అనంతరన్యాయగ్రంథములు వైశేషికప్రమాణములను ప్రత్యక్షముగా నంగీకరించి వానిని ప్రమేయము క్రిందనో, ప్రమేయస్వరూపములైన పదిరెండులో నొకటగు నర్థము క్రిందనో వచించిరి వరద రాజవిరచిత తార్కికరక్ష (క్రీ వె ౧౨౦౦) యొక ముఖ్యగ్రంథము న్యాయశాస్త్రముయొక్క ద్వాదశ విషయములను, వైశేషికముయొక్క ఆరుప్రమాణములను ప్రమేయముక్రింది కీతఁడు తీసికొనివచ్చెను కేశవ మిత్రుని 'తర్కభాష' (౧౩-వ శతాబ్దాంతము) న్యాయవైశేషిక భావములను సమ్మిళిత మొనర్చును ౨

ముఖ్యములైన జైనతర్కగ్రంథములు భద్రబాహువు దశవైకాలికనిర్ముక్తి (క్రీ పూ ౩౫౩) సిద్ధసేనదివాకరుని న్యాయావతారము (క్రీ వె ౬౦౦) మాణిక్యనందిపరీక్షాముఖసూత్రము (క్రీ వె ౮౦౦), దేవసూరి ప్రమాణనయతత్త్వాలోకాంకారము (క్రీ వె ౧౨-వ శతాబ్దము) ప్రభావంద్రుని ప్రమేయకమలమూర్తాండము జైనబౌద్ధ విజ్ఞానపేత్తిలు హిందువులవలె మతతత్త్వములతోఁ దర్కమును గలిపి పేయక వేరుగా నీ శాస్త్రమును బెంపొందించిరి హిందువుల న్యాయగ్రంథములు, అణువులు, అణులక్షణములు, ఆత్మ, పునర్జన్మ, ఈశ్వరుఁడు జగత్తు, మున్నగు విషయములతోఁబాటు జ్ఞానపరిమితి, జ్ఞానస్వరూప సిద్ధాంతములను జర్పించినవి బౌద్ధజైనతార్కికులు తత్త్వవిషయములయం దాదరములేనివారై కేవల తార్కికవిషయములకే ప్రాముఖ్యమిచ్చి నేటి పరిశుద్ధమైన తర్కశాస్త్రమునకు మార్గదర్శకులైరి

౧ చూడు, వాస్టరీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పుట ౧౫౭

౨ దీనిని డాక్టరు రూ అనువదించెను ఇండియన్ థాట్ వాల్యుము

గంగేశుని 'తత్త్వచింతామణి' అభినవ తర్కమునకు ముఖ్య ప్రమాణవరసగ్రంథము^౨ గంగేశుని కుమారుడు వర్ణమానుడు పితృ సంప్రదాయములనే తన గ్రంథములలో ననుసరించెను 'ఆలోక' మనుషేఁ జయదేవుడు తత్త్వచింతామణికి వ్యాఖ్యప్రాసినాడు (౧౩-వ శతాబ్దము) ౧౫-వ శతాబ్దాంతమునకుఁ గాని, పదునారవ శతాబ్ద ప్రారంభమునకుఁగాని చెందిన నవద్వీపకళాశాలలో నుత్తమ గ్రంథ ముగాఁ బరిగణింపఁబడిన తర్కచింతామణి వ్యాఖ్యను వాసుదేవసార్యబౌ ముఁడు రచించెను ఇతఁడు సుప్రసిద్ధులగు శిష్యులనుగాంచిన యద్వైత వంతుఁడు, సుప్రసిద్ధి వైష్ణవసంస్కర్తయగు చైతన్యఁడు, విశ్రుత కీర్తియుఁ దర్కబండితుఁడును, 'దీధితి', 'పదార్థఖండన'౧ గ్రంథకర్త యునగు రఘునాథుఁడు, విఖ్యాతిధర్మశాస్త్రీకోవిదుఁడగు రఘునంద నుఁడు, తంత్రకర్మకాండలో నధికారపండితుఁడగు కృష్ణానందుఁడు గంగేశుఁడు నాలుగు ప్రమాణములను గూర్చియే రచించి, తత్త్వవిషయ ప్రసక్తి యేమియుఁ బెట్టుకొనకున్నను, రఘునాథుఁడు సేదాంతవిషయ ములందుఁగూడ నభిమానము చూపెను జగదీశుఁడు (౧౬-వ శతాబ్దాంతము) గిదాధరుఁడు (౧౭-వ శతాబ్దము) నిరువురు నీ కళాశాలకుఁజెందిన వారే ఆంధ్రబ్రాహ్మణుఁడైన అన్నంభట్టు, ^౨ (౧౭-వ శతాబ్దము) సనాతనాధునాతని న్యాయశాస్త్రములనుండియు, వైశేషికసూత్రముల నుండియు నొక సక్రమవ్యాయశాస్త్రమును గల్పింప యత్నించినాడు కాని యితని భావములు పురాతనశాస్త్రానుకూలములై అతని గ్రంథము

౧ ఈగ్రంథవిషయమును విద్యాభూషణుఁడు సంగ్రహముగాఁ దన వార్హరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్ పుట (౪౦౬-౪౫౩) లలో నిచ్చెను గంగేశుఁడు మిథిలానగరమునందు ౧౨-వ శతాబ్దాంతమందు జీవించెనని యాతని కుల యనుని గ్రంథములతోడి పరివయములనను, శివాదిత్యుని, హర్షుని వాక్యముల నాతఁ డుదాహరించుటలనను దెలియుచున్నది తత్త్వచింతామణిలో (౨౨ పు ౨౩౩) శ్రీహర్షుని భావములు ఖండింపఁబడెను

౨ ఈ వైశేషికతత్త్వవిమర్శనము పదార్థనిరూపణ మనుషేర 'సండిట్' (౨౪-౨౫) లోఁ బ్రచురింపఁబడెను

౩ హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౩౮౮

లైన 'తర్కసంగ్రహము' తర్కదీపిక న్యాయవైశేషికశాఖకుఁ జెందిన ప్రముఖ పరపగ్రంథములు వల్లభుని న్యాయ వివ్యాధుని న్యాయసూత్రవృత్తి (౧౭-వ శతాబ్దము) విలువగల యితరగ్రంథములు ౧

భారతీయ తర్కవిద్యావికాసములలో భిన్నదశలు గుర్తింప వచ్చును మనకు మొదటిది ఆస్వీక్షణి దీనికి మహాభారతమున న్యాయమునకు పేరుగా నొక స్థాన మీయఁబడెను అచిర కాలములో నది న్యాయముతోఁ గలిసినది, ప్రాచీనప్రమాణ గ్రంథములలోఁ దర్క సిద్ధాంతముతోఁబాటు ప్రపంచమునుగూర్చిన తత్త్వభావములు గూడ మున్నవి వాత్స్యాయి నుండిట్లు చెప్పెను, "పరమశ్రేయమును బొందుట కీ దిగువ విషయములను బూర్తిగా నెఱుంగవలెను (౧) ఎరిహరింపఁదగినది (దుఃఖము, అవిద్యారూపములైన తత్కారణములు, ఫలితములు,) (౨)దుఃఖనిర్మూలనహేతువు అనఁగా జ్ఞానము, (౩)దుఃఖనిర్మూలన సాధనము అనఁగా, తత్త్వగ్రంథములు (౪) పరమావధి లేక పరమశ్రేయము" ౨ ప్రాచీన న్యాయశాస్త్రము తర్కవిషయములను జర్పించినదిగాని, తర్కము కొఱకుఁగాదు జైనబౌద్ధశాస్త్రవేత్తల రచనలు దృష్టిలో మార్చులను గలుగజేసినవి అభినవ న్యాయశాస్త్రము, కేవల జ్ఞాన సిద్ధాంతమును గూర్చియే చెప్పును గాని, తర్కజీవిత సంబంధములను మఱచినది ప్రాచీన నైయాయీకుఁడు అర్కమునకుఁ దత్త్వమునకుఁగల సంబంధము సధికముగా గ్రహించినాఁడు తర్కశాస్త్రము విజ్ఞానమునకు విజ్ఞానవిషయముతో సంబంధమును గూర్చిన ప్రమాణ రూపములను మాత్రమే కనుఁగొనెను అభినవ నైయాయీకుఁడు జ్ఞాన సాధనమైన ప్రమాణమును గూర్చియు నిర్వచన సిద్ధాంతమును గూర్చియు సధికశ్రద్ధఁబూని, విజ్ఞానవిషయమైన స్రమేయమును ౩ బూర్తిగా విడిచిపెట్టును గంగేళ వనంతరము బయలుదేరిన తార్కికుల యుక్తిప్రయుక్తులు, నిశిత ప్రజ్ఞావాద వాచుర్యములు పొరకుటకు

౧ చైనా శివాసులలోని హిందూధర్మ శాస్త్రచరిత్రవిషయమునకుఁ జూడు సుగ్విరుఁడు చైనాశివాసులలోఁ దోపింపఁబడిన హిందూతర్కశాస్త్రము

౨ నా॥ ఖా॥ ౧౦౧

౩ లక్షణప్రమాణాభ్యాం పస్తునద్దిః

భయముగొలిపి, శాస్త్ర పరిచితిగలవారికై నను వారిభావములు దురూహ్యములై కన్నట్టును ఈ గ్రందమహాసాగరము నీచదినవారు వారి విచిత్రవాదగరిమకు దిగ్భ్రాంతులై, జ్ఞానజ్యోతిని దర్శింపలేక చీకటిలోనే తడవులాడిరి అతిసులభ విషయముల నత్యంత సూక్ష్మవాదములతో నాచ్ఛాదించిరి భేదములను దీయుటయందు సహజాసక్తిగల శార్కికబుద్ధి, సూత్రజాలములను ప్రేమించునదై జ్ఞానరహితమైన దగును శాస్త్రవిషయ పరిశీలనమువీరియై శాస్త్ర పదజాల వివరణము మిగులును భేదములను గుర్తించుటకుఁ గల్పితములైన శబ్దములు, కొన్ని సమయములలోఁ దమ లోపములను గప్పిపుచ్చుట కుపయోగించిరి ఈ గింధ్రములలోఁ గొన్నిటివిషయములలోఁ దమకుఁ దెలియని విషయములఁగూర్చి గొప్ప పాండిత్యమును బ్రదర్శించినవని చెప్పవచ్చును తమ బుద్ధియను పెండిమర చాలస్వల్పముగానే పనిచేయునని నమ్మువారైనను, దానికున్నశక్తికి సరిపోవు వియ్యమైనను నిత్యమును సమ కూరుటలేదని యింగీకరింపక తప్పదు ౧ నవ్యన్యాయము బుద్ధిని వదలునట్లుట కొరపెడిరాయివలెఁ బనికెవచ్చు ననుమాటలో సత్యములేదు

౪ న్యాయదర్శన పరిమితి

న్యాయమనఁగా నేది మనస్సు నిర్ణయముచేయుటకుఁ దోడ్పడునో అది న్యాయము ౨ 'న్యాయ' మను నదొక వాదమునకు నామాంతరమైనది ఇతరదర్శనములకంటె సధికముగా నీ వాదములగూర్చి నిర్ణయించునదే న్యాయదర్శనమని పేర్కొనఁబడినది వాదము లుచితములు, అనుచితములు వాడుకలో న్యాయ' మనఁగా ధర్మమైనది లేక తప్పు

౧ బోల్టు టొడన్ తర్కసంగ్రహము పుట ౧ కీత్ ఐ యల్ ఎ
పుట ౩౫ కాక్లరు విద్యాభాషణుడు న్యాయతిర్త్యపరిత్రకాలమును మూడు భాగములుగా విభజించినాడు ప్రాచీనదుఃక్రీ|| పూ|| ౨౫౦-క్రీ||వె|| ౧౦౦౦) మధ్యయుగ (క్రీ||వె|| ౧౨౦౦ వఱకును) అభినవదుఃక్రీ||వె|| ౧౫౦౦ నుండి, మూడు హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్ పుట ౧౩ అభినవన్యాయరక్షణమును దెలిసికొనుటకు మూడు డాక్టరులైలేళ్ళరసేను విరచితమైన ఎ స్టడీఆఫ్ మధురానాథ తత్త్వచింతామణి రహస్యము ౧౯౨౪

౨ నీయతే అనేవ ఇతి న్యాయః

లేనిది అందుచే న్యాయ మనఁగా నిర్దుష్టమైన వాదశాస్త్ర మను భావ మేర్పడెను సంకుచితార్థములలో న్యాయ మనఁగాఁ దర్కవాదమని భావము ౧ విశాలార్థములలో వస్తువులను ప్రమాణములచేఁ బరిశీలించుచే న్యాయమని గుర్తించబడెను అందుచే నిది ప్రమాణశాస్త్ర మైనది జ్ఞానము లక్షణచతుష్టయ శీలముగలది (౧)ప్రమాత (౨)ప్రమేయము (౩) ప్రమితి (౪) ప్రమాణము ౨ ప్రతిజ్ఞానక్రియయందును, దోషసహిత మైనను, దోషరహిత మైనను, మూఁడు లక్షణములున్నవి, తెలిసికొనుకర్త, దేనినిఁ గూర్చి తెలిసికొనునో యా విషయము, వీని పరస్పర సంబంధము జ్ఞానము నిర్దుష్టమో దోషయుక్తమో, నాల్గవదైన ప్రమాణముచే నిశ్చిత మగును సామాన్యముగా నిర్దుష్టజ్ఞానమున కిది ముఖ్య హేతు ఎగుచున్నది ౩

వాత్సీయనుఁడు ప్రమాణ మనఁగా జ్ఞానసాధనము లేక, “దేని పలన నొకఁడు తా నొక విషయమును దెలిసికొనుచున్నాఁడో యదియే ప్రమాణ” మని నిర్వచించెను ౪ ప్రమాణ మనఁగా ‘ఉపలబ్ధహేతువు’ ౫ లేక జ్ఞానకారణమని ఉద్వేగితకరుఁడు పలికినాఁడు తెలియువాఁడు, తెలియునది రెండును జ్ఞానకారణములు గావున నీ నిర్వచనము విశాలమైనదని యాతఁ డంగీకరించును గాని, దీనినే యాతఁ డిట్లు సమర్థించినాఁడు “ప్రమాతృ ప్రమేయములు తమ క్రియల ఫలితమును నేతొకచోఁ గాంచుచున్నవి, అనఁగా, నివి యొక ప్రమాణమును క్రియా

౧ న్యాయ భా ౧౧౧ ఒక తర్కవాక్యములోని పంచావయవములను గలిగిన విగమనము లేక నిర్ణయమునకు పరిమన్యాయ మని వాత్సీయనుఁడు వాడినాఁడు దానికే దిక్షాగుఁ ౨ న్యాయాప యవము లని వాడెను చూడు న్యా వా ౪ ౧౧౪ వాచస్పతీన్యాయసూచి యందీ ప్రకరణమును (౧౨౩౨, ౩౯) న్యాయప్రకరణమని పేర్కొనెను విశ్వనాథుఁడు న్యాయ స్వరూప మనెను చూడు న్యాయసూత్రవృత్తి (౧౨౨౫ ౧౧౩౧ ౧౧౩౮ ౧౧౪౦) మాధవుఁడు (సత సం ౧౧) దీనినే అనుమానమని యితరుల కొఱకు వాడినాఁడు

౨ ప్రకరణమ్ ప్రయణమ్ మఱియఁ జూడు వేదాంత పరిభాష

౩ న్యా వా ౧౧౧ (౪) న్యా భా ౧౧౧

౪ మరియఁ జూడు న్యా వా తా టీక ౧౧౧

ముఖమునకుఁ దెచ్చుచున్నది ప్రమాణము జ్ఞానము నిచ్చుట వలననే అన ఫలితమును జేందుచున్నది అందుచేఁ బ్రమాణమే జ్ఞానమునకు నిజమగు కారణమని గ్రహింపవలసి యున్నది ” ఎచ్చటెచ్చటఁ బ్రమాణ మున్న వచట జ్ఞాన మున్నది ప్రమాణము లేనిచోట నిఁకేమి యున్నను, జ్ఞానము లేదు ఈ విధముగాఁ బ్రమాణ ములబట్టికే బ్రధానకారణము ఇది జ్ఞానోదయాత్పూర్వము చిట్టచివర వచ్చును గ సత్యము ననుసరించిన జ్ఞానము లేక స్రమ నుదయింపఁ జేయునదే ప్రమాణమని వాదిత్యుఁడు చెప్పుటవలన నిది తర్కనిర్వచన మైనది. విషయములను గూర్చిన నిర్దుష్టమైన స్పష్టజ్ఞానమునఁ, గారణమే ప్రమాణమని జరుంతుని భావము.

జ్ఞానముయొక్క నిశ్చయమైన రూపము ప్రమాణముపై నాధార పడి యున్నది ఇతర లక్షణములైన ప్రమాత్మ ప్రమేయములు ప్రత్యక్షానుమానముల రెంటికిని సామాన్యములే ఇదేవిధముగా నన్ని రకముల జ్ఞానములకును మనస్సున కాత్మతో స్పర్శ, మూలకాంక్ష మగును ఎటుతెఱఁగుల జ్ఞానములలో నీ స్పర్శ వివిధరూపములను గలిగి యుండును న్యాయము జ్ఞానమునే గూర్చి చెప్పునదైనను, జ్ఞానమునకు ముఖ్యాధార లక్షణమైన ప్రమాణమునుగూర్చి చర్చించును

౧ వ్యా వా ౧౧౧ ఇలకొక యాక్షేపణ మిప్పును పరిశీలించఁబడును ప్రమాత్మ ప్రమేయముల వలననే ప్రమాణము జరించుచున్న దన్నచో నది ప్రమాణమునకుఁ బూర్వము నుండియుండవలెను కాని ప్రమాణ మిన్నిప్పుడే మనము ప్రమాత్మప్రమేయములను గుర్తింపఁ బ్రారంభింపవలెను ఎఱ్ఱానాధ్యపాద మనఁగాఁ బ్రమాణముతోడి సంబంధము లేనిదే ప్రమాత్మప్రమేయముల కర్థమే లేదు ఉద్దోక్తకరుణ దినంతయు నంగీకరించెను కాని ఒట్టుచెప్పినాడు ప్రస్తుత కార్యమగుచు మాత్రమే యీ హులు సంబంధించి నవిగావు వంట యిప్పుడు చేయుచున్నా లెత్తున్నా మనకారణము ఎచుకాదుఁదే అట్టి వాడుకకుఁ గారణము శబ్దమందున్న గర్భితక్రియే ఈ శక్తి దానియందెల్లప్పుడు నున్నది అదేవిధముగా ప్రమాత్మప్రమేయములనుండి ప్రమాణము జనించు చున్నదను దానితో సంబంధము లేదు ”

౨ సప్తపదార్థ ౧౫ భాగము మణియుఁజూడు న ద సం ౧౧

౩ అవ్యభిచారిణీమ్ అనందిగ్ధమ్ అర్థోపలబ్ధిమ్ న్యాయమంజరి పుట ౧౩

గ వున నది ప్రమాణ శాస్త్రమైనదిగా మనము విషయ స్వరూపమును బరిశీలించుటకు ముందు మనకుఁగల జ్ఞానోపకరణముల సామర్థ్యమును దెలిసి కొనవలెను, ఏలన “మనము కొలువవలయు వస్తువును గూర్చిన జ్ఞానము, కొలుచు కొలఁమానము యొక్క జ్ఞానముపై నాధారపడి యుండును”^౧ ప్రమాణశాస్త్రము మనకు విషయములయొక్క సమ్యక్ జ్ఞానము నిచ్చుటయేకాక, జ్ఞానముయొక్క సత్యా సత్యముల నిర్ణయించుట కుపయోగించును^౨ అది ప్రమాణ ప్రయోజనములు రెండును గలది యగుటచే దానికి సత్యమును తదౌచిత్యమును గావలసి యున్నవి ప్రపంచమునుగూర్చి మనకు నున మానసము లిచ్చు విషయములు సాధారణముగా సత్యములే యిను నిశ్చయముతో న్యాయశాస్త్రము ప్రారంభ మగును జ్ఞాన మంతయు సర్వప్రకాశకమే యనఁగా సత్యమునే చెప్పును వస్తువులను జూచి, వాని సామ్యములను గుర్తించి, నిర్ణయములు చేయుట కవకాశముండు రీతిగా మనము కల్పింపఁబడి యున్నాము మానవు లందరు నీ జ్ఞానక్రియా వ్యాపారమునఁ బాల్గొను చున్నారు వారి శ్రద్ధయు, సామంజస్యమును భిన్నాంతరువులలో నుండును వస్తుజ్ఞానము నార్జించవలెనను నుద్దేశముతో నెప్పుడు మానసిక ప్రవృత్తి కలిగినను, నది తర్కాన్వేషణమునకు యోగ్యమైన విషయ మగును సత్యాన్వేషణము మానవ వ్యాపారములో సహజముగానే యున్నది తర్కసిద్ధాంతము దానిని సృజించుట లేదు ఈ మానవ ప్రవృత్తి లక్షణమున కర్థము గ్రహించి, దానిస్వరూపమును గొన్ని సామాన్య సూత్రములలోఁ జెప్పుట యీ శాస్త్రము చేయు పని భౌతిక శాస్త్ర మేదైన నీ పనినే చేయును శరీరములోఁ బ్రాణమెట్లు వర్తించు చున్నదో యీ విధానములను శరీర శాస్త్రజ్ఞుఁడు పరిశోధించునట్లే, జ్ఞానోత్పత్తి విధానమునఁగల సూత్రములను దార్శికుఁడు ప్రకటించును శరీర వ్యాపార ప్రవర్తనమునకు శరీర శాస్త్రజ్ఞుఁడు కారణము గానట్లే, తార్కికుఁడును జ్ఞానవ్యాపారమునకుఁ గారకుఁడు గాఁడు

౧ ప్రమాణము విష్ణువు నామములలో నొకటియని ఎఱుకనాకుండు చెప్పినదాని ననుసరించి ప్రమాణపరిశీలనమున రెండు ప్రామాన్యమును బాండుశాస్త్రకారు లిచ్చిరో తెలియనగును ౨ మానాధీన మేయందీ

౩ “అచ్చు దిట్లయు ఇ జ్ఞానయొక్క రక్క శాస్త్రవిరచనము విజ్ఞాన విషయబాగవతశీలము (లాటిక్ వాల్యముగ పుటగఁ)

ప్రయోజనము, సత్యము ఖ్యాతిగా వేరనియు వానికి భిన్ననిర్ణయ రూపములు గావలె ననియు న్యాయదర్శన మంగీకరింపదు ప్రయోజనములు సత్యాంశములతో సంయుక్తములై యున్నవి, అందుచే వానిని విడిగా గ్రహింపఁ జాలము మనము నిర్విషయములై న మనస్సులతో నారంభించుట లేదు అనుభవ సంప్రదాయముల వలన జగత్స్వరూపమును గూర్చిన భావములు కొన్ని యిదివఱకే మనలో నుండి యున్నవి మతగ్రంథముల ద్వారమున మనకు సాంకర్య ముందిన జ్ఞానసాధన సముచ్చయము లభించి యున్నది మనకుఁగల జ్ఞానసాధన మార్గములకు న్యాయము వర్గీకరణము చేయును నాలుగు ప్రమాణముల మూలమున మనకు సమ్యక్ జ్ఞానము లభించు చున్నది (౧) ప్రత్యక్షము (౨) అనుమానము (౩) శాసనము (౪) శబ్దప్రమాణము (౫) శిల్పముఖండ తర్కశాస్త్రములు సాధారణముగాఁ బ్రత్యక్షమును గూర్చి ప్రసంగింపరు, కాని న్యాయశాస్త్రము ప్రత్యక్షము నొక ముఖ్యమైన జ్ఞాన మూలముగా స్వీకరించినది న్యాయ దర్శనములో సనుమానము కేంద్రస్థానము నాక్రమించినది దీనినే హేతువిద్య యనియు నందురు అనుమానవాదము యొక్క ప్రామాణ్యము నిది పరిశీలించుచుండు ఈ భావము ననుసరించి అనుమాన సిద్ధాంతమునే అనుమాన వాదమనిరి ఈ యుద్ధములో బ్రత్యక్షజ్ఞానము

౧ ఇంద్రియజ్ఞానము బ్రత్యక్షజ్ఞానమునో నొక రకము

౨ ఒకదానినుండి యొకొకటిగాని ఒకదానివెనుక నొకొకటి కాని, తెలియకొనుటకే అనుమాన మని వ్యుత్పత్తి

౩ న్యాయాన్ని చరకులు అప్రొవేదీతము బ్రత్యక్షము అనుమానము, యుక్తి యనువానిని తెలియజేయు మతయుఁ జూడు, స్థానాం నూత్రము

౪ పోల్చుట యన్ మిల్ సత్యము మతము రెండు వర్ణములలోఁ దెలియును, ప్రత్యక్షము అనుమానము (ప్రమ్ అఫ్ లాజ్ ఇంటెక్షన్ లుట)

౫ హేతువిద్య యను వర్ణము మిల్ ద్వయ (యన్ బి ఇ వాల్టము ౩౫ పుట౬౭) లితివస్తవము () ను నుయోగించబడినది హేతుజ్ఞముగఁగల గౌరవ మని యే యర్థమైనను, జైనసంఘము దీనిని ఎలాగార్థములలో వాడిరి మతయుఁజూడు మనువు ౨౭ ౧౧ మతా ఆదివర్ణము ౧, ౬౭ కొంతివర్ణము ౨౧౦ ౨౨ అభ్యుదయ వర్ణము, ౨౫ ౨౭ పూర్వ వైయాకరణములగు పాణిని కాత్యాయనుఁడు, పతంజలియు నీ యర్థమునే గ్రహించిరి మతయుఁ జూడు న్యాయ ౪ ౧౧౪

తర్కశాస్త్రమున కతీతమైనది ఇట్టి సంకుచితార్థమును న్యాయమంగీకరించదు శబ్దప్రమాణము నంగీకరించుట వలన న్యాయశాస్త్రమునకు మతమునం దాదరమును దెల్పుచున్నది ఈ చతుర్విధ జ్ఞానాధారములను గూర్చి న్యాయము మనకు మన ఉత్త్యానుగుణమైన వివరణము నిచ్చును మనో వ్యాపారీతుల నెఱుంగనిదే, మనోవిషయమైన జ్ఞానమును గూర్చి తర్కాన్వేషణము చేయుట సాధ్యముకాదు మనస్సు పురోగమన మొనర్చి యెట్లు నూత్నఫలితముల నొసంగునో విశేష వివరములతో న్యాయశాస్త్రము చర్చించును ఖట్టచేయుచు నీ పద్ధతులలోఁ గల లోపములను గూడ పది ప్రకటించును జ్ఞానసాధన చతుష్టయములో నేదో యొక దాని వలన మనకు జ్ఞానము కలుగుచున్నదను సామాన్య సూత్రీ కలణముచే జ్ఞాన సమస్య ఎరిష్కృతము కాదు సామాన్య సూత్ర ప్రతిపదిని మర్థ సమర్థా పరిష్కారము కాఁజాలదు

మానవ మీనసము జ్ఞానమును గ్రహించి పెంపొందించు సాధనములను మార్గములను గూర్చి పరిశీలించుటయేకాక, మానవ సహజమైన సత్వాన్వేషణ మార్గమునుండి మారుతోపలను బట్టు విజ్ఞానప్రమాణ క్రమములను దర్శనూక్తులలోను సూత్రములలోను ప్రకటించును మనలో నిది వఱకేయున్న జ్ఞానముయొక్క సత్వాసత్వములను బరిశీలించి నిశ్చయించు మానములే తర్కప్రమాణములు దీని సనుసరించి తర్కశాస్త్ర మునఁగా జ్ఞానసామగ్రికి విలువనుగట్టు ప్రమాణశాస్త్ర మగుచున్నది మనకుఁగలిగిన జ్ఞానము సత్యమున కెంత దగ్గరగానున్నదో చూపి యీ విధముగా నీ శాస్త్రము జ్ఞాన ప్రామాణ్యమును నిశ్చయించును సత్యసమస్యకును దత్తసిద్ధాంతమునకును సన్నిహితసంబంధమున్నది అందుచే న్యాయశాస్త్రము జ్ఞానసిద్ధాంతమును దత్తశాస్త్రమునుగూడనై యున్నది కావున న్యాయ మనఁగాఁ గేవల తర్కము కాదు, అది మనస్తత్వ, తర్క, తత్వమత చర్చలతోఁగూడిన పూర్ణజ్ఞాన ప్రమాణశాస్త్రము

౫ నిర్వచన స్వరూపము

న్యాయసూత్రము దెప్పు ననేకవిషయములను మొదటఁ బ్రతిపాదించి, తరువాత వానికి నిర్వచనములుచేసి, యనంతరము పరిశీ

లించెను. ఇతరవిషయములనుండి భేదము తెలియునట్లుగా నిర్వచన మొక విషయముయొక్క స్వరూపమును జెప్పును నిర్వచనోద్దేశ మేమనగా నొక వస్తువు పేటొక వస్తువని పొరపడుట కవకాశమున్నది కావున, నొక వస్తు వితరవస్తువుల నుండి యెట్లు భేదలక్షణములను గలిగియున్నదో చెప్పును. ౨ వస్తువుల భేదమును మనము వాని మూలరూపముల నెఱుంగకుండగనే గుర్తింపవచ్చును ఒక అసాధారణ ధర్మము కూడ నట్టి భేదమును దెలియజేయును నిర్వచనమునకు సహజములైన మూఁడు దోషములుండవచ్చును (౧) అతివ్యాప్తి ఒక వర్గమునకుఁ జెందిన లక్షణముల నితరములకుఁగూడఁ జెప్పట, ఒక గోవునకు నిర్వచనము కొమ్ములుగల జంతువని చెప్పటలో నతివ్యాప్తియున్నది (౨) అవ్యాప్తి ఒక వర్గములో నొక భాగమునకే లక్షణములను జెప్పట, గోవు కపిలవర్ణముగల జంతువని నిర్వచించుట (౩) అసంభవము, అనఁగా నిర్వచింపఁబడిన వస్తువుయొక్క ప్రధానలక్షణములను జెప్పకుండుట, గోవొక చీలని గిట్టలుగల జంతు వనుట “ఒకవస్తు పే వర్గమునకుఁ జెందునో యా వర్గమునకు సర్వసామాన్యమైన లక్షణము నుగ్గడించుచు నందు హెచ్చుతగ్గులుండ” వనునదే నిర్వచనము. అట్టి నిర్వచనము లభించుటకు, ముందొక వాతిని జెప్పి ఇతరములు భిన్నములు. నను వదములచే నన్యజాతివస్తువులను పేరుచేయుదుము ఒకజాతి, తద్విన్నముల నిర్ణయములచేఁ గల్గిన నిర్వచనమిది

౬ ప్రత్యక్ష ప్రమాణము

వివిధజ్ఞాన మూలములలో ముఖ్యతమమైనది ప్రత్యక్షము వాత్స్యాయనుఁడు చెప్పినాఁడు, ‘మానవుఁ డొక వస్తువుయొక్క జ్ఞానమును గోరినపుడు, దానినిగూర్చి యొక నమ్మదగిన వ్యక్తిగల వాగ్రూపమైన జ్ఞానముకలుగును, కాని యీ వస్తువునుగూర్చిన ప్రత్యేక లక్షణములవలనఁ గలుగు ననుమానపద్ధతిచేఁ దనకుఁ దెలిసిన విషయము

౧ ఉద్దేశ్యము లక్షణము, ఎరీజె వ్యాఖ్యా ౧, ౧, ౨

౨ వ్యాఖ్యా ౧, ౧, ౩

౩ ల్యతావచ్చేదక సమనియతత్వమ్

౪ ఇంద్రియ మనఁగా శబ్దేతరోద్భూతమ్ అని చెప్పబడెను

సత్య మగునో కాదో నిశ్చయించుకొనుచును కాని యిట్టి యనుమాన ప్రమాణ లబ్ధమగు జ్ఞానము లభించిన వెనుకనై నను, దాను దెలిసికొనిన వస్తువును స్వయముగాఁ దన చక్షువులతోఁ జూడఁ గాంక్షించును కాని యా వస్తువు చాతఁ డొకసారి కన్నులారఁ జూచినవెనుక నాతనికి సంక్షప్తి లభించును, ఆ వెనుక నింకే యితరవిధమైన జ్ఞానమును గోరఁడు, ౧ అనుమాన శబ్దములెనే ప్రత్యక్షశబ్దమును సత్యమును గ్రహించుటకును, నట్టి సత్యగ్రహణమునకు వలయు మానసిక వ్యాపారమునకును గూడ నుపయోగించఁబడినది మొదటఁ బ్రత్యక్ష మనగా నిందియజ్ఞానమును నర్థమున నుపయోగించఁబడినను, దరువాతఁ బ్రత్యక్ష మనగా నిందియ మూలమునఁగాని మఱి యితర మార్గమునఁగాని లభించు జ్ఞానమునకు నర్థమువచ్చినది. ౨ గంగేళుఁడు ప్రత్యక్షమనగా నెట్లయెదుట గోచ రింపనదని నిర్యచనము చెప్పెను. జ్ఞాన మనఁగా దేని మూలమున జ్ఞానము తెలియదు యదికాదు. అనుమానోపమాన శబ్దప్రమాణము లందు, మన కాధారములు గలవు అనుమానమునకుఁ బూర్వమున్న యాధారములు, ఉపమానమునకు సమానలక్షణములు, శబ్దమునకు సంప్రదాయము మున్నవి స్మృతియందుఁ బూర్వజ్ఞాన మున్నది ప్రత్యక్షముందు జ్ఞానము పూర్వావస్థ కాదు, దై వసాక్షాత్కార జ్ఞానము ప్రత్యక్షము, సంపూర్ణము, తత్త్వంబుంధియగు పూర్వజ్ఞాన మేదియును దానికిఁ గారణము కాదు

౧ నా థా ౧, ౧౧ ౧ ఒకే విషయము వివిధప్రమాణములవలనఁ దెలియనగును అల్పాంతము క్రమత అనుమానములచేఁ దెలియును అనలాంతము మన కొకఁడు చెప్పుటవలనఁగాని మనము చూచుటవలనఁగాని అనుమానమువలనఁగాని తెలియవచ్చును ఎవైకప్రమాణసాధ్యములు గొన్నియున్నవి యజ్ఞములక నొరము లభించినవి క్రమ ప్రమాణమువలననే తెలియవచ్చును ఒకే విషయము భిన్నప్రమాణములచేఁ దెలియ చున్నదనఁగా నొకే విషయముయొక్క భిన్నరూపములు తెలియవచ్చునని ఉద్దేశ్యం కరుణ భావించెను (నా వా ఉపోద్ఘాతము)

౨ వ్యాయసీద్ధాంతము, పుట ౭

౩ ప్రత్యక్షస్య సాక్షాత్కారిత్వం లక్షణమ్

౪ జ్ఞానాకరణకం జ్ఞానం ప్రత్యక్షమ్

ఇంద్రియ దిర్ఘచనునా, ' ఒక యింద్రియమున కొక విషయముతో సృష్టవలన లభించునది, వాగితీతము, నిర్దుష్టము సుస్పష్టము" నని గౌతముఁడు నిర్వచనము చెప్పెను.

ఇంద్రియదిర్ఘచములోఁగల భిన్నాంశముల నీ నిర్వచనము పేర్కొనుచున్నది (౧) ఇంద్రియములు (౨) ఇంద్రియార్థములు (౩) పైరెంటి సన్నికర్షము (౪) తత్ఫలితముగా జనించు జ్ఞానము ఇంద్రియాస్తిత్వ మనుమానముచేఁ దెలియునదే ఒక రంగుయొక్క జ్ఞానము నేత్రేంద్రియము లేనిదే లభింపదు. త్వక్చక్షుశ్చోత జిహ్వః ప్రాణములను నైదింద్రియములు యద్ధి లక్షణముల ననుసరించి యున్నవి. వీని కైదధిష్ఠానము లున్నవి గతి, ఆకృతి భేదములను బట్టి జాతిభేదము లైదని గ్రహింపఁబడెను అగ్నివలన నేత్రమును, నాకాశమునుండి శ్రోత్రమును, భూమినుండి ప్రాణేంద్రియమును, అనుమంద్రియమును నాయువునుండి త్వంద్రియమును గలిగి, శబ్దస్పర్శరూప రసగంధము లను గుణములను పంచభూతములు ప్రదర్శించుచున్నవి.

౧ ౧ ౪ పోల్చి ఆకృతీ మన్యు నిబద్ధములు, విషయములు గలిగి నపుడ లభించు జ్ఞానమే యింద్రియదిర్ఘచమని వచుటకు నిర్వచించినాడు. గౌతము నిర్వచనమును గంగోళులు పెక్కు హేతువులఁ జూపి ఖండించెను అలివ్యాప్తియై దెందుచే నరగా, ప్రతిజ్ఞానక్రియకు మనస్సులో విషయముగల సంయోగమున్నది సుస్పృహక యింద్రియమే, ఎ యింద్రియాద్యవకరణముతో నిమిత్తములేకుండ దేవుఁడు సర్వమును గ్రహించుచున్న దివ్యజ్ఞాన మిందులేకరదు దిద్దుమున నే యింద్రియ సర్వరూపము నిర్ణయింపఁబడును అందుచే నది ప్రవేశక వచనమగు చున్నది.

౨ ఇంద్రియములకుఁ బ్రత్యేకలక్షణము లుండుటచే నాని యర్థము నవి చూడఁ గలుగుచున్నవి కాని యవి తమ్ముఁడు చూడఁజాలవు నేత్రముక బాహ్యమస్తువుచే చూచునుగాని తమ్ముఁడొడఁబడు ఒక శబ్దము విషయము దీనికి వేరై యున్నది (న్యాయా ౨ ౬౮౨౬౯, ౭౦)

౩ న్యాయా ౨ ౧౨౪

౪ ప్రవృత్తి ను ఎదార్థము జగ మంతయు వ్యాపించుట కేదియు నవరోధము నాఁజాలదు కుద్రాదుట నేత్రముయొక్క చూపు కడ్డు వచ్చును అందుచే నేత్రము జడ ఎదార్థమే.

త్వగింద్రియముయొక్క రూపాంతరములే మిగిలిన యింద్రియములని డెమాక్రిటస్వలె జెప్ప భావము దోషయుక్తమైనదని నిరసంపఁబడినది ఎలన నొక లబంధుఁడు లంగును ఖాడఁజాలఁడుగ త్వగింద్రియముయొక్క భిన్నాంశములు, మిగిలిన యింద్రియముల లక్షణములను గలిగియున్నవని చెప్పినచో నింద్రియము లనేకము లగును కానిచో, శబ్దరూపాదు లింద్రియ గోచరములుకావని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇంద్రియ మొకటి యైనచో దిర్ఘనాకర్షణాఘాతాదిక మొకే కాలమున జరుగవలెను మరియు పృథ్వీవలన సమీపవస్తువులే తెలియును కాని నేత్రశోత్రములు దూరస్థ విషయములనుగూడ గ్రహింపఁగలవు ఇంద్రియ మొకటి యను వాదమును న్యాయము తిరస్కరించి, త్వగింద్రియముయొక్క ప్రత్యేకత నది యంగీకరించి వక్షి-క్షుక్కువకు మునస్సంయోగ మున్నపుడే తాత్కాలిక విజ్ఞాన ప్రాప్తియుండును కాని మనస్సు త్వగింద్రియమున కందుబాటులో లేనపుడు, విజ్ఞానముచీలితిమే లేదు సుషుప్త కయిట్టిదే

దిర్ఘసమనకు మనస్సు ముఖ్యాధారము ఏదేనొక పరిశీలన నుండు మన మున్నపుడు, గాలివలని శబ్దము మనకు వినబడదు, శబ్దము మన యింద్రియముతో నన్నివేశమును బొందును, జీవాత్మ, దేహ మంతటను వ్యాపించియుండును గాన, నదియు శబ్దముతో సాంగత్యమును బొందును మరియు “ఒకటికంటె బెక్కింద్రియములకు వానివిషయములతో నన్నికర్షణ కలిగినపు డన్నివిషయముల దర్శన మేక కాలమున నుండదు ఏలన మనస్సున కొకే విషయముతోడి సంపర్కమువలన నితర విషయ సంపర్క ముండదు దీనివలన దర్శనము మనస్సంపర్కము లేనిదే లభింపదని స్పష్టమగుచున్నది ౧౪ జీవాత్మ కును నింద్రియములకును సంధికూర్చునది మనస్సు ఏక కాలమున వివిధజ్ఞానక్రియలు లేమికి మనస్సే కారణమున దృశ్యములు వేగ

౧ న్యాయా ౧౫౭౫౨

౨ మాన న్యాయా ౩౨౫౩

౩ మాదు బృహ ౬ / ౧౧౯ తర్కసంగ్రహదీపిక పు ౮

౪ న్యాయా ౧౧

౫ ౧౧౧౬ ౨ ౨౪ ౩ ౨౬౩ న్యాయా ౧౧౧౬

ముగా నొకటివెనుక నొకటి దర్శింపఁబడుటచే నేకకాలముననే దర్శింపఁబడినట్లు భ్రాంతి జనించును మన మొక గుండుసూది నొక కాగితపు దొంతరలో గ్రుచ్చినచో నన్నిటి నొకసారియే గ్రుచ్చితిమని భ్రమింతుము కాని నిజమునకు సూది యొకటివెనుక నొకటి గ్రుచ్చుచున్నదిని కావున మన స్సొక యింద్రియముతోఁ గలిసియున్నప్పు డింకొకదానితోఁ గలిసి యుండింజాలదు అందుచే మన స్పృహమాత్ర పరిమాణము కలదని చెప్పఁబడినది అట్లుకాక మనస్సు సర్వవ్యాపకత్వము కలదైనచో నేకకాలమున సర్వేంద్రియములతో సంయోగము పొందకుండుటకుఁ గారణము లేదు ఒక యింద్రియ మా యింద్రియ విషయముతో నన్ని కర్షణము పొందినవెంటనే, మనస్సొ యింద్రియమునొద్దకు విద్యుద్వేగముతోఁ బోవును మఱియు, రెండు సర్వవ్యాపక వస్తువులకు సంయోగము దురూహ్యము “స్మృతి, అనుభవము, శబ్దజ్ఞులు, సందేహము, ప్రతిభ స్వప్నము, ఊహ, సుఖాద్యనుభవము మున్నగు నవి మనోఽస్తిత్వమును సూచించును”^౧ జీవాత్మపొందు జ్ఞానక్రియలు స్వప్రకాశకములుగావు కోరికలు, నూహలు మన మెఱిగినట్లే, మనము జ్ఞానక్రియలను మనస్సుమూలముననే, తెలియుచున్నాము

వాత్స్యాయనుడు మనస్సు నింద్రియములలోఁ జేర్చినాడు అంతరింగ దశలగు నూహలను, వాంఛలను, జ్ఞానక్రియలను దెలుపునట్టి అంతరింద్రియమే మనస్సు ఆకాశముననున్న సూర్యుడు, బల్లపై నున్న సిరాబుడ్డి, నాకంటె వేరైన బాహ్య ప్రపంచమునకుఁ జెందినవని వెంటనే గుర్తించుచు, సుఖదుఃఖానుభవములు, కాంక్షలు మున్నగునవాత్మసంబంధము అనియు వెంటనే గ్రహింపఁబడును^౨ జీవాత్మ, అంతరంగికదశలను మనస్సహాయముచే దర్శించును బాహ్యవస్తు దర్శన

౧ న్యాయా ౩.౨.౫౮

౨ న్యాయా ౧.౧.౧౬

౩ బాహ్యదర్శనము, సూర్యదర్శనము, లౌకికదర్శనము అలౌకిక దర్శనము ననికూడఁ జెప్పఁబడెను

మున కింద్రియములతోడూ బవసరముగా బాహ్యభ్యంతర దర్శన భేదము నిశ్చయమైనది కాదు, ఏలన, ఒక కాగితముపై వ్రాయవలెనను కోరిక, కాగితమెంత వ్రత్యక్షజ్ఞానమో, కోరికయుఁ దత్సమాన వ్రత్యక్షమే కాగితమువంటి బాహ్యపదార్థమైనను, కోరికవంటి యంతరంగవిషయమైనను, జ్ఞానసంబంధము సమానమే, రెండియందును వస్తుదర్శనము సద్యోదర్శనము, వ్రత్యక్షమునై యున్నది.

మనస్సు నేత్రాదీంద్రియములవలె నొక యింద్రియమే యనియుఁ గొలది భేదము లున్న వనియు వాత్స్యాయనమతము “బాహ్యేంద్రియములు భౌతికపదార్థ కల్పితములు, అవికొన్ని వస్తువులనే గ్రహింపఁ గలవు, అవి యుపకరణములుగా మాత్రమే పనికివచ్చును కొన్ని విశిష్టలక్షణములనే అవి గుర్తించుకొనిగలవి, మనస్సు భౌతికపదార్థము కాదు, అన్నివస్తువులను గ్రహింపఁగలదు, ఉపకరణముగాగూడ నుపయోగించును ఏ లక్షణముతో నిమిత్తములేకుండఁ జనించేయఁ గల”దని యాతఁడు పలికినాఁడు. ఉద్వేగకరుఁడు దీనిని పూర్తిగా సంగీకరింపఁడు భౌతిక పదార్థమా కాదా యను విషయ ముత్పత్తి గలిగిన వస్తువులకే చెందును, మనస్సునై యుత్పత్తి లేనిది మనస్సు సకలవస్తువులను గ్రహించు ననియు, నింద్రియములు కొన్ని నియమిత వస్తువులనే గుర్తించఁ గల్గుననియు నీతఁ డంగీకరించును ఈవిధి యభిప్రాయములో మనస్సు జీవాత్మను బోలియున్నది స్మృతి హేతు

౧ బోల్సు లాకేయొక్క బాహ్యభ్యంతర దర్శనములు సుఖానందము, సుఖానుభవ భావమునకును భేద మున్నదని ఉద్వేగకరుఁడు చెప్పినాఁడు సుఖమొక దృశ్యవిషయము సుఖానుభవముతో మనస్సంద్యోగ మున్నప్పుడు సుఖజ్ఞాన ముదయించును తృప్తి నకుఁ బల్లనిగాలికి సంయోగముకలిగినపుడు వల్లదనము కలుగును దానితో సుస్సు సంయోగము పొందినపుడు, వల్లదనముయొక్క సుఖానుభవము లభించును

౨ మనస్సు తన్నుదాను దెలిసికొను సుపకరణము వాఁడలదు ఎకకాలమున భిన్నజ్ఞాత్రయలు లేమింకైన, మనస్సున్నదని గుర్తించు ఇదియు మనస్సువలననే తెలియును కాని యివట మనస్సు తాను తనపై వర్తించుటలేదు ఏలన మనస్సునకరణముకాదు, చూడు (న్యాయ వాచాపీఠిక ౩ ౧ ౧౭) యోగాభ్యాసమునందు మనస్సును దర్శింపవచ్చునని ఉద్వేగకరుఁ డావలచినాఁడు (న్యాయ వా ౩ ౧ ౧౭)

(౩) న్యాయ భా ౧ ౧ ౪

అని సంయోగమున కది యాధారము, సుఖానుభవహేతువైన సంయోగమునకు నది యాధారముగా ప్రతి జీవాత్మకొక విశిష్టమైన మనస్సు కలదు అది నిత్యము, సూక్ష్మము, పరిమాణ శూన్యమునైనది ప్రతి జీవికిఁగల మనస్సుకటియే కాని పెక్కు మనస్సులుండవు ఒకే జీవికిఁ బెక్కు మనస్సులున్నయెడ, నేక కాలమున ననేక విధజ్ఞానములు, కాంక్షలు, నుండవలెను, కాని యిట్లు లేవు.

ఒక్కనమొక విధమైన జ్ఞానము కనుక జీవాత్మకుఁ జెందినదే, జీవాత్మకు మనస్సునకు సంబంధమొక విధముగా శాశ్వతమైనది, కాని ప్రతిమానసిక క్రియతో నట్టిసంబంధము పునఃప్రాప్త మగుచుండును జీవాత్మకు బాహ్యవస్తువునకు సహజమగు సంబంధ మున్నదని న్యాయ మతము ఒక ముద్రికయొక్క ఆకృతి లక్కపై నెట్లు ముద్రిత మగునో యిట్లే, బాహ్యవస్తువు రూపము మనస్సుపై ముద్రిత మగునని తలఁచఁబడెను ఒక బాహ్యవస్తురూప మింద్రియముపై నొత్తిడి కలిగించి, సన్నికర్షముచే నా రూపము భౌతికముగా నేర్పడి, మానసికరూపముగా నెట్లు మారునో యిది నీ బౌతిక మనస్తత్వ కేంద్రసమస్యను న్యాయ సూత్రము పరిష్కరింపలేదు ప్రకృతిశాస్త్రమెంత వృద్ధిపొందినను, నీ సమస్య నేటికీ నట్లే నిలిచియున్నది.

ఒక దిర్ఘమేర్పడుటకు దిర్ఘింపవానికి బాహ్యముగా నస్తువులుండవలెను ఈ భావమును విశ్వసించుటచే న్యాయశాస్త్రము, మనకు క్షణికిములగు సూక్ష్మపరంపరలు మాత్రమే యున్నవి, బాహ్యజగత్తు జ్ఞానహీనులకే గలదను సిద్ధాంతదోషమునకుఁ బాల్పడకుండ సురక్షితమైనది ఇంద్రియము అదనుగుణమైన విషయముతోఁ గలిసి విజ్ఞానమునకుఁ ప్రత్యక్షదిర్ఘమగును ఇంద్రియవిషయము లింద్రియములపై నొత్తిడిచేఁ గలుగఁజేయు విజ్ఞానఫలితముల పరిమాణములు గూడఁ జెప్పఁబడినవి కాని, సూక్ష్మ యంత్రసామగ్రి లేనిదే వీనిని సరిగా జెప్పుట కష్టమైనది సర్వవిజ్ఞాన క్రియలందును జీవాత్మ మనస్సంయోగమును, నింద్రియ మనస్సంయోగమును, నింద్రియవిషయ సంయోగ

మును ముఖ్యలక్షణములుగా గ్రహింపఁబడినవిని ఇంద్రియములు విషయసంపర్కము పొందినపుడు జీవాత్మలోని మార్పువలన దర్శన ముదయించును “ఇంద్రియములు విషయసంపర్కము లేకండ దర్శింపఁగలిగినచో నపుడవి గోడవెనుకనున్న వస్తువులనుగూడ దర్శింప వలెను” కాని యది జరుగుటలేదు ఉద్వ్యోతకరుని భావములో నన్ని కర్ణ మనఁగా సంయోగము కాదు, ఇంద్రియ విషయ మగుటయే అనఁగా నింద్రియముతో నొక సంబంధములోనికి వచ్చుట

విషయములు భిన్నవర్గములలో నున్నవి ఒక వచ్చగడ్డివలక యొక బ్రహ్మము, దాని వచ్చదన మె క గుణము, గుణములు వస్తువు లకు సంబంధించియున్నవి కావున వానిని వేరుగాఁ జూడఁజాలముం వస్తువులు వస్తుగుణములు వేరుగా లేని కారణముచే నవి వాని యాధార ముల మూలముననే యర్పింపవలెను ఇంద్రియేంద్రియవిషయ సంబం ధము సంయోగము, వస్తుగుణ సంబంధము సమవాయము, ఒక యుదాహరణముః కన్ను వస్తువుతోఁ బ్రత్యక్షసంయోగమును గలిగి యున్నది, ఆ వస్తు వర్ణముతోఁ బరోక్ష సంబంధమును, వస్తు జాతి భావముతో నింక నధిక పరోక్ష సంబంధమును గలిగియున్నది

ఇంద్రియ విషయసంయోగ మాటు విధములని చెప్పఁబడినది ఒక పాత్రను మనము ప్రత్యక్షముగాఁ జూచునప్పుడు కలుగునది సంయోగము ఒక పాత్రయొక్క రంగును మనము గ్రహించు నపు డది సంయుక్త సమవాయ మనఁబడును మూడవది సంయుక్త సమ వేత సమవాయము, పాత్రయొక్క వర్ణ మే వర్ణమునకుఁ జెందునో గ్రహించునది నాల్గవది సమవాయము అనఁగా నొక ధ్వనిలక్షణము నెఱుంగుట, ధ్వనికి శ్రోత్రమునకుఁ గల సహజ సంబంధము దీనివలనఁ దెలియును ౪ సమవేత సమవాయ మైదవది, ఒక ధ్వనియొక్క

౧ ౨ ౧౨౯

౨ న్యాయేంద్రియ పు ౩౩ న్యాయభాష్య ౧౧౯

౩ ఒక్క ధ్వనివిషయము అప్ ధ్వని గుణమైనను, నిరాధారముగా యర్పింపఁ బడదు

౪ ఆకర్ణనేంద్రియము శ్రోత్రకుహలములను ౫ ఆకాశము, శబ్దరూపగుణము

అక్షణమే వర్ణమునకుఁ జెందునో తెలుపును అణవది విశేషణత, వస్తుగుణ సంబంధమును సూచించును ఒక పాత్రాభావ దర్శనము దీని కుదా హరణము, ఏలన మన నేత్రమునకు భూమికిని సంయోగమై యచట నొక పాత్ర లేదను గుణమును దర్శించును ఈ సంయోగమును రెండు విధములుగాఁ జెప్పవచ్చును ఒకటి 'ఘటాభావవత్ భూతలమ్', భూమి ఘటములేని అక్షణమును గలిగి యున్నది రెండవది 'భూతలే ఘటాభావోఽస్తి - భూస్థలిపై ఘటాభావ మున్నది ఇచ్చట సంబంధము తారుమారుగాఁ జెప్పబడినది మొదటిది దాని ననుసరించి అభావము మన నేత్రముతో సంయోగము పొందిన భూమి గుణముగాఁ జెప్పబడినది, దీనినే సంయుక్త విశేషణత యందురు రెండవ దాని ననుసరించి, అభావమునకు విశేషణము చెప్పబడినది, దీనిని సంయుక్త విశేషణత యందురు ౧ ఈ భేదము అన్నియు జగత్స్వరూపమును గూర్చిన న్యాయతత్త్వ భావముల ననుసరించి యేర్పడినవి వైశేషిక దర్శనముతోఁ బాటు న్యాయదర్శనమును, ద్రవ్యములు, గుణములు, క్రియలు, సామాన్య విశేషములు, సమవాయము, అభావము నున్నవని యంగీకరించును పరిమాణము గల యొక వస్తువు స్పష్టమైన వర్ణము గల దైనచో నది దర్శింపఁబడును ౨ సంబంధ స్వరూపము సంయోగము, నేత్రము వస్తువుతో నిజముగా సంయోగమును బొందును అభి నవ న్యాయము ననుసరించి, త్వగింద్రియము కూడ రూపములు గల వస్తువులను గ్రహింపఁ గలదు గుణములు, చలనము సంయోగము యొక్క రెండవ రూపముచే దర్శింపఁబడును సామాన్య అక్షణము రెండు లేక మూడవ సంయోగ రూపము వలనఁ దెలియును, ఈ అక్షణమది ద్రవ్యమో, గుణమో, చలనమో దాని ననుసరించును న్యాయము దృష్టితో సమవాయము నొక దర్శనవిషయమే, వైశేషికులు సమవా యము నీ యర్థములోఁ దీసికొనరు అభావ మాణవ అక్షణము

పూర్వోత్తర మీమాంస అనువలబ్ధి - స్వతంత్రజ్ఞాన ప్రమాణ ముగాఁ జెప్పిరి కుమారిలభట్టు ననుసరించి, మనము ఘటాభావమును

గ్రహించునపుడు, మనకు ద్వివిధజ్ఞాన క్రియ లున్నవి, ఒకటి భావాత్మకము, భూమి యున్నది, రెండు భావాత్మకము, ఘటము లేదు ఘటాభావము భూమికి విశేషణ మనియు, నట్టి విశేషణ సంయుక్తమైన భూతలము దర్శింపఁబడు చున్నదనియు నై యాయుకు నభిప్రాయము ఇంద్రియములతో సంబంధమున్న వస్తువులే దర్శింపఁబడు ననియు నభావవస్తువుల కింద్రియ సంయోగముండదు కావున నవి గోచరింప వనియు నాక్షిపించినచో విమర్శకులు సంయోగ సమవాయములే జ్ఞాన సాధనలని పొరపడిరిని నై యాయుకుని జవాబు అభావ దర్శనమున కీ రెండు ప్రమాణములును బనికిరావు రెండు వస్తువు లున్నప్పుడే సంయోగము, అభావము వస్తువు కాదు సమవాయమును గుఱురదు, వీలన నభావ మే వస్తువు తోడను సంబంధము లేనిది యిట్లు ననుసరించి అభావ దర్శన మనఁగా నభావాస్తిత్వము కాదు, ఒక యున్న వస్తువుయొక్క లేమి, ఘటములేని భూతల దర్శనము, ఘటాభావ దర్శనమని పొరపడిరి కాని న్యాయదర్శనము ననుసరించి, అభావములు భావములవలెనే దర్శనయోగ్యములు భూతలముపై ఘటదర్శనాభావము, ఘటాభావ భూతల దర్శనమే యన్నచో నపుడు ఘటాభావ భూతలము, కేవల భూతలమా? వేరా? యను ప్రశ్న ముదయించును

౧ గుణి గుణ సంబంధమునుగూర్చిన న్యాయదర్శనభావము పిమ్మరింపఁబడినది అది సరియైన సంబంధము కాదు ఎలన నది తన సంబంధములేని రెంటి వస్తువులకుఁ గల సంబంధము కాదు సంబంధ మనఁగా రెండు వస్తువులను గలుపునది రెంటి వస్తువులతో నొకటై యుండునది, దోలు దోలును వాయించు కట్ట రెంటికి వేరైనది సంయోగము రెంటిలో నున్నదగుటచే నది యొకటే, గుణి గుణ సంబంధ మిట్టిది కాదు ఒక దండధారి విషయముతో, దండగుణము దండమునుండి వేరుకాదు దండధారి గుణము దండమును దరించినవానినుండి భిన్నము కాదు గుణి గుణములు, వస్తువులతో నేకత్వమును కలిగియున్నవి అభావవిషయములో, నది గుణి, గుణము, హడ వై యున్నది ఏలని నే వస్తువుకాని, గుణముకాని, క్రియకాని అభావము నందుండఁ జాలదు అందుచే అభావముయొక్క గుణ మభావమును దర్శింపఁజేయునొక ప్రత్యేక లక్షణము కలదని చెప్పవలెను అభావ మెట్టిసంబంధమును లేవి దగుటచే నే యింద్రియమునకును విషయము కాదు ఒకవస్తువును దర్శించుటకు, దదభావ దర్శనమునకు నొకే యవకరణము పనిచేయునని గంగేతుని భావము అభావము దర్శనాభావముచే లభించుఫలితమున దు అదియు నొక దర్శనవిషయమే

రెండు నాకటి కాజాలపు ఘటమున్న భూతలమునకు లేని భూతలమునకు బేల మున్నదన్నచో రెండును సమానముగా దర్శన విషయములే గ

నేత్ర శ్రేణి తేంద్రియములు తమ విషయములతోఁ బ్రత్యక్ష సంయోగమును పొందకుండ, దూరమున నున్నను గ్రహించునని బొద్దులు చెప్పుదురు నేత్రేంద్రియ మనఁగాఁ గనుగ్రుడ్డు గాదనియు, నందలి తేజస్సనియు సందుండి యొక కిరణముపోయి విషయముతో సంయోగము నొందు ననియు నై యాయుకుడు బదులు చెప్పెను అందుచే నమనకు దర్శనమందు, దిక్కు, దూరము, స్థానము మున్నవి ౨

బొద్దతార్కికుఁడు న్యాయసిద్ధాంతము నీ విధముగా ఖండించినాఁడు, (౧) నేత్రేంద్రియ మనఁగాఁ గనుగ్రుడ్డు దానిద్వారా మనమొక పస్తువును దర్శింతుము, కనుగ్రుడ్డు దూరమున నున్న వస్తువు నొద్దకుఁబోయి చూచుటలేదు (౨) నేత్రేంద్రియము దాని కంటఁ జాల పెద్దవస్తువులను, అనఁగా సరణ్యములు మున్నగువానిని దర్శించుచున్నది వానితోఁ బ్రత్యక్షసంయోగమే దక్కనమున కవసరమైనచో నది దుస్సాధ్యము (౩) ఒక వృక్షాగ్రమును, నది కామములో నాకసమున నున్న పండ్రుని నేత్రము చూడఁగలదు అందుచే నేత్రము వానిని దర్శించుటకు వానియొద్దకుఁ బో నవసరములేదు (౪) నేత్రము వస్తుసంయోగము పొంది నవసరములేదు, పొందిను జాలదు ఏలన నేత్ర మద్దపు తలుపులు, మున్నగువాని నెనుకకుఁబోకుండఁ జూచుచున్నది దిక్కు, యొక్కయు దూరము యొక్కయు దర్శనము ప్రత్యక్షముకాదు, కాని అనుభవముచే లభించునది ఉదయముఁడు తన కిరణావళి గ్రందమున నీ విమర్శకు సమాధాన మొసంగ యత్నించినాఁడు (౧) ఒక వస్తువును

౧ న్యాయబిందు పు ౧ న్యాయమంజరి పుటలు ౫౩ ౫౭

౨ నేత్రేంద్రియ మొకటా, రెండా యను విచిత్రసవన్య యివటఁ బరిశీలించఁబడినది రెండని వాత్సర్యాయనుఁడు తలఁచి, మన మొక పస్తువును మొదట నొక కంటిలోఁ జూచి, రెండవ కంటితోఁ జూచి, పు దా వస్తువు పూర్వదృష్టమని గ్రహించుము దీనివలన ద్రష్ట యొకఁడేయని తెలియుచున్నది ఉద్వ్యోతకదండ దీని సంగీకరి ౫౬౦ (చూడఁ న్యా భాషా వా ౩, ౧, ౭ ౧౧)

గ్రహించుటకుగాని వ్యక్తపరచుటకుగాని వస్తుసంయోగ మవసరము ఒకదీప మొక వస్తువును గాంతిమంత మొనర్చుటకు దానితో సంయోగ మును బొందును అదేవిధముగా నేత్రేంద్రియ మొక తేజోరూపము, అది కిరణరూపమునఁ బోయి విషయముతో సంయోగమును బొందును (అ) కనుగ్రుడ్డునుండిపోవు కాంతి వ్యాపించి, దృక్పథములో నున్న వస్తువునంత నాక్రమింపఁగలదు (ఆ) సమీప దూరవస్తు దర్శన కాల ములలో భేద మున్నది దానిని మన మభ్యాసములో గుర్తించుటలేదు కన్ను తెరిచినంతనే చంద్రుఁడు కలఁబడును కాంఠము కాంతియొక్క పేగ మచింత్యమైనది మన నేత్రములనుండి బయల్పడలిన కాంతి బయటనున్న కాంతితోఁ గలిసినందున దూరమున నున్నవి సమీపమున నున్నవి వస్తువు లేక కాలమునఁ గనిపించుచున్న వను వాదము సరియై నది కాదేలన, నదియే, నిజమైనచో మనకు వెనుకనున్న వస్తువులుకూడ గోచరించవలెను (ఇ) అద్దపు పెంకు మున్నగువానినుండి కాంతి పోఁగల సామర్థ్యముగలది పూర్వోత్తర మిమాంసలు న్యాయసిద్ధాంతము నంగీకరించును శ్రోత్రగర్భనము విషయములో నొకచోట బయలుదేరిన శబ్దము వాయువులో గమనముచేసి, శబ్దతరంగముల నుదయింపఁజేయును శ్రోత్రేంద్రియముతోఁ దుదిశబ్దము కలియును ఒక చోటనుండి బయల్పడలిన శబ్దచలనము తరంగచలనమును బోలియుండును, లేక నొక లవచుట్టును జిగుళ్ళను బెట్టినట్లుండును ౧ శబ్ద మేదిశనుండి ఎచ్చునో తెలియుటకుఁ బ్రతిశబ్దమునకు శబ్దోత్పత్తిస్థాన విశేషణముండును శ్రోత్రేంద్రియములోని కొన్నిభాగము లా యా శబ్దములను గుర్తించును పూజేంద్రియ విషయములో వస్తువుయొక్క అణువులు గాలిచేఁ బయనించి నాసికను స్పృశించును వస్తుదర్శన

౧ చూడు జయనారాయణ కృత నివృత్తి ౨౨౩౩ ఈ భావము కుమారిబాబు బంధించినాడు ఆకాశ మేకము “గోచరము నగుటచే రోకులందరి శ్రోత్రముల కన్ని శబ్దములు సమానముగా వినబడవలెను కనికఁ జెప్పు దున్నచో నంగు కుండవలెను మతీయు నాయువుతోఁబోవు శబ్దములు వాయువున తెదురుగాఁ బోవు శబ్దములకంటె నెక్కుడు దూరములో వినవడును, ఆకాశ మేకము, శబ్దముచే మార్పుచెందనది కావున శబ్దతరంగము లాకాశమునఁ బ్రసరించును, అందుచేఁ బైవిషయమున కర్థము చెప్పుట కష్టము

మిండిను విషయ సంయోగమాత్రమున లభించును నిద్రించువాఁడును గరతాశధ్వని విని లేచును ౧ దర్శనజ్ఞానముయొక్క స్వరూప ప్రథమలక్షణమని 'అవ్యవదేశ్య' మని గౌతముఁడు చెప్పెను ఒక వస్తువు నామముచేతనే తెలియ నవసరము లేదు నామము వ్యవహారి వినియోగము మాత్రమే, వస్తుదర్శన కాలమున దాని యవసరము ముఖ్యము కాదు జయంతుఁడుదాహించిన యొక సుప్రసిద్ధ దేశికుని భావముతో నామములతో నవినాభావ సంబంధములు గల వస్తువుల జ్ఞానమును దర్శనము వూర్తిగా నిషేధించును ఒక మానవుఁ డొక ఫలమునుజూచి, దాని స్వభావము నెఱిగినచో నదియొక దర్శనమగును, కాని యాఫల నామము నాతఁడొక వ్యక్తినుండి విన్నచో నాతనికి శబ్దమాత్రదర్శనమే లభించును ౨ నామసహితముగను, రహితముగను గూడ వస్తుదర్శనము లభించునని వాత్స్యాయనుని మతము నామ సహిత వస్తుదర్శనములో మనకు సవికల్పకదర్శనమును, నామరహితమగుదానిలో నిర్వికల్పక దర్శనమును లభించును ౩ అవ్యవదేశ్యమనగా నిర్వికల్పకము, వ్యవసాయాత్మకమనగా సవికల్పకమనియుఁ జెప్పఁబడెను

౧ న్యాయా ౨౨౬ ఇది అప్రయత్నవ్యాపారము, అందుచే దీని కారణమదృష్టమని చెప్పఁబడెను (న్యా థా ౨౧౨౯)

౨ దర్శనమంతయు వస్తువును దెలుపు నామము యని (వాగ్రూపమ్ తత్త్వమ్) శాబ్దములు చెప్పుదురు జయంతుఁడు దీనిని ఖండించివాఁడు (న్యాయమంజరి పుట ౯౯) వస్తువులు నామములు నొకటైనచో నవి కాశ్వతశబ్దములూ కల్పితశబ్దములూ యని వాచస్పతి ప్రశ్నించినాఁడు దృష్టవస్తువు లదృష్టశబ్దములు కానేరవు అని నామములును గావేసిన నామముల నెఱుఁగని చంటిబిడ్డలు వస్తువులను జూచుచున్నారు అందుచే నామార్థముల నెఱుఁగనివారు మొదట నిర్వికల్పక దర్శనములను గలిగి యుండుదురామార్థజ్ఞాన మిన్నవారైనను, మొదట నిర్వికల్పకదర్శనములే గలిగి పూర్వమెఱిగిన నామ మంతరంగమునుండి గత సంస్కారరూపమున బహుదృఢమై నిర్వికల్పక దర్శనము సవికల్పకదర్శనమగును (న్యా వా తా టీక ౧౧౪)

౩ మఱియుఁ జూచు న్యాయమంజరి పుట ౯౯ నిర్వికల్పకదర్శనము వస్తుజ్ఞానమునుగాని శబ్దమునుగాని గ్రహింపనేరదని జయంతుని వాదము శబ్దము నేలేంద్రియ దర్శన విషయముకాదు వ్యంజన వ్యంగ్యసంబంధము తెలిసి, తక్కువస్కార స్పృశి గలిగినఁగాని శబ్దము తెలియదు సవికల్పకదర్శనము శబ్దసంస్కారరూపములతోఁ

వాత్సాయనుడు నుద్వేతకరుడు నీ భేదమును స్మరించి యుండలేదు వాచస్పతి దీనిని స్మరించి, దీని మువడిశించినవాడు త్రిలోచనుడని చెప్పినాడు. అర్యాచీన తార్కికు లందరు సనగా భాసర్వజ్ఞుడు, కేశవమిత్రుడు, అన్నంభట్టు, సాంఖ్యవైశేషికవాదులు, కుమారిలుడు దీని సంగీకరించిరి గౌతముని నిర్వచనము సనుసరించి దర్శన జ్ఞానమంతయు సవికల్పకమని తోచుచున్నది మనము మన దర్శనము లన్నిటిలో ద్రష్టదృశ్య జ్ఞానములను రెంటిని గలిగి యున్నారము కావున నిర్వికల్పకజ్ఞానమున కవకాశము లేదని జైనులు చెప్పుదురు సవికల్పక దర్శనములో నొక వస్తువు యొక్క జాతి లక్షణమును, నా వస్తు వా జాతిలోని యితర వస్తువులతో నెట్లు భేదించునో యా లక్షణములును నీ రెంటి యొక్క సంయోగమును గూర్చిన జ్ఞాన మిమిడి యున్నది ఇట్టి భేదజ్ఞానము నిర్వికల్పక దర్శనమందు లేదు ౨ సవికల్పక నిర్వికల్పక దర్శనభేదము, ఒక వస్తువుతోడి పరిచయము దాని జ్ఞానము, దర్శనము వలన గలుగు నిర్ణయములకుఁ గల భేదము వంటిదని చెప్పవచ్చును

ప్రాచీన వైశేషికుల ననుసరించి, ఒక వస్తువుయొక్క సామాన్య విశేషలక్షణముల సదృశజ్ఞానమే నిర్వికల్పక దర్శన మనియు, నందు వాని భేదజ్ఞాన ముండదనియుఁ జెప్పఁ బడెను సవికల్పక దర్శనమందు రెంటి లక్షణముల భేదజ్ఞానము గలుగు ననియు, వస్తు వొక సవికల్పక

గతినయిండును నిర్వికల్పకదర్శన మట్టిది కాదు సామాన్యవిశేషాది లక్షణములఁ దెలియుటలో రెండు నొకటి భావలేనిదే దావ ముండదని భర్తృహరి కలచినాడు అందుచే నిర్వికల్పకదర్శనము, భావతో నిమిత్తమలేని దనుట నాఁక డంగీకరింపఁడు

(న్యాయ తా పీక ౧౧౪)

౧ రత్నకీర్తి తన అగోహుద్ధి క్షణభంగవద్ది గ్రంథములలో నీ రచయి నుదాహరించినాడు చూడు యం యం హరప్రసాదశాస్త్రి ప్రకటించిన ఎక్స్ బిడ్లిస్టు న్యాయ ట్రాక్టు సవికల్పక నిర్వికల్పక దర్శనముల భేదమును విశ్వనాథుడు గుర్తించి యవి యొక విషయమనకు రెండు విపరణాయము లని చెప్పెను (చూడు న్యాయ వృత్తి ౧౧౪)

౨ తర్కభాషాగ్రంథము ననుసరించి, నిర్వికల్పక దర్శనములో, జీవాత్మకు మన స్పృహంధమును, నింద్రియ మనస్పృహంధమును, నింద్రియవిషయసంబంధము నున్నను, విషయసంబంధ ముద్రానము కాని సవికల్పకములో నది ప్రధాన మగును

వర్గమునకుఁ జెందునని తెలియు ననియు నిశ్చయింపబడినది గ నిర్వికల్పక దర్శనములో వస్తువుయొక్క లక్షణములను మనము దర్శింతుము, ఇది యా లక్షణము లా వస్తువుతో చిశేషః విశేష్య సంబంధ మెట్లు గలిగి యున్నవో తెలిసికొనము సవికల్పక దర్శనమందట్టి సంబంధమును దర్శింతు మని వాచస్పతి మతము శ్రీధరుఁ డీ యిభిప్రాయము సంగీకరించినాఁడు నిర్వికల్పక దర్శనమందు మనము వస్తువుయొక్క స్వరూపమాత్ర జ్ఞానమునే కలిగియుండు మను పూర్వ వైశేషకుల భావమును ప్రభాకరుఁ డంగీకరించును సామాన్య విశేష లక్షణములను మనము గ్రహించినను, సవికల్పక దర్శనమందువలె వాసు భేము గుర్తింపబడదు ఒక వస్తువు దర్శనము, దాని సామాన్య లక్షణములు గలిగి, రెండికి సంబంధ మెట్టిదో తెలియనిదీ నిర్వికల్పక దర్శనమని గంగేశుఁడు నిర్వచించెను ఒక యింద్రియము తద్వస్తు సంయోగము గలిగి సంతనే యునఁగా సేత్రమున నొక ఘటముతో సంయోగ మైనంతనే, ఘట మే జాతికిఁ జెందునో యది దర్శింపబడదు^౧ ఘటమునకు ఘటజాతికిఁగల సంబంధ జ్ఞానము గలిగినప్పుడు మనకు సవికల్పక దర్శనము గలుగుచున్నది అన్నంభట్టు ననుసరింప లక్షణములతో నిమిత్తము లేని యొక వస్తుజ్ఞానము నిర్వికల్పక దర్శన మనియు, గుణిగుణ సంబంధ మనఁగా నామము జాతిలక్షణముల సంబంధ మును దెల్పునది సవికల్పక మనియు సన్నంభట్టు నిర్వచన మొనర్చెను^౩

సవికల్పకదర్శన విషయ విభాగమువలన, దర్శనక్రియలోని భావ నిర్ణయాంశములు వ్యక్తము లైనవి మనకు మొదట దర్శనము, తరు

౧ న్యాయకందళి పు ౧౯౦ ప్రధానరూపు, వాద్ధిపారథి మిశ్రుఁడ సవికల్పక దర్శనము స్వృతి సంస్కారిము యొక్కయు నింద్రియ విషయ వ్యాపారము యొక్కయు సమ్మేళన మని చెప్పి^౨ని సంగీకరించుడు

౨ ప్రథమతో ఘటపటత్వయోః విస్తానవగాహ్యేన జ్ఞాన జానాతే తదే^౩ నిర్వికల్పము^౪ బూహుద్ధాంతము కైవళి పు ౫౮

౩ అరణ్యకూడ నిర్వికల్పకదర్శనము శిష్యకారక మనియు సవికల్పక దర్శనము సప్రకారక మనియుఁ జెప్పెను ఇతఁడు ప్రకారత య^౫గా నొక ప్రత్యేక జ్ఞానక్రియాంశము ఈ లక్షణ మితరవస్తు జ్ఞానక్రియనుండి భిన్నమై దలి చూపును

వాత భావము, నావెనుక నిర్ణయము అభించునను సోపానవాద దోషమున కీ సిద్ధాంతము పాల్పడలేదు

అర్వాచీన న్యాయమునం దింకొక విధమైన నిర్వికల్పక దర్శన రూపము కన్పట్టుచున్నది, అది యింత తృప్తికరముగాఁ దోచదు మన విజ్ఞానమునకు మొదట గోచరించునది సవికల్పకదర్శనము, దానినుండి నిర్వికల్పక దర్శన మనునానింపఁబడును కొన్ని గుణములతోఁగూడిన సవికల్పకదర్శనమునందు విశేషణయుక్తమైన నిర్వికల్పకదర్శన మిమిడియున్నది లేకున్న సవికల్పక దర్శన మండఁజాలదు గుణముల దర్శనమును సవికల్పకమే యైనచో, గుణముల దర్శనాదిక నిరర్థక వాద మేర్పడును అట్టి నిరర్థక వాదమునుండి బయల్పడుటకు మనము నిర్వికల్పక దర్శనము నంగీకరించుచున్నాము ౧

కొందరు నైయాయకులు నిర్వికల్పక దర్శనము ననుమాన విషయముగా నంగీకరింపరు, కేవల వస్త్రస్థిత్యమునే తెలుపు విజ్ఞానమని చెప్పుదురు ౨ అది విజ్ఞాన విషయమని చెప్పవారి భావ మేమన నది యొక యివిస్పష్ట దర్శన మనియే సవికల్పక జ్ఞాన సంభూత మిది యగునని తలఁచువారు, దానిని సూక్ష్మగుణ జ్ఞానముతో సమమైనదని చెప్పుదురు ౩ అనినే వారు నిర్వికల్పక దర్శన మందురు, ఏలన నందు *అనువ్యవసాయము* లేదు

౧ బి సుల్ ౨ పుటలు ౨౨౭౩ దీపికలో సన్నంతులు చెప్పినాడు విశేషజ్ఞానం విశేషణజ్ఞానం విశేషజ్ఞానత్వాత్ దిండితి త్వాత్ విశేషణజ్ఞానం గ్రహీతం నిర్వికల్పకత్వే అనవస్తావ్రాసంగాత్ నిర్వికల్పకత్వే మతీయజ్ఞాదు, నిర్వాంతము అనవశ్య పు ౨౮ విశేషణం ప్రమేయ విషయజ్ఞానే విశేషజ్ఞానము ఘటోపాయం అను జ్ఞానమునందు, మన కింద్రియవిషయ (ప్ర) సంయోగముకాక ఘటతః విశేషణముయొక్క పూర్వజ్ఞానము కూడ మండవలెను ఈ పూర్వజ్ఞానము నిర్వికల్పక మనఁబడును ౨ది అతీంద్రియమైనది విశేషణముయొక్క పూర్వజ్ఞాన మవసరము లేదనియు మన యింద్రియములు విషయవిశేషణ మలతోఁ బ్రాప్తనంపరకము పొందుననియు పూర్వోత్తరం సహజంనా వాదము, మొట్టమొదట మనకు పుష్కలమును గూర్చిన నిర్వికల్పకజ్ఞానమే కల్గును వాదమును మన స్తత్త్వజ్ఞానము బాహ్యమటలేదు మన జ్ఞానమునకుఁ బ్రదర్శించఁగలదు నామాన్యలకిణములే మొదటివిశాల జ్ఞాన సుశుష్కతనుండి స్పష్టతకుఁ బరిణామము, ఘటలక్షణానము, తార్కికముగానే కాక, తార్కికముగా దార్శనిక పద్ధతయమునకుఁ బూర్వము

౬ ౨, వస్తుస్వరూపమాత్రా న్యాయసారము పుటలు ౩ ౪ ౮౪ ౮౯

సర్వజ్ఞానమున కారంభ సోపానము నిర్వికల్పక దర్శనమని న్యాయ దర్శన ప్రధానలక్షణము, నిర్వికల్పక దర్శనమే జ్ఞానము కాదు ఒక వస్తువు యొక్క సర్వోజ్ఞానమే యిది, అది సరియగు నర్థములో జ్ఞాన సంబంధము కాదు అది భేదము తెలియని, సంబంధము లేని, యొక విజ్ఞానావస్థ, వివేచనార్థ గ్రహణములు గాని, విషయ విభాగ విషయ సమన్వయములు గాని యందు లేవు అది ప్రకటనశక్తిలేని మూఠ త్వము వంటిది, అందు భావ సంస్కారము లేవ్వయును లేవు సవికల్పక దర్శనము, భేద సంబంధ జ్ఞాన యుక్తిమైన విజ్ఞాన రూపము ఇందు వివేకసమాలోచనా ఫలితము లున్నవి, ఇది వాగ్దాన ప్రకటనశక్తి కలిగిన స్పష్టమైన సవికల్పక దర్శనము నిర్వికల్పక దర్శనమందు జాతి లక్షణములు సంబంధములు గర్భితములై యున్నవి, సవికల్పకములో సవి సువ్యక్తము లగును ఈ భావమును పార్థసారథి మిత్రుఁ డంగీకరించినాఁడు నిర్వికల్పక దర్శనము లేక యింద్రియ జ్ఞానము, సవికల్పక దర్శనము లేక దార్శనిక నిర్ణయము రెండు నొకే దర్శన వ్యాపారము యొక్క పూర్వావర సోపానములు నిర్వికల్పక దర్శనము, ప్రస్తుతము నతిక్రమింప లేదు గావున, నది ప్రకటనశక్తి లేనిది వివేక సూక్ష్మము జేముమాటలలో, ‘అపరిణతమైన వాగ్దానమును బొందని యనుభవము’, తప్పిప్పుల భేదము దానికి వర్తించదు ౧ కాండిల్లాక్ వాక్యములో, “మనము మొట్టమొదటసారి కాంతిని జూచినపుడు, మనమే కాంతి యగుదుమే కాని కాంతిని మనము చూడము” ౨ అందుచే నట్టి అపరిణత గ్రహణమునందు దోషముండుట కవకాళము లేదు దార్శనిక నిర్ణయములో ద్రష్ట కొక గుణ మారోపింపఁబడినపుడు, తార్కిక సమన్వయేర్పడును, ఏలన మన నిర్ణయము బాహ్యవస్తుకమమున కనుగుణమైనది కావచ్చును, కాకపోవచ్చును ‘అది యొక మనుష్యుఁ’ డని మనము చెప్పునపుడు, ‘అది’ యని చెప్పనంత ఎఱకు మన జ్ఞానము యథార్థమైనదే, ‘ఒక మనుష్యుఁ’డనునది కావచ్చును, గాక పోవచ్చును ౩ సవికల్పక దర్శనము వివేకజ్ఞాన మనియు, ఖూర్వ

౧ చూడు, నీలకంధని తర్కసంగ్రహ దీపికాశ్రావణము

౨ జేమ్స్ ఫిస్చిపుల్స్ అఫ్ నైకాలజీ వాయ్సు ౨ పుట ౪ మఱియు, ఖూర్వ భా ౪ ౨౩౩ ౩ న్యాయ భా ౩ - ౩౩

జ్ఞాన సంబంధము గలదనియు, నిర్వికల్పక దర్శనము కల్పనాపొద్ధ మనఁగా నట్టి పూర్వసంబంధము లేని దనియు తౌద్ధతార్కికుల భావమై యున్నది ౧ వస్తుగుణములైన సామాన్య లక్షణము, వస్తుత్వము, గుణము, క్రియ, నామములను నిర్వికల్పక దర్శనము కలిగి యుండదు, అది కేవలము వస్తువుయొక్క స్వలక్షణమునే గ్రహించును ౨ మనతో సన్నికర్షము పొందు సత్యవస్తువు, వాగతీతమైనది, మనము ప్రకటించు నది భావసమన్వితము, అని ధర్మకీర్తి చెప్పినాఁడు దర్శనవిషయము స్వలక్షణయుక్తమైనది సవికల్పక జ్ఞానము వస్తుసామాన్య లక్షణ సమన్వితము సద్యోదర్శనములో లభించునది విశిష్టము, ప్రత్యేకము, క్షణికమునైనది దానినిగూర్చి మనము తెలిసికొనునది యొకజాతి సామాన్య ధర్మనిత్యతలు గలది ౩

మన కనుభూతమైన యొకవస్తువునుగూర్చి మనమేమైనఁ జెప్పఁ బోవు నాక్షణమందే, దాని కొక వేరు వస్తువుతో సంబంధమును గూర్తుము,

౧ బుద్ధిక్రియచే నొకవస్తువున కొక నామము నిచ్చుటే కల్పనమని ధర్మకీర్తి యభిప్రాయము అభిలాషనంసరయోగ్య ప్రతిభాసప్రతీతిః కల్పనా మాటలలోఁ గలిపి చెప్పబడు యోగ్యమైనది కల్పన ఒకవస్తువునకు దాని లక్షణములైన జాతిగుణక్రియా నామ ద్రవ్యములతో న సంబంధజ్ఞానమును గల్పన సూచించునని జయంతుఁడు చెప్పినాఁడు (న్యాయమంజరి) తౌద్ధవాచము ననుసరించి, జాతికి వస్తువునకును సామాన్య విశేషముల కును ద్రవ్యగుణములకును భేదములేదు మన సెవకల్పకదర్శనము లేని భేదములను గల్పించును గోవులేని గోజాతియు, దధుణహీనమైన గోద్రవ్యమును మఁకుఁ దెలియవు చలించు వస్తువునుండి చలనము వేరుకాదు ఒకవస్తువునకు మనము నామకరణము చేసినపుడు భిన్నవస్తువులకు సమత్వము నాపాదించుచున్నారము ఇది చైత్ర మని మనము చెప్పినపుడు ఇది యొక వస్తువునకుఁజెందును చైత్ర మొక హుటకుఁ జెందును మన వాక్యము రెంటికి సమత్వమును బ్రకటించును, అటులే ద్రవ్యమను ప్రమాణము భిన్నములైన వస్తువులకు సమానత్వమును బ్రకటించును ఇది దండ హస్త్యుడైన మనుజుఁ డను దానిలో మనుజుఁడు దండము వేరై యైనను, నాకే యాధారము నాశ్రయించియున్నవని చెప్పఁబడెను అందుచే నీ ప్రమాణములు భావకల్పితములు

౨ సజాతీయ ఎజాతీయ పరావృత్తైః స్వలక్షణం (న్యాయమంజరి, పుట ౯౭)

౩ శాస్త్రదీపిక, సామాన్యము లన్నియు ససత్యములగు భావ ల్పనలని వర్ణించినది వికల్పకారమాత్రం సామాన్యం అశీతం వా

అప్పుడావస్తువు, దాని సగభావమును గొంత కోల్పోయి, బుద్ధికల్పనాచ్ఛాదిత మగుచున్నది మనము విన్నది 'రొద' యే, అంతే సత్యము అది తుమ్మెద 'రొద' యో, అవిరియంత్రనాదమో యనునది మన యూహ మాతృప్తస్యమును రెండవసారి స్పృశించు నపుడు, బిడ్డ యొక్క జ్ఞానక్రియ పూర్వానుభవముపై నాధారపడినదే యనియు నందుచే నదియు 'శుద్ధ' మై సంబంధరహితమైనది కాజాలదనియు ధర్మోత్తరుని వాదము క్యాంటు తత్వజేత్త చెప్పినట్లు, సంబంధము లన్నియు, యథావస్తువులనుగూర్చిన భావకల్పనములనియు, వానిని, జ్ఞానవిషయములుగా మార్చుకొను విధానములనియుఁ జెప్పవచ్చును సవికల్పకదర్శనములో, మనము సత్యవస్తువునకు రూపాంతరకల్పనము చేయుదుము, అందుచే నది యసత్యమని చెప్పఁబడెను ౧ ద్రవ్యగుణ కర్మలయొక్క జ్ఞానమంతయు ససత్యమని దిజ్ఞాగుఁడు నిరసించెను ౨ బాహ్యవస్తువులు క్షణికము లగుటచే నవి తెలియునవి కావు ౩ నిర్మాణ సామర్థ్యముగల యూహకక్తి, క్షణికరంగము నొక దశావరంపరగా మార్చి, గతానుభవమునందుఁజేర్చి, భావిదశను నూచించుచున్నది విజ్ఞానప్రపంచ మనర్థము లేక ద్రవ్యశూన్యమైనది పరమార్థము లేక సత్పదార్థము మనపై నొత్తిడికల్గించు వేదనాత్మకము ౪ దీనినిగూర్చిన భావ మాయా శాస్త్రకారుల తాత్త్విక భావకలుషితములై యుండును జ్ఞాన మంతయుఁ గేవలము మానసికమను వాదము దిజ్ఞాగునిది అర్థస్వరూపము నాతఁడు నిర్ణయింపఁజూముకొనక విడిచిపెట్టెను, దృష్టాంశములు మన మెంత క్షణికమైన నొక యర్థదర్శనము చేయుచుంటిమని తెలియఁజెప్పనని యాతఁడొప్పుకొనక తప్పినది కాదు సాత్రాంతిక వాదమునం దభిమానముగల ధర్మకీర్తి, దర్శనములోని విభేదములకుఁ గారణము మానసేతరములగు నర్థము లున్నవని యంగీక

౧ నిర్వికల్పకదర్శనములోఁ గేవల బాహ్యవేదజ్ఞాన ముండునని బొద్దులు చెప్పిన భావమును క్యాంటు తత్వజ్ఞుఁ డంగీకరించఁడు పోల్పు అతని సుప్రసిద్ధవాక్యములు భావములులేని దర్శనములు గ్రుడ్డివి దర్శనములులేని భావములు కుష్మములు

౨ చూచి యుబ వైశేషికతత్వము పు ౬-౭

౩ క్షణస్య (జ్ఞానేన) ప్రాపయతుం అశక్యత్వాత్ (న్యాయంందు బీకపు ౧౬)

౪ న్యాయందు పు ౧౦౩

రించి, యవి క్షణికము అగుటచే వానినిఁగూర్చిన జ్ఞాన మసాధ్యమని చెప్పెను. వేదసలు ప్రత్యేకము అనియు, వాని మూలపదార్థము అనుమానసిద్ధము అనియు నాతని యభిప్రాయము.

బౌద్ధవాదమును నై యాయుకులు తీవ్రముగా విమర్శించిరి. జాతి నామ సమ్మిశ్రితము కాని పదమైన యింద్రియజ్ఞాన మసాధ్యమని యుద్వేగితకరుఁడు చెప్పినాఁడు. మనకుఁగిల్లు వస్తుజ్ఞానము సామాన్య లక్షణయుక్తమైనదై యుండకతప్పదు. ప్రత్యేకవస్తువులే యున్న కారణమున సామాన్య విషయము అన్నియు నూహసంభవములే. యను బౌద్ధవాదమును నై యాయుకులు తిరస్కరించి, ప్రత్యేకసామాన్య విషయములు రెండును సమానముగానే యున్నవనియు సవి సమవాయ సంబంధమును గలిగియున్నవనియుఁ జెప్పదురు. ఈ సంబంధము ప్రత్యక్షముగానైనఁ జూడఁబడును, లేదా, ప్రత్యేకవస్తువులు యధార్థ పదార్థ పర్గముల కారణము అగుట ననుమానముచే గ్రహింపఁబడును. తుదికి వస్తుస్వలక్షణమే మన విజ్ఞానమునఁ బ్రదర్శితమై విజ్ఞాన స్వరూపమును నిర్ణయించును. యధార్థపదార్థములపై మనము సంబంధము అను జొప్పించుటలేదు, సంబంధములు వానియం దున్నట్లు చూడఁబడు చున్నవి. యధార్థవస్తు పరిపూర్ణదర్శనముతో నీ సంబంధము లున్నవని మన బుద్ధి కనుగొనును. అర్థము సంబంధములు లేనిదై, జ్ఞానవిషయము సంబంధ సమన్విత మైనచో, నప్పుడు మన కనర్థవైరుధ్య మేర్పడును. మన కప్పుడు తెలిసినవస్తువు యధార్థ వస్తువుకాదు, అది ద్రష్టకును, యధార్థవస్తువునకు మధ్యవర్తియైయుండు నొక యాకృతి విశేష మగును. కాని మన మిదివఱలోఁ జూచినట్లుగా, సవికల్పక దర్శనము స్వతః నిర్వికల్పక దర్శన జాతికిఁ జెందినదే యని న్యాయ నిర్ణయమై యున్నది. సంబంధములు శూన్యమునుండి హఠాత్సంభవములు గావు. అవి నిర్వికల్పకదర్శనముతో గర్భితములై యున్నవి, సవికల్పకదర్శన మందలి సువ్యక్త మగును. సవికల్పకదర్శన విషయ మర్థశూన్యము కాదు, ఏలన నది నిర్వికల్పకదర్శనమ చేఁ గూడ గ్రహింపఁబడునని జయంతుని వాదము. పూర్వస్మృత్యంతము లున్నంతమాత్రమున

నిందియవ్యాపారమున కాటంకము కలుగదు సవికల్పకదర్శనమందలి మిశ్రమ లక్షణాస్థిత్వము తార్కికముగా లోపముకాదు దానియందుండు బుద్ధివ్యాపారము దర్శనమును బలపఱచును నిర్వికల్పకదర్శనముచే గ్రహింపఁబడుదానిని సవికల్పకదర్శనము మిశ్రమ గ్రహించుటచే నది యసత్యము కానేరదు సత్యమునకు నూత్నత్వమే లక్షణము కాదు భావాంశములు కేవల వికల్పములు కావు ప్రత్యక్ష దర్శనవిషయమైన సామాన్యలక్షణము కేవలము నామమేకాదు వీలన నది నామము లేకుండ గను గ్రహింపఁబడఁగలదు దక్షిణదేశమునుండి వచ్చిన యాత్రికుఁ డొకఁ డుత్తరదేశమునున్న యొంటెలను జూచి, వానినామము లేఱుగ కున్నను గుర్తింపఁగలఁడు వాని పే రెఱుగకున్న నాతఁడు సామాన్య లక్షణములను గర్హించును మనచేతి నాలుగువేళ్లను మనముమాచి నపుడు, వాని సామాన్య విశేషలక్షణములను రెండినిఁ దెలియుదుము మన మొక వస్తువుయొక్క ప్రత్యేకలక్షణములనే తిసికొన్నచో నప్పుడు సామాన్య విశేషలక్షణ సంబంధమును గుర్తింపము రెండవ వస్తువును జూచినప్పుడు, మొదట జూచిన జ్ఞాపకము వచ్చినయెడల నీ రెండికిని సంబంధములేని కారణముచే నట్టి స్మృతివలనఁ బ్రయోజన మేమియును లేదని జయంతుని వాద మైయున్నది మొదటిది రెండవదియు నొకే జాతికిఁజెందిన వగుటచే రెండవదాని దర్శనము మొదటి దానిని స్ఫురింపఁజేయు నన్నచో నపుడు ప్రథమదర్శనమందే సామాన్య లక్షణ ములు, వ్యక్తిగతలక్షణములు రెండునుగూడఁ దెలియునని స్పష్టమగు చున్నది సామాన్యవిశేష లక్షణముల జ్ఞానము నిర్వికల్పక దర్శన ములో నస్పష్టముగాను, సవికల్పకదర్శనమందు నుస్పష్టముగాను నుండును మన మొక ప్రత్యేకవిషయమును జూచినపుడు మనకు సామాన్యలక్షణజ్ఞాన ముదయించునను విషయములో తౌద్ధలై నను వ్యతిరేకము చెప్పరు ఇపు డుదయించుసమస్య యేమనఁగా నట్టిజ్ఞానమున కార్థారమేమి? అది ప్రత్యేకవ్యక్తి గతమైనదా, దానినుండి వేరైనదా? నిత్యమా, అనిత్యమా, దృశ్యమా అదృశ్యమా? యనునది, వీలన, మన జ్ఞానములోఁ విశిష్టత యున్నచో మన జ్ఞానవిషయములోఁగూడ నట్టి విశిష్టత యుండఁగలెను ౧ వ్యక్తిగతలక్షణముకంటె సామాన్యలక్షణము

భిన్నమైనది, అది సర్వసామాన్య లక్షణముగావున నిత్యమైనది వ్యక్తులు జనసమరణములను గలిగియున్నవి, అవి దర్శింపబడినను, సమమా నింపబడినను యథార్థములే ౨ సవికల్పకదర్శనము దర్శనవిషయ నామపూర్వస్మృతిపై నాధారపడునుగాని, విషయేంద్రియ ప్రత్యక్ష సంయోగముపై గాదను వాదము ఖండింపబడెను ఎట్లనగా సవికల్పక దర్శనమందు స్మృతియు నింద్రియ వేదనమును గలిసియున్నను ముఖ్యమైనది యింద్రియ సంయోగము స్మృతి, సహాయభూతము మాత్రమే ఒక జ్ఞానక్రియ దార్శనిక మగునో కాదో యను విషయము నింద్రియప్రకోప మున్నదో లేదో చూచితెలిసికొనవచ్చును ౧

౨ న్యాయమంజరి పుటలు ౩౦౯-౩౧౧ ౩౧౩ ౩౧౪ ౩౧౫ న్యాయవాదమును నెయింటుథామస్ భావమును, మానవుని జ్ఞానమునకు బ్రధానలక్ష్యము బుద్ధింద్రియములు గలిసి నిర్మించు ఎమర్సన్ దృష్టమగు నే త్వము, ఇంద్రియజ్ఞానము స్థూలస్మృతికలమును బుద్ధి, సూక్ష్మము సాంకర్యమునైన యేకత్వము నొసంగు జ్ఞానవిషయము నందు గూటనమగు వస్తుసారమును గ్రహించు సంతర్దర్యమును, వృద్ధగ్రహముల నిచ్చు నింద్రియజ్ఞానమును గలవు దేశాంతే చెప్పారీతి వదిలేవలయు వస్తుసారముగాదు వ్యవహారజ్ఞానవాదుల చెప్పారీతి వదిలేవల మింద్రియవిషయమునుగాదు మును వస్తువుల నెఱుఁగుదుము అవి సమూర్తములైన గుణసారములును గావు, సవాత్మకములగు రూపములును గావు, సామాన్యలక్షణములను వస్తువులమండి వేరని తలచుటవలన వస్తువులలో రెంటికీగల నిత్యసామరస్యమును గోల్పోవుచే

౧ న్యాయకందళి పుట ౧౮౩ పార్థసారథిమిత్రులు చెప్పినాడు సవికల్పమని అనువర్తేంద్రియ వ్యాపారస్య ఆయమానం అవరోక్షవభానత్యాన్ ప్రత్యక్షమేవ (శాస్త్రదీర్ఘిక పురాణ) సవికల్పకదర్శన మవరోక్షము విశదముగా గిన్నెట్టి నట్టిది ౩ దన బొద్దులు వాదింతురు అది దానికీ బూర్వమే కలిగిన నిర్వికల్పకదర్శన సంబంధ మాత్రిమననే యట్లు గోచరించును ౩ ని యా భావము నిరాధారము బౌద్ధవాదమును ప్రబాచింపఁబడును విమర్శించెను అప్పిష్టత సవికల్పక దర్శనములకే ప్రత్యేకలక్షణము గాదు దూమున గాజు, మైకా తలుపులచే సవరోధము పొందిన వస్తువులు, సవికల్ప నిర్వికల్పక దర్శనములు రెంటిలో సప్తవ్యముగానే గోచరించును పూర్వము దర్శింపబడినదానినే తిరిగి దర్శించును కారణమున సవికల్పక దర్శనములు యథార్థముగా వర్తించో నిన్ను దనుమానమును నట్టి దోషముగలదే యగును ఏలన నందు బూర్వము సర్వసామాన్య లక్షణము క్తమైనదని గ్రహించినదానినే తిరిగి తెలియ లక్షణ మున్నది బొద్దుల సద్ధాంతము సమసరించి వస్తువు లన్నియు త్తణికములు, అందుచే దర్శనమునకే యవకాశము లేదు అనుమానమందైనను, వస్తువుయొక్క విశిష్టవృత్తిత్వమును మఱియు

వస్తుయాధార్థ్యభావములను గూర్చి బోధించునట్లు నై యాయుకులకును బోధనము ప్రధానమైయున్నది. బౌద్ధులకు ముఖ్యమైనది 'ఇది యనునది, ఇది క్షణికము, వ్యక్తిగతము, దేశకాలములందు వ్యాప్తి లేనిది' 'సర్వం పృథక్' సంబంధము అన్నియు బాహ్యమునుండి చొప్పించఁబడిన యూహకల్పనలు దీనికి వ్యతిరేకముగా నై యాయుకుని దృష్టిలో, ముఖ్యమైనవి, క్షణిక గుణముగాదు, గర్భమందనేకత్వముగల పృథక్పదార్థము అది యనేకత్వమును గలిగి యున్నను నొకటి, అనేకములో నది యొకము, ఎఱివ వ్యక్తులతోఁ జొల్పిన నది యొక ప్రత్యేక వ్యక్తియే, తన మంతర్గత భిన్నతలో నది సామాన్య లక్షణ లక్షితము, ఈ సమానత్వముచే నదియొక జాతికిఁ జెందును ప్రతివ్యక్తికిని రెండు లక్షణములు నున్నవి, అణుమాత్ర పృథక్పదార్థములో భిన్నత లేదు, అది వ్యాప్తి లేనియొక కేవల సంబంధ మాత్రమే యనుట మన యనుభవములోఁ బరిక్షించుటకు వీలులేని నిరాధార విశ్వాసము ఏకత్వ భిన్నత్వము లొక పూర్ణతలోని మంతములు, అవి వేరుగా నుండుట సత్యమే యని యింద్రియ దర్శనములో వస్తుగుణములు, సంబంధములు రెండు నున్నవని యభినవ మనస్తత్వశాస్త్రము న్యాయవాదము నంగీకరించుచున్నది.

ఇంద్రియములకుఁ గలుగు వేదనారూపములే, జ్ఞానముయొక్క మూలవదార్థము అగుటచేఁ బరమ సత్యము అను భావము బాహ్యదృష్టికి గోచరించును కాని మానవుని యపరిణతానుభవమే వస్తుయాధార్థ్యమని మన మంగీకరింపఁజాలము గుట్టులుగాఁబడియున్న జాళ్ళు, కణ్ణలు, నీటుకలుఁగలిసి గృహము కాసేందు ఇంద్రియవేదనలే జ్ఞానము కాదు ప్రస్తుత క్షణమునకు మాత్రమే దెందిన వ్యక్తిగతభావమే యున్నదను సిద్ధాంతము విజ్ఞానజీవిత మంతయు నూహగానమని తలఁచి, తన బుద్ధికర్త కాత్మవాత్వయే మువసాన లక్ష్యమొనర్చును నిష్క్రియాత్మకమైన యెఱుకయే ముఖ్యమనుభవమని బౌద్ధులు చెప్పుదురు తెలిసినట్లులేదు కాని యంత మాత్రముచే ననుభవము జ్ఞానము దోషయుక్త కాదు క్షణ మందుటవలనగా, భావకల్పిత సంబంధములవలనఁ గాని, యొక జ్ఞానము నిరర్థకము గాదు, అలంకృత నిర్వికల్పక దర్శనము రెండకిని దోషియైనను వ్యాప్తిహారిక సమర్థ్యమును గూడ సమానములే

సమాలోచనము పొసగుననియు దానినుండి మనము విముక్తులముగావలె ననియు వారు బోధింతురు. వర్తమానక్షణమే సత్యమును వారి వాదదీక్ష కేవల భ్రాంతిమయము. సత్త్వాంశలోలత్వము సమాలోచనాశూన్యతకాదు. నా కెట్టయెదుటఁ గన్పట్టున దొక నారింజవండని నేను చెప్పెటలో నేనెట్టి సమాలోచన మహాపాపమున కొడిగట్టు మత్స్యాహపరపశ్చియును బ్రదిగ్బింతుటలేదు. సమాలోచనము మానవమానసమునకు అహజలక్షణము. మానవుని మనోస్థితి శూన్యమిదిరము, నందు వేదనలు ప్రవేశించుచునుటయు క్తిముకదు. ప్రతివర్తనము మన ముండ్రయియుండుట గోచరించు వేదనలయొత్తిడివలనఁ గలుగు ఫలితమే. మనకుఁ బుట్టుకతోడనే యాలోచించు స్వభావమును వచ్చినది. మనము చూచిన దానిఁ గూర్చి యాలోచింపటండ్ల నుండఁజాలము. వేదనలు స్వచ్ఛము నగుచు లభింపవు. అవియొక ద్రవ్యలక్షణములుగా మునుట గోచరించును. ఇతర లక్షణ సముదాయముతోఁగూడి యవి మనకు గర్భనమిచ్చును. శుద్ధమైన సూక్ష్మతను వర్తమాన క్షణము' స క స్తిత్వము లేదు. దేశములో నొక సూక్ష్మతసుదేశము దేశాంతగములవేఁ బరితమై 'యన్నట్లే' ప్రతిక్షణము నెడతెగని కాలప్రవాహములో అతర క్షణములతోఁ గలిసి ప్రవహించును, ఇంద్రియజ్ఞానమునుండి బుద్ధిజ్ఞానమును వేరుచేయు బౌద్ధయత్నము నిష్ఫలము, ఏలన నవి బిన్నవ్యాపారిములుగావు. ఇంద్రియవిషయ వేదనలు భిన్నరూపములుగాఁ గలిసి, జ్ఞానప్రపంచ నిర్మాణమును జేయుచున్నవి, వానికి సంబంధము లున్నవి, వానిని మన జ్ఞానముచే విడఁదీయుచున్నాము, వానిని మన జ్ఞానక్రియలచే మార్పుట లేదు. ఇంద్రియసోపానమున మనకుఁ గొంత యస్పష్టమునఁ దెలియునది బుద్ధి సోపానమున ముస్పష్ట మగుచున్నది. సత్యము సంబంధసహితము, సహితము సత్యముయొక్క పూర్ణస్వరూపము కేవల మింద్రియజ్ఞానమునకుఁ గాని, కేవలబుద్ధిజ్ఞానమునకుఁ గాని లభించునదికాదు. పూర్ణవ్యక్తి కే పూర్ణసత్యము గోచరించును.

ధర్మకీర్తి చతుర్విధదర్శనముల సంగీకరించును, ఇంద్రియజ్ఞానము, మనోవిజ్ఞానము, జీవ విజ్ఞానము, యోగిదర్శనజ్ఞానము,

ఇంద్రియజ్ఞాన మింద్రియ వ్యాపారఫలితము, మనోవిజ్ఞానము నింద్రియజ్ఞానమునకు ముఖ్యక్షణమున నుదయించు నేకసంతానమునకుఁ జెందినది అది యింద్రియవ్యాపారమున కనంతరము కల్గు రూపజ్ఞానముగా గోచరించుచున్నది, ఏలన ధర్మోత్తరుఁడు వ్రాసినాఁడు, “అక్షణం యథా నేత్రము తన పనిని మానునట్లుకు మానసికదర్శన మారంభము కాదు ఏలన నేత్రము పనిచేయు చున్నయెడల మన కింద్రియవిషయములయొక్క రూపములు దర్శన మిచ్చుచునేయుండును ఇ అంతరంగమందలి నిఖదుఃఖదర్శనములు మూడవ రకమునకుఁజెందిన స్వసంపేదనారూపములు మనము జీవాత్మ నది యనుభవించు సుఖ దుఃఖావస్థారూపములలో దర్శింతుము ఇది ప్రత్యక్షసాక్షాత్కారము, ఇందు యద్విసంసర్గంబు లేదు గావున నిర్దోషానుభవము మానసికానుభవము లన్నిటి నది యనుగమించును దర్శనము లన్నిటికి లక్షణములై గోచరించు భావావేశ సన్నిహితత్వాభిమానిత్వములు జీవాత్మ విజ్ఞాన లక్షణము లని ధర్మోత్తరుఁడు చెప్పును అర్వాచీనన్యాయము ననుసరించి, యీ లక్షణములు విజ్ఞానమునఁ బ్రవేశించు ననంతరవ్యాపారము లని భావించఁబడెను గంగేకుని యుద్దేశములో, “ఇది యొక ఘటమని నే నెఱుంగుదు”నని మనము చెప్పివచ్చుడిట్టి విజ్ఞాన మున్నదని తెలియును సవికల్పకజ్ఞాన మొక వస్తువుయొక్క జ్ఞానము మాత్రమే కాని “ఐ ఏస్తువును నే నెఱుంగుదు” నను జ్ఞానము వేరు మొదటి దానిని ‘వ్యవసాయిము’, రెండవదానిని ‘అనువ్యవసాయిము’ నందురు “ఇది యొక ఘట”మనునది జ్ఞానము, ఇది యొకఘటమని నే నెఱుంగు

1. ఎఱిచ్చ మనోవిజ్ఞానం ఉపరతవ్యాపారే చక్షుః ప్రత్యక్ష మిద్యతే వ్యాపారంబిలు యోగి యద్రూపజ్ఞానం, తత్సర్వం చక్షురైశ్చ న్యాయవిందు టీక పుట ౧౭, ౧౭వ పుట నెమను, భావము మనము రెండు రూపములలో వేదనలు గాంతుము మూలము ౧౭, ౧౭వ పుట నెమను మూలవేదన ఇంద్రియస్పంద మున్నంతవేపు మండి యింద్రియ స్పందము పోయినచో నదియుఁ గోవును కాని యది సమద్రవ్యనందలి కుపానులై, త పాను పోయినవెనుక నది కలుగఁజేసిన లరంగములు క్రమముగా కాలింపబట్టి, కాలింపబడు మూలవేదన తాను గలిగిందనెనుక నొక చిహ్నమును విడిచిపోవును అది కొన్ని ఎందర్లయలలో వింకొకవేదన నుదయించేయును అది మూలవేదన యు కలహాయక రూపము చూడు నెమస్సు నెమిక్ నైకాలి

దు"నని ౧ చెప్పట అనువ్యవసాయము ప్రతి విజ్ఞానరూపమునందు నొకపస్తువు దృశ్య మగుటతోఁబాటు జీవాత్మ వ్యాపారమును బహిర్గతమై గోచరించునని సాంఖ్యవేదాంతములు విశ్వసించును ౨ ధర్మకీర్తిసమస

౧ దీపక ౩౪

ఒకపస్తువుయొక్క జ్ఞానసూచకత్వమునుండి యా పస్తు జ్ఞానక్రియ భేదించునని చెప్పు తుమారిని భావమునకు న్యాయవైశేషికభావము వ్యతిరేకమైనది జైనులు, వేదాంతులు, కొందరు బౌద్ధులు, జ్ఞానక్రియ తప్పుదానే తెలిసికొనునని చెప్పిరి న్యాయవైశేషిక భావము ననుసరించి, జ్ఞానక్రియ, తనప్రేరేపిత ప్రసరించి, అప్పుడే దెలి కొఁజూచు అది ఎంతకాలకముకారి స్వప్రకాశకముగాదు ఒకజ్ఞానక్రియ యింకొకదానిచేఁజేకా శిత మగును ఎలన నది యప్పుడు జ్ఞానవిషయమగును (జ్ఞానమ్ జ్ఞానాంతరవేద్యం బ్రహ్మ యత్యాత్ పటాదివ) దీనినిగూర్చి తెనులిచ్చిన ఎమర్క నిట సంగ్రహముగా దేక్కొందుము (౧)నుభవము తప్పుదానే తెలియునట్లు, దైవజ్ఞాన మితరాధారము లేకుండఁ దన్నుదానే యెఱుఁగునట్లు, అట్లయొక్క ప్రతిజ్ఞాన క్రియయు నాత్మజ్ఞానసాధన అట్లు కాదేని యొక జ్ఞానమును దెలియుట కింకొకటి దానిని దెలియుటకు ఎఱొకటియు నిట్లనంతజ్ఞాన క్రియావసరముగలిగి, యీ వాదము దోషయుక్త మగును (౨)దేవుని యుడు రెండు జ్ఞానరూపము లున్నవనియు నొకటి ఎక్కము నెఱుఁగు ననియు, రెండవది మొదటిదాని నెఱుఁగు ననియుఁ జెప్పు నీలవాదము సులభముగా ఖండింపఁబడి ది రెండవ జ్ఞానరూపము దృశ్యమా కాదా, దృశ్యమైనచో దాని నదియే చూచెనా యింకొకదాచేఁ జూడఁబడెనా దాని నదియే చూచినచో మొదటిదానినే మన మిట్టి క్రికలదని చెప్పవచ్చును ఇంకొకదానిచే దర్శింపఁబడిన దన్నచో వ్యర్థవాద మగును రెండవదానిని మొదటిది దర్శించు నన్నచో కాఖాతంప్రకాశ మగును రెండవది దర్శింపఁబడక, మొదటిదానినిఁ జూచినచో మొదటిదిమాత్రము రెండవదానితో నిమిత్తములేకుండ ఎక్కము సంతను దర్శింప లేదా దైవజ్ఞానము స్వప్రకాశకమని మన మంగీకరింపవలెను విశ్వముసంతను దెలియు చుండన్నదానును దెలియును ఈ ఎవయునుచో దైవ మారవజ్ఞాన సులభ భేదములేదు న్యాయప్రకాశకత్వము విజ్ఞాన సహజలక్షణము అది సూచనవిధానమైనను దైవజ్ఞానమే నను సరే, సర్వజ్ఞుల మొక్కటి మాత్రము దైవజ్ఞానమునకు లక్షణము (౩) ప్రత్యక్షును మానములవలని సనువ్యవసాయజ్ఞాన మున్నట్లు ప్రాక్ష్యములేదు అత్యంత మనస్సంయోగ మనువ్యవసాయమునందుండు నను న్యాయశాస్త్రభావము గ్రాహ్యము కాదేని సూచనా స్థిత్తిము రుజువు కాలేదు (౪) ఒకజ్ఞాని మింకొకదానిచే దెలియఁబడునెడల, మొదటి దున్నంతకాలము రెండవ దుదయించదు ఎలన జ్ఞానక్రియ లొకదానివెనుక నొకటి వచ్చునని మొదటిది నశించినవెనుక రెండవది రా దేలన నది చూచుట శేదియును లేదు మొదటిదాని యథావము నది దర్శించు నన్నచో నది కంద్రదళయ దబ్బసమువలె క్రాంతియే యగును (౫)రెండవది దర్శింపఁబడుచో వ్యర్థవాద మగును దర్శింపఁబడినచో నదృష్ట

రించి, మన యింద్రియజ్ఞానాతితములైన పఠుర్విధ బౌద్ధసత్వములను, యద్విజ్ఞానముచే గలుషితము గానట్టియు, నిర్వికల్పకదర్శనమే యైనను, యోగదృష్టచేతనే చూడఁగలముని బ్రహ్మజ్ఞులను దర్శనము వివిధ పరిమాణములు గలది గాఢాంధకారములోని వస్తువులను పిల్లులు చూడఁగలవు, రాబందులు దూరమునుండి తమ యెరను గుర్తించును అనవరత భ్యాసనాధనముచే, మన మింద్రియాతీత దృష్టిని వికసింపఁ జేసికొని, తన్ములమునఁ బరోక్షాపరోక్ష వస్తువులను, గతభావిదశలను దూరమున మఱుఁగుపడిన వానిని సర్వంప వీలగును ఇట్టి యుత్తమ యోగిదృష్టి, యుప్రయత్న పూర్వకమైన సద్యోదర్శనము మనకు విచిత్రమైనది యోగులకు సహజమైనది మన యాశ్చర్యచకితము లైన నేత్రములకు క్లిష్టతమము నూక్షతమమునైన విషయము వానికిఁ గరతలామలకమై గోచరించును మనము చూచు విషయము యోగి దృష్టికి రూపాంతరమునొంది స్వచ్ఛమై కన్పట్టును ఈ విధముగా మనకు మిక్కిలిస్థూలదృష్టిలో నింద్రియజ్ఞానమును, మిక్కిలి నూక్ష మైన యోగిదృష్టిలోఁ బూర్ణజ్ఞానమును గలవు మొదటిది ప్రాకృత మానవుని బాల్యదృష్టి, రెండవది జ్ఞానము, రెండవ దాత్మజ్ఞాని దృష్టి, ద్విజన్ముని జ్ఞానము ఆత్మసాక్షాత్కారమున కవసరమగు తీవ్ర కృషికిఁ బూర్వము మొదటి దుండును, ఆ కృషిఫలించుటతో రెండవది లభించును అఖండజ్ఞానముతోఁగూడిన యాంతరంగిక పరిశోధనము

మై రెండవది మొదటిదాని నెట్లు చూచు అరణ్యవాస్తానము నింకొకని నాకుఁ దెలియని జ్ఞానము చూచు నన్నిమాట (౬) ఇంద్రియము లదృష్టమగు, కాని యవి వస్తువులను దెలుపును ప్లే యదృష్టద్వితీయజ్ఞానము మొదటి దానిఁ దెలుపును వాదము యుక్తము కా దేలన మొదటిది స్వప్రకాశకము రాకున్న బాహ్యవస్తువు నది తెలియఁ జేయు నను వాదమును న్యాయవైశేషిక విరుద్ధము (౬) మొదటి కమలకూర్తాంధము॥ పుట ౩౪)

౧ మతీయఁ జూడ న్యాయబిందు తీక పుటలు ౩౪ ౩౫ చూడు వైశేషికసూత్రములు ౯౩ ౧౩ బి యల్ ౪ పుట ౮౧

౨ న్యాయమంత్రి పుట ౧౩ యోగిత్వము దైవకూక్షమునఁగూడ లభించు నని భాసర్యజ్ఞుని యభిప్రాయము

నుండి యిది ప్రసవించును సర్వసమన్వయ సంపూర్ణమైన యంత్రమును యోగి దర్శించును యోగి దృష్టికిని దైవదృష్టికిని భేదము గలదు మొదటి దుత్పన్నము, రెండవది నిత్యము ౨

గంగేశుడు లౌకికాలోకిక దర్శన భేదమును జెప్పెను అలోకిక దర్శనము మూడు విధములు, సామాన్యలక్షణ జ్ఞానలక్షణ యోగములు ౩ మూడవది యోగిదర్శనము వ్యక్తులయొక్క సమానస్వభావమును జెప్పనది సామాన్యలక్షణము ప్రాచీన న్యాయ దర్శనము సామాన్యలక్షణము దర్శింపఁబడునని యంగీకరించును సామాన్యలక్షణ దర్శనమునందు బుద్ధివ్యాపారమునకుఁగల ప్రాముఖ్యమును గంగేశుడు గుర్తించెను ఒక వ్యక్తియొక్క సామాన్య లక్షణజ్ఞానమువలన నట్టి లక్షణముగల సర్వకాల సర్వదేశవ్యక్తులును మనకుఁ దెలియును అట్టి వ్యక్తి జ్ఞానము సర్వవ్యక్తులనుగూర్చియు-ధూమమునుగూర్చి యనుకొందము-తెలియుటవలన సర్వజ్ఞత్వము లభించునని భావింపవలసియున్నదను నాక్షిపణమునకు, మన మట్టి వ్యక్తుల సామాన్య లక్షణమునే తెలియుదుము కాని, వాని వరస్పరవిభేదములను గా దని విశ్వనాథుఁడు సమాధాన మిచ్చినాఁడు సామాన్యలక్షణజ్ఞాన మింద్రియజ్ఞానము కాదు, వీలన, మనము చూచిన ధూమమువంటి ప్రత్యేకోదాహరణము లేకున్నను దానిని గ్రహింపవచ్చును విశిష్ట సామాన్యలక్షణములు రెండు నవట నుండి ప్రత్యక్షదర్శన విషయము లగుచున్నవి సామాన్యము మనఃకల్పితము కాదు, విశిష్టవస్తువుల సారరూపము ఈ విశేష సామాన్యలక్షణ సంబంధస్వరూపము సమవాయ మని చెప్పఁబడెను సామాన్యలక్షణజ్ఞానము, అనుమానవిధాన ఫలితముగా ౪ సర్వసామాన్య సంబంధ

౧ ధ్యానశక్తిచే గలుగు యోగుల ఆర్షజ్ఞానమును (వైదిక యనియు చెప్పుదురు) కావీ ప్రతీత యనగా సామాన్యమానవులు స్వస్థు డప్పుడు పొందు నతీంద్రియజ్ఞానరేఖకర్థము ౨ ౧౨ పు ౨౫౮

౨ ప్రశస్తపాదుఁడు యోగిదర్శనము రెండు విధము లనెను (౧ ప్ర వృథ ౧౮౦ న్యాయకందళి వృథ ౧౯౫ మఱియుఁజూడు ఉపస్కార ౯౧ ౧౧)

౩ మఱియుఁజూడు లోగాక్షి భాస్కరుని తర్కికముది పు ౯ విశ్వనాథుని భాషావరిచ్ఛేదము వృథ ౬౨-౬౩

౪ వేదాంతపరిభాష ననుసరించి, అలోకిక ప్రత్యక్షము సంగీతరీచినచో అనుమానాద్యన్య ప్రమాణము లనవసరములగును

ముల కవశశ మిచ్చుచున్నది చందనవృక్షసుగంధమును మనము గ్రహించునపుడు మనకు జ్ఞానలక్షణ ప్రదర్శితమగును, దానిని మనము శేవల దర్శనమే చేసినపుడు, నేత్రేంద్రియవ్యాపారము పూర్వపరిమళ స్పృతిని గలిగించి మన స్పంద్యోగమును గల్పించును, ఇది వరోక్షదర్శనము దీనిని స్పృతిజ్ఞానమనియు నందురు

జై నులు దీని నొక మిశ్రమజ్ఞాన రూపమందురు ఇందు చందన దర్శనము, దాని పరిమళభావమును గలిసి యున్నవి, కాని యీ ప్రత్యక్ష వరోక్షదర్శనాంశములు తమ వ్యక్తిత్వము నీ మిశ్రమజ్ఞానము నందుఁ గోల్పోవని వేదాంతపరిభాషా గ్రంథ ముగ్గడించును నై యాయు కుండిట్టి మిశ్రమ విజ్ఞానరూపముల నంగీకరింపఁడు ప్రతిమనః క్రియయు నేకము, మన స్పృణరూపమగుటచే రెండు కార్యము లొకసారి జరుగవు అందుచే సుగంధచందనమును నేత్రేంద్రియము దర్శించుట యను క్రియ యొకే మానసిక క్రియ, తత్పూర్వము కంటికిఁ జందనము గోచరించుట, పూర్వపరిమళ జ్ఞానస్పృతి కలుగుటయు నుండవచ్చును నేత్రేంద్రియ దర్శనవ్యాపారము పూర్వసుగంధవృక్ష మను గుణము గలిగి, ప్రస్తుత సుగంధచందన దర్శనము సంభవించుచున్నది ఇందు నేత్రేంద్రియ వ్యాపారము కంటె మనోవ్యాపారమే ముఖ్యమైనది ౧ ఈ దృశ్యమున కభినవ మనస్తత్వశాస్త్రము భావసహవాససిద్ధాంతము కారణమని చెప్పును యోగజలక్షణ ధ్యానజన్యము

“నేను జూచిన ఘట మిదియే” యను వాక్యాదులందు మనకుఁ బ్రత్యభిజ్ఞాస్వరూపదర్శన మగును న్నాయ శాస్త్రకర్తలు దీనినిఁ జర్చించిరి ప్రత్యభిజ్ఞ, దర్శింపఁబడిన ఘటప్రత్యక్షజ్ఞానమును, బూర్వము చూచిన ఘటస్పృతియు నను రెండు జ్ఞానక్రియల సమ్మేళన సంజాత బ్రాంతియా? ప్రభాకరుఁడు తలంచునట్లది యొకభాగము దర్శనము, నింకొకభాగము స్పృతియునైన జ్ఞానైకరూపమా? లేక వది శుద్ధ స్పృతియా? లేక శుద్ధమైన దర్శనమా? (అనుభూతి) అది యింద్రియ మనోజ్ఞానముల నముచ్చయరూపమని బొద్దులు తలంతురు ౨ అది

౧ చూడు న్యాయమంజరి॥ పుట ౪౬౧ శ్రీధరుని న్యాయకందళి॥ పు ౧౧౭

౨ మతీయజూఢ, బుడసె॥ ౧ ౧౪

కేవల మింద్రియ జ్ఞానమును గాదు, కేవల మనోవిజ్ఞానమును గాదు, ఏలన దాని కారణము కేవల మింద్రియ పేదనయే కాదు, ఏలన భూతకాల వస్తువుతో నింద్రియ సంయోగ ముండదు, మఱియు నదియొక సంస్థార మును గాదు, ఏలన నీ ప్రత్యభిజ్ఞయందు “ఇది” యను విజ్ఞానము నున్నది అది రెంటియొక్క మిశ్రమమునుగాదు, ఏలన రెండు వ్యాపార ములు భిన్నములు, రెండు భిన్నఫలితములను గలిగి యున్నవి ప్రత్యభిజ్ఞానరూపము కేవల మేక జ్ఞానక్రియా రూప మన్నచో, దాని విషయస్వరూప మెట్టిది? అది భూతవిషయము కా దేలన, నప్పుడు స్మృతి కిని ప్రత్యభిజ్ఞకును భేద ముండదు అది యొక భావివిషయమునుగాదు, ఏలన నప్పుడు ప్రత్యభిజ్ఞయు నూహకల్పనయు నొకటి యగును, అది యొక వర్తమాన విషయమును గాదు, ఏలనఁ బ్రత్యభిజ్ఞ యనగా నొక ప్రస్తుత వస్తువును, పూర్వవస్తువుగా గుర్తించుట, అందుచే నది భూత వర్తమాన భవిష్యద్వస్తువును తాత్పర్యవిరుద్ధ ప్రసంగ మగును అందుచే నై యాయుతుఁడు ప్రత్యభిజ్ఞ యనగా నొక విశేషణ యుక్తమైన దర్శన మును, దీనివలన వర్తమాన వస్తుజ్ఞానము, పూర్వస్మృతిజ్ఞాన విశేషణ యుక్తమై లభించును మన మొక వస్తువును జూచి యది మనము పూర్వము చూచినదే యని గుర్తించుము యి పూర్వోత్తర మీమాంసా వాదు లీ సిద్ధాంతము సంగీకరింతురు జైనులు ప్రత్యభిజ్ఞావస్థ, అస మ్మిశ్రిత మయును, దర్శనమునకును, స్మృతికిని భిన్నమైన లక్షణము కలదని వాదించిరి ప్రతిదర్శనము నొక యనుమానాంశమును గలిగి యున్నది మన మొక వృక్షమును జూచినపుడు, మనము నిజముగా వృక్షములోని యొక భాగమునే (ఏకదేశము) చూతుము ఇంద్రియాను భవమును, భావార్థముతో మేళవించి, వృక్షమును దర్శింతుము ౨ పూర్వము వృక్షమునంతను జూచిన స్మృతియు, నాస్మృతి వలన నిప్పుడు చూచిన భాగమును గలిపి, మన మొక యనుమాన జ్ఞానమునుగాంతుము. ఇది ప్రతిదర్శనము యొక్కయు లక్షణము స్మృతియు, ననుమాన మును సహాయకములు, ఇంద్రియానుభవము ప్రధానము ఇంద్రియ సంయోగముచే మనకెట్టి మానసికదశ కలిగినను నది యొక దర్శన మగును స్మృత్యనుమానాద్యంశము అందేమి కలిసిన నిబ్బంది లేదు

౧ చూడు న్యాయమంజరి పుటలు ౪౪౮ ౪౯౦ మితభాషణి (విజయనగరము సంస్కృతహావళి) యిట్లుచెప్పును యం దేవచక్ర ఇతి అతీత వర్తమాన కాల విశిష్ట విషయకం జ్ఞానం ప్రత్యభిజ్ఞా ౨ నా. బా॥ ౨,౧,౩౦ ౨,౧,౩౧-౩౨

గౌతముని యింద్రియజ్ఞాన నిర్వచనము దానిని వివర్యయ దోషరహిత లక్షణయుక్త మొనర్చినది సకలేంద్రియ దర్శన ములును నిర్దుష్టములు గావు మన సహజదర్శనమందీ యంశము లున్నవి (౧)దర్శనవిషయము (౨) బాహ్యవరణము, నేత్రేంద్రియ వ్యాపారమునందుఁ గాంతి మున్నగునవి, (౩) విషయమును దర్శించు నింద్రియము (౪) జీవాత్మ ఇందేది సక్రమముగా లేకున్నను దర్శనదోషములు గలుగును బాహ్యవస్తు దోషములకుఁ గారణములు చలనము, సామ్యమును గావచ్చును సామ్యమువలన ముత్తైపు చిప్పును వెండిగాఁ జూతుము కాంతి మందగించినచో వస్తు వస్పష్టముగాఁ గోచరించును మనకు నేత్రరోగాది దోషము లున్నచో మన దర్శనమును దోషయుక్త మగును మన స్పన్యధా వర్తించుచున్న యెడలను, లేక మన జీవాత్మ భావోద్రిక్తమైనను, భ్రాంతిజనించును ౧ భ్రాంతి హేతువులు మూడు రకములు (౧) ఇంద్రియదోషము, స్వర్ణవర్ణకలుఁత నేత్రము, (౨) సంప్రయోగ దోషము, అనగా నొక వస్తుభాగమే గోచరించుట (౩) సంస్కారదోష మనగా, మానసిక వ్యాపారదోషము, అనవసరములైన స్మృతులు సవ్యదర్శనమును నిరోధించుట మన మొక రజ్జువును జూచుచున్నపుడు పూర్వ సర్పస్మృతి వలన సర్పభ్రాంతి కలుగుచున్నది ౨

స్వప్నము లింద్రియవిషయ లక్షణములు గలిగియున్నవి అవి బాహ్యభృంతరములు ఇంద్రియప్రకోపములచే సంతరంగమందడఁగి యున్న సంస్కారములను బున రుజ్జీవింపఁజేసి, తన్మూలమునను, పూర్వజీవిత పుణ్యపాపములవలనను నవి జనించును ఆరిస్టోటల్³ కూడ సంగీకరించిన భావిదశా సూచకములగు స్వప్నములు విదేహ జీవుల ప్రవర్తనముచే లభించుచున్నవని చెప్పఁబడెను

జీవాత్మకుఁ గేంద్రాంగమైన మనస్సుతో సంయోగము కలిగి, పూర్వానుభవముయొక్క అంతరంగికసంస్కారముల సాహాయ్యమున

౧ న్యాయమంజరి. పుటలు ౮౮ ౨౯, ౧౭౩

౨ న్యాయమిందు టీక పు ౧౨

౩ గోంపెర్గ్ గ్రీక్ థిలెకర్సు వాద్యము ౪ పు ౧౮౩

స్వప్నము బుద్ధియించునని కణాదసిద్ధాంతము ౧ ఇంద్రియములు నిద్రావశములై నిర్వాప్తపారములై, ౨ మనః కల్పితములగు నాంత రంగికదర్శనములవలన స్వప్నము బుద్ధియించునని ప్రశస్తపాదు నభి ప్రాయము పూర్వజ్ఞానసంస్కారము వలనను, దేహనారోగ్యావస్థల వలనను, సదృష్టశక్తులవలనను స్వప్నములు జనించు ననియుఁ జెప్పఁ బడెను స్వప్నములు కేవలము పూర్వానుభవ పునఃప్రదర్శనములు గావనియు నవి జీవకేంద్ర ప్రకోపము లనియుఁ జ్రీధరుని మతము స్వప్నము లందింద్రియ వ్యాపారముకూడ నుండునని యుదయనాచార్యు నభిమతము తన తాత్త్వికసిద్ధాంతము ననుసరించి, ప్రభాకరుఁడు గతానుభవ పునఃప్రకటనములే స్వప్నములనియు, నవి స్మృతిప్రమోహ ములచే వర్తమానదర్శనములుగా గోచరించుననియుఁ జెప్పినాఁడు స్వప్నజ్ఞానమునకును, స్వప్నాంతికజ్ఞానమునకును భేదమున్నది, స్వప్నాంతికజ్ఞానమున స్వప్నవిషయమే యెఱుకకు వచ్చును త్రాంతి రెండు విధములు, అధిష్ఠానములు గలది, లేనిది ఒక సుందరియందు వ్యామోహబద్ధుఁడైన వ్యక్తి, సర్వత్ర యామెరూపమునే దర్శించునను నీ యుదాహరణము నిరధిష్ఠానత్రాంతిని దెలుపునని శ్రీధరుఁడు చెప్పి నాఁడు ౪

అనుమానము

అనుమానమనగా 'అను-మానము' పరిమాణమును గొలుచునట్టిది అది యొకజ్ఞానమునుండి ప్రసరించు నింకొకజ్ఞానము లింగజ్ఞానమునుండి లింగిజ్ఞానము సంభవించును ప్రత్యక్షానంతరజ్ఞాన మనుమానమనియు జెప్పఁబడెను 'ప్రత్యక్షజ్ఞానము లేనిదే యనుమాన ముండ'దని వాత్సవ్య యనుఁడు భావించినాఁడు ఒక ద్రవ్య నిష్పను ధూమమును సంబంధము గలవని చూచి, యింకొకసారి ధూమమును జూచినచో నగ్నియున్నదని

౧ వైశేషికసూత్రములు ౯, ౨, ౬-౭

౨ వ ప్ర పుట ౧౨౩ ఉపస్కార ౯, ౨౭

౩ మనోమాత్రప్రభావం స్వప్నజ్ఞానమ్

౪ న్యాయకందళి పు ౧౭౯

యనుమానించును ౧ ప్రత్యక్షానుమానజ్ఞానములకుఁ గొన్ని భేదముల నుద్ఘోషింపఁడు పేర్కొనినాఁడు (౧) యోగిదిర్బనముతప్ప ప్రత్యక్ష మంతయు నొకే రూపము, అనుమానమున పై విధ్యముగలదు (౨) ప్రస్తుతవిషయములకు సంబంధించినదియు, నింద్రియముల కందు బాటులో నున్నదియును మాత్రమే ప్రత్యక్షము, అనుమానము త్రికాల సంబంధి (౩) అనుమానమునకు సామాన్యసంబంధస్పృతి లేక వ్యాప్తి యుండవలెను, ప్రత్యక్షమున కట్టి దవసరము లేదు ౨ ప్రత్యక్షదర్శనము సాధ్య మగునేని యనుమానమునకుఁ దావు లేదు ౩ ప్రత్యక్షదర్శన విషయజ్ఞానమునకు విశేష మాలోచనావసరములేదు ౪ “ఏమియుఁ దెలియని విషయములఁగూర్చికాని, స్పష్టముగాఁ దెలిసిన విషయములఁ గూర్చికాని యనుమానమునకుఁ బనిలేదు, సంశయాస్పదవిషయము లను గూర్చియే యనుమానము వనిజేయును” ౫ ప్రత్యక్షదర్శనమున కలభ్యమైన వస్తుభాగములనుగూర్చి యనుమానము తెలుపును మనము చూచినది దానితో సంబంధముగల చూడనిదానిని సూచించును తన న్యాయసారమునందు భాసర్యజ్ఞాన దనుమాన మనఁగా నింద్రియముల కందుబాటులో లేని యొక విషయమును దెలియఁజుచుననియు, నట్టి విషయమున కింద్రియావరణములోని వస్తువులతో సంబంధముండు ననియు నిర్వచనముల చెప్పెను శివాదిత్యుఁ జనునసరించి గంగేతుఁ డొక జ్ఞానమునుండి లభించు నింకొక జ్ఞానమే యనుమాన మని నిశ్చయించెను

గౌతముఁ డనుమానము మూడు విధములని చెప్పెను పూర్వవత్, శేషవత్, సామాన్యతో దృష్టమ్ ౮ ఈ వర్గీకరణము నుండి వాత్సాయ నుఁడు కొంత భేదమును జూపెను అనగా వాత్సాయనునికే బూర్వమే

౧ న్యాయా|| ౨, ౧, ౩౪ ౨ న్యాయా|| వా|| ౨, ౧, ౩ ౩ ప్రత్యక్షతా దనుమాన ప్రవృత్తేః (శంకరుఁడు డి యన్ ఏ) ౪ పదోఽయ మితి శ్లాఘం నియమః కోన్సపేక్షతే ౫ న్యాయా|| ౧, ౧, ౧ ౬ రత్ననింతామణి|| ౨౭ పు ౨ పోల్చు మాణిక్యమండి యిచ్చిన అనుమాన నిర్వచ ము సాధనా త్పాద్యవిజ్ఞానమ్ (పరిక్షయజ్ఞానమ్) ౭ సత్త దార్థి పు ౧౫౬

౮ పూర్వమే సమా|| ము ౧౭ ౨ ౧౭ - - , - ౫౬ ౧ ౨౩ ౩౭

న్యాయసూత్రముల వివరణములో భిన్నాభిప్రాయములున్నవని తెలియుచున్నది అనుమానమునందు మనము దృష్టమగుదాని నుండి తత్సంబంధమైన యదృష్టమగు దాని యొక్క గమింతుము ఈ దృష్టాదృష్ట వస్తు సంబంధము త్రివిధము అదృష్టవస్తువు దృష్టవస్తు కార్యమా? కారణమా? లేక రెండు నింకొకదాని కార్యములా? యను విషయములచే నీ భేదము వచ్చును మనము మేళములను జూచి వర్ణించునని తలచుట పూర్వవ దనుమానము ఇచటఁ బూర్వ వస్తువును జూచి వరము నూహింతుము ఇంతేకాక, పూర్వానుభవ మంతయుఁ గూడ నిం దుపయోగించును హింగిస యేదీని జూచి, వర్షము కురిసి యుండవలెనని తలచునప్పుడు శేషవ దనుమానము ఇచటఁ గార్య మును జూచి కారణము నూహించితిమి వస్తు ద్వంద్వములో నొకదాని పలన నింకొకదానిని, యొక ఎస్తువులో నొక భాగమునుండి యింకొక దానిని, లేక కాని వానిని పేరుచేయుట వలన లభించు దానిని ననుమానించు జ్ఞానముకూడ నిందే చేరును శబ్దస్వరూప మొక గుణమును ననుమాన మిట్టిదని చెప్పఁబడిన శబ్దము సామాన్యవిశేషనమవాయుద్రవ్య క్రియలలో నేదియుఁ గాదనియు నందుచే నది యొక గుణమనియు నిర్ణయింతుము ఒక కొమ్ములుగల జంతువును జూచి, దాని కొక తోకయు నున్నదని యనుమానించుట సామాన్యతో దృష్టాన మానమగును ఇది శేషల కారణధర్మముపై నాధారపడ లేదు అనుభవ సామాన్యస్వభావముపై నాధారపడినది ఉద్వేగతకరుండు దీని సంగీకరించి, కొంగలు కనబడుటచే నొకచోట నీ రున్నదను నుదాహరణము నీ యనుమానమును సూచించుట కొసంగియున్నాడు ఇంద్రియాతీత విషయములఁ దెలియుటకఁగూడ నిది యుపయోగించును

౨౨౭ ఇందుఁ బూర్వ శేషకట్టములు తర్కవాక్యమునందలి పూర్వోత్తరభాగములను సర్వములో వాడఁబడినట్లు తోచును, దీని యర్థమును గార్య కారణములుగా న్యాయము భావించెను (చూడు అచార్యద్రువుని త్రివిధమ్ అనుమానమ్, ఓరియంటల్ కాన్ఫరెన్సు ప్రొ'డింగ్సు పూనా పుట - ౬౫)

౨ ఈయర్థ మసంభవమని శివ వండితు సభిప్రాయము

సూర్యుని వివిధ ప్రదేశములలోఁ జూచి, సూర్యునికిఁ జలన మున్నదని యనుమానింతుము సూర్యచలనమును మనము చూచియుండలేదు రాగద్వైపాది గుణములను జూచి, అత్త యున్నదని గుర్తింతుము, కాని యాత్మ దృష్టముగాదు ౧

ఈ యుదాహరణముల వలన వ్యాప్తి లేక భిన్నవస్తుసంబంధావ సర మున్నదని స్పష్టము ప్రతి వ్యాప్తియందును వ్యాపక వ్యావ్యము లున్నవి ఒక విషయికిఁగల యొక గుణము వేరొక గుణముతో వ్యాప్తి లేక నిత్యసంబంధమును గలిగియున్న సత్యముపై నాధారపడి యను మాన నిర్ణయ మేర్పడును పర్యతము నుండి ధూమమును జూచి, పర్యతము మండుచున్నదని నిశ్చయింతు మేలన ధూమాగ్నులు సర్వ సామాన్యముగాఁ గలిసి యుండునని మనకుఁ దెలియుఁను, మధ్యమ వధమైన ధూమము అనగా లింగపరిశీలనము వలన దూమము గల వస్తువుకూడ నగ్నిని గలిగి యున్నదని మనము తెలిసికొందుము ఉద్వేగతకరు ననుసరించి, స్మృతి సాహాయ్యముతోఁగూడిన లింగముపై

౧ భిన్నకాలములలో భిన్నప్రదేశములలోఁ గన్పించుచున్న కారణమున సూర్యుని కి గతి యున్నదని చెప్పు వాక్యాయనఁడిచ్చి యనుమానోదాహరణము సమంజసము కాదని యుద్వేగతకరుఁడు ఖండించినాఁడు ఏలన మనము సూర్యగోళములోని భిన్న భాగములనే చూచుచున్నాము కాని, సూర్యగతిని జూచుటలేదు పూర్వవత్ శేషవత్ సామాన్యతో దృష్టమను త్రివిధానుమానముల సద్యోతకరుఁడు వేరగాఁ జూడక సక్రిమ మైన యొక యనుమానమున కవి యపాంగములని తలచిన సంగతిని మనము మఱువ రాదు (౧) పూర్వవత్తనగా మధ్యమాంగములేక హేళపు, పూర్వలేక సాధ్యలేక నున్న తాంగము ననుసరించవలెను (౨) శేషవత్తనగా మధ్యమాంగ మున్నతాంగము నితర శేష పద్ధిషయములలోఁ దప్పక యనుసమించునని చూయుండవలెను (౩) సామాన్యతోదృష్టా యుగా సామాన్యతః అద్భిష్టా యని విఘాతించి, మధ్యమాంగము సాధ్య సాధ్య భావములకు నమానము కారాదని యర్థము చెప్పినాఁడు వీనికిం దియిడియున్నవని నూత్రతములోని చ శబ్దమువలన నిర్ణయించి, ప్రత్యక్షశబ్దప్రకారా విరోధములు కాని లక్షణములుండవలెనని చెప్పెను ఈ యైదు లక్షణములు సక్రమమైన అన్వయవ్యతిరేకి యను సనుమానమిందుండవలె ననియు, నాదుగు మాత్రమే కేవలాన్వయ శేషల వ్యతిరేక్యనుమానము లిందుండవలెననియు నిరూపించెను

౨ స్మృత్యనుగృహీతో లింగరామర్పితుడనుచు మే వ్యా॥వా॥ ౧ ౧ ౫)

నాధారపడిన వాదమే యనుమానము, లేక హేతుదర్శన జ్ఞాన పూర్వకమై, సాధ్యముతో దానికి గల యవినాభావసంబంధస్పృతి యనుమానము, అనుమాన వాదాంశములు తర్క-వాక్యములోఁ జూపఁబడినవి

౮ తర్కవాక్యరూపము (Syllogism)

తర్క-వాక్యములోని పంచాంగము లివి, (౧) ప్రతిజ్ఞ, పర్వతము మండుచున్నది (౨) హేతువు లేక కారణము, పొగ వచ్చుచున్నది కనుక (౩) ఉదాహరణము, ఎచట నిప్పున్న నచట బొగయుండును, వంటగది (౪) ఉపనయనము లేక వ్రయోగము, అట్లే యీ పర్వతమును (౫) నిగమనము లేక నిర్ణయ ప్రకటనము, కావునఁ బర్వతము మండుచున్నది ౧ ప్రతిజ్ఞ స్థాపింపవలసిన సిద్ధాంతమును మొదటనే ప్రకటించును సమన్యను నిర్ణయించి, అన్వేషణావధులను నిశ్చయించును స్థాపించ వలసిన సిద్ధాంతము మొదటినుండియుఁ గార్యక్రమ మార్గమును నియమించును, అనుమానప్రవృత్తి దానిని బలపఱచి సమర్థించును సిద్ధాంతమనగా నొక ప్రతిపాదనము, అదియొక సూచన మాత్రమే ౨ ప్రతిజ్ఞలోఁ జెప్పఁబడిన ప్రతిపాదనమునుగూర్చి యొకను దెలియవలెనను నాకాంక్ష లేనిదే హేతుపర్వయే లేదు ప్రతి పాదన మందు రెం డంశము లున్నవి ఒకటి చూచిన విషయము, ఇది సామాన్యముగా నొక వస్తువు లేక వస్తువుగా నంగీకరింపఁదగిన యొక జాతి, ౩ రెండవది సాధింపవలసియున్న కార్యము 'పర్వతము మండు చున్న దను దానిలోఁ బర్వతము చూచినవిషయము లేక కర్త లేక ధర్మి, 'మండుచున్నది' ధర్మము, లేక సాధ్యము లేక అనుమేయ

౧ న్యాయసూ॥ ౧౧౨౨ పోల్చు ప్రవృత్తపాదుఁడిచ్చిన నామములు ప్రతిజ్ఞ అపదేశము నిదర్శనము అనుసంధానము ప్రత్యామ్నాయము దీని ఎలక వైశేషిక దర్శనమందు న్యాయభావములు స్వతంత్రముక న మందెనని తెలియబున్నది అర్థ వాక్యము నందు లిన్న ప్రమ జాంశము లున్నవని వాక్ప్రాయము భిస్రాయము, మొదటిది శాబ్దికము రెండవది ఆనుమానికము మూడవది ప్రత్యక్షము కాల్పనము మాత్రము సిద్ధాంతములో నీ నాణులు ప్రవృత్తిలో నున్నవని యూహించునగును (నా॥భా॥ ౧౧౧)

౨ న్యాయభా॥ ౧౧౩ ౩ న్యాయసూ॥ ౧౧౬౬

మనగా మనుమానింపఁదగినది కర్త లేక ధర్మ యొక దృశ్యాంశమును తెప్పి, ధర్మ మా ధర్మికలిగియున్న గుణమును సూచించును అది గుణముకాని గుణవర్గముకాని కావచ్చును మనకుఁ బ్రత్యక్ష మొసఁగిన కర్త, అనుమేయముతోని లక్షణమును గలిగియున్నదని చూచితే తర్క వాక్య లక్ష్యము ధర్మ ధర్మములనుగలుపు సంధానశబ్దము భాషావసర నిమిత్తము వచ్చినదే కాని దాని కిందు ముఖ్యత లేదు ౧ ప్రతిపాదనము ప్రత్యక్షదర్శనమునకుఁగాని శబ్దప్రమాణమునకుఁగాని విరుద్ధము కారాదు దిజ్ఞాగు ననుసరించి, అస్పష్టములు నాత్మవిరుద్ధములు, స్వయం ప్రకాశకములునైన విషయములు ప్రతిపాద్యములు కావు ౨ ఇవి మనకుఁ దెలియనివిషయములు కాని, సువిదిత సత్యాంశములు కాని, స్వనిశ్చయ వ్యతిరేకములు గాని కారాదు కర్త లేక పక్షము “వ” సాధ్యము లేక “సా” యగునని ఋజువు చేయుటకు, మొదట మనము పక్షమును దీసికొని, పరిశీలించి, దానియందు మనము మధ్యమాంగమును గాంతుము తార్కిక చర్య లన్నిటిలో ప్రతిపాదనావంతరము తద్విషయ విభాగ పరిశీలనము జరుగును తర్కవాక్యములోని ద్వితీయాంగము మధ్యమావయవమైన హేతువు లేక సాధన లేక లింగము ధర్మయం దున్నదని తెలుపును అది పక్షధర్మత నుగ్గడించును పర్యతము ధూమావృతమై యున్నది పక్షత అనుమానమునకు ముఖ్యాధారము, ప్రతి పర్యతమును బక్షము గాదు, దానియందు ధూమ మున్నదని చూచి, నిప్పుకూడ నున్నదని తెలియఁగోరినంతనే యది పక్ష మగును మన మగ్నినికూడఁ జూచినచో నది పక్షము కాఁజాలదు పక్షమనగా నందలి సాధ్యము సంశ యాప్తదముకావలెనని అన్నింభట్టు నిర్వచించెను ౩ పక్షము కేవల మొక యంగము కాదు, ప్రతిపాదనమే మన శిప్పుడు తార్కికానుమానమునకు వలయు అంగత్రయము లభించినది హినాంగము లేక పక్షము, అనగా దీనినిఁగూర్చి యొక లక్షణ మనుమానింపఁ బడును, ఉన్నతాంగము లేక సాధ్యము, అనగా హినాంగమునుగూర్చి

౧ చూడు వాస్తవీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౨౯౦ మఱియుఁ జూడు ౧
1211 పుట ౨౩౪ పై సూ ౩ ౧ ౧౨

౨ మఱియుఁ జూడు ౧ ప్ర పు ౨ పై సూ ౩, ౪ ౫

౩ తర్కసంగ్రహము పు ౫౦ సందిగ్ధనాద్యవాన్

చేసిన యనుమానము, మధ్యమాంగము అనగా దీనివలన నున్నతాంగము హిసాంగమునుగూర్చి చేసిన యనుమానము సత్యమే యనునది నిశ్చయమగును

మధ్యమాంగము హిసాంగమునం దున్నంతమాత్రమున ననుమానము సత్యము కాజాలదు, మధ్యమోన్నతాంగముల కొక సామాన్య లక్షణ సంబంధముకూడ నిండఁ గలియవలెను తృతీయాంగమైన యుదాహరణ ధూమయుక్తమైన దానిలో నిప్పుండును, వంటింటి వంటి దనునది అనుమానాధారమును జూపును ఉన్నతాంగలక్షణముగలదే యుదాహరణమని గొతముఁడు చెప్పినాఁడు వాత్స్యాయనుఁడు దీని సంగీకరించెను ఉదాహరణ మనగా నొక సామాన్యనియమమును ద్రువపఱచున దను భావమును వీరు సూచించునట్లాధారము లేదు జ్ఞాన మంతయు నొక విశేషలక్షణమునుండి యింకొక విశేషలక్షణమును గ్రహించుట యను సర్థములో వారట్లు భావించి యుండవచ్చును కొందరు వ్యక్తుల కొక లక్షణమున్నది, ఇంకొక వ్యక్తిగాని వ్యక్తులుగాని కొన్ని యితర లక్షణములలోఁ బూర్వవ్యక్తి సామ్యమును గలిగి యుండ వచ్చును, అందుచే మొదటి లక్షణములోఁ గూడ వారికి సామ్య ముండవచ్చును ఉపమానమునుండి న్యాయహేతు (తర్క) వాక్యము పెంపొందియుండవచ్చును ఈ వద్దతి నారిస్థితి అంగీకరించి నాఁడు ౧ ఉపమాన జ్ఞానపూర్వకమగు హేతువద్దతి మనము తఱచుగా వాడుచున్నదై నను, నది తార్కికానుమానము కాజాలదని గుర్తించిరి, ఏలనఁ దార్కికానుమానమునందు సిద్ధాంతము ప్రతిపాదనము నుండియే లభించును మనము తీసికొనిన యుదాహరణము సామాన్యధర్మసూచకము గానిచో వాదము హేతుశాస్త్రమగును సాధర్మ్యము జాతి సామాన్య ధర్మమును జూపును ప్రకప్తపాదుఁడు సాహచర్యము నెఱుఁగును, అది కణాదుఁ డిచ్చిన దని యాతఁడు చెప్పెను ౨ అనంతరతర్కము తృతీయాంగము సామాన్యసంబంధ ప్రకటన మని యూహించెను ౩

౧ పోయె ఎదెన్ను ధీబ్బుతోఁజేసిన యుద్దము కృత్రిమమైనది ఏలన నమీశ నహవానులతో యుద్ధ మది పోకినతో ధీబ్బుచేసిన యుద్ధము ట్టదే

(౨) వ ప్ర శ్ ౨౦౩

(౩) వ్యాప్తిప్రతిపాదకం వాక్యమ్॥ అర్కసంగ్రహము పు ౬

అనుమానించిన లక్షణమునకును సూచించిన సంజ్ఞకును నవినాభావ సాహచర్యము లేకున్నచో ననుమాన మసంభవము వేదాంత వరిభాష చెప్పెను “సామాన్యసంబంధజ్ఞానమే యనుమానోపకరణము”^౧ ఉదాహరణము నిచ్చుటవలన ననుమానము సామాన్యమునుండి విశేషమును, విశేషమునుండి సామాన్యమును గ్రహించు మథయలక్షణయుక్తమైనదని తెలియుచున్నది సామాన్యధర్మ మనేక సమాన విషయములపై నాధారపడియున్నది, ఇది నూతనసత్యములను గనుగొనుటకువయోగించును ఉదాహరణముయొక్క అముఖ్యము సహాయసూత్రమునైన లక్షణమును దిజ్ఞాగుఁ డుగ్గడించెను ఉదాహరణ మనవసరమనియు, నది నియమసామాన్యధర్మమును ప్రదర్శించునేకాని, స్థాపించదనియు ధర్మకీర్తి యిభిప్రాయము ‘ఇదివరకుఁ జూచిన సమాన విషయముల సంక్షేపరూపమే యున్నతాంగమనియు, నిదివఱకుఁ జూడని విషయముల కీ సామాన్యధర్మముచే సంబంధము గలుగవచ్చుననియు మిల్లువండితుని భావము, ఉన్నతాంగము సామాన్యధర్మ ప్రతిపాదనమనియు నదియే యనుమానమున కాధారభూతమనియు ఆరిస్టోటల్ విశ్వాసము ఈ రెంటిని స్మృతీయాంగము సమన్వయించు”^౨ నని డాక్టరు సీల్ భావించినాఁడు^౩ ఉదాహరణములు భిన్నవిధములు కావచ్చును, (౧) సాధర్మ్యములు-ఇందు నిరూపింపవలసిన లక్షణమును, దాని కాధారమును నుండును, వంటిల్లు మున్నగునవి, (౨) వైధర్మ్యములు, నిరూపింపవలసిన లక్షణమును, దాని యాధారమునుగూడ నుండవు, సరోవరము మున్నగునవి^౪ దిజ్ఞాగుఁ డీ రెంటికి నుపమానములను జేర్చెను సిద్ధసేనదివాకరుఁడు పై రెంటికిఁ జెరొక యారురకముల దోషములను జూపెను

మధ్యమావయవవ్యాప్తిని గూర్చి యిట్లు చెప్పబడెను’ (౧) “శబ్దమనిత్య మైనది, ఏలన నది యుత్పత్తి గలది” యను దానిలో వలె మధ్యమావయవమైన ‘యుత్పత్తి గలది’ ఎర్వశబ్దము లకును జెందినదగుటచే మధ్యమావయవము హివావయవమునకుఁ గల వ్యాప్తి సంతము

౧ అనుమితకరణం చ వ్యాప్తిజ్ఞామ్ ౨ అ

— ది పాశిట్ వై నెన్ ఆఫ్ ది ఏ నైంటు వాందూన్ ఎట ౨౫ ౨

౩ న్యా డా ౧ ౧ ౩౬ ౩౩

గలిగి యుండును (అ) “ఉత్పత్తిగల వస్తువులన్నియు ననిత్యములు” నందువలె మధ్యమావయవముచే రూపింపఁబడు సర్వవస్తువులు నున్నతావయవము సూచించు వానితో సాధర్మ్యమును గలిగి యుండవలెను (ఆ) ఉన్నతావయవము ప్రకటించు వస్తువిరుద్ధము లైనవి మధ్యమ ముందుండరాదు, “నిత్యముకాని ప్రతివస్తువు నుత్పత్తి కలదే ” మధ్యమోన్నతావయవముల కవినాభావసంబంధము సర్వత్ర సమకూర్చవలెనని దిజ్ఞాగుఁ డుద్ఘాటించినాఁడు మధ్యమోన్నతావయవముల కెట్టి సాధర్మ్య ముండవలెననగా, నున్నతావయవ మున్నచోటఁ దప్పకుండ మధ్యమము నుండవలెను, ఉన్నతము లేనిచో, మధ్యమము నుండరాదని యుద్ధోతకరుఁడు నియమించెను ప్రశస్తపాదుఁడీ భావము నంగీకరించెను ౧ వరదరాజు మధ్యమావయవమునకుఁ బంచ లక్షణములున్నవని చెప్పెను (౧) పక్షధర్మత, మధ్యమము హీనములో నుండవలెను, పర్వతములో ధూమము (౨) సవక్షసత్త్వము, అనగా నిరూపింపఁబడిన విషయములతో సాధర్మ్యముగల భావములందు మధ్యమముండుట దూమము వంటింట నుండుట (౩) విపక్షసత్త్వము నిరూపింపఁబడిన విషయములతో వైధర్మ్యముగల యభావములందు మధ్యమ ముండకుండుట, సరోవరమునఁ బొగలేకుండుట (౪) అబాధిత విషయత్వము, హీనావయవముతో విరోధము లేకుండుట (౫) అసత్ప్రతిపక్షత్వము వ్యతిరేకకక్షలు లోపించుట కేవలభావాత్మకము లేక అభావాత్మకమగు ననుమానములో యుక్తమైన మధ్యమము నాలుగు లక్షణములనే కలిగి యుండును ఏలిన నది భావాభావాత్మకము లగు వానిలో నుండఁజాలదు మధ్యమావయవ మనుమానత్రయము నను

౧ ౨ ౩ ౪ ౫ ౬ ౭ ౮ ౯ ౧౦

యదనుమేయేన సంబద్ధం ప్రసద్ధం చ ఆదన్యతే

తదభావే చ నాన్వేష తల్లింగ మనుమానకమ్ ||

మధ్యమాంగము మనము నిరూపింపఁబోవు వస్తువుతో సంబంధించిన వస్తువు లన్నిటియందుండుటయు నట్లే యన్యముల లేకుండుటయు యుక్తమైన యనుమానమునకు లక్షణమని ధర్మక్తిరీ పరితెను సిద్ధపేనదివాకఁగఁడు మధ్యమాంగ మనగా ఉన్నతాంగముతో నిత్యసంబంధములేకుండ నుండఁజాల దనెను ధూమము నిప్పులేక మతే యితర వస్తువు నుండియు జనింపదు

సరించి మూడు విధములని యన్నంభట్టు చెప్పినాడు (౧) అన్వయ-
వ్యతిరేక లక్షణములు గలది, ఇచ్చట మధ్యమ మున్నతముతో నిత్య
సాధర్మ్యము గలది, నిష్పతోఁ బొగి, ఎచ్చట దూమమున్నదో యచట
నగ్ని యుండును, ఎంటిల్లు, నిష్పలేనిచోట ధూమముండదు సరో
వరము ౧ (౨) కేవలాన్వయి ఇచట గేవల భావాత్మకసాధర్మ్యమే
యుండును, “విదితమైన దెల్ల నామయోగ్యమే” దీనికి వ్యతిరేకోదా
హరణము లేదు ‘నామయోగ్యము కాని దవేద్యమే, యనరాదు
(౩) కేవల వ్యతిరేకి ఇచట సన్వయోదాహరణ మసాధ్యము, “జంతు
ప్రవృత్తులుగూ జీవులన్నియు నాత్మలను గలిగియున్నవి” ఇచట
బల్లలను కుర్చీలను జంతుప్రవృత్తులు లేనివనియు నందుచే నాత్మలు
లేనివనియు నిరూపింపఁ గలము, కాని అన్వయోదాహరణముల నీయఁ
జాలము, ఏలన నాత్మలును, జంతువులును నేకమై యుండు స్వభావము
గలవి ౨ వేదాంతపరిభాష ననుసరించి, భావాత్మక సామాన్య
ధర్మముతోఁ గూడిన దనుమాన మనియు అభావాత్మక సామాన్య యుక్త
మైనది అర్థావత్తి యనియుఁ జెప్పఁబడెను ఏలన రెండవ దానిలో
నొక విశేష విషయమునకు సామాన్య ధర్మప్రయోగమున కవకాశము
లేదు ౩ కాని న్యాయశాస్త్రము ననుసరించి, ప్రత్యభావమునకు నొక
భావము వ్యతిరేకియై యుండుననియు, నందుచే నభావాత్మక సామాన్య
లక్షణములనుండి భావాత్మక నిర్ణయములు లభించుననియుఁ జెప్పఁ
బడెను ౪ మధ్యమావయవముఖ్యలక్షణ మేమన నది సర్వస్వతంత్ర
మైనది కావలెను ‘బి’ కుమారుఁడు కనుక ‘ఎ’ నల్లగా నున్నాఁడని

౧ మొదటి మాటివి ధర్మకీర్తియు దర్శితరుఁడును జెప్పరి

చూచు న్యాయమిందు॥ టీక పు ౧౦౪ మఱియు లొగాకిపొక్కును కర్మకౌముది పు

౧౨ బొంబాయి ముద్రణము ౨ చూచు శ్లోకపార్థికము అనుమానము శ్లో ౧౨౨

౩ అంకితసంగ్రహము పుట ౪౮ ఈ భేదము నుద్దో శకలమును సంగ్రహించు
సంగీతరిచిరి దీనిని జైనమలగ్రంథములలోని యనుమాన వర్గీకరణముతోఁ బోల్చుట

(౧) ఇది యున్నది ఏలన నదియున్నది-అగ్నియున్నదేలన ధూమమున్నది (౨) ఇదిలేదు॥
ఏలన నదియున్నది నలిగలేదు, ఎలన నిష్పన్నది (౩) ఇది యున్నది ఎలన నది లేదు
ఇచటఁ బరి యున్నదేల నిష్ప లేదు (౪) ఇది లేదు ఏలన నది లేదు ఇచట మామిడి
చెట్టు లేదు ఏలన నివల నే చెట్టును లేదు

౪ వ్యాప్తి, అన్వయముకాని వ్యతిరేకముగాని కావచ్చును అన్వయవ్యాప్తి

మనము వాదించఁ జాలము, 'బి' యితర కుమారులు నల్లగా నుండ వచ్చును! యితరుల కుమారు లట్లు లేకుండవచ్చును మన సిద్ధాంతము సత్యము కాకపోవచ్చును, కాని యది తార్కిక దోషయుక్తము, ఏలన 'బి' కుమారుఁడగుటకును నలుపురంగు నకును అనుపాధిక సంబంధములేదు

తర్కవాక్యరూపములోఁ జతుర్థాంగము ప్రయోగము హీనావ యవములో సూచించఁబడిన హేతు పున్నదని కాని లేదని కాని యిది వక్కాణించును మొదటిది భావాత్మకము, **ఉ॥** అట్లే యీ పర్వతమును, అనగా ధూమయుక్తము, రెండవ ద భావాత్మకము, **ఉ॥** ఈ పర్వత మట్లు కాదు, అనగా నిది ధూమయుక్తము గాదు **౧** నిర్ణయము ప్రతి పాదనము సహేతుకమైనదని పునరుద్ఘాటన మొనర్చెను, **ఉ॥** కావునఁ బర్వతము మండుచున్నది **౨** ప్రథమాంగములోఁ దాత్కాలికముగాఁ బ్రతిపాదించఁబడినది నిర్ణయములో ఋజు వగును

కొందరు తార్కికులు తర్కవాక్యమునకు దశాంగములఁ జెప్పిరని వాత్సాయనుఁడు వచించినాఁడు మన మిదివరకుఁజూచిన పంచాంగ ములకు నీ క్రింది యైదును జేర్చఁబడెను **(౧)** జిజ్ఞాస యనగాఁ బ్రతి

రెండురకములు నమన్యాప్తి జనించినవస్తువులన్నియు సనిత్యములు విషమన్యాప్తి ధూమయుక్తము లన్నియు వర్గీకరణములు దీని వ్యతిరేకము సత్యము కాదు

౧ న్యాసూ **౧౧** **౩౮** **(౨)** న్యాభి **౧౧** **౩౨** వివాదాభ్యాసముల నుండి త ప్రదాయములనుండి తర్కవాక్యరూప ముదయించి పెంపొందెనని దీనినిబట్టి తెలియు చున్నది జైనతార్కికుఁడైన భద్రదాహువు తర్కవాక్యమునకు దశాంగములను వేరొక విధముగా నిచ్చెను **(౧)** ప్రతిజ్ఞ **(౨)** ప్రతిజ్ఞాపిత్రి **(౩)** హేతువు **(౪)** హేతువిధి **(౫)** విషయము **(౬)** విషయ ప్రతిపేదము **(౭)** దృష్టాంతము **(౮)** అకాంక్ష **(౯)** అకాంక్ష ప్రతిపేదము **(౧౦)** విగమనము **(౧౧)** విగమనము **(౧౨)** విగమనము **(౧౩)** విగమనము **(౧౪)** విగమనము **(౧౫)** విగమనము **(౧౬)** విగమనము **(౧౭)** విగమనము **(౧౮)** విగమనము **(౧౯)** విగమనము **(౨౦)** విగమనము **(౨౧)** విగమనము **(౨౨)** విగమనము **(౨౩)** విగమనము **(౨౪)** విగమనము **(౨౫)** విగమనము **(౨౬)** విగమనము **(౨౭)** విగమనము **(౨౮)** విగమనము **(౨౯)** విగమనము **(౩౦)** విగమనము **(౩౧)** విగమనము **(౩౨)** విగమనము **(౩౩)** విగమనము **(౩౪)** విగమనము **(౩౫)** విగమనము **(౩౬)** విగమనము **(౩౭)** విగమనము **(౩౮)** విగమనము **(౩౯)** విగమనము **(౪౦)** విగమనము **(౪౧)** విగమనము **(౪౨)** విగమనము **(౪౩)** విగమనము **(౪౪)** విగమనము **(౪౫)** విగమనము **(౪౬)** విగమనము **(౪౭)** విగమనము **(౪౮)** విగమనము **(౪౯)** విగమనము **(౫౦)** విగమనము **(౫౧)** విగమనము **(౫౨)** విగమనము **(౫౩)** విగమనము **(౫౪)** విగమనము **(౫౫)** విగమనము **(౫౬)** విగమనము **(౫౭)** విగమనము **(౫౮)** విగమనము **(౫౯)** విగమనము **(౬౦)** విగమనము **(౬౧)** విగమనము **(౬౨)** విగమనము **(౬౩)** విగమనము **(౬౪)** విగమనము **(౬౫)** విగమనము **(౬౬)** విగమనము **(౬౭)** విగమనము **(౬౮)** విగమనము **(౬౯)** విగమనము **(౭౦)** విగమనము **(౭౧)** విగమనము **(౭౨)** విగమనము **(౭౩)** విగమనము **(౭౪)** విగమనము **(౭౫)** విగమనము **(౭౬)** విగమనము **(౭౭)** విగమనము **(౭౮)** విగమనము **(౭౯)** విగమనము **(౮౦)** విగమనము **(౮౧)** విగమనము **(౮౨)** విగమనము **(౮౩)** విగమనము **(౮౪)** విగమనము **(౮౫)** విగమనము **(౮౬)** విగమనము **(౮౭)** విగమనము **(౮౮)** విగమనము **(౮౯)** విగమనము **(౯౦)** విగమనము **(౯౧)** విగమనము **(౯౨)** విగమనము **(౯౩)** విగమనము **(౯౪)** విగమనము **(౯౫)** విగమనము **(౯౬)** విగమనము **(౯౭)** విగమనము **(౯౮)** విగమనము **(౯౯)** విగమనము **(౧౦౦)** విగమనము

పాద్యములోని సత్యమునుగూర్చి సమగ్రముగాఁ దెలియఁగోరుట, వర్వత మంతయు మండుచున్నదా, కొన్ని భాగము లేనా? (౨) సంశయము మనము చూచునది నిజముగా దూమమా లేక ఆవిరి యట్లు కన్నట్లు చున్నదా? (౩) శక్యప్రాప్తి యనగా మనకుఁగల యుదాహరణము పొగయున్నచో నెల్లప్పుడును నిప్పుండునను విషయమును దెలువఁగల సామర్థ్యముగలదేనా? ఏలన నెఱుగఁ గాలిన యినువగుండు దూమ రహితమైనది (౪) ప్రయోజనము సిద్ధాంతము చేయుటలోని యుద్దేశము (౫) సంశయవృద్ధాసము మధ్యమొన్న తాంగసంబంధమును గూర్చియు, హినాంగములోకి మధ్యమాస్తిత్వమును గూర్చియు మనకుఁ గల సంశయనిర్మూలనము ఈ యైదంగములును మన జ్ఞానమును విస్తృష్టమొనర్చును గాని, ముఖ్యములు గావని వాత్సావ్యులు నుడు భావించినాఁడు ఇందు మానసిక దశావతరణమున్నది జిజ్ఞాస సర్వ విజ్ఞానమునకు నారంభదశయే ఉద్ద్యోతకరుండు చెప్పినట్లు జిజ్ఞాస తర్కచర్చలో ముఖ్యాంగము గాదు ౧

ప్రథమాంగములోని ప్రతిపాదనమును నిగమనము తిరిగి ప్రవచించునదే యనియు, చతుర్థాంగమైన ఉపనయము ద్వితీయాంగమైన హేతువునదుక్తియే యనియు గుర్తింపఁబడెను అందుచేఁ దర్కవాక్యము ముఖ్యముగా మూడంగములు గలది, తన ఉపాయకౌశల్య సూత్రమునందు నాగార్హనుఁ డంగత్రయ తర్కవాక్యము నారంభించిన వాఁడనియు, భావాత్మకము నభావాత్మకమునైన యనుమానము హేతువువలనను, నుదాహరణము వలనను స్థాపించెననియుఁ జెప్పుదురు ౨ దిజ్ఞాగుండు నిజముగా దీనికిఁ గర్తరుని కొంద రభిప్రాయ వడిరి ౩ తన న్యాయప్రవేశమునం దాతఁడు తర్కవాక్యము త్ర్యంగ సహితమని చెప్పెనుగాని మూడవ యంగము భావాభావాత్మకములగు రెండుదాహరణములను గలిగియున్నది “ఈవర్వతము మండు

౧ న్యావా ౧౧ ౩౨

౨ వాస్తవీ అవ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౧౧౯

౩ సుగ్విరుఁడు: చైనా జపాను దేశములలోఁ బొందుపరుపఁ బడిన బాందూ లాజిక్కు యుద్ధి వైశేషిక తత్వశాస్త్రముపు ౮౨, నోటి ౨

చున్నది, ఏలన నందు దూమము కలదు, దూమయు క్తమైన దెల్ల నగ్ని యు క్తమైనదే, వంటిల్లువలె, నివ్వలేనిచోట దూమమును లేదు, కాసారమువలె దిజ్జాగుని వాక్యములోఁ దృతీయాంగ మొక సామాన్య ధర్మము, ఇందు సూచనప్రాయములగు నుదాహరణము లున్నవి తృతీయాంగము నిరర్థకమే యని ధర్మకీర్తి చెప్పివాఁడేలనఁ, బ్రథమాంగమందలి ప్రతిపాదనము హేత్వంతర్గతమై యున్నది “వర్వ తము మండుచున్నది, ఏలన నది ధూమపహితము” అని చెప్పినఁ జాలును అంగద్వయదూషమైన యిట్టి తర్క వాక్యములు హిందూ తత్త్వగ్రంథములలో నుపయోగింపఁబడినవి జైనతార్కికులగు మాణిక్య నంది, దేవసూరియుఁ గి యభిప్రాయముతో నేకీభవించిరి మీమాంస కులు వేదాంతులును మూడంగముల తర్కవాక్యమునే యంగీకరించిరి వేదాంతపరిభాష, వంచాంగములలో మొదటి మూటిని గాని, చివర మూటిని గాని యుపయోగింప నంగీకరించెను ౨

వాత్స్యాయనోద్ద్యోతికరు లిరువురును నైదంగములలోఁ జివరి రెంటిని తొలగించుట కొప్పుకొనలేదు ౩ నిగమనమునందుఁ బ్రథమాంగ ములొని ప్రతిపాదనము పునరుక్తమని వారంగీకరింతురు రెండు మూడంగముల మిశ్రమరూపమే నాల్గవదనియు వా రొప్పుకొందురు తార్కికముగా నివి యనవసరములైనను, వివాదములందు వీని యవసరమున్నది, ఏలన, నివిహేతువును సమర్థించి, ప్రథమాంగమునందలి ప్రతిపాదనమును నిస్సంశయముగా సమర్థించును వంచాంగసహితానుమానము పరార్థానుమాన మనగా నితరులకుఁగూడ నమ్మికపట్టించుననియు, మూడంగములుగలది స్వార్థానుమాన మనియు ననగా నాత్మ నిశ్చయ మొనఁగు ననియుఁ జెప్పఁబడెను మొదటిది ప్రమాణసంబంధము, రెండవది విజ్ఞానవికాసవిధానముతో సంబంధించినది కావున,

౧ ప్రమాణాయతత్వారోకాలంకారము॥ షు ౩

౨ ౨౨ వరదాజు తన తర్కరక్షలో మీమాంసవాదుల త్ర్యంగయుక్త తర్క వాక్యమును స్మరించి, బౌద్ధుల యంగద్వయవాక్యరీతినిగూడ వెల్లడించెను పక్షహేతు దృష్టాంతసహితమగు త్ర్యంగయుక్త తర్కవాక్యము మారరవృత్తికిఁ దెలియును

౩ న్యాయాని ౧౧ ౩౯ న్యాయాని ౧౧ ౩౯

నూర్పు సత్త్వాంశనిర్ణయసాధన కుపయోగించునది దీనిని గౌతమ కణాదులు విశదముగా స్మరించుచుండలేదు అనంతర తార్కికులు దీని నంగీకరించిరి ౧ ప్రశస్తపాదుడు స్వనిశ్చితార్థ మనియుఁ బరార్థ మనియు ననుమానభేదమును జెప్పెను ౨ పరార్థానుమానము, కేవలము శబ్దప్రధానము మనమొక పర్యతమును జూచి, యుండగ్ని యున్నదా లేదా యని సంశయింతుము ధూమమునుగాంచి ధూమాగ్ని సంబంధమును స్మృతిశీలించుకొని, పర్యతమందగ్ని యుండవలెనని నిశ్చయింతుము ఈ విషయము నితరులకుఁ జెప్పఁబూనునపుడు మనము పంచాంగతర్కవాక్యము నుపయోగింతుము ౩

తర్కవాక్యాంగముల సంఖ్యవిషయములో నెట్టి భేదాభిప్రాయములున్నను, యుక్తమగు ననుమానమునకు, ముఖ్యలక్షణములు రెండనియు నవి వ్యాప్తి లేక నున్నతాంగము, పక్షధర్మత లేక హీనాంగము నని తార్కికు లంగీకరించిరి మొదటిది పర్యలక్షణసామాన్య ధర్మమును, రెండవది కర్తవ్యాప్తిలోని యొక లక్షణమును గలిగియున్నదనియుఁ జెప్పును ఈ రెండును జె యస్ మిల్లు రెండు లక్షణములకును సరిపోవును, (౧) ఏ గుణము లే యితర గుణముల సూచించును: (౨) ఈ గుణములను వాక్యములోని కర్త కలిగియుండెనా:

ఉన్నతాంగముకాని, హీనాంగముకాని స్వయముగా నిగమనమును స్థాపించలేదు రెంటి సమన్వయము కావలెను అనుమానవిధానమునకు లింగపరామర్శ ముఖ్యలక్షణము గంగేతు నభిప్రాయములో ననుమాన జ్ఞానమునకు వ్యాప్తియొక్కటియునైనచోఁ బరీక్ష హేతువగును, లింగపరామర్శ చరమ కారణము లేక ముఖ్యకారణము ౫

౧ దిక్షాగుడు ప్రశస్తపాదుడు, ధర్మకీర్తి, నిర్దేశేదివాకరుడు, మాణిక్య నంది దేవసూరి, భాస్వజ్ఞాదు, గంగేతుడు యుగ్మగునారు దీని నంగీకరించిరి

౨ ౪ ప్ర పు ౨౩౧ దీంతోఁబోయ్యుడు ధర్మోత్తరుని జ్ఞానాత్మక శబ్దాత్మక భేదమును (న్యాయబిందు॥ టీక పు ౨) శివాదిత్యుని ఆర్థరూపత్వ శబ్దరూపత్వ భేదములు (నప్తవిదార్థి పు ౧౫౪) ౩ లర్కసంగ్రహము పు ౪౫

౪ తత్త్వచింతామణి ౨ అ పు ౨ భాషావరిచ్ఛేదము పు ౬౬ సిద్ధాంతముకై పశి పు ౬౮ ౫ తత్త్వచింతామణి ౨ అ పు ౨

హేతువు వ్యాప్తిసంబంధముకలిగి, హేనాంగమం దుండుట దీని సారాంశము ౧ అనుమానప్రవృత్తి యేకమైన సమన్వయకార్యము మధ్య మాంగమునుగూర్చిన ఎరిశీలన మేమియు లేదని యద్వైతవాదము వ్యాప్తి జ్ఞానము సాధనకారణము, దానిని స్మృతికిఁ దెచ్చికొని నిగమనమును నిర్ణయింతుము ౨ మొదట ప్రత్యక్ష దర్శనము, తరువాతఁ బరిశీలించుట, నానెనుక ననుమానక్రియయు జరుగుననుదాని నద్వైతవాద మంగీకరింపదు అనుమానక్రియ రెండు భావనిర్ణయములను గలుపుట కాదు, అది యేక వ్యాపారము, ఇందు దర్శింపఁజెసిన విషయము (హేనాంగము) (ఉన్నతాంగమైన) జ్ఞాపకమువచ్చిన సామాన్య ధర్మముతోఁ గలిసి పనిచేయును ఈ రెండును భిన్న మానసికావస్థలు గాదు, భిన్న సోపానములలోఁ బనిచేయునవియుఁ గావు, మనస్తత్త్వమునందుకంటె దర్శమునం దెక్కువ దీక్షగల నై యాయుకుఁ డనుమాన వ్యాపారము సమన్వయకార్య మనును

అనుమానించిన వస్తుస్వభావమునుగూర్చి దిజ్ఞాగుఁ డొక విచిత్రమైన ప్రశ్న నుదయింపసేసెను ధూమమునుండి యగ్నిని మన మనుమానింపము, ఏలన నదియొక మాతృజ్ఞాన విషయము కాదు ధూమాగ్ని సంబంధమును మన మిదివఱకే యెఱుఁగుదుము మనము పర్వతాగ్ని సంబంధము ననుమానించుటయు లేదు ఏలన, సంబంధమునందు రెండు వస్తువు లుండవలెను, మన యనుమానములో నొక పర్వతమే యున్నది, నివృత్తును మనము చూడలేదు అనుమానించిన దగ్నియుఁ గాదు, పర్వతమును గాదు, మండుచున్న పర్వతము ౩ నిగమన మొక నిర్ణయము

మధ్యమాంగ మే యే స్థితులలోఁ బరించునను విషయమునకు నై యాయుకుఁడు విశేషప్రాముఖ్య మొసంగలేదు, అన్వయ వ్యతిరేకోదాహరణ

౧ వ్యాప్తివిస్తృతి ఎత్తదర్శకజ్ఞానమ్ (తర్కసంగ్రహము) పు ౪౪ చూడు బాషా ఎరిచేదము పు ౬౬ తత్త్వచింతామణి ౨ ౨ జానకీనాథుని న్యాయసిద్ధాంతమంజరి పుటలు ౮౬ ౮౭ పండితముద్రణము ౨ వేదాంతపరిభాష

౨ న్యాయా తాటిక యందు దిజ్ఞాగుని యుదాహృతవాక్యము న్యాయా ౧౧౫ వేదాంత పరిభాష ౨౭ "పర్వతము చూచినది అగ్ని యనుమానించినది" యని చెప్పెను

ముల వలన నన్వయ వ్యతిరేక సామాన్య ప్రతిపాదనము అన్యోన్యంత
ర్గతములని యాతఁడు నిశ్చయించెను అనుమాన ముభయవక్షముల
నుండియు సన్నిధింపఁబడునదే ౧ హిందూతర్క మేకరూప స్వభావము
గలది ఒక ప్రతిపాదనమందలి కర్తయే లక్షణమును గలిగి యున్న
దని మనము స్థాపింపఁజూతుమో, యా లక్షణము కర్తతో నవినాభావ
సంబంధమును గలిగినదను జ్ఞానముచే, నట్టి గుణము దాని కున్నదని
యనుమానించుచున్నాము ఈ నియమమును మనము శాస్త్రపదము
లలోఁ జెప్పుచున్నాము ఒక జాతిలోని ప్రతివ్యక్తిని గూర్చి యే గుణ
ములు చెప్పిదుమో, యందలి యే వ్యక్తిని గూర్చియైన నా గుణములు
చెప్ప వీలగును యుక్తమగు నాలోచనమునకు శాస్త్రీయపద నిర్వచ
నాదు అవసరము లేదు, అవి సూక్ష్మబుద్ధి విశాసమున కుపయోగించు
ననుమాట నిజమే ౨ చివరి మూడు రూపములను, మొదటి రూపము
లోనికి మార్చవచ్చునని ఆరిస్టోటె అంగీకరించినాఁడు

హేతుచర్చావిషయ విభాగము, ఆరిస్టోటె లిచ్చిన తర్కవాక్య
విభాగమును బోలియుండును పంచాంగరూపమైనను మూడవరూప
ములనే గలిగియున్నది, అంగత్రయవాక్యమునందు మూడు ప్రతి
పాదన లున్నవి ఇవి యారిస్టోటె లిచ్చిన రూపములకు సరిపోవును
ఇట్టి సామ్యముల ననుసరించి, పరస్పర శాస్త్రజ్ఞాన సిద్ధాంతకల్పన
ప్రయత్నములు జరిగినవి డాక్టరు విద్యాభూషణుఁ డిట్లు వ్రాసెను:
“ఆరిస్టోటెలు యొక్క తర్కశాస్త్రము అలెగ్జాండ్రీయా, సిరియా

౧ ఏ ఉన్నచో ది యున్నది ది లేనిచో ఏ లేదు అన్నివాదములకు
నన్వయవ్యతిరేకరూపములున్నవని ధర్మక్తిర్తి సుంగీకరించును అపసాధర్య వైధర్మ
ములపై నాధారపడియుండును కాని కొన్ని సహజముగా వైధర్మ్యము గలిగి వ్యతిరేక
రూపమున కనుకూలముగా నుండును

ఉ॥ ఎట్టియెదుట నున్న వస్తువులు చూడఁబడును

ఘటము కనిపించ లేదు

అందుచేత ఘట మెట్టియెదుట లేదు

౨ గోంపెద్దు బ్రహ్మఁడమైన వైధర్మక్తి సంత సుపయోగించి, గణితశాస్త్ర
పద్ధతి నెన్నియో తార్కికవాదములకు రూపములు గల్పించెను, కాని తన గ్రంథములలో
నొక్క రూపమునైన సుపయోగించలేదు

మున్నగు దేశములద్వారమునఁ దక్షశీలానగరమునకు వచ్చి యుండ నోపును అనుమానమునుండి తర్కవాక్యరూపము భారతీయ తర్క శాస్త్రమున వికసించియుండలేదని నా నిశ్చయము అందుచే హిందూ తార్కికుఁడు తర్కవాక్యరూపము నారిస్టోటలు శాస్త్రమునుండి గ్రహించె నని చెప్పవచ్చును¹ అనుమాన సిద్ధాంతము దేశీయ మనియు, దర్కవాక్యరూపమును భారతీయు లప్పు గైకొనిరనియు నీ వండితుని యభిప్రాయము కీత్ వండితుఁ డిట్లు వ్రాసినాఁడు “తర్కశాస్త్రము యొక్క తరుణదశలలో, గ్రీకుసంబంధ మున్నదనుట కవతాళ మేమి యును లేదు గౌతమ కణాదులు కల్పించిన తర్కవాక్యము స్వజాతీయమే యైనను సక్రమాభివృద్ధి నొందలేదు ఒక్క దిజ్ఞాగునియందే మనకు దృష్టాంత సహితమైన వక్షధర్మతావ్యాప్తి హేతువులకు సామాన్య సంబంధము వలననే యనుమాన రూపకమైన వాదవిధానము మనకు సంపూర్ణముగా లభించినది ఈ విషయములో గ్రీకు విజ్ఞానప్రభావము ఫలితము గోచరించుననుట సాహసము గానేరదు”² దిజ్ఞాగునికి రెండు శతాబ్దముల పూర్వుఁడైన ఆర్యదేవునికి గ్రీకు జ్యోతిషాస్త్ర పరిచయ మున్నదను విషయమును దీనిని సమర్థించునని యాతఁడు పలికినాఁడు హిందూ భరతశాస్త్రమునకు ఆరిస్టోటల్ నాట్యసిద్ధాంతముతోఁ గల సంబంధముకూడ నట్టిదే యను నూహకూడ నేదో కొంత సంబంధము గ్రీకు హిందూ విజ్ఞానములకుఁ గలదని తోచించుచున్నది భారతీయ తార్కికులతో సంభాషణలు నెరపిన అలెగ్జాండరు మూలమున ఆరిస్టోటల్ హిందు తార్కికసిద్ధాంత జ్ఞానమును గలిగియుండెననియుఁ గొంద రూహించు చున్నారు కాని యిట్టి సంబంధ సామ్యములకుఁ బ్రత్యక్షసాక్ష్యము లించుకంతయు గోచరింపవు ఆరిస్టోటల్ కు జూర్యయుగము ఇందే హిందూబౌద్ధ గ్రంథములందు తర్కవాక్యరూప సహితవాదము లున్న వనుసంగతిని మనము మఱువకున్నచో, గ్రీకునుండి భారతీయ విజ్ఞానము ‘స్వీకృత’ మనుట కాధారము శూన్యమగును మాక్సు ముల్లర్ వాక్యములకుఁ బునరుక్తిదోషము లేదు, “ఈవిషయమునందుఁ గూడ మన పూర్వులు తలచినదానికంటె నధికతరమైన సంస్కృత

1. నాస్టర్ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౧౫

2. పు పు. ౫౦౦ నోట్ ౧ అనుబంధము ౪

సామ్య మున్నదని యూహించుట మంచిది ఒక దేశములో సాధ్యమైన జ్ఞాన మింకొకదేశమందును సాధ్యమే యను విషయమును మన మెన్నఁ దును మఱువరాదు "౧ గ్రీకు భారతీయ తర్కవాక్య స్వరూపములలో ముఖ్యభేదము లున్నవను విషయములవలన నీ భావము సమర్థింపఁబడు చున్నది వ్యాప్తి లక్షణములను దెలుపుట కుదాహరణము నాధారము చేసికొనిన భారతీయపద్ధతితో సమానమైనపద్ధతి గ్రీకుతర్క శాస్త్రమున లేదు అనుమానమున కాధారము వ్యాప్తి యనియు, దీనినిఁ బ్రకటించుట కుదాహరణముకంటె సులభమైన పద్ధతి లేదనియుఁ దెలిసికొనుటకు విశేషవిషయజ్ఞాన మవసరము లేదు

౯ Induction

అనుమానము యధార్థమును జెప్ప సమర్థమైనది, కాని యందలి రెండు ముఖ్యాంగములు యధార్థములు కానిచో నీ సామర్థ్యము లోపించును హీనాంగము ప్రత్యక్షవిషయము, ఉన్నతాంగము విశేషముల నుండి సామాన్య ధర్మస్థాపనము చేయు సమస్య నుదయింపఁజేయును

సామాన్య ప్రతిపాదనము లెట్లు లభించును? నై యాయుకుఁడు వివిధపద్ధతుల నొసఁగి యున్నాడు అతఁడు పరిగణనము, ప్రత్యక్షము, పరోక్షనిర్ణయములఁ గూర్చి ప్రసంగించును తర్కవాక్య మొక సామాన్య ధర్మముతోఁబాటాక దృష్టాంతము నిచ్చును ఉదాహరణ మొక్క ధర్మమును ప్రకటించుటకుఁ జాలినను, సామాన్య సంబంధము నది స్థాపింపఁజాలదు వంటింటినిప్పునకును, పొగకును, యజ్ఞశాల యుండలి ధూమాగ్నులకు నవినాభావసంబంధ ముండవచ్చును, కాని యంతమాత్రమునఁ బర్యవసాని నిప్పున్నదని నిశ్చయింపఁజాలము, వీలన నీ ధూమాగ్నుల యవినాభావ సంబంధ మన్ని జాపులందుండవలెను ధూమాగ్నిసంబంధము ననేకస్థలములలో మనము చూచుటచే మన వాదము బలవత్తరమగును అవ్యభివారసాహచర్య మనేక విషయ ములలో దర్శించినచో మన మొక సామాన్య ధర్మస్థాపనముచేయి వీల గును, నిప్పున్న చోటునందెల్ల నగ్నిని చూచినచోఁజాలదు నిప్పులేని

చోటులందెల్ల ధూమము లేదనియుఁ జూడవలెను ఖావాఖావముల రెంటితో సామ్య ముండవలెను ౧ నియతసాహచర్యము నవిసాఖావ రూపసంబంధము బలవతచినచో మన కనుపాధికసామ్యధర్మములు లభించును ౨ నిష్పన్న యన్ని చోటులందును ధూమముండదు ఎఱ్ఱగాఁ గాలిన యినువ గుండునకు ధూమము లేదు, తడికఱ్ఱతో గూడిన నిష్పానకు మాత్రమే తప్పక పొగయుండును అగ్నిధూమసంబంధము సోపాధికము, దూమాగ్నిసంబంధము నిరుపాధికము 'నిష్పగలవెల్ల ధూమయు క్తము లను నియమము సర్వథాయథార్థము కాదు,' అర్థేంద్రధనముతోడి నిష్పన్న వాటికెల్ల ధూమముండు, నను నియమము నిత్య సత్యము సోపాధికత గుర్తించినపుడు దోషముకాఁజాలదు ఉపాధి సంశయము కలిగినపుడెల్ల వానినిఁ బరిశీలించి, సర్వసామాన్య ధర్మమున్నదిని మనము స్థాపింప వలసియున్నది అనేక సందర్భములలో సాధర్మ్యమును జూచుటవలన సంశయవిచ్ఛేదమగును, వైధర్మ్యమును దర్శించినను సంశయము తొలఁగును అర్వాచీనతర్కము వ్యతిరేక దృష్టాంతముల కత్యంతప్రాముఖ్యము నొసఁగి లింగలింగసంబంధమే యుఖ్యతమ మని నిర్ణయించెను ౩ మన మూహకల్పనములను విడిచి

౧ సాహచర్యజ్ఞానము వ్యభిచారజ్ఞానవిరహము తర్కసంగ్రహము పు ౪౫

౨ ఉదయనుఁ దుపాదియనగా నొక వస్తువు దన ధర్మమును సమీపముననున్న యింకొక వస్తువునకు సాక్షాత్తుండఁ జేయుట యని నిర్వచనముచేసినాడు (ఉపసమీప వర్తిని అదిదాని సంత్రామయతి స్వీయం దర్శమిత్కుపాధి) క రక్తవర్ణముగల పుష్పము, శనపైనుండిన స్పటికగలకుఁ దర రక్తిమంది పద్మరాగమణివలెఁ బ్రకాశింపఁజేయును అందుచేత నది యుపాధి పోల్చి వరదరాజు నిర్వచనము సాధనార్హముఁ సాధ్యనమ రాష్ట్రా ఉపాధయః (తార్కికరక్ష) శంకితనవ రొసిత ఎర్వోపాధులనుండి నిరుపాధిక మైనదే యుక్తమైన సామాన్యము చూడు వాచస్పతి న్యా వా తా టీక ౧౧౧ తర్క మం దుదయను ననునరీంది ఉపాధి యనఁగా (౧) సుద్యహయవస్తుతో నిర్వసంబంది (౨)దాని ననునరీందునది (౩) ఉన్నతాంగము నెల్ల వృద్ధనునరీంపనది తర్కదీపకయందు నాడుగు రకముల యుపాధులు చెప్పఁబడినవి చూడు అదర్శ్య, తర్కసంగ్రహము పుట ౩౧౩

౩ వ్యాప్తినిర్వచనము లనేకములు ఎరిశీలించిన వెనుక, గంగేఖండిట్లు చెప్పెను సాధర్మ్య మనగా మద్యమోన్నతాంగ సాహచర్యము (తత్త్వచింతామణి ౨౭) చూడు విశ్వరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౪౨౪

పుచ్చి, సత్యాంశములపై నాధారపడు మనోనిగ్రహము క
వలెనని నై యాయుకుండు కాసిండుచున్నాడు విషయం
గల శాస్త్రము లున్ననాడే, వాని ఫలితములను సక్రమము
మొనర్ప వీలగును, అట్టివి లేనినాడు, భారతీయులు
గూర్చి ప్రసంగించుట వలనఁ బ్రయోజన మల్పము -
బరిశీలించి సామాన్య నియమముల స్థాపించు విధానములను
కుండు బాగుగా నెఱుగు ననుటకు సంశయము లేదు

సిద్ధాంతనిర్ణయ నిరసనముల కవసరములగు సన్న్య
దాహరణములను సక్రమపద్ధతిలోఁ బ్రకృతి యెల్లప్పుడు ము
అందుచే వ్యతిరేకసాక్ష్యమున కవసరమగు తర్కపద్ధతి ను
వచ్చునని నై యాయుకుండు చెప్పును ధూమమున్నచోట
నుండు నను సామాన్య ప్రతిపాదనము తప్పినచో, దాని వ్య
మైన “కొన్నివేళల ధూమమున్నను నగ్నియుండ” దనున
కావలెను అనగా నగ్ని తప్పనిసరిగా దూమము ననుసరిం
నక్కరలేదు కాని ధూమమున కగ్నియే కారణమని మన ము
తప్పదు ఈవిధముగా నియతసాధర్మ్యముగల యనేక స
జుచి, సామాన్య ధర్మప్రతిపాదన మొనర్చుటకుఁ దర్క మ
చును ఒక ప్రతిపాదనమును స్థాపించుటకు నిదియే విధ
ఒక ప్రతిపాదనమును గూర్చిన యాధార్యమును ము
సిండుచో మన మెట్టి దోషములకుఁ బాల్చుచున్నామో చు
వరోక్షవిధానముచేఁ బ్రతిపాదనమును సమర్థింతుము దీనివల
తర ప్రతిపాదనమును దృష్టాంశములతో సమన్వయింపదని
మగును ౨

౧ న్యూ నూ ౧౧౩౧

౨ యుక్తమైన ప్రతిపాదన మీ లక్షణములను గలిగియుండవలెను.

(౧) ప్రతిపాదనము సత్యాంశముల నిరూపింపవలెను (౨) ప్రకృ
నే సత్యాంశములతో విరోధింపరాదు సుస్థాపితములైన యితర సామాన్య ద
వ్యతిరేకము కారాదు (౩) దృష్టవిషయ సాహాయ మున సత్యాంశ నిరూప
మగుచుండగా నదృష్ట విషయసాహాయ్య ముపయోగింపరాదు (౪) రెం
ప్రతిపాదనము యిందగా విశిష్టరీతి లేక పరిశోధన చేయవలెను అట్టి పరిశో

ప్రత్యక్షదర్శన విషయ నిర్ణయములకుఁ దర్కము సహాయభూత మగును చూచుటకు సాధ్యములగు సర్వవిషయములను దర్శించి, మన నిర్ణయమును దర్కముచే బలపఱచినను సామాన్య ధర్మములనుగూర్చి సంపూర్ణనిశ్చయము మనకుఁ గలుగదు మన పరిశీలన మనమగ్రమైనంత కాలము గున నిర్ణయము అమోఘములు కాఁజాలవు పరిగణనముపై నాధారపడు సామాన్య ధర్మములు నిశ్చయముగా నత్యము కాకపోవచ్చును యుక్తములైన విశేషములు సర్వసామాన్య ధర్మజ్ఞానము నిచ్చుట కుపయోగించును గాని, సర్వ సామాన్యధర్మ నిరూపణము కేవల విశేషములవలన జరుగదు విలన సామాన్యధర్మము కొన్నికాని, యన్నికాని విశేషముల నతిక్రమించును

సముచ్చయార్థక నిర్ణయములైనను సామాన్య ధర్మజ్ఞానముపై నాధారపడి యుండును మన మన్నిసందర్భములను గణించుము, ఒక వర్గములోఁ జేరుటకు యోగ్యములైన సామాన్య లక్షణలక్షితములగు వానినే యెన్నుదుము, అందుచేఁ జరిగిజనవర్తయైనను సామాన్య లక్షణజ్ఞానము లేనిదే నిరర్థక మగును ప్రత్యక్షము వలన సామాన్య ధర్మములను మనము గ్రహింపవచ్చునని ప్రాచీనన్యాయము చెప్పి యున్నది సామాన్య లక్షణములను గ్రహించుటలో నింద్రియములకు వేరైన వ్యాపార మున్నదని గంగేతుఁడు గుర్తించెను దాని నాతఁడ లౌకిక ప్రత్యక్షమనెను ౧ దేనినిబట్టి చూచినను సర్వసందర్భపరిగణ నము మన కవసరము లేదు సర్వసామాన్యమగు దూమత్వలక్షణమును బట్టి మనము ధూమయుక్తములైన సందర్భముల నన్నిటిని గ్రహం తుము ధూమాన్ని సామాన్య లక్షణములను వాని సంబంధనూత్రము

యే ప్రతిపాదనమును స్థాపితము కాదు (౩) అట్టి రెండు వ్యతిరేక ప్రతిపాదనములలో ఎక్లిప్షమైనదాని నంగీకరింపవలెను (౬) అట్టి రెండు ప్రతిపాదనములలోఁ బ్రస్తు విషయమున కనుగుణమైనదాని నంగీకరింపవలెను (౭) ఇన్ని లక్షణములతోఁ గూడిన ప్రతిపాదన యి పరీక్షకు నియంపవలెను ఎలివివో ఎద్దాంతమగును (పీర్ డి బోజిల్డ్ పైస్సెన్ అఫ్ ది ఏస్సెంటియాలియాన్ ఫు ౨౮౨)

౧ అరిస్టోటల్ ధావముతోఁ బోల్చుదు సంపూర్ణ సర్వవిషయ పరిగణనము చేస రను, సామాన్యము నమగ్రముగా ఎత్తించదు ఏలన మనము జడలదార్థ సంబంధావరోధ ముల నతిక్రమించవలెను

అను మనము జ్ఞానలక్షణచే గ్రహింతుము అందుచే నొక సందర్భమును బరిక్షించి, మనము సామాన్య ధర్మమును గనిపెట్ట వచ్చును ఒక సం దర్భమును గూర్చి యేది సత్యమో, యా జాతికిఁ జెందిన యితర దృష్టాంతములకు నా సత్యము వర్తించు నేలన, స్వభావసామాన్యత యనున దున్నది ఏది యొక మారు సత్యమో యదెల్లప్పుడును సత్యమే ధూమ, మని మనము పలికినప్పుడు, ధూమదృష్టాంతము అన్నియు మన మనస్సునందు లేవు, కాని ధూమార్థము మన భావములోఁగలదు ధూమాన్ని లక్షణసంబంధము వ్యాప్తి వలన వ్యావృత్త్యావక సంబంధ మును గలిగి యుండును అనేక దృష్టాంతపరిశీలన మవసర మేలన, సామాన్య ధర్మమును గ్రహించుటకుఁగాదు, మన మిదివరకే గ్రహించిన సామాన్య ధర్మముకే యుదాహరణమువలన సువిదితము కాను, అసా మాన్య విశేషధురీణులగు వారు కొలఁది యుదాహరణముల వలననే సర్వసామాన్య సంబంధ సూత్రములను గనిపెట్టఁగల సమర్థులై యుం దురు సర్వసామాన్య ధర్మమును మనము సృజించుటలేదు, ఈన్న దానిని మనము గ్రహించుచున్నాము ఏకైక దృష్టాంతము నేకాగ్ర దృష్టితోఁ బరిశీలించి, మనము సామాన్యలక్షణమును గనిపెట్టవచ్చును అట్టి నిర్ణయమువలన మన కది లభింపనిచో, నుదాహరణముల సంఖ్యను పెంచినంత మాత్రమునను మనకది లభింపదు అది కర్తలక్షణమే కాని, మన బుద్ధి నిర్మితము కాదు ఇంద్రియదర్శనము నతిక్రమించున దను భవము నతిక్రమింపదు ఒక్కొక్కవేళ, నొక్క దృష్టాంతమునుజూచి, మన యంతర్విచక్షణ జ్ఞానముచేఁ గనిపెట్టిన సామాన్యధర్మమును, ఎరి శీలనము, పరిశోధనాది విధానములు సమర్థించునే కాని విశేషము నేమియుఁ జేయువు ప్రకృతిలోని ప్రతి విషయమును దాని యుత్పత్తి కారణమైన నియమము లేక సూత్రమును దనయందే కలిగియున్నది ప్రకృతిలో సహజసిద్ధమైన యొక విషయమును బాహ్యముగా వచ్చిచేరిన విషయములనుండి వేరుచేసి, దాని లక్షణములను గుర్తించుటలో సంతర్ధర్యనమే ముఖ్యసాధనము సామాన్య ప్రతిపాదనములు విషయ గుణ సంబంధములు అల్పపిత్తముగల జంతువు అన్నియు సధికాయు ర్థాయముగలవగుచో, నల్పపిత్తముగల మనుజుశ్వమహిషములు దీర్ఘాయుర్థాయము కలవగుటచేఁగాదు, అల్పపిత్తజంతునిర్మాణములోఁ గల

కొన్ని యంశములకును దీర్ఘాయువునకును ముఖ్య సంబంధమేదో యుండుట వలననే యని చెప్పవలెను న్యాయతర్కవాక్యరూప ప్రయోజనము నీ దిగువ నిశ్చయాత్మక ప్రతిపాదన రూపమున నుత్తమరీతిని జూపవచ్చును, 'ఎ' అయినచో 'బి' 'ఎ కాబట్టి' 'బి'

ఈ భావము ననుసరించి, సామాన్యమునుండి విశేషమును గ్రహించు 'హేతువిధానమునందు, తర్కవాక్యములందలి యితరాంగములలోఁగల, నిగమనమునం దెక్కువ విషయము తెలియుట కవకాశమున్న సంగతి నూత్నకాంతిలో గోచరించును సామాన్యధర్మములు పరిగణనాత్మక నిర్ణయ మాత్రములుగావు, విశేషవిషయములను బంధించు సంబంధములు వానియంత సత్యమును గలిగియున్న పే జక సామాన్య నిర్ణయమునుండి యొక విశేష సత్యమును మనము పొడగాంచిచో, నొక భావములో నిగమనము ప్రతిపాదనముకంటె సుధిక సత్యమును దెల్పును, వేరొక భావములో నిగమనముం దిమిడియే యున్నది

సర్వసామాన్య సూత్రములు సత్యములును, సంతర్దర్శనయోగ్యములు నైనచో, నేల ప్రేమోన్మాదులకు నున్మాదులకును, శాస్త్రకారులకును దత్తవజ్ఞులకును గట్టదుట గోచరించు నీ సత్యము లేల గోచరింపవు; మన సామాన్యనియమ నిర్ణయములు కొన్నివేళల ససత్యము లగుటకు హేతువులను జెప్పఁగలమా? దోషనిర్ణయములందు సంబంధముల స్వరూపము సక్రమముగా గుర్తించుట దుష్టము అసంఖ్యాకములైన విశేషములనుండి యవి సమగ్రముగా విడఁడియుట దుస్సాధ్యమగును పస్తు యాధార్థ్యము క్లిష్టతను గలిగియుండుటచే సంబంధముల సమ్యగ్వివేకము సులభసాధ్యము కాదు రాగద్వేషముల వలనను, మాంద్యమౌఢ్యముల వలనను, ససత్యములగు ధర్మములు సత్యము లని భ్రమింతుము ఈ భావములో విశేష విషయదర్శనములైనను బూర్ణసత్యములు గాకపోవచ్చును అంతర్దృష్టిచే గ్రహంపఁబడిన సామాన్య నిర్ణయములైనను, నూత్న విశేషవరిశీలనము వలన నెక్కుడర్థవంతము లగును మనము ముందుఁ జూచురీతిగా సర్వవిధజ్ఞానములకు నెట్లో యట్లే సర్వ సామాన్యసంబంధముల యాధార్థ్యము నితరజ్ఞానసాధరూప

ముల వలనఁగూడ సాధింపవలసియున్నవి అంతర్బృష్టవిషయము బాహ్యపరిక్షానిర్ధమైనఁగాని సిద్ధాంతము కాఁజాలదు కేవలంతర్దర్శనము నిరర్థకము బాహ్యదృష్టాంతముల సమగ్రపరిశీలన మసాధ్యము కావున నీ రెండును నన్యోన్యసహా రుకారు లగును సామాన్యనియమము కొంత యమోఘతను గలిగియుండును, అది మనమొక బాహ్యదృష్టాంతమును బరిశీలించుటతో నిశ్చయ మగును

సామాన్యసంబంధములు సత్యాంశములని న్యాయసిద్ధాంతమున, అందుచే నవి యిథార్థములే ౨ సామాన్యధర్మముల యాధార్థ్యమును జార్వాకులు ఖండించి, అనుమానము నిశ్చయముకా ౪ నిరి బొద్దు లీ సామాన్యధర్మములు కేవలబుద్ధికల్పితము లనియు, యథార్థసంబంధములు గావనియు నిశ్చయించిరి సామాన్య మనున దొక నామమే, మిథ్యారూపము బొద్దగ్రంథమగు సామాన్యదూషణాదిక ప్రసారితము నందు సామాన్యములు సత్యము లను నంశము ఖండింపఁబడినది చేతి యొక్క యైదు వ్రేళ్ళను మనము చూచుచున్నాము, ఆరవ దగు సామాన్య మేదియును లేదు ఆరవదున్నదనుట మనతల కొక కొమ్మున్నదనుట వంటిదే ౩ దీని ననుసరించి యనుమానమున కే యవకాశము లేదు, కాని బొద్దులు దీనిని వ్యవహార ప్రయోజనసిద్ధికొఱ కంగీకరింతురు, వారు సామాన్యము లనేకవిధము లనిరి మధ్యమావయవమున్న తాపయవముతో స్వభావతాదాత్మ్య సంబంధముకాని, తదుత్పత్తిసంబంధముకాని, అనుపలబ్ధిసంబంధముకాని కలిగియుండ వచ్చును అనగా మన యనుమానములు అన్వయ రూపములు కాని వ్యతిరేక రూపములుగాని కావచ్చును, మొదటివి విభాగ, సమన్వయ రూపములు గావచ్చును ౪ తాదాత్మ్యరూప మిట్టిది, “ఇదియొక వృక్షము, ఏలన నిది యొక రకపు దేవదారుజాతి ” తదుత్పత్తి యిట్టిది, నిప్పున్నది, యేలన ధూమ మున్నది ” అనుపలబ్ధిసంబంధమందు ఘటా

౧ సామాన్యసంబంధములు సత్యాంశములని (అర్థభాషా పు ౧ పూనా ముద్రణము)

౨ స్వాభావికస్థ సంబంధోన్మాదిః (పు ౩౫)

౩ కీల్ బుద్ధిన్స్ ఫిలాసఫీ పు ౨౭౭

౪ న్యాయవిందువు పుట ౧౧

భావానువలంబివలన లభించును, సామాన్యసంబంధములు బాహ్యవిషయ పరిశీలనము వలన నుదయించునవికావు, అవి వస్తుతాదాత్మ్యకారణధర్మములనుండి గ్రహింపఁబడును సామ్యకారణధర్మములను బొద్దు అంగీకరించిరి, ఏలన నివి లేనిదే జీవింతుటయే సాధ్యముకాదు దిజ్ఞాగు ననుసరించి బాహ్యస్థిత్వముగల వస్తుసంబంధములను జ్ఞానము తెలుపఁజాలదు సమవాయద్రవ్య, వస్తుకర్మసంబంధము లన్నియు విజ్ఞానకల్పితములు గ అందుచే నీ సంబంధములు కేవలతార్కికములు

బొద్దసిద్ధాంతమును వాచస్పతి నిశితఖండమునకుఁ బాల్చేసెను బొద్దులు చెప్పిన కారణధర్మమునకు నిష్పగలసందర్భములో నుదయించిన ధూమ మొక పిశాచముచేఁ గల్పింపఁబడెనని చెప్పవలెను ఒకే కార్యమొకే కారణజాతమగుట కే హేతువై న మన్నదా? కార్యమునకుఁ గారణము పూర్వమైనచో నవి సమకాలికములు గావు ధూమదర్శనమువలన మనము వస్తుతమైనదికాక గతాగ్ని ననుమానింపఁ గలము రెండు వస్తువులు సమానము లై నచో, నొకదానినిఁ జూచిన రెండును జూచినట్లే, అప్పు డనుమానావసరమే లేదు వాచస్పతి జయింతులు - దేవదారువు నకును వృక్షమునకును సంబంధము సామ్యముగాదు, ఏలన వృక్షము లన్నియు దేవదారువులు గావనిరి ౨ కారణధర్మమును, ద్రవ్యసామ్యధర్మము నెట్లుదయించినచో బొద్దుఁడు చెప్పఁడు ఈ ధర్మములకు సంబంధములేకుండ సమానలక్షణములుగల వస్తువు లున్నవి నై యాయీకుఁ డిట్టి పరస్పర సంబంధములుగలవాని నన్నిటిని వ్యాప్తిలోఁ జేర్చును కారణసిద్ధములు సామాన్యవిశేషన్యాయ సంజాతములగు వానినేకాక, యితరములైన “కొమ్ములున్న జంతువులన్నియుఁ డీలిన గిట్టలు గలిగియుండును” మున్నగునవియు వ్యాప్తిలోఁజేడ ను ౩

౧ చూడు న్యాయకందశి పు ౨౦౩ వాచస్పతి దిజ్ఞాగుని వాక్యమున యిట్లుదాహరించెను: సర్వోఽయ మనుమానానువేయథావో బుద్ధ్యాదాదేన ధర్మధర్మ భావేన స బహు స్పృత్వయపేక్షితే (న్యాయవాహితీక ౧౧౫)

౨ న్యాయమంజరి పు ౧౧౪ న్యాయవాహితీక ౧౧౫

(౩) బ్రహ్మప్రసాదఁ డకారణసాహచర్యములను వ్యాప్తిలోఁ జేర్చెను ఉండ్రోదయమువలన నది సాగరిమున నుదయించెనని, కలువ వికసించుటచేఁ డెలియచున్నది " (వ ప్ర వు ౨౦౫)

౧౦-హేతువు

అన్ని యితర సామాన్యనియమముల వలెనే, నై యాయుకుదీ దృష్టిలో నిమిత్తధర్మమును నిరూపింప నవసరములేని స్వయంసిద్ధమై యంతర్విజ్ఞాన గోచరమగు సత్యమై, యనుభవసిద్ధ మగుచున్నది నిమిత్త సంబంధ పర్యవేక్షణ మీ సూత్రమును స్థాపించుచున్నది, కారణమనగా నొక కార్యమునకుఁ బూర్వమై, కార్య మవతరించుట కవలంబు హేతు వగునది ఒక దృశ్యపరంపరలోఁ గారణము పూర్వదశ ఇది అనేక సందర్భ ములలో నెట్టి మార్పును లేక సమానకార్య హేతువగుచున్న విధము దృష్టము, కాని, కేవల పూర్వసంఘటనమే చాలదు ౧ అది యవలంబు ముమును గావలెను

కార్యకారణసంబంధము లేకుండగనే సాహచర్యముగల కారణ మన్యథా సిద్ధము, అట్టి కారణాత్మకపూర్వదశల ననేక విధములై న వానిని విశ్వనాథుఁ డుదాహరించినాఁడు ౨ ఒక వస్తువున్నచోటును మనము ప్రవేలితోఁ జూపవచ్చును కాని కారణ రూపముగాఁ జూపుచున్న ప్రేలున్నను, ప్రవేలికిని వస్తువున్నచోటునకును హేతుసంబంధములేదు, ఘటకారుని దండము నిర్దేతుక కారణము, ఆ దండముయొక్క వర్ణ మప్రస్తుతకారణము దండపరిభ్రమణశబ్దము సాహచర్యముగల కార్యము మనము కలిగించుటకును దొలఁగించుటకును సాధ్యము కాని శాశ్వత ములు, సర్వవ్యాప్తములు నగు పదార్థములు నిర్దేతుక పూర్వవృత్తులు కాఁజాలవు కారణకారణము, అనగా ఘటకారుని జనకునకును, చేయఁ బడిన ఘటోత్పత్తికిని సంబంధములేదు మనకు సమీపకారణములే ప్రధానములు, కార్యముతో సాహచర్యము గలిగి యుండు నితర కార్యములు కారణకార్యసంబంధములు గలవని భ్రాంతిజనించు నవ కాళము కలదు భూమ్యాకర్షణశక్తి సర్వసామాన్యకారణమై త్రాసు యొక్క సమత్వా సమత్వ హేతు వగుచున్నది ఇట్టి యేక కాలకార్యము లొకదాని వెంబడి యొకటి వచ్చినపుడు పూర్వకార్యమే పరకార్యమునకుఁ గారణమని భ్రమించు నవకాళము విశేషముగానున్నది కార్యోత్పత్తి కేది

౧ గ్లెన్వోవర్ హెన్రీ v 1

౨ సిద్ధాంతముకైవళి పుటలు ౧౯-౨౨

యవసరము గాదో, యది కార్యమునకు ముఖ్యహేతువు గాదు కారణమును, సమకాలికములైన ప్రత్యక్ష పరోక్షాను బంధములతోడను గలువరాదు గ వ్యతిరేక శక్తులున్నచోఁ గారణము కార్యరూపమును దాల్చు లేదని యంగీకరింపఁబడెను అందుచేఁ గారణనిర్వచనము నందుఁ బ్రతిబంధకాభావమును జేర్పఁబడెను కార్యమునకుఁ బూర్వమైన ముఖ్యవృత్తియై, యే దన్య కారణహేతువు గాదో యది కారణమని కేశవమిత్రుఁడు నిర్వచనము చెప్పినాఁడు దారములు వస్త్రమునకుఁ గారణము! వస్త్రముయొక్క రంగునకుఁగాదు, ఏలన రంగు వస్త్రమునకు రంగు గల్పించునుగాని వస్త్రమును గల్పింపఁజాలదు

పరస్పరము సన్వయి వ్యతిరేకి సంబంధము లేకున్నచో, ననగాఁ, గారణమున్నచోఁ గార్య ముండవలెను, కారణము లేనిచోఁ గార్యము నుండని యెడల రెండు వస్తువులకు సంబంధముండదు, కారణసంబంధము అన్యోన్యములు, పరివర్తనాధ్యములు, అవి రహస్యశక్తులుగావు, అమోఘమైన క్రమగతిచే నవి నిశ్చితములైనవి ౨ విషయముల సత్తిశ్రద్ధతోఁ బరిశీలించవలసియున్నది ఉదయనుఁ డిట్లు నుడివెను “విషయముల నిత్యపరిమితులను, విభేదములను, యనము శ్రద్ధతోఁజూచి, వానికిఁ గల హద్దులను నిశ్చయింపవలెను” ౩ ప్రకృతి మనకు విషయముల సనేక వివరములతో మిశ్రమమొనర్చి యిచ్చును, అం దప్రస్తుతాంశములను మన బుద్ధి పేరుచేసి, కారణకార్యరూపమైన ‘ఎ-బి’ నెంచుకొనును కార్య మదృష్టమైనచో, నది తత్కారణ మదృశ్యమగుటచే నగునో కాదో నిర్ణయింపవలెను ఇట్టి పరిశీలనలోనే తత్సంబంధానుబంధములు మార్పు పొందికుండఁ జూడవలెను బౌద్ధుల పంచకారణ సిద్ధాంతములో నుపయోగించిన ద్విరూపమైన భేదవద్ధతి మహాయోగింపకుండ నొక కారణము యొక్క శుద్ధత్యమును నిర్ణయింపఁజాలము ౪

కారణసంబంధములు ప్రత్యక్షపరోక్ష పరిశీలనాఫలితములుగావు, అవి ప్రకృతి సిద్ధములు గావు, ప్రకృతి సిద్ధ విషయములను గూర్చిన

౧ అన్యవాసిద్ధనియమౌర్వవృత్తి కారణమ్ చూడు తర్కసంగ్రహము పు ౩౮ ౨ భాషావరిచ్ఛేదము పు ౧౬ ౩ తునుమాంజలి ౧౭ ౬
౪ ప్రథమభాగము

బుద్ధికల్పనలు, 'బి' కి 'ఎ' కారణమని చెప్పుటలో, నిందియజ్ఞానము నతిక్రమించి, క్రమగతి న్యాయమును (law of succession) గనుక గొనుచున్నాము కారణధర్మము గీవలద్యశ్యముల పూర్వోత్తర సంబంధము కాదు, అది వస్తుసంబంధము వస్తువులు గోచరించును, సంబంధము దృశ్యము కాదు

మనము కారణ నానాత్వము సంగీకరించినచోఁ గారణ ధర్మనిరూపణ ప్రయత్నమంతయు వ్యర్థమగును కారణ నానాత్వము శాస్త్రసిద్ధమైనచో సనుమాన మొక జ్ఞానప్రమాణము కాఁజలదు ౨ మన మొక పొంగిన నదిని జూచినచో, దానికిఁ బూర్వవర్షము కారణమని చెప్పఁజాలము అది కొంత తట నిర్మాణముచేఁ గావచ్చును చీమలు తమ గ్రుడ్లను నోట గఱచుకొని పోవుచున్నచో, వాని పుట్టలు విఘాతమంది యుండవచ్చునేకాని, రాఁబోవు వర్షకారణమేయని నిశ్చయింపఁజాలము నెమలికూఁత యని మనము తలఁచిన శబ్దమువలన మేఘములు కూడుచున్నవని నిశ్చయింపరా దేలన నెమలికూఁత నెవఁడో యనుకరించి యుండవచ్చును ఒక కార్యమున కొకే కారణమనియుఁ గారణబహుత్వముండదనియు న్యాయసిద్ధాంతము సమ్యక్ప్రతిపత్తివలనాలోచముచే ననేక కారణములు గోచరించును కార్యావధిని నిర్ణయించి, బాగుగా గ్రహించినచోఁ గారణానేకత్వ మదృశ్యమగును వర్షముచేఁ గలిగిన నది పొంగునకును, గొంత యడ్డకట్ట కట్టుటచేఁ గలిగిన పొంగునకును భేదముండును వర్షప్రవాహము వేగమెక్కువ గలదై, విశేష ఫల సంపృతమై, వృక్షఫల శాఖాదికములతోఁ గూడియుండును వర్షారంభమునకుఁ బూర్వము చీమలు తమ గ్రుడ్లను దోడ్కొనిపోవు వైఖరికిని, వాని పుట్టలు భంగపడినప్పు డవి పోవు వైఖరికిని భేదముండును నెమలికూఁతకును, దాని ననుకరించు మనుజుకండమునకును భేదమును నిస్సంఘముగా గుర్తింపవచ్చును కార్యవిశేషమునుబట్టి కారణవిశేషమును గ్రహింపవచ్చును కారణానేకత్వమును సూక్ష్మముగాఁ బరిశీలించినచో ననేకత్వము తొలఁగి పోవునని వాచస్పతి జయంతి బుద్ధి డించిరి కాని యొకే కార్యము నుద్భవింపఁజేయుటలో నొకే లక్షణ

ములుగల యనేక కారణములు గలియుచున్నవని కొందరు తార్కికు లూహించినారు. కాని యిది శాస్త్రయుక్తమైన వాదము కాఁజాలదు. ఇదియే నిజమైనచో, నొక కార్యమునకుఁ బెక్కు కారణసముచ్చయము లున్నచో నందేదో యొక సముచ్చయమునకే యిది కార్యమైయుండును గాని, మొత్త మన్నిటిని సూచింపదు. అనఁగాఁ గార్యము లేదని మనము నిశ్చయించునెడల, నొక కారణ సముచ్చయమేకాక, కారణ సముచ్చయము అన్నియు లేవని తెలియవలెను. ఈ యర్థములోఁ గారణ మనఁగా సున్న పెక్కుకారణ సముచ్చయములలో నేదో నొకటియై, దానికిఁ గార్యము నిశ్చయము, నిత్యసిద్ధమును గావలెను. కారణతా వచ్చేదకత్వము సూచింపఁబడెను.

కారణములు మూడు విధములు (౧) ఉపాదానకారణము లేక సమవాయి కారణమువలనఁ గార్యము సిద్ధించును. దారములు పటము నకును, మట్టి ఘటమునకు నుపాదానకారణము అగుచున్నవి. ౨ (౨) అసమవాయి కారణ మనఁగా నిది యుపాదానమునం దుండునది దారముల సంయోగశక్తి అసమవాయి కారణము దారములు సంయోగము నొందకున్నచో నవియొక దారపుట్టయగునే కాని వస్త్రముత్పన్నముకాదు. వస్త్ర వర్ణముకూడ సమవాయికారణము. దానికి వస్త్రము నకు రంగు నిచ్చుశక్తి యున్నది. ఉపాదానకారణ మొక ద్రవ్యమును, సమవాయికారణ మొక గుణముకాని కర్మకాని యైయున్నది. ౩ అటు

౧ వైశేషిక సూత్రములు॥ ౧౦-౨ ౧-౩ తర్కభాష పుటలు ౧౫-౨౫
భాషాపరిచ్ఛేదము పుటలు ౧౭-౧౮ తర్కసంగ్రహాదీక పు ౪౦

౨ న్యాయవాదము ననుసరించి, కార్యము తదుపాదానకారణనాశముతో శింధును. ఒక దారము నశించినచో వస్త్రమంతయు నశించి ప్లే కాని యింకను గొంతవస్త్రముమిగిలి యున్నది. దానికొక నేతగాఁడుకాని మగ్గముకాని యవసరములేదు. కారణ మేమనఁగా మొదటి యుపాదానకారణము పూర్తిగా నశించలేదు. అది స్థితిస్థాపక సంస్కారముగా నిలిచి యున్నది.

౩ సాంఖ్యవేదాంతము లీ రెండవ కారణము సంగీకరింపదు. కారణకార్య సంబంధమును భేద సంబంధము రెంటిని గణపుటకు వేతొక యవసరము లేదు. సమవాయి, అసమవాయి కారణములకు భేదము లేదు. బొద్దు లీ భేదమును గుర్తించదు. ప్రతివిషయమును క్షణికమై యింకొక దానికిఁ గారణ మగుచున్నది. క్షీరము ప్రతి క్షణములో మారుచుకొని యున్నది. మనము మాత్ర మొక దశలో దానిని క్షీర మనియు నింకొక దశలో దది యనియుఁ బేర్కొనుచున్నాము.

సిద్ధాంతము ననుసరించి, భౌతిక జగత్తులోని పరివర్తనము లన్నియు సంశాసనయోగ వియోగములచే నేర్పడుచున్నవని న్యాయవాదము ప్రకృతి మూల ద్రవ్యములు మార్పుచెందవు, కాని సంయోగ వియోగ గాది పరివర్తనవిధానము ప్రతిక్షణమునను మార్పుచెందుచుండును ముఖ్యకారణము తదితరములనుండి వేరుగానుండును ఇది కార్యముద్యవించుటకుఁ బ్రధాన హేతు వగును కుమ్మరి కుండకుఁ బ్రధాన కారణము, దండచక్రదులు సహకారులు ఈ కారణవర్గత్రయభేదము నారిస్టోటలును జేసియున్నాఁడు

కొన్నివేళల ముపకరణాత్మకమగు కారణ మొక విలక్షణ కారణమని చెప్పఁబడును ౨ దీనిని కేశవమిత్రుఁడు ప్రకృష్టకారణమని పలికెను ౩ కారణసముచ్చయములో నేది కార్యముతో నన్నిహితముగా నుండునో యది కారణము ౪ దర్శనక్రియలో ద్రవ్యయు దృశ్యమును రెండు సవరములే, కాని ముఖ్యకారణ మింద్రియ సంయోగము ఏదిలే కున్న నిశ్చిత కార్యసిద్ధి లేదో యది కారణమని నీలకంఠుఁడు పవించెను ౫ మఱియునకు కుమ్మరిదండ ముపకరణాత్మక కారణము, అడవిలోని కణ్ణి యట్టిది కాదు దానినిఁదెచ్చి ఘోష్పత్తి కువయోగించినప్పు డట్టి కారణమగును అందుచే 'వ్యాపారవ' చృష్టి మువయోగింపఁబడెను అభినవన్యాయ మింకొక యదుగు ముందుకుఁబోయి 'వ్యాపారమే' కారణమనియుఁ గార్యసిద్ధికదియే ప్రధాన సమీపతమ కారణ మనియుఁ జెప్పును ౬

అసంతరన్యాయమునందుఁ గార్యము ప్రాగిభావ ప్రతియోగి యని నిర్వచించిరి ౭ ఇది పూర్వాభావముయొక్క భావాత్మకరూపము, కార్యము పూర్వము లేదన్నచో దాని కారంభ మున్నదని యర్థము

౧ ముఖ్యకారణములు సామాన్యములు విశేషములు గానన్ ౨ తెలిమిది ఎదములు భగవంతుఁడు, ఆతని జ్ఞానము, కోరిక, క్రియ, పూర్వభావము, దేవ కాల పుణ్యపాపములు (తర్కసంగ్రహము పుటలు ౨౦౭-౨౧౨)

౩ అసాధారణం కారణం కరణమ్ తర్కసంగ్రహము పు ౨౭

౪ ప్రకృష్టం కారణమ్ ౫ అవిలంబేన కార్యోత్పత్తిః

౬ తర్కసంగ్రహము పు ౧౨౬ ౭ పరియోగవ్యవర్ధిన్నం కరణమ్

౮ ప్రాగిభావప్రతియోగి (తర్కసంగ్రహము ౭౫)

దీనికి అనక్కార్యవాదము లేక ఆరంభవాద మనిపేరు కార్యము కారణ మునందుఁ బూర్వముండదు, అది క్రొత్తగా నుదయించును ఇది నిత్యనూత్న స్పృష్టితోఁగూడిన సిద్ధాంతము ౧ కార్యమొక కారణముతోఁ బూర్వ మున్నదని కాని లేదని కాని, లేక రెండు లక్షణములును గలిగి యున్నదని కాని చెప్పవీలులేదని బొద్దులు వాదించుదు కార్యము జనించుటకుఁ బూర్వము కారణ ముండు లేదని న్యాయవాదము, ఈ సిద్ధాంతము, పూర్వము తదంతము అన్నిటికంటెను పేరై నదను తత్త్వ మున కనుగుణముగా నున్నది ౨ కారణమందుఁ గార్యము నూక్ష్య రూపమున నున్నదని సాంఖ్యపేదాంతవాదులు చెప్పుదురు సాంఖ్యము ననుసరించి, యుపకరణాత్మకకారణము కార్యావిష్కరణమునకుఁ దోడ్ప డును నై యాయుకుండు దీనిని ఖండించును వస్త్ర మిదివఱకే దార ములతో నున్నయెడల దాని నేల మనము చూచుటలేదు? దారములు వస్త్రము కాదు, మనము దారమును గట్టుకొనము, వస్త్రము దార ములతో గోచరింప దనుట యుక్తి కానేరదు, ఏలన నట్లు గోచరింప కుండుటయే మన సమస్యయైయున్నది కార్యావిష్కరణ మనఁగా, దర్శిం చుటకు వీలయి, కిర్మ సాధనరూపమునఁ బూర్వము లేనిదై నచో, నది కారణము కార్యము నుదయింపఁజేయుటకుఁ బూర్వము లేనిదన్నమాటే ఒకానొక రూపముతో నిదివఱకు లేని దానిని కారణ మివిష్కరించు చున్నది ౩ రూపన మర్థస్థితులందుఁ గార్యము కారణమునుండి భేదించుచున్నది కారణకార్యముల కభేదమను సాంఖ్యసిద్ధాంతము యథార్థమైనచో, నవ్యక్తి ప్రకృతినుండి పుట్టిన జగత్తంతయును దాని వలెనే యుగోచరము కావలెను కార్యము కారణ మెంత స్థలము నాక్ర మించునో యంతే స్థలము నాక్రమించుచో, గార్యము కారణముపై

౧ కారణ కార్యములు వేరని చూపుటకుఁ గణాదుండు పెక్కు హేతువులను జూపినాడు (౧) అవి భిన్న గావనిషయములు (౨) భిన్న నదనిషయములు (౩) అవి భిన్నకార్యజనకములు (౪) భిన్నతణములలో నవి యుదయించును (౫) అక్కరి భేద ములు గలవు (౬) సంఖ్యావిషయము, దారము లనేకములు వస్త్ర మొకటి (౭) కారణ కార్యము లభేదములైనచోఁ గారణము నుండి కార్యము నూహించు ప్రయత్న మవసర ముండదు మరియుఁ జూడు న్యా వా కా టీక ౩౨ ౧౭

౨ న్యా సూ ౪ ౧ ౪౦-౫౪ ౩ న్యా వా ౪ ౧ ౪౪

నాధారపడియున్న దన్నమాట వస్తువులు నిత్యము నూత్నముగా నుద్భవించి నశించుచున్న ప్రకృతి సత్యమును గాదనుట కవకాశము లేదు ౧ పాలు పెరుగుగా మారినప్పుడు పాలు మార్పునందినపే కాని సశించలేదని చెప్ప వీలులేదు “ఒక వస్తువు క్రొత్తగా నిర్మింపఁ టడుచుండగా, దాని నుండి పూర్వవస్తువు లే దనియు లేక నశించిన దనియు మన మనుమానింతుము” ౨ క్షీరములోని వివిధాంశములు మార్పునొంది, యొక నూతనాకృతిని దాల్చి పెరు గిగుచున్నది, క్షీరము యొక్క సంపూర్ణనాశనము నూత్నమైన పెరుగు నుత్పత్తి చేయఁజాల దని న్యాయవాదము దీని యర్థ మేమనఁగా నొక ద్రవ్యము తన పూర్వావస్థను విడిచి పెట్టుచున్నదని మాత్రమే, ఈ సత్యమును న్యాయ వాదము స్పష్టముగా సంగీకరింపదు

వేరొక కారణ ధర్మమును విశ్వసించు సాంఖ్యవేదాంత గ్రంథము లీ న్యాయసిద్ధాంతమును ఖండించినవి సాంఖ్యకారికముండి యొక దృష్టాంతము నీయి వచ్చును ౩ ఏది లేదో యది యెన్నఁడు నుత్పత్తి నొండఁజాలదు మన మెంత యత్నించినను నీలిమను వసుపు రంగుగా మార్పులేము నూనెయు నూనెగింజలును గలిసియున్నట్లే, ఉపాదానకారణము నిత్యమును గార్యముతోఁ గలిసియుండును లేని వస్తువుతో సంయోగ మసాధ్యము కావునఁ, గార్యము కారణమం దుండక తప్పదు సంయోగము లేకున్న నొక కారణ మొక కార్యము మదియింపఁ జేయఁగలదనుట మోహగదు ఏలన నది నిజమైనచో దేనివలననైన నేదియైన నుదియింపవచ్చును, ఒక కార్యమున కొక కారణ మున్నదని నిర్ణయింప వీలుండదు ౪ కార్యముతో సంయోగము లేకుండఁగనే యొక కారణ మొక కార్యమును దనలో సంతర్గతమైయున్న యొక శక్తి

౧ న్యాయ భా ౪ ౧ ౪౯

౨ న్యాయ భా ౪ ౨౨౬

౩ సాం క్షా ౯

౪ ఈ భావమే సరియైనదైనచో నసాధ్యములగు శశవిషాణ దుల నుత్పత్తి చేయ వచ్చును కాని దీనికి న్యాయ మిట్లు దదులు చెప్పెను: ఉత్పత్తియైనది పూర్వము లేని దనియే ౫ ని, యసాధ్యమైన దుత్పత్తి యగునని కాదు (న్యాయమండలి పు ౪౯౪)

వలనన నుద్భవించజేయవచ్చు నన్నచో గార్యము కారణమందున్న దనియే యిర్థ మగును అట్లర్థము కానిచో నవ్వ డొక ప్రత్యేక కార్య మొక విశిష్టకారణమునుండి యెట్లుత్పత్తియైనదో చెప్పుట దుర్బట మగును మరియు, గారణ కార్యము లేక స్వభావములు గలవగుటచే, నొకటియున్న రెండవదియు నుండవలెను కార్యము కారణము నుండి పూర్తిగా వేరైనచో రెంటిని గలుపు నియమ మెట్టిదియు నుండఁ జాలదని సాంఖ్యవేదాంతములు వాదించును కార్యకారణములకు భేదము లేకున్నచో నొకటి కారణ మనియు నొకటి కార్య మనియుఁ జెప్పుట కవ కాశమే లేదని నైయాయుకుని వాదము భిన్నరృక్తి ఫలముల నుండి రెండును యుక్తియుక్తములే ప్రకరణాంతరమునకుఁ బోవుటకుముందు న్యాయనిమిత్త ధర్మమునుగూర్చి మనము కొన్ని విమర్శనలు చేయ వలసియున్నది నైయాయుకుఁడు పూర్వవిషయమును ముఖ్యమని చెప్పును, సరిగాఁ జెప్పచో ని పూర్వత్వము తార్కికముగాని కాలికము గాదు సూక్ష్మఁడు కాంతికిఁ గారణము, కారణకార్యము లేక కాలము నందే యున్నవి నిజమైన కారణము కార్యమున్నంత కాలముండును, కార్యమునకుఁ బూర్వావరములందుఁ గారణ ముండ నవసరములేదు సత్యముకొఱకుఁ గాక, వ్యావహారిక ప్రయోజనము కొఱకు నైయాయు కుఁడు నిమిత్తధర్మములోని పూర్వభావమునకు లేని ప్రాముఖ్యము నిచ్చి యున్నాఁడు ౨ పూర్వావస్థలను, వాని మార్పునకు వలయు నవస్థ లను, గార్యోత్పాదక కారణములుగా వివరించుట స్థూలదృష్టి ఫలితమే ఉచితావస్థాసంయోగము తటస్థించినంతనే కార్యము దృశ్య మగును అట్లు కానిచో గారణము నిత్యమై కార్యము నెన్నఁడు నుదయింపజేయుఁ జాలదు కార్యము నుదయింపజేయుకుండు కారణ ముండఁజాలదు వరివర్తన వ్యాపారమే కార్యము, మఱిదియుఁ గార్యము కాఁజాలదు అంశాభేదమును, వాని సంయోగమును, కార్యోత్పాదనము నివస్థియు

౧ కార్య ముత్పత్తియగుటకుఁ బూర్వము లేనిచో, గారణవ్యాపార మన్య కార్య నక్తమై యుండవలెను అట్లేగా దాంతులతోఁ జనిచేయుటకుఁ కర్త కర్మవలన ఘట ములుత్పత్తి యగు నన్నపాట ఒక కర్తయొక్క యొక వ్యాపారము తర్కంబంద కార్యోత్పత్తినే చేయును చెప్పి వైశేషికుఁ డి వైధర్మ్యమును దొలఁగించినాఁడు

౨ తునుమాంబలి॥ ౧ ౧౯

భావకల్పితములే ౧ పూర్వభావమును కార్యకారణాభేదమును గలువఁ జాలమని శంకరుఁడు చెప్పినది యుక్తముగానున్నది కారణకార్యముల యుత్పత్తిని అనఁగా నవినాభావసంబంధము గలవగుచో నప్పుడు కారణ మెల్లప్పుడు కార్యపూర్వదశ కా నక్కరలేదు కారణకార్యములు వేరనియు నవి యుభేదసంయోగమును బొందిన వనియు ననుటకంటె, రెండు నొకే వ్యాపారములోఁగి భిన్నరూపము లను బెట్టువ యుక్తము ౨ వ్యాపారమువాయ సూత్రము దీనినే బలపఱచును కారణ కార్యములు సమానసంబంధమును గలిగియున్నచో, నవి తాదాత్మ్యత గలవనుట విశదభాషణ మగును

మనము కన్నుఁదెరచునప్పటి కెదురుగాఁ గారణ సంబంధములు కన్పట్టురీతిని వానిని ప్రకృతి మనకుఁ బ్రదర్శించునని తలఁచుట కవకాశములేదు 'భి'కి 'ఎ' కారణ మనియో, 'ఎ' అవసరమైన దనియో 'భి' అప్రధానమనియో, చెప్పకొని మన యనుభవము నొక క్రమముతోఁ బెట్టుకొందుము కారణధర్మమొక విజ్ఞానరూపము లేక మన బుద్ధికల్పనము జగ మంతయుఁ గొన్ని నియమముల కధీనమై యున్నదను భావము నొక ప్రతిపాదనముగా మనము తర్కమం దంగీకరింతుము, తత్త్వశాస్త్రము దానిని స్థాపించును జీవయాత్రలో నొక విషయము నటుఁగల మూలకారణమునుగూర్చి కాని దాని సహేతుకతనుగూర్చి కాని యన్వేషింపము మనకుఁ గావలసిన కార్యము ఫలించుటకు ఎలయు సందర్భజ్ఞానముతోఁ దృప్తిగాంతుము మృత్తు ఘటకారణము, ప్రకృతి

౧ కారణమైన యవిచ్ఛిన్నవర్తితన విధానమునుగూర్చి చేసిన భావకల్పనమే నిమిత్తధర్మము విడిగానున్న కారణములు కలియుటకును ప్రవృత్త్యర్థమునకును మధ్యమందు ఒరతిలేదు కారణకార్యముల మధ్యమందుఁ గొంత విరతి లేక విక్రాంతి గలము లేదు అవిచ్ఛిన్నమగు పరిణామములో మ యు భావముచే నొక గీటు గీసి కాల భేదమును గల్పించుటవ్వాని ఏలన, నొక కారణ మొక కారణమైన విరతి నొందినచో ది యట్లనంతకాల ముండఁగలదు (బ్రాడ్లీ లాజిక్ ౨ పు, ౫౩౯)

"ప్రకృతినీర్ణయగు పరిణామకా ప్రవాహమునందు మనము భావకల్పనముచేసి విచ్ఛిన్నధర్మమును దీయుచున్నాము అది నిజముగా నందు లేదు మనఃకల్పిత సామాన్యలంఘనమునది మొదట గోచరించును (బ్రాడ్లీ పు. ౫౪౦)

మృత్తునిష్ఠును, కుమ్మరి దాని నుపయోగించి ఘట మొనర్చును మనము కారణావస్థలను సమగ్రముగాఁ బరిశీలింపఁజాలము, అందుచే మన కారణ సంబంధము లన్నియు లౌకికములు కొన్నికొన్ని దళలతోఁ దద్విరుద్ధకారణములు లేనియెడలఁ గొన్ని ఫలితము లుదయించితీరును కారణములకు మూలకారణములను గమఁగొనుట, నట్టి ప్రయత్నమువలన వ్యర్థవాదము ఫలిత మగుట మున్నగువానిని నై యాయికుఁడు నిరుపయోగవ్యాపారనుని విసర్జించినాఁడు కారణ కార్యములు తాత్కాలికములు, నిత్యవిషయములు కావు, పరిణామవశము లయి యున్నను, వీనిని మనము సమాకృతిగల నిత్యవిషయము లని ప్రసంగింతుము అణువులైనను, నవి కారణము లైనచో, యథార్థ రూపములు గావు మార్పునకు సంబంధము లేని కారణము లేదు, మార్పుగల దంతయు సనిత్యదృశ్యమే పరిశీలింపఁగాఁ గారణధర్మ మనఁగా విషయపరంపర, ఒకదానిపై నొకటి యాధారపడియుండు ననంత విషయప్రవాహము, ఐనను, నిమిత్తన్యాయము నిత్యమైన దనురీతిని మనము గ్రహించుచున్నాము మన యనుభవావధిలో నది ముఖ్యోపయోగమే, కాని, యది పూర్ణప్రమాణమని యంగీకరింపఁజాలము నిమిత్తధర్మ మొక విధమగు ననుభవము గ

కార్యము కారణమందు లేదను న్యాయవాదమునకుఁ గారణము, యథార్థమైనది దృశ్యమగు నదే యను భావమునందు న్యాయవాదుల కుండు నొక విధమగు విశ్వాసమే ౨ మనము లోకములో సూక్ష్మములు ససమ్మిశ్రితములు నగు సంకరువులనుండి, స్థూలములు, సమ్మిశ్రితము లగు సంతరువులు వ్యక్త మగుచుండుటను జూచుచున్నారము నేఁడు పెక్కుమంది భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు, లోకములోని విషయపరంపర లీ విధముగా సూక్ష్మములనుండియు, ససమ్మిశ్రితములనుండియు నున్నత క్లిష్టతర శ్రేణికిఁ బరిణామమందునను నీ సిద్ధాంతము సంగీకరించుచున్నారు న్యాయదార్శనికులుచెప్పు సూక్ష్మము నేక మగు పరమార్థమును వా రంగీకరింపకపోవచ్చునుగాని, మిగిలిన సిద్ధాంత మిరువురకు నొకటి యైయున్నది మనము నై యాయికునివలె భౌతికాణువులతో

నారంభించినను, లేక అభినవభౌతిక శాస్త్రజ్ఞులవలె 'ఎలక్ట్రాన్సు'తో నారంభించినను, నిత్యోన్నత క్లిష్ట పరిణతినందుచున్న క్రియాశాస్త్ర ఎదార్థము (Neutral Stuff) తోగాని, యింద్రియపేదనలతోగాని, దేశ కాలములతోగాని నారంభించినను, మన యనుసరించున దోల యును ముగ్రమగు వివరణవిధానమే యగును క్లిష్టములనుండి సూక్ష్మములనే కాని సూక్ష్మములనుండి క్లిష్టములు అభించుననుట తాత్త్వికాన్వేషణమున కంగీకారముకాదు సహజవిజ్ఞానపరిణామ మీ నిగుడుమును నొప్పుకొనును ప్రవాహము తన జన్మస్థానమునకంటె నున్నతముగాఁ బ్రవహించు జాలదు సహజసిద్ధములగు నట్టి సందర్భముల నుల్లంఘించినచో, వానిని విసర్జించుటే యగును భౌతికవాదుల కనుగుణముగా నుండునని మనము మనస్తత్వ నిర్మాణస్వభావమును గాదనఁజాలము విజ్ఞానము, కార్యము కారణమందు గర్భితమై, అవ్యక్తరూపమున నున్నదని గుర్తింపక తప్పదు పరియైన భౌతికవాదము పరిణామము కేవలప్రవృత్తినామేయని చెప్పవలసియుండును అది దృశ్యమునకంటె బుద్ధితమై యున్నదన్నచో భౌతికవాదమునకు విరుద్ధ మగును అరిగెండరు మున్నగు భౌతికవాదులు దేశకాలములనుగాక, ఉన్నతజీవస్పృష్ట కింకార నియమమున్నదని యూహించుచునే యున్నారు ఎట్లయెదుట మున్నదే యథార్థమని భౌతికవాది తలఁచి, యంతర్గతము నవ్యక్తమునై నది లేదని తృణీకరించుచో, నప్పుడు కారణధర్మ మర్థహీన మగును ఇది యగోచరములు కాని యణువులు, నాత్మలు నున్నవని చెప్పి యుండు కుడు తన సిద్ధాంతమును దానే నిరసించినాడు మనము చూచు వస్తువులుదయించి నశించుచున్నవి కావున నవి యనిత్యములు, నిర్వచనములగు వస్తువులను మనము చూచుటలేదు, కాని వానిని యన మున్నవని నమ్ముచున్నాము కాల మను తన చిన్నగ్రంథములో గయాస్ చెప్పినాడు "పూర్వులు దేనిని దేవుడని భావించిరో, మనము నేడు దానిలే కాలమని పేరిడి, దానికి సర్వశక్తుల నాపాదించుచున్నాము" ఇది కాలము నిత్యసత్యమను నిర్ణయము ననుసరించినచో ప్రపంచముయొక్క అడ్డమునుగూర్చి, యది స్థిరము లేక సచలమని నిశ్చయముగా నున్నది

జాలము దేనినుండియైన నేదియైన వచ్చునట్టి మార్పులుగల ప్రపంచములో మనము జీవించుచున్నారము అట్టి ప్రపంచములో దేవునికి స్థానము లేదు, క్రమోన్నతపరిణామమువలన ముందెప్పుడో దేవుడుదయించునని మనము నమ్మవలెను మనస్సున కధికతరమైన సోపానము దేవుడని అలెగ్గాండరు వండితుడు మన కభయ హస్తమిచ్చి యున్నాడు దేవుడు పుట్టినతరువాత నధికతరసోపాన మెట్టియని మన మడుగవలెను:

కాంక్షకార్యముల సంబంధ మవిచ్చిన్న మని నై యాయుకుడు వాదించును అభినవ క్రకృతి శాస్త్రవాక్యములలో మనము న్యాయ సిద్ధాంతమును తెప్పుకొన్న యెడల నిమిత్తధర్మ మనగా శక్తి వ్యయమునీ తెలియును ప్రస్తుతము మనము న్యాయము చెప్పు నదృష్టపుణ్య పాపముల నటుంచినచో, బ్రకృతి నిర్మాణములో నతీతమైన దేదియు ముండుట కవకాశములేదని న్యాయసిద్ధాంతముగాఁ దేలును శక్తి యొక్క పునర్విభాగమే నిమిత్తధర్మము, కారణసామగ్రి హేతువు, దానినుండి జనించునదే కార్యము గ ప్రాకృత జనులు తలచునట్లు వస్తువు లుదయించి నశించుచున్నవను సిద్ధాంతమును సమర్థించుటకై, వస్తువులందొక నిత్యముగు నవిచ్చిన్నతకలదను విషయమును నై యాయుకుడు గుర్తింపఁ డయ్యెను శూన్యమునుండి యేదియు రాదను భావమును వస్తువులు జనించుట కాదికాల మున్నదను భావమును సమన్వయించుటకు నై యాయుకుడు తలపెట్టినాడు అతనుండి పుష్పమును, వృక్షమునుండి ఫలమును, జనించును, కాని అలయు పుష్పమును, వృక్షఫలములును నన్నియు నయథార్థములని యాతఁడు గుర్తించును కారణము యొక్క ద్రవ్యసమానత్వము నాతఁడంగీకరించి, భిన్న దశలలో నొకే ద్రవ్యమునుండి నూత్నలక్షణము లుదయించునని

గ కారణగుణములే కార్యగుణకారణములని వైశేషిక డంగీకరించి ౧వయమును మనము ముందుఁజూచెడియు నిష్పయొక్క కేడిమిలే మధ్య నొందకున్నచో, మృత్యుయొక్క నలుపు పటము నణపునటఁ గారణము ఈ నూత్ర మొక్కచోఁ జెల్లదన వైశేషిక డు చెప్పినాడు అణువులనుండి, అణుద్వయరూపము దనివలన సకలత్రయ రూపమును జనించు ఎటుట ద్రవ్యము నుత్పత్తిచేయు నణువుల సంఖ్యను బట్టి ద్రవ్య పరిమాణ గుర్తును సమవ్యయ ద్రవ్యములలో గుణములు కూడన న్యాయమతము

యాతఃచ చెప్పును తాత్త్విక ప్రశ్నయేమనఁగ నీనూత్నలక్షణములు యథార్థములై యిని? వానిని మనము కారణావస్థలోఁ జూడలేదు, కార్యావస్థలోఁ జూచితి మనుమాట నిజమే, ఈ కారణముచే నవి యథార్థములని చెప్పఁగలమా? ప్రపంచ పరిమాణదశ లనిత్యములని నై యాయుకుఁడంగీకరించినప్పు, డవి పూర్తిగా యథార్థములు గావనియు సంగీకరించి నట్లే మార్పులేనిది నిత్యమైనది, సమచ్ఛయార్థములు రూపవరి వర్తనము నందును, వాడుకలో మనము వస్తువులు పుట్టి గిట్టుచున్నవని చెప్పుదుము, కాని నిజముగా భిన్నద్రవ్యాలశముల సంయోగ వియోగములే కలుగు చున్నవి, మూలద్రవ్యములు పుట్టుటయులేదు, గిట్టుటయులేదు, తరుగుటయులేదు పెరుగుటయును లేదు, నిజమైన ద్రవ్యము నిత్యము, దాని యవస్థలలోనే మార్పులున్నవి జడవదార్థమందైనను, ప్రథమసూత్రము దానికి మార్పులేదనియే అణువులు నిత్యములు, వాని సమచ్ఛయద్రవ్యములు కలిసి విడిపోవుచుండును, ద్రవ్యము శూన్యమునుండి ఎట్టునను నాత్మవిరుద్ధవాదములోని వైరుధ్యము బీజరూపముతో నున్నది స్థూలరూపము చాలుచున్నదని తలచుట వలనఁ దొలఁగిపోవుచున్నది ఒక దశశాక ద్రవ్యముతోడను, తత్పూర్వదశను శూన్యముతోడను సమాన మొనర్చుట భాషాదుర్వినియోగమే యగును

౧౧-ఉపమానము

ఇదివఱకు మనకు బాగుగాఁదెలిసిన యొక వస్తువుతోఁ బోల్చుట వలనఁ గలుగు సామ్యముచే మన కొక వస్తుజ్ఞానము నిచ్చున దుపమానము గవయ మొక గోవువలె నుండునని విని దానినిఁ జూచి గవయమని యనుమానించుచున్నాము ౧ ఉపమానవాదమునందు రెండంశములున్నవి (౧)తెలిసికొనవలయు విషయజ్ఞానము (౨) సామ్యదర్శనము మొదటిది నూతనజ్ఞాన ముఖ్యకారణమని ప్రాచీనన్యాయజీత్తలు తలచియుండఁగా, నభినవ నై యాయుకులు సామ్యదర్శనమున కెక్కుడు

౧ ప్రసిద్ధవస్తుసాధర్యాతో అప్రసిద్ధస్య సాధనమ్ ।

ఉపమానం సమాఖ్యాం యథా గౌర్గవయ స్తథా ॥

పారిభ్రాదుఁడ పద్గర్భసమచ్ఛయము పుట కి యాధ్యున్య సూ ౧౧౬

ప్రాముఖ్యము నిచ్చియున్నారు ౧ కేవల సాదృశ్యము, సంపూర్ణమైన సంపూర్ణమైనను, నుపమానవాదమునకుఁ జాలదు మొదటి సంపూర్ణసాదృశ్య జ్ఞానమువలన నూతన జ్ఞానము లభించదు, గోవు గోవువలె నున్నదని మనము చెప్పము రెండవ దవఁగాఁ గొంత పోలిక యున్నపుడు, మనముచేయు ననుమానము యుక్తముకాకపోవచ్చును, ఒక గేదె యావు కాఁజాలదు కాని రెంటికిని పోలికలు పెక్కుగలవు కేవల స్వల్పసాదృశ్యమే యున్నచో నింకను దోష మెక్కు డగును ఒక ఆవగింజ మేరుగిరి కాదు, రెండు నస్త్రీత్వసాదృశ్యమును గలిగి యున్నవి యుక్తమగు నుపమానయుక్త వాదమందు మనము సదృశాంశములను లెక్కపెట్టము, వాని బలమును బరిశీలింతుము ౨ సాదృశ్యము ముఖ్యమైనది యును౩ కారణబంధమున ౪ కనుగుణమైనదియుఁ గావలెను ఈ వాద మొక నస్తువునకును దాని నామమునకును గల సంబంధజ్ఞానము నిచ్చును ౫ ఇది సామ్యసమస్యకు సంబంధించును అపునుబోలిన యొక జంతువునకు 'గవయ' నామమును మన మిచ్చినాము ఆ జంతువు మనకు గోచరించినప్పుడు దానిని గవయ మని పిలుచుచున్నాము అర్వాచీన తార్కికులు మన కిట్టి జ్ఞానము కేవల సాదృశ్యదర్శనము వలననేకాక, వైధర్మ్యము లేకుండుటవలననుగూడ లభించుచున్నదని చెప్పిరి ఒక గుఱ్ఱము నొక గోవుతోఁ బోల్చుము ఏలన గుఱ్ఱమునకుఁ జీలిన గిట్టలు లేవు, ఒక యొంటెకుఁగల పొడుగు మెడ మున్నగు ముఖ్యలక్షణములనుబట్టి వైధర్మ్యము లేర్పడుచున్నవి ౬ ఈ యుపమాన మభినవపద్ధతిలోఁ జేరదు

వ్యవహారరంగమునఁ గార్యసిద్ధి నిచ్చునదియే యుక్తమైన దను సిద్ధాంతమును న్యాయము స్వీకరించినది ఇంద్రియానుభవ సిద్ధములైన విషయముల కీ పరీక్ష చెల్లును గాని, తదతీతవిషయముల కిది

౧ సాదృశ్యజ్ఞానం (తర్క సంగ్రహము పుట ౨౮)

౨ న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౪

౩ ప్రసిద్ధసాదృశ్యం ॥ ౨ ౧ ౪౫

౪ సాదృశ్యసాధనాధానం ॥ (న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౭)

౫ సంజ్ఞాసంజ్ఞా భాషణము

౬ తర్కికరత్న పుట ౧౦౦

చెల్లదు నై యీయికుఁ డుపమానముచే నీకష్టమును దొలఁగింపయత్నించి నాఁడు ప్రాచీనసుహృద్లు లుపదేశించిన ఆయుర్వేద సిద్ధాంతమును మనము పరిక్షించి సత్యమని నమ్ముచున్నట్లే వారు కనుగొని బోధించిన యాత్మజ్ఞాన సిద్ధాంతమునుగూడఁ బరిక్షించినచో సత్యము కావలెను

ఉపమానమునకు సాదృశ్యదర్శనము ముఖ్యమైనది కావున దిజ్ఞా గుఁడు దీనినికూడఁ బ్రత్యక్షముతోఁ జేర్చినాఁడు మై శేషికులు దీని ననుమానముతోఁ జేర్చిరి, ఏలన నీ వాదమును వా రిట్లు కూర్చిరి: “ఈ పస్తు వాక గవయము, ఏలన నిది యొక గోవువలె నున్నది, మఱియు నేదియైన గోవువలె నున్నచో నది గవయమే” ౧ ఉపమానము స్వతంత్రజ్ఞాన ప్రమాణము కాదని సాంఖ్యమతము, ఏలన సరణ్య వాసుఁ డిచ్చిన యుపదేశము శాబ్దికము, సాదృశ్యదర్శనము ప్రత్యక్ష జ్ఞానము ౨ భాసర్వజ్ఞుఁడైనను దీనిని శబ్దజ్ఞానము నందుఁ జేర్చి నాఁడు ఉపమానయుక్తమైన వాదము సంకీర్ణమైనది, గవయము గోవువలె నుండునని యరణ్యవాసి చెప్పినది శబ్దజ్ఞాన మగును, మనము గవయమును జూచుచున్నాము గావున నది ప్రత్యక్షము, మనము గవయమును జూచినప్పుడు సాదృశ్యవిషయము జ్ఞాపకము వచ్చునుగాన స్మృతి యగును, గోవువలె నున్నదే దై నను గవయమును న్యాయమును మనము నమ్ముదుము కావున ననుమాన మైనది, గవయ నామము మనముచూచిన జంతువువంటి దానికి చెల్లును గావున నామ మీ జ్ఞానము నకు ముఖ్యలక్షణము చివరఁబెర్కొన్నదే యుపమానయుక్తవాదము మన కొనఁగు ప్రత్యేకప్రయోజనము, దీని నితరప్రమాణములవంటిదని పొరపడరాదు, దీనికి వానితోఁ బోలికలు కొన్ని యుండవచ్చును ౩

౧ ఉపదేశము ౯, ౨

౨ ఆత్మకొముది పుట ౫

౩ సద్ధాంతములైనవి పుటలు ౩౯, ౮౦ వారి నిర్వచనము వేరుగా నున్నను, భారోత్తరీం బాంస లుపమానమున స తంత్రప్రమాణముగా సంగీకరించిరి అరణ్యముతో నొక గవయమును మనము చూచినప్పుడు, మనకుఁ దెలిసిన గోరూపమునందుఁ జూచుచేకాక గవయగోసాదృశ్య జ్ఞానమును గాంతుము ఇది యుపమానవాదము ఏలన గవయమును చూచినప్పుడు మనము గోవును బాడలేదు

౧-౨-శబ్దప్రమాణము

శబ్దప్రమాణము ముఖ్యజ్ఞాన సాధనములలో నొకటి మనము చూడనట్టియుఁ బరీక్షింప నట్టియు ననేకవిషయముల నితరుల వాక్తృ మాణముపై నాధారపడి యంగీకరింతుము జనసామాన్య విశ్వాసము వలనను, చారిత్రక సంప్రదాయము వలనను, మతగ్రంథదర్శనముల వలనను, మనకు విశేషజ్ఞానము లభించును ఈ వాదములో నిమిది యున్న తార్కికాంశములను శబ్దప్రమాణము వివరించును

శబ్దోత్పత్తి స్వభావముల గూర్చియు, బుద్ధముల అర్థములను, వాక్యరచనమును గూర్చియు న్యాయదర్శన మేమి చెప్పినో మనము కొంత చూడనగును ఆకాశము శబ్దములము ౧ నిర్వాత ప్రదేశము నను శబ్ద ముదయించును గాని దానిని మనము వినఁజాలము, ఏలన దానిని ప్రసరింపఁ జేయుటకు వాయువు లేదు శబ్దగుణము వాయువుపై నాధారపడదు, శబ్దముయొక్క ఘనత మున్నగునవి దానిపై నాధార పడును ౨ రెండు ఘనపదార్థముల సంయోగముచే శబ్దముదయించును

౧ వర్తమానాని యే యితర గుణములుకాని లేనప్పుడు ద్వని ఎరంపరింను విన వచ్చును అందువలన శబ్దమున కాధారమగు వస్తు వద్యతయు సర్వవ్యాప్తమన తెలియు చున్నది మఱియు శబ్దము కంపములుగల యాదాంశున నుండిదు (న్యాయ ౨-౨-౩౬) (౨) వైశేషికసూత్రము ౧-౧-౬ (౩) న్యాయ ౨-౨-౩౭ (౪) శబ్దము కాశ్వతము కాదనుట కనేకాధారములు చూపబడి వి (న్యాయ ౨-౨-౧౩-౩౮) (౫) శబ్దమున కారంభము కలదు అది రెండు వస్తువుల సంఘర్షణముచే నుదయించును ౬॥ గొడ్డలి చెట్టు సంఘర్షణము శబ్దప్రకాశమునకు సాహాయ్య మొనఁగునేకాని, శబ్దము నుది యింపఁజేయు ననుట పొసఁగ దేలన, సంఘర్షణమును శబ్దము నేకకాలికములు గవు సంఘర్షణమైన వెనుక దూరమునుండి యింకను శబ్దమును మరలము వినుచున్నాము (౨) శబ్ద మనిత్య మేలని దాని కార్యంశములు ౧లవు అది నిత్య మగుచో నెల్లప్పుడు వినఁబడు వలెను శ్రోత్రమెప్పుడును తెలివియే యుండును మఱియు మనకు శబ్ద ముగి పోవుటకుఁ గారణములు తెలియును మ్రోగుచున్న యినున నచ్చె చేతితోఁదాకిన శబ్ద ముగిపోవును (౨-౨-౩-౩౬ వైశేషికసూత్రము ౨-౨-౨౬-౩౭) ౧వతిశబ్దము నందు నొక శబ్ద ఎరంపర యున్నదనియు, నందలి యుత్తరశబ్దము పూర్వ శబ్దమును నాశనముచేయు ననియు వాత్సాయనుఁడు చెప్పినాఁడు తుదిశబ్దమును నాశనముచేయు న దొక యాటంకము, చేతితోఁదాకుట మున్నగునది (న్యాయ ౨-౨-౩౪) ౭క

ఒక శబ్ద మింకొక శబ్దమును, నది పేజొక దానిని, తుద కేదీ నొక యాటం కమువచ్చి దాని నాపువరకు నుదయింపఁజేయును ౩ అది యుగో చర మైన యాధారము కల దగుటచే శబ్దము శాశ్వత మను భావము సంగీకరింపఁ జి అము ౪ అక్షరముల కూర్చు పదము, అభిధానక్షణలచే నది యొక వస్తువును దెలుపును | వతిపదమున కొక యర్థము కలదు, అది పదమునకును నది తెలుపు వస్తువునకును గల సంబంధమును సూచించును ౧

వైయాకరణులు స్ఫోటవాదము ౨ ననుసరించి యర్థనిర్ణయముచేసిరి 'గోవు' శబ్దములోని యే యొక అక్షరమును జూని, అన్ని

గుణ మొక గుణములో నుండదనియు, రెండుగుణములకు సంయోగ ముండదనియుఁ జెప్ప వై శేషిక సద్ధాంతమున కనుగుణ మగా నీ సద్ధాంతము ననంతర నై యాయితలు మర్పిరి శబ్దమును నాగముచేయున దాటంకమునకు శబ్దమునకును సంయోగము కాదనియు శబ్దాధారమగు నాశముతోడీ సంయోగ మనియు వాచస్పతి చెప్పినాఁడు అకాశముతో దానికంటె దట్టమగు ఎదార్థ సలబంధముచే శబ్ద ముగిపోవును ఎలసె ట్టిశబ్దము సుత్యుతి చేసిన కారణము లేకుండుటచే, నవరోధముచేఁ జుదిశబ్ద ముగిపోవుచున్నది (౩) శబ్దము పరిపూర్ణ రూపముతోఁ గ్రాహించుచున్నదని సుని యంద్రి ముఖలలో నొకటియే గుర్తించు చున్నది అది శబ్దజాతికిఁ జె దును గావుల నిత్యము (న్యా సూ ౨ ౧౬) (౪) శబ్దమున తుత్యుతియైన ఎదార్థములకుండు లక్షణము లున్నవని చెప్పఁబడెను అది కరోపము, ధియంకంపము మున్నగు శబ్దములతో వర్తింపఁ బడును (౫) మన తుపాధ్యా యుడు చెప్పిన శబ్దములను మఱల సుచ్చరించుచున్న కారణముచే నివి నిత్యములు కావని తెలియుచున్నది (న్యా సూ ౨ ౨ ౨౯) (౬) శబ్ద మద్విష్టమైన కారణమునుండి దాని నిత్యతను నిర్ణయించరాదు ఎలనము నద్యుష్టమే కాని యది నిత్యము కదు (న్యా సూ ౨ ౨ ౩౦ ౩౪)

(౧) గోబ్ధు నాంఖ్యసూత్రము ౫ ౩౬ వైవిజ్ఞానభిజ్ఞు వైయాకరణులైన శబ్దోజ్జీవీతరులు (వైయాకరణభూషణము పు ౨౪౩), నాగేశభట్ట (మంజూషా పు ౨౩ ౨౬) శబ్దముల వ్యంజనశక్తి శబ్దములందే యున్నదని చెప్పుదురు సాంఖ్య పేదాం తము అది ఎషయములలోఁ గూడ నున్న దనును (పంచదశి ౮౨౪ ౪ ౧౫ న్యాయవిందు టీక పు ౧౦ ౧౨)

౨ పాణిని ౬౨౨ ౧౨౩ లో స్ఫోటాయన శబ్దము నుపయోగించుటచే నాతని కాలములో నీ సద్ధాంత మున్నదని తెలియుచున్నది మారు: సర్వదర్శనసంగ్రహము పాణిని దర్శనము

యక్షరములు గాని గోశబ్దార్థము నొనగించి జాల వేలనఁ బ్రతి యక్షరముచ్చరించుట తోడనే నశించుచున్నది పూర్వాక్షర సంస్కారములతోఁ దుది యక్షరము కలిసి యున్నను, జ్ఞానక్రియ కన్నియక్షరములు గలిసినను జాలదు అక్షరములకంటె పేరైన దేదియో జ్ఞానమునకుఁ గారణ మగుచున్నది, అక్షరమో, శబ్దమో, వాక్యమో స్ఫోటశక్తిని ప్రకాశింపఁ జేయుచున్నది ౧ ధ్వనియొక్క శక్తి శబ్దార్థజ్ఞాన హేతు వగు చున్నది ఏకాక్షరము, పదము కానిచో, జ్ఞానము నీయఁ జాలదు పదస్ఫోటవాదు లొక పదమును, వాక్యస్ఫోటవాదు లొక వాక్యమును నిశ్చితార్థము నీయఁగలవని వాడింతురు వాక్యస్ఫోట వాదుల ననుసరించి, వాక్యము భాష కారంభము, వాక్యములొక బదములు భాగములు, పదముల కక్షరములు భాగములు, స్ఫోటము నిత్యము, స్వయం ప్రకాశకము, అభిధాభిధేయములకుఁ గల సంబంధమును కాశ్వత మైనది అక్షరపదవాక్యము లన్నియు సర్థము నావిష్కరించునే కాని యుత్పత్తి చేయవు న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించి, ప్రతిపదమునకును శక్తిగలదు ౨ పదములొని తుది యక్షరము వినుట తోడనే మన కా యర్థము స్ఫురించును, 'గోవు' పదములొని 'వు' అను అక్షరమును విని పూర్వాక్షరమును జ్ఞాపకముంచుకొని, పదము సంతిను మనస్సుచే గ్రహింతుము శబ్దార్థముల మధ్యమందుఁగల సంప్రదాయ సిద్ధమగు భావమునుబట్టి మనము విషయజ్ఞానమును చూచుచున్నాము ౩

శబ్దార్థసంబంధము సహజసిద్ధము కాదు, మనము శబ్దార్థమును గ్రహించుచున్నరీతి ననుసరించి యది సంప్రదాయసిద్ధమని తెలియఁ గలదు వాడుకవలనను, వ్యాకరణమువలనను, శబ్దకోశముల వలనను, పేదాంతము ననుసరించి సంజ్ఞ వలనను ౪ మనకు శబ్దార్థజ్ఞానము కలుగు

౧ స్ఫోటమనఁగా భావమని డ్యూనేన్ చెప్పినాడు అదియొక వ్యాకరణ భాంకియని దీచో వండితుఁడు నుడివినాడు

౨ శక్తం ఎదమ్ (తర్కసంప్రహమ్ పు ౫౯)

౩ (న్యాయా ౨ ౨ ౧౩)

౪ సిద్ధాంతముకైవళి పు ౧౫ వ్యాకరణమువలన పు ౬

చున్నది ఎయే మాట కేరేం యుద్ధమోయది యీశ్వరసంకేతమని చెప్పబడినది అర్వాచీన న్యాయమును మనుష్యులుకూడ సంకేతములగు గల్పింతురనియు నవి యిచ్చామాత్ర శక్తిగలవనియు భిన్నమానవుల కల్పనలు భిన్నమానములుగా నుండుననియు నందుచే నవి పొరిభాషి కము లనియుఁ జెప్పబడినది ౨

పదములు వేనినిఁ దెలుపును? ఒక వ్యక్తినా? ఆకృతిగా? జాతినా? అన్నిటిని దెలుపునా? ౩ వ్యక్తి యునఁగా శాక నియతి మూర్తిని గలిగి కొన్ని ప్రత్యేకలక్షణములతోఁ గూడియుండును ౪ అది ప్రత్యక్షగోచర విషయము ౫ మూర్తి వై లక్షణముగలది గళమున ప్రేలాడుతోలు, గోవునకు విలక్షణమైనది జాతి యొక ఎర్గము, ఆ వర్గమునకుఁజెందిన సామాన్య లక్షణమును సూచించును ౬ నము చూచు గో వే జాతికిఁ జెందునో యా జాతినిఁ గుర్చిన విశాలజ్ఞ నము నీ లక్షణ మిచ్చును ౭ న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించి, ప్రతిఒక మీ యూఁడు గుణములను, ప్రదర్శించును, వ్యక్తి, ఆకృతి, జాతి, కాని భిన్న ఎరి మాణములతో మాత్రమే కావచ్చును ౮ వ్యావహారికముగా నున మ

౧ న్య భా ౨ ౧ ౫ న్యాయమంజరి పుట ౨౪౨

౨ అర్కిరంగహము ౨ ౫౫

౩ న్యాయ ౨ ౨ ౫౬

౪ ౨ ౬౫

౫ ౨ ౨ ౬౫

౬ సమానప్రవాక్తి జాతి (న్యాయ ౨ ౨ ౬౬) ౭ దీగ గోవులను గూర్చి శాక గోప్యముగూర్చిన స్పష్టభావము మన కున్నదిగనుక దానికి యాధార్థ్యములో సంబంధముండవలెను (న్యాయ ౨ ౨ ౬౭, ౬౮) జాతిని ఇము ప్రతివ్యక్తిని ఎమవాయినందముతో నుండఁచి యుక్త్యోకకరుణ ఎలికెను జాతిని ౭ ౫ లన్నియు వ్యక్తులలోఁ జూర్చినుం బన లేదా యను విషయ మప్రస్తుతము ఏల ౮ జాతియనఁగా లక్షణమున్నయము కాదు దీనికిఁ బూర్ణాంశ సంబంధ మున్నయందు జాతి యనునది వ్యక్తులకు సంబంధించిన శిథిలము ౯ సమవాయనంబందులో నున్నది ఈ సంబంధము ౧౦ లోక సంబంధము

౧౦ ౨ ౨ ౬౭ జాతివిశేషవ్యక్తి

కృతిని గణించుము, ఇంకను విచక్షణము వలయుచో మనము వ్యక్తిని జూతుము దాని సామాన్యలక్షణమే మనము కోరుచున్నచో నప్పుడు మనము జాతిని స్మరించుము. ఇద మాకృతిని సూచించి, వ్యక్తిని రూపించి జాతిని వ్యక్తికరించును కేవలశుద్ధమైన అవ్యక్తలక్షణ మేమియు నుండదు ఏదోయొక విధముగా నవి యవిచ్ఛిన్నమే యగును అకృతి యొక్కటియుఁ జాలదు ఒక గోవుయొక్క మృణ్మయాకృతి గోవు కాదు, ఏలన జాతిలక్షణములు దానికి లేవు పదములు వ్యక్తులను దెల్పునను సిద్ధాంతము వాడుకలో నున్నది ౧

బౌద్ధశాస్త్రవేత్తల ననుసరించి శబ్దములు భావాత్మకములగు వస్తువులను దెలుపు, ఆ వస్తువు లితరములను నపోహను బోగొట్టును 'గోవు' శబ్దము గుఱ్ఱము మున్నగు "గోవు" కాని వను నపోహను దొలగించును ఇట్టి యపోహనిర్మూలనమువలన గోవుశబ్దము "గోవు" నే తెలుపును — ఉద్వేగితకరుణి యపోహ సిద్ధాంతమును ఖండించెనుక పూర్వము మనకు భావార్థ జ్ఞానము లేనిచో నభావార్థజ్ఞానము కలుగదు సర్వాభావములకును భావమే యాధారము, శుద్ధాభావ సార్థరహితము, విశిష్టమైన ప్రత్యభావమునకు భావము గర్భితమై యుండును రెండు వరస్పర విరుద్ధములైన శబ్దముల విషయములో నొకదాని యర్థమొకటి

(౧) ౨౨౨౭

(౨) చూడు న్యాయమండలి పుట ౧౩, ౧౮౬౮ పార్థసారథి మిత్రుని న్యాయ రత్నాకరము పూర్వబౌద్ధగ్రంథము లీ విషయమును స్మరించి యుండలేదు రత్నక్తిర్తి రచితమగు అపోహనీధిలో సూత్రముగ నున్నది దీనిననుసరించి పదములు భావములను గాని వ్యతిరేకములనుగాని చెప్పవు అన్యవిషయాభావము వలన భావవిషయములుగాని భావవిషయజ్ఞానమువలన నభావవిషయములుగాని లభింపవు భావాభావరూపము లనేక కాలమున గ్రహించుచే యుత్తరరహస్యము "వికల్పక విషయము లన్నియు భావాత్మక ములు అవి యన్యములఁ బరిహరింపఁడు ఈ సిద్ధాంత మధికర్తృప్తికరముగానున్నది కాని యిది బౌద్ధకర్తృత్వముతో ననున్వయించుట కనుకూలపడదు సాంధ్య శార్కటలైనను దీనిని బౌద్ధవాదముగా నంగీకరింపదు

(౩) న్యాయ ౨౨౨౭

పరిహరించినను, 'సర్వము' మున్నగు శబ్దాదులతో నట్టిది పొసంగదుగ ప్రతిశబ్దము నొక భావార్థమును సూచించును, ఇతర వస్తు భేదముల నది చెప్పినంతమాత్రమున దీనికి దోషము సంభవించదు ౨

కాని దీని కాక్షేపణ తెలుపఁబడెను శబ్దములు వస్తువులను దెలుపవు, ఏల న శబ్దములు వస్తువులతో నేకకాలమున నుండవు, ఈ ఒక అభావ నిర్ణయము! "ఇచట నొక ఘటములేదు ౩ దీనికి వాచస్పతి సమాధాన మిచ్చినాడు ఒక పద మొక సామాన్యలక్షణమును దెలుపును, దేశకాలములందుఁగల వ్యక్తులం దిమిది యున్నవి, అందుచే నిష్పాదున్న వస్తువులను, పూర్వవస్తువులను గూడఁ బదము సూచించును ౪ పదము కేవల భావకల్పన మనియుఁ జెప్పరాదు, ఏలన, వట్టిదైనచో, నది భిన్నవ్యక్తుల భిన్నలక్షణములను దెలుపఁజాలదు పదము వస్తువులయొక్క విశిష్టలక్షణముల సూచించును అనుభవములతో మనము పదముల నుపయోగించుచున్నాము, మనకుఁ గార్యసిద్ధి చేకూరుచున్నది పదములు కేవల మానసికరూపములనే సూచించి, యింద్రియ గోచరములగు విషయములను దెలుపకున్నచో నెట్టి కార్యసిద్ధి దుర్లభమగును ౫.

అభిధాని యే యసంబంధము దురూహ్యమని యింకొక వాదమున్నది పదమొక గుణము, వస్తువొక నిజమగు ద్రవ్యము రెంటికిని సంయోగసంబంధముండఁజాలదు, వస్తువునొక గుణమే యని తలఁచినను, రెండు గుణములకు సంయోగ సంబంధముండదు, ౬ పదములు

(౧) చూడు ఉదయసుగ ఆత్మతత్వవేదము

(౨) న్యాయమంజరి పు ౩-౧ న్యాయకాండకి పుటలు ౩౧౩ ౩౨౨

(౩) ప్రశ్నేయకమలమార్తాండము పు ౧౨ వైశేషికసూత్రము ౩ ౧౩

(౪) క్యవ కాటీక ౨ ౨ ౬౩

(౫) ప్రశ్నేయకమలమార్తాండము పు ౧౩౬ ఎద్యసందుని అష్టసాహస్రి పు

౨౪౯

(౬) వైశేషికసూత్రము ౩ ౨ ౧౪

చలనములేనివి. సంయోగమున కొక వస్తువు చలనాత్మకము గావలెను, 'ఆకాశ' వదమును, 'ఆకాశ' ద్రవ్యమును రెండును ప్రవృత్తిలేనివే, రెంటికీని సంయోగ ముండఁజాలదు, శబ్దార్థములకు సమవాయ సంబంధ మును లేదు, శబ్దార్థ సంబంధము ప్రాప్తి లక్షణమును లేనిదని వాత్సవ్య యనుఁ డంగీకరించినాఁడు, 'అగ్ని' వదమువలన 'అగ్ని' ప్రాప్తి లేదు ౧ అందువలననే యింద్రియానుభవముకంటె శబ్దజ్ఞానము తక్కువ స్పష్టమైనది ౨ కాని యది జ్ఞానమే కాకపోదు

ఒక వాక్య మర్థయు క్తములగు ధ్వనులయొక్క గాని, శబ్దముల యొక్కగాని సముచ్చయము వాక్యమందలి పదముల నెఱిగి, వాని యర్థములను గ్రహించుచున్నాము పదములజ్ఞానము దిగవిడిచిన సంస్కారములను మనము జ్ఞాపకముచేసికొని, వాక్యాంతమందు భిన్న పదార్థములను గలిపి యేకార్థమును గాంచుచున్నాము ప్రాచీన నై యాయుకులు శబ్దజ్ఞానమునకు ముఖ్యకారణము శబ్దస్మృతిచేఁ గలుగు వస్తుస్మృతియని చెప్పఁగా, నభినవ నై యాయుకులు శబ్దస్మృతియే ముఖ్యసాధనమని చెప్పుచున్నారు ఒక వాక్యార్థ మీ దిగువవానిపై నాధారపడియుండును (౧) ఆకాంక్ష, అన్యోన్యవసరములేక ఆధారము, అనఁగా నింకొక పదసాహాయ్యము లేనిదే నిశ్చితార్థము నొక పదము ప్రకటింపఁజాలకుండుట (౨) యోగ్యత, అనఁగా నొచితి లేక అర్హత లేక వాక్యార్థముతో నానుకూల్యమును గలిగియుండు శక్తి, వాక్యార్థము నిష్ప్రయోజనముకాకుండఁ జేయు సామర్థ్యము (౩) సన్నిధి, పదముల సన్నిహితక్రమము ఇవి పదములయొక్క వ్యాకరణ, తార్కికోచ్ఛారణ సంబంధములు మనుజుఁడు, గుఱుము, సామంతదేశము మున్నగు పదసముచ్చయము అన్యోన్యధార కూస్యము అగుచో సర్థకూస్యము అగును 'అగ్నినా సించేత్' 'నిప్పుచేఁ దడుపుము' మున్నగు వాక్య ముల కుచితార్థ ముండదు అట్లే విశేషకాలవ్యవధి గలిగి వలకు పదము

(౧) న్యాయా న్యాయా వా కా టీక ౨ ౧ ౨౦ ౨౧

(౨) మేయకమలమార్తాండము॥ పుటలు ౧౨౮-౧౩౦ శుభారీతిని సూత్ర వార్తికము॥ ౩ ౧౨ ౬౨౮, ౧౦

అకు నర్థముండదు అన్యోన్యభారములు, పరస్పరానుకూల్యములు సాన్నిధ్యమును గలిగిన పదములతోఁ గూడినదే మరియు వాక్యము వక్తయొక్క యుద్దేశము నాలుగవ అక్షణమని గంగేభుఁడు చెప్పినాఁడు 'సైంధవమునుదెమ్ము' వంటివాక్యము 'అశ్వమును దె'మ్మని కాగి 'అవణమును దె'మ్మని కాని యర్థము నిచ్చును ఇందేది నిచ్చితార్థమో వక్తహృదయము నెఱింగినచో మనము నిర్ణయించవచ్చును ఒక నిశ్చితార్థమునుజెప్పు సామర్థ్యము పదముల కుండవలయుచో నీ అక్షణము కూడ నవసరము ౧ యోగ్యత పదానుగుణ్యమును గోరుచో, దాత్పర్యజ్ఞాన మధానుగుణ్యమును గోరును ౨

ప్రతిపాదనములు మూఁడు విధములు (౧)విధి(౨) నిశ్చయ(౩) అర్థవాదము లేక హేతువివరణము ౩ శబ్దము జ్ఞానసాధనార్థములో నాప్తోపదేశము ౪ ఆప్తుడనఁగా నొక విషయములో సర్వజ్ఞుఁడు, "ఒకవిషయములోఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానము కలిగి, యితరులకుఁ దెలియు నిమిత్తము దానినందఁ జేయువాఁడు అట్టి వ్యక్తి లేజాతి శే వర్ణమునకై నను జెందవచ్చును, వారు ఋషులు, అర్యులు, మైచ్చులుగావచ్చును ౫ ఒక యుపకుఁడొకనది దాట శక్యమైనదా యని సందేహించునప్పు డాదేశమందలి యనుభవ సిద్ధుడగు నొక వృద్ధుని వార్యము న్నాప్తవాక్యముగా విశ్వసించ వచ్చును

ఆప్తవాక్యములు దృష్టార్థములను, అదృష్టార్థములను జెప్పును కైవసా జ్వరమును బోఁగొట్టునను నది దృష్టార్థము ధర్మమువలన

(౧) భాషావిశేషము మఱియుఁ జూడు వేదాంతవిభాష ౨౪

(౨) మీమాంసకులును వైయాకరణులు నొక వాక్యములోని ఎదురుటకుఁ గేంద్రము క్రియయని చెప్పగాఁ గ్రియయున్నను లేకున్నను నొక ప్రతిపాదనార్థ మర్థ వంతములగు పదసమూహమని వైయాకరణులు భావించినాఁడు (అంకితగ్రహము పుట ౫౯) (ప్రభాకరకాథ పు ౬౩)

(౩) న్యాయా ౨ ౧ ౬౩ తర్కశాస్త్రముది॥ పు ౧౩

(౪) ౧ ౧ ౭

(౫) న్యాయా ౧ ౧ ౭

స్వర్గప్రాప్తి అభించు ననునది నదృష్టార్థము ఋషివాక్యముల దృష్టార్థములఁజెప్పను ౧ వ్యవహారప్రపంచములో వారివాక్యములు సత్యము అని ఋషి వగుచున్నవి కావున, వారొసంగిన యదృష్టార్థములు నట్టి వేయని నమ్మవలెను వేదమంత్రద్రష్టలు మన కాపులు, వీలన, వారు సత్యద్రష్టలు మానవకోటియెడ వారి కమేయకృప గలదు, అందుచే వేదములను వారు మానవజాతికిఁ బ్రదానమొనర్చిరి ౨

అనంతరనైయాయికులు, ఉదయనుఁడు, అన్నంభట్టు, నైశేషిక తత్త్వవేత్తలు వేదములకుఁగర్త వరమేశ్వరుఁడని నమ్మిరి వేద ప్రామాణ్యమునకుఁ గారణములుగాన నవి శాశ్వతము అగుటయు, నిర్దృష్టము అగుటయు, మహద్భు లంగీకరించుటయు నను వాదము నుదయనుఁడు తిరస్కరించినాఁడు సూతన మహాయుగారంభమున వాని నంగీకరించుటకు మహద్భు లుండరు మీమాంసకుల వేదశాశ్వతత్వ వాదము నుదయనుఁడు ఖండించి, వేదముల కవిచ్ఛిన్న పారంపర్యము లేదనియు దానికిఁ గారణము ప్రతికల్పమునను సూత్నప్రపంచ ముదయించుచున్నదనియు నాతఁడు చెప్పినాఁడు కాని వాత్స్యాయనుఁడు వేదములు శాశ్వతములని యంగీకరించెను, కల్పాంతమందు భగవంతుఁడు పునఃసృష్టి చేసినపుడెల్ల వేదములనుగూడ యథావిధిగాఁ గల్పించి పారంపర్యమును నిలుపుచున్నాఁడు ౩ వేదములు నిత్యము అనియు, నవి ఋషికల్పితములు గాక ఋషిదృష్టము అనియుఁ బ్రమాణములను మీమాంసకులు చూపఁగా, వేదముల శాది యున్నదనుట కాధారములను గొన్నిటిని నైయాయికులు చూపుదురు ౪ మఱియు వేదములలోఁ గర్తను సూచించు కొన్ని వాక్యములు గలవు

(౧) న్యాయాంశిక

(౨) ౨ ౧ ౬౮

(౩) న్యాయాంశిక వాక్యాంశిక ౨ ౧ ౬౮

(౪) ఇదం సర్వ మస్మత్తత ఋషోయజ్ఞాంశిసామామి॥

అన్యతవై రుద్ధ్య పునరుక్త్యాది దోషములు వేదములకు లేవని నిరసించఁబడెను ౧ వేదమంతయు నొక సమగ్రమగు గ్రంథమగుటచేఁ బ్రమాణమని వాదించఁబడెను వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించుటచే నంధవిశ్వాసము సంగీకరించుట కాఁజాలదు

శబ్దప్రమాణ మొక స్వతంత్రప్రమాణము కాదని దిట్టాగు నభి ప్రాయము మనము విశ్వసించఁదగిన వాక్యమనఁగా, నా వాక్యమును బలికిన వ్యక్తి నమ్మఁదగినవాఁడనికాని, వాఁడు పలికిన వాక్యార్థము విశ్వాసపాత్రమని గాని గ్రహింతుము మొదటి దనుమానసిద్ధము, రెండవది ప్రత్యక్షసిద్ధము ౨ శబ్దప్రమాణ మనుమానమువంటిదే, యేలన నదియొక వస్తువుయొక్క జ్ఞానము నొక సంక్లషేఁ దెలుపును, కాని యిచటి సంక్ల అనుమానములోని సంజ్ఞవంటిదికాదు, వీలన నివట పలికిన వాక్యములు విశ్వాసపాత్రుఁడైనవాఁడు పలికినవా కావా యను దానిని తెలుపును ౩ సంజ్ఞా సంజ్ఞా సంబంధ మనుమానములో సహజ మైనది కాని యది శబ్దజ్ఞానమునందు సంప్రదాయసిద్ధమైనది ౪ పదార్థజ్ఞాన స్మృతివలన శబ్దజ్ఞాన ముదయించునని మన మంగీకరించిన యెడల నది యనుమాన మగును అప్పుడు సంశయజ్ఞానమును, ఉపమానవిహిత జ్ఞానమునుగూడ ననుమానసిద్ధములని మన మంగీ కరింపవలసినప్పుడు కాలత్రయ సంబంధి యగుటచే శబ్దజ్ఞాన మను మానసిద్ధమైనచో, నపుడు తర్కాదివాద రూపములు ననుమానసిద్ధములే యనవలసినప్పుడు శబ్దజ్ఞానము మన కన్వయవ్యతిరేకి భావానుగుణ్య

(౧) మనము పుత్రకామెస్తి లేని వుత్తరీఁ బడయట మ్మచో, ౧౪౫ చేయుటలో దోషముండునగాని వేదమంతముతో నుండదు సూర్యోపమాత్పూర్వముగా ౨౪౦ కనుకాని వశోమను చేయమనుచు ౧౪౫ వైరుధ్యములేదు అన ను ఎందుకై యును లేదు (నాగ భా ౨ ౧ ౫౦ ౬౨)

(౨) బాధ్యవాక్యములు ప్రమాణములని దీని ముగింఁచుకరించును మానసికమూర్ఖుని అర్థసంగ్రహము పు ౧౬౫

(౩) నాగ భా ౨ ౧ ౫౨

(౪) నాగ భా ౨ ౧ ౫౫

తచే నేర్పడునన్నచో, ననగా 'ఘట' మనగా వస్తుజ్ఞానము, దానిని బలుకకున్నచో నట్టి వస్తుజ్ఞానము లేకుండుటయు నై నచో నప్పుడు ప్రత్యక్షము నొక విధమగు ననుమానమే యుని చెప్పవచ్చును, ఏలన ఘటమున్నచోట నదియున్నది, లేనిచోటలేదు అందుచే శబ్దములవలన లభించు జ్ఞానము ప్రత్యక్షానుమానోపమానములవలన లభించు జ్ఞానము కంటె పేరైనది ౨

౧౩ - ఇతర జ్ఞానరూపములు

నై యాయుకు లంగీకరించిన ప్రమాణవస్తువుయమును గాక, మీమంసకు అర్థావత్తిని, భాట్టులను వేదాంతులును 'అభావము'ను గూడఁ బ్రమాణములుగా సంగీకరించిరి పౌరాణికులు సంప్రదాయమును, కార్యసిద్ధ్యనకాశమును గూడఁ బ్రమాణము అనిరి కాని యివన్నియు నాలుగు ప్రమాణములలోఁ జేరునని నై యాయకమతము ౩

ఐతిహ్యము లేక సంప్రదాయము శబ్దప్రమాణములో నిదే ౪ ఒక విశ్వాసపాత్రునిచే సంప్రదాయ మారంభమగుచోనది శబ్దతుల్యప్రమాణమే అర్థావత్తి యినగా నొక సత్యాంశము నింకొక దానిపై నాధారపడి గ్రహించుట మనము చూడని విషయమును జూచిన విషయము వలనఁ దెలియుట బలిష్ఠుఁడగు దేవదత్తుఁడు పగలు భుజించఁడు ఎవ్వఁడును భుజించకున్న బలిష్ఠుఁడు కాజాలఁడు కావున దేవదత్తుఁడు రాత్రి భుజించుచున్నాడని తలఁపవలెను దీనిని మీమాంసకులు స్వతంత్రప్రమాణముగా సంగీకరింతురు కావున దీని వసంయుక్త ప్రతిపాదనరూపక తర్కవాక్య మనిరి ౫ గంగీకు ననుసరించి, యిది అభా

(౧) న్యాయా ౨ ౧ ౪౯-౫౦

(౨) న్యాయా ౨ ౧ ౫౨ న్యాయా ౧ ౧ ౩

(౩) న్యాయా ౨ ౧ ౧౯

(౪) ౨ ౨ ౨

(౫) భాషాపరిచ్ఛేదము పు ౧౪౫

వాత్సకానుమానము, ఇదియున్నతాంగ లోపమువలన మధ్యమాంగ లోపమును స్థాపించును భాషాపరిచ్ఛేదము ననుసరించి, యిది వ్యతిరేకవ్యాప్తిలక్షణముగలది ౧ ఒక పూర్ణమునుండి తదంగమగు భాగమును గ్రహించుట, పంభవ మందురు ఇది సామాన్యమునుండి విశేషమును గ్రహించు వాదపద్ధతి ఇది కేవల పరిగణనాత్మకము ఆ భావము స్వతంత్రప్రమాణమని కొన్ని చోటులఁ దెలుపఁబడెను ఆ భావమొక జ్ఞానవిషయముగా నంగీకరించియు, దానిని గ్రహించుట కొక ప్రత్యేక ప్రమాణావసర మున్నదని న్యాయవైశేషికు లంగీకరింపరు అస్తిత్వమొక పత్యక్షవిషయ మనియు, నది దాని యధికరణములో పశేషణ తాసంబంధమును గలిగి యుండుననియు మన మిదివఱకే చూచియుంటిమి అభావము కూడ దాని యధికరణమువలె సమాన సత్యత్వముగలదే ఏలన నధికరణ దర్శనముచే సభావమును జెప్పఁజాలకుండుము పూర్ణభావ మనూహ్యము జ్ఞానవిషయమగు సభావమనిత్యమైనది ౨

అనుమానము వలన వస్తువుల అభావమును మనము గ్రహించఁగలము అభావమనఁగాఁ గేవలము లేకుండుటకాదు, వ్యతిరేకభావమే ఉన్నదానికి లేనిదానికి గల సంబంధమే యిది, పూర్ణభావము మేఘములకును మహామారుతమునకును గల సంబంధమును మనకుఁ దెలియఁజేయును, ఏలన మహావాయు మేఘసంబంధమే పర్జలిండువతనమూనకాటంకమును గలుగఁ జేయుచున్నవి అట్టి యాటంకము లేనిచో పర్జలిండువులు భూమ్యాకర్షణశక్తిచే భూమిపైఁబడి యుండును ౩ రెండు

(౧) దీనిని రెండు మట్టములలోఁ జెప్పవచ్చును

ఎవఁడేమియుఁ దినఁడో యాతఁడు విల్పియు కాఁడు సత్యం బిల్పియు, అందుచే నీతఁ డనలే తనవివాదకుఁడు అఁగ నీతఁడు రివివాద రెండవట్టము — ఎవఁడుతినునో యాతఁడు ఎగలైన రాత్రియైనఁ దినవలెను
అతిఁడు వగలు తినఁడు
అందుచే నాతఁడు రాత్రి తినును

(౨) భిన్నభావము నకుఁ జూడు శాస్త్రసేవక ౧ ౧ ౨ నేదాఁగ రిభాష అఁ

(౩) వ్యాఖ్య ౨ ౨ ౧ ౨

వ్యతిరేక భావములున్నప్పుడు, ఒకదాని యభావము రెండవదాని భావమును దెలుపును న్యాయతర్కవద్దతి యిట్టి ద్వివర్గవిభాగసూత్రము ననుసరించును సమానాసమాన ప్రతిపాదనములీ విభాగముపై నాధారపడియున్నవి రెండు వ్యతిరేకవాక్యములు, రెండును సత్యములును గావు, రెండు నన్వతములు గాఁజాలవు 'ఎ' 'బి' యగును 'బి' కాక పోవును ఈ వ్యతిరేక వాక్యములలో నేదో యొకటి యథార్థముగావలెను, ఏదన యీడవ మార్గమున కవకాశము లేదు ౧ ఒక వస్తువుయొక్క భావమునుండి యింకొకవస్తువుయొక్క అభావమును మన మనుమానించునెడల, నది యనుమాన జ్ఞాన మగును ౨ వాత్సాయనుఁడు నుడివినాఁడు, "ఉన్న వస్తువు నెఱిగిన కామందే, లేని వస్తువునెఱుంగకున్నాము, అవఁగా లేని దాని నెఱుంగకుండుటయు, నున్నదాని నెఱుగుటయు నేక కామందే జరుగుచున్నది దీపము వెలుగునప్పుడేది కన్నట్టునో యది యున్నది, దానివలె నేదికన్నట్టుదో యది లేనిది; మానసికావస్థ లిట్లుండును, వస్తువున్నచో నది గోచరించును, అది గోచరింపలేదు కావున లేనిదే ౩ ప్రశస్తపాదుఁ డీ భావముతో నేకిభవించెను "కార్యము కన్నట్టుటచేఁ గారణ మున్నదని సూచించును, అదృష్ట కార్యము కారణభావమును సూచించును" ౪ శబ్దప్రమాణము వలనఁ గూడ మన కభావజ్ఞానము లభించును ౫

౧౪ - తర్కము - వాదము

తర్కమునందు మన మొక తప్పగు ప్రతిపాదనముతో నారంభించి దానివలన నెట్టిదోషములు సంభవించునో చూపుదుము అత్యు నిత్యము

(౧) పరిస్పర విరోధే వా న బ్ర కారాంతరస్థతిః (కుసుమాంబలి ౩ ౪)

(౨) న్యై భా ఉపోద్ఘాతము

(౩) న్యై భా ౨ ౨ ౨

(౪) వ త్ర పృ త్తతిః మఱియుఁ గాఁడు పై నూ ౯ ౨ ౫ న్యాయగుకందళి పుటలు ౨౨౫-౨౨౬ కుసుమాంబలి ౩ ౨౦ ౨౨ ౨౩

(౫) అనువల్లభి పదనొకండు విధము లని జయంతుఁడు చెప్పెను చూడు న్యాయ మంబలి పు ౫౬-౫౭

కాకున్నయెడల, నది పూర్వకర్మఫల మనుభవించజాలదు, పునర్జన్మము లేనిదగును, మోక్షమునొందజాలదు అందుచే నాత్మ నిత్యము దోష యుక్తమైన హిసాంగము సంగీకరించుటతో దోషయుక్తమైన యున్న తాంగము సంగీకరింపవలసినప్పుడు ౧ తర్కమితరవాదములవంటిదికాదు ఇందుఁ బ్రత్యక్షాధారములేదు ౨ది పరోక్షమార్గమున యుధార్థ జ్ఞానము నిచ్చును ౩ ఇది సవికల్పక జ్ఞానము నీరుదనియు నొక ప్రతిపాదన మునకు వ్యతిరేకమైన దసాధ్యమనిమాత్రమే సూచించుననియు వాత్సవ్య యనమతము ౪ ఈ వాదమువలన నాత్మ యనాది యని మనకుఁ దెలియదనియు, నాత్మ యనాది కావలయునని మాత్రమే తెలియు ననియు నుద్ధోష్ణతకరు నభిప్రాయమై యున్నది ౫ చిరకాలము న్నుముగా నొక జ్ఞానప్రమాణము కాదు కాని, ప్రతిపాదనముల సూచించుట కుపయోగించును

ప్రాచీన న్యాయము వదునొకండు విధములగు చిరకాలమును విడిచి, అభినవన్యాయము వాని వైదుర్గాఁ గుదించెను అందు ముఖ్యమైనది మనము వ్యర్థవాదమని చెప్పు ప్రమాణబాధితార్థ ప్రసంగము ఆత్మాశ్రయము, అన్యోన్య్యాశ్రయము, చక్రికము, అనవస్థము, మిగిలిన నాలుగు అర్కరీతులు

వాదము తర్కవాక్యములను స్పష్టముగా నుపయోగించి సత్యమును నిరూపించుటకు యత్నించును కాని యీ వద్దలి పరిమితగా జల్పములోనికి దిగును వాదమునందు జయించుటే లక్ష్యమై, విచందా వాదముగాఁగూడ మారును ౫ అట్టి వ్యర్థవాదమును దొరికింపటకు ప్రతికక్షి దోషమును జూపి యూహించి తగలదు గనున సంగీకరించు నట్లు చేయునవలయును ౬

(౧) సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౧ ఆ

(౨) బ్రహ్మసూత్రాన్తర్యామి

(౩) న్యాయానంద ౧౧ ౪౦

(౪) న్యాయానంద ౧౧ ౪౦

(౫) ౧౨ ౧౩

(౬) అవశ్యములేక నిరూపణమున నిజపరిరెందు నిష్పాదములు ౫౫

(౭) ప్రతిజ్ఞాహిని చనిన ప్రతిజ్ఞను విడుచుట (౮) ప్రతిజ్ఞాంతరము వాత ప్రతిజ్ఞను గొనివచ్చుట (౯) ప్రతిజ్ఞావిరోధము అర్కవిరుద్ధప్రసంగము (౧౦) ప్రతిజ్ఞానము

౧౫ - స్మృతి

జ్ఞానమంతయు రెండువర్గములుగా నుండును అనుభవము, అనగాఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానము, ఇందుఁ బూర్వజ్ఞానము పునఃప్రకటితముకాదు రెండవది స్మృతి, పూర్వానుభవమును తిరిగి స్మరించుట ౧ మనము స్మృతిజ్ఞానమును విడిచిపెట్టినచో గతానుభవమంతయు వ్యర్థమగును స్మృతిజ్ఞానము సంస్కారజన్యము స్మృతియనఁగా, నాత్మతో మనస్సు నకును సంస్కారమునకు నొకవిధమైన సంయోగమువలన నుదయించునది ౨ అది కేవల సంస్కారమాత్ర జన్యమేయనియు, నందుచేఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానమునకు భిన్నమైనదనియుఁ జెప్పఁబడెను సంస్కారము మన స్మృతికి ముఖ్యకారణమైనను, మన మిప్పుడు చూచుచున్న వస్తువునకును బూర్వమున్న యింకొక వస్తువునకునుగల తాదాత్మ్యమును గుర్తించుటవలనఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానంబు లభించుచున్నది స్మృతిజ్ఞానము స్వతంత్ర జ్ఞానమని న్యాయ మంగీకరించదు ఏలన నిచట వస్తుజ్ఞాన మేమియు నుండదు పూర్వానుభవములోనిది, యిప్పుడు లేనిదియు నగు నొకటి యేకమములో నెట్టి రూపములోఁబడినదెనో యట్టి క్రమములోను రూపములోను దిరిగి స్మరింపఁబడుచున్నది ౩ స్మృతిజ్ఞానము యొక్క యాధార్థ్యము దానికి హేతువైన పూర్వానుభవ యాధార్థ్యముపై నాధారపడును స్మృతిజ్ఞాన మే యితరజ్ఞానముచేతను బ్రతిహతము కాకున్నచో

న్యాసము లేక ప్రతిజ్ఞను దిరస్కరించుట (౫) హేత్వంతరము (౬) అర్థాంతరము (౭) నిరర్థకము (౮) అవిజ్ఞాతార్థ్యము (౯) అసార్థకము (౧౦) అప్రాప్త్యకాలము అనఁగా వాదక్రమమును విడుచుట (౧౧) స్వయము అనఁగాఁ గొన్నివాద సోపానములను ఎడ చుట (౧౨) అదికము (౧౩) పునరుక్తము (౧౪) ఎనమభాషణము అనఁగా మోసము (౧౫) అజ్ఞానము (౧౬) అప్రతిభ (౧౭) విశేషము రోగదికారణములు నటించి వాదముమానుట (౧౮) మతానుజ్ఞ అనఁగాఁ బ్రతివాదియుఁ దానును గూడ నోడినట్లు వదించుట (౧౯) ఎర్యనుయోగ్యోపేక్షణము అయోగ్యమగుదానిని జూడకుండుట (౨౦) ఎర్యనుయోగ్యమయోగము యోగ్యమగుదానిని నిందించుట (౨౧) అనిసద్ధాంతము (౨౨) హేత్వాభావ

- (౧) తర్కసంగ్రహము, పు ౩౨
- (౨) వైకేక సూత్రములు ౯ ౨ ౬
- (౩) న్యాయసూత్రవృత్తి ౧ ౧ ౩

యధార్థమైనదే యని కొందరు న్యాయవేత్తలు చెప్పినారు గ ప్రణిధానమును, లింగాది జ్ఞానము నేక కాలగుండుండవు కావున స్మరణపరంపర లేక కాలముండుండవు ౨

౧౬ - సందేహము

సందేహావస్థ యీ దిగువకాంక్షములచే నుదయించును, అనేక వస్తువులకు సామాన్యములగు లక్షణములను స్మరించుట మనము సంద్యాకాంతిలో నొక యెత్తైన వస్తువును జూచి, అది యొక మనుషుడో, యొక స్తంభమో తెలియక సంశయింతుము, ఏలన నున్నతి రెంటికి సమానలక్షణము (౧) ఏ వస్తువులకును సామాన్యములు గాని లక్షణములు గుర్తించుట, ఒక ధ్వని నిత్యమూ కాదా యను విషయము మనము నిర్ణయింప లేనప్పుడు, ఏలన నది యనిత్యములైన మానవునిలోఁ గాని పశువజ్జ్యంతులలోఁ గాని బయిల్పెడలి యుండదు, నిత్యములైన యణువుల నుండియు, నది రాలేదని తెలియును (౨) పరస్పరవిరోధ సాక్ష్యము, అత్యవ్యర్థావమునుగూర్చి పమాన సామర్థ్యముగల యిరువురు తత్త్వవేత్తలు భిన్నభావములు ప్రదర్శించుట (౩) దర్శనలోపము, మనము జలమును జూచినప్పుడిది నిజముగా జలమా, మృగత్వస్థా జలమా యని సంశయము గలుగ వచ్చును, ఏలన జలము రెంటికి లక్షణమే (౪) దర్శనాభావలోపము, అనఁగా దర్శనలోపమునకు వ్యతిరేక

(౧) పరస్పరసంగ్రహము పు ౬

(౨) న్యాయా ౩ ౨ ౩౩ న్యాయభాష్య ౨ ౨ ౩౦ న్యాయా ౩ ౩ ౨౫ ౨౬ స్మరణ కారణము లీ విధముగాఁ జెప్పఁబడెను(౧) ప్రణిధాన య(౨)ఎకాదశము(౩)అగ్రాన్తము(౪)లింగము(౫)లక్షణము(౬)సాదృశ్యము(౭)పరిమితము(౮) అశ్రయాశ్రితబంధము (౯) అనంతత్యము(౧౦)వియోగము(౧౧)ఏకతార్యము(౧౨)ఎరోధము (౧౩) అతిశయము (౧౪) ప్రాప్తి(౧౫)వ్యవధానము (౧౬) ఎకాదశము (౧౭) ఇద్వాదేవము (౧౮) భయము (౧౯) అధిత్వము(౨౦)క్రియ(౨౧)రాగము(౨౨)దర్శము(౨౩)అధర్మము ఇవి నూపకములే కాని సంపూర్ణములు కావని వాత్సాయనుని భావము, నివర్తనం చేదిమే స్మృతిగోతూ నామ ర పరిసంఖ్యానామ ఇతి (న్యాయా ౩ ౨ ౪౨) భావస్మరణ సంబంధ కారణములన్నియు నీ పర్మణులలోనికిఁ జేరెను

మైనది ౧ (౪) (౫) లు రెండును సంశయమునకుఁ గారణములు గావనియు, సమానలక్షణముల నసమగ్రముగాఁ జూచుటయను లోపముండవలె ననియు నుద్వేగితకరుఁడు భావించెను మనము చూచిన లక్షణము పెక్కు వస్తువులతో సంబంధము గలిగి యుండుటచే రెండు రకముల భావముల నుదయింపఁ జేయును, ఆ రెంటి మధ్యమున మానస మాందోళనము పొందును, అదియే సందేహకారణమగును ౨ చూచిన దానితో నే భావమును సరిపడదు ౩ సందేహ ముదయించి, అశాంతిని గలిగించి, క్రియోత్సాహభంగమును గలుగఁ జేయును ౪ రెండు భావములలో నొక భావము నణచివేసి, మనమొక భావమునై పు మనసు త్రిప్పినచో మనకూహలభించును, అనఁగా నొక నిర్ణయమును దాత్మాలికముగా సంగీకరింతు మన్నమాట ౫ ఒక భావము నణచుటకుఁ గారణము రెండవ భావముయొక్క విశేష సామర్థ్యమే మనమొక పరిపాలములో నొక యెత్తైన రూపమును జూచినపు డది యొక మానవుఁడని నిర్ణయింతుము, ఏలని నెత్తైన స్తంభము పరిపాలములో నుండుట కవకాశములేదు సందేహవస్థలో రెండు వక్షములు సమానప్రాబల్యము గలిగి యుండఁగా, నూహలో నొక దానికంటె నొకటి యెక్కువ ప్రాబల్యమును సూచించును

అసంధ్యవసాయములేక మఱపు వేతొక సందేహవస్థయని చెప్పఁబడెను మనమొక చెట్టునుజూచి, దానిపేరుమఱచి “దీని పేరేమై

(౧) తర్కసంగ్రహము, పు ౬౪ వైశేషికసూత్రము ౨౨ ౧౩

(౨) దోలాయమానా ప్రతీతి స్సంశయః (గుణరత్నాని వద్ధర్శననముచ్చయవృత్తి

(౩) అనేకవృత్తిరేక భావజ్ఞానము సంశయావస్థకుఁగారణ మని లోగాక్షిభాస్కరుని నిర్విచనము తర్కశాముది ఏకస్మిన్ ధర్మిని విరుద్ధనానాకోటికమ్ జ్ఞామ్ పు ౩ పోల్పు తర్కసంగ్రహము పు ౩౪ భాషావరిచ్ఛేదము (పుటలు ౧౨౯ ౩౦)

(౪) వాచ్యోంతరంగిక సందేహములు రెండు విధములని ప్రశస్తపాదుని భావము (౧ వప్రపు ౧౪౪)

(౫) సప్తపదార్థి|| ౪ ౬౮

యుండు" నని ప్రశ్నించుకొందుము గ శివాదిత్యు సనుసరించి మన కిచటను రెండు వక్షము లున్నవి అవి ప్రత్యక్షముగా లేకుండవచ్చును, ఉన్నచో సందేహావకాశ మున్నది ప్రశస్తపాదుఁడు, శ్రీధరుఁడు, ఉదయనుఁడు వేరొకరికిగాఁ జెప్పిరి అది పరిచితవస్తువుయొక్క కాని, అపరిచితవస్తువుయొక్క గాని అస్పష్టదర్శనము, ఏలన మతిపువలనఁగాని యింకను దెలియఁగోరుటచేఁ గాని యిట్టిది సంభవించును మన దృష్టిలో నొక పరిచితవస్తువు పోవుచుండఁగా, నన్యమనస్కులమై యుండుటచేఁ గాని, యుశ్రద్ధవలనఁగాని దానిని మనము సరిగాఁజూచియుండము పట ననధ్యవసాయ మున్నది, మన యెదుట నేదో యొకటి పోవుటఁ జూచితిమి కాని, అది యేదో చెప్పఁజాలము ఒక యపరిచితవస్తువై, దాని నామము మన మెఱుంగనిచో మన కసంపూర్ణ జ్ఞానావస్థ యగును, ఇది సందేహము కంటె పేరైనది ౨

సందేహ మన్వేషణకుఁ బ్రోత్సాహజనకము ఏలన నది మనకుఁ దెలియనిదానినిఁ దెలియు కోర్కె కలిగించును అది యనుమానము నకుఁ బూర్వస్థితి, ప్రత్యక్ష శబ్దజ్ఞానములకుఁ బూర్వస్థితి కాకపోవచ్చును మన జ్ఞానము సమగ్రమైనచో సందేహము నశించును సందేహమనఁగా వివర్యముగాదు ఒక వస్తువునుగూర్చి స్పష్టమైన జ్ఞానము మనకు లేని మన మెఱుంగినంతకాలము మనకు సరియైన జ్ఞానమనఁగాఁ బ్రత్యయ జ్ఞాన మున్నది సందేహ మనమగ్రజ్ఞానము, వివర్యయము దోషము

౧౩ - దోషములు

న్యాయశాస్త్రము మనకు జ్ఞానసాధనములగు సూత్రావళిని వివరించును అది ప్రకృతిశాస్త్ర దృక్పథము ననుసరించును ఇది నిర్వచించు సూత్రములు జీవితానుష్ఠానమునకు నియమములు గావు మాన

(౧) చూడు సప్తవదాన్తి॥ పు ఒక బోల్చు మీరభాషణి పుట ౨౬ కిమ సంగ్రహోపయమితి అత్రాపి కుతః ఎనసోశేతి, వికల్పస్ఫురణాత్ అనధ్యవసాయోఽసంశయ ఏవ॥

పుడు తన బుద్ధ్యవసరత్వప్రకాశకై చేయు ప్రయత్నముల వరిశీలన ములఁగూర్చి చెప్పిన సామాన్యనియమములు సామాన్యముగా జ్ఞానము నిర్దుష్టము, దోష మనుకొనని సంభవము, నిర్దుష్టజ్ఞానోత్పత్తి కవసర ములగు పరిస్థితులలోని లోపమువలన సంభవించును సహజములైన జ్ఞానప్రవృత్తుల కొలంకములు గలిగినపుడు దోషము లుదయించును న్యాయము దోషములఁగూర్చి విశేషవివరములఁ జర్చించును విజ్ఞాన మునకు వివర్యమదోషము పట్టునవకాశ మధికముగా నుండుటచేతనే తర్కశాస్త్ర ముద్భవించు తగనరమైనదనుటలో నాశ్చర్యము లేదు

కుతార్కికుల మాయలనుండి రక్షణమిచ్చునదే తర్కశాస్త్రము గావునఁ బదపమత్కార చాతుర్యములఁ గూర్చి విశేషశ్రద్ధ చూపఁబడెను మూఁడురకముల ఛలోక్తులున్నవి (౧) వాక్ఫలము, వ్యంగ్యార్థముగల వదము ముపయోగించి వక్త భావమునకు పేరైన భావము శ్రోతకుఁ దోచునట్లు చేయుట “ఈ పిల్లవాఁడు నవకంబళుఁ”డని చెప్పునప్పుడు “నూత్నకంబళము” గలవాఁడనియు, “తొమ్మిది కంబళములు” గలవాఁడనియు నర్థమువచ్చును (౨) సామాన్యఫలము ఒక వ్యక్తిని గూర్చిన లక్షణమును జాతి కంతకు నున్నదిని చెప్పుట ఈ బ్రాహ్మ యుఁడు పండితుఁడు యోగ్యుఁడు” నని చెప్పఁగా, గుతార్కికుఁడు, బ్రాహ్మణులందరు నట్టివారు కారని యాక్షేపించును (౩) ఉపచార ఫలము అలంకారికార్థము, వాచ్యార్థముగా గ్రహించుట “ఉరికంబ ములు మొఱచిడుచున్న”వనఁగాఁ నచేతనము లేట్లు ధ్వనిచేయుచున్న వను నాక్షేపణము చేయఁబడును

జాతి, నిగ్రహస్థానాది దోషములు కేవల వాదసంబంధములు కాని తర్కసంబంధములు కావు తర్కవాక్యమందలి వివిధాంగములకు సంబం ధించినవి దోషములు, పక్షభాసములు దృష్టాంతాభాసముల కంటె హేత్వాభాసములు ముఖ్యమైనవి ఇవి యైదు విధములని గౌతముఁడు ౧ చెప్పినాఁడు (౧) సవ్యభిచారము లేక అనిశ్చితార్థయుక్తము, దీని

(౧) ౧ ౨ ౪ మఱియుఁజూడు వైశేషికసూత్రములు ౨ ౧ ౧౩ ప్రకృ త్పాదుఁడు అనిర్థము, విరుద్ధము సందిగ్ధము, అనర్థవనిమలను జేర్చిననాఁడు ప ౬ పుటలు ౨౩౯-౪౦) దిక్షేగుఁడు పదునాలుగును, భాసర్యజ్ఞాఁ చాదను జెప్పారు, మఱియుఁ జూడు తర్కసంగ్రహము పుట ౫౨

వలన ననేక నిర్ణయముల కవకాశమున్నది, శబ్దము స్పర్శజ్ఞానము వలనఁ దెలియదు గావున నది నిత్యమనియు ననిత్యమనియుఁ గూడఁ జెప్పవచ్చును, ఏలన నిత్యములగు నణువులును, ననిత్యజ్ఞాన క్రియలును గూడ స్పర్శవలనఁ దెలియునవికావు మధ్యమాంగమున కున్న తాంగి వ్యాప్తిలేదు మధ్యమాంగ మే పక్షముతోడను సమానసాహచర్యము లేనిదగుటచే ననంతరతర్కమున నిది 'అన్తై కాంలిక' మని చెప్పఁబడెను దీనికి మూఁడంతర్విభాగము లున్నవి (ఏ) సాధారణము ఇందు మధ్యమాంగ మతివ్యాప్తిగలది (బి) అసాధారణము, ఇందు మధ్యమాంగ మతిసంకుచితము, (సి) అమసంహారి, ఇందు మధ్యమాంగము పరిక్షింపుటకు వీలులేనిది ౧ (౧) విరుద్ధము, ప్రతిజ్ఞా విరుద్ధము ౨ (౨) ప్రకరణసమము, ప్రతిజ్ఞాసమానము దీని వలన నిర్ణయము సాధ్యము కాదు, ఏలన నిది సమాధానమునకు బదులు సమస్యనే లేవనెత్తును, ఏలన నిది దర్శింపఁబడని రెండు విరుద్ధగుణములలో నొక దానినిఁ బ్రకటించును ౩ అనంతరతము దీనిని స్వప్రతిపక్షము క్రిందికిఁ దీసికొని వచ్చినది, ఇది రెండు పక్షములకును సమానముగాఁ బనికివచ్చునట్లు గ్రహించుటచే నవ్యభిచారముతో సమానమైన దగుచున్నది ౪ సాధ్యసమము, ప్రతిజ్ఞతో సమమైన కారణము నిచ్చి దాని కింకొక ప్రమాణమును గోరును దీనికి అసిద్ధిమనిపేరు ఇందు భిన్నరూపములున్నవి (ఎ) స్వరూపాసిద్ధి, ఇందు మధ్యమాంగ స్వభావ మేమియుఁ దెలియదు ౫ శబ్దము నిత్యము, ఏలన నది దృశ్యము, ఇందు శబ్దము దృశ్యమగుట పూర్తిగా నసిద్ధము, (బి) అశ్రయాసిద్ధి, ఇందు మధ్యమాంగము నిరాధారము, “దేవుఁడులేఁడు,

() తర్కసంగ్రహము పుట ౫౩ మఱియుఁ జూడు విశ్వనాథుని న్యాయనూత్రస్మృతి ౧ ౨ ౪౬

(౨) న్యాయా ౧ ౨ ౬ వాక్పాద్యాయనుఁడు (౨ ౨ ౬)యో బాధ్యమునుండి (౨౧ ౩) యొక యుదాహరణ మిచ్చినాఁడు (౨) ఎవఁడ మనిత్యము గావున నదృశ్యమగును (౨) అది యుదాహరణ కావున నవిచ్ఛిన్నముగా నడచును, మఱియు చూడు తర్కసంగ్రహము పుట ౫౪

(౩) వ్యాఖ్యానా ౧ ౨ ౬

(౪) తర్కసంగ్రహము పుట ౫౩

ఏలన నతనికి దీహములేదు " ఇవట దేవుడు లేనిచో దేహము లేక పోవుట కారణములేదు (సి) అన్యథాసిద్ధి, యింకొక హేతువుచే దెలియు నది ౧ (౫) కాలాతీతము, ఉ॥ శబ్దము నిత్యము, ఏలన నది మిశ్రీ తమై వర్ణముగా గోచరించును ఘటముయొక్క వర్ణము దీపముతోఁ గలిసినప్పుడు గోచరించును, కాని యా వర్ణము దీపసంద్యోగమునకు బూర్వ మున్నది, తరువాత నుండును, ఈ దృష్టాంతము ననుస రించి, శబ్దము ముదైలకు దానిని మ్రోయించు కణ్ణకుఁ గలియికకుఁ బూర్వ మున్నది, తరువాత నుండునని వాదించుట దోష మగును ఈ వాదము నందలి దోషము కాలాతీతమని చెప్పఁబడినది, ఏలన కణ్ణ ముదైలకుఁ దగిలి నంతనే ధ్వని పుట్టుచున్నది వర్ణము ఘటదీపసంద్యోగముతో నేకకాల మందే గోచరించుచున్నది ఈ దోషమునకు బాధిత మని పేరు ఇతర సాక్ష్యమువలన దేనికి విరుద్ధమైనది సత్యమని తెలియుచున్నదో దానిని మధ్యమాంగము ప్రకటించుచున్నది అర్వాచీన తర్కమందు దోషముల సంఖ్య యింకను గొంత పెరిగినది

౧౮ - సత్యము

జ్ఞానసిద్ధాంతము మనకు జ్ఞానము గలదను సంశయమై నాధారపడి యారంభించుటలేదు, మనకు జ్ఞానముకలదను మన సమ్మతముతో నారంభించును మన సమ్మత మెంతవరకు సమర్థింప దగినదో పరిక్షించుటయే జ్ఞానసిద్ధాంతవాది కర్తవ్యమై యున్నది, ప్రమాణసిద్ధాంత మందు మనము సమ్మత సత్య మెంతగలదో నిర్ణయింప నై యాయుకుఁ డన్వేషించును ప్రమాణ చతుష్టయము వలన లభించిన మన జ్ఞానవిషయ మెంత సత్యమైనదో యాతఁడు విశదీకరింప యుత్పించును

వస్తువుల మూలతత్త్వమును మన మెఱుంగియు, ఎన విజ్ఞాన మాత్మవిరుద్ధధర్మము కలదగుటచే నది నిజము కాఁజాలదను మాధ్యమిక సిద్ధాంతము ప్రకటించు నాస్తికవాదము న్యాయధర్మసముయొక్క జ్ఞాన

(౧) వాచస్పతి ఏకదేశాసిద్ధిని తేర్చినాఁడు ఉదయనఁడు వ్యాఖ్యచాసిద్ధిని తెప్పినాఁడు

సిద్ధాంతముతో విరోధించును వస్తువు లుండుట సత్యమని మాధ్యమికుఁడు చెప్పుటచే నట్టి నిశ్చయమే తన కాత్మవిభూతమును గల్గించు నని వాత్సాయియుఁడు బదులుచెప్పినాఁడు మూలతత్త్వమేదియు లేదను దాని కెట్టి ప్రమాణమును లేకున్నచో, దద్యత్తిరేకభావమే మనకు శరణ్యమగును ప్రమాణముల ప్రామాణ్యమును నిరసించుటకై న నింకొక ప్రమాణ ముండవలెను, లేకున్న నది నిరాధార వాద మగును నిరాధార వాదము నిరర్థకమే, ప్రమాణ మింకొకటియున్నచోఁ బ్రమాణముల ప్రామాణ్య మంగీకరించినట్లే యగును శుద్ధ నాస్తికత నిరర్థకవాదము ప్రతివ్యక్తియు నాలోచించుట కారంభించుటతోడనే జ్ఞానసూత్రముల సంగీకరించుచున్నట్లే యిద్దము విజ్ఞానసూత్రము సంగీకరించినంతనే యథార్థ జగత్తు సంగీకరింపకతప్పదు, ఏలన రెండు సన్యోన్యసంబంధము గలిగినవే వాత్సాయియుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు “విజ్ఞానమునకు వస్తు విచక్షణాసామర్థ్య మున్నచో, నప్పుడు వస్తుస్వభావ మవిజ్ఞాన మనుటచిట మగును వస్తుస్వభావ మవిదితమైనచో నప్పుడు వస్తువిచక్షణా సామర్థ్యము విజ్ఞానమునకు లేనట్లే అందుచే విజ్ఞానమునకు వస్తువిచక్షణాశక్తి యున్నది వస్తుస్వభావము విదితముకా దను టాత్మవిరుద్ధ ప్రసంగము” ౧ దీని మద్దోత్తకరుఁ డిట్లు సంగ్రహించినాఁడు, “విజ్ఞానమునకు వస్తు వివేక మున్నయెడల వస్తుభావము వెప్పుట సాధ్యము కాదు వస్తుభావమే నిజమైనచో, మిద్దికి పస్తు వైచక్షణ్య ముండుట దురూహ్యము” ౨ జ్ఞాన మర్థవంతమని న్యాయసద్ధాంతము ౧

(౧) న్యాయా ౧.౧.౨౭ (౨) న్యాయా ౧.౧.౨౮

(౩) మాధ్యమికులు విశ్వయజ్ఞాన మసాధ్య ఎనుటకుఁ గొన్ని కారణములఁబోధించిరి వానిలో నొకటి ప్రత్యక్షము దర్శన మింద్రియవిషయ ఎలకుఁ బూరి, మను గదు పరమును గాదు సమకాలికమును గాదు * ది పూర్వమైనచో ఏది యింద్రియవిషయ * యోగి ఫలితము కఁజాలదు ఎరమైనచో, నింద్రియవిషయ మ దర్శనముచే న్నిధిపఁచె * చెప్పవలెదు సమకాలికమైనచో మన జ్ఞానక్రియలలో ముందు గెనుడ లు ఎర ముతేదు వర్తనంధము లేకకాలమునఁ జెలియను దీనిని న్యాయ మంగీకరించదు ఇట్లే యి ర ప్రమాణ ప్రమేయనఁబంధములు నని మాధ్యమికులు వాదించిరి అందుచే న్నిజ్ఞాన సూత్రములు వ్యర్థము లైనవి దీనికి న్యాయ మిట్లు బదులుచెప్పెను * సమాధి ము ఎన్ను పూరి, ముగా వచ్చును వ్యర్థిదర్శనకిఁ బూర్వమే * పరము కావచ్చును కాలి యు ద్యుగికిఁబరి * సమకాలికముగా వచ్చును ధూమ్రాన్ని లేకకాలమున ముందును (న్యాయా ౧.౧.౨౯)

మన యనుభవములోని వస్తుజాలము కేవల దృశ్యవరంపరయే యను విజ్ఞానవాదమును వాత్సల్యాయనుడు ఖండించినాడు స్వప్నావస్థలోఁ జూచిన వసత్వములనుటకుఁ గారణము వానిని మనము జాగ్రదవస్థలోఁ జూచుట లేదు జాగ్రదవస్థలోఁ జూచిన ఎల్లువ్రవంచ మసత్వ మైనచో స్వప్నావస్థ కవకాశమేలేదు స్వప్ననానాత్వభిన్నత్వములకుఁ గారణము జాగ్రదవస్థలోని వస్తుభిన్నత్వమే ౧ యథార్థజగత్తే లేనిచో, సత్యా సత్యభేదిముండదు, వస్తుదర్శనము మనకు స్యవశమై లేదు; మన యిచ్చవచ్చినదానిని దర్శింపఁజాలమను సత్యాంశములకు సముచితమైన సమాధానము లోపించును ౨ వస్తువులనుగూర్చిన క్షణికభావములే యున్నవనుటను నై యాయుకుఁ డంగీకరింపఁడు ఎల్లువులు మన జ్ఞాన విషయము లైనచో నవి మన జ్ఞానక్రియాపూర్వస్థితిని గలిగియుండ వలెను కాని క్షణికవాదము ననుసరించి, మనకు దాని జ్ఞానమును దెలుపు వస్తువును మనము చూడఁజాలము, ఏలన నది యా క్షణమందే యదృశ్యముకావలెను ఇట్టిదసంభవ మేలన దర్శనమనగా మనముచూచు వస్తు వెదుట నుండవలెను వస్తు వదృశ్య మగుట వస్తుదర్శనము నేక కాలము ననే జరుగు ననుట పొసఁగదు, ఏలన మనము గతములోని వస్తువును గాక ౩ ర్తమానవస్తువునే చూచుము అనుమానముకూడ సాధ్యముకాదు ౩ మతీయుఁ గారణకార్యము లనోన్మాదివివాదావసంబంధు లగుటచే నేకకాలమున నుండవలెను ఉన్నదని యూహింపఁబడు దానికివలెఁ గాక, నిజమగు నునికిగలదానికి మూలభూతమగు లక్షణము, ద్రష్టయొక్క యనుభవముతో నిమిత్తములేకుండ, స్యతంత్రమైనదై యుండును అస్తిత్వము గలది వ్యక్తుల అనుభవముతో సంబంధములేకుండ నెల్లప్పుడు నుండును వ్యక్త్యనుభవము పాక్షికము దాని కాధారము వస్త్రస్వ

(౧) న్యాయ భా॥ ౪, ౨, ౩౩-౩౪, ౩౭

(౨) న్యాయ భా॥ ౪, ౨, ౩౬, ౩౭

(౩) చూడు॥ న్యాయ భా॥ ౧, ౧, ౩౩౩-౩౩౪, ౧౪ ఉద్దేశ్యంకడఁడు నుడివినాడు; ఇద్వి మన్యము ఏలన నది భుటమువలె నుత్పన్నము ఈ తర్కవాక్యముతో దృష్టాంత మగు భుటమున కనిత్యత, ఉత్పత్తియు నుండవలెను అనిత్యత, సంపిం దభివాయు ఉత్పత్తి పూర్వభావము భుటము క్షణికమైనచో నీ రెండు లక్షణములు నేక కాలము నెట్లుండును?

స్తవము కాని వస్తవస్తవమునకు మన మనుభవములము లేదు
వ్యక్తియొక్క సంకల్పద్వేషములతో నిమిత్తమ లేకుండ స్వతంత్రా స్తిత్వ
ముగల వస్తుజగత్తునకే మనభావములు సంబంధించియున్నవి ౧
వస్తవస్తవము ప్రమాణములపై సాధారణదడ, కాని వస్తువులు జ్ఞాన
విషయము అగుటకు దప్పక ప్రమాణప్రకృతి యవసరము ప్రకటించే
సత్యమునిచ్చునవి గాన ప్రమాణములు ౨ తన తాత్పర్యవరీయ్యిలో
నుదయించు డిట్లు నుడివెను, “వస్తుమాలస్వభావజ్ఞానము ప్రమ,
అట్టి జ్ఞాన సాధనము ప్రమాణము” ౩ నిజమైతే వస్తురీత్య
మేమి? “ఉన్నది యుండుటయు లేనిది లేకుండుటయు వారి అక్షణ
ములు ౪ ఏది యున్నదో యిది గ్రహించబడినపుడు, అలాగే మఱ
భూతమున వివరీతమునైన వస్తువునుగూర్చి, తెలిసినపు డదియే వస్తు
తత్వము అట్లేమన మభావము సభావముగ గ్రహించునపుడు, అలాగే
నిదియొక వ్యతిరేకభావముగా గ్రహించబడినపుడదియు సామ్యభావ స్తు
తత్వమే యగును” ౫ వస్తువుయొక్క యథారూప సిద్ధిగ దో యిది
అప్రమ, భ్రమ లేక మిథ్యాజ్ఞాన ముంబడును ౬ శుక్తిరీత్యత్రాంతి
యిట్టిదే అది జ్ఞానముకాదు, వివరీతజ్ఞానము

ప్రశ్న. సందేహము మున్నగువానికి మావపుని మానసక
చరిత్రలో స్థానము అన్నవి, వానికి సత్యాసత్య సమస్య లేదు ఒక
వ్యక్తితో సంబంధములేకుండ కాక నిర్ణయము లేక ప్రకటనము రర్హ
పరీక్షార్థత గలది జ్ఞానమంతయు విశేష్యవిశేషణములతోఁ గూడిన
నిర్ణయరూపమే న్యాయము నందొక నిర్ణయము గుడిగుణబద్ధములు

౧ న్యాయ భాగ్యనభుల న్యాయాల్పవృత్తి ౪ ౩ ౬

౨ ప్రాయశ్చిత్త, మ=క్ష్మ (౪ - ౧౯)

౩ యథార్థానుభవః ప్రమ రర్హద్యం బ్రహ్మణి

౪ శత్యసద్భావో శత్యసద్భావః

౫ న్యాయ భాగ్యనభుల న్యాయాల్పవృత్తి

౬ న్యాయ భాగ్యనభుల న్యాయాల్పవృత్తి

౭ న్యాయ భాగ్యనభుల న్యాయాల్పవృత్తి

విభాగింపఁబడును ౧ వస్తువుల స్వభావములను గుణములను దెలియుటే జ్ఞానము ఒక నిర్ణయములోని కర్త యొక వస్తువున్నదిని చెప్పును, దాని లక్షణము అను వివరించి, దాని స్వభావమును క్రియ చెప్పును రెండును సరిపోవునపుడు మనకు యథార్థజ్ఞానము లభించును ౨ ప్రతి విషయమునకు సత్యసంబంధిగుగు లక్షణమొకటి యుండును విజ్ఞానము విశేష్య విశేషణభేదమును జెప్పి, యథార్థజగత్తులో నవి కలిసి యున్నవని చూపును యథార్థజగత్తులో వస్తువు లెట్లున్నవో, యా జ్ఞానమును మనకుఁ బ్రమాణము లొసఁగును ౩

ఒక వస్తువును ఘటమునకును మన ఘటజ్ఞానమునకును గల సంబంధము సరువాయముగాదు, ఏలన ఘటవిషయకజ్ఞానము ఘటమునకుఁ జెందినదికాక, అత్యుక్తం జెందినది అది సంయోగసంబంధమును గాదు ఏలన సంయోగము రెండు వస్తువుల కుండును జ్ఞాన మొక గుణము మాత్రమే, కాని వస్తువునకు వస్తుజ్ఞానమునకు నేదో యొక సంబంధముండవలెను ఏలన నొక నిశ్చితనిర్ణయముండకతప్పదు అందుచే ఘటస్వరూపమే మన నిర్ణయమును ని రుమించు కారణము దీనినే స్వరూపసంబంధ మనిరి దీనికి భీమాచార్యుని న్యాయకోశము లో నిర్వచన మిట్లున్నది, “ఒక వస్తువునుగూర్చిన విశిష్టజ్ఞానము మఱి యితర సంబంధమువలనను లభింపరాదు” ౪ ఇదియే వస్తుజ్ఞాన సహజసంబంధము

౧ సోల్పు ప్రతి ప్రతిచి న్నెఱుగును, మనసునకుఁ బొడఁబట్టువస్తువుయొక్క స్వరూపమును మనస్సుతో నూహింతుము (దర్శియ ౩ తాన్సర్ లాటిక్కు)

౨ తద్యత్ తత్ప్రకారం నైశ్చయో యథార్థః, తదభావతః తత్ప్రకారం నైశ్చయో యథార్థః (తర్కరత్నావళి ౧౭౩౩) ప్రకార మనఁగా నాత్యంతలోని క్రియ, క్రియచేఁ దెలియు వస్తుగుణము విశేషణము, ప్రకారము జ్ఞానమునకును, శేషణము వస్తువునకును జెందును

౩ ప్రమాణము సకలవిద్యార్థ వ వస్థావకత్వమ్ (విశ్వనాథుని న్యాయ పృష్టి ౧౧)

సంబంధంతరణ మిష్టప్రతితి జననాయోగ్యత్యమ్! ఘట సంబంధ మిష్టమే సంబంధ మనకు వస్తువునకు భేదము లొలగిపోవునన్నవో సుము ఘటముగా సంబంధము కాదు ఘటము జ్ఞానముయ నైశ్చయో సంబంధ మగునని సూచనము చేయబడెను

ధము ౧ జ్ఞానవ్యాపారముగాక, జ్ఞానఫలితము, యథారూపములో నున్న భౌతికవస్తువునుగాదు, కేవల మానసికావస్థయును గాదు, అది విదితమైన వస్తుతత్త్వము లేక స్వరూపము ౨ జ్ఞానవిషయము బాహ్యదృష్టిలోని భౌతికరూపమేయైనచో నప్పుడు వివర్యయమున కవకాశమే లేదు ఒక వస్తువు నంద రొకే రీతి చూచి చెప్పగలరు మనము చూడని దగు నొక యుత్తరద్రువమును గూర్చిన సత్యాంశ విషయమైనచో, నది మన విజ్ఞానములోఁజొచ్చి భిన్న భావముల కవకాశ మిచ్చును అది కేవల మానసిక గతయేయైనచో, మన మహంభావకలుషితమగుదుము జ్ఞానవిషయము, కేవల భౌతికవస్తువును గాదు, మానసిక దశయును గాదు, అది వస్తుస్వస్వరూపము, సకల జ్ఞాన రూపములలో మన కీ స్వస్వరూప యాథార్థ్యమున్నది స్వప్నమందుఁ గూడ మన కీ స్వరూపముండునుగాని, స్వప్నవస్తువు అసత్యములని తెలిసికొందుము స్వప్నాస్తిత్వము వలన నవి యధార్థములై యుండు నని సమర్థింపఁ జాలము ఇట్టి భావము వలన దోషము బుడయించును జ్ఞానమంతయు స్వరూపజ్ఞానమే, ఇందు వస్తువుల యాథార్థ్యమున్నదను విశ్వాసము గర్భితమైయుండును మనకుఁ దెలిసినది వస్తుసంబంధియగునో రాదో మనకుఁ దెలిసిన జ్ఞానమే నిశ్చయింప లేదు మనజ్ఞానమునకు స్వతః ప్రామాణ్యము లేదు ౩ పరితః ప్రామాణ్యమున్నదని న్యాయ సిద్ధాంతము, జ్ఞానమునందే ప్రామాణ్యప్రామాణ్యములున్న

౧ అవచ్ఛేదక సంబంధము స్వరూపసంబంధమే దండివాన్ పురుషోయమ్ లో దంధ మవచ్ఛేదకము అవచ్ఛేదకములు రెండు విధములు ఎవయతా వచ్ఛేదకము ఇది అతివ్రసక్తము కావచ్చును ఎటమును నే నెఱుఁగుదును ఇతట ఎటత్వ మిలకెటములకు నున్నది ఎఱియోకావచ్ఛేదకము ఇందలి యవచ్ఛేదక సంబంధము గాదెరుఁడు తన విషయకావాదమునందు విషయకావచ్ఛేదకము సారూప్యసంబంధము కాదనెను

౨ ఎోల్పు మన గిషయములు కేవలగుణరూపములు, లాఙ్కికరూపములు ఇవే ఎన్నడూ ఎఱులని మనము గ్రహించుచుండుము

(ఎస్సేన్ అన్ క్రిటికల్ రియాలిజం పు

౩ ఎోల్పు బ్రేక్ థ్రూనానుభవము లన్నియు వస్తువులనుగూర్చిన జ్ఞానరూపములే వస్తుసంపాదనమందులేదు వాని యాథార్థ్య మితర గాధన ములచే రుజువుకావలెను

(క్రిటికల్ రియాలిజం పు ౩-)

ఎని సాంఖ్యులును ౧ ప్రామాణ్యమునకు జ్ఞానమును అప్రామాణ్యమున కితర కారణములును వని మీమాంసకులును నమ్ముదురు, అందుచే మీమాంసకు లొక నిర్ణయ మన్యథావిరుద్ధమని రుజువు కానంతవఱకు యథార్థమేయని చెప్పుదురు సర్వజ్ఞానక్రియలును ప్రమాణరహితములే యనియు వాని ప్రామాణ్యము నితర హేతువులచే రుజువు చేయవలయు ననియు బౌద్ధుల వాదము ఈ భావము అన్నిటికి వ్యతిరేకముగాఁ బ్రామాణ్య ప్రామాణ్యములు జ్ఞానక్రియలతో సంబంధములేని వేటొక స్వతంత్ర సాధనముచే నిర్ణయింపఁబడునని నై యాయుక్తుఁడు వాదించి నాఁడు ప్రతిజ్ఞానము స్వతిః ప్రమాణసిద్ధమైనచో సందేహమునకే తావులేదు ౨ అందుచే సత్యాంశ పరిశీలనమే ప్రామాణ్యమును నిర్ణయించును మన మొక వస్తువును జూచితి మనుకొందము, మనకు గోచరించుచున్న రూప పరిమాణములు సరియైనవే యని మనము వెంటనే నిశ్చయింపఁ జాలము సూర్యుఁడు కదలుచున్నట్లు మనకుఁగనవడును, కాని నిజముగా సూర్యుఁడు కదలుటలేదు కావున దర్శనము లేక ప్రత్యక్ష దర్శనము సత్యమైనదని నిర్ణయించుటకు వీలులేదు మన జ్ఞానముయొక్క యథార్థ్యము వివేకపరిశీలనముచే నిశ్చయింపవలెను ౩ ఇట్టి యితర సాధనముల వలన అభించు జ్ఞానము కూడ నిశ్చితము కావలెను

ఈ సిద్ధాంతమునకుఁగల యనేకాక్షేపణములకు న్యాయము సమాధాన మిచ్చును ఒక వస్తువుయొక్క జ్ఞానమునిచ్చు నొక ప్రమాణమే

౧ వీరికి వేదప్రామాణ్యము శ్మశ్చన్సిద్ధము దీనికి దాహ్యప్రామాణ్య మవసరములేదు ఈశ్వరకల్పితము లగుటచే వేదములు నై యాయుక్తులకుఁ బ్రామాణ్యములే

౨ సిద్ధాంతముకైవళి వు ౧౩౫ ఒక జ్ఞానము స్వతఃప్రమాణముచే యుక్తమైనచో సత్యానముచే నుదయించు జ్ఞానవశయమును సందేహమునకుఁ తావులేదు ఎలన నిందు జ్ఞానము దానియుక్తత గ్రహింపఁబడుచో సందేహమున కవసర మేమి? లేక జ్ఞానముయొక్క యథార్థ్యముతెలియనిచో నప్పుడును సంశయవశాత్తము లేదు అందుచే జ్ఞానయథార్థ్యము సమహానము వలననే తెలియవలెను

౩ తర్కభావ యిట్లు చెప్పెడి ప్రత్యక్షము జ్ఞానము నిచ్చును దాని యథార్థ్యము సమహానము నిశ్చయించును జలాన్వేషికి జలము కనుపించును వాని యత్నము సఫలమో ఎలమో యగును ఎల మైనచో యుక్తజ్ఞాన మగును అయుక్తజ్ఞానమువలనఁ గార్హస్థి చేకూరదు

యింకొక ప్రమాణమునకు విషయము కాంగలదు ఒక తక్కిన వస్తువులను దూచునప్పుడు తక్కిన, కాని దీని నింకొక తక్కినలో నీని తూచినప్పు డిదియు వస్తువేయైనట్లుగానే యెరిజ్ఞానసాధన మొక వస్తువును నిరూపించునపు డొక యుపకరణము, కాని యదియే నిరూపించబడవలసినపు డొక వస్తువే యగును వాతాన్వయముండిట్లు చెప్పెను, వస్తువులను గ్రహించు ప్రమాణము బుట్టి, దానిని గ్రహించునపు డదియే ప్రమాణము అగును " ఇక ప్రమాణమును స్థాపించుట కింకొక ప్రమాణ మవసరము లేదు, అది స్వయంస్థాపిత అన్నచో నప్పుడు జ్ఞానవిషయమును స్వయంస్థాపితమే యగును, ప్రమాణములు నిరర్థకము అగును ఒక జ్ఞానముయొక్క యాధార్థ్య మింకొక జ్ఞానమువలన స్థాపించబడు దో దానిని స్థాపించుట కింకొకటి కలసి వచ్చును ఇది యులంకారార్థ వాదము కాదు అట్లుకాదు ఎవ మెచ్చుట మధ్యమం దాగినను, ప్రమాణము సిద్ధము కాదు దీనిని నై యాయుతుండొక సారవంపమైనయాశ్రయముగా స్వీకరింపఁగు ఎవని నిది కేవల సిద్ధాంతవాదము వ్యాపారితకముగా, సునము ప్రమాణసిద్ధి సంగీకరింతుము, ఒక ప్రమాణమునింకొక ప్రమాణముచే సనంతముగా సాధించుచుఁ బో సచ్చరలేదు ౩ ఎవ కరతలమున నొక యండును జూచుచువుడు కలుగు జ్ఞానాదికములలో ఎవరిని వానినిగూర్చి సందేహమే యుండదు ఏక జ్ఞానక్రియవలననే ముఖ నిశ్చయజ్ఞానము లభించును, సంశయాత్మకములైన జ్ఞానక్రియల విషయములలో వర్తమానజ్ఞానముయొక్క యాధార్థ్యమును నిశ్చయించుట

౧ నా|| భా|| ౨౨ ౧౬ వాత్సాయనుఁ డీదృష్టాంతము నుచ్చరించుచున్నప్పుడు ఎవరవస్తువులనుగూడఁ బ్రకాశింపఁ జేయును దీనియందును సందేహమును ఎవరవస్తువులనుగూడఁ గాదును పునఁ నది ప్రమాణము గ్రహించుట గలుగవచ్చును

౨ క యజ్ఞానము నాడునుగలదు గ్రహవాక్యార్థి ఎక రికలోఁ బ్రాప్తమౌదు చూచి వాటికి అన్త ఇండియ లాటి ౨ ౨౬ నా|| భా|| - ౧౬౧౦ బొడ్డు ౬౩ మఁడైన ధర్మకీర్తి) శ్రీహర్షుఁ డిట్లుదాహరించెను జ్ఞానం ౨౨౦౩ గ్రహము వం వారికి వస్తువిజ్ఞానమును లేదు చూ బడయు ౧౩

౩ నా|| భా|| భారతరీతిక ౨ ౧ ౧౯

రితరజ్ఞానక్రియలసాహాయ్య మపేక్షింతుము, మనకొక సువిదితమైన జ్ఞాన సాక్ష్యము లభించుటతోడనే, యితరాన్వేషణ మంతటితో నాపివేయుదుము వాని విషయములను రుజువుచేయుటకుఁ గొన్నిప్రమాణములనే కునము ముందు రుజువుచేయవలసియున్నవి, అట్లుచేసిన గాని యవి వ్యవహార మున తుపయోగించవు, వాని ప్రామాణ్యముతో నిమిత్తములేకుండగనే జ్ఞానవిషయమును స్థాపింపఁగల ప్రమాణములు కొన్ని యున్నవి అగ్ని యొక్క జ్ఞానమునకుఁ బూర్వము దూరమున నుండవలెను కాని యింద్రియము లవి చూడఁబడకుండగనే, యిలల సుప్తజ్ఞానము నిచ్చు చున్నవి కాని యింద్రియముల నితరసాధనములవలన మనము తెలిసి కొనవచ్చును, కాని యట్టి జ్ఞాన మనవసరము

మన జ్ఞానక్రియలు వెంటనే సత్యమును గూర్చినవో కావో నిశ్చయింపఁజాలమని నై యాయుకుని వాయమైయున్నది సఫలత నిచ్చు క్రియాసామర్థ్యమువలన నిట్టి జ్ఞానవస్తునంబంధ సిద్ధి విదితము కాఁగలదు జ్ఞానమంతయుఁ గ్రియాబోధకము ఒక వస్తువు కోరఁదగినదనియో, కోరఁదగినదనియో, రెండును గాదో ఎ న కది తెలియఁజేయును అట్టి కేవలము వస్తుధ్యానతత్పరమై, నిష్క్రియాత్మకమైన సాక్షి మాత్రమే కాదు, అసూగ్యములను బరిహరించి, యోగ్యములను సాధించుటయం దాసక్తికలదే యాత్మ జీవిత ప్రవృత్తిలో నాలోచన మొక భాగమే “జ్ఞాన మొక గ్రాహకశక్తి, అది కోరికనుదయింపజేసి క్రియాజనకమగునది ” ౧ ప్రయోజనవాదులతో నై యాయుకుఁ డంగీకరించి, మానవస్వభావములో నిమిడియున్న ముఖ్యావసరములపై జ్ఞాన మాధాంపడి యుండి, సంకల్ప క్రియారూపములఁ బ్రసవించుచుని చెప్పును ప్రవృత్తిసామర్థ్యము ననుసరించి జ్ఞానవస్తుసాదూప్యము నిశ్చితమగును దీనిని బట్టి వస్తుభావనంబంధము సాదృశ్యముకాదు, మన భావములకును అదృష్టార్థములకును సామ్యముండుటపై సత్య మాధారపడుననియు నట్టి

౧ న్యాయా ౨౦౦౭

౨ న్యాయా ౧౧౧ సతీయః జ్ఞానః న్యాయా న్యాయా ౧౧౧ కును
మంజరి ౨౦౦౭

భావసా యము సరియైనదని వాని వ్యావహారిక ప్రయోజనసిద్ధి ననుసరించి నిర్ణయింతు మనియు నై యాయుతుని సిద్ధాంతము ౧

సరిగాఁ జెప్పవలయుచో, భావము తదనుగుణమైన ఐస్తుదర్శనముల నిచ్చుటయేకాక, దాని ననుసరించి బాహ్యజగత్తులో మనము ప్రవృత్తిపరుల మగుట కనుకూలించుచో నట్టి భావము యథార్థమని నిశ్చితమగును తత్త్వ చింతామణి యందలి ప్రామాణ్యవాదము ననుసరించి, జ్ఞానక్రియల యథార్థ్యము ననుమానము స్థిరపఱచును మన మొక యశ్వమును జూచినపుడు మొదట మనము దాని రూపమును దెలిసికొందుము, 'ఇదియొక యశ్వము' తరువాత నే నొక యశ్వమును జూచితి నను నప్పట్లభావ ముగయించును, కాని మన మశ్వము నొద్దకుఁ బోయి, సువరిశీలన మొనర్చుటవలననే అశ్వజ్ఞానము కలుగును అప్పుడు తాననుకొనిన లక్షణములు చూపట్టకున్నచో ద్రష్టతాను పొరపడితి నని నిశ్చయించును మనము జలమును జూచి దగ్గరకుఁబోయి చూచి, మన యవసరముల నది తీర్చినచో మన జలజ్ఞానము సత్యమని నిశ్చయింతుము, ఏలన, నసత్యమైనది కార్యసిద్ధి నొసఁగఁ జాలదు ౨ మనము కోరినది సిద్ధించినపుడు మన జ్ఞానము యుక్తమైనదని నిర్ణయించుకొందుము ఈ విధముగాఁ గార్యములనుండి కారణములను గ్రహింతుము కార్యసిద్ధి నిచ్చు దృష్టాంతభావజ్ఞానమువలనను కార్యవైఫల్యమునిచ్చు దృష్టాంతాభావజ్ఞానము వలనను నీ సత్యసూత్రము జనించుచున్నది

క్రియాసత్త్వమే సత్యపరీక్షకు సాధనము, సత్యవిషయముకాదు కొందరు ప్రయోజనవాదులు కార్యసామర్థ్యమొక్కటి ఎరిజ్ఞాసాధనమని నిర్ణయించిరి తొద్దతార్కికులు దీని నంగీకరించి, యిట్లు ఎలుకుదురు “యుక్తమైన జ్ఞానము విరోధవిరహితము మనము చూచిన వస్తువును

౧ గాల్పు కొత్తెగార్లు శత్రుముసుగూర్చి చెప్పిన సామ్యసారూప్య స్థాంతములు ది నే. ర్ అస్ ఎగ్జిస్టెన్సు

౨ పురోహిత్వం జుజ్ఞానం బ్రహ్మ సుఖప్రకృతిజనకత్యాగ యన్వేషం తన్వేషం యథా అప్రకృత (అపరిచ్ఛిన్న దింక)

బొందునట్లు చేయునది విరోధవిరహితము" ౧ ఒక పస్తుప్రాప్త
యనఁగా దానితోఁ బనిచేయుట, దాని వ్యభావమును గ్రహించుట ౨

కాని నై యాయుకునికి సత్యము శేవల క్రియాసత్త్వ యుక్తమే
కాదు సత్యము మనము దానిని బరిక్షించుటకుఁ బూర్వమే యున్నది
ఒక నిర్ణయము సత్యమగుటకుఁ గారణమది యట్లు రుజువగుటచే
గాదు, అది సత్యమేకమక రుజువైనది దీని కాక్షేపణలను బిక్కింటిని
నై యాయుకుఁడు పరిక్షించినాఁడు మన కాంక్షలు సిద్ధించినవో లేదో
మనకుఁ దెలియకపోవచ్చును మనము కోరినది సిద్ధించె సను క్రాంతి
జనించు సందర్భము తెన్నియో గలవు స్వర్ణములందు మనకు సంతృప్తి
నొసఁగు సందర్భము లున్నవి, అందుచే స్వప్నావస్థలు సత్యములని నిర్ణ
యింపరాదు దీనికి నై యాయుకుఁ డిట్లు బదులుచెప్పును కార్యసిద్ధిని
నిశ్చయించునది వట్టిక్రాంతికాదు, యుక్తచిత్తుఁడగువాని కట్టి కార్యసిద్ధి
చేకూరినట్లును, పూర్వకార్యఫల ప్రాప్తితో సస్వయించునట్లును నిరూ
పింపఁబడవలెను అది శేవల విశదమగు మానసికావస్థయును గాదు,
చిత్తసంతృప్తియుఁ గాదు, గతానుభవముతో సమగ్ర సమన్వయము
కావలెను దేశకాలగతమైన మన నిత్యానుభవముతో స్వప్నానుభవములు
సమన్వయించవు గావున నవి కల్పితములే

కార్యసిద్ధికిఁ బూర్వము మన జ్ఞానము యుక్తమైన దనుట కాధా
రము లేదు అందుచేఁ గ్రియోత్సాహము నిన్ను విశ్వాసము మనకు
లోపించును యుక్తమైన పస్తుజ్ఞానము కార్యసిద్ధి కవసరము కాని

౧ ధర్మోత్తరుఁడు నాచుటందు టీక ౧ అ అవినంబానం జ్ఞానం నమ్య
జ్ఞానం — ప్రవర్తిత్వంబుంట్లం ప్రాపయత వాదక మన్యతే॥

౨ ప్రపంచకర్తవేష ప్రాపకత్వం — ప్రపంచకలి మనీ ప్రవృత్తివిషయ
ప్రపంచకల్పనైవం ఒకే పద్ధతునకుఁ జెంది న్ను, మనకుఁ దెలిసవస్తువు మనము పొందిన
వస్తువు నొకటికాదని ధర్మోత్తరుఁడు తలఁచెను పస్తుభావసంబంధ మను గూర్చిన న్యాయ
వాదమును బొద్దు లంగీకరింపకున్నపు, అర్థసిద్ధిని దానిని విశ్వయించు ర్థక్రియాసామర్థ్య
మునుగూడ వ్యావహారికముగా లంగీకరింతురు

కార్యసిద్ధికిఁ బూర్వము యుక్తజ్ఞానముండదు ౧ | ౨వలసఁ బునాది
యగుటజేష్ఠ నముముందఁగఁ జర్యసిద్ధిముందఁగఁ బునసంస్కృత భాషము
లేదని యుద్వ్యోరకమిండు ఎలికినాడు మతియుఁ బ్రసృత్తికి వస్తు
జ్ఞానమే కాని, వస్తుజ్ఞానము యుక్తమా యనున గవసరములేదు ౩ రిచిత
వస్తువుల విషయములో నిట్టి సమస్య లేనే లేదు నూత్న విక్షణములు
చూపట్టు సంస్కృతములలో గణానుభవస్పృహంతములు నిశ్చయజ్ఞానమీ యి
సప్పుడై సను, మను మనకు గజ్ఞానముతోడనే క్రియార్థుల మగుదుము
ఒకప్పుడు సున తాత్కాలిక నిశ్చయములను బరిక్షించుటకీ ప్రసృత్తివదుల
మగుదుము సామాన్యముగా జీవిత మనుగునిశ్చయములపై వాధార
కడియే నడచుచుండ ను, ప్రతికార్యక్రమములందు సుము విషయము
లను దర్శనాత్మకప్రమాణము ననుసరించి ఎరిగిలించి కార్యము లారంభించి
జాలము సున భావములు యుక్తములని సంగ్రహక్షయము లేకున్నను,
వ్యావహారికావసరనిష్ఠాంధము ననుసరించి, మనసూ క్రియల ఎరుల సుగు
దుము హేతుపీకు కతీతములైన ౪ కార్యముల ననుసరించి మనము
కర్మపరతంత్రుల సుగుచుంటిమి తొనిగి సంపర్కములర్పించి బూర్హుని శీలస
మని ధ్యమని నై యాయుతుఁ డంగీకరించును యుక్త శోభముల న
మనకు స్వర్గప్రప్తమున్నదో లేదో నుఁ బు చచ్చినఁగాని తెలియదు
సంపూర్ణ జ్ఞానసిద్ధి లేనిదే ప్రసృత్తి రంగమునఁ బ్రవేశించ నను పృక్షి లోకా
తీతుడైన గాలయమును లేదా యుక్తజీవియైనఁగావలెను

అనంగర నై యాయుకులగు వాచస్పతి, ఈగఁ బునఁదు మున్నగు
వారు కర్మజ్ఞానరూపముల న్యతఃప్రామాణ్యము సంగీకరించిరి
వివర్యయ విరోధరహితమైన ౫ సమమానమును, కుభ్యసౌభ్యశ్యముగల
యువమానమును స్వతః ప్రమాణయుక్తములని వాచస్పతి తలఁచెను,
ఏలన నింగు జ్ఞానమును కస్తువులను బంధించి సహృదయసంబంధమున్నది
ఇంద్రియగర్భమును నందును, కర్మప్రమాణములగును సజ్జి నిశ్చయ

౨ సుకీర్తనకీ అంశాదౌక ప్రేమము ౩ సుమిత్రా శ్రీమద్భగవద్గీతా ౪
నిర్మాణం అక్షరీయ సమీక్షా ౫ అక్షరీయ సమీక్షా ౬ అక్షరీయ సమీక్షా ౭
దీనికీ అంశాదౌక ప్రేమము ౮ అక్షరీయ సమీక్షా ౯ అక్షరీయ సమీక్షా ౧౦

సంబంధ మున్నదని చెప్పఁజాలము ౧ వాచస్పతివాదము నుదయించుఁ డంగీకరించి, అనుమ సోపమానములేకాక అనుమ్యవసాయము, ధర్మ జ్ఞానము స్వతః ప్రామాణ్యము కలవని వాదించినాఁడు ౨

౧౯-వివర్యయము

ప్రథమ లేక యథార్థజ్ఞానము, సంశయవివర్యయములకు వేరైన దని చెప్పఁబడెను, సంశయ వివర్యయములవలనఁ గార్యసిద్ధిచేకూడదు భ్రమలు, భ్రాంతిలు నవి జనింపఁజేయుకోరికలను సిద్ధింపఁజేయుఁ జాలవు గజానుభవజ్ఞానము ననుసరించి వస్తుతావసరములు సిద్ధింప నిచో మన మప్పుడు వివర్యయమును గ్రహింతుము మన మొక తెల్లని వస్తువును జూచి, వెండియని తలఁచి, దానినిఁజేవట్టి, గుడియొక ముత్తైపుచిప్పయని గ్రహింతుము అట్లైపు చిప్పయొక్క నూత్నజ్ఞానము, రజతి మను భావమునకు వ్యతిరేకమైనది న్యాయము ననుసరించి, వివర్యయ గుంతయు వ్యక్తిగతమే వాత్సాయినఁడు చెప్పినాఁడు “యథార్థజ్ఞానము నిర్మూలించునది యరభిప్రాయ మును గాని, వస్తువును గాదు ” ౩ ఉద్వేగకరుఁడు మరిచికి మదాహరణముగాఁ గైకొని, “వస్తు వెల్లప్పుడు స్వస్వరూపము లోనే యున్నది, సూర్యుని కిరణప్రవాహవేగవశమున, ఒలను జ్ఞానము కలిగినపుడు, వస్తువులలో వివర్యయము లేదు, సూర్యకిరణములు కిరణ ములు కాకపోలేదు, కిరణచాంచల్యములో మార్పు లేదు, వివర్యయము జ్ఞానములోనే సంభవించినది, చలించుచున్న రవికిరణజ్ఞానమునకు బదులు, జలజ్ఞానము కలిగినది అనఁగా నొక వస్తు వదికాదను జ్ఞానము కలిగినది ” ౪ అకాశపుష్పమువలె జల మును లేకపోలేదు, అలమున్న దని భావించినచోట నది లేదు భ్రాంతికి హేతువులు కిరణములు, కాని

౧ న్యాయవా. తా. లేక ౧, ౧, ౨ (౧) న్యాయజ్ఞానసిద్ధాంత విశేషముననుసరించి
మఁజూడు బంధనము ౧౧౩-౧౪

౩ న్యాయవా. ౪, ౨, ౩౫

౪ న్యాయవా. ౧, ౧, ౪

అదిర్బనమునకుఁ గావు న్యాయముయొక్క జగత్సత్యసిద్ధాంతమివటఁ గొంతమార్పునొందును, ఏలన బ్రాంతికి హేతువు నది చెప్పలేదు వస్తువులు, వాని లక్షణములతోఁగూడిన జగత్తు, ద్రష్టతో సంబంధములేని సత్యమనునది న్యాయసిద్ధాంతము, వివర్ణయమునకు మూల మసత్య అగ్రులో నున్నది వాత్సయినుఁడు నుడివినాఁడు! “వివరీత జ్ఞానము పూర్తిగా నిరాధారముకాదు” ౧. ఒకవస్తువు నింకొక వస్తువుగాఁ దలఁచుటయే వివర్ణయము దీనినే అన్యథాభ్యాతి యందురు దీనిని జైన తార్కికులు, కుమారిలుఁడు, రామానుజుఁడుకూడ సమర్థించిరి నై యాయుకు లితర వివర్ణయ సిద్ధాంతములను ౨ ఖండించిరి అవి తార్కికము లనుటకంటె నెక్కుడు తాత్త్వికము అనవచ్చును సాత్తాంతి కుల ననుసరించి, ఒక బావ వస్తువుపై జ్ఞానాకారముగల యొక దోషా రోపణము వివర్ణయమునం దున్నది యోగాచారులు మానసికేతర వస్తువుల నంగీకరించరు కాని వ్యవహారధర్మముకొఱకు వస్తువు అన్నియు నిజమని వా రంగీకరింతురు, దీనికిఁ గారణ మనాదియైన యవిద్య యం దురు వస్తువులపై జ్ఞానాకారముగల దోషారోపణమే వివర్ణయము ౩ మన మొకజ్ఞానము వివర్ణయమని యెఱుఁగుదుము ఏలన దానిస్థానము నింకొకజ్ఞాన మాక్రమించినది ౪ దాని కర్థక్రియాకారిత్యము లేదు “ఇది వెండి” యనుజ్ఞానములో మార్పుపొందినది “వెండి” కాదు, ‘ఇది’ లక్షణము, ఏలన నిర్ణయములో ‘వెండి’ యను జ్ఞానరూపము ‘ఇది’ యను దానికున్నదని తలఁచితిమి, మార్పునొందిన జ్ఞాపనిర్ణయము “ఇది వెండికాదని చేయఁబడినది ఇచట మనము తీసివేసి నది ‘ఇది’ కాని ‘వెండి’ కాదు ఏలన వెండి లేదనుట యొక జ్ఞాన రూపము లేదనుట యగును దీనిని జ్ఞానాకారభ్యాతి యందురు దీని ననుసరించి, యొక జ్ఞానరూప మొక బాహ్య వస్తువున కక్రమముగా

౧ న్యాయ ౨॥ ౪ ఆ, ౩౫

౨ న్యాయా తా టీక ౧౧౨

౩ అనాద్యవిద్యావాసనారో త మతీకం బాహ్యం, అక్ర జ్ఞానా కారిస్యారోపః
చమట ౧౧౧

౪ భామతిః బలవత్ బాధకప్రత్యయవశాత్॥

నారోపితమైనది ప్రాంతి తొలగినపుడు, బాహ్యవస్తువైన రజతము విడువఁబడినది ఇది యోగాచారుల యొక్క ఉత్త్యసిద్ధాంతమున కుపసూత్రమే అత్మకును, జ్ఞేయమునకును, జ్ఞానమునకును నిజముగా భేదములేదని వారి సిద్ధాంతము యోగాచారుల ఖ వము ననుసరించి, మన జ్ఞానక్రియలు “ఇది వెండి” యను రూపములనుగాక “నేను వెండి” యను రూపములను గ్రహించవలెను అట్లు వారు గ్రహించుట లేదు సత్యాసత్య భేదమునకుఁ గారణములను యోగాచారులు చెప్పఁ జాలరు సర్వము వ్యక్తిగత మను తత్త్వమువలన నట్టిదోషము లుదయించును తేనెలోఁ దియ్యతనమును విషములోఁ, జేదునున్నవి ఈ గుణములు కేవలభావకల్పితములుగావు యోగాచారభావము ననుసరించియు నైయాయుకుని వాదమైన ఒక వస్తువు నింకొక వస్తువుగా గ్రహించుటయే వివర్తయ మనునది చెల్లును ౧ మాధ్యమికులసత్త్వాతివాదులు, అసత్త్వకర్తయే నిజముగా నున్నది, బాహ్యభృంతర వస్తుదర్శనజ్ఞానము లన్నియు దోషములే యని వారి సిద్ధాంతము లేని వెండియున్నట్లు గోచరించును కారణమే మన మన యింద్రియము అట్లు గ్రహించు అక్షణము గలవి దీనికి నైయాయకుఁ డిట్లు బదులు చెప్పెను శుక్తిలో రజతప్రాంతి శూన్యము వలనఁ గలుగలేదు కారణము శుక్తిలోఁ గొంత యున్నది భ్రమకుఁ గారణములు బాహ్యవస్తువులు కానియెడల, భిన్నభ్రమారూపములకు భేద ముండదు లేని వస్తు వొక కార్యమునకుఁ గారణము కాఁజాలదు, మనస్సంస్కారముల వలననే వివర్తయ జ్ఞానము కలుగుననుట యుక్తముకా దేలన, బాహ్యవస్తువులు లేనిదే వానినిగూర్చిన మనస్సంస్కారములు నుండవు ౨ అద్వైత మనిర్వచనీయ భృతి సంగీకరించును ఒక జ్ఞానక్రియలో గోచరించున దేదియైన జ్ఞాన విషయమే రజతప్రాంతిలో, రజతము భావగోచరమై, రూతజ్ఞానమునిచ్చును లేకున్నచో నది రజతప్రాంతియే యని యెట్లు చెప్పగలము? ఏ ప్రాంతి

౧ సాం. ప్ర సూ ౧ ౪౨ పై నవిరుద్ధని వాక్యముల న్యాయమం ది పు ౧౭౨

౨ భ్రమాభావములు బాహ్యవస్తువుల వలన జనింపకున్నచో నవిదు సుషుప్తికిని భ్రమకును భేద ముండదు; ఒక్కటే భేదము ప్రాంతిలో మనోవ్యపారియు న్నది సుషుప్తిలో లేదు (ప్రోయకమలహర్తాండము, పు ౧౭ న్యాయమంజరి పుటలు ౧౭౭ ౮)

యైన గావచ్చును, కాని యా జ్ఞానములోని రహస్యము నిజమును గాదు, రెండునుగాదు నిజమైనచోజ్ఞానము నిజమగును, అసత్యమైనచో బ్రహ్మత్వమే జనించదు, రెండుమైనచో సత్యమే వస్తువులో రెండు రుద్ధరదిద్దు అక్షణము బుండవలసి వచ్చును, కావున దాని వ్యభావము ఏమియుగా ననిర్వచనీయము, అనిర్వచనీయమగు రహస్యము గూర్చినవిషయములలోని రజత జ్ఞానంబొరవలయున నవిద్యచే నుబయించి, లోపభూయిష్టమైన యింద్రియమునకు పన్నునయోగముచే భ్రాంతి జనించుచున్నది అద్వైతము ననుసరించి, భ్రాంతి నిజముగా నున్నప్పుడు కొర వయ్యున్న సముదే అభించు జ్ఞానమే, భ్రాంతి జనించినచోట నాకాలమున రజత మున్నది లేకున్నచో భ్రాంతికి వస్తుదర్శన ముండదు ఈ రజతము భ్రాంతి యున్నంతకాలముండును వైయాయికుండు దీని నిష్కాశ్చి పించును నిజముగా వెండిలేనిదే భ్రాంతియయ్యమైన రహస్యము జనించి నచో, మన కే భావమున్న నా వస్తువును జూడగలిగి యుండవలెను, అపుడు భావమునకును వస్తువునకును భేదముండదు, కాని యిట్టి జ్ఞానము తానుజెప్పిన అన్యథాభ్యాతిలో అభించునని సంపించినాడు, ఏలన నొక యనిర్వచనీయమగు వస్తువు మున్నుకు ద్వితీయమగును ఇ అభ్యాతి లేక వివేకభ్యాతి ప్రభాకరుని వివర్తయివాదనామము, మును చూచుచు క్తికిని భావించు రహస్యమునకును భేదమును మనము గమనించ లేదు, అందుచే 'ఇది రహస్య' మని వలకుదుము యుక్తజ్ఞానమీ భ్రాంతికి వ్యతిరేకముగాదు భ్రాంతి దర్శనములోని స్పృహ్యమునకును, చూపట్లు వస్తువునకును భేదమును గుర్తించును దీనికి వ్యతిరేకముగా న్యాయమిట్లు చెప్పను భ్రాంతి యున్నంతకాలము రజతము బర్హింపఁ బడుచునే యుండును, అది భావమాత్రమే కాదు ఇందు బలమెట్లు యెదుట నున్నట్లే గోచరించునుకాని, వెనుక జూచిన దిల్పాడు స్పృహతికి

౧ అద్వైతాభాష్యమును పఠపర్చిపది రవ పూర్ణ దీప్తిది, ౨ గ్రాంథకలము
నలవ్వవలయు రజత ముక్తప్రియగుడుకుఁ గారణం మీఁ రజః స్థాయము పఠము అత్తప
చేయఁజాలదు ఎలని రజతము రజతశ్చర కారణము చక్క పడఁ దలపద్రియును ౩
వలసమ గాదు ఎలని వింగిరియములు బాప ప్రస్తుతాలలో న్యాయము లఁబడి యున్న
ఇంగ్లీషును మఱొకమును పఠ్యము న్నవలయు పల నొక వు

వచ్చినదని తెలియదు. భ్రాంతికాలమున నవివేకము క్రియాజనకము కాజాలదు. స్మృతిప్రమోషా స్వభావము స్పష్టముగాఁ జెప్పబడలేదు అందువలన మన జ్ఞానేంద్రియమే దోషయు క్తమైన దని చెప్పవలెను. యాదర్శనము యొక్క అన్యథాభూతి వాద మితరులచేతను ముఖ్యముగా నద్వైతవేదాంతముచేతను ఖండింపఁబడినది. కాలాంతరము నను దేశాంతరమునను గల రజతము ప్రత్యక్ష విషయము కాజాలదు. ఏలన నది యింద్రియవిషయముగాదు. అది మనస్సుచే స్మరింపఁబడినదన్నచో, ననుమానమునందును నగ్ని స్మరింపఁబడినదని చెప్పవచ్చును. ఇతర ననుమానమున కవకాశమేయుండదు. మఱియు నన్యథాత్వము దేనికిఁ జెందును? అది జ్ఞానక్రియకుఁ జెందదు, ఏలన నందు శుక్తి తన రూపమును రజతజ్ఞానమున కొనఁగఁజాలదు. అది జ్ఞానప్రవృత్తి ఫలితమునకును జెందదు, ఏలన దృశ్యము యథార్థమైన, నయథార్థమైనను నిచట భేదము లేనిదే. అది జ్ఞానవిషయమైన శుక్తికిఁ జెందదు, ఏలన నది రజతము గాదు. రజతముగా మార్పునొందఁజాలదు. శుక్తి రజతముల కేమియు సాదృశ్యము లేకున్నచో, నవి సమానములు కాజాలవు. అది సమానము భిన్నముకూడ నైనచో నప్పుడు, “గోవు పొట్టికొమ్మలు గలిది” మున్నగు నిర్ణయములు కూడ భ్రాంతి నిర్ణయము.

౧ జయనంహూరీ ఆలౌకికార్థభ్యా వాద ను జెప్పెను ఒక మీమాంసకుఁడు దీనికిఁ గర్త యని జయంటుఁడు. ఎలితెను దీని ననుసరించి రజతజ్ఞానములో భ్రాంతివిషయము రజతము. ఈ రజతము లౌకిక రజతముగాదు. మ యవసరములఁ దీర్చునది లౌకికము కాని చలౌకికము. అలౌకికరజతమును గొంత ప్రవృత్తిజనకమే. అలౌకిక రజతము గూర్చి మర కేమి జ్ఞాన మున్నరా, భ్రాంతి తొలఁగి వెనుక నది యేమగునని నైయాయికుఁ డిడిగఁజూచు భాస్కరుఁడు సాంఖ్యవదులును సమర్థించిన ప్రాధర్థభ్యాతిని దని ప్రమేయికమలమార్తాండమునందుఁ బ్రభావంద్రుఁడు పేర్కొనినాఁడు. దీని ననుసరించి జ్ఞానవిషయ మొక మిథ్యావస్తువుకాదు. జ్ఞానస్థావితమైన వస్తువే జలభ్రాంతికి జలమే. జ్ఞానవిషయము ఈ భ్రాంతజ్ఞానము సూర్యకిరణ జ్ఞానముచేఁ దొలఁగినపుడు రెండవ జ్ఞానమునకు విషయములు రవికిరణములు ఇదియ. క్తమైన భావము కా దేలక, నిది జ్ఞానము లన్నియు యథార్థములే యగును. (న్యాయమంజరి॥ పుట ౧౮౩౮ ప్రమేయికమలమార్తాండము॥ ౧ అ)

౨ చూ వేదాంతవిభావ ౧౦

మొల ఎను శుక్తి నిజముగా రజతముగా మారినచో రజతజ్ఞానము యిధార్థమైనదై, దానిని మారుచేయ నవసరము లేకుండును భ్రాంతి యున్నంతకాలము మాత్రమే శుక్తిరజతముగా మారునన్నచో, స్వేచ్ఛ రజతదర్శనము నేత్రదోషములేని వారందరుకూడఁ గలిగియుండ వలెను ౧

౨౦-న్యాయసిద్ధాంతము - సామాన్య పరిశీలనము

న్యాయదృష్టిలో జ్ఞాన మాత్మగుణమనియు, నది సత్య ప్రతిబింబ మనియుఁ జెప్పబడవలన నది సమర్థింపవసరములేని సువిశదమైన విషయముగా గోచరించును, కాని యిందుఁ గొన్ని భావము లవివేకముగ నంగీకరింపఁబడియున్నవి తొద్దు భావజగద్వాద ద్వేషముచే, సత్యమునకు వస్త్యస్త్రీత్వమే నులమనియు, భావ్యాజగత్తుద్రష్టతో నిమిత్తములేకుండ నుండుననియు మన జ్ఞానము లేక మన భావమాలు వస్తుసారూప్యమును గలిగి యున్నవనియు నైయాయకులు నిశ్చయించిరి వారు యిధార్థస్వరూపమును రెండుగా విభాగించిరి, ద్రష్టలు, ఎష్యుములు, ఈ ప్రాకృతజన భావములనుండి తత్త్వసిద్ధాంతములను గల్పించిరి కాని వీరి సిద్ధాంతము ఎజ్ఞాన న్యాయములకుఁ గాని, తర్క-సూత్రములకుఁగాని సరిపడదు న్యాయసిద్ధాంతములో తోవభూయిష్టములైన ముఖ్యప్రతిపాదనము లివి (౧) ఆత్మయు సనాత్మయుఁ బూర్తిగా వేరైనవి (౨) ఆత్మపై సనాత్మవ్యాపారము వలననే విజ్ఞానముచేయించును (౩) జ్ఞాన మాత్మలక్షణము ఇట్టి తాత్త్వికములైన స్వీయాభిమాన భావములున్నను, న్యాయసిద్ధాంతమునందలి దోషములను దొలఁగించుటకు వీలైన కొన్ని సూచనల నదియే ప్రకటించియున్నది జ్ఞానక్రియలలో మనము చూచిన విషయముల వివరణము న్యాయము చెప్పినంతవరకు యుక్తముగానే యున్నది కాని దానికిఁ దాత్త్వికాధారములఁ జూపుట కది జ్ఞానాతీతభావముల నుపయోగించు నవసరము లేని ఖండనాస్పదములైన యున్నవి జగత్తు భావవిశేషకల్పితము గాదనియు, నది యనంత సామాన్య విశేషములతో నిండియుండిన సజీవరూప

మనియు నది మనకుఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానమున గోచరింపనియు, మన భావములు కార్యసిద్ధికి చామర్థ్యము గలవనియుఁ జెప్పటలోఁ గలుగవలసినది. మేమియును లేదు లాకే మున్నగు భౌతికజగత్సత్యవాదులకును వలెనే న్యాయమునకుఁ గల మూలదోష మేమన, ద్రష్టయొక ప్రత్యేక రూప మనియు దృశ్యమైన ఒగ్తింకొక వేరురూప మనియుఁ దలచుటే యైయున్నది ఈ వ్యావహారికదృష్ట నిత్యావసరముల కెంతయువయోగమైన దైనను, మనస్తత్వశాస్త్రమున కనుకూలమైన దైనను, సత్యసామర్థ్యము లేని యగుచున్నది తర్కశాస్త్రమునకుఁ గల సమన్వయజ్ఞాన మెట్లుదయించు నని కొక ముఖ్యముగా జ్ఞానస్వరూప మెట్టిదనియే జ్ఞానరూపమును నిర్ణయించుటకు, మనము దాని మూలమునకుఁబోయి, దాని జన్మకారణముల నరియుటవలన సాధ్యపడదు విజ్ఞానము కార్యమని నైయాయకుఁడు చెప్పినపుడు జ్ఞానప్రపృత్తి వెనుక కాఁకుట బోవుచున్నాఁడు

అత్యయుఁ గనాత్మయుఁ బూర్తిగా వేరై, అత్యపై అనాత్మయొక్క కారణప్రపృత్తిఫలితముచే విజ్ఞాన ముత్పత్తియైన దనువాదమునే లాకే, దేకాద్వైతును, హ్యూమ్ క్యాంటులును బ్రకటించియున్నారు ఇదే సత్యమైనచో విజ్ఞానవిషయ మంతయు నొకే వ్యక్తియొక్క మానసికదశాసముచ్చయమే యగును అనాత్మ ప్రపంచవిషయము లాత్మకుఁజెందిన జ్ఞాన విషయభాగములు కాఁజాలవు, జ్ఞానము వాస్తవికఁగిత్తునే ప్రకటించునెడల, నా జగత్తులోని వస్తువులకు ప్రతిబింబములనే ప్రకటించును గాని యా వస్తువులను గాదు ద్రష్టను విషయమునుండి వేరుచేసినపుడు రెంటి మధ్యమందు సేతుబంధన మసాధ్య మగును ద్రష్టయొక్క స్పష్టయే దృశ్యమనికాని, దృశ్యమే లేనికాని, చెప్పవలసియుండును వస్తువు జ్ఞానకోశములోనికే దీనికొనఁబడినదనికాని, లేక నందుఁ బ్రతిబింబితమైనదనికాని, లేక దాని యాకృతియందు ముద్రితమైనదనికాని, వస్తువునకు జ్ఞానమునకు సంబంధ మెట్టిదని మనము చెప్పినను, మనము చూచినట్లుగానే యథార్థజగత్తుపడుననుటకు మనకు నిశ్చయాధారములు లేవు ద్రష్టయు జగత్తు నొకదాని కొకటి బాహ్యమునై యున్నంతకాలము అనగా నొక జడపదార్థమున కింకొకటి వేరై యున్నట్లున్నంతకాలము,

మన భావములకు వస్తువులకు పరిమితమైన ప్రతినిధులనికాని, ప్రకాశమనదికాని నిశ్చయింపఁజాలము మన జ్ఞానరూపముల వులతోఁ బోల్పఁజాలము, ఏలన వస్తువులు జ్ఞానమునకు బాహ్యమున్నవి మనకుఁ బ్రత్యక్షముగఁ దెలిసినది విజ్ఞాన మొకడే వస్తువుతోఁ బోల్పలేము, ఏలన సాదృశ్యమునకు రెండు వస్తువులను, మన కొకటి యున్నది ఒక వైపున భావమును, వేరొక వస్తువును బోల్చిన దేదైననున్నచో నది విజ్ఞానమే, ఇకా విజ్ఞానములో సంతర్గతములై వస్తుభావములు రెండు నుండవలెను

సత్యమనఁగా భావములకు వాస్తవికజగత్తుతో సారూప్య సత్యమనఁగా విజ్ఞానమునకు బాహ్యమైనదని నిర్వచింపఁబడినచో విజ్ఞానమునలేనిది, విజ్ఞానమునందుండఁజాలనిది, విజ్ఞానమయమయన్నచో, సత్యాన్వేషణము వ్యర్థప్రయాసమే విజ్ఞానము లక్ష్యమెన్నటికి పిద్ధించదు, అంతేకాదు, ఆ లక్ష్యమునుగూర్చి యభిప్రాయమునుగలిగియుండుటకును వీలండదు విజ్ఞానగతమనఁగా సత్యసాక్షాత్కారము దుస్సాధ్యమను నిర్ణయమే నై నెదుర్కొనును పరిమితమానసమునకు విజ్ఞానపరమావధి నెకానిదని యాతఁడు భావించును అప్పుడు మనము భావముల హారసిద్ధిగలదను నల్పసంతుష్టితో సూరకుండవలసినవచ్చును వ్యాకార్యదక్షత లేక ప్రయోజనము మనకు దానియందు విశ్వాసమును జేయును కాని భావములకు వ్యవహారసిద్ధియుండుటకుఁ గ

() విజ్ఞానము వస్తువు లోకము వేరగువస్తువులని అల్పాంశము లుండును, ఈ రెంటి సంబంధము సమకాలపరిత్యము అని వేరై యుండుననుభవములైయుండుట లభ్యమగును కాని యీ విజ్ఞానస్వరూపమెట్టిది? విజ్ఞాన వస్తుజ్ఞానమే దానియందు లేనిదాని నది యెన్నడును జెప్పఁజాలదు

భావములు యథార్థజగద్రూపము అను న్యాయసిద్ధాంతమున కిది చెల్లదు
 ౧ ఇదేవిధమైన యథార్థవిరక్షావద్ధతి సంగీకరించిన బౌద్ధతార్కికులు
 భిన్ననిర్ణయములను బ్రకటించిరి బౌద్ధనిర్ణయము లెక్కువ తర్క-
 యుక్తములైనవని చెప్పవలసియున్నది ఇవట సత్యవిషయము
 జ్ఞానపస్త్రసారూప్యము కాదు, అనుభవముచేఁ బరీక్షింపఁబడవలెను ౨
 భావములు ప్రవృత్తిచోదకములు, మన మట్టి ప్రవృత్తివలన వాంఛి
 తార్థసిద్ధిఁ బొందినచో, నవి యథార్థములని నిర్ణయింపవచ్చును మన
 స్వప్నము అయిథార్థము అని వక్కాణింపఁబడినవి, ఏలన వానిపై నాధార
 పడిన వ్యాపారములు విఫల మగుచున్నవి మనము స్వప్నమువలన
 నొక పొలమును ద్రవ్వె, యొక నిక్షేపమును గాంచినచో, నట్టి స్వప్నము
 నిజమే యగును, స్వప్నభావము వాస్తవికతాసారూప్యమును గలిగి
 యున్నను లేకున్న నిష్పంది లేదు అందుచే నత్యంతాధారయుక్తము,
 సతినిశ్చితమునైన జ్ఞానమునకు దోషావకాశ మున్నది లేకమాత్రదోషావ
 కాశమైన లేని యాధారముగల విశ్వాసమేదియునులేదు ఈ వ్యావహారిక
 ప్రయోజన పరిక్షావద్ధతిపై నాధారపడి యొకవిధముగా జీవయాత్రచేయ
 వచ్చును, గాని, దానివలన బూర్ణసంతృప్తి యెన్నటికిని గలుగదు ఒక
 నికర దృష్టి నిచ్చున దింకొకని కీయకపోవచ్చును మనకుఁ గావలసినది
 సత్యస్వరూపమునుగూర్చిన తర్కనిశ్చయము, అది దీనివలన లభింపదు.
 బౌద్ధుల విజ్ఞానమునుండి మన రక్షణకై కంకణము ధరించిన న్యాయము
 సత్యమునుగూర్చి యెక్కుడు తృప్తికరమైన మార్గమును మనకుఁ జూప
 లేకపోయెను బాహ్యజగత్తునుగూర్చిన మన జ్ఞానవిషయమున కనుకూల
 మగు నాధారమును న్యాయము చూపఁజాలనందున నది తన ప్రాథమిక
 ప్రతిపాదనములకుఁ దిరిగివచ్చి, జ్ఞానవిషయపరిశీలనముతోని యంత
 ముల ననుసరించి, తన భావములను పునఃపరిశీలనము చేయవలసి
 యున్నది

(౧) పోల్సు బ్రౌన్ శాస్త్రమున కొక విషయముయొక్క అంతర్వరూప మే
 మనునది ముఖ్యముకాదు, అది నియతకార్యోద్దిపాదన మగుటయే ముఖ్యము
 (శాస్త్రీయవిజ్ఞానము పు|| ౭౯)

(౨) సగ్గయబందువు పు|| ౧౩, న్యాయబందు టీక పు|| ౬

నేనును నీవును గుర్తించినను గుర్తించకున్నను, వస్త్రస్థిత్వము సత్యమనియు, నవి మనము గుర్తించుటతో నుండుట కారంభించుట లేదనియుఁ జెప్పుట యుక్తముగానే తోచునుగాని, వాస్తవిక జగదస్థిత్వము మన యనుభవమునకుఁ బూర్తిగా వేరైనదని చెప్పఁజాలము జ్ఞానమునకును, జ్ఞానవిషయమునకును గల సంబంధము స్వరూప సంబంధమని న్యాయము చెప్పుచున్నది తెలియఁజిన వస్తువు జ్ఞాన ప్రవృత్తిని నిర్ణయించును జ్ఞాన మనఁగా నొక వస్తుజ్ఞానము గల మధుసూదనసరస్వతి ౨ ఉదాహరణగా వాక్యము లిట్లుదాహరించెను “జ్ఞానక్రియలు స్వయముగా రూపరహితములు, వస్తువులే రూపనిర్ణయము చేయునవి అనఁగా వస్తువులే జ్ఞానాకృతిని గల్పించును” జ్ఞానక్రియలన్నియు నొకలక్షణమును విశేషణముగాఁ గలిగియుండును “ఏది యొక సిరాబుడ్డి” మున్నగునవి తెలియఁబడిన వస్తువు పూర్తిగా జ్ఞానవ్యాపారమునకు వేరైనదై నచో నట్లుడు సత్యమును మనము సారూప్యమువలననే గ్రహించవలెను కాని దాని స్వరూపము జ్ఞాన ప్రవృత్తిలోనిదే యనియు, జ్ఞానముమాత్రము వస్తు యథాస్థితికి వేరైనదనియుఁ జెప్పఁబడెను ఈ భావము ననుసరించి, జ్ఞానమువలన వస్తూత్పత్తిలేదు జ్ఞానమునకు వస్తుసారూప్యమును లేదు, జ్ఞానము వస్తువులను గ్రహించును కావున వస్తువు జ్ఞానసీమావధుల కవ్వలనే యుండ ననుట తప్పు తెలియఁగలదేమన ద్రష్ట మనస్సులో వస్తు కార్యమో, ప్రతిరూపమో ప్రకాశించును మనము దర్శించినను, భావించినను, స్మరించినను, మనము దర్శించునది, భావించునది, స్మరించునదియు నొక వస్తుస్వరూపమే, అది జ్ఞానవ్యాపారమున కితరమైనది ద్రష్టదృశ్యములు వేరను భావమునకును, యథార్థఃకర్తును మనము ప్రత్యక్షముగా నెఱుఁగుదు మను సిద్ధాంతమునకును న్యాయ దర్శనములో సమన్వయము లేదు తెలియు ద్రష్టకును, దెలియఁబడు వస్తువునకును మధ్యమందు నిరొధించున దేమియును లేదు ద్రష్టదృశ్యములు రెండు వేర్వేరుములుగాఁ గలిసియున్నవి ఒకటి రెండవది కాలజాలదు ద్రష్టయొక్క మనఃకల్పిత రూపములే వస్తువు లను విజ్ఞానవాద

(౧) న్యాయభాష్యము॥ ౪౨ ౨౯

(-) ఆదైవ్యలగ్ని ౧౭ ౨౦

మును నిరసించుటలో న్యాయము యుక్తముగానేయున్నది ద్రష్టయొక్క జ్ఞానవ్యాపారముచే దృశ్య ముడియించుటలేదు సర్వసామాన్య సంబంధములు కూడ ద్రష్టయొక్క సృష్టికాక యథార్థజగత్తులోనివే యని చెప్పబడెను ఇంద్రియవిషయము అన్యోన్యసంబంధ శూన్య రేణువుల వలె గోచరించుటలేదు, అది కొన్ని గుణములను లక్షణములను బ్రదర్శించుచున్నవి అసంతరన్యాయము ననుసరించి, సామాన్యములేక సర్వసమానలక్షణ మింద్రియములతో సంబంధములేని అలౌకికమగు మానసికవ్యాపారమువలనఁ దెలియుచున్నది మన యనుభవ జ్ఞాన రాశిలోఁ జాతిభాగ మిట్టిదే జగత్తు తన్నుఁదెలిసికొమ్మని మన కుద్రేకము కలిగించుచున్నదని సైయాయితుఁ డంగీకరించినాఁడు మన యనుభవము నుత్పహింపఁజేయునది లోకముకాని ద్రష్ట కాదు యథార్థజగత్తు మూలములో ద్రష్టదృశ్యభేదమును గలిగియుండలేదు అవిభాజ్యమైన జగత్తే సర్వవిజ్ఞాన మూలము మనము దానిని దెలియు వ్యాపారములో నాత్మలువేరు, జగత్తువేరునని వస్తు విభాగము చేయుచున్నాము మన భావకల్పనములు జీవితములో సనేకప్రయోజనములను గలిగియున్న మాట వాస్తవమే కాని, మన జ్ఞానసిద్ధాంతమున కనుసరిమగు యథార్థ జగత్తు మూలభూతమైన చైతన్యరూపము జ్ఞానముయొక్క స్వరూప స్వభావములను గూర్చిన పరిశోధనమువలన నీ చైతన్యము విశ్వమయ మని తెలియఁగలదు సర్వవస్తువులకుఁ గారణము నాధారము నదియే అదియొకవిధమగు భౌతికరూపమని తలఁచుట సమంజసము గానేరదు అదియొక సముచ్చయ పదార్థము కాదు జగత్తు పదార్థయుక్తముగా నోపును దానిని ద్రష్టదృశ్యవిభాగము చేయుట మన వ్యవహార ప్రయోజన సిద్ధికొఱకే కాని మూలరూపమైన యథార్థజగత్తు పూర్తిగా నవిభక్తము దానిని గూర్చిన మన విజ్ఞానములో నీ విభాగము లుదయించును దాని స్వరూపమును బుద్ధిశక్తిచేఁ దెలిసికొన యత్నించు నపుడు బుద్ధిశక్తిసహజమగు విభాగవిధానము తప్పదు కాని యే జగత్తునుగూర్చి మన భావములు చెప్పునో దానికి మన విభాగ విధానము అవసరములేదు అందుచే నేకమై యవిభక్తమైన సత్యము శుద్ధ చైతన్యమే దీనిని సైయాయితుఁడు విడిచి, వ్యక్తి వస్తువిభాగ నానాత్వమును బ్రతిపాదించినాఁడు.

యథార్థస్వరూప మేకమగు చైతన్యమైనను, దార్శికులుకోరునత్య
స్వరూపము దీక్షి భిన్నమైనది, ఏలనఁ దర్శమునకు ద్రష్టదృశ్య భేదము
సహజమైన దగుటచే, వ్యక్తి వస్తురూపమైన దగుటచే, వ్యక్తి వస్తురూప
మైన నానాత్వమునుండి యేకత్వమును స్థాపించుట వలనఁగాని వారికిఁ
ద్వితీయుండదు న్యాయము సారూప్యవాదమున కనుగుణమైనను, సమ
వాయు సిద్ధాంతము మిక్కిలి యుక్తమైనదని గ్రహించినది దీని ననుస
రించి జ్ఞానరూపము అన్నియు నొక పూర్ణములోని యంశము అనియుఁ
బ్రత్యంశమున కుచితస్థానమాపూర్ణములోఁ గలదనియు నంతకుమించిన
వ్యాపార మేదియు దానికి లేదనియుఁ జెప్పను ఏ ప్రమాణము యొక్క
యాథార్థ్య మైన నితర ప్రమాణములే రుజువుచేయునని చెప్పఁబడెను
భిన్నజ్ఞానరూపము అన్యోన్య సంబంధయుక్తములు, జ్ఞాన మవశ్యశక్తి
గలది, స్వప్నగతులు నున్నాదులుబొందు నంతస్థి యుక్తమైనది గాద
నియు, మనకుఁ ప్రమాణ మొరోగ్యవంతుడై సహజలక్షణ సంపన్నుఁ
డైన వ్యక్తియొక్క యనుభవమే యని నై యాయుకుఁ డుద్బోధించి
నపుఁ డాతఁడు తన సారూప్య సిద్ధాంతమునకుఁ దిలోదకముల నిచ్చి
నాడు సహజలక్షణ సంపన్నుడైన వ్యక్తి, యధిక సంఖ్యాకులైన జను
లకుఁ జెందఁడు ఈ దృష్టి ననుసరించి, కొన్ని భ్రాంతిమయజ్ఞాన రూప
ములు సహజలక్షణములలోఁ జేరును సంఖ్య యథార్థానుభవముల
కంటె భావకల్పనముల కెక్కుగఁ ప్రాముఖ్యము నిచ్చును మన యను
భవముల నితరుల యనుభవములతోఁ బోల్చుట వలన వ్యావహారికసిద్ధి
కనుకూలమగు నిశ్చయజ్ఞానము మనకు లభించును మనము చూచినది

(౧) మన మొక వస్తువును జూచి దాని యథార్థము ననుమానువలసిన
దానియందు నివిభాజము లనఁగా నింద్రియములు, వస్తువులు రెంటి సంయోగము
తప్పలికపైవ జ్ఞాన్ ద్రియలవలనను స్థాపితులు బాహ్యమైన యొక జాతివేదనను
స్వీకరించునదే నింద్రియ మని యగుచున్నచే గ్రహితులు ఇంద్రియదర్శకము
వలన వస్తువైతము నరూపితము భేదములను జూడకుంటుటవలన సంయోగము
స్థాపితమగును అర్థి మనస్సంయోగము వలనను, జ్ఞాన సంపర్కము వలనను, నీ
ప్రవృత్తి పరిణమగు జ్ఞానమును బొందును (న్యాయ ౨౧౧౯)

యితరులు చూచినది, భిన్నదేశ కాలములలోఁ జూచిన యెడల నది యథార్థమైనది కావచ్చును మన యనుభవము అన్నియు శాస్త్రనియమానుగుణములై యుండవలెను సూర్యుఁ డాకాశమునఁ బయనించుచున్నట్లు మనము చూచినను, 'భూమియే సూర్యుని చుట్టును దిరుగుచున్నది కాని సూర్యుఁడు కదలుటలే'దని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది అవరిణతములు సమన్వయ భూన్యములునైన యనుభవములను, బరిణతములు, సమన్వయసిద్ధములునైన యనుభవములతోఁ బోల్చి పరీక్షించవలెను పరిణతానుభవమే ప్రామాణ్యమును సూచించును వస్తువు మీఁదఁగంటి, దేశకాలాత్మకమైన వ్యావహారిక రంగమున కానుగుణ్యముపై నధికముగా సత్య మార్థావధును యథార్థ జగన్నిర్మాణ విధానము, సత్యమున కాశ్రయమిచ్చునదిగా నుండవలెను దేశకాల వ్యవస్థ అవిచ్ఛిన్నమైనదని భావించఁబడినది ప్రయోజనవాదుల ననుసరించి నై యాయుకుండు జగత్తునుగూర్చిన మన భావములు వ్యవహార క్రియానుగుణము అని యంగీకరింపవలెను ఒక వస్తువును గూర్చిన జ్ఞానము ప్రస్తుతావసరముల కనుకూలించునదే నిత్యజీవితములో వస్తుమూలభావములు మన కవసరములేదు, వాని ప్రస్తుతార్థమే మనకు వలయునది అంగీకరించు శిలలు కొరిన్యమును, నివృత్తి వేడిమిసేచూపు ననఁగా నీ వస్తువు తెల్లప్పు డొకే యనుభవము నిచ్చినవని యుక్తము వ్యవహారికసిద్ధుగు సారూప్యతయే నై యాయుకుని యథార్థ రూపము ఈ ప్రమాణము ననుసరించి, మానవు అందరకుఁ జాతులకు గల సామాన్యములగు భ్రాంతిభావములు, యథార్థము లగును ఈ ప్రమాణము భూతభవిష్యద్విషయములకుఁ జెల్లదు మన సత్యాంశములు నిత్యములు కాకున్నను నన్నియు సమానముగు విలువగలవి కావు ప్రపంచము నొక పూర్ణవస్తువుగా గ్రహించు ముఖ్యమైన తార్కికాశయమును సంత్కృప్తిచేయున దుత్తమ సత్యము ఏ పరమానుభవము యథార్థ ప్రపంచము నొక పూర్ణవస్తువుగా గ్రహించి, యందు వ్యక్తులకు లోకమునకు సమస్తానము చూపునో యా యనుభవమే సత్యప్రమాణము దీని భావ మనేకు అట్టి యనుభవమును బొందిరని కాదు, తార్కికదృష్టి కలవాఁడట్టి యనుభవమువలన సత్యమును దర్శించఁగలఁడనియే తాల్పర్యము జనసామాన్యభావము సంఖ్యాపరిగణనముచేఁ దెలియునది

కాదు ఏ అధిక సంఖ్యగల జనులు ప్రపంచనానాత్వమును విశ్వసించుటచే నట్టి విశ్వాసము వలని వ్యావహారిక ప్రయోజనసిద్ధినే తెల్పుచుగాని యింతేమియుఁ దెలుపదు సత్యాసత్య సమస్య జనుల సంఖ్యాబలముచే నిశ్చయము కాఁజాలదు అధికసంఖ్యాకులకు పచ్చకామెర్ల దోషము వట్టుటచే సత్యస్వరూపము మారదు అనుభవమహాసాగర గర్భమును సమగ్రపరిశీలన మొనర్చినవారికి సత్యము ద్యోతక మగును నై యాయుకుఁ డార్హజ్ఞానము ప్రమాణమై యని యంగీకరించును మన యనుభవములను మహౌరుషుల యనుభవము ననుసరించి చూచుకొమ్మని యాతఁ డుపదేశించినాఁడు, శ్రేయస్సాందర్యముల వలెనే సత్యమును వ్యక్త్యనుభవ సాధ్యమైనది, అనఁగా నింకను మన యనుభవములోనికి రాక, క్రమోన్నత పూర్ణానుభవసాధ్యమై, మానవ మానసమున కావిష్కృత మగుటకు వేచియున్నదే సత్యము, మనము సత్యమును నిర్మింపము, కనుగొందుము కాని నై యాయుకుఁడు పెక్కుసార్లు గునస్త్యజ్ఞుని భావములోఁగిరి బతితుఁడై, శీవులును యజ్ఞదార్థములును గలిసి జ్ఞానోత్పత్తి హేతువు లగునని వాదించినాఁడు మనకుఁ బ్రయోజన సిద్ధి నిచ్చి వ్యావహారికజ్ఞానము న్యాయము ప్రతిపాదించిన రీతిని ప్రప్రృత్యములకు మూలమందు విభాగమును స్థిరపరుపదు దాని యుద్ధ మేమనఁగా మన స్వభావమందును, దానికి దృష్టికలుగు నపకాశము నందును మనకుఁగల విశ్వాసమునే సూచించును మానవ ప్రవృత్త్యవసరములకు జగ మనుగుణమై యున్నదనుట యథార్థజగత్తునకు రూపియమైన మానవ మానసములు, వస్తువులు నన్యోన్య సంబంధయుక్తములై యున్నవని సూచించును స్థూలదృష్టి గోచర

(౧) గాల్పు ఒక యంధుఁడు, యుక్త లక్షణములగల సామాన్య మానవునికి లభించు నేత్రేంద్రియ విశాసుని కవశాసును గోల్పోయినను విషయమును, మన మధిక సంఖ్యాకు లందుల కంటె విషయము వలన గ్రహించఁగలమా? హఠాత్తుగాఁ దోకు దృష్టలాభము గలిగిన బ్రతివాంధుఁడు కొంత యున్నమాట నిజమని పక్కాఁడంటు కదికారమున్నది మానవజాతిలో నాత్మజ్ఞాననేత్రములు తెరుఁబడినవారి సంఖ్య అతిస్వల్పము కాని జ్ఞాన నేత్రహీనుల సంఖ్య అత్యధికమైన దై నను, కాంతి లేదనుటకు హఠాత్తుగా వారి సంఖ్య నుదాహరింపరాదు (గాల్పు రాక కృష్ణుని ఎలాంటి అఫ్ ది ఉపపత్తు సకుఁ దొలపదు రవీంద్రనాథ టాగూరు)

మగు నానాత్వము, సంబంధరహిత వస్తుత్వము పరమసత్యము గాదు, బాహ్యసంబంధము గలిగిన రెండు యథార్థస్వరూపములను జెప్ప సిద్ధాంత మేకయథార్థ జగత్సిద్ధాంతమునకుఁ దావీయవలెను

సర్వవిజ్ఞానమును వ్యవహార ప్రయోజనాత్మకము నుపకరణ రూపమునగుటచేఁ, దర్కసిద్ధమగు సత్యమునట్టిదేయని నై యాయుకుఁ డంగీకరింపక తప్పదు తర్కనిశ్చితమగు సత్యము, యథార్థ జగ ద్రూపమునుగూర్చి పరస్పరసంబంధమును గలిగిన జీవులు వస్తువులుగల వ్యవస్థగాఁ దలపఁబడిన కారణముచే నిది వ్యవహార ప్రయోజన సంబంధము గలదిమాత్రమే యగుచున్నది, కాని, సత్యములైన నానావస్తు జాలములతో నిండియుండునదే జగత్తును భావముకంటె నిది యధిక సంత్సప్తికరమైనది యథార్థజగత్స్వరూపమును భావకల్పనముచేఁ దెలియ వీలగు సత్యముగా నిశ్చయింపఁబడెను మన నిర్ణయానుమానములు పూర్ణత నాశించును ఈ సత్యసంగ్రహ ప్రయత్నమునందొక గలిగిన జయాపజయముల భిన్నదశల ననుసరించి, వీనికి జ్ఞానమునందుచి స్థానములుండును వాస్తవికజగత్తులో వ్యక్తి యొక యల్పంశము, మఱొక యల్పంశమగు వస్తువును విడదీసి తెలిసికొనుటకు యత్నించుచుండుటచేఁ దర్కసిద్ధమైన సత్యమంతయు వ్యావహారికమే, తర్కదృక్పథములో నిలిచియున్నంతకాలము జగత్తును స్వస్వరూపములోఁ జూచి దెలిసికొనుట దుష్టరమైనదే మన విజ్ఞానము విభజించి వేరుచేయు స్వభావము గలదగుటచే మనము ప్రయోజనవాదమునే యుపయోగింపక తప్పదు అత్యంతవిశాలమైన విజ్ఞానమును, తత్త్వర్తను విడిచి పెట్టును, నిజముగా నా కర్తయు నందొక యంశమే అందుచే జ్ఞానమంతయు యథార్థరూపమునుగూర్చిన భావకల్పనమే పరమసత్యమును గూర్చిన పరిపూర్ణభావకల్పనము

() బ్రాహ్మే తువకుఁ బ్రపంచ మనిత్యదృశ్యమేయగుట నిజమైనచోనట్టి ప్రపంచ మహత్త్వ ముఖండిమై దగును ఎలన నది ఎరిపూర్ణమైన యింకొక దివ్యతేజస్సు యొక్క ప్రకటింబమని దర్శింతుము అట్టిది కాక, లక్షణ భూస్యములైన యణువులనో, గాఢ కల్పనములనో మఱుగుపఱచు తెరవలటిదే మైందో నది ఉప్పుక మోనమే యగును లాటిక్క వాఱ్ఱము ౨ ౨ ౫౯౧

ప్రత్యక్షమును న్యాయము విభాగించిన విధానమును, స్వరూప సంబంధ సిద్ధాంతమును మన జ్ఞానమునందు వాస్తవికత యిమిడి యున్నదని చెప్పును దర్శనము సవికల్పకము, నిర్వికల్పకము ననుభేదముచే మన జ్ఞానము మన యవసరోచితమైన వ్యావహారిక జ్ఞానమని స్పష్టమగును కొన్నిదశలలో జగత్తునుగూర్చి మనకు స్థూలపరిచయమును, కొన్నిదశలలో దాని గాంభీర్యము నెఱిగిన సూక్ష్మపరిచయమును గలుగును జీవితావసరసిద్ధి నొనగ గ్రీయాసామర్థ్యము సత్యమునకుఁ బ్రామాణ్యమని నిశ్చయించుటచే మన సత్యజ్ఞానము మన దృక్పథముల ననుసరించి పరిమితమైనదని తెలియుచున్నది మన స్తత్వశాస్త్రావసరముల ననుసరించి సంబంధములేని రెండురకముల రూపములతోఁ గూడినది ప్రపంచమని విభాగించుట యుక్తమేనచ్చును గాని, మనము తిర్క్కిసీమ కరుదెంచినపుడు ద్వైతభావము సతిక్రమించు వలసియుండును మేము చూపినట్లే, న్యాయదర్శనము భావించిన పదుమాయనూత్రము ననుసరించి సత్యమును బ్రకటించుటయే తర్క శాస్త్రమున కుచితమగును ఈ వ్యావహారిక సిద్ధాంతమునకు ఫలిత మేమనఁగాఁ దర్కము కల్పించిన నానావస్తుజాలము సంబంధయుక్తమైన యొక సముచ్చయరూప భావము పూర్ణసత్యము కాఁజాలదు పూర్ణపరమసత్య స్వరూపమును గూర్చిన పరమస్యను బరిష్కరింప న్యాయ దర్శనము పూనుకొనలేదు కాని న్యాయము ప్రకటించిన జ్ఞానసిద్ధాంతమును తోవరహిత మొనరిప్పినచో, ద్రష్టృప్రత్య భేదములు నిజముగా విజ్ఞానములోనివనియు, సంకతుమించి మన భావము లున్నతి నందఁ జాలవనియు స్పష్ట మగును

౨౧-ప్రకృతిప్రపంచము

న్యాయదర్శనము వైశేషికతత్వము నంగీకరించి, భౌతిక ప్రపంచము, నిత్యములు, కారణరహితములు, పరివర్తనశూన్యములు, మన భావములతో నిమిత్తములేని స్వతంత్రాస్తిత్వముగల యణువులచేఁ గల్పింపఁబడినదని నమ్మును న్యాయశాస్త్రము విశ్వసించు భౌతికసదార్థమును గూర్చిన భావము లించుమించుగా వైశేషికవాదుల భావముల

కాని తన యీ సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకవాదు తొనగిన యాక్షిపణముల కెట్టి సమాధానములను న్యాయ మొనగినదో చూచుటలో నుల్లాసము జనింపకపోదు కాలసమస్య కొన్ని విచిత్రములగు కష్టములను బ్రదర్శించును కొందరు నైయాయకులు కాల మొకవిధముగా ననుభవ మనియు, దర్శింపఁబడిన వస్తువులయొక్క లక్షణముగా నది గోచరించు ననియుఁ దలఁచిరి శిఖామణి గ్రంథకర్తయైన రామకృష్ణాధ్వరి, మనము వస్తువులను వర్తమానములోఁ జూచుచుంటిమి కావునఁ గాలమును దర్శింపఁబడినట్లే మని చెప్పినాఁడు ప్రస్తుతము మన యెదుటనున్న ఘటమువలనఁ బ్రస్తుతకాలము కూడ నీ దర్శనమందున్న దన్నమాటయే ప్రతివస్తువు కాలమునందున్నట్లు చూడఁబడినను, కాలముమాత్ర మెన్నఁడును జూడఁబడదు గ కాలసంబంధములు వస్తు సంబంధములపై నాధారపడియున్నవి గతాగతములు గాని, మాంద్య పేగములుగాని విషయవ్యాపారములకు వేరై యుండఁజాలవు కాలము వస్తుగుణముగా దర్శింపం బడును గావున నది యధార్థద్రవ్యమే యును ౨

భూతభవిష్యత్తులతో సంబంధించని వర్తమానకాల మనునది లేదని చెప్ప మాధ్యమికసిద్ధాంతమును వాత్సాయనుఁడు పరీక్షించినాఁడు ౩ వర్తమానమునకుఁ బూర్వమైనది భూతము పరమైనది భవిష్యత్తునని చెప్పఁబడెను కావున భూతభవిష్యత్తులతో నిమిత్తములేకుండ వర్తమాన కాలము పేరుగాలేదు దేశకాల సంబంధములనుగూర్చి పొరపడుటవలన నిట్టి దురభిప్రాయము కలిగినదని వాత్సాయనుఁడు చెప్పినాఁడు ఒక వస్తువు పతితమైనపు డావస్తువు కొంతదూరము జరిగినకాలమునకు, నింకను జరుగవలసిన కాలమునకును మధ్యమందుఁ గొంతకాలమున్నది ఇదియే వర్తమానమని చెప్పవచ్చును గతమయిన దేశము భూతకాలమును గంతవ్యమయిన దేశము భవిష్యత్కాలమును దెల్పును ఈ రెండునుగాక

(౧) న్యాయమంజరి॥ పు ౧ ౬

(౨) , , పు ౧౫౪

(౩) న్య భ ౨ ౧ ౩౯ ౨ ౧, ౪౪

మూడవస్థానము వర్తమానమునకు లేదు గ కాని వాత్సాయనుఁడిట్లు చెప్పినాఁడు, “కాలము దేశరూపమునఁగాక క్రియారూపమున గోచరించును” ఒక వస్తువతనము పూర్తియైనవెనుక ముందు భూతాల భావము జనించును అట్టిక్రియయే ముందుజరుగఁబోవునపుడు భవిష్యత్కాలభావ ముదయించును ఆ వస్తువుయొక్క క్రియ జరుగుచుండఁగా జూడఁబడిన కాలము వర్తమానము ఇట్టి సందర్భములలో జరుగుచున్న కార్యమును జూడని వ్యక్తికి జరిగినది ఎరుగఁబోవునది చూచుట యెట్లు సాధ్యమగును? గలించినట్టియు రానున్నట్టియు కాలములలో వస్తువు క్రియాశూన్యము వస్తువు నతనమగుచున్నకాలము అందు వస్తుక్రియ మనము ప్రత్యక్షముగా జూడఁగలము అందుచే వర్తమానకాలము వస్తువునకును వస్తువ్యాపారమునకుఁగల సంబంధమును జూపును, కావున నీ వర్తమానకాలముపై నాధారపడియే భూతభవిష్యత్కాల భావములను మన మూహింపఁగలము వర్తమానములేకున్నచో మిగిలిన రెండు నుండుటకే యవకాశములేదు” ౨ సతీయుఁ గలములనున్న వస్తువులనుగూర్చియే వానిని దర్శించుట ఎరుగును అందుచే వర్తమానము శూన్యముకాదు, దానికే గొంతవరిమాణ మున్నది, అది కొంత దశసరిగల యిటుకవంటిది ౩

ప్రపంచోత్పత్తి స్వభావములను గూర్చిన కొన్ని సిద్ధాంతములను వాత్సాయనుఁడు విమర్శించినాఁడు ౪ క్షణిక వాగము నాతఁడు ఖండించి, యొక వస్తువొక క్షణములోనే పోయి యింకొకటి వచ్చుననుట కాధారము లేదనియు, వస్తూత్పత్తికి వస్తువింతికి నొసంగుకొనగ నూత్రమండవలెననియుఁ జెప్పినాఁడు, క్షణకాలస్పృశ్యము లున్నచోట వానిని మన మంగీకరింప వచ్చునుగాని, లేనిచోట నుండుననియు మున్నగు వానియందు క్షణికత్వము నంగీకరింపఁజాలము ౫

(౧) న్యాయ భాష్య ౧ ౩౯

(౨) న్యాయ భాష్య ౧ ౪౦

(౩) వైట్ హెడ్ డి ప్రెస్సియల్ అఫ్ రిలెజియస్ ౫ ౩

(౪) న్యాయ భాష్య ౪ ౨ ౩ ౨౩ ౪ ౨ ౨౩౨౩

(౫) న్యాయ భాష్య ౩ ౨ ౧౧ ౨ ౧౨౧౩

వస్తువుల పరంపరాస్థిత్వము వాని యవిచ్ఛిన్నతనుగూడ సూచించును అంతయు సభావ మను వాదము నాతఁడు ఖండించినాఁడు అంతయు సభావమైనచో వస్తుసముచ్చయము లుండవని యాతఁడు వాదించినాఁడు ౧ వస్తువు లన్నియు సన్యన్యధారభూతములసియుఁ జెప్పజాలము, దీర్ఘము, ప్రహ్వమునైన సన్యన్యధారభూతములైన వైసచో విడిగా నేదియు స్థాపితము కాదు ఇందేదియో యొకటైనను స్వయంస్థితి లేనిదై సచో వానికిఁ బరస్పరసంబంధమును నిరూపింపఁ జాలము ౨ వస్తువుల యుత్పత్తి వినాశములవలన వాని యనిత్యతా సిద్ధాంతము నిశ్చితమైనది అద్వాకాశ దేశకాలములు, వాని లక్షణములు గొన్నియు మత్పత్తి నాశనములు లేనివని నైయాయుకుని వాదము ౩ సకలవస్తువులు నిత్యము లను భావమును దోషయుక్తమే, ఏలనఁ గొన్ని వస్తువుల యుత్పత్తి నాశనములను మనము చూచుచున్నారము సముచ్చయాత్మక ద్రవ్యములుకూడ నుదయించి నశించుచున్నవి ౪ వాత్స్య యనుఁడు సర్వవృథక్త్య వాదమునుగూడఁ బరిశీలించినాఁడు ౫ ఒక పూర్ణము కేవల తదంతాసముచ్చయము కాదనియుఁ, పూర్ణము నందలి భిన్నాంతములు పూర్ణముతో సమవాయసంబంధమును గలిగియున్నవనియు నైయాయుకుఁడు చెప్పను పూర్ణ మనగాఁ దదంతాసముచ్చయమే యను బౌద్ధవాదమును ౬ వాత్స్యయనుఁడు ఖండించి, యట్టి సంబంధము మిథ్య యని చెప్పినాఁడు ౭

(-) న్యాయ భా ౪ ౧ ౨౭ ౪౦ మతీయుఁ జూడు ౪ ౨ ౨౩ ౨౩ ౩౩

(౧) వస్తువులకు విశిష్టవ్యక్తిత్వము లేనచో రెండు సమానానువులకుఁగాని రెండు సమానవిరుద్ధానులు గల వస్తువులకుఁగాని పొడవు పొట్టి లక్షణమున్నట్లు మన కేల గోచరింపదు మనము రెండు వస్తువులను జూచినప్పుడొక దానికంటె నొకదాని యాధిక్యమును దిద్దించుటకు వీలగుటయే అపేక్ష లక్షణము (న్యాయ భా ౪ ౧ ౪౦)

(౨) న్యాయ భా ౪ ౧ ౨౭ ౨౮

(౪) న్యాయ భా ౪ ౧ ౨౯-౩౩

(౫) న్యాయ భా ౪ ౧ ౩౪-౩౬

(౬) క్రీ. చెనుక నించుమించు ౧౨వ శతాబ్దాంతమున జీవించిన బౌద్ధాశోక కృత మగు అవయవనిరాకరణము ను జూడుఁడు

(౭) సాంఖ్యైకాంతవాదమును గూర్చి వాత్స్యయనుఁ డిచ్చిన వివరణము విశదముగా లేదు, అది బహుశః పైథాగరస్ సంఖ్యాసిద్ధాంతము వంటిది కావచ్చును

ప్రపంచ మగ్రావజము కాఁజాలదు అభావవాదులు చెప్పినది మనగాఁ గారణము నశించినచో గాని కార్యములయించదని మొలకలనించుటకుఁ బూర్వము బీజము నశించును వాత్సయనుఁడొ దీనిని బిండించి నాఁడు కారణము, నశించినచోఁ గార్య ములయింపఁ జాలదు బీజ నాశనమైన వెనుకఁ జిరుకొదయ నగుచో, ముఁమొదలీయమును ధూళిగాఁ జేసిన వెంటనే మొలక పుట్టవలెను కాని నిజముగా ఎరుగున దేమని, బీజము బ్రద్దలై యుండలి భాగము తొక నూత్నాకృతిని దల్పి వెనుక మొలక జనించుచున్నది కావున మొలక, అభావమునుండి రాక, బీజాంతముల నూత్ననిర్మాణమునుండి జనించుచున్నది ౧ నిమిత్తధర్మమును నిరసించుట సర్వానుభవ విరుద్ధమైంది ౨

౨-౨-తీవాత్మ తద్గమ్యస్థానము

న్యాయదర్శనము ననుసరించి, ఎగర్తులోఁ గొన్ని ద్రవ్యములు కాసి వున్నవి జ్ఞానక్రియలు, కామములు, ద్వేషములు, సంకల్పములు, సుఖదుఃఖానుభవములు ౩ ఈ విజ్ఞానరూపము లన్నియు సనిత్యములు, వీనిని ద్రవ్యములతోఁ జోల్పరాదు అవి 'అంబు' యను ద్రవ్యగుణములు

'ఆత్మ' యథార్థమైన ద్రవ్యము, దాని గుణములే కామద్వేష సంకల్ప సుఖదుఃఖాది జ్ఞానములు సాధారణముగా నెఱుఁగియుండు డాత్మాస్తిత్వము ననుమానముచే స్థాపించి, ఇట్లు ప్రమాణముదే దనిని స్థిరపరచును ౪ ఆత్మాస్తిత్వమును బ్రహ్మక్షముగాఁ గూడఁ దెలియు సాధ్యమని యుద్ద్యోతకరుండు వాదించినాఁడు 'నే'నను దాని^(౧) ౫ ౬ ౭

(౧) న్యాయ భా|| ౪ ౧ ౧౪-౧౮

(౨) న్యాయ భా|| ౪ ౧, ౨- ౩౪

(౩) సుఖదుఃఖములు, రాగద్వేషములు భా|| బ్ర|| ౨౭ ౪^౧ ౫ ౬ ౭ ౮ విజ్ఞానరూపము లన్నవి జ్ఞానము భా|| ౪ సంకల్పము

(౪) న్యాయ భా|| ౧ ౧, ౧౦

అత్యయని యాతండు పలికెను ౧ గత భిన్నానుభవము లన్నియు 'నావే' యను జ్ఞానమువలన నాత్మ' యివిచ్ఛిన్నత దెలియుచున్నది ౨ "ఒక వ్యక్తి యేదేనాక పిషయమును గూర్చి తెలియఁగోరునపుడు మొదట నాతఁ డదేమై యుండుననితలఁచి, తరువాత ఆ వస్తు విట్టి దట్టిదని నిశ్చయించుకొనును ఇట్టి వస్తుజ్ఞానము నెఱిగిన కర్తయే పూర్వము దాని నెఱుంగఁగోరినవాఁడు, దానినిగూర్చి యాలోచించిన వాఁడువై యున్నాఁడు కావున నిట్టి జ్ఞానము భిన్నదశలలో వర్తించిన వ్యక్తి అత్మ' యను నొకే వ్యక్తికిఁ జెందినదని తెలియును " ౩ మనకుఁ బూర్వమెఱిగిన వస్తువుల స్మృతియున్నది ౪ ఒకఁ డొక వస్తువును జూచినప్పుడు, దానిచే నాకృష్టఁడైనప్పుడు, దానిని సంపాదించి యుత్పించునప్పుడు, గల భిన్నప్రవృత్తుల కాధారభూతమై, దానికే యాత్మ ౫ మన మానసికజీవి, మనుష్యజమునందు నొక వ్యక్తి జీవిత చరిత్రములో నొక ముఖ్యాంశము కాఁగల సమున్నతలక్షణ యుక్త మగునదైనచో, దానికిఁగారణ మా లక్షణము లన్నియు నొకే యాత్మకుఁ జెందినవగుటయే యైయున్నది ఉద్యోతకరుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, "అత్మ లేదనువానికిఁ బ్రతి జ్ఞానక్రియయు వేరై, ప్రతిదాని కొక వేరైన వస్తువుండవలెను, పూర్వస్మరణజ్ఞాన ముంభవము కావలెను " ౬

(౧) న్యాయా|| ౩ ౧ ౧ అత్మ యోగికిఁ బ్రత్యేకమని వైశేషికులు నుద్ఘోషించి (వైశేషికసూత్రము ౧ ౧, ౧ న్యాయకండలి|| పు ౧౯౬)

(౨) న్యాయా|| న్యాయా|| ౧, ౧, ౧౦

(౩) న్యాయా|| ౧, ౧, ౧౦

(౪) న్యాయా|| ౩, ౧ ౧౪ ౩, ౧, ౧౦

(౫) ఒక కర్తృకత్వము జ్ఞానోద్భావప్రవృత్తినామ, సమానాక్రయత్వము

(న్యాయా|| ౧, ౨, ౩౪)

(౬) న్యాయా|| ౧ ౧ ౧౦ వాతస్యత మడివనాఁడు అత్మలేకుండగనే, ప్రతిజ్ఞాన క్రియయు నొక పరంపరలో నిలకొకదాని నుదయించుజేయన దను ప్రతిపాదనము ననుసరించి, పూర్వస్మరణము, భిన్నజ్ఞా క్రియాలొకరణమును సాధ్య మనిచెప్పినచో, నొక పరంపరలోని ప్రతిజ్ఞానక్రియయు సర్వేపరజ్ఞానక్రియలతోడను గలియుటకు, స్మరించుటకు శక్తిగలదైయు ఉపలెను ఈ వాక్యములు రాత్యాయనుని పదములకు సంఘోషరూపములు వాత్స్యాయనఁ డిట్లు చెప్పెను ఒక జ్ఞానక్రియ యింకొక భ్వాన క్రియను స్మరించుట ఒక దేహ మింకొక దేహానుభవములకు స్మరించుటవంటిదే యగును (న్యాయా|| ౧ ౧ ౧౦)

ఈ హాదేదనా రూపములగు విజ్ఞాన & లోకనికేతెందున వివి, వేతొకని కివి చెందునని చెప్పవీలులేదు ఇంకొకని యనుభవము 'నాది' కాజాలదు స్వృతి, ప్రత్యభిజ్ఞ, ఆత్మయొక్క వ్యాపహరికావిచ్చిన్నతా జ్ఞానము, సంకల్పము లేక ఆత్మ సామర్థ్యప్రకటనము, అన్యత్నసంబంధము, మున్నగు మానసికావస్థ లన్నియు నాత్మ యాధార్థ్యమును నిరూపించును

విజ్ఞానము దేహగుణమును భౌతికవాదము సులభముగా ఖండింపఁ బడెను అది దేహలక్షణ మైనచో నది శరీరములోని భిన్నావయవము లందును, భాగములయందు నది యుండవలెను ౧ భిన్నావయవములు భాగములునుగూడ విజ్ఞానమును, గలిగియున్నచో వ్యక్తియొక్క విజ్ఞాన మవయవ విజ్ఞాన సముచ్చయరూపమని చెప్పవలెను దేహమునకు విజ్ఞానమున్నచో, నన్ని జడపదార్థములకు నుండవలెను, ఏలన శరీరము జడపదార్థరూపమే దేహతీతమగు నాల్మలేకున్నచో నైతికనియమావళి వ్యర్థమగును ౨ శరీర మనుక్షణమును మారుచున్నది కావున, రాబోవు జన్మములలో మనకుఁ జాపవలితమేమియు నంటదు విజ్ఞానము శరీరమునకు ముఖ్యగుణమైనచో, విజ్ఞానములేని శరీరము లెన్నఁడు నుండరాదు, కాని శవములకు విజ్ఞానము లేదు సమాధ్యవస్థలలో విజ్ఞానము లేదు, అది దేహమునకు సహజగుణముకా దేలన, నై నచో దేహమున్నంతకాలము నది యుండవలెను దేహగుణములైన వర్ణదులల్లుండును ౩ అది దేహముయొక్క తాత్కాలికలక్షణమైనచో దానికారణము దేహముకాక వేతొకదై యుండవలెను దేని విజ్ఞాన మొకని కున్నదో, దానికి విజ్ఞానము గుణము కాజాలదు, విజ్ఞానము దేహగుణమేయైనచో, నది యితిదులకును గోచరించునది కావలెను ౪

(౧) చూడఁగలము ౧-౨౦-౨ వాస్తవిక విజ్ఞానవిజ్ఞాన అనుభవము నిచ్చిన వ్యాఖ్య

(-) న్యాయ ౧, ౩, ౧,

(౨) న్యాయ ౧, ౩, ౨ &

(౪) న్యాయ ౧, ౩, ౨, ౩౧-౩౨

విజ్ఞానము దేహమునకు సహాయకముగాడఁ గాని కొన్ని యనుభవములు తెలుపుచున్నవి దేహము విజ్ఞానమునకొక యనుసకరణమని చెప్పవచ్చును “శరీరమై క్రియించు, నింద్రియములను, వస్తువులను, వాహన” మని నిర్వచనము చెప్పబడెను ౧ అత్మ కొన్ని వస్తువులను సంపాదించుటకుఁ గాని, తిరస్కరించుటకుఁగాని శరీరము నుపయోగించును మనస్సునకు, భావములకు నింద్రియములకు శరీరము నిలఁగియు మనము శరీరమే అత్మయని కాని, విజ్ఞానమనికాని చెప్పరాదు ప్రాణవృత్తులను శరీరము కాదు ప్రాణశక్తి లేక సత్త్వమనగా నాత్మకు శరీరముతోఁగల యొక ఓధమగు సంబంధమునే సూచించును ౨ ‘అత్మ’ యింది రుములు కాదు, యింద్రియములను నిగ్రహించి, వాని అనుభవములను అమితరంగానునర్చుచది ౩ వివిధజ్ఞానక్రియల కేకత్వము కల్పించుచది యాత్మ సత్తాఘములు శబ్దములను అనఁజాలవు, త్రోతములు బృశ్యములను జూడఁజాలవు ఒక వస్తువును జూచుచున్న నేనే దానినిగూర్చి వినియుంటి ననుభావము, అత్మ యింద్రియములకు నేరై, యతీతము కానిచో నసాధ్యమగును ఉపకరణములుగా ఇంద్రియము లొక కర్తను లేక రూపమారుని సూచించును వదార్థకల్పితము అగుటచే నవి విజ్ఞానమును గుణముగాఁ గలిగియుండఁజాలవు చూచిన వస్తువు, సేత్రముమగూడ నశించినను, చూచినజ్ఞానముమాత్రము నిలిచియేయుండును, అందువే నిజ్ఞానము బాహ్యవస్తువులకుఁగాని, యింద్రియములకుఁగాని చెందిదు ౪ అత్మ మనస్సనియుఁ జెప్పరాదు, విలన, నాత్మ మనస్సు నొక సాధనముగా నాలోచించుట కుపయోగించును మనస్స్వరూప మణుకల్పిత మగుటచే దేహమువలెనే అదియు నాత్మకాఁజాలదు గ్రహణశక్తి మనస్సుయొక్క గుణమైనచో నేకకాలముదే సర్వవస్తుజ్ఞానముగల యోగులశక్తి కర్థముచెప్పట కష్టమగును ౫ అత్మ

(౧) న్యా నా ౧ ౧, ౧౧

(౨) న్యాయకందళి పు ౧౬౩

(౩) న్యా ౧ ౩ ౧ ౧

(౪) న్యా భా ౪ ౧౦

(౫) న్యా భా ౪ ౨ ౧౯౯

దేహేంద్రియమనస్సులు గాదు, వీలన దేహము పతనమైనను, నింద్రియములు నశించినను, మనస్సు నిర్వృతించెందినను, నార్క నశించదు ౧ ఇవన్నియు దృశ్యములలోనివే అత్మయొక్కటి కర్త, ప్రప్లయము నైయున్నది, దృశ్య మెన్నడు గ్రష్ట కాజాలదు ౨

ఈ నిత్యమగు నాత్మ బుద్ధియుఁగాదు, ఉపబద్ధియుఁ గాదు, జ్ఞానమునుగాదు ౩ బుద్ధి నిత్యముగాదు, అత్మ నిత్యము కాక తప్పదు ౪ మన విజ్ఞానము నొక ప్రవాహముతోఁ బోల్పవలెను అందొక మానసిక దశ అదృశ్య మగుటతో నింకొకటి దృశ్య మగును శబ్దముపెరిక్షణీయముగాని, ఘటమువలెఁ గొంచెమెక్కువ కాలముండునది కాని, విషయస్వభావ మెట్టిదైనను, జ్ఞానక్రియలు ననిత్యములే ౫ ఒక వస్తు వెక్కువ కాలముండుటవలన దానిని గూర్చిన మన జ్ఞానవైశిష్య విధిరముగా నుండును, కాని యట్టి జ్ఞానక్రియమాత్రము నిత్యము కాజాలదు ౬ పూర్వము చూచిన వస్తువును తిరిగి గుర్తించుకొని బుద్ధికి జెందినది కాదు ౭ నైయామికు ననుసరించి, బుద్ధి యొక ద్రవ్యము కాదు, జ్ఞానక్రియకుఁ గర్త కాదు, అది అత్మయొక్క గుణము, సర్వవిత్తనది సుఖదుఃఖాదులకుఁ గారణములైన యన్నిటిని జూచు సర్వద్రష్టయు, సర్వభోక్తయు, సర్వజ్ఞాతయు నాత్మయై యున్నది

ఈ లక్షణములు గలిగిన ద్రవ్యము వివిధభాగములు గలది కాదు, వీలన న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించియే సముచ్చయ ద్రవ్యములు నశ్వరములు, అనముచ్చయము అవినాశములు, ఉత్పత్తిగల దీటియైనను వివిధభాగకల్పితము, ఆ భాగములు విడిపోవునవిదయు

(౧) వ ప్ర పుట ౬౯ మతీయుఁ జూడు భాషావిచ్ఛేదము పుట ౪౭-౪౯

(౨) న్య వా ౩ ౨ ౧౯

(౩) ౧ ౧ ౫

(౪) న్య వా కా టీక ౧ ౧ ౧౦

(౫) న్య భా ౩ ౨ ౧-౩ ౩ ౨ ౧౨-౪౧

(౬) న్య భా ౩ ౨ ౪౪ మతీయుఁ జూడు న్య వా ౩ ౨ ౪౫

(౭) న్య భా ౩ ౨ ౩

నశించును అత్త నిరవయవము, నిత్యము నైనది, దాని కాదియు నంతమును లేదు, అత్తకొక యారంభమున్నచో నంతము నుండితీరును అత్తకుఁ బరిమిత పరిమాణములేదు, ఏలనఁ బరిమితమైనది భాగాన్వితము, నందుచే నశ్వరము అత్త అణుమాత్రమో, అనంతమో కావలెను, సముచ్చయ ద్రవ్యములవలె నది మధ్యమపరిమాణము గలిగి యుండఁ జాలదు, అది యణుమాత్రము గాదేలన, నైనచో దాని గుణములైన బుద్ధి క్రియాసంకల్పాదులను మనము దర్శింపఁజాలము అది యణు మాత్రమైనచో శరీరమంతయు వ్యాపించు జ్ఞానక్రియకుఁ గారణమును జూపఁజాలకుండుము ౧ అది మధ్యమ ప్రమాణము గలదైనచో నది శరీరముకంటెఁ బెద్దదైనను జిన్నదైనను గావలయును, ఎట్లైన నది దేహమంతయు వ్యాపించియుండునని చెప్పినరీతిని వ్యాపించి యుండఁ జాలదు, శరీరపరిమాణమే గల దన్నచో నది శరీరమునకుఁ జాల చిన్న దగును, ఏలన వయసుతో శరీరము పెరుగుచుండును, మఱియుఁ బ్రతి జన్మమునకును దాని పరిమాణము మారవలసిన కష్టము కల్గును అందుచే నాత్మ సర్వవ్యాపి, కాని యనేకవిషయముల నేకకాలమున గ్రహింపఁ జాల దేలన దానికి గ్రహించు సాధనమైన మనస్సణుమాత్రమైనది శరీరములో జరిగిన వ్యాపారముల వాసనలను స్వీకరించునది మనస్సు, ప్రత్యాత్మకు నిత్యమైన యొక మనస్సే యుండునని చెప్పఁబడెను ౨

ప్రతివ్యక్తిలో నుండు నాత్మయు విశిష్టమైనది ౩ అత్మల సంఖ్య అనంతము, కాకున్నచోఁ బ్రతివ్యక్తియుఁ బ్రతివ్యక్తి యొక్క భావములను, నూహలను దెలిసికొనఁగల్గును ౪ సకల శరీరములలో నొకే యాత్మ యున్నచో నొక వ్యక్తి సుఖమునుగాని దుఃఖమునుగాని యనుభవించునప్పుడు, అందరు సమానానుభవమునే గలిగియుండవలెను, కాని యట్లు జరుగుటలేదు

(౧) తర్కసంగ్రహదీపిక పు ౧౭

(౨) న్యాయా ౧, ౧, ౧౬ ౩ ౨, ౫

(౩) న్యాయా ౧, ౧, ౧౦ న్యాయా ౩ ౧౧౪

(౪) ఒకే యాత్మ బిన్నదేహములను నడపుట ప్రకృతి విలక్షణమైనదని యంగీకరింపఁబడెను (న్యాయా ౩ ౨, ౩౨)

విజ్ఞాన మాత్రయొక్క ముఖ్యక్షణము గాదు, జ్ఞానక్రియావరంధరల కంతమున్నది “తుదిజ్ఞానక్రియ విషయములలో నది యింకను నుండుటకు వలయు పుణ్యపాపకారణములు లేకున్నచో నశించును లేక కాలవిశేషమువలననైన ననగాఁ బుణ్యపాప వ్యాపారములను నశింపఁ జేయుగల కాలవిశేషముచేనైన నశించును లేక తుదిజ్ఞానక్రియ జనింపఁ జేయు వాసనలచేనైన నశించును” ౧ విజ్ఞానమున కాధారభూతమైన యాత్మకు విజ్ఞాన మెల్లప్పుడు నుండ నవసరములేదు నిజముగా నది యొక జడస్వరూపము, విజ్ఞానదిశా విశేషములు దానికుండవచ్చును అ జ్ఞానయొక్క ప్రకాశము జ్ఞానకు వేరై యుండఁజాలనట్లే, ఆత్మకువేరై విజ్ఞాన ముండఁజాలదు కాని ఆత్మకు విజ్ఞాన ముండనవసరము లేదు ప్రవృత్తిరంగమునందు మనస్సయోగము చే నాత్మ కుడియించు నొక గుణమే విజ్ఞానమని చెప్పఁబడెను అది ముప్పుడప్పు డాత్మయందుఁ బ్రదర్శితమగు లక్షణము ౩

అని యర్థత ననుసరించి భిన్నకాలములలో భిన్నదేహములతో సంయోగమును గలిగియుండు నిత్యపదార్థమే యాత్మ, వ్యక్తికృత కర్మకలాపమే దేవ మూలకారణము, నుఖపఃఖానుభవ హేతువునైనది ౪ దేహ ముచ్చష్టమైన విధిబలముచేఁ గల్పింపఁబడినది ౫ సూర్యకర్మ

(౧) న్యాయా ౩ ౨ ౨౨

(౨) ఆత్మ నిత్యం నాశం చిలం బుమాత్రమ్, దేహహరియం వాచిద సమర్థముగు లోకం లతో జ్ఞానం దాది నిరర్థగుణ సమన్వితమం ఉద యుఁడం గలచినాఁడ

(౩) నా భా॥ న్యాయా ౩ ౧ ౦ ౧౧౩౩

(౪) నా భా॥ ౩ ౧, ౨౭ దేహమును భూమిమే యుక్తముగా స్థించును మిగిలిన భూములుహూఁ గూడి యందును (౩, ౨౭ ౧౦) మనుష్యదేహమును భూమి కల్పించి ను, పరుణలోకములలో ఎలమయశరీరములును సూర్యలోకములలో జ్వాలామయి దేహములును యులోకములలో వాయురూపశరీరములు నుండివచ్చునని చెప్పఁబడెను కాని ఆకాశకల్పిం దేహములు లేవు

(౫) న్యాయా ౩ ౨ ౨ ౨౦౦

ఫలము నశించనికారణమున దేహము కలుగుచుండును ౧ తా ననుభ
వింపవలసిన కర్మఫలానుగుణమైన దేహమును బ్రతివ్యక్తియుఁ బొందు
చుండును శివయొక్క జన్మము కేవల భౌతికవ్యాపారము కాదు
ఉద్వ్యోతకిరుణిట్లు చెప్పినాడు, “శిశుత్వత్తివలన గలుగు ఫలితముల
ననుభవింపవలయు దింపతుల కర్మయు, నీ లోకమున జనించి యను
భవింపవలయు వ్యక్తియొక్క కర్మయుఁ గలిసి మాతృగర్భమందలి
దేహమును సృజించును ” ౨ ఆత్మకు దేహముతోడి సంయోగమును
జన్మమనియు, వియోగము మరణమనియు వ్యవహరింతురు. ౩
సృష్టిరంభమునం దణువులలో నొక క్రియాశక్తి నిహితమై, దానివలన
౧౫ కలిసి భౌతికవదార్థములగును అట్టి క్రియాశక్తియే ఆత్మలయొక్క
మానసములలో నుదయించి, యాయా యాత్మల పూర్వకర్మాను గుణము
లైన గుణముల నుదయింపఁజేయును ప్రత్యాత్మయొక్క చరిత్రమునం
దనేకజన్మము లుండును ఒక జీవి కే క్షణమందైనను గల చరిత్రము
గత జీవితములదై యుండును, భావిశీత లక్షణముల కదియే సూచన
యైయుండును ఏ యొక్క జన్మమైనను, పూర్వానేకజన్మ పరంపరల
సముదాయముతో నొక్క భాగమై యుండును

పూర్వజన్మసిద్ధాంతము విశ్వసింపఁబడుటచే దానిని రుజువుచేయు
టకుఁ బ్రయత్నింపఁబడలేదు చంటిబిడ్డలు చిన్నతనముననే సుఖ
గోఖాదుభవములు పొందునట్లు గాన్పింతురు, చంటిబిడ్డయొక్క అరపులు
నవ్వులును వికసించి ముకుళించు పద్మమయొక్క భౌతికక్రియలవంటివే
యనుటకు ఏలులేదు ౪ మానవుఁ డొక ఎప్పుడుకంటె జాల విశేషముగా
శధికుఁడని క్షీరముకొఱకుఁ బురిటిబిడ్డకోటిక నూదంటురాయికిని నినుప

(౧) పూర్వకృతవలానుబాధాన్ || (న్యాయ ౫॥ ౩, ౪, ౬౦)

(౨) నా॥ ౫॥ ౩, ౪, ౬౩

(౩) ౪, ౧, ౨ సంసారచక్ర మాతృకుఁ జెందునా మనస్సునకా యను ప్రశ్న
మదుఁడెను ఉద్వ్యోతకరుణిట్లు చెప్పెను. 'సంసార మనఁగా దేహసంయోగ వియో
గములై, దో రవి మనస్సు' కే చెందును ఎనన్నే ఒరింతు'ది సంసారమనఁగా నుభ
దుఃఖానుభవ మన్నచో, సప్న దాత్మకే చెందును (న్యాయ ౫॥ ౧, ౧ ౧౫)

() ౩, , ౧౯ ౨౧

ముక్కనుగుల యాకర్షణమువంటిది కాదు, ఏలయు గొప్ప గొప్ప శోధనా
శలాక గాదు ఏ వస్తువులు గుణసహకముగై వుట్టింగి బిడ్డలు తోరిక
లతో బుట్టవచ్చునను నాక్షిపణ ముచితమై, దీరాదు, ఏలను కోరికలు తేల
గుణములకావు, అవి పూర్వానుభవమునుండి యుండుచును —
“పూర్తిగా మఱపుగలిగి, అనుభవశూన్యమై” నను మీ లోకమునకు
వచ్చుటలేదు, కొన్ని పూర్వజన్మమునం దార్జించిన స్మృతులు, భావ
ములు గలిగి మనము పుట్టుచున్నాము ఇ కొన్నిచైతిగ శోధనలు
గూడఁ బూర్వజన్మ పునర్జన్మములను సమర్థించును నను యొక్క
లకుఁ బూర్వవరజన్మముల నంగీకరింతున్నచో, నుండుచేసిన నిర్వృతి
నాశనమువలనను, నకృతాభ్యాగమువలనను నుండునైతిక పుష్ట
కుంటువడును మన మిపుడుచేసిన నిర్వృత్యలాభమును నుండుట
యును, మనలో నేడుగల భేదావస్థలకుఁ గారకుగాఁ బూర్వజన్మము
నుండవలెను మనకర్మఫలాను భవము పూర్తియైనప్పటికి నయిత్య
పంసె రిబంధమును పునర్జన్మావసరిమను వీడి మెక్షమునుబొందును
మోక్షమునకు ముందుజన్మములోఁ బూర్వకర్మఫలిమంబయ్యఁ బూర్తిగా
సనుభూతమై, నశించును ఇ దుఃఖరావాత్యమె మెక్షము ౬ “భగవ
తూన్యము, నాశరహితము, నానందముమునగు నీ సువస్థకే బ్రహ్మ
వస్థయని పేరు ఇ మోక్షమనగాఁ గలుష రహితము అవ్యయా
నందము, నఖండకాంతిరూపమునై నది అది యాత్మనాశనము కాదు,

(౧) ౩, ౧, ౨౨, ౨౪

(౨) ౩, ౧, ౨ ౨౬

(౩) కామనందలాదు లాత్యవస్థ నుండును దుఃఖపుచేయకల యది పుర
మున్నదల చెప్పవల వాదింపవచ్చును కాని సూక్ష్మ పుష్ట ధాతవలన రిబంధము
దలన మాత్రమే బాధ నుండునది విశేషము నందును

(౪) న్యాయ ౩, ౨, ౬౪

(౫) న్యాయ ౪, ౧, ౬౪

(౬) ౧ ౧ ౬౪

(౭) తదభయమ్, అపరమ్, అమృత్యుంధమ్, బహుశేషమ్

ప్రాప్తిః (న్యాయ ౧ ౧ ౨)

ఆత్మబంధనిర్మూలనము అది దుఃఖము నశించుటయనియే కాని సుఖానుభవమని పేర్కొనబడలేదు, ఏలన సుఖ మెల్లప్పుడును దుఃఖసమ్మిశ్రితము అది దుఃఖమువలెనే యుత్పత్తిగలది ముక్తపురుషుఁ డవ్యయానందము ననుభవింపవలయు నన్నచో నాఁని కవ్యయమైన దేహము నుండవలయును, ఏలన దేహనిర్మాణము లేనిదే సుఖానుభవము సాధ్యము కాదు గ

ఆత్మయానందసారమని గ్రంథములు చెప్పినదాని కర్థము దుఃఖ లోపమనియే ముక్తి యను భావమున కెప్పుడును దుఃఖ విముక్తి యనియే యర్థము ౨ న్యాయదర్శనము ననుసరించి మోక్ష మనఁగా, విజ్ఞాన క్రియారాహిత్యము, దేహమనోబుద్ధి, దియాదులనుండి విడివడుట ముక్తపురుషులు పొందు నీ యవస్థను గాఢసూషుప్త్యవస్థతోఁ బోల్పవచ్చును ౩ జ్ఞానానందరహితమైన యీ శుద్ధచైతన్యవస్థ అప్రమేయ మహాత్మ్యముగలదని చెప్పఁబడెను ఏలన, నీ స్థితిలో నాత్మ విభుత్వలక్షణములను గలిగి యుండును, కామసంకల్పాది విశేషగుణములుండవు మోక్షస్థితిలో నానందము నాత్మ యనుభవించునను సిద్ధాంతమును వాత్స్యాయనుఁడు విమర్శించి, దానికి సాక్ష్యము కాని హేతు బలము కాని లేదనెను అనందప్రసర్గనమున కొక కారణ మున్నచో నది నిత్యమో యనిత్యమో కావలెను నిత్యమైనచో బద్ధజీవికి ముక్తజీవికిని భేదముండదు, అనిత్యమైనచో నది యేమగును? ఆత్మ మనస్సంయోగముకాదు, ఏలన దానివలన నేమియు అభింపదు పుణ్యాది సాహాయ్య మవసర మగును, కాని యనిత్యపుణ్యఫలము నిత్యము కాఁజాలదు పుణ్యక్షయముతో సుఖాంతము నగును ౪ మోక్షావస్థ జ్ఞానక్రియాకౌన్యమును, ఏలన న్యాయము ననుసరించి, జ్ఞానక్రియలు

(౧) న్యాయా ౧౧, ౨౨ మతీయుఁ జూడు న్యాయా ౪, ౧౪౮ సుఖమొక గుణము; ఆత్మ కది యొక యవయవము కాదు, వాచస్పతి (న్యాయా ౪, ౨౧౨)

(౨) సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౧ అ

(౩) సుషుప్త్య స్వప్నాదదర్శనే జ్ఞేయావవత్ అవవర్గః (౪ ౬౩)

(౪) న్యాయా ౧౧, ౨౨ మతీయుఁజూడు న్యాయకందశి పుట ౨౮౬ ౮౭

గూడ ననిర్వములును, ప్రవృత్తి హేతువులు నగుటచే ఒంధకారణము లగును, మోక్షము శుద్ధజ్ఞానరూపము సాంఖ్యభావమును బండింపఁ బడెను. ఏలన నీ శుద్ధజ్ఞానావస్థకొక కారణమండవలెను, కారణమైన ననిత్యమే పురుషుడు మోక్షావస్థలో ప్రకృతి నుండి వేరై, తన స్వభావమునుబొంది యానందించునని చెప్పిన సాంఖ్య భావము యుక్తము గాని విచారింపఁ బడినది, ఏలన జడప్రకృతికి విజ్ఞానగుణము చెప్పుట దోషమని యాతఁడు పలికెను ౧

నై యాయుకుల మోక్షశబ్ద మర్థహీనమని విచారకునికి దోచును న్యాయతత్త్వమునకును భౌతిక వాదమునకును విశేషభేదము లేదు. ఒక వ్యక్తి అర్హుకాని, దేహముకాని కాదు, రెంటినమ్మేళనమును, అత్తుకు దేహమునుండి వియోగము సంభవించుటచే, “నాశ్చర్యజనకమైన దేదియు సంభవించదు” “భూమి సముద్రముతోఁగలిసినను, సముద్ర మాకాశమునఁ జొచ్చినను” నంతే అశ్చర్యమైన విజ్ఞానమును మరణ శాంతితోఁ బోల్పవచ్చును స్వప్నంహితమగు నిద్రావస్థ యూర్ధ్వవంటిది ఒక శిల, గాఢనిద్రలోనుండి, నిద్రాభంగములగు స్వప్నములు లేకుండ నప్రమేయానంద మనుభవించుచున్నదని మనము చెప్పకొనవచ్చును నిష్కామ నిరిచ్ఛారస్థితి, మానవుఁడు వాంఛించు వాంఛలకుఁ బ్రతి బింబమువంటిదే, వేదనలు, కామములును, భావములును లేకుండఁ జోయి, దేశకాలబంధములనుండి విడివడుట వేరు, దైవజ్ఞానముతో సూక్ష్మజన్మమందుఁ జేరు, హృదయావేశముగలవా రట్టి యువస్థ న కించుబొమ్మతోఁ బోల్పవచ్చును అది యితరదేవతా విగ్రహములున్న నిలయములో నుంచనగును ఏ శాఖకుఁ జెందినను వేదాంతి మోక్ష మనఁగా నీ నశ్వరిము నెల్పరునగు వ్యక్తిత్వము పోయి, అనంత వ్యక్తి త్వములో లీనమైపోవుటయేమని వాదించును అనంతర నై యాయు కులు మోక్షమనఁగా నఖండానందిమని ౨ యర్థముచెప్ప యిత్నించిరి గాని, అత్తుకు విజ్ఞానముతోఁగల బంబంధమునుగూర్చిల భావమును వారు మార్పుకొనినఁగాని యట్టి యర్థము పొనఁగదు

(౧) స్కా. ౫. ౨. - ౨౧-౨౬

(౨) న్యాయతత్త్వము. పుట ౨౧-౨౨

౨౩ - ఆత్మనుగూర్చియు, నాత్మకు విజ్ఞానముతో సంబంధమును
గూర్చియు న్యాయసిద్ధాంతమును గూర్చి కొన్ని
విమర్శాత్మక పరిశీలనములు

తన సిద్ధాంతముతో విజ్ఞానమునకుఁ గల స్థానమును నై యాయ
యి కుఁడు సరిగా విశదీకరించలేదు. ఆత్మ విజ్ఞానశూన్యమైనదనియు,
జీవికి జడవదార్థ సంపర్కముగఁ విజ్ఞాన నుదయించుననియు నాతఁడు
వాదించినాఁడు. మన విజ్ఞానై క్యమునకు మూలాధారముగ నొక యాత్మ
ద్రవ్యాస్తైత్వమును విశ్వసించును. మన విజ్ఞానము రెండుక్షణములలో
భిన్నమైనది కొన్ని క్షణములలో నది పూర్తిగా నదృశ్యమగును. కాని
మానము చిన్నతనములోను నిప్పుడు నొకే వ్యక్తులమనియు, పూర్వ
వస్తుజ్ఞాన స్మరణము మన కుండుటచేతను, విజ్ఞానమునకేకత్వము గలదని
గోచరించును. ఈ విజ్ఞానై కత్వమున కర్థము చెప్పట కొక యాత్మద్రవ్య
మున్నదనియు, నది నిత్య మేకమనియు, నై యాయుకు లూహించిరి
కాని విజ్ఞానదశ లోకదానిపై నొకటి ప్రభావము గలిగియుండును. కాని
యాత్మ విజ్ఞానహీనమయ్యుఁ బూర్వవిజ్ఞానస్ఫుటి నెట్లు గలిగియుండఁ
గలదు? కాని నిద్రాద్యవస్థలయందు మన విజ్ఞానమయజీవితమున కభావ
దశ లున్నచో, నాశ్శ హీనమైన దైనచో, పూర్వ జ్ఞానస్మరణ కవకాశ
మెట్లుండఁగలదు? నై యాయుకుఁడు తలచిన యాత్మ మానసికరకా
వరంపరల దర్శించుచుండు నిత్య విజ్ఞానస్వరూపమే యాత్మ కాకున్నచో
నది పూర్వవస్తువులను గుర్తించుటకాని, స్మరించుటకాని సాధ్యవదదు
శంకరుఁడిట్లు చెప్పెను, “కొన్నియవస్థలలో విజ్ఞానము చెడునని సమ
ర్థించునాతఁడైనను, జెడిన విజ్ఞానమును దర్శించు విజ్ఞానమౌ పలనఁ
గాక యట్లు మాట్లాడఁజాలఁడు” ౧. ఆత్మ యనగా నవిచ్ఛిన్నమగు
విజ్ఞానమై, యెన్నఁడును లోపింపనిది కావలెను. తనచే న్యయముగాఁ
జూడఁబడినట్టికాని, బాహ్యమునుండి చూడఁబడినట్టిగాని భిన్న విజ్ఞాన
పరంపరల సముచ్చయమే విజ్ఞానమయినచో నది మూలసత్యముకాని,
స్వయంప్రకాశము, నిత్యమునైన ద్రవ్యకాని కాఁజాలదని చెప్పినప్పుడు

నై యాయితని వాదము యుక్తమైనదే ఈ రెండవ సూత్రము విజ్ఞానా
తీతము కానక్కరలేదు, విజ్ఞానశూన్యమగు వాత్స, విజ్ఞానదశలు విడిచి
పోయిన వాసనలను గుర్తించు శక్తిగలిగి యుండుటవలన, విజ్ఞాన
పూర్వకముగా జరిగిన విషయముల సంస్కారములను స్వీకరించు
మేదస్సువంటిదే యగును విజ్ఞానము నెఱుంగు, విజ్ఞానమయ శక్తి
స్వరూపముగా నాత్మ నూహింపకున్న నది లేదనుటయే మంచిది శరీర
ములోఁగల మేదస్సంబంధములగు పొరలవలననే స్మృతి, ప్రత్యభిజ్ఞయు
గలుగు చున్నవని చెప్పకొనిన సరిపోవును కాని నై యాయితకుఁ దిట్టి
వరిష్కారముతోఁ దృప్తిపొందఁడు అందుచే నాతఁడు విజ్ఞానవతియైన
యొక ద్రవ్యను లేక యాత్మ నంగీకరింపక తప్పదు అత్మ చేతన పదార్థ
మను భావములోని యర్థ మిమిడియున్నది అత్మ అతీంద్రియశక్తియు
నిత్యవిజ్ఞానమయమును, కాని యా విజ్ఞానము వ్యావహారిక జ్ఞానము
కాదు క్షణికములైన జ్ఞానక్రియల స్వరూపము నిష్కమగు నాత్మ యని
చెప్పుటకు నై యాయితకుఁ దిష్టపడఁడు అందుచే నవిన శియగు నాత్మ
స్వరూపము ననిత్యములగు మానసికావస్థావరంబరంగా నూహింపరాదు,
అత్మకు వీనితో నెల్లప్పుడుండనవసరము లేదు కాని అత్మయుండుట
వలని ప్రయోజన మిది విజ్ఞానాధిపతి యని యంగీకరించినఁగాని లభిం
పదు ఈ విషయములో సాంఖ్యులభావము నై యాయితకు భావము
కంటె నొక యుడుగు ముందునకు చేసినది

అత్మకు విజ్ఞానము గుణ మని చెప్పకున్నచో విజ్ఞానమర్థ రహిత
మగును విజ్ఞానశూన్యములకును రెండుద్రవ్యములైన యాత్మకును భౌతిక
పదార్థములకును సంపర్కమే వలన విజ్ఞాన ముదయింపఁజాలదు అత్మ
స్వయముగా విజ్ఞానమయముగాక, బాహ్యప్రపంచ వ్యాపారముచే
నందు విజ్ఞాన ముదయించునని చెప్పుటచే నీ వాదము నాస్తికవాదముతో
సమానమైన దగును, విజ్ఞానము మేదస్సంజాతము కాఁజాలదని వచించి
నను ప్రయోజనము లేదు జడపదార్థమునకును విజ్ఞానమునకుఁ జాల
దూరమున్నది, విజ్ఞానమునకుఁ దుల్యపదార్థము జడఁగత్తులో నింకొకటి
లేదు చేతనాచేతన పదార్థము అన్యోన్యసంపర్కము లెట్లు కలిగి
యుండునో యూహించుటసాధ్యము మన మొక యచేతన విషయము

నుండి, మానసిక విషయమునకుఁ బోవుటలో నొక ప్రపంచమునుండి దాని కెట్టి పోలికయు లేని యింకొక ప్రపంచమునకుఁ బోవుచున్నాము అత్మ అనంతము నిరవయవము, మనస్సుజుమాత్రము నిరవయవము, రెంటికి సంపర్కమెట్లు చెప్పుట? ౧ అనంతవ్యాపియైన యాత్మ యందు విజ్ఞాన ముదయించుచో, నట్టి యాత్మయంతయును దీనికి మూలాధారమా? లేక అందొకభాగమా? మొదటిది సహేతుకము గాదేలన, సెప్పుడు విజ్ఞానమునకు సర్వవిషయము లొకే క్షణములో దృశ్యములు కావలెను రెండవదియు నిరర్థకవాదమేలన నాత్మ నిరవయవము, పుణ్యపాపములే దీనిని నిర్ణయించునని చెప్పుటకు వీలులేదేలన, సాగరాకాశ నదీ పర్వతాదులను గ్రహించుకత్తికిఁ బుణ్యపాపములకును సంబంధము లేదు శంకరుఁడు వివిధాక్షేపణములఁ దెల్పియున్నాఁడు ప్రత్యాత్మయు సర్వవ్యాపి గావున నొక యాత్మకు సంబంధించిన మనస్సు సర్వాత్మ సంబంధియై, సర్వాత్మలకు నొకే యనుభవ ముండవలెను సర్వ వ్యాప్తములగు ననేకత్మ లొకే దేశము నాక్రమించు ననియు సంగీ కరించవలెను ౨ మనస్సుపై నాత్మయొక్క కార్యము వలన విజ్ఞాన ముదయించు చున్నదన్నచో, నప్పుడాత్మ, విజ్ఞానలక్షణములలోఁ బాల్గొను నని చెప్పవలసి యుండును, ఏలన రెండు జడపదార్థములు సంపర్కము పొందినపు డందువలన జనించునదికూడ నొక జడపదార్థమే కావలయును నాస్తిక భాషారోపణమునుండి మనము బయట పడవలెనన్నచో, నణుపులయొక్కగాని, ఎలెక్ట్రానులయొక్కగాని, యంధనృత్యమువలన నుద్దేశరహితముగా విజ్ఞానము జనించునను ఖౌతికవాదమును వినర్జించి, విజ్ఞానము వీనికి పేరైన స్వతంత్రశక్తియని మన మంగీకరించవలెను అత్మయనఁగా నొక యథౌతికశక్తి యనియు నది నిత్యప్రవృత్తి గలదనియు నట్టి ప్రవృత్తి మనము చూడఁజాలకుంటిమనియు గ్రహించ వలెను మఱిపునకును, సస్పృతమునకును గారణములుండవలెను గాని స్పృతికిని, జ్ఞానమునకు సవనరములేదు

(౧) శంకరభాష్యము - ౨, ౩ ప్రశ్నయకాలమునందాత్మల కణునసంబంధముండదని చెప్పబడెను అప్పుడు వానికిఁ బూర్వస్పృతి యెట్లుండును? సంస్కారములు మనస్సులో నుండునా? ప్రళయములో నాత్మతో మనస్సుండునా?

(౨) శంకరభాష్యము - ౨, ౩ ౫౦౫౩

గున మూర్తికుమ దేహమునకును భిన్నత్వము సంఘీకరించు నెడల, వాని ఎరస్వర సంకర్మమునకు సమస్తము హేతువును జెప్పవలసి యుండును న్యాయదర్శనము ననుసరించి జ్ఞానక్రియ లాత్మ మనస్సం యోగము వలన జనించును గునస్సున కొక వైపున నాత్మతోడను, నేరొకప్రక్క నిలచి యుండును సంయోగమున్నది ఇట్టి సంయోగ మున కాధారము చూపజాలక, నైయాయకుఁ డది దైవప్రభావమని నిశ్చయించినాఁడు

శరీరము నాత్మయు భిన్నములేకక, అన్యోన్యసహకారము గల యాధారరూపములని నైయాయకు నభిప్రాయము విడిపోగల శక్తి గలిగి యున్న దేహమున నవసించుచున్నదిగాని, దేహము జడపదార్థ కల్పితగునియు సిద్ధాంతికరింపఁబడెను మానవనిర్మాణమున నాత్మయు దేహమును సహసంబంధి నాక్రమింపఁజాలవు అని ఎరస్వరము వేరై నవియుగపు దేహము యంత్రమునకు బాహ్యమునుండి యాత్మ యనునదొకటి చేర్చఁబడిలేదు మానవ వ్యక్తియందు దాద్యాత్మిక భౌతిక ద్రవ్యముల కవివాభావసంబంధమును నైయాయకుఁ డుపపాదించి నాఁడు గ న్యాయునై శేషసిద్ధాంతముల ననుసరించి, ఉత్తమ లక్ష్య సాధనమునకుఁ జడపదార్థ ముపకరణముగా గునయోగింపఁ బడునని చెప్పఁబడెను చైతన్యమందు జడపదార్థమందుండి నత్యధికమైన విలువయు విజ్ఞానమును గలవు, అందుచే నత్యధిక యాధ్యాత్మ్యమును గలదు

సర్వానుభవములకు విజ్ఞానమే యాధారమని నైయాయకుఁ డెఱుఁ గును విజ్ఞానము భూమి, సూర్యుఁడువంటి సత్త్వాంశములలో నొకటి గాదు సర్వసత్త్వాంశములకు మూలము నాధారము నై నది బాహ్య వస్తు ప్రవృత్తిచే నాత్మయందు జనించు గుణముకాక, యద్వియనునది సర్వానుభవాధార భూతమైనది అన్నింధియు యద్వి సర్వవిశ్వవహారహేతు వని వర్ణించినాఁడు ౨ ఆత్మకుఁజెందిన సర్వవస్తుప్రకాశకలక్షణమని శివా

(౧) వ్యా॥ భా॥ ౨ ౬౦

(౨) ఉర్యసంక్రమణు॥ పుట ౩౬ లన న్యాయోద్ధినిలో వ్యవహార మనగా శక్తిప్రయోగమని చెప్పెను కాని యా నిర్వచన మతి సబకుదితము

దిత్తుఁడు నిర్వచించెను ౧ తద్వ్యాఖ్యాత మగు జనవర్తముఁడు మఱియు ఏవరించును నది “అజ్ఞానాంధకారమును దొలఁగించు సర్వ వస్తుప్రాశకము గావును గాంతి స్వరూప” మని ప్రకటించెను ౨ సర్వానుభవపూర్వమైన దనుభవఫలము కాజాలదు కొన్ని విశేషములు విశ్వాసములు బాహ్యపరిస్థితులవలన జనింపనగునుగాని, విజ్ఞానాధారము లేనిదే, స్వతంత్రముగా బాహ్యపరిస్థితులు వానికిఁ గారణములు కాజాలవు న్నామనిర్వచనము ననుసరించి, బుద్ధి ద్రవ్యకు సంబంధించి నది ౩ అది యొక తాత్కాలిక దృశ్యము కాదు, దృశ్యమున కెన్నఁడుఁ జెందని ద్రవ్యయొక్క సహజలక్షణము, అదియే విశ్వవ్యాప్తిగల విజ్ఞానము, అది లేనిదే, లోకములోని వస్తువులుగాని, వ్యక్తులుగాని కెలియవు

విజ్ఞానము సర్వనుభవ మూలాధారమై, యాత్మలు, దానిచేఁ దెలియఁబడు వస్తువులు, కూటస్థనజ్యమగు నా విజ్ఞాన భాగములైనచో నది పరిమితిగలది కాజాలదు ఎల్లప్పుడును మార్పునొందుచున్న జీవీయు, నా జీవి యనుభవములోని వస్తువులును ననంతమైన విజ్ఞానములో నంశమాత్రములు గావలెను జీవితములోని వివిధానుభవముల కేకత్వమును ఘటించున దాన్నిని నై యాయుకుఁడు చెప్పినాఁడు అట్టి యాత్మయే సర్వానుభవముల కాధారభూతమైన విజ్ఞానస్వరూపము, దాని నొక ద్రవ్యమని మన మనరాదు, ఏలన వ్యవహారప్రపంచముగకు మాత్రమే పరిపూర్ణ భావములను దానికిఁ గల్పించుట యగును, వ్యవహార ప్రపంచానుభవము అన్నిటికి మూలాధార మదియే కదా! ప్రకృత్యతీతమగు విజ్ఞానమును బ్రకృత్యనుభవములోఁ గలిపినచో సదియొక సాధారణబుద్ధి కైగల వ్యక్తియై, వస్తువులకు వేరైనదగును

(౧) అథ శ్రయః ప్రకాశః సోఽస్మి అన్నంభట్టు ఆశ్చర్యవచనము జ్ఞానాది కణిః(తర్కసంక్రమము పు ౧౭)

(౨) అజ్ఞానాంధకార తిరిస్కారకారకా నకంబదార్థసార్వప్రాకారః ప్రదీప ఇవ దేదీప్యమానో యః ప్రకాశకః సా బుద్ధిః

(౩) న్యా వా ౩ ౨ ౧౯

మన మివట నొక భేదమును గ్రహించవలెను ఎప్పుడు అంటే కీకమై శుద్ధమైన విజ్ఞానము వేరు, అరంభాంశములుగల వీటలు వేరు నై యాయుకుడు ప్రకటించిన యాత్మ, పెంపును, చరిత్రమును మార్పును గలది అదిగల దాని కంతమునుగలదనియు, సముచ్చయాత్మక అచ్చమునకు శిథిలత, నాశనము నుండుననియు, నేకము సమిధ క్తియు నగు అచ్చమునకు విచ్ఛిత్తి లేదనియు, జెప్ప హేతువులవలన శుద్ధార్థ నిగృహణక్షణయు క్తి మైనదియు, జీవాత్మలకుఁ బరివర్తనమున్నదియు విజయమొందుచున్నది జీవాత్మలకుఁ గాండలు, అక్షయములున్నను, వానిననుసరించి, ప్రకృత్యవస్థలయొడ వానిప్రవృత్తులు మారుచుండును పరిచ్ఛిన్నతీవి కొన్నియవస్థలలోఁ గొన్నియుఁద్రెకములను గలిగి, బాహ్య వృత్తి కారణములవలన నేజీప్రవృత్తి కాటంకములు గలిగియుండును పరిశుద్ధాత్మకుఁ గల నిత్యత, పరిణామావస్థలలోనున్న జీవాత్మకుఁగలదుకొనుట యొప్పుదు వ్యావహారికముగాఁబాచిన స్థిరములుగాఁ గల్గుటచున్న జీవాత్మల కట్టి స్థిరత, బాహ్యకారణములదే ఎచ్చిందే పరిమితాలయములు గల జీవాత్మలసంఖ్య యనంతము, జీవాత్మలయొక్క ప్రత్యేకత, దాత్కా లిక తాటస్థ్యమనియు, మర్త్యత్వశాపము తొలగింంతనే, యీ లోకమును బోవుననియు నై యాయుకుడు చెప్పినప్పుడొరిని స్పష్ట సక్రమము గానే ప్రకాశించినదని చెప్పవచ్చును బద్ధిముక్తాంశలలో నెందున్నను, నాత్మయొక్క మూలము, సహజమునైన అక్షయ నిత్యము సదాధిరమునై యుండవలెను ఆత్మ స్వరూపము మన జ్ఞానమున రలీలమైన దగుటచే, బుద్ధి చిత్త సంకల్పాదుల విడిచిచూడఁగా మానవస్వత్వముందు మిగులునది శూన్యము మాత్రమే యిని తోచును అనిత్యవిషయ గుణములకు నిత్యము యథార్థమునైనదే యాధాంశుని ప్రయాయుకుఁడూహించినది యుక్తమే జీవాత్మకు పస్తుసంబంధమే శుద్ధార్థ అచ్చభావమును మఱుగుపరచుచున్నది మనజీవాత్మ, ఒడవదాన్య సాహసంబులుచేఁ బ్రకాశించుటలేదు చైతన్యము నిత్యమైన సుఖలో ప్రయాయుకుఁడు సత్యమునే వలీకినాడు, కాని, అది జీవాత్మ యని పొందడినాడు జీవాత్మకుఁ బూర్వజన్మజ్ఞానము లేదు, అవిచ్ఛిన్నవిజ్ఞానమును లేదు మనలో సంతర్కర్తయైయున్న యాత్మ నిర్వగులమైనదే, కాని స్తుగుణములనుగూర్చి భావములను గ్రహించుచున్న జీవాత్మశక్తి, పస్తువులపై

నాధారపడుచు మార్పునొందుచు, జడపదార్థస్వభావమును గొంత గలిగి యున్నది స్వచ్ఛాత్మస్వరూప మవిచ్ఛిన్న ప్రవృత్తి కలది, దానికి జరామృత్యువులు లేవు కాని మనస్సు, దాని నిలయుమైన దేహము, తత్సహచరములైన యింద్రియములవలెను, భిన్నలక్షణయు క్తమైనది. జీవాత్మల యనుభవము భిన్నమైన దగుటకుఁ గారణము భిన్నమనస్సులతో వానికిఁగల సంబంధమే మనస్సంబంధమునుండి జీవాత్మ విడివడినచో నప్పుడు సర్వవస్తువు లేక కాలముననే విజ్ఞానమునఁ బ్రకాశించును అప్పుడు సర్వజీవాత్మల యనుభవము నొకే యాత్మరూపములని బోధ పడును అప్పుడు జీవాత్మ, తాను జీవించుచున్న దేశకాలపరిస్థితుల ననుసరించి, యొక విలక్షణమైన దృష్టిని వికసింపఁజేసికొని, సర్వాత్మ భావమును బొంది సర్వానుభవ మేక కాలమునఁ గాంచఁగల్గును జ్ఞానమే యాత్మ, వస్తువులన్నియు బరిణామశమున నొకే యాత్మయొక్క విశిష్ట రూపము లను వేదాంతవాదమును విశ్వనాథుఁడు సమర్థించినాఁడు ౧

జ్ఞానస్వరూపమువలన, జీవాత్మయొక్క వృధక్త్యము నిత్యలక్షణము గాదని విశద మగును ప్రత్యాత్మయు నొక విశిష్టమనస్సంబంధము గలిగి, చూచుచున్న యనుభవప్రపంచములు సమానములని మనము నిశ్చయింపఁజాలము ప్రత్యాత్మకొక్క ప్రత్యేకప్రపంచ మున్నచో, నెన్నియాత్మలున్నవో యన్ని ప్రపంచము లున్నవను తత్త్వము సిద్ధించును ప్రపంచము భావకల్పితమను సిద్ధాంతమునకు వైముఖ్యమును న్యాయము ప్రదర్శించి మన మందర మెఱిగిన యొక ప్రపంచమున్నదని వలికినది అనఁగా, మనము దేశకాలావధులను దాటి, తాత్కాలిక వృథక్త్యముల నధిగమించి, యనంతము నవిచ్ఛిన్నమునగు రంగమునఁ బ్రవేశించు చున్నామని యర్థము సకలజ్ఞానము నందు నవిలంఘ్య

(౧) నన్నస్తు విజ్ఞానమే ఏకత్వ ఆత్మా తస్య స్వరూపప్రకాశరూపత్వాచ్చేకనత్వమ్ జ్ఞానమబాధకం తు తస్మాదేవాకారవశేషః, తస్మాన్ విభావత్వాదేవ క్షణికత్వం పూర్వపూర్వ విజ్ఞానస్య ఉత్తరవిజ్ఞానే హేతుత్వాత్ (సిద్ధాంతముకావళి ౪౯) అత్యంత జ్ఞానము అది జ్ఞాన స్వరూపమని దాని స్వయంప్రకాశకత్వము వలనఁ దెలియును ఈ యా వస్తువుల జ్ఞానమును ముఖాది జ్ఞానము నాత్మయొక్క విశేషరూపములు అవి దృశ్యములు కావున నవిత్యములు, పూర్వమాననక దశ ఉత్తరదశలకుఁ గారణము లగుచున్నవి

మగు నొక లక్షణమున్నది తెలియుట యను లక్షణముగల యాత్మ పరిచ్ఛిన్నము కాజాలదు జీవాత్మకును జగత్తునకును సంబంధ మచంచల మైనది గాదు పరిచ్ఛిన్న విజ్ఞానము సమగ్రము కాదు, అందుచే నది యాత్మసంతృప్తి లేనిది పరిచ్ఛిన్న విజ్ఞానము నిత్యమును స్వయం సంస్కారము నొందుచుండు లక్షణమును గలిగియున్నది మానవ విజ్ఞానము విచక్షణాత్మకము, దానికి పేరై యున్న జ్ఞాపల జగద్విషయములను దాను గాదని త్రోసివేయుచుండును విజ్ఞానమునకు బాహ్య మైనదెల్ల నిజముగా నట్టిది గాదు యున మున్నస్థితిలో దృష్టినిగాంచ లేకుండుటే, మన ముండవలసిన స్థితికి సూచకము బాహ్యప్రపంచము నధిగమించి పోవుటకుఁ జేయు యత్నమంతయు దాని మూలాధార సత్యమును గనుఁగొనుటకే, అది పరమ విజ్ఞానము, దానిలో జరగి వెవ్వయునుండవు శుద్ధాత్మకును జీవాత్మకును నై యాయుకుండు భేదము నంగీకరించును, భావవిశ్వాసములచే జీవాత్మ శుద్ధాత్మయొక్క సగుణరూపమే విక్షణమందైనను, మనము జీవాత్మ లక్షణములను దెలియవలెనన్నచో, దాని గతచరిత్రము, దాని దేశకాలపరిస్థితులు, దాని యవిచ్ఛిన్నుట, మున్నగు వాని వలననే తెలియఁగలము ఈ ప్రత్యేక లక్షణము లన్నియు శుద్ధాత్మకు పేరై నవనియుఁగాని దానిపై ననే యాధారపడి యున్నవనియు నై యాయుకుం డంగీకరించును జీవాత్మ నానాత్వము శాశ్వత గుణాదుల సంపర్కము వలనఁ గలిగినదనియు, నాత్మయొక్క యథార్థస్వరూపమును దెలిసికొన్నచో నానాత్వము పోవుననియు విశదమగును వ్యావహారికానుభవము ననుసరించి చూచినచో ననేకాత్మ భావము గోచరించును కాని పారమార్థిక దృష్టితోఁ జూచినచో నానాత్వమున కతీతమైన యేకత్వము గోచరించును పరమాత్మ యేకముకాజాల దేలన భిన్నములగు నాత్మల యనుభవమునకు భేదము లేకుండఁబోవునను న్యాయసిద్ధాంతము సమంజసము కాదు, ఏలన జీవాత్మల నానాత్వమును మేము కాదనలేదు అనేక మానసము లనేకాత్మల కవకాశమిచ్చును, అనేకాత్మలు తమ ప్రవృత్తుల వలన లోకమును గల్పించును జీవాత్మలకుఁ బ్రపంచముయొక్క వివిధ రూపముల జ్ఞాన ముండఁజాలదు కాని సర్వప్రపంచ సర్వతోముఖానుభవమును గలిగియుండు నొక్క యాత్మయైన నుండవలెనని శ్రీధరుండు రచించినాడు. అట్టి

యాత్మకు సర్వవిషయములతో సామాన్య సంబంధముండదు సర్వవస్తువులతో నవినాభావ సంబంధమును సర్వవస్త్రాధిపత్యమును దానికుండును ౧ సారాంశ మేమనగా నిన్ని యాత్మలు లేవు; అత్మ యొకటి నానాత్వ మంతయు వ్యవహార సంబంధములచే జూపట్టునదే

సర్వవ్యాపియైన విజ్ఞానస్వరూప యాథార్థ్యమును లేక నేత్రైకాత్మ స్వరూపాస్తిత్యమును సమర్థించుటచే జగత్తు భావకల్పితమను సిద్ధాంతము నామోదించుట కాఁజాలదు ద్రష్టదృశ్యములతోఁ గూడిన జగత్తున కాధార మేకై కస్వరూపమైన పరమాత్మయని చెప్పుటచే, జీవకోటి జన్మించుట కనేక యుగముల పూర్వమే తమ వ్యాపారముల నెరపుచుండిన సూర్యచంద్ర భూమ్మాదిమండలము అసత్యములని చెప్పుట కాఁజాలదు

విజ్ఞానము లేవల మాత్మగుణ మని చెప్పినంతకాలము న్యాయము మన యనుభవముల కిర్థమును నిర్ణయింపఁజాలదు, అత్మ యనగా సర్వాంతర్యామియైన విజ్ఞానస్వరూపమని నిశ్చయించినచోగాని మన యనుభవ మర్థవంతము కాఁజాలదు కాహ్యజగత్పరిస్థితులవలనఁ గొన్నిభావములు విశ్వాసములును జనించి, మానవస్వభావ స్వరూపముల నిర్ణయించుచున్న వను న్యాయవాదము యుక్తమైనదే కాని యీ మానవస్వభావము సర్వవిజ్ఞాన యాజమాన్యము కలది కాదు అది దృశ్య పరంపరాగతమగు విజ్ఞానాంశస్వరూపము మాత్రమే జీవనానాత్వము నకుఁ గారణము భౌతిక జగత్సంబంధమే జీవాత్మలు జడవదార్థమునఁ దగుల్కొనియున్నను నాంతరంగికముగా శుద్ధాత్మ భావముఁ బొంద యత్నించుచున్నవి పరిపూర్ణసిద్ధిఁ గాంచిన జీవు లాత్మతేజోగ్నిలోఁ గ్రాగి, దేహబంధము లను ధూమములు విడిచినవెనుక స్వచ్ఛప్రకాశమును గాంచుచున్నవి దీని ననుసరించి, సిద్ధాత్ములనఁగా శూన్య స్వరూపులనియు నర్థముకాదు ముక్తావస్థలోనున్న జీవులవిషయములో నేకత్వ నానాత్వ భేదమేలేదు మనము న్యాయదర్శనము యొక్క ప్రధానోపదేశములను, వైరుధ్యములఁబాపి, సమన్వయ మొనర్చినచో, నిట్టి

నిర్ణయమునకు వచ్చుట కవకాశమున్నది న్యాయము లీ వివరణమున్నది యెఱుంగఁజాలరైరి

అ - ధర్మశాస్త్రము

సంకల్పమునకును యద్ధికిని విస్తృతమైన భేదమున్నది న్యాయ శాస్త్రకారులు విశదీకరించినట్లుండలేదు యద్ధి వస్తుజ్ఞానము నిచ్చినవెనుక దానినిగూర్చి వనిచేయుటకు బయల్పడు పిచ్చిప్రక్తి సంకల్పమునాట్లే తన కెదుటనున్న వస్తువులను గ్రహించి, వానినిగూర్చి యాలోచించు కేవల నిష్క్రియాపరాపమును యద్ధియనుకొనుట యుద్ధిము కాదు జ్ఞాన మంతయు నుద్దేశపూర్వకమైనది, అందువలననే వస్తువులను మనము తెలిసికొనుచునే, వాని యుద్దిష్టానిష్టము లున్నట్లుంచి, వానిని సాధించు టకుఁగాని తిరస్కరించుటకుఁగాని కోరిక లేర్పడు ఒక వస్తువునుగూర్చి మన మాలోచించినపుడు, దానివిలువ ఎక్కడ కలుగును, దానినిగల ప్రయోజనమును నిర్ణయింపఁజూతుము ధర్మశాస్త్రము వీరిము యొక్క వ్యావహారిక ప్రవృత్తికలఁగా, నుద్దేశపూర్వక ప్రవృత్తికి సంబంధించినది

కొన్ని న్యాయగ్రంథములలో సంకల్పప్రవృత్తి వ్యభావమును గూర్చి వివరణముచేయఁబడెను విశ్వనాథుఁ డిచ్చ రనేక కారణములను జెప్పెను అసాధ్యవిషయములను మనము గోరము, చంద్రునికొఱ కేడ్చువారు బిడ్డలే సాధారణముగా మనకుఁ బొంద సాధ్యములగు వస్తువులనే కోరుదుము ౧ మఱియు సంకల్పములోనున్నవి కోరఁదగినవై, కర్త కుపయోగకరములై యుండును ౩ మన మార్కహర్మచేయ సంకల్పించినప్పుడై నను నొక ముల్గును మన మాంసములోఁ బొప్పించుచు నప్పుడై నను, కొంతప్రయోజనసిద్ధిని మన ము సింఱుము

(౧) సిద్ధాంతముక్తావళి (పు ౧౫౬ ౧౨౦)

(౨) కృతీసార్యతాజ్ఞానము

(౩) ఇష్టసాధనతాజ్ఞానము

కర్తకు సంబంధము లేనిదానికి దేనికిని విలువలేదు కర్త, ఆత్మ హత్యాదికార్యములు ౬నకు శ్రేయఃప్రదములని తన మన స్పహజానస్థలో నున్నప్పుడు నిశ్చయించును ౧ అనంతర మెట్టి యభిప్రాయమున కవకాశమున్నను, సంకల్పకాలములోఁ గోరినవస్తువు ప్రయోజనకారి యనియే తలఁపఁబడును ఒక కార్యక్రమమును మనము నిశ్చయించు కొనునప్పుడు, దాని భిన్నఫలితముల కవకాశములనుగూర్చి యాలోచించి, యొక నిశ్చయమునకువచ్చి, దానివలన నధికదోష ముండదని భావించుము ౨ ఒక విషయమువలన నధికప్రమాద ముండునని తోచిన యెడల దానికొక కెట్టి ప్రయత్నమును జేయము ఇట్టి నిశ్చయము నందు భిన్నఫలితముల పరిశీలనము గలదు

సహజసిద్ధములై, అప్రయత్నముగాఁ జేయఁబడు కర్మలకు స్వేచ్ఛా ధీనత్వము లేనికారణముచే ధర్మమీమాంస కిది యుక్తములు గావు ౩ బాహ్యమునుండి ప్రవాహవేగమునఁ బ్రేరేపింపఁబడు రాగద్వేషముల కాత్మ బద్ధము కాదు ఆత్మ స్వయముగా విజ్ఞానహీనమైనదై నచో, రాగద్వేషాదు లను పాశములు దానిని బంధించి యీడ్చునని యనుకొనవచ్చును ఆత్మకుఁ గ్రియాశక్తి పరిశీలనశక్తి నిర్ణయశక్తియుఁగలవని వై యాయి కుండు తలఁచెను దీని యర్థ మేమనఁగా నాత్మ యమోమస్యాతంత్ర్యము గలది ౪ పురుషకారమున కేమియు స్థానము లేదనియు, సర్వభావ ములకును దైవమే కారణ మను భావమును వాత్స్యాయనుఁడు ఖండించెను మానవసంకల్పము క్రియాసమర్థమే, దైవసంకల్పానువర్తియై పనిచేయును సంకల్పము కారణహీన్యమై పనిచేయునని వాత్స్యాయ నుఁడు విశ్వసించఁడు ౫

(౧) రోగదూషితచిత్తః

() బలవదృష్ట అననుబంధితశ్రద్ధానము ఈ భావము సంశయాస్పదమైనది ౬ నిష్ట అజనకత్వజ్ఞానము కాని అనిష్టజనకత్వజ్ఞానాభావముకాని కావలయును విశ్వనాథుఁడు రెండవదే యుక్తమని భావించెను

(౩) శివయోని పూర్వకము

(౪) న్యాయ భా ౪, ౧, ౧౯-౨౦

(౫) న్యాయ భా ౪, ౧, ౨౦-౨౧

సర్వకార్యములకును సుఖప్రాప్తియు, దుఃఖవిముక్తియును బ్రయోజనమునై యున్నవి శ్లేశకారణమైన దుఃఖము, అర్హ సహజశాంతిలో లేగని నూచింబును సుఖప్రాప్తికాఁగి, దుఃఖవిముక్తియే యుత్తమశ్రేయము, వీలన సుఖమెల్ల వృద్ధును దుఃఖనిమ్మిక్రియము, అ అప్పుడప్పుడు సుఖలేశము లున్నను, సంస్కారము దుఃఖము యము సంసార విముక్తియే వరమశ్రేయము 'దుఃఖము, జన్మము, కర్మ రోషములు, దురభిప్రాసములు, వీని కదాని వెనుక నగతిగా నాశ నము చేయవలెను ఇ దుఃఖము జన్మఫలితము, జన్మము ప్రవృత్తి ఫలితము ప్రవృత్తి, మంచిదైనను, జెడ్డదైనను, సంసారమునకు బంధించి, నీచోన్నత జన్మములకుఁ గారణ మగును దేహధారిత్వము దౌర్భాగ్యమని నై యాయుకుఁ గు నమ్మును, ' న్మనుషున వాత్మకు రోగము వంటిది కర్మ రాగసంజాతము ' నని చెప్పిన నోవలిస్ భాముతో నాతఁ డేకీభవించును ప్రవృత్తియంతయు రాగిద్యేయోహములచే బనించును ద్వేషములో నీర్ష్య, క్రోధము, దౌర్జన్యము, క్రౌఢ్యము నిమిడియున్నవి రాగమునందూ, దురాఘ, వ్యామోహము, సంబంధ కాంక్ష మున్నగున వున్నవి మోహమునందు, దురభిప్రాసము, అంశయము, గర్వము, శ్రద్ధాలో ము నున్నవి మేహము మిక్కిలి

(౧) న్యాయా న్యాయా న్యాయా మతీయ న్యాయా న్యాయా న్యాయా (౧) ౧౧, ౨౦

(౨) సర్వదర్శన సంహిత, ౧౧ ఆ ఉద్దేశ్యకరమైన గాఢమును గలది మార్చినాడు సుఖము లేనిచో జన్మము వ్యర్థమగును దుఃఖప్రవృత్తియే పుణ్యమల మనరాదు ఏల నవృద్ధు పుణ్యమలము శేవల క్షయకల యు కలదగును కావవ నిత్య జీవిత యోగ బ్రవృత్తి రెండు విధములు, ఒకటి కావ్యసద్భిప్రాప్తి రెండు దకాండితనీధి నిర్మాణసామ్యము కామ్యో కర్మసద్భిప్రాప్తి ద్భిప్రాప్తి ప్రవృత్తియై యు, మతీయ ముఖ్య లేకున్నచో నిఖల దుఃఖము భావించెను ముందే ౧౧౩, సుఖము లేకున్నచో మోహము యు కలు ఎం కలెను గుఱు మోహము (న్యాయా ౧౧౦) శ్రీధరుడు సు దుఃఖమును ముందు లో గొరింగి ఎల నానందానుభవమున్నది యానవద్రావ్యత్తిలో లోకము లు

(౩) న్యాయా ౧౧, ౨౪, ౨౫, ౨౬ అట్లు బౌద్ధ రథాదుల (౧౬౬) ౧౧౫) (న్యాయకంధలి ౧౧౦)

గర్హింపఁదగినది, ఏలన నదియే రాగద్వీపముల మదయింపఁజేయునది ౧ ఈ దోషములవలన మన మాతృ కిష్టానిష్టములు లేవని యెఱుఁగక రాగ ద్వీపవశుల మగుచుందుము అట్లయొక్క స్వభావమును గూర్చియు సుఖదుఃఖాదులను గూర్చియు మిథ్యాజ్ఞానము వలన నీ దోషములు జనించుచున్నవి పరమార్థమైన నిత్యమోక్షమును బొందుటకు దోషాభి ప్రాయములతో నారంభించి దుఃఖ మంతముగాఁగల గొలుసును విచ్ఛేద మొనర్పవలెను దోషజ్ఞానము నశించుటతో దోషములు నశించును వాని నాశనముతోఁ బ్రవృత్తికి స్థానముండదు గనుక జన్మావకాశమును బోవును జన్మరాహిత్య మనఁగా దుఃఖనాశనము, దానికే యఖండా నందము నామాంతరము ౨ మన మెంతకాలము ప్రవృత్తిలోనుండుమో యంతకాలమును రాగద్వీపములుండి, పరమశ్రేయ స్సముపార్జనమున కాటంకము లగును దుఃఖద్వీపమును ద్వీపమే సుఖానురాగమును రాగమే యగును గాన నివి యున్నంతకాలము నుత్తమగతి లభించు నవకాశము లేదు

భేద బుద్ధి నణచివేయుమని నై యాయుకు సుపదేశము, దోష విముక్తిఁడైనవాని ప్రవృత్తి పునర్జన్మహేతువు గాదని యాతఁ డంగీక రించును ౩ జీవన్ముక్తులైనవారు దేహావసానవర్యంతమును గర్మ చేయుచునే యుందురు అట్టి కర్మ వారిని బంధించదు మనము మన వ్యక్తిత్వమున కంటివట్టుకొని, యింద్రవదవి, బ్రహ్మవదవి మున్న గునవి కావలెనని సత్కర్మాచరణ మొనర్చినను, మనము సంసారబద్ధు లమై యుండకతప్పదు భేద బుద్ధి సంపూర్ణముగా నశించుటే సంపూర్ణ మగు శ్రేయము

సమ్యక్జ్ఞాన సంపాదనమువలననే సంసారము తొలఁగిపోదు దేహాత్మసంబంధ కారణమైన కర్మ సంస్కారము పూర్తిగా హరించవలెను, పునస్సంబంధహేతు వెయ్యదియు నుండరాదు ౪

(౧) ౪, ౧, ౩ ౯

(౨) న్యాయా ౩, ౨, ౬౬ ౪, ౧, ౬ ౪ ౨, ౧

(౩) న్యాయా ౪, ౧, ౬౪ (౪) ౪, ౧ ౧౯ ౨౦

జాను వే రను భావమునుండి విముక్తియే వరములేయుము గావున, దానిని దోడ్పడు ప్రవర్తనమంతయు యుక్తమైనది, విరుద్ధ మెల్ల నయుక్తము ప్రవృత్తులు మనోవాక్యాలు రూపములు, ఇం దొక్కొక్కటియు మంచిదో చెడ్డదో రావచ్చును ఎ యించిచెడ్డల నెఱిగి యుండి దుష్కర్మను సంకల్పించుట ధర్మదోహ మగును ఈత్యట రాగప్రభావ వశమై, పాపమునలన ఎనించు దుఃఖముల నెఱుంగెఱజ అక నుఖలాలనులమై చరించుము ధర్మ విహిత కర్మాచరణమువలన, దేహేంద్రియాదులకు వేరైన యీర్మస్వరూపమును వివేకించుకత్తిమనకు లభించును మనము సంపాదించవలసినదిని పునరుక్తిగాఁ జెప్పఁబడిన యధార్థజ్ఞాన మనఁగఁ, గేవల బుద్ధితే గ్రహించుట కాదు అది జీవిత వైఖరిగా నేర్పడవలెను దోషజ్ఞానమును స్వార్థరూపము సాధారణ ముగాఁ గలిసియుండును ౨ యధార్థజ్ఞానమును స్వార్థరాహిత్యము నవినాభావసంబంధము గలవి ఈ యధార్థజ్ఞానము గ్రంథాధ్యయి నమువలన లభింపదు, అది ధ్యానము వలనను, ధర్మానుష్ఠాననిగ్మో ధిక్యము వలనను, లభించును ౩ అధ్యయన మనసవలనతో పాటు యోగాభ్యాసమును జేయువలయును ౪ అధ్యయనము, ౦త్త్వ విచారణ, ధ్యానము ముఖ్యములని యుద్వేగరకుండు చెప్పెను ౬

(౧) ౧, ౧, ౧౭ దానము, రక్షణము, సేవయు యోగ్యతారీరక క్రియలు ౨౪౫ చోరత్వ శారత్వములు, అయోగ్యములు, సత్యవచనము, ప్రయోగనాష్టోపకర సంభాషణము యోగ్యవాక్యకర్మలు అన్యవచనము వరుష నిష్క్రమియోజన దూషణ భాషణము యోగ్యముకానిది బేదార్థకృపా క్రిద్ధిలు యోగ్యమానక కర్మలు దేహాయా విశ్వాసము లయోగ్యములు

(౨) న్యాయా ౪, ౨, ౨

(౩) న్యాయా ౪, ౨, ౨౮, ౪౧

(౪) న్యాయా ౪, ౨ ౪౭

(౫) న్యాయా ౪, ౨, ౪౬ నైరాయతలు గొంగులను కెరకెడిది నైయ యికానం యోగవర్తిదానానం (గుణలక్ష్యుని యర్థి ౧౮౪౨౨) అతని తర్కరహస్యదీపికనుగూడఁ జూచు ౧౮౪౨ములకు ౨, ౨, ౨౪౪లో గొంగు క్రింద న్యాయభావమును ప్రకటించెను

(౬) న్యాయా ౧, ౧, ౨

సంసారసుఖములను విడిచి, కామత్యాగ మొనర్చి, కాంతారనివాసము చేయుచు నాత్మాగ్నిలో మన కామకర్మాదులను హోమము చేయవలయు ననియుఁ జెప్పఁబడెను భక్తి కాంత్యానందసాధనముగా సంగీకరింపఁ బడెను భగవానుఁడు మన కర్మలలో జోక్యములేని వాఁడయ్యి, వాని యెడఁ జూచి భక్తికి ఫలితము లున్నవి ౧

ఇతర హిందూమత శాఖలవలెనే, న్యాయమతమును గర్మసిద్ధాంతము సంగీకరించి, మన కర్మల ఫలితములు తప్పక సంభవించునని విశ్వసించును పంటచేయుట మున్నగు కొన్ని కర్మలు సద్యఃఫలితములు గలవి, వ్యవసాయము మున్నగు నితరములకు ఫల మాలస్యముగా వచ్చును మరణానంతరమునఁ గాని స్వర్గప్రాప్తిలేదు కావున, ధ్యాన దైవకర్మాదికము లాలస్యముగా ఫలించునవి ౨ ఫలితములు వచ్చు లోపున ఫలకారణములు నశించవు, అవి ధర్మాధర్మరూపమున నిలిచి యుండును” ఫలసిద్ధియగుటకుఁ బూర్వము మధ్యమదశ యుండును, వృక్షములు ఫలముల నిచ్చుటకుఁ బూర్వమందువలెనే” ౩ దానినే యదృష్ట మందురు, అది కర్మరూపమే అందుచే మోక్ష సిద్ధియైన వెనుకఁ గూడ జన్మావసర ముండవచ్చును ౪ ఆత్మలు తా మెట్టి దేహముల ధరించియుండవలెనో పూర్వకృతకర్మల సనుసరించి యుండును ఆత్మకు దేహమే నామకరణముచేయును ఆత్మ మనుజుఁడు కాదు, గుఱ్ఱమును కాదు కాని, మనుజుశక్య దేహములచే నట్లు పిలువఁబడుచుండును ౫

(౧) న్యాయసారము పుటలు ౩౮ ౪౦, ౪౧ సర్వసిద్ధాంతచారసంగ్రహము ౬, ౧౦ ౨౨, ౪౦-౪౪

(౨) ఉద్వేగతకరుఁడు వ్రాసినాడు సద్యఃఫలితములేని కర్మల ఎవయ ములలోఁ గర్మఫలము పక్క మగుటకుఁగల యాటంకములవలన నట్లగును లేక కర్మ వాసనలు ఎలిండుట కనుకూలపరిస్థితులలోపమో, లేక యొక వ్యక్తియొక్క కర్మతో సమానకర్మిగల వారి కర్మవాసన లాటంకము కలుగజేయ వచ్చును సహాయకారణము లగు పుణ్యపాపము లాఱుమున లేకుండవచ్చును న్యాయ వాః ౩ ౨ ౬౦

(౩) న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౬ ౪ ౧ ౪౪ ౫౩

(౪) న్యాయ భా ౨ ౨ ౬౮

(౫) న్యాయ భా ౩, ౧, ౨౬

న్యాయవైశేషికతత్వము సూక్ష్మదేహమున్నదని విశ్వసించదు అటు రూపము నతీంద్రియమునగు మనస్సుహేయమున నాత్మ దేహంతర ప్రాప్తిఁ బొందుచుండును అత్మల కనంతవ్యాప్తి కలదు కావున మనస్సే జన్మాంతరములనుబొంది వివిధదేహములలోఁ బ్రవేశించుచుండును

ప్రకృతి పురుషసముచ్చయాత్మకమైనదే యథార్థజగత్తు ప్రకృతి ఎరుష (ఆత్మ) కల్పితము గాదు దేవుఁడే ఆత్మల కనుభవానుగుణ్యముగా నుండురీతిని ప్రకృతిరూపమును సృజించెను ఆత్మలకును ప్రకృతికిని సామరస్యముండుటకుఁ గారణము దైవకల్పనమే

౨౫ - దైవతత్వము

న్యాయసూత్రములందు భగవంతుఁడు కాకతాళన్యాయముగాఁ జేర్చినఁబడిన కారణమునఁ బ్రాచీన న్యాయసిద్ధాంత మాస్తికము గాదను వాదమున కవికాళ మిచ్చుచున్నది ౧ దైవనిమిత్తధర్మమును న్యాయ సూత్ర ముదాహరించినిది ౨ వాత్స్యాయ నోద్ద్యోతకర విశ్వనాథులిదే న్యాయమత మిదిరి వాచస్పత్యుదయన పర్వమానులు, భగవంతుఁడు జగదంతర్వర్తియగు కారణమును వేదాంతవాదమునకు విమర్శనమని యభిప్రాయ మిచ్చిరి మానవుఁడు తన కర్మానుగుణములైన ఫలితములను బొందుట లేదనియు నందుచే సర్వఫలము లీశ్వరసంకల్పము ననుసరించి వచ్చుచున్నవనియుఁ జెప్ప నాక్షిఫణమునకు మానవుల కర్మలకు ఫలము లీశ్వరాదేశమున, లీశ్వర సాహాయ్యమునఁ గలుగుచున్నవని నై యాయుకుని సమాధానమై యున్నది ఆత్మ సర్వద్రష్ట,

() న్యాయ వైశేషికమూలగ్రంథములు దైవాస్తీల్యము ఎంగీకరించియుండ లేదు కొంతకాలము క్రియన వెనుకనే ఆస్తికతయందుఁ బ్రవేశించినది కాని రెంటిలో నేదియఁ గూడ దేవుని ప్రకృతికర్తగా ఎవరి చి యుండలేదు (గార్షే ప్రాచీన భారతీయ తత్వశాస్త్రము, పు ౨౩) మూరు వండితుఁడు ప్రాచీన న్యాయ మాస్తికత లలో కాకా చెప్పఁజాలకనెను (మూలసంస్కృత గ్రంథములు, వాఙ్మను ౩, పు, ౫౩) (౨) ౪ ౧, ౧౯ ౨

సర్వజ్ఞాత, సర్వానుభవాధిపతి యని చెప్పుటచే వాత్స్యాయనుఁ డాస్తిక తను సమర్థించు చున్నాఁడు ఈ వర్ణనము జీవాత్మసంబంధమైన దైనచో సర్థరహితగును ౧ అనంతర నైయాయకులును వైశేషికులును బహిరంగాస్తిక్యమును బ్రకటించి, ఆత్మసిద్ధాంత వివరణ సందర్భమున దైవస్వరూపమును గూర్చి వర్చింతురు ఆత్మలు రెండు రకము అనియు నొకటి మానుషము రెండు దైవము నని యున్నంట్లు చెప్పి నాఁడు దైవాత్మ లేక పరమాత్మయేకము, సర్వద్రవ్యయుఁగాఁగా మానుషాత్మ అనంతములు భిన్నదేహములకు భిన్నములై యున్నవి, దేవుఁడొక విశిష్టాత్మ, సర్వజ్ఞత్వము, సర్వశక్తియు నాతని గుణములు, వీనిచే నాతఁడు లోకమును క్రమరీతి నడపును మానుష దైవాత్మలకుఁ జాల భేదము లున్నవి కావున మూలదర్శన కర్తలగు గౌతమ కణ్వాదు లీ రెంటి నొకే వర్గమునఁ జేర్చి రనుట యుక్తియుక్తముగాఁ దోచుటలేదు న్యాయదర్శనము యొక్క వ్యావహారిక లక్షణమును, తార్కికాభినివేశమును, దైవాస్తిత్వమును గూర్చి తగినంత శ్రద్ధచూపక పోవుటకుఁ గారణములైనవి ౩

ఈశ్వరాస్తిత్వమున తుదయనుని కునుమాంజలి ప్రమాదప్రకటన మొనర్చిన శాస్త్రగ్రంథము ఎందు మొదటి ప్రకరణములో నాఖ దుఃఖ హేతుభూతమైన యదృష్టశక్తి యొక టున్నదనుటకుఁ గొన్ని

(౧) న్యాయ ౧, ౧, ౩౧, ౨౧

(౨) తర్కసంగ్రహము, పు ౨౩

(౩) ఉదత్తేయిట్లు వ్రాసెను దేవుఁడనలే లేడను నభిప్రాయముచేఁగాక, తమ దర్శనములకు వ్యవహారి ప్రబంధముతోడనే శిష్యసంబంధమున్న కారణముచే దైవ విషయము తమ విషయమున కతీతమైనదని నమ్మి యుద్దేశ పూర్వకముగా దైవవిషయ ప్రసంగమును గొత్తుకొనఁజూడు ఎడిచిపెట్టియుండుడు అందుచే నూత్రకారులు వ్యవహార అగద్విషయములనే ఎరిగి చి తదతీత విషయములను సరకుగొనరైరి ఇది లోపమని నమ్మి భాష్యకారులు దైవాస్తిత్వమును సమర్థించి వీలైన యొక్క శబ్దరూపము పలననే ప్రకటింపిరి (తర్కసంగ్రహము పుట ౧౩౬-౧౩౭) న్యాయదర్శనమునకు ముఖ్య లక్షణము తర్కాభిలాష యగుటచే, దైవవిషయము దానికి ప్రకరణాలద్రవ్యమగును ఒక విషయమును ఎడిచిపెట్టుట నాస్తికతగాఁజూడు (కీర్తి బి యర్ ౧ పు ౨౬౫)

సందర్భములను బ్రకటించియున్నది (1) ప్రతికార్య గాక కారణముపై నాధారపడియున్నది, అందుచే మన సుఖదుఃఖముల కొరత కారణముండవలెను (2) ప్రతికారణమును ఋర్యకారణము, కుఁ గార్యమే, ప్రతికార్యము భావికార్యమునకుఁ గారణము ప్రపంచమనాది కావున, నీ కారణకార్యపరంపరకు నారంభము లేదు అందుచే మన సుఖదుఃఖ కారణమున కారంభదశను నిర్ణయింపఁజాలము (3) కార్యభిన్నుల కారణ భిన్నతను సూచించును మన మనుభవించు భిన్నులందుల కేకకారణమును దేవుఁడని కాని ప్రకృతియని కాని చెప్పఁ లయు (4) మనముచేయు కర్మలకు సంస్కారములు మిగిలి, కర్మఫలములనిచ్చు శక్తిగలవైయుండును “చిరకాలముక్రిందటఁ దీసిని కల్ప రేదోయిక అతిశయప్రభావము లేనిదే నేడు పలుకు న్నియఁ జాలదు (5) సర్వకర్మ వాసన పుణ్యము, దుష్కర్మవాసన పాపము, ఈ రెండును గలసి యదృష్టరూపమునఁ గర్తయొక్క చాత్తయందు నిమగ్నమును, కాని కర్తకు సుఖదుఃఖము లిచ్చు కస్తుపులందుఁగాదు అనుగుణములైన దేశకాల వస్తువులు గలిగినపు డీ యదృష్టము కర్మఫలముల నిచ్చును పుణ్యపాపము లవిచ్ఛిన్నములై యుండుటకుఁ గారణ మగృష్ట మనీష శక్తిగల దగుటయే అత్యులకు దేవములలో సంబంధము ప్రకృతి కారణ సిద్ధముగాదు ప్రకృతిధర్మములో ధర్మసూత్రము వచ్చి ప్రవేశించును భిన్నాత్ములు భిన్నానుభవదశా భేదము లుండుటకుఁ గారణ మదృష్టభేదము

అణువులలోగల సహజక్రియాశక్తిచేతను, అంశులలోగల యదృష్టముచేతను, విశ్వసృష్టి యేర్పడెను ప్రాచీన వైఖ్యాయుర వాదమును సమర్థించినంతవరకు నుదయగుండు న్నాస్తికమునగర్తలకు

(1) కావేళా దాదితా దై చిత్రం ది కల్పతి ప్రాత్యక్షం చ మాన్యుక్తి రన్తి హేమ రతాకితా|| (2)

(2) 17

(3) 18 అదృష్టము కారణములు 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

(4) 19

(5) 20

(6) 21

విధేయతనుజూపెను కాని, జడాత్మకమైన యదృష్టమువంటి యొక శక్తి కార్యములకుఁ గారణము కాఁజాలదనియు, నదృష్టప్రవృత్తిని, సక్రమముగ నడపు నొక యాశ్వరుఁ డున్నాడనియు వాదించుటలో నాతిఁడు తన పూర్వలభావముల నతిక్రమించెను (1) అణువులవలనను, కర్మ శక్తివలనను, జగదుత్పత్తి సమర్థింపఁబడదు స్వభావనిర్ధముగా నణువులు క్రియాసమర్థములగుచో (2) సామర్థ్య మెల్లప్పుడు నుండవలెను అణుప్రవృత్తికిఁ గాలక క్తి కారణమైనచో, నట్టి యుచేతనధర్మయుక్తమగు కాల మెల్లప్పుడు క్రియాపరతంత్రమైనఁగావలయు లేదా యెల్లప్పుడు నిష్క్రయాత్మకమైన (3) వలయును లేగదూడవోషమునకై గోక్షీరము ప్రవించు మృగమాన మిచట సరిపో దేలన, మృతిపొందిన గోవు నుండియు క్షీరము ప్రవించవలెను కావున నొక యుచేతనశక్తికిఁ బ్రవృత్తి యున్నచో, నాప్రవృత్తి కింకొక చేతనవ్యక్తి కారణమై యుండవలెను జీవాత్మ కృష్ణముపై నాధిపత్య ముండఁజాలదు, ఏలన నున్నచో, నకాంక్షితదుఃఖసిద్ధి నది వారించియుండున అందుచే నచేతనమగు నదృష్టధర్మము, దేవు నాదేశము ననుసరించి ప్రవర్తించును, కాని దేవుఁడు దానిని సృజించను లేదు, దాని యమోఘ గమనమును మార్పు చేయనులేడు, కాని దానివ్యాపారమును జరుగనిచ్చును ఈ విధముగా నీశ్వరుఁడు మనకుఁ గర్మఫలప్రదుఁడు

ఇతర హేతువుల నుదయనుఁ డిట్లాక శ్లోకములో సంగ్రహించి నాఁడు “కార్యములవలనను ఆయోజనధృత్యాదుల వలనను సంప్రదాయనిర్ధ కళలవలనను, ప్రమాణములవలనను, బ్రతులవలనను, వాని వాక్యములవలనను, సంఖ్యావిశేషములవలనను, నిత్యుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు నగు నీశ్వరుఁ డున్నాడని ధ్రువపడుచున్నది” (4) కారణవాదము మొదటఁ బరిశీలించఁబడినది భిన్నాంశకల్పితము గావున జగ మొక యుత్పత్తిగలదే, అందుచే దాని కొక కర్త యుండవలెను ఏలన, “ఏకకాలమందున్న కారణవరంపరలతో నిమిత్త ములేకుండ తన స్వరూప

(1) ౧ ౧౯

(2) కార్యయోజన ధృత్యాదేః పదాత్పర్యయతః క్రితేః । వాక్యైశ్చ సంఖ్యైశ్చ విశేషాచ్చ సాదోః విశ్వవి దవ్యయః ॥

మును స్వతంత్రముగాఁ బొందుగలదేదీయిని గార్యము కానేరదు ” అగత్యర్థ చేరినందు, “౧ద్వాజ్ఞానక్రియాశక్తులుగలిగి వీనివలన సర్వ కాలములను బ్రవృత్తిలోఁ బెట్టి నడిపించునుగాని అమ్మన ఒలిపఁ జేయున దేదీయును లేనివాఁడు ” ఆ యోగమున కై పలన స్పష్టమై యందు రెం డనువులు సంయోగమునొంది య్వంద్యద్రవ్యము లేర్పడును ఈ శక్తి యొక కర్తను సూచించును ధృతి మనఁగా నీ మధ్యకమైన ప్రపంచ మాతని సంకల్పశక్తిపై నాధార పడియున్నది ధృత్యాదే యినుచో అది శబ్దమువలన నారఁడు ప్రళయకాలమునందుఁ దెలియును ఈశ్వరుఁడు తోకిమును సృజించి, అయిమొనరిప్పి, తిరిగి సృజించును సంప్రదాయసిద్ధకళలు బుద్ధిమంతుఁడైన యొక కోవిదుని సూచించును వేదముల నిధికారము వేదికర్త వాని కిచ్చి యున్నాఁడు ఉదయను నభిప్రాయముతో వేదము లితరవస్తువుల వలనే సృష్టిలయవశములైన అనిత్యవస్తువులు అప్పటికి నవి జ్ఞాన ధారము లగుటకుఁ గారణము వాని కర్త యాశ్వరుఁడగుటయే , మఱియు శ్రుతియే అగత్యర్థను మనకుఁ దెలుపుచున్నది మఱియు వేదములు వాక్యము క్తములు గావున, నొక కర్త యుండవలయును, అతఁడు దేవుఁ డొక్కఁడే కావలయును సంఖ్యావిశేషములోని భావ మేమనఁగా, ద్వంద్వానువరిమాణము, అణువరిమాండల్యమువలనఁగాక, దానికిఁ గారణములగు నణువుల ద్విసంఖ్యవలనఁ గలిగెను ఈ ద్వంద్వ సంఖ్యాజ్ఞానము బుద్ధ్యపేక్ష గలదు, అందుచే సృష్ట్యాదియందు రెండనువు లేకలసి ద్వంద్వములగుటకుఁ గర్త యొక విజ్ఞానసమర్థుఁడై యుండవలెను ఈశ్వరాస్త్రవ్యము ప్రత్యక్షవిషయము కాదు కావున సహేతు కము కాదను నాక్షేపణము నుదయినుండు భుంజించినాఁడు కనపడని వస్తువు లేదునుట, మన కొకప్పుడు కనకడి యిప్పుడు కనపడుచున్న వస్తువునకే చెల్లును ౧౦౦ ద్రియాతీతవిషయము అట్టివి కావు ప్రత్యక్షము వలన దై వాస్తిత్వమును నిరూపింపఁజాల మనియే మనము చెప్పఁగలిగెను ౨ వస్తుభావాభావముల వివచనముతో సంబంధములేదు ౩ శబ్ద

(౧) x ౧

(౨) ౨, ౧

(౩) ౩, ౪ ౫

ప్రమాణ మాస్తికతను పోషించును ౧ అర్థాపత్తియు, సనువలబ్ధియు
స్వతంత్రజ్ఞాన ప్రమాణములు గావు ౨

నై యాయుకుని కీశ్వరుడు సచ్చిదానంద రూపుడైన సుగుణ
మూర్తి, అతని కధర్మమిథ్యాజ్ఞాన ప్రమాదములు లేవు అతడు ధర్మ
జ్ఞాన సమాధి సంపన్నుడు, సృష్ట చేయుటలో నాతడ డంతశక్తి సం
పన్నుడు, కాని జీవుల పూర్వకర్మఫలానుగుణముగ నాతడు సృజిం
చును ఈశ్వరుడ డాప్త కర్మఫలుడు, లోక సంగ్రహార్థ మాతడు కర్మ
చేయుచుండును 'తంద్రీ బిద్ధలికొటకు గర్మ చేయునట్లే, జగత్పి
తయుఁ దన సంతతికొకై ప్రవృత్తిపరుఁ డగును" ౩ సత్యమును
గూర్చి స్వతఃప్రమాణ యుక్తమైన యథార్థజ్ఞానము కలవాడు గావున
నిశ్చరుడు సర్వజ్ఞుడు అతడు శాశ్వతచిత్స్వరూపుడు, ఏలన
నాతని జ్ఞానక్రియ లవిచ్ఛిన్నములు అతనికి స్మృత్యనుమాన జ్ఞానము
లవసరము లేదు సామాన్య ప్రజల కరుదుగా లభించు నతీంద్రియ
జ్ఞానరేఖయు, నభ్యాసబలముచే యోగుల కుపలబ్ధమగు దివ్యజ్ఞానమును
దేవుని కెడతెగని అక్షణమైయున్నది ౪ దేవునికిఁ గామములున్నవి ౫
దేవుని జ్ఞానము శుద్ధము, నిరవద్యమును అతని యానందమవ్య
యము ౬ సృష్టి సమస్యలోని కష్టములు గుర్తింబడెను దోషజ్ఞాన
వశమున దుఃఖము ముదయింపజేయునదే సర్వప్రవృత్తియు నని
చెప్పఁబడెను ౭ తనకుఁ గాని యితరులకుఁ గాని యేదైనఁ గాంక్ష

(౧) ౩, ౮-౧-

(౨) ౩ ౧౩ ౧

(౩) ౩, ౧౮-౨౩

(౪) ౪, ౧, ౨౧

(౫) దేవుని సంపూర్ణజ్ఞానములో మానవుల మిథ్యాజ్ఞాన మిథ్యాజ్ఞానవిషయములు
మన్నవా, అట్లున్నచో దేవునికిఁ గూడ మిథ్యా వస్తువర్జన మున్నదా యను సమస్య
ముదయనుడు పేర్కొని, దేవుడు ను నవుల మిథ్యాజ్ఞానములోని మిథ్యాత్వము నెఱుఁగునని
సమాధానము చెప్పినాడు

(౬) న్యాయా ౪ ౧ - ౧

(౭) ౧ ౧, ౧౮

సిద్ధితై దేవుఁడు సృష్టి కర్మచేసెనా? దేవుఁ డాప్తకాముఁడు కావున నెట్టి స్వీయప్రయోజనముండియు నాతఁడు సృష్టి చేయలేదు ఇతరుల కొఱకుఁ బరితపించు నాతఁడెల్లప్పుడును ప్రవృత్తిలంపఁటుఁడు, మానవకోటి యందలి ప్రేమచే లోకమును సృజించినాఁడనియు మనము నిర్ణయింప లేము లోకముయొక్క దుఃఖస్వభావ మీ నిర్ణయమునకు విరోధమగును ఈ విమర్శకు నై యాయుకుఁడిట్లు బదులు చెప్పను “సృష్టి చేయుటలో నాతని ప్రవృత్తి కేవల మనుకంపాజన్యమే కాని లోకమును సృజింప వలె నను భావ మానందసంధాయకమైనను, జగద్వస్తు స్వభావమునకు విరుద్ధముగా నున్నది సృజించవలసిన - నపుల భిన్నరూప కర్మ ఫలము పరిపక్వమగుటకుఁ గాలవశమున భేదము బుడయించినవి ఇది దేవుని స్వాతంత్ర్యమునకు లోపము గాదు ఏలన, “ఎవనిదేహము వానికి భారము కాదు పై గా నదియొకని ప్రయోజనముల సాధించుట కుపయోగించు” నను సామెత గలదు ౧ దేవుని ప్రవృత్తి కారణాంతరములచేఁ బరిమితమైనది, కాని యీ కారణాంతరముల నాతఁడు కల్పించు కొనినవే ౨ దేవుని లక్ష్యము మానవులకు సుఖము చేకూర్చుట గాదు, మానవులకుఁ బరమార్థము గూర్చుటయే పారమార్థిక లక్ష్యసాధనముల కొఱకే లోక మేర్పడినది, క్లిశానుభవమున శ్రేయమును, త్యాగముచేఁ బరిపూర్ణతను సాధింపనగును నై యాయుకులు శైవులనియు, వై శేషకులు పాశుపతులనియుఁ జెప్పుదురు ౩ తన వివేకవిలాసము నందు జినదత్తుఁడు (౧౩-పశతాబ్దమధ్యమకాలము) న్యాయ వై శేషిక వాదులకు శివు డిష్టదై వతమని చెప్పినాఁడు ఉద్ద్యోతకరుఁడు పాశుపత మతస్థుఁడు భాసర్వజ్ఞుఁడు తన ధ్యానములో మహేశ్వర సాక్షాత్కారము

(౧) సర్వదుర్గ సంగ్రహము ౧౧ ౨ (౨) న్యాయ ౪, ౧ ౨౨

() మా గుణరత్నాని పద్ధర్మసముచ్చయవృత్తి ఫలబు ౪౯-౧ మఱియుఁ జూడు హరిభద్రుని పద్ధర్మసముచ్చయము

అక్షవాచకతే దేవాః సృష్టసంహారకృచ్ఛివః,

విభుర్నిత్యైకస్సర్వజ్ఞో నిత్యబుద్ధిసమాక్రయః॥ (౧౩)

రాజశేఖరుని పద్ధర్మసముచ్చయముఁ (దీనికిఁ గొంచెము పూర్వము) ఈ భావమునే చెప్పిన (చూడు క్రిత్ ఐ యల్ ఎ ఫలబు ౨౬-౨౭-౨౮)

అభించినది చెప్పినాడు ౧ శివుడే సరబ్రహ్మమని యుదయసుండు పలికినాడు ౨

న్యాయదర్శనాన్ని సాంకేతికసిద్ధాంతము హిందూవిజ్ఞాన ప్రపంచములో విశేషముగా జర్పించబడినది సముచిత పేరువాదమున కవకాశము లేనపుడెల్ల నైయాయకుడు డర్శనము మదాహరించుచుండుటను విమర్శకుడు గుర్తించుచుండును ప్రాతిపది కానునంపలనము, అగ్ని కుర్వ వ్యాప్తి, సూర్యురాయి కినుపముక్కయెడగల య కర్షణమునుగూడ సదృష్టకార్యములని చెప్పబడెను. అట్లున్న మన దొక హేతు కిమితిని సూచించును ౩ అట్లున్న మున కొక విజ్ఞానసహితుడగు సారథి, యునగా నీశ్వరుడు డవసరమని గుర్తించబడెను ఏలన లోకములోని వివిధ తాటస్థ్యముల యద్భుత క్రమవిధానము నీశ్వరుడుగాక వేరొకడు నడువజాలడు ఈశ్వరుడొక్కడే జ్ఞానేచ్ఛా క్రియాశక్తి సంపూర్ణుడు శివుడు తమ క్రియాశక్తిని ప్రాయశాంతమున గోల్పోయి, పునస్సృష్టి కాలమున దిరిగి పొందుటకు గారభాతు డీశ్వరుడే ఉదయన శ్రీధరులు కారణదర్శనమున కధికప్రాముఖ్యము నిచ్చిరి ౪ ప్రపంచము కార్యమని నిర్ణయించి, నైయాయకుడు ప్రమాణావసరము లేకుండ నంగీకరించును పశువృక్షగులు స్వయంప్రకాశములు కావు అవి పుట్టి, పెరిగి నశించును వివిధవస్తువులు తప్పతి గలవనుట, మొత్తముమీద విశ్వం అయు నుత్పత్తిగలదనుట కాకలదు ఉత్పత్తిలేని యనేక శాశ్వతపదార్థములు గలవని నైయాయకుడు డంగీకరించును ౫ బ్రహ్మగడముకూడ మొత్తముమీద నట్టిదేకాగూడదా ౬ సర్వకార్యములకు ముఖ్యకారణము బుండవలెనా? నైయాయకుడు ప్రకటించిన కారణ

(౧) న్యాయసారము॥ పు ౩౯

(౨) కనుమాంజలి॥ ౨ ౪

(౩) తన న్యాయమంజరిలో, సార్వాకవాదమును విడిచివేసి జయంతుడు మన మొక పశుకారణము నెఱుంగవచ్చుదు దానిని స్వాభావికమని చెప్పవచ్చుదుమని వదించెను.

(౪) న్యాయకందక॥ పుటలు ౨౪ ౫౭

(౫) శాశ్వతపశువున కుత్పత్తిలేదు 'చారణమునులేదు' (న్యాయ॥ ౪ ౧, ౨౨)

ధర్మము, కు విశ్వవ్యాప్తి లేదు. కారణధర్మము సమానము సేకకాలికము నైన పరిణామము⁴ సూచించును జగద్వస్తుపరిణామ క్రమమును జూచియే యీ కారణధర్మ మూహించఁబడినది కావున నీ ధర్మ ము ఒగి త్కారణమునకుఁ గల్గింపవలెను జగత్కారణము నూహించుకొని మనమును లేదు కార్యకారణములకు మూలకారణములు వెదకుచో నంతయుగా ని వాఁడు ము వ్యాపించి వృద్ధుల దములోనికిఁబోవును కావున, ని కారణవరంపరకు వేరగు కారణము లేని యొక కారణము ను ప్రయోయికుఁడు గల్గించినాఁడు శంకరుఁ డీ కారణవాఁడును నింపించి, ప్రపంచ మున్నటుల గోచరించుచున్న విషయమును నిస్సంశయ దైర్ఘ్యమునఁ బ్రకటించుట ఎంచినని చెప్పినాఁడు జగత్తు స్వీయధారిభూతమో, వేరొక కారణమునకుఁ గార్యమో యనకు గ్రహించు నామధ్యము లేదు వేతొక కారణమును మన మంగీకరించినచో దాని కింకొక కారణము నూహించి, యట్లు మఱివోపుటకుఁ గారణాన్వేషణము చేయుచుండుచున్న దేవుఁడున్నయెడల వాని నెవఁడు సృజించెను ? సంఖ్యము సన నరించి, దేవుఁడు స్వయంసంభూతుఁడని చెప్పి దంత సులభమో, జగత్తు స్వయంకృతమని చెప్పుటయు నంత సులభము తాత్త్వికము గా నీ సమస్యకుఁ బరిష్కారము లేదు ఏ పరిష్కారమునైన నూహించుచో నది సమస్యకంటె నధమరూపమును బొందును నై యాయుకుని ప్రకృతిభావమువలన నితరకష్టములు సంభవించును జగత్కర్తయుగు దేవునికి దేహమున్నదా లేదా యని యడుగఁబడెను దేవునికి దేహమున్నచో, నదృష్టము సర్వదేహములను నిర్మించును గావున దేవుని దేహము నదృష్టవశవర్తియగును, దేహధారులు సృజింపఁబడినవి, అందుచే వాని కణుపులపైఁగాని, పుణ్యపావములపైఁగాని యాధిపత్యము లేదు శాశ్వతదేహ మెట్లుండఁగలదో మనము చూచియెఱుఁగము దీనివిషయములో నై యాయుకులకు విస్పష్టభావములు లేవు ఏ దేహముతో నిమిత్తములేకుండ దేవుఁడు సృజించునని యొకమారును, మన యదృష్టముల ఫలితముగా దేవుని కొక శరీర మేర్పడునని వేతొక మాయను జెప్పఁబడెను ఒప్పు డణువులే దేవుని శరీరమనియుఁ జెప్పఁబడెను అకల మాతని దేహమని గుఱొకచో నుడువఁబడెను దేహవసంపద లేకుండ నణువుల సాహాయ్యమున నెట్లో మనకుఁ దెలిసగిరితి

నాతఁడు లోకమును సృజించెనని చెప్ప వీలైనచో, నీ యునుసాహ
ర్ముముకాని యే యితల సాహాయ్యముకానిలేకుండ నాతఁడు సృజించె
ననియు మనము చెప్పవలగును

దైవాస్త్రీత్వ నిరూపణమునకై యుపయోగింపబడిన హేతువులు
యుక్తిములేయని యంగీకరించినను, నిర్దిష్టతలేని మన-మే సర్వాత్మ
స్వరూపియైన పరమేశ్వరుని రూపాంతరములమో యుట్టి పరమేశ్వరుఁడు
నై యాయుకుల పొందిన పరిమేశ్వరుఁడు గాఁడు నై యాయుకుల
యీశ్వరుఁడు మనకును లోకమునకును బాహ్యమందండినవాడే
అతఁడు లోకమును సృజించి, పోషించి, సంరక్షియుండుగాక; కఙ్కల
మోపు నొక త్రాడుతో గట్టికట్టు, న్యాయరర్శనము ననుసరించి,
యినేక వస్తునమువచ్చుచుమును బాహ్యమునుండి బంధించినరూపమే
సత్యస్వరూప మగుచున్నది అణుస్పృహ యీశ్వరుఁడు చేయలేదు, వాని
కాకృతి నాతఁ డిచ్చును నీశ్వరును గల్పించిన భూతజాలమును
బాహ్యమునుండిస్వీకరించి నిజేయనేకాని యాతఁడు జగదంతర్వర్తి
యైన యొక యింతశక్తి స్వరూపుఁడు గాఁడు ప్రపంచమునకువేరై,
యేకాంతవానియైన యీశ్వర భావ మొక శుష్కభావమే ఒకవైపున
నంతస్వరూపుఁడగు నీశ్వరుఁడు నింకొకవైపున సంతతమైనగత్తు
నుండుట సమర్థింపఁదగిన ప్రతిపాదనను గాదు ఒకదానినొకటి పరిమిత
మొనర్చును రెండు వేరు ననున్నట్లు నిర్ణయించి వస్తువు లవిరిమిత
ములు గాఁజాలవు జీవు లెప్పుడో యొకప్పుడు మోక్షముఁ బొందుచు
సర్వజీ-మోక్షసిద్ధితో సంసార మదృశ్యమగును అప్పు డీశ్వరాధిపత్యము
నంత మగును అంతమగువాని కాదియు నుండివలెను తివున నీశ్వర
జగత్తులు రెండును శూన్యమునుండి గుర్రయించి శూన్యములోనికిఁ
బోవలెను ప్రేమచ నీశ్వరుఁడు లోకమును సృజించెనని చెప్పఁబడెను
కాని యీ రత్నము ననుసరించి సృష్టి కర్థ మేమి; అణువులు, జీవులు
రెండును నిత్యములై, ప్రపంచము వీని పరస్పర సంపర్కరూపమైనచో,
నీశ్వరుఁడు సృజింపవలసిన దేమున్నది; అందుచేఁ దన యీశ్వరుని
నై యాయుకుఁడు విడిచిపెట్టి నై నవలయును, లేదా అచేతన రూపములోఁ
గాక నీశ్వరుని నిత్యకారణధర్మముయొక్క భిన్నరూపములే యణువులు

జీవులననియొక సంకీకరింపవలెను వస్తువురూపము దేవుని శరీరముని చెప్పిన న్యాయుధులనుచును కీర్తియర్థముచేది దీనినే రామానుజుడు ఓశీషప్రజ్ఞతో గల తత్త్వమునందు నిర్మించి, నిరుపించియున్నాడని దేవుని బండ్లమునునుండి, యాతని జగదంతర్వర్తిత్వమే యేదో యొక విధముగా సాధించుటకు సరియైనట్లు నిర్ణయించుచు ననుసరించి, జీవులు విజ్ఞానరూపములు, యధార్థస్వరూపము విజ్ఞానరూపము మాత్రముకాని స్వప్నము విజ్ఞానము, సత్యస్వరూపము సర్వోత్తమ సంబంధి అలా, యెల్లసా విషయము సంతతమైనమానసమే, పరిమిత మానసములతో నీ దైవమానసమే తెలిసికొనగలదు అనువులును జీవులును, దేవునిలో ననుసరించుచు నిత్యముగా న్యాసు మిశ్రభక్తి నాదేశించుటచే, దానివలన మానవకోటికి మోక్షలాభ మున్నదని తోచును కాని, యీశ్వర సాయుజ్యము సుగాని, యీశ్వర సారూప్యమును గాని, న్యాయ మునదేరించుటచే విలస న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించి, యీశ్వరుడు మానవునకు లోకమునకు బాప్యమున నున్నాడు భీష్మరూపములతో వేదాంతమును, యోగశాస్త్రము నుపాసనము నుపదేశించును, అట్టి యుపాసనవలన నుపాసకున కీశ్వరత్వోద్ధింపించునని చెప్పబడెను మానవకోటియొక్క మహోన్నత సులక్ష్యమున కనుగుణముగా నుండవలెనన్నచో నీశ్వరునిగూర్చిన భావనల న్యాసార్థమను మార్చుకొనవలెను

—౨౬—ముగింపు

హిందు శాస్త్రానుసారము న్యాయదర్శనము చేసిన ప్రపంచ మే మనగా, శాస్త్రము క్తము, విరుద్ధాపార్థకమునైన సత్వాన్వేషణ విధానము ఇది సర్వములన్నియును దను తమ తత్వముల ననుసరింపకొలది భేదములతో ని విధానము సంకీకరించినవి జ్ఞాన ప్రపంచమున కొక్కవివక్షమును లిఖించి, దాని యా భుజము మార్గములను నిర్ణయించి, యందు ముఖ్య విభాగములకు నామముల నిచ్చినది న్యాయ దర్శనము ఈ నామములు నేటికిని హిందూవిజ్ఞానమున నాడుకల నుండుటచే న్యాయదర్శనము విజ్ఞాననిధి కెంతి యమూల్యపీఠమును

గూర్చినదో విశదమగుచున్నది న్యాయదర్శన మొనగిన దోషపట్టిక వలన ననేక శతాబ్దముల నుండియు భారతీయ విజ్ఞానపేక్షలు ఎఱు సులభముగాను వేగముగాను సత్యాసత్య విషయవిభాగ మొర్పుకొనుటకును, దోషనిర్ణయముల కుచితనామముల ముద్రపెసి ప్రపంచుటకు సకాశము గలిగినది సంస్కృత తాత్త్వికరచయలోఁ దఱచుగా మనకుఁ గొన్ని తర్కపదములు “ఇది ఒక్కకము” “అనఁగా” “విషయ వాద” “అను భావము” “అది సాధ్యసమము” ఇది “అన్యన్యత్రయము” “ఇది అననస్థివాదము” మున్నగునవి గోచరించును న్యాయ దర్శనమిచ్చిన దోష సిద్ధాంతసూచి భారతీయ తత్త్వజ్ఞుల కొక సిద్ధాంతిష్ఠాన సంపుటి (Ready Reckoner) వలె నుపయోగించి, పోర్చుగీసుండితుని మాటలతో “మనము చేతులు కడుగుకొన వలసినపు డెల్ల ఎఱుగ్రమునకుఁ బోనవసరము లేకుండఁ గాపాడినది”

తత్త్వమత సమన్వయము ఎరిఁగించుటకు మన వ్యావహారికము భవ సుఖావిధానమే యుక్తమైనను విశ్వాసము న్యాయదర్శనమునకు బలము దొర్పలము వాడ నైనది వీర జడపదార్థము లద్వైత భావములఁ గూడిన జగత్స్వరూపము తత్త్వాన్వేషణమున కుచితమైన సామగ్రియేఁని, దానినే తత్త్వ నిశ్చయముగా స్వీకరించుట యర్హమైనది కాదు ప్రాకృతమానవుడు తన కంటికి గోచరించుచున్న ఒక వ్యాపకత్వ యథార్థమైనదని చెప్పుట కెన్నఁడును సంశయించఁడు అతఁడు జీవులనుగూడ సంగీకరించును కాని హేతువాదియై కాక, ఎఱుజ జ్ఞానము చేతనే కాని యారఁగు యథార్థజగత్తున కింకరములున్నవని యొప్పుకొనఁడు, విలన లోకమున రెండు యథార్థపస్తుత్యరూపము లున్నవను తన భావమునకు వికల్పమేర్పడును కాని హేతువాదులు గనుసరించి, భావ్యాప్రపంచములో నిండియత్త విషయము లాండు ననుటకఁ దలయూచును దైవతత్త్వ విషయములో నాతఁడు సృష్టికారణమునుగూర్చి ప్రశ్నించును సృష్టి యెట్లువచ్చెను? ఒక మిస్పడున్నరీతిని పూర్వము మున్నదినియు నెల్లప్పు డట్లేయుండ ననియు నూహించును ద్వైతికావున నాతఁడు ఒడవదార్థమునుండి జీవవర్ణము మెప్పు డారంభమైనదని విషయమును దర్శింపఁడు

గాని, యాతనికిఁగల ప్రత్యక్షజ్ఞానముచే జగము చలనములేని స్థాణువు గాదని యంగీకరించును ఈ క్లిష్టసమస్యవరిష్కారమునకుఁ దన యనుభవమునే యాధారముగాఁ దీసికొనును తాను తన వజ్రవలన బల్లలు, నాసనములు మున్నగునవి తనకంటె చేరగు వస్తువులను జేయు చుండుటను గాంచుచున్నాఁడు అట్లే భగవంతుఁడును ననె నృష్టికి పేరని నిశ్చయించును మన వస్తువులను మన యిచ్చ వచ్చినరీతిని పూర్తిర్మాణ మొనర్చునట్లే, యాశ్చర్యఁడును దనతో నిత్యములై యున్న జీవులు నెఱుపులు నర సామగ్రిని దన స్వేచ్ఛ ననుసరించి పునఃపునః నృష్టి చేయుచుండునని భావించును ఈ విధముగా న్యాయ దర్శనము ప్రాకృతమానవుని లోకజ్ఞానమున కనుగుణముగా ద్వైత ప్రపంచ సిద్ధాంతమును గల్పించి దానికొక తత్త్వస్వరూపము నొసఁగి నది

న్యాయవాదము నిస్సంశయముగ విజ్ఞానపరిణామము లోఁ నహము, ముఖ్యమునైన యొక ఘట్టమేనని తుది మెట్టు కాఁజాలదని మే మిదివఱకే సందర్శించితముగా సూచించియున్నాము మూలద్రవ్య ములగు నణుకల్పితమే జగత్తును సిద్ధాంతము పరిణామవిధానమును విస్మరించిన యెఱుఁగను జగము కేవల భావగతమే యను సిద్ధాంతమును నిర్మూలించుటలనను, ప్రాకృతమానవ భిరుచి కనుగుణముగాఁ దత్త్వ మును బ్రకటింతుటవలనను, న్యాయసిద్ధాంతము యుక్తియు క్తమైన యనునట్లు గోచరించును హిందూవిజ్ఞానమందే శాఖకాని, తుదకు శంకర తత్త్వమైనను జగత్తుభావమందున్నదేకాని నిజముగా లేదను వాదము నంగీకరింపదు కాని నిజముగాఁజూచినచో, పరమార్థ స్వరూపమున కును భావకల్పనమునకును, వైరుధ్యముండనవసరములేదు యాభ్యాస జగత్తు యధార్థమని యంగీకరించు వారందరును జీవులకువేరై ఒక ద్వైతరూపమాహమున్నదని యొప్పుకొనియున్నారు విజ్ఞానస్వభావ

౧. శాన్తు గ్రీన్ ఒకవస్తువునకు ఒక స్వరూపము గాదనియు, గాని క చేరినవిజ్ఞానమునకట్టి ఎన్నపు యధార్థ రూపము గావచ్చు నియమ తెల్పుటకవకా మున్నది (వచ్చున వాదము ౧౦ ౪౨౩)

స్వరూపములను దాత్త్వికవ గాఁ జదివీలించినచో తోరములోని ఒడ
వదార్థములవర్గములో నాత్మసుజేర్చుట కవశములేదని మనకు నువిదిత
మగును దీనివలన నుయింబు అత్తయు రోకజ్ఞానర్చిష్టికి విరోధము
కాదు గాని దాని నతిక్రమించును పరమార్థత్వమైనను, వ్యవహార
దృక్పథము ననుసరించి, సద్యస్వరూప జ్ఞానరూపములకు భేదము
నంగీకరించును మన కనుభవములోనున్న జగత్తు సామరిత్యమున
పరిచ్ఛిన్నతను జూపుటవలన నిత్యము నిరవద్యమునగు సత్యస్వరూప
మొకటి యున్నదని స్ఫురించును మన యనుభవముయొక్క నిగూఢ
పరిశీలనమును సాంఖ్యేదాంతములు గైకొనినవి న్యాయమునందలి
దైవతత్వభావముల కెక్కుడు సన్నిహితైక్యమును ఘటించి ప్రకటించి
నది రామానుజతత్త్వము

— — —

ఉదాహృత గ్రంథములు

- ౧ అథర్వే అన్నంభట్ట తర్క సంగ్రహము
- ౨ కోవెల్ ఉదయనుని కుసుమాంజలి
- ౩ కోవెల్ అండు గఫ్ సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౧ అ
- ౪ గంగానాథయ్య ఉద్ద్యోతికరబృత్తి, వాత్సల్యయన భాష్య సహిత
న్యాయసూత్రములు
- ౫ కీత్ ఇండియన్ లాజిక్కు అండ్ ఎటామిజమ్
- ౬ సీల్ ది పోజిటివ్ సైన్సెస్ ఆఫ్ ది ఏస్టెంటు ఇండియన్సు
- ౭ విద్యాభూషణుడు సిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు

భారతీయ తత్వశాస్త్రము

తృతీయాధ్యాయము

వైశేషికాణువాదము

౧ - వైశేషికదర్శనము

విశేషనామము నంది వైశేషిక తత్వనామ ముగయించినది జగత్తులోని విశేషములలో నందు ముఖ్యముగా నక్షిగోచరములుగాని జీవులందు నణువులందు నిలమగు వ్యక్తిత్వము లభ్యమగును ప్రత్యేక జీవులకు లోకముతోడను, సంఘముతోడను సంబంధమున్నవి, అట్టి సంబంధము నునగే ను వికాసమున కవకాశము లున్నను, దమ ప్రత్యేక లక్షణ స్వరూపముగా నుండునట్లు నిలుపుకొనగలవు వైశేషికదర్శనము భిన్నత సంగీకరించు ప్రధానలక్షణముగల తత్త్వము జీవుల యొక్కయు, వస్తువులయొక్కయు, వృద్ధతత్త్వము నది కోల్పోవ సంగీకరింపగు దాని దృక్పథము శాస్త్రయుక్తము ఎస్తువిభాగ రూపమే కాని, పరిశోధనాత్మకము, సుస్వయంబూపము కాదు కాని, జగత్స్వరూపమునుగూర్చిన సమగ్రసంస్థాపరిష్కారావసరముల నది కాన లేకపోయెను శాస్త్రము పద్ధిరంధ్రముచేయును, తత్త్వశాస్త్రము సమస్వయం మొనర్చును ఇంద్రిగు జ్ఞాన బుద్ధిజ్ఞాన ప్రపంచముల నొకే సమయము నూత్రమున లీనమొనర్చు మహావయత్నమునకు వైశేషికదర్శనము పూనుకొనలేదు శాస్త్రవృద్ధికిని సమంజసిని, దృక్పథములకు వస్తువిషయములగూర్చి అతిసామాన్యలక్షణములను సమీకరింపమొనర్చు నది యుత్పించినది అనుభవములోని భిన్నరూపముల కొక యాకృతిని నొక నిర్దిష్టస్థానము నిచ్చినది తత్ఫలితముగా లభించిన తత్త్వము సమగ్ర సమున్వయహీనమై, విశ్వ విశాలతలెని దైనది

పరిచయముందు గాన్పించుట, కాని గౌతముని సూత్రములును, వాత్సయిన భాష్యమును బరికించినచో నందునై శేషికభావప్రాయ ర్యము కొంతయున్నదని శిష్యులగును నై శేషికరచనము బొద్ధజైన ములకంజెడ ఎరాతనమైనదని కొందరు వాచింతురు నై శేషికమునందలి ఆసక్తార్థవాచమే బొద్ధనిర్వాణ సిద్ధాంతమైనదందురు జైనుల అస్తి కాయములను, వారి సామగ్ధ్యమును నై శేషికలోనివే, కొన్ని జైన్సంగంధములును, అలితవిస్తరము ని విషయమును జేర్కొని యుండెను అంకావళింనునై నణువాద భావములను బ్రకటించెను జైనముయొక్క ఆరింశాఖకు ముఖ్యదేశికుడైన రోహగుప్తుడు (క్రీ. పే. ౧౮) నై శేషికదర్శనకర్తయని యొక యర్వాచీన జైన్సంగంధమగు 'ఆవశ్యక'మున ప్రకటించినది అది ప్రకటించిన నై శేషికభావము కదాదని సిద్ధాంతమునకు ల సరిపోవుచున్నను జైన మతవృక్షము నుండి ననించిన యొక శాఖయే నై శేషికమనుట సంభవము కాదు ఇట్టిభావమును బ్రకటించుటకు గారణము రెంటికి సామ్యామగు నణు వాదమే, కాని యీ యణుసిద్ధాంత విషయమునగూడ రెంటికి విశేష భేదము బుప్పటి జైనసద్ధాంతము ననుసరించి, అణువులన్నియు గుణ ములతో నమానములే, సాపరసగంధ స్పర్శాలక్షణములు నమ నములే, అణువు శబ్దరహితమైనను, శబ్దము నుత్పత్తిచేయును నై శేషికము ననుస రించి, గుణములతోనే యణుజీవము న్బది ఈ యణువులకు వాయుగ్ని జలభూసంబంధము ననుసరించి, కటి, రెండు, మూడు, నాలుగు గుణ

() యస్ ది ఇ వారు మి కి రు నా

[illegible]

[illegible]

(2) బా యుది వై 25 రూపీ 9, 30 & పూ. 100
 100 మ. దక్షి వై 100 మ. బుద్ధుల పూ ముగి ముగించు చె 100
 యుది వై 25 రూపీ 9, 30 & పూ. 100

(2) గొప్ప పొద్దుతైళ్ళు 1 ఎకరముల లాభములు పొందగలగలము. దున్నుననుండు 1 ఎకరములను కాకగిరికి ఒక (5) గిరియే 10 లు, 20, 30 ధర్మోత్తములను నిర్మించిండు 50 100)

(3) 01. 10. 2023

(4) చూ | వ ఎ పులి కింద

[illegible]

అయితే గాలి ను ఎర్రముతాకణమని చెప్పబడినది (౨, ౯, ౪, ౨ - ౨) ఇది శ్లేశాశ్వతరో నివృత్తులోగలదు ౧౧౭ దీని నే యిరవత్తయ్యును సంగీతరచయిమండలేడు జీవా న్యమును ఎరుగించు కుగూళ వైశిష్యము పునుకొనక, జీవ మను ముగిసడయి బ్రహ్మ వయసును బర్చి చెను బాహుయణులు, ౨, ౨౧లో నణువాచమును స్వరచేసి కణాదులు దృష్ట్యాబ్రహ్మ మున్నగు వేదాంత శబ్దములను యోగించుచేత అత్యాస్త్యుల శబ్ద మణయిచేసే రుణపు కాదనియు, దేహము మూడు లేక నైఋతువు నమస్వయము కాదనియు, జెప్పింపుట వేదాంత స్థాంతమును పంపించు సులచకొలయే చెప్పెను (వై || సూ ౨, ౨, - ౪, ౨, ౨౩) బాహ్యకాదులనున్నది చో వై || సూ || ఎర్రుగ నా నాభ్యుద్ధానమును గలియిన్నది చూ || వై సూ || ౨, ౧, ౨౦ ౩, ౧, - ౩, ౧౯-౨౦ ౩, ౨ ౩-౨ ౩ ౨ ౧౩ ౯, ౨, ౩ వయసుక్రమి అభిదర్శ మహావధి షాశ్వాము ఎంచవిదకర్పితము జెప్పెనది చరకుని వై శ్లేశ శ్రుతిణము ఎ కుఁ బ్రయోజనక లేనది తన ప్రాణాధారమిత్యాచ్రమున నాగార్జునియే కాల మొం దుర్భులేన నిర నిక యథార్థస్వరూప మను స్థాంతమును కోర్కొనెను (వై || సూ || ౨, ౨-౨౨ ౩, ౨ - ౨, ౨౨ - ౨) దేశాణుశీవుల కాతఃపర్చి, క్షరణవలన, వైశిష్య సూత్రవరితయ మాల కిఁ గల ని తెలియుచున్నది మఱియు ాలఁడనేక వై || సూ || ౪ ల న్నదాహరించినాడు ౩, - ౨, ౧, ౧ దీని న్నదవసులను దెచ్చెను ౪, ౧ ౨, ౨, ౨౧ ణునగ్రాహమునుదెచ్చెను ౬-౨ ౧౩ ౩, ౨, ౨ - ౧౨ అలంకరించును దెచ్చెను అరందపు ను వై || సూ || ౨వధి, యున్నది నూత్రరీతిగావంతు వై శిష్యకదర్శనవివాసకతో హరివర్ణకుఁ బరిచయము గలదు (మాడు యుద్ధ వై శిష్యకలకాపి పుట ౪౬-౨౩)

[illegible]

చూపినది, ౧౬౬౫ వాత్సాయను ననంతర కాలమునకుఁ జెందినవాఁడు ఈతని కాముక్తి వే నాల్గవఁతాబ్దముగాఁ జెప్పుచున్నాడు

ప్రశస్తపాదుని రచనపై నాధారపడిన యొక వైశేషిక గ్రంథము దశవదార్థశాస్త్ర మనునది వంద్రునిచే రచింపఁబడినది ఇది వైనాభాషలో నున్నది (క్రి వే ౬౭౮) కాని యిది భారతీయ విజ్ఞాన వికాసము నకుఁ గారణమై యుండలేదు ౨ రావణభాష్యము ౩ భాటిద్వాజ వృత్తి ౪ వైశేషిక సూత్రభాష్యములని చెప్పుదురు గాని యివి నేఁడు లబ్ధములు గావు ప్రశస్తపాదుని గ్రంథమునకు నాలుగు వ్యాఖ్యానము లున్నవి న్యాయశేఖరుని వ్యామవతి, శ్రీధరుని న్యాయకింకరి, ఉదయనుని కిరణాళి (క్రి చె ౧౦-౩ తాబ్దము) శ్రీవిత్తుని లీలావతి (క్రి వే ౧౧-వ తాబ్ది) వీనిలో వ్యామవతి మిగిలిన మూటికంటె

(౧) ప్రశస్తపాదునికి దిక్షాగురుడు పూర్వుఁడయి ననేకతర్కవశయములలోఁ బ్రశస్తపాదుఁడొకటి బుణ్యదీ యన్నాఁడనియు క్రింద పండితుఁ డొక ధీర్ఘవాదమును వల్పును (బ యల్ ౨ పుటలు ౯౭౧౦) దీని భిన్నభావము కుఁజూచి, వాడిన్ ది వైశేషిక సప్తమీ పుటలు ౨౯౯-౩౦) ఇంకరుఁడు సద్వ్యక్తరుఁడు ప్రశస్తపాదుని గ్రంథినిపఱిచుచు చూచి క్రింద భాష్యము సంగీకరింపఁజేసి ప్రశస్తపాదుఁడద్వైతకరుఁడని బూర్వుఁడను, దిక్షాగురునికి తదవాల వాఁడు నగును కావున క్రి వే ౨౨వ తాబ్దికిఁ జెందును ఎట్లునొకర్త ప్రశస్తపాదుఁడైచో నాఁడు వాత్యాయనునికి పూరు ఁడనియో, అధమము సమకాలికుఁ డనియో చెప్పవలెను ధర్మపాదుఁడు (క్రి వే ౨౨౨ ౨౭౦) ఎరమాద్వైతము (క్రి వే ౪౯౯-౫౦౯) ప్రశస్తపాదుని భావములను జన్మించిరి (చూ యది వైశేషిక సూత్రసమీ పుట ౧౮)

(౨) తీసి నా గ్గములోని కనువడించిన యుద్ధానుబంధంబు, యాద్యంతర్గత క్రి వే ౬౨వ తాబ్దియు వాఁడ చెప్పబడిన దశవదార్థములలోఁ గ్రొత్తగాఁ జెప్పిన నాల్గము (౧) క్రి (౨) అక్షి (౩) సామ్య విషయ (౪) లభావము ఈశం న్యరణి లేడు ఆపారములు పెక్కురు దీ నిగూర్చి వ్యాఖ్యలు వ్రాసిరి

(౩) బూరిత్వప్రతి, ౨౨౧౨ డిజన్, తర్కవంగ్రహము, పు ౩౩ గలగా ధరుఁడు ప్రకటించిన (కలకత్తా ౧౮౬౬) భాటిద్వాజవృత్తివాద్యము విశేషముగా నాచారాడి, పెక్కుమార్పులని జేసెను, బూ పాడిగన్, వైశేషిక సప్తమీ, ౨౭౨౪౦

(౪) లేకవల్లభుఁడు

బూర్గునిదిగా శ్రీధరుని న్యాయకండళి క్రిస్తు వె ౧౯౯౧ లో నుడును
 ఒందెను శ్రీధరుడు కుమారిల, మండన, ధర్మోత్తరుల భావములతో
 బలించిని గిలిగి యున్నాడు లీలావతియుఁ గిరణాశయుఁ గ్యాయు
 కందళి వెనువెంటనే రచింపఁబడినట్లు తోచును శ్రీధరుడు మువ్వలును
 డును గూడ దై వాస్తిత్వము సంగీకరించి, అభిప్రవాణమును గూడ
 స్వీకరించిరి శివాదిత్యుని సత్తవదార్థి యీ కాళమునకుఁ జెందినదే ౨
 న్మొదలవై శేషక సిద్ధాంతము లొకే తత్త్వమునకుఁ జెందిన వని యిది
 ప్రకటించెను ప్రమాణ విపరణముతో నిది రూపింబి, న్యాయశర్క
 మును జ్ఞాన గుణము క్రిందికిఁ దోడ్కొని వచ్చును లే గాక్షి భాస్కరుని
 లర్కకొముది, ప్రకస్తపాదుల రచనపై నాధారపడిన యింకొక సంగీర్ణ
 గ్రంథము వై శేషక సూత్రమును గూర్చి శంకరానందుని ఉపస్కార
 మొక కొంత ప్రాముఖ్యముగల గ్రంథము ౩ విశ్వనాథుడు (౧౭-వ
 శతాబ్ది) ౨న భాషాపరిచ్ఛేదమునందును, సిద్ధాంతము క్తావళి యందును
 గూడుని వాఁమును వివరించెను ఈతడు కొంతవఱ కభినవత్కర్మము
 ననుసరించినాడు, అన్నంభట్టు కృతులు, జగదీశుని తర్కాన్నిపము
 క్రి వే ౧౬౩౩ జయనారాయణుని వివృతి (క్రి వే ౧౭-వ శతాబ్ది)
 వై శేషక సిద్ధాంతములను వెలువరించుటలో మువ్వలుక్తములుగా
 నున్నవి ఉపస్కారముపై నాధారపడినను, వివృతి కొన్ని విషయ
 గులలో భేదములను గల్గియున్నది ౪

౩ - జ్ఞానసిద్ధాంతము

వై శేషక తర్కమునకును న్యాయతర్కమునకును స్పల్పభేదమే
 కలదు జ్ఞానవిషయము లనంతములు గావున, దర్కమునకు సమన్య

() చూచుచే ప్రకటించిన స్తూరార్థి దుష్టత

(౨) శివాదిత్యుఁ డుదయించునీకి లదువాఁడు, గంగకునీకి వార్షియునుఁడెను
 గంగెలుఁ డితఁ భావముల నెఱుంగు

(౩) ఎడమొక పుత్రి సుదాహరించెను చూ (౧, ౨, ౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮,
 ౯, ౧౦, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦) ఇది యెవరు సత్వదో లభింపలేదు

(౪) మూఁ ముఖ్యముగా ౧ ౧, ౪, ౨౫, ౨, ౧ ౨, ౨, ౩, ౯, ౧, ౮,

యగు జ్ఞాన మనేకరూపములను బ్రదర్శించినది ౧ ప్రత్యక్షము, తైంగికము (అనుమానము) స్పృతి, అర్థజ్ఞానము నను చతుర్విధ ప్రమాణము లంగీకరింపఁ బడెను ప్రత్యక్షమువలన మనకు ద్రవ్య, గుణ, కర్మ సామాన్యములు తెలియును భిన్నాంశాకల్పితములైన స్థూలద్రవ్యములు ప్రత్యక్షములోనివే కాని అణువులు, అణుద్వయరూపములును గావు అత్మప్రత్యక్షములేక యోగదర్శనమును వైశేషిక మంగీకరించినది ౨ వైశేషిక ముపమానైతిహ్య శబ్దప్రమాణముల ననుమానములోనికీర్యేన్చి ౩ శాస్త్రవాక్యములు తత్కర్తల శీల మప్రతిహతము కావున, ననుమానసిద్ధమే ౪ న్యాయుదర్శనమువలెనే వైశేషికమును శబ్దము నిత్యము కావున వేదము లమోఘ ప్రమాణము లని చెప్పు మీమాంసా సిద్ధాంతమును దిరస్కరించెను ౫ శాస్త్రవ సత్యధర్మములను దాము గాంచి, యితరులకుఁ జెప్పటచే ఋషుల వాక్యములైన వేదములు ప్రామాణ్యములని న్యాయదర్శనాభిప్రాయమై యుండఁగా, మంత్రద్రష్టలగు మహర్షుల యమోఘ శిలసంపదవలన వేదప్రామాణ్యమును వైశేషిక మనుమానించినది శ్రుతిస్మృతులు మన కిచ్చునది యథార్థజ్ఞానము కాని యూహాజ్ఞానము కాదు అది వస్తు స్వస్వరూపజ్ఞానము ఈ యిర్థములో దాని కొది లేదు, దానినిఁ గొందరు పూర్తిగా దర్శింతురు, కొంద రసంపూర్ణముగా దర్శింతురు సత్యస్వరూపమును సమర్థులైనవారు దర్శించి, మన కందించిరి వేదములు వాక్యముల సముదాయములు గావున శేముషీమంతులగు కర్తలుండి యుండవలెను అట్టివా రూర్ధ్వలోకమును గూర్చియు నధృష్టమును గూర్చియు సమగ్రము స్వచ్ఛమునైన జ్ఞానముగలవారు క్రమముగా నీ వేదకర్తృత్వము నీశ్వరున కిచ్చిరి 'దేవునిమాటలు కావున వేదములు ప్రమాణ

(౧) బ్ర॥ ప॥ పు ౧ -

(౨) వై॥ సూ॥ ౯, ౧, ౧౧-౧౫

(౩) బ్ర॥ ప॥ పుటలు (౨౧౨)

(౪) ౯, ౧, ౩

(౫) వై॥ సూ॥ ౨, ౨ - ౧ ౩౦ - ౧, ౧, ౧ న్యూ॥ సూ॥ ౨, ౨, ౧౩-౪౦

ములే ౧ సరియగు జ్ఞానమునకు వాక్యపదార్థములను సరిగా గ్రహించ వలెను ఎదములయొక్క అర్థజ్ఞానము సామాన్యధర్మముపై నాధార వడును గావున నది యనుమానసిద్ధమైనదే ౨ చేష్ట, ౩, అర్థాపత్తి, ౪ సంభవము, ౫, అభావము ౬ సన్నియు ననుమానగర్భితములని చెప్పబడెను స్మృతికి స్వతంత్రస్థాన మీయఁబడెను ౭ అర్థజ్ఞానము ద్రష్టల యంతర్జ్ఞానము పూర్వానుభవమునే తిరిగి చెప్పును గావున స్మృతినివిడిచి, అంతర్జ్ఞానమును బ్రత్యక్షములోఁ గలిపినచో, వైశేషి కము ననుసరించి, మనకు ప్రత్యక్షజ్ఞానమానములు రెండే మిగిలినవి ౮

దోషజ్ఞానములు నాలుగువిధములు, (౧) సంశయము, (౨) వివ ర్థయము, (౩) అసంధ్యవసాయము, (౪) స్వప్నము వీనిని శివా దిత్యుఁడు రెండుగాఁజేసి సంశయ వివర్థయములనిచెప్పి, యూహను, అసంధ్యవసాయమును ఎరోక్ష హేతువును సంశయములోఁ జేర్చెను కా స్వప్నమును వేరుగాఁ జెప్పబడుటకుఁ గారణ మదియొక ప్రత్యేక దేహస్థితిలోఁ అభింఘయే యని శ్రీధరుఁడు చెప్పినాఁడు ౧౦

౪ - ప దార్థ ము లు

ఇదివఱకే మనము చూచిన రీతిని, క్రియాసిద్ధిననుసరించి వస్తు నిర్వచనమును, ప్రకరణోచితముగా సర్వార్థనిర్ణయములను జేసి, దీనికిని

(౧) అధ్యవనాదామ్నాయస్య ప్రామాణ్యేవ కఠి॥ (౧౦ ౨, ౯) మఱియుఁ బాఠ న్యాయకందళి పు ౨౧౬ వై॥ సూ॥ ౬, ౧, ౪

౨) ౩, ౧, ౬౨౫

౩) ప్ర॥ ప॥ పు ౨౨౦

౪) ప్ర॥ ఎ॥ పు ౨౨౩

౫) ప్ర॥ ఎ॥ పు ౨౨౫ వై॥ సూ॥ ౯, ౨, ౫

౬) ప్ర॥ ఎ॥ పు ౨౨౫

౭) ప్ర॥ ఎ॥ పు ౨౨౬

౮) వ, నీ, సా సంగ్రహము ౧౨ ౩౦

౯) సప్తపదార్థి పు ౩౨

౧౦) న్యాయకందళి పు ౧౮౫

స్వయంసంపూర్ణములేదని ప్రకటించిన బౌద్ధవాదము, కొన్ని శతాబ్దముల కాలము జాతీయైక్యవాదమును వశమొనర్చుకొనెను అన్యోన్య సంబంధబలమునే అన్నియు నస్త్రీత్వముగలిగి, యేదియును స్వయం స్థితిలేనిదై యుండెను అన్యోన్యశయమే జీవితస్వరూపము, అందుచే నాత్మయు, జడవాదార్థము ను నిట్టివే ఈ భావమును నిరసించి యెక్కువ తృప్తికరమైనట్టిది, యథార్థముగా సమర్థింపఁదగినదియు నైన నూత్న తత్త్వమును వైశేషికము నిర్మించినది యథార్థమైనవి, వేరుగానున్న వియునైన నవస్తువిజ్ఞానము నిరసంపఁదగినది కానునదే వైశేషికదృక్పథము వస్తువులయొక్కయు వాని సంబంధములయొక్కయు లక్షణములే సులభసాధ్యములు, విశ్వవిశాలములునగు యథార్థవస్తులక్షణములు యుగము నేత్రములు నిప్పి చూచినంతనే, మన కట్టెడుట విస్తరించి కన్పట్టునవి బౌతికప్రపంచమునందలి పరస్పరసంబంధబాంధవ్యములు మన విజ్ఞానము వీనినిఁగూర్చియే పనిచేయును మన మంతర్విలోకనము చేసినచో నొక జీవశక్తియు, దత్తంబంధలక్షణములును గోచరించును సముచితమైన తత్త్వము కోరునదేమనఁగా, మన పరిశీలనము మన యనుభవములోని జ్ఞానవిషయములపైనే కేంద్రీకరించి, దానిని సమర్థించుట కవసరములగు ప్రతిపాదనములనే మనము స్వీకరింపవలెను యుక్తమైన తత్త్వము వస్తువిభాగపరిశీలనమును మొట్టమొదటఁ గోరును వైశేషికార్థము జరిపిన విషయవిభాగ పరిశీలనా ఫలితమునే పదార్థసిద్ధాంతమున నిమిడ్చినది

పదార్థమనఁగా వృత్తృత్త్యర్థమొక పదముయొక్క యర్థము ఒక పదార్థ మనగాఁ దెలిసికొనఁగిన యర్థమును, నామకరణయోగ్యమైన పదమునై యున్నది లోకములోని సర్వవస్తువులును, ననఁగాఁ దెలిసికొనఁదగినవి, నామకరణ యోగ్యములైనవియు, అనఁగా సకలానుభవ విషయములును పదార్థములే, కేవలబౌతికపదార్థములేకాదు న్యాయదర్శనములోని పదునారు పదార్థములును, వస్తువిభాగమును

౧) అన్యత్యాబిదేయత్యజ్ఞేయత్వములు || (ప్ర॥ ౧౮॥ పు ౧౬)

౨) ప్రమితివిషయా పదార్థాః (సప్తవిదార్థి॥ పు ౨)

జెప్పనవికావు, అవి తర్కశాస్త్రమునందలి ప్రధానవిషయములనూచిక కాని జ్ఞానవిషయములయొక్క సంపూర్ణవిభాగమును జూపునచే వై శేషిక పదార్థములు

వస్తువులే కాక, వస్తుజ్ఞానముగల కర్తలును వై శేషికపదార్థములే ఆరిస్టోటలిచ్చిన పదార్థముల తార్కికవర్గీకరణము వ్యవహరింపగర్వస్తు జాలమును గూర్చియేకాని, తత్త్వదృష్టికి గోచరించు సర్వవిధ వస్తుజాలమును గూర్చి కాదు ఆరిస్టోటలువలెనే, వై శేషిక తత్త్వజ్ఞులు నాపూర్ణముల సన్నిహితసంబంధము సంగీకరించిరి ఆరిస్టోటలు పదముల వర్గములుగాఁజేసినను పదవర్గీకరణము వస్తువర్గీకరణమే యగును ఏలన నొక విశిష్ట నామముగలది వస్తువే యగును “విడిగాఁజెప్పిన పదమొక గుణమునో, ద్రవ్యమునో, సంబంధమునో, దేశమనో, కాలమునో, దృష్టినో, అనుబంధలక్షణమునో, కర్మనో, కర్మఫలానుభవమునో తెలియఁజేయును” ౧ ఈ పది పదార్థములలో ద్రవ్యముకాక మిగిలిన తొమ్మిదియు నింకొకవస్తువును జెప్పనవి ద్రవ్యముమాత్ర మితరవస్తువును గూర్చికాని తన్నుగూర్చికాని చెప్పదు అట్లు చెప్పినచో నదియు నొక గుణమగును కాని ఆరిస్టోట లీ విభాగమును నిష్పంశయముగా నొనర్చి యుండలేదు సామాన్య భాషావిషయము లాతని వర్గీకరణమున కాధారమైనవి, ఆతఁడు తీసికొన్న పదములు బాహ్యవస్తురూపమును దెల్పునచే ద్రవ్యమొక మూర్తిమంతమైన వస్తువనఁగానేమి? ఒక గుణమో, యొక గోచో యని చెప్పవలెను దీనినారిస్టోటలు ద్రవ్యమనును కాని నిజముగా నదియొక గుణమే ౨ ఆరిస్టోటలుయొక్క సంపుటిలో ద్రవ్యములు, గుణములు నున్నవి అవి నిత్యములు సనిత్యములు కూడనై యున్నవి భాష్యకారు లందరును సంబంధమును పదార్థములోఁ దుది యారును విలీనమగునని వ్రాసియున్నారు కావున నిత్యానిత్యములైన ద్రవ్యములు గుణములు సంబంధములు కలసి వర్గమును బూర్తిచేయును

౧) అరిస్టో ట్యు కాటెగరీస్, ౨, ౬ ఎంటోన్ లాజిక్కు ౪, ౧-౩

౨) పోర్టు తాన్సన్ ద్రవ్యము స్వరూపముగ నింకొక ద్రవ్యమును జెప్పుదు కాని దానికి గుణము లున్నవి (లాజిక్ పార్టు ౨ పు ౧౨)

వైశేషిక పదార్థవర్గములో (౧) ద్రవ్యము (౨) గుణము (౩) కర్మ (౪) సామాన్యము (౫) విశేషము (౬) సమవాయము, అనంతర వైశేషికులగు శ్రీధరౌదయన శివాదిత్యులు 'అఖాప' ము నేడవ దానినిగూఁ జేర్చిరి ౧ మన విశ్వాసములు భావాత్మకములు నభావాత్మకములు కాని వస్తువులు గావు ఆరంభదశలలో నర్థము నొక పూర్ణవస్తువుగాఁ బరిగణించి, దాని సామాన్య లక్షణముల నిర్ణయింప వైశేషిక దర్శనము యత్నించినది, కాని, వెనువెంటనే, విశ్వాసముల స్వభావమును గూర్చి వరిశీలించి, యెట్టివి సత్యములైనవి కాని వెట్టివని నిర్ణయింపఁ బూనినది ఏదియో యొకటున్నదను నది వైశేషిక తత్త్వములో మొదటి నిర్ణయము కాని యస్తిత్యము కేవలము నిర్గుణము కాదు అందుచే మన మొక యడుగు ముందుకుఁబోయి, అస్తిత్యముగల దొకటుండుటయే కాక, దానికిఁ గొన్ని లక్షణములున్నవని చెప్పవలెను గొన్ని లక్షణములను గలిగియుండుటచే నొకటి స్థితిని గలిగి యున్నది ద్రవ్యము లున్నవి, గుణములను గలిగి యున్నవి గుణములు రెండు విధములు, అనేక వస్తువులలోఁ గలవి, సామాన్యములు, వ్యక్తిగతములైనవి విశేషములు వీనిలో నిత్యములైనవి గుణములనియు, ననిత్యములైనవి కర్మలనియుఁ జెప్పఁబడెను సమవాయ మొక విశిష్టసంబంధము ౨

౩) ప్రళప్తపాదుఁ డాదు ద్రవ్యములనే చెప్పెను సప్తపదార్థ సిద్ధాంతము శివాదిత్యునితో నారంభమైనదని యాచారి సప్తపదార్థగ్రంథము వలనఁ దెలియుచున్నది శంకరుఁడును, హరిభద్రుఁడును వైశేషిక పదార్థము లారనియే చెప్పిరి భూదు శంకర భాష్యము, ౨, ౨, ౧౩ యు బి వైశేషిక ఎలానసీ పుట ౧-౬

౨) వైశేషిక ద్రవ్యగుణము లారిస్టోటికలు ద్రవ్యగుణములకు నరివడను అరిస్టోటికులు మొత్తమును (quantity) గుణములోఁ జేర్చెను సంబంధములు రెండరకములు దాహ్యము సంయోగమువంటిది అలంకారికము సమవాయము వంటిది మొదటిది గుణమనియు రెండవదొక పదార్థమనియుఁ జెప్పఁబడినది మిగిలిన పదార్థములన్నియు సంబంధములోనికి వచ్చును దేశకాలములు స్వతంత్ర పదార్థములు ప్రవృత్తి కర్మ నివృత్తి కర్మభావము లకణము సామాన్యమో, లక్షణమో, కావచ్చును దృక్పథము గుణము అరిస్టోటికాక నియుములు గనునరించి, తన సద్ధాంతమును నిర్మించినచో విల్లు వాదించియుండును సత్యములు గాని, కాల్పానికములుగాని సగుణములగు వస్తువులు ఎరస్యరాశ్రయ భూతములగు ఎలర వస్తువులతోఁ గలిసి దేశకాలములచే నిబద్ధములయి

మొదటి మూడునైన ద్రవ్యగుణకర్మ లోక యథార్థమైన స్థితిగలవి ౧ కణాదుఁడు వీని సర్వములని చెప్పి, యోగ్యస్థిలో వానిని దర్శింపవచ్చునని ప్రకటించియున్నాఁడు ౨ మిగిలిన యూఁడును సామాన్యవిశేష సమవాయములు బుద్ధి వ్యాపారజములని చెప్పవలెను ౩ అవి తర్క వదార్థములు ప్రశస్తపాదుఁ డిట్లు చెప్పెను “వీనికి స్వాత్మసత్త్వము, బుద్ధి లక్షణత్వము, అకార్యత్వము, అకారణత్వము అసామాన్య విశేష వత్త్వము, నిత్యత్వము, అర్థశబ్దానభిధేయత్వమును గలవు ౪ తుది మూఁడువదార్థముల యథార్థమును తార్కికప్రమాణ సిద్ధములు ౫ అనఁగా నవి ప్రత్యక్షజ్ఞాన విషయములుగావు న్యాయవైశేషికములు గలిసివీయినవెనుక నీ భావమును మార్పునొందినది ప్రాచీన వైశేషిక దర్శనము ననుసరించి, వదార్థము అన్నిటికి సామాన్యస్థిత్వ మున్నది ౬ కాని యీ యస్థిత్వము ద్వివిధము ద్రవ్యగుణకర్మలు సత్తాసంబంధములు సామాన్యవిశేష సమవాయములు న్వాత్మసత్తా సంబంధములు ౭ తన కిరణావళిలో నుదయినుఁడు సత్తాసంబంధ వదార్థమనఁగా సమవాయ

యున్నది అందుచే ద్రవ్యగుణకర్మ సంబంధములు అనకు మఖ్యవదార్థములగును అరిస్టోటల్ ద్రవ్యభాగము లోపఱియిష్టమైదని స్తోయింబ్బలు, యోగ్యేదోసిష్టలు తలఁచిరి తనకుఁ దోచినరీతి ౧ ప్రస్తుతము లివేసేసేని గాఁడును హెగెల్ ను దానిందిరి అరిస్టోటల్ దా ము ఎఱుపులను మనుజులు, చతుష్పాక్షులు గుఱుములు, గాడిదలు, కంఠము ౨౨ ఎఱుఱించురీతిని చేసెనని మిట్లు ౩ దాహరింప విమర్శచేస నాఁడు స్తోట్టు వైశేషికవర్గీకరణ లతో కరి సస్తువులను ద్రవ్య, గుణములనుగా వర్గీకరించిరై నైనుల ఎద్దతి పూర్వమునకులు ౪ క్రి. పరిష్కారములు ద్రవ్యము లనిరి ఉదయనుఁడు వీనినేనొక సంఖ్య ౫ గూడ ద్రవ్యవస్తుల కంగీకరింపలేదు చూ కిరణావళి పు ౬ ప్రవదార్థి పు ౧౦ వ్తాయకఁడవీ గుఱులు ౭, ౧౫ ౪౪

౧) వై నూ ౧౩ ౧౪, ౩౩ ప్ర ౪౩ ౫ ౧౬

౨) కా ౧ ౧౪

౩) ౧౨, ౩౩

౪) ప్ర వ యి ౧౯ వై నూ ౧౨౩ ౧౦ ౧౨ ౧౪ ౧౬ ౨౨ ౨౬

౫) బుద్ధి రేప లక్షణమ్ ప్రమాణమ్

౬) ప్ర ౪౩ పు ౧౨

౭) ప్ర ౩౩ యి ౧౯

సంబంధాస్త్రీత్వమనియు, స్వాత్మసత్తాపదార్థము అనగా నర్థసంబంధము లేని స్వయంసామర్థ్యము గలవనియు నిర్వచించినాఁడు శంకరమిత్రుఁడు తన ఉపస్కారమునందు సత్తాసంబంధమనగాఁ, నాశనావకాశము గలిగి, తన స్వభావమునుండి కార్యము నుత్పత్తిచేయు సామర్థ్యము గలిగి యున్నదని చేసిన నిర్వచన మెక్కువ సహాయకారిగా నున్నది అస్త్రీత్వమును దేశకాలప్రమాణము అలోఁ జెప్పు శాస్త్రవద్ధతి యిది స్వాత్మ సత్త్వము దేశకాలబద్ధము కానిది, అందుచే నివి నిత్యవదార్థములు, ఇవి బుద్ధివరికల్పితములయ్యు, యథార్థవస్తువులకంటె నెక్కుడు సత్యములుగా గ్రహింపఁబడినవి సామాన్య విశేష సమవాయము అను నీ మూఁడు ద్రవ్యములును నిత్యములైనవి, కారణము లేనివియు ననియు, బుద్ధి కల్పితములైన వీని కస్త్రీత్వము నొసఁగు సహజ కాంక్షయు క్తమైనది కాదనియు వైశేషికుఁడు వాదించును

౫ - ద్రవ్యము

వైశేషిక తత్త్వము విజ్ఞానవాదము అన్నింటి నెదుర్చొని నిలుచుట కాధారభూతమైనదే ద్రవ్య మను వదార్థము విద్యావిహీనులైనను ద్రవ్యములున్నవని చెప్పుదురు బాహ్యప్రపంచములోని వస్తువులు స్వతంత్రాస్త్రీత్వము గలవై, యథార్థములుగానే కన్పట్టి, తమకొరల విశిష్ట లక్షణములను హనకుఁ బ్రదర్శించుచున్నవి మనమున్నదని చెప్పుకొనునది నిజముగా వస్తుజాలమే, దేశకాలాద్యవస్థల ననుసరించి యవి బహురూపములై భిన్నవిశిష్ట లక్షణములను గలిగి యున్నవి, గుణములకుపేరైనద్రవ్యము కాని, కదంశములకు పేరైన పూర్ణముగాని లేదను బౌద్ధవాదము మన యనుభవములకు విరుద్ధమైన వాదము ౧ యథార్థమైనది వస్తుజాల రూపమునను, వానికిఁ గల గుణ, భాగరూపమునను మనకు దృశ్య మానవగు చున్నది నిన్న మనము చూచిన ఘటమును నేడు చూచి గుర్తించుచున్నాము, ఘటమనఁగాఁ గేవల పేదనాపుంజమే యైనచో నట్లు గుర్తించుట దుస్సాధ్యము ౨ గుణములు వర్గములుగాను, నెల్ల

౧) వా. వా. ౧, ౩, ౧౩

౨) వా. నూ. ౨, ౧, ౩౦, ౩౬

వృక్షాదును సమానముగాను, నితరములనుండి విశిష్టభేదమును జూపునవి యునై గోచరించుట మన కందరకును సామాన్యసభవవిషయమే ఒక మామిడి పండ్తో గుణసమూహము నెల్లప్పుడును జూపుటయే కాక, ఒకే లక్షణములుగల చెట్టువలననే కలుగు చున్నది నిరవధికమైన యవి చ్చిన్నా స్థిత్వమును జూపు నొక చిన్నగుట్టయైనను, లేక నొక మహా వర్షతమైనను నెన్నడు మార్పునొందని గుణములతోఁ గూడిన ద్రవ్యా స్థిత్వము సంగీకరింపని యెడల మనకు విదితములు కాఁజాలవు “గుణ కర్మలను దనలోఁ గలిగియుండి, తనతో సమానాస్థిత్వకారణ రూప మైనదే” ద్రవ్యము ౧ అది గుణముల కాధారభూతమైనది ౨ ఇతర పదార్థములకు గుణములు లేవు

దాని గుణములకంటె నితరమైన ద్రవ్య మున్నదని వైశేషిక విశ్వాసము ద్రవ్యము లుత్పత్తియైన వెనువెంటనే గుణములులేనివి ౩ ద్రవ్యములతో నేకకాలమునందే గుణములు న దియించినచో రెంటికిని భేదమే యుండదు రెండు నేకకాలముం దుత్పత్తికానిచో, ద్రవ్యములు గుణహీనములగుటయు, ద్రవ్యము అనఁగా గుణసహితములను నిర్వచన మును నిర్దేశమగుటయుఁ దటస్థించును ఈ క్లిష్టతను దోలఁగించుటకై గుణములు ద్రవ్యముతో సమవాయనబంధమును గాని, ప్రాగభావ మునుగాని గలిగియున్నవని చెప్పఁబడెను అనఁగా, గర్భితములుగాని యావిష్కృతములుగాని, ప్రస్తుతముగాని భవిష్యత్తులోఁగాని గల గుణ ముల కాధారమైనదే ద్రవ్యమని యర్థము ౪ తాను గుణముకాకుండ గుణములుగల ద్రవ్యమున్నదని వైశేషికుఁడు నిరూపింపఁ గోరు చున్నాఁడు, ఏలన ద్రవ్యములకు మనము గుణముల నాపాదించుమే కాని, గుణములకు గుణములను గాదు లేక యొక గుణసమూహమున కొక గుణమును మనము చెప్పము గుణసంబంధములేని ద్రవ్యము దురూహ్యము కావున, ద్రవ్యము గుణసహితమని చెప్పుదుము

౧) ౧, ౧, ౧

౨) గుణాప్రయో ప్రబంధమ్॥

౩) అదే, తతో సర్వణామ్ ద్రవ్యం అపృథక్॥

౪) సిద్ధాంతముకై పరి॥ ౩

నిత్యానిత్య వస్తుభేదమున్నది అన్యైక యముగలదేదియు నిత్యము కాదు సావాయవ ద్రవ్యము అన్యధారము అగుటచే ననిత్యములు నిత్యత, స్వతంత్రత, పరమార్థతయు నిరవయవ ద్రవ్యలక్షణములు ౧ వాని కుత్పత్తి వినాశములు లేవు అనిత్యవస్తువులు తప్పియై, వానికి పేరై సకారణములచే నశించును ౨

భూజలాగ్ని వాయ్వాకాశ దేశకాలాత్మ మానసములు తొమ్మిదియు సర్వపదార్థములు ౩ వైశేషికము భౌతికతత్త్వము గాదు, కాని యది ఋధార్థవస్తుతత్త్వమే, ఏలని నగోచరమ అగు నాత్మలున్నవనియు, యధార్థద్రవ్యములనంగా స్థూలరూపములు కాక, వానినూక్ష్యరూపములనియు నది నమ్మును నవద్రవ్యములలో భూజలాగ్ని వాయ్వాత్మ మానసములు పెక్కువ్యక్తిత్వములను గలిగియున్నవి ౪ ఆత్మతప్ప మిగిలినవి వ్యాప్తిగలిగి, సమీపత్వ రూపత్వ సంబంధములుండి, కర్మ, వేగములను బొందియున్నవి దేశకాలాకాశములు సర్వవ్యాప్తి కలవియు, సత్యధిక ఎరిమాణములుగలిగి, సర్వద్రవ్యముల కవకాశ మిచ్చునవియునై యున్నవి ౫ ఆత్మయు మనస్సు, నాకాశమును, దేశకాలవాయువులును, పరమాణువులును సామాన్యముగా గోచరములు గావు ౬ మూర్తద్రవ్యములకును భూతద్రవ్యములకును భేదము

౧) విత్కరత్వ, - నాత్మత్య, అంత్యవశేషవత్వ (ప్ర వ పు ౧౬)

౨) ప్ర వ పు ౨౦ న్యాయకందళి పు ౨౦ చూడు వై సూ (, ౧౯౧౦ ౨ ౨, ౧౯౧౦, ౨ - ౨)

౩) తమస్త్వభావమనగూర్చి యొక చిత్రమగు ప్రశ్నమును శ్రీధరుడు ప్రకటించినాడు (నా యకందళి ఖా: వై సూ, ౩, ౨ ౧౯-౨౦) తృప్తవర్ణము, చలన క్రియయు ౪ యొకప్రత్యేకద్రవ్యము తమమన కుహరిలని భావము (శ్లో|| వా పు ౫౩ ప్రభాకరవాదులు తమను తేజోఽభావమని యా పూర్వమిమాంస పు ౯౩) ౫న్నం భట్టుభావము నదియే (అర్కిసంగ్రహము పు ౩) గుణరహితమైనది కావున దనుష్ట ద్రవ్యముకాదని వైశేషికాచిప్రాయము సంగ్రహింపబడు నలాకాశమని చెప్పునట్లే, తమస్త్వనకు రంగులేదు అదియొకవిధమగు సభావము తేజోఽభావము (వై సూ ౩, ౨ ౧౯ సంఖ్య ౨ ప్ర హ ౨ ౧౦)

౪) అనేకత్వం ప్రతే కం వ్యక్తిభేదాః (న్యాయకందళి పు ౨౨)

౫) ప్ర వ పు ౨౨

౬ వై సూ ౮ ౧ -

భారతీయ శత్రుత్వ శాస్త్రము

1) అదు మూర్తి ద్రవ్యములకు నిశ్చితకరిమాణములుగలవు, 2) అవి ప్రవృత్తిచలనములు గలిగియున్నవి భూతద్రవ్యములు విడిగాఁగాని కలిసికాని, ప్రపంచములోని నిర్వచస్తుజాలమునకును రూపకారణములగు చున్నవి 3) సుస్పృణప్రమాణ మైనను, దీని నుత్పత్తి చేయదు, సర్వ వ్యాపయైనను, నాకాశము శబ్దము నుదయింపఁజేయును, భూ-లొగ్ని వాయువులు మూర్తములు నుత్పత్తి కారణములును 4)

ఆత్మ సిద్ధాంత విషయమున న్న్యాయదర్శనభావషే వైశేషిక భావ మున్నది కాని, అర్థ ద్రిష్టయు దృశ్యములుగూడ ననుభావము నంగీకరించలేదు 5) ఉపమానము నిరుపయోగము అగిమానుమాన ములే కునకు నిశ్చయ ప్రమాణములు 6) దేహింద్రియమానసముల గుణము కానిదగు విజ్ఞానమువలన నాత్మాస్థిత్యము సనుమానముచేఁ దెలియఁగను 7) సుఖదుఃఖ, రాగద్వేష, సంకల్పజ్ఞానములేకాక, కను జెప్పలు తెఱచుట మూయుట గాఢములుమానుట మనస్సంపల నేమి ఇంద్రియ ప్రవృత్తి, ఆత్మాస్థిత్యమును నూచించును 8) ప్రళయమువంటి సహజ వస్థలో నాత్మవిజ్ఞాన రహితమైనది దేహసంబంధ మున్నప్పుడే దానికి జ్ఞానప్రవృత్తి యుండును 9) ఆత్మ విజ్ఞానమును బోషించునేకాని, విజ్ఞాన మాత్మకు నిత్యలక్షణమ కాదు యన సాహాయ్యమున నాత్మబాహ్యవిషయము అనేకాక, తన గుణములను దెలిసికొనును అట్టి నిర్వచ్యాపియైనను, దేహసంబంధమున్నప్పుడే జ్ఞానేఁబ్రక్రియా లక్షణము లుండును

1) నిర్విచ్ఛిన్న విచ్ఛిన్నావస్థ

2) తర్క 10 పు 1

3) వై సూ 3, 2, 1

4) వై సూ 1, 2, 3, 4

5) ప్ర ప పు 1 వై సూ 3, 1, 2

6) వై సూ 3, 2, 1

7) అశ్విరీడా 100 పు 1 యామల భా(నా 1 తదితర పు 1 పు 2)

అవస్థాభేదము లవలన నాత్మానేకత్వ మనుమానింపఁబడుచున్నది
 ౧ క్రతివాక్యములుకూడ ననేకార్థాలను జెప్పచున్నవి ౨ వ్రత్యా
 త్మయుఁ దానుజేసిన కర్మఫలానుభోక్తయగును ౩ భిన్నానుభవ
 పరంపరలలో జీవైకత్వమున్నది ౪ జీవైకత్వమును శ్రీధరుఁడు నిర
 సించెను ౫ జీవులు మోక్షము పొందుటవలన జగద్వ్యవస్థ చెడిపోదు,
 ఏలన జీవులసంఖ్య అనంతము వై శేషికులు, కనుక ౬ హుత్వమందలి
 విశ్వాసముచే, బహుత్వమే పరమసత్యమందురు ముక్తజీవులు విశిష్ట
 భేదములతోడనే శాశ్వతముగానుందురు ౭ వ్రతిజీవీకి నితరజీవుల
 నుండి యొక విశిష్టభేద మున్నది కాని యిదేదియో మనకుఁ దెలియదు
 జీవులలో భేదములకఁ గారణము దేహభిన్నత్వమే పునర్జన్మయందై
 నను, మనస్సు జీవునితోఁ బోయి, దానికి ప్యక్తిత్వము నొసఁగును
 అందుచే జీవునితో నెల్లప్పుడు నుండు మనస్సుయొక్క భేదమే జీవభేద
 మునుదెల్పును జీవులెన్నియో మనస్సులన్ని యున్నవి ఒకే మనస్సు
 జీవునియాత్రల నెల్లప్పుడుండును గావున, జీవునియొక్క శీలముకూడ

౧) వ్యవస్థాతో ౩ నా (వై సూ ౨౨, -౦)

౨ శాస్త్రసామర్థ్యాత్ (వై నూ ౩౨౨)

౩) ౬, ౧ ౫

౪) న్యాయకందళి ౨ ౮౬

౫) జీవమలయు నొక్కచే యైనచో ను స్పష్టమందరకు సమా మగును
 జీవులన్నియు స్యువ్యాపియముగలవైనను సనేకజీవుల సంగీకరించువానికి జీవులన్నియు
 సన్నిదేహక లయించిన వ్యాపించినను, నాని యనుబంధము లితర జీవుల కుండవు; ఎలసఁ
 బ్రతిజీవియఁ దన పూర్వకర్మాను గుణమైన శరీర సంబంధముచేఁ బొందు సమస్తవ మిత
 రులకు సంబంధించుది ఏ దేహముచే జీవి కర్మచేయునో యా జీవి కా కర్మావధి
 ముందును అందుచే శరీరసంబంధము కర్మబంధము పోక దానినొక ట్రాక్తియింది పెచ్చు
 చున్నది ఒట్టి దిసలముగా బదుగుచున్నది (న్యాయకందళి: ౨ పు ౮౭౦౮౮)

౬ ఏమొక్కచే యియు, ఏవాని కారణవశమునను శాస్త్రవిహిత కర్మాదరణ
 యుక్తమని జీవసాత్త్వమును వైశేషిక మ గికరించినదని సూచించిన చాక్లర దాను
 గుప్తుని భావమున కారణము లేదు (మాస్టరి ఆఫ్ ఇ డియర్ ఎలావఫీ ౨ శాం
 వ్యాఖ్య ౧) వ్యవహారక ౬ ధమ్మ ౬ వినానేకత్వమును గూర్చియే కాని వైశేషిక ౧ ము
 మార్గవశ్యమును గూర్చి వ్రసక్తి పెట్టకొలేదు శివసిద్ధాంతముపై నానంద
 నానాక దాశీ పరమ సత్య మని యది మ్మిది

నవిచ్చిన్నమై యొప్పును ౧ జీవమునకు నీశ్వరునకు ౨ సాదృశ్యమున్నది కాని సమానత్వము లేదు అకాశ దేశకాలములకుఁ బరిచ్చిన్నములు నానుయోగ్యములు నగు వ్యక్తిరూపములు లేవు ౩ దృశ్యములన్నియు వీనియందే గోచరించును ఉత్పత్తిగల సర్వవస్తువులకును దేశకాలము బుపాదాన కారణములు ౪ యథార్థస్వరూప మొక గతి, అందుచే దేశకాలాన్నితము

భౌతికపరివర్తనము లన్నిటికి నొక పూర్ణమైన స్థానముండవలెను అణువాదులందరు నవకాశమును సత్యమగు స్థితి గలదని చెప్పుదురు ఒకదానికంటె నెక్కువ సంఖ్యగల యవకాశము లున్నచో భిన్నావకాశములలోఁ బరిభ్రమించుచున్న యణువుల కన్యోన్యసంబంధము లుండవు ప్రాకృశ్చేమ దూరాంతిక భావములకు మూలాధారమైన దవకాశమే ౫ అవకాశమందలిభిన్నత దానికార్యములపై నాధారపడును ౬ అవకాశము లేకున్నచో వస్తువులు పేరుపేరుగా నుండుటకు వీలుండదు

వస్తూత్పత్తి స్థితి వినాశముల ఎంటి ప్రకృతి పరివర్తనములకు ముఖ్యవసరరూపము కాలము అనిత్యవస్తువులయందు మార్పుల నుదయింపఁజేయు శక్తియే కాలము అది సంవలనముల కన్నిటికిని గారణమగు విశ్వశక్తి కాదు, సర్వ సంవలనముల కది యాధారము మాత్రమే ౭ గోచరించు వస్తువులన్నియు మనకుఁ గదలుచున్నట్లును మార్పునొందుచున్నట్లును దృశ్యములై యదృశ్యమగుచున్నట్లును గాన్పించుచున్నవి పరిచ్చిన్న వస్తువులొక్కొక్కొక్కటి సంవలన సామర్థ్యములు గలవి

౧) బ్ర॥ ౧౧ పు ౮౯ వై॥ బా॥ ౩, ౨, -౧ ౩ ౨, ౨

౨) కి॥ కా॥ ౧౧ పు ౮, చూ॥ ఉపార్థము ॥ ౩, ౨౮౮

౩) బ్ర॥ ౧ పు ౮౮

౪) బ్ర॥ ౧ పు ౮౫

౫) తర్కసాగ్రహము పు, ౧౬ భాసానికిచ్చేదము, పుటలు ౪౬ ౪౭

౬) వై॥ బా॥ ౨, ౨౩౩

౭) ౨, ౨౯ ౩, ౨౬ ఈ భావమును కాలము వైపునను వాదముతోఁ జూరవలెను

కావు అయినచో, నెన్నిమార్పులు కలుగుచున్నను మార్పులేని సంబంధములు వాని కుండఁజాలవు సంచలనమున కొక త్రమము గలదు, అనఁగా సర్వపరివర్తనములతో సంబంధము గల యొక సత్యస్వరూపమేదో యుండవలెను విశ్వమంతయు నిండి సర్వ వస్తుక్రమ సంచలనమున కవకాశమిచ్చునది కాలమని భావించఁబడెను పూర్వోత్తరములు, నేకసమయ భిన్నసమయములు, త్వరితాలస్యభావములు మున్నగు సంబంధములకుఁ గాలమే యాధారము ౧ విశ్వవ్యాప్తమైన పరిమాణము గల కాల మేకము, విశేష్టలక్షణము గలది, సంయోగ వియోగలక్షణయుక్తము వ్యావహారిక భావములైన క్షణ నిమేషదినమాస సంవత్సరాదికము లన్నియు వ్యావహారిక కాలభావమునుండి కల్పితములై సవేప్రప్రాచీన వైశేషికుల భావములలోఁ గాలము నిత్యమైన ద్రవ్యమైనను, ౨ దరువాత పెచ్చిన శాస్త్రజ్ఞులు దానినొక యనుభవరూపముగా భావించిరి ౩ కాలము స్వస్వరూప మేమో మన మెఱుంగము, మన యనుభవము మాత్రము కాలరూపము నొందుచున్నది పూర్వోత్తర భావముల కది అసమవాయి కారణము, మిటవటాదులగు వస్తువుల స్వభావము వాని యుపాదాన కారణము కాలమేకమైనను, దానితో సంబంధముగల మార్పులవలన నది యనేకముగా గోచరించును ౪

దేశకాలములకుఁ గల భేదమును వైశేషిక గ్రంథములు గుర్తించినవి దేశము దృశ్యవస్తువులకు సంబంధించినది, కాల ముఁబయించినశించువస్తువులకు సంబంధించినది ౫ కాలసంబంధములు నియతము అనియు, దేశసంబంధము అనియతము అనియు శంకరమిత్రుఁడు

౧) వై నూ ౨ ౨, ౬

౨) ౨, ౨, ౩,

౩) అతీతాది వ్యవహార హేతుః (అంగులగ్రహము ౨ ౧౫ భాషావరిచ్ఛేదము పు ౪౪)

౪) న్యాయమంజరి ౨ ౧౩౬

౫) సిద్ధాంతచంద్రికయము చెప్పినది జన్యమాత్రం క్రియామాత్రం వా కాలోపాధిః మూర్తమాత్రం దిగపాధిః

భావించినాడు ౧ వస్తువులు కాలవశమునఁ జలించుచు, దేశవశములై
 యున్నానముల నిలుచుచున్నవి అతి విశాలములగు సంబంధములనఁగా
 స్థలగతియు నవస్థాగతియు దేశకాలము లాశ్రయములుగాఁ గలిపి, కాని
 యివి వ్యావహారిక భావములు మాత్రమే, అవి వరివర్తనాత్మకములైన
 వస్తువుల యునికిని సూచించును నిరవయము, నవిచ్ఛిన్నము,
 సంతము నగు నొక ద్రవ్యమును, శబ్దమున కాధారమునై యున్నది
 రూప రస గంధ స్పర్శగుణములు దానికి లేవు అందుచే నిరకమిగిలిన
 శబ్దమే ఆకాశ వికీర్ణగుణము ౨ ఆకాశము నిష్క్రియము మూర్తము
 లైన వస్తువులన్నియు నందు నిబద్ధములై యున్నవి ౩ అణువు అతి
 సూక్ష్మము లగుటచే అపి వరస్పరస్పర్శపలనఁగాని, సంయోగమువలనఁ
 గాని యొక ఘనపరిణామమును బొందఁజాలవు అవి విడిగానున్నను,
 గలిసినను, వాని భిన్నావస్థల కాకాశమే యాధారము అణువులు కలి
 యునుగాని యీ కలయిక నిత్యము గాదు ఆకాశ ఘణరూపము గాదు
 కాని యదియే అణువులను యథాస్థానముల నిలుపుచున్నది ఆకాశము
 కూడ నణవిభాగి యోగ్యమైనచో, నీ యణుస్థితిబంధన హేతువు నింకొక
 దాని నూహించవలసియుండును ఆకాశము శాశ్వతము, సర్వగతము,
 నిండియాతీతము, దానికి వృత్తిత్య సంయోగవియోగత్వలక్షణము
 లున్నవి ఆకాశము సర్వదేశము నిండియున్నది, అది స్వయముగా
 వస్తువులపై నెట్టి ప్రవృత్తిని గలిగియుండదు, వస్తువులతోఁ బ్రత్యేక
 సంబంధములు గలిగి, శబ్దము నుదయింపఁ జేసియే యట్టి ప్రవృత్తిని
 జూపఁగలదు పదవీ సంబంధములను, వస్తువుల క్రమమును జూపునపు
 డది దిక్పామమునుగలిగి యుండును దేశ మనఁగా నవకాశ మను సర్వ
 ములోనదియు నాకాశమే, ఆకాశమునకు నవకాశమునకును భేదము
 చెప్పబడెను ఆకాశము శబ్దగుణమునకు విశిష్టమగు నుపాదాన కారణ
 మగుచుండఁగా నవకాశము సర్వకార్యములకు సామాన్యకారణమగు
 చున్నది

౧) ఉపసారము, ౨, ౨ ౧౦ వీరితో క్కంటుమొక్క అనుభవ సంబంధమైన
 ద్వితీయ ర్మ్యతీయోగములు

౨) వై హ ౨, ౧, ౨, ౩, ౨౯-౩౦

౩) నాట ౪ ౨, ౨౧ ౨౨

పంచద్రవ్యములైన భూజలాగ్ని వాయ్వాకాశముల విషయమై వైశేషిక భౌతికసిద్ధాంతము ప్రకటితమైనది మనము చూచు పదార్థము పంచభూత పరికల్పితమై యుండేదో యొక భూతాంశమధికముగా నుండును ఎంచభూతములును పదార్థముయొక్క ఎంచరూపములైన ఘనపదార్థము (భూమి), ద్రవముదకము, వాయురూపము వాయువు, తేజోరూప మగ్ని, అవకాశరూప మాకాశమునైయున్నవి భూమికి రూపరసగంధ స్పర్శగుణ చతుష్టయమును, జలమునకు రూపరసస్పృశులును, అగ్నికి రూపస్పర్శులును, వాయువునకు స్పర్శయును, ఆకాశమునకు శబ్ద గుణమును గలవు గ భూమి కనేకగుణములన్నను, గంధ మధికముగా నుండుటచే దానికి గంధమే గుణమని పలుకుదుము ౨ జలదులకుఁగూడ గంధగుణము లందుటకుఁ గారణము భూరేణువులందుఁ గలిసియున్నవి గంధరహితమగు భూమి సూహింపలేము కాని, గంధ రహితములగు జలవాయువులను జెప్పఁగలము భూమి కల్పితములగు వస్తువులు మిమిష్యధములు, దేశములు, ఇంద్రియములు, నితరదృశ్య పదార్థములు ౩ జలముయొక్క ప్రత్యేకగుణము రసము అగ్ని గుణము కాంతి, వాయు వగోచర పదార్థము, పరిమిత వ్యాప్తిగలది, భిన్నభాగ యుక్తము వాయువు నిరవధికముకాదని, దానిసంచలన ములవలన గ్రహింపవగును, అది నిరవయవము నిరవధికము నేకము నై నచో, నట్టి పంచలనముల కవకాశములే దు ౪ దాని యస్థిత్వమును స్పృశ్యవలన నెఱుఁగుదుము, ౫ గుణకర్మలను గలదగుటచే నది యొక ద్రవ్యము, ఉష్ణత వాయువుయొక్క విశిష్టలక్షణము భూవాయు జలాగ్నిలవలనఁ గల్పితములైన సర్వవస్తుజాలములకు మూల బీజములు సూక్ష్మాణువు లని చెప్పఁబడెను

౧) బౌద్ధవిమలా గ్రంథములలో గాకున్నను, నుత్తర బౌద్ధ-రసకమునందెఱు వారును సుదాహరించిన వాక్యములు ఎశేషముగాఁ లవు వైఖానసును, సౌత్రాంతికులు దీని లంగీకరించిరి, బా, యుని, వైశేషిక లలాపీ (పుట ౨౭ - ౨౮ (౨, ౩, ౪, ౫) ప్రసంగము ౨౭ (౪ వై॥ సూ॥ ౨, ౧, ౨ (౪) ప్రాచీన వైశేషికులును, అన్నం భట్టును వాయువు దృశ్యపదార్థము కదలయు నది గాననుసార్థమనియు భావించిరి వాయువునకు వర్తములేదు కవున నది దృశ్యముకాదని వారు వాదించిరి ఒక వస్తువును దర్శించుటకుఁ గంటితోఁ జూచుటే యుపసరము లేదని ఆభిప్రాయమును గ్రహించిరి స్పర్శచే వస్తువులను జూడవగును

౬-అణుసిద్ధాంతము

అణుసిద్ధాంతము మానవ మానసమునకు సహజమైనది అగుటచేఁ బురాతన జగద్వివరణ ప్రయత్నము లీ రూపములో నుడిచినవి. ఈ సిద్ధాంతబీజము బుద్ధనిష్పత్తులలో నున్నవి. ఎర్వ భౌతికవదార్థములును భూజలాగ్ని వాయువు అను నాలుగు భూతములచేఁ గల్పితములని యుపనిషత్తులు తలచి, యే యితర భూతములతోఁ గలిసి యదుగావునను, విశిష్టలక్షణయుక్తమైనది గావునను నాకాశమును విడిచిపెట్టెను కాని భూజలాగ్ని వాయువులు మార్పులును భాగములును గలవగుటచే, మార్పు లేక నిత్యమగున దింకొకటి గలదని తలచుటచేయు మార్పులందరక, అవిభాజ్యములైన నిర్విమలముండు మూలరూపము లెన్ని యను ప్రశ్న సహజముగా నుదయించును. అణుసిద్ధవైదిక బౌద్ధతత్త్వముల నుదయింపఁజేసిన భాషోద్వేగ కాలమునందుఁ గల రచనకులు బైనులు సణువాగము నూహించిన వారుండిరి. పారమార్థికధాంతులపైఁ గణాదుఁ డణుసిద్ధాంతమును గల్పించి, అన్మూలములఁ బ్రపంచమును సులభవిజ్ఞాన రూపములోనికిఁ దేఁ బ్రసక్తించెను. లూసిప్సులు డెమోక్రిటస్సున నట్లే చేసిరి. డార్టన్ కాలముపఱకు అణుసిద్ధాంతము శాస్త్రీయపద్ధతిలో నిర్మింపఁబడలేదు.

సావయవములగు పస్తువులన్నియుఁ దదంతర్గతములగు సవయవములతో నమవాయు సంబంధమును గలిగి యున్నవి, అందు సంద్యోగము సహాయకారిగా నుండును. మన మనుభవములోని పస్తువులన్నియు సావయవములే, అందుచే నవి నిత్యములు, నిత్యకాలనిత్యత కర్థము లేదు. ౧ భూమి జలాగ్ని వాయువులు నిత్యవలు సనిత్యములు నై యుండఁగా, నాకాశము మాత్రము నిత్యకస్తువు అమృత్యయద్రవ్యము అన్నియు సనిత్యములు, వానికిఁ గారణములగు అనుత్పాద్యాంశములు నిత్యములు ౨ అగోచరములు నిత్యములు అగు అణువు

౧) వ్యా॥ సూ॥ ౩, ౧, ౬౦-౬౧

౨) ౪, ౧, ౪

౩) ౪, ౧, ౧-౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౧, ౨౦-౨౧

అవిభాజ్యములు ౧ పర్వవిభాగము ఈ మూలరూప మణువు అణు
వనంతముగ విభాజ్యమైనచో పట్టవస్తువులు ననంతవిభాగములచే
గల్గితములై, వస్తుపరిమాణ భేదములకుఁ గారణములు మృగ్యము
లగును ౨ సదార్థ మనంతముగా విభాజ్య మైనచో, నప్పుడు మనము
దానిని శూన్యము వలకుఁ దీసికొని సోపసవచ్చుటయేకాక పరిమాణ
శూన్యములనుండి సపరిమాణ ద్రవ్యములను, నాకృతిలేని వానినుండి
యాకృతి గలవియు నుదయించెనను స్వవిరుద్ధప్రసంగము చేయవలసి
వచ్చును ౩ వస్తుపరిమాణములని భేదములకుఁ గారణము, కొన్ని
యణువులు కలిసి, కొన్ని విడిపోవునుండుటయే అనంతమైన గుణిక
పరిమాణమును సనంతముగు నలఘుపరిమాణమును సనుభవ సిద్ధములు
గాఁజాలవు అవి యన్యూధిఁ పరిమాణ సరిమితులు, మన మెఱిగిన
వన్నియు రెంటికీ మధ్యస్థములు అసరిమితముగాఁజెంపు చేయుటచే
నసంతాధికపరిమాణమును సత్యం ౪ విభాగ మొనర్చుటచే సత్యల్ప
పరిమాణమును మనకు లభించును అణువులే సర్వకార్యములట మహి
దాన కారణములు అవి యింద్రియగోచరములు కాకున్నను, వాని
పరిమాణాకార, భావసాంద్రతలు మన మెఱుంగరానివైనను, వానిని వర్గి
కరింపవచ్చును ఇంద్రియ గోచరములగు భిన్న వస్తువులలో నవి
ప్రదర్శించు గుణములచే వాని వర్గీకరణము సాధ్య మగును వస్తువుల
సామాన్య లక్షణములై స సాంద్రత మున్నగు వానిని విడిచిపెట్టినచో,
మిగులునవి వాని విశిష్టలక్షణములగు వాసన, కాంతి, ఉష్ణత లుండును
ఇవి పరిమాణభేదములనే కాక జాతిభేదములను గలిగి యున్నవి పృథి
వ్యప్రేక్షో వాయువులను చతుర్బధ భూతద్రవ్యముల కనుగుణముగాఁ

౧) ఎరం వా శ్రతేః (న్యాయాభి., ౨, ౧౦-౨)

౨) సర్వేషాం, అనన్యతావయవే త్వే మేదసర్వసయో ముల్కపరిమాణకన్యతైః
చా న్యాయకందశిఖా ౩౧

౩) మన సనుభవ ప్రపంచములోని సామాన్యపరివర్తనలకుఁ గారణములు,
మాద్యులేని నిలవయవ వస్తువులలోనే యుండవలెను ఇట్టి యగోచరవదార్థముల
సంబంధములు వ్యవహారిక జగత్పరివర్తనలకుఁ గారణము లగునని హైల్బర్ట్
నభిప్రాయము

జతుర్విధ పరమాణువు అన్న సని నిశ్చయింపబడిను ఈ పతుర్విధ పరమాణువులును త్వక్కును, జిహ్వావక్షులను, ప్రూణేంద్రియములను గల్పించె ననియు సందువననే యెంతగాఁ బ్రకటింపఁచిన నొక యింద్రియ మా అక్షణమునే ప్రదర్శించు ననియుఁ జెప్పబడిను భౌతిక పదార్థలక్షములగు రూపరసగంధస్పర్శ లా వస్తువాశముతో నర్చ్యములైనను, నవి యెల్లప్పుడు వాని యుణువులలో నిలిచియే యుండును భూమి రుందులు కల్పంబంధాణువులందును, సన్నివలనఁ గొన్ని గుణములు దయించును ౧ జలతీజోవా యువు అట్టి మాయులఁబొందవు

వైశేషికులు పీఠపాక సిద్ధాంతము నంగీకరింతురు ఒక ఘటమును గాల్చినపు డది నశించి, యణువులుగా విడిపోవును వేడి తగులుట వలన నణువులతో నెలువరంగు వచ్చును అట్టి యెఱ్ఱని ముణువులు తిరిగి సంయోగము పొంది నూతన ఘటము నిచ్చుచున్నవి అనగా నొక పూర్ణవస్తు వణువులుగా విడిపోవుటయు, దిరిగి నవి పలిసి పూర్ణవస్తు వగుటయు జరిగినది ఈ కార్యమంతయు మహావేగముగాఁ దొమ్మిది క్షణములలో జరిగిపోవుట వలన నది మనకు గోచరింపదు అనై యాణువులు పిరరపాక సిద్ధాంతము నామోదించి రంగుమార్పు మణువులందును, ఘటమునందు నొకే కాలమునఁ గలిగెనని దీని భావము ఇది యెట్లువలసినాతుకముగాఁ దోచుచున్నది వైశేషిక సిద్ధాంతమును నై యాయుకుఁ డిట్లాక్షేపించును మొదటి ఘటము నశించి, వేతొకటి యుద్భవించినచో, నది పూర్వ ఘట మేమని గుర్తింపఁజాలము కాని మనము రంగుతో మార్పుతప్ప, పూర్వఘటమునే చూచుచుంటిమి అది మునుగాక, ధరాణుగంధము రూప నిత్యమని వైశేషికాభిప్రాయము వస్తువులు పూర్తిగా ఘనపదార్థములుగావనియు వానికి సూక్ష్మరంధ్రములున్నవనియు నంచుచేతనే నిప్పువలన నది యుష్ణతను గ్రహించు చున్నవనియుఁ దెలియుచున్నది

పరమాణువులు మండలాకృతి గలవని చెప్పబడెను అనఁగా
నవి సావయవములని యర్థముకాదు అవి సావయవము లను నుదేశ

౧) ఆ ౧, ౧-౨ (౨) న ద సంక్రమాయి ౧౦

అ) న్యాయాధికారమును పరిరక్షించుటకు అవసరమగు చట్టములను చేయుటకు అనుమతి.

ముతోఁ గొన్ని యాక్షేపణలు చెప్పఁబడెను మూ డణువులు పరుసగా నున్నప్పుడు మధ్యమాణువు మిగిలిన రెంటి పార్శ్వములతో స్పర్శ గలిగియుండును ఒక యణువున కన్నిపైపుల నణువు లున్నచో నణువున కాదు పార్శ్వము లున్న వనియు నవి దాని భాగము లనియుఁ జేర్కొనవచ్చును ఈ యారుపార్శ్వముల నొక సూక్ష్మదేశాంశము (point) నకు మార్చినచో, దీనివలన నెన్నియణువులైన నొకే యణుస్థానము నాక్రమించు ననియు నప్పుడు లోకములోని వస్తుజల మంతయు నొక యణుపరిమాణములోనికి వచ్చుననియు నందు జగత్తు దృశ్యము కాకుండు ననియు నాక్షేపణము దీనికి సమాధానము సులభము అణువు లకు భాగము లున్నవనుట వ్యవహార ర్థము, నిజముకాదు ౧ అణువు లకు లోపల వెలుపల లేదు ౨ అవి స్థలము నాక్రమింపవు ౩

అణువులకు సహజముగాఁ జలనములేదు, వాని ఛలనమునకు బాహ్యశక్తులు కారణము ప్రళయకాలముం దణువులు కార్యముల నుత్పత్తి చేయకయే యుండును అప్పుడవి పేరుగాను నిశ్చలముగా నుండును వైశేషికము ననుసరించి వరమాణు సంచలనమున కొక విశిష్టధర్మము కారణము ౪ ప్రశస్తపాదుఁ డిట్లు నుడివెను “ప్రత్యక్షానుసూనములచే నెట్టి కారణమును గోచరింప కున్నను, మనకు లాభనష్టదాయకములై కన్నట్లు మహాభూతములందలి ప్రప్యత్న లదృష్టకారణములచే ముదయించె నని మన మూహింపవలెను ”

౧) వ్యా॥ పా॥ ౪, ౨, ౨౦,

౨) నిరవయవము, కర్వవ్యవస్థయు గు నాకాళ మణువులలో వ్యాపించునా యను ప్రశ్న యుద్ధియించెను వ్యాపించినచో, అణువులకు భాగము లుండవలెను వ్యాపన కున్నచో నణువులు ఎడ వయవములేకాక, ౩) క్షయ సర్వవ్యవస్థయు కారణమని దీనికి సమాధాన రిక్తవస్తువునకు బాహ్యబల్యంబునుండలేవు అందుచే నాకాళమున కనంత వ్యాప్తిచే నణువుల సావయవములు కానక్కరలేదు

(౩) వ్యా॥ పా॥ ౪, - , ౨౫ అణువులు స్థూలములు కావనుటకొలెట సూత్రము లని చెప్పఁబడెను వాని కొక ఎధమగు రిమాణ మున్నది భావాంతరమునకుఁ జూడు ఛటర్దీ హిందూ రియాలిజం పుటలు ౧౭ ౩౪ ౧౭౯-౧౫౩ ౧౬౪)

౪) ధర్మవిశేషాత్ ౪, ౧ ౨

సర్వవస్తువులును వాని కారణమైన బ్రహ్మముననుసరించి
అనుగతిగలిగియుండును ఈ ముఖ్యములు, అర్హములు, సామాన్యము
లైన పంచలక్షణములనేకాదు వ్యాప్తి, స్థితి, గుణములు అనిగలిగియుం
డును ఇవికాక భూమికైక బ్రహ్మకముగా గ్రహణమును, కారణములగు
రూపరసస్పర్శభార, వేగ, వలనములును గలవు గంధములగు రక్తి న
భూగుణములు గలిగి, జలమో సాంద్రతను | తేజఃతక్షణముగా గలిగి
యున్నది తేజస్సు, సామాన్యస్థగుణముల రధికముగ, స్పష్టతను,
రూపవలన వేగములను గలిగియున్నది, స్పర్శవేగములే వాహనములు
విశేషగుణములు ఈ గుణములను బ్రహ్మమునైకార్యములలో
గానవచ్చును

వస్తువులు సకలసాక్షిని మగు కలమెప్పుడును కలుచు పృథ్వి
ములు నశించినను వానికి మూలభూతములగు దీక్షులు నిర్వహించు
చు అంశములొక పూర్ణవస్తువుగాను గలచిన కారణము, అది
స్వతంత్రమగా నుండు శక్తి కలది అందుచే దిరిగి పరస్పరమిది
విడిపోవుచుండును మిగుల గోచరించుచున్నది అందుములోని ప్రకృతి
ద్విశ్యము అనేకములే కాక, భూవదార్థములందు గూడ కిదియై గలు
చుపెరుగుచు, నూత్ననిర్మాణములను నిర్మింపగలములలో గల్పించు
చుండును వేరువేరుగానున్న బ్రహ్మములతో సంయోగమిది
భిన్నవస్తురూపములను గల్పించి, తిరిగి విడిపోయి, వార్యాదులను
మందుచు నూత్నసంయోగములచే నూత్ననిర్మితి కారణభూతము
అగుచుండును ఈ సంయోగ వియోగవిధములగులతముగా గలగి
చున్నది వైశిషికిమునుసరించి, స్వల్పలో నణువులనున్నది అపర
లగా నుండవు అ జగదుత్పాదనకలందు లక్షణములకు లక్షణముల
యందునని చెప్పబడెను అందులకు, తేజగ మత్కారములగు లక్ష
ణక నిత్యము నేకమునగు వస్తువుత్పత్తి కారణమై, కట్టియున్న
త్తియు నిత్యమై, మితిగా నుండుచుండు వస్తువులు నిత్యములు

౧) వ్యాకర్త, కర్త,

౨) వాస్తువు శ్రీ సువర్ణము ఇది ఒక వస్తువు అని భావించుచు
నది దిండును ద్రెయోగముల కారణములైనవి

నాళములు కావలసివచ్చునని శ్రీధరుడు వాదించినాడు. త్రికములును (Triads) కార్యోత్పాదకములుగావు, ఏలన నొక స్థూలపదార్థము దానికంటె సూక్ష్మములగు సంకమలచేఁ గల్పితమైనది స్థూలపరిమాణముగల త్రికము కార్యమేకాక దానిని గల్పించినదియు నిలకొర కార్యమే అందుచే ద్వితయములే కార్యోత్పాదకములు ౧ రెండు పరమాణువులు కలిసినదే ద్వితయము (Diads) ఇదియు నూక్ష్యరూపమే, ఇట్టివి మూడుకలిసినచో త్రిక మగును, ఈ త్రికము మిక్కిలి సూక్ష్మముకాదు కావున, దృశ్య మగును. ఏకాణువులు గ్వయములు అద్భుతములు, దృశ్య మగుటకు వలయు పరిమాణము త్రికములకుఁ గలదు, అది సూర్యకిరణ రేణువంత యుండును. కారణముల గుణములు కార్యగుణములే యను సామాన్య సిద్ధాంతమున కిది విశేషము. రెండు తెలుపుగల యణువులు కలియుటచే ఎచ్చు ద్వియములు వెలుపురంగు గలవే కాని యణువులు పరిమాండలములు, ద్వయము లలినినూక్ష్యములు ౩, అయిన నవిగోచరించు పరిమాణముల నుగ్రియించెడియును అందుచేఁ, గార్యముయొక్క పరిమాణము దాని కారణములగు భాగముల పరిణామముపైఁగాని, సంఖ్యపైఁగాని, క్రియముపైఁగాని యాధారపడునని చెప్పబడినది. ౪ ద్వితయముల సంఖ్య వృద్ధియొనకొలఁదియుఁ దదుద్భవ ద్రవ్యపరిమాణము హెచ్చుచుండును అణులయొగజములైన ద్రవ్యములు కేవల సముచ్చయములే (Aggregates) కాక, పూర్ణద్రవ్యములు (Wholes) పూర్ణద్రవ్యములు కాగన్నచో మనకు భాగములేయుండి, యవి గోచరింపకు యణురూపములవలకు విభాజ్యము లగును పూర్ణద్రవ్యాభావము నిజమైనచో, మన కిగోచరాణువుల మిగులును అణువులు విడిగా నదృశ్యము అనియు, నేకైకభటుడు శేకైకవృక్షము గోచరింపక, యొక

౧ న్యాయకం శి షు ౩౨

౨ కొండ రసంతల వైఠి కల అన్నిజ్ఞాన ప్రకారముగా నణుక్రయములేయనిరి (నిర్దింతములైనవి పు ౩౩ ము బి వైశేషికాంశం పుటలు ౧౦౦-౧౦౧)

౩ ద్వితయములు నిర్దియ గోచరములని మహాదేవభట్టు శంకరాదు, దానదార్థికావము నిదీయే చూచు యు ౬ వైశేషికాంశాననీ నా యశోకము ౩ ౩౫౦

౪ పై సూ ౩, ౬

పై న్యము లేక నరిణ్యము గోచరించునట్లే, ఎవరి మావాచనము గోచరించునని చెప్పి చో నీ యువమాంబులు నాని న్నా యు వాదించి, భటులు, వృక్షములును స్థావరము గలనని రు, నందుచే , వి గోచరించు నవియు నణపు అట్టివి కాని రు సమాధానము చెప్పినది యార్థవ్య మంతర్గతాంశములకంటె క్షేత్రము, జరి రాగము భిన్నస్వరము లకంటె వేరైనది. సాక్షియుఁబూర్వం లేనిది, “ఇదియెరి యానము,” “అదియొక మనుజుఁడు” నను వాగ్యముల దర్థములందు శ్రద్ధాంశ సంబంధము సుపాఠము 3

స్పష్టిలయములు గలిగి | ముగియల కావచ్చు సేద్యంముచ స్థిరముగా సలిగియున్న బాటనే పద్యం లెవ్వకాఖయు విడువ లదు ఈ క్రమగతి విధానములను | శబ్దసౌమ్యం సర్వించినాడు | బహు ప్రమాణముతో పరస్పరశబ్దమైనచో వాచకు లలగు కాల సమయము సంసార వరిభ్రమణ సలక్షణ యానముండి శివగోటికి శ్రుతి లి | నంగ దలచి, సరమేశ్వరుఁడు తీపుల ల | నలోనికీ దిరిగి తీసిక న గోచర వరిమేశ్వరునిలో నీ కోరిక ననిలచి ముహూర్తములనీ, గోచరి యాదుల కన్నిటికీ గారణమైనది నర్వశిలలలోని ముష్టివాసలు నశించిపోవును అప్పుడా గోచరింపు కోరిక నను రించి, శివుల కణసంయోగముచే, దేహేంద్రియూదికములం గల్పించిన యువము విడిచిపోవును అణునము ములు విడిచిపోవుట ప్రవృత్తయలు శిథిలము లగును ఎవ సూతములగు భూమిని వాయులు సూర్యులు నశించును లేక సదృశ్యముల సమేశ్వరునిలో లలయ లగును అణువులు విడిగా నుండును, అణుపాన వాయులు ముగ్ధ పృథు లుండును, తిరిగి యీ తీపుల సూర్య ము నిమిత్తము సమేశ్వరుల సృజించుగోరును సరమేశ్వరీచ్చిత గులలల | అల | అలల,

౧) న్యం నా నా నా

౨) న్యం నా నా నా

౩) న్యం నా నా నా

౪) ప్ర నా నా

జీవుల పూర్వజన్మ సంస్కారములతో నలిలాణువులు సంయోగ మందును అనిలాణువులు కలిసి ద్వితయములు, త్రికములునై క్రమముగా మహా భూతవాయు పుత్పన్నమై, యరుసగా జలభూతము, పృథ్వీభూతము, తరువాత నగ్నిభూతము అనించును వరమేశ్వరు నభిధ్యానమాత్రమున బ్రహ్మాండ ముదయించి, దానిలోనుండి బ్రహ్మయు జగత్తును గలుగును మిగిలిన సృష్టివ్యాపారమును బ్రహ్మ పూర్తిచేయును జీవరాశిలో బ్రహ్మ శ్రేష్ఠతముఁడు, అందు తన పుణ్యరాశి యున్నంతకాలముందును జగత్తంతయును పూర్వ సృష్టికాదు అతని పుణ్యక్షయముతో జగన్మాతమునుగాదు రెంటికీ పరణము వరమేశ్వరుఁడే బ్రహ్మ ఉత్తమజ్ఞానసంకల్ప క్రియా శక్తులు గలిగి, మానసపుత్రులను, ప్రజాపతులను, మనువులను, దేవపితృయహర్షి వర్ణచతుష్టయాదులను, పూర్వకర్మవాసనల ననుసరించి సర్వజీవరాసులను సృషించును ౧ సృష్టి అనుము అసంతములు నచటములునగు దేశకాలాకాశ భూతత్రయమున కంటవని శ్రీధరు నభిప్రాయమై యున్నది నూతనజగత్సృష్టి యును నది లేదు ఏ యొక లోకమైన ననాద్యనంత వరంపరగలది జీవుల యొక్క కర్మార్థత ననుసరించి, వాని అనుభవజ్ఞానసిద్ధి కొరకు లోకము సృషింపఁబడినది జీవులకు సహజసిద్ధములైన కర్మ శక్తుల ననుసరించి, సృషింపఁబడి, లోకము వారి యనునవిమున కుపయోగించును ఏ కాలము నందైనను బ్రహ్మయే సర్వజీవులలో నుత్తము డు, లోకమంతయు నాతని అనుభవసిద్ధికై యున్నది పుణ్యమున కాశ్మంతములు గలవు కావున, బ్రహ్మపుణ్యమైనను క్షయముకాక తప్పదు బ్రహ్మపుణ్యక్షయముతో లోకమును అయమగును కాని యితరజీవుల సంచితములు మిగిలి పోవును ఒక బ్రహ్మకుఁ బుణ్యక్షీణ మైనచో నింకొక బ్రహ్మ యా స్థానము నాక్రమించును ఈ విధముగాఁ బ్రతిలోకమునకు గతనూతన బ్రహ్మ అందురు, లోకము లిట్ల సంతకగతి కలిగియుండును ౨

౧) లుప్త అయినాన మిలన్ నొక ముచ్చమైన దేదమును పాడెగాన్ తిలకించినాడు అగ్ని వాయువు వెనవెంటనే అనంచుటకు ఎదు సంతమంట జనించినది గ్రంథకర్త క్రమోత్పత్తిని చూపుటకుఁ గాఁ జేయఁగా భూమ్మగ్నిమిత్రమనుగు చారణ్యార్పణమునకుఁ బూర్వ మగ్నిని సృషించి అలచినాడ (వైశిషిక సిద్ధం ౨౭ ౨౪)

౨) ఇదయనఁడు అత్తలత్తలవినేకము

ద్వితీయముల నిపాదానములగు ననుబది అ నాశ నాలు
ద్వితీయము అనునాశనమువేరే గది, అనానందయోగ నాశనముచే
నశించును గ కావ్యనాశనమున గ రణనాశన మగుననియు, అను
ద్వితీయముల విషయములో నానా విధములగుచున్నది నశించు
ననియుఁ బ్రాచీన నై యాయాకులు నిశ్చయించిరి అనంతల పై నాయు
కులుమాత్రము సర్వవస్తువిషయములలో నుండియే రుద్రునిరి నాశన
మనగా వస్తువులుక్రమముగా వాని మూలములలోనికి మారుట అను
భావము ననుసరించి వీరి భావ మెట్లుగ నున్నది కిరణము నున్నది
అయి మనగా అనన్యస్థియేరని, స్వస్థిగ కిరణము కలుగజలను, కర్మ
నాశన మనఁగా వస్తు మూలముల నాశనమైయుండుటను, అలకరణ
ములు నశించి కార్యముండుటలు నాధ్య ముండి క పరిణికల ముండు గెను
కాని యీ కార్య మా విరణింపఁ గల గొరుగుండునో గూర్చి యిట్లు
ధ్యము, కార్యము మూలకారణములైన యిందులలో నుండు
జాలదు, ఏలన వానికీ గర్వకారణం బ్రవృత్తిలబంధము లేదు, భాగ
ములలో నుండఁజల వేలన నవి అంబనవి ౨

పెక్కు హేతువులను జూచి శంకరుడు నైశిథియవాదమును ఖండించినాడు ప్రత్యయకాలమునఁ జరిగి యుండునుట గుఱు. హ్యము దీనికి మానవప్రతిష్ఠయు కారణము గాదే అని నది యొందను బుద్ధియుండలేదు అద్వైతజ్ఞుల కారణమైనది నది యెచట నివసించి నది? అది జీవులలో నున్నచో నా గణనంబునంబు ముండఁజాలదు, అది యుండుచో నున్నచో నచే నుండుట నది చలనమునకుఁ గాదు కాఁజాలదు అద్వైతజ్ఞుల జీవులలో నున్నది నమో యనంబుననుచు నెఱుఁగెను అది నున్నదన్నచో నప్పుడు ప్రవృత్తి నిత్యమునదై, ఏద నుండుట మునకు విరుద్ధమగును నుటయు నద్వైతజ్ఞుల జీవుల యెఱుఁగెను అది

၈) သပ ရာဇာဏ္ဍဝေ နဂယ်ယော

1) ప్రజాశాసనసభలు మరియు పరిషత్తులు (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100) (101) (102) (103) (104) (105) (106) (107) (108) (109) (110) (111) (112) (113) (114) (115) (116) (117) (118) (119) (120) (121) (122) (123) (124) (125) (126) (127) (128) (129) (130) (131) (132) (133) (134) (135) (136) (137) (138) (139) (140) (141) (142) (143) (144) (145) (146) (147) (148) (149) (150) (151) (152) (153) (154) (155) (156) (157) (158) (159) (160) (161) (162) (163) (164) (165) (166) (167) (168) (169) (170) (171) (172) (173) (174) (175) (176) (177) (178) (179) (180) (181) (182) (183) (184) (185) (186) (187) (188) (189) (190) (191) (192) (193) (194) (195) (196) (197) (198) (199) (200) (201) (202) (203) (204) (205) (206) (207) (208) (209) (210) (211) (212) (213) (214) (215) (216) (217) (218) (219) (220) (221) (222) (223) (224) (225) (226) (227) (228) (229) (230) (231) (232) (233) (234) (235) (236) (237) (238) (239) (240) (241) (242) (243) (244) (245) (246) (247) (248) (249) (250) (251) (252) (253) (254) (255) (256) (257) (258) (259) (260) (261) (262) (263) (264) (265) (266) (267) (268) (269) (270) (271) (272) (273) (274) (275) (276) (277) (278) (279) (280) (281) (282) (283) (284) (285) (286) (287) (288) (289) (290) (291) (292) (293) (294) (295) (296) (297) (298) (299) (300) (301) (302) (303) (304) (305) (306) (307) (308) (309) (310) (311) (312) (313) (314) (315) (316) (317) (318) (319) (320) (321) (322) (323) (324) (325) (326) (327) (328) (329) (330) (331) (332) (333) (334) (335) (336) (337) (338) (339) (340) (341) (342) (343) (344) (345) (346) (347) (348) (349) (350) (351) (352) (353) (354) (355) (356) (357) (358) (359) (360) (361) (362) (363) (364) (365) (366) (367) (368) (369) (370) (371) (372) (373) (374) (375) (376) (377) (378) (379) (380) (381) (382) (383) (384) (385) (386) (387) (388) (389) (390) (391) (392) (393) (394) (395) (396) (397) (398) (399) (400) (401) (402) (403) (404) (405) (406) (407) (408) (409) (410) (411) (412) (413) (414) (415) (416) (417) (418) (419) (420) (421) (422) (423) (424) (425) (426) (427) (428) (429) (430) (431) (432) (433) (434) (435) (436) (437) (438) (439) (440) (441) (442) (443) (444) (445) (446) (447) (448) (449) (450) (451) (452) (453) (454) (455) (456) (457) (458) (459) (460) (461) (462) (463) (464) (465) (466) (467) (468) (469) (470) (471) (472) (473) (474) (475) (476) (477) (478) (479) (480) (481) (482) (483) (484) (485) (486) (487) (488) (489) (490) (491) (492) (493) (494) (495) (496) (497) (498) (499) (500) (501) (502) (503) (504) (505) (506) (507) (508) (509) (510) (511) (512) (513) (514) (515) (516) (517) (518) (519) (520) (521) (522) (523) (524) (525) (526) (527) (528) (529) (530) (531) (532) (533) (534) (535) (536) (537) (538) (539) (540) (541) (542) (543) (544) (545) (546) (547) (548) (549) (550) (551) (552) (553) (554) (555) (556) (557) (558) (559) (560) (561) (562) (563) (564) (565) (566) (567) (568) (569) (570) (571) (572) (573) (574) (575) (576) (577) (578) (579) (580) (581) (582) (583) (584) (585) (586) (587) (588) (589) (590) (591) (592) (593) (594) (595) (596) (597) (598) (599) (600) (601) (602) (603) (604) (605) (606) (607) (608) (609) (610) (611) (612) (613) (614) (615) (616) (617) (618) (619) (620) (621) (622) (623) (624) (625) (626) (627) (628) (629) (630) (631) (632) (633) (634) (635) (636) (637) (638) (639) (640) (641) (642) (643) (644) (645) (646) (647) (648) (649) (650) (651) (652) (653) (654) (655) (656) (657) (658) (659) (660) (661) (662) (663) (664) (665) (666) (667) (668) (669) (670) (671) (672) (673) (674) (675) (676) (677) (678) (679) (680) (681) (682) (683) (684) (685) (686) (687) (688) (689) (690) (691) (692) (693) (694) (695) (696) (697) (698) (699) (700) (701) (702) (703) (704) (705) (706) (707) (708) (709) (710) (711) (712) (713) (714) (715) (716) (717) (718) (719) (720) (721) (722) (723) (724) (725) (726) (727) (728) (729) (730) (731) (732) (733) (734) (735) (736) (737) (738) (739) (740) (741) (742) (743) (744) (745) (746) (747) (748) (749) (750) (751) (752) (753) (754) (755) (756) (757) (758) (759) (760) (761) (762) (763) (764) (765) (766) (767) (768) (769) (770) (771) (772) (773) (774) (775) (776) (777) (778) (779) (780) (781) (782) (783) (784) (785) (786) (787) (788) (789) (790) (791) (792) (793) (794) (795) (796) (797) (798) (799) (800) (801) (802) (803) (804) (805) (806) (807) (808) (809) (810) (811) (812) (813) (814) (815) (816) (817) (818) (819) (820) (821) (822) (823) (824) (825) (826) (827) (828) (829) (830) (831) (832) (833) (834) (835) (836) (83

ఫలితముల నిచ్చునదేకాని, సృష్టి అయింబంధము గలదికాదు అను సంయోగమునకుఁ గూడ శంకరుఁ డాక్షిపణులఁ దెల్పినాఁడు అనువులు పూర్ణవస్తువులుగా (Wholes) గలిసినచో, నపు డొకదానిలో నొకటి పూర్తిగాఁజొచ్చి, వస్తుస్థైర్యము పెరుగుట కవకాశముండదు కావున వస్త్రాత్పత్తియే యుండదు అనువులు భాగసంయోగ మందినయెడల, ననువులు విభాజ్యము లగును మఱియు స్థలాక్రమణములేని, యునువులు, సంయోగముచే నెట్లు స్థలము నాక్రమించునో చెప్పుట దురూహ్య మగును సంయోగముచే ననువులలో లేని నూత్న గుణము లెట్లుత్పన్నము లగుచున్నవి? నూత్నములు నవినాశములునగు ననువులు కలిసినచో, రంగు మున్నగు గుణము లెట్లువచ్చును? మఱియు మహాభూతములగు నగ్ని, వాయు భూజలాకాశములలోఁ గొన్నిటి తీతరములకింటె సధిక గుణము లున్నవి అందుచే జలాదుల లసలానువులకింటె సధిక లక్షణ ములను గలిగియుండవలె. అనువు లన్నియు నొకే పరిమాణము గలవై నచో గుణాధిక్యముచే బరిమాణాధిక్యమును వచ్చుచున్నది మఱియు నవిభాజ్యములగు జీవులకు, మనస్సులకు, ననువులకు సంయోగము సాధ్యము కానిది మఱియు ననువులు నిత్యక్రియాత్మకములతో, నిత్య నిష్క్రియాత్మకములతో రెండునో, రెండును గాకుండుదో కావలెను అవి నిత్యక్రియాత్మకములైనచో వానికి విలయముండదు, అవి నిత్య నిష్క్రియాత్మకములైనచో సృష్టి రుసేధ్యము అవి రెండు నైనచో స్వవిరుద్ధము లగును రెండఁ గుఱున్నచో వాని ప్రవృత్తి నివృత్తులకుఁ గారణము లుండుటయు, నీ రెండును అద్భుతకర్త యనువులతో నిత్యమై కలిసియున్నటులనే, నిత్యప్రవృత్తిగూ, నిత్యనివృత్తియో కలుగఁ జేయవలయును.

అభినవ విజ్ఞానమున కనువాదమునుగూర్చి సంకరుము లున్న వివ్యాప్తిల సర్వవస్తువులును వ్యాప్తిలేని యనువులవలన సంయోగముచే అభించెనను వైశేషికభావము భావకల్పితమేకాని, యథార్థజగత్తులో ననువుల దర్శించు సవకాశమియును లేదు ఎంత స్వల్పవిషయమైనను

వారి జనసాధ్యములగు ననేకాంశములను గలిగియుండును. ఇతేషిగానా వాదము గ్రీకు విజ్ఞానమున నాధారపడిన నియు, గ్రీకు విజ్ఞానము వశ్యమగు ఖండముల వ్యాపించియున్న దిను. అగో భారతదేశమునకు సంపర్కము కలిగియుండి నున్నది ఈ వాదమునకును గ్రీకు మనకుగల విజ్ఞానముల ననుసరించి గాన విజ్ఞానములలో కట్టి నిర్ధారణ చేయుటకును వీలులేదు. అటు ఎగోచలముగు నూడ్మలను దాద్ధి మను సామాన్యభావములప్పు, ననుసరింపజేయించుచు గ్రీకు శాస్త్రము విజ్ఞానముల కెట్టి పోలికయును గల దెమూత్రీతలయ్య ననుసరించ అనువులకుఁ బరిమాణ కేదమేదాని గుణభేదములందు గుణవిభాగములు లేని యనుంతసంఖ్యగల యనువులన్ని ననియుఁ గని వారికి దూర పరిమాణభారస్థాన నిర్మాణములలో కేదములునున్న ననియు వాదించు విశ్వసించెను. కణాదు ననుసరించి యాంశాలకు జాతిభేదములున్నవి. ప్రతిజాతికిని వివిధ విశేషలక్షణమున్నవి. తత్ఫలితముగా ననువుల గుణభేదము పరిమాణకేదముగా గ్రీకుసిద్ధాంతము నిర్ణయించఁగల గుణ రుద్ధముగా వైశేషికము నిర్ణయించినది. అనువులలో నప్రాధాన్యమును లిమిడియుండవలయును గ్రీకువాదులును భారతీయ తత్వవేత్తలందఱికిరింపఁడు. అనువులు స్వభావసిద్ధముగాఁ జలన మందుచున్న నని డెమాక్రిటస్, ఎపిక్యూరస్లు తలచియుండఁగా ననువులు సహజముగా నిష్క్రియమౌతము అని కణాదుఁడు భావించెను. అనువులు జీవనిర్మాణము చేయుఁగలవని డెమాక్రిటస్ విశ్వసించియుండగా, జీవులు ననువులుగా వేలనియు, సౌ సమానముగా నిత్యతాపక్షణ యుక్తములనియు వైశేషికులు భావించి జగత్తు నచేరి ప్రకృతిగా గ్రీకులు భావించి, యూక్లరుని వారి తత్త్వములో లేరుండఁ గెసిరి. అందులందుగలిగి, భిన్నములములతోమన్న యుగలు లంకావలనఁ బడి. అధిపతి మాణిక్యము వెక్కుకవేగియున్నను, నల్పపరిమాణములగు దుర్బలములతోమను బడుటవలన నన్వేష్య నందుభిషి వలయును. క్షిప్రముల ననువుల సముచ్చయప్రవృత్తులు కోరవలయును. అందులందు గొన్ని మార్పులు గడించుటకు వర్తముని గిరిని అపద్ధిలయును.

౧) రిస్ బి యుట్ ఎ ౧౪లు ౨

౨) వాలెస్ ఎం రియో ఎ ౧, ౧౦౦

ప్రాచీన వైశేషికులు బహిరంగముగా దైనాస్తిత్వమును బ్రకటించి యుండలేదు కాని, వారి ఆత్మత్వమును కదృష్టధర్మమును గేంద్ర నియమముగా నొర్పిరి ఈ విధముగా నొక తాత్త్విక ఎక్షణవిశిష్టమై వైశేషికానుస్థాంతము ప్రకటితమై యుండఁగా గ్రీకుసిద్ధాంతములో నట్టిది లేదు ఈ రీతిగా వైశేషికానువాదము గ్రీకుసిద్ధాంతములోలేని విశిష్ట ఎక్షణములను గలిగియున్నది మరియు ననువాద బీజములు హిందూ విజ్ఞానమునందే కలవు

మొన్నటివరకు భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్రమునందుఁ గూడ ననువాదమే గణ్యతఁ దినినది ఇటీవలి నూత్నపరిశోధనా ఫలితములు దానికిఁ బోషకములుగా లేవు జడవదార్థము మార్పులేని మొత్తము కాదు దాని పరిమాణము కేగముపై నాధారపడి యుండును అది అతి సూక్ష్మములగు విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రములుగా గోచరించును ఈ కేంద్రము లాధార మవనరము లేకుండ, విశేష కాలాంతరములలోఁ జెడిరి, గణింప శక్యముగాని పేగములతో భిన్నదిగ్భాగముల కెగురు చుండును వదార్థముతో నిమిత్తము లేకుండ మష్టతాకాంతి చలనములకు భాం మున్నదని విదితమైనది ఇప్పుడణువు లనఁగా విద్యుద్రేణువుల సముచ్చయములు ఆకాశమునుండి వాని లక్షణములఁ గైకొను మన వి అణు వొక సూక్ష్మమగు సూర్యగ్రహకూటము, దాని కేంద్రమొక సూర్యుఁడు ఎంతి పరిభ్రామ్యమాణవదార్థరాశి, భూరవి మండలముల బంధించు నాకర్షణసూత్రము ననుసరించి, విద్యుద్రేణువులు (Electrons) దాని చుట్టు నెగురు చున్నవి పూర్వానుస్థాంత మీ మాతన సత్యాంశ విషయ మెఱుంగిదు కాని సేటి పరిశోధనాఫలితముల కవకాశ మిచ్చి నందున నణుసిద్ధాంతము నిరర్థకమైనదికాదు ప్రకృతి శాస్త్రదృష్టి ననుసరించి వ్యర్థసిద్ధాంతమైన చైతన్యవాదము (Animatism) ననువాదము త్రోసిపుచ్చినది గ్రీకునందును, భారతదేశము నందును గూడ ననువాదమొక భౌతిక శాస్త్రముగాఁ గాక, యొక తాత్త్విక సిద్ధాంతముగాఁ బ్రతిపాదించఁబడినది అందుచే నహజముగా నది భౌతికశాస్త్రీయ పరిక్షాసద్ధతి కనుగుణమైనది కాదు అది

౧) పూర్వం కాలమునఁ గాన నేఁడు వి యనువాదము నిస్సర్వము నుం నుం నొంబడి యుండినది అది పూర్వము నుండియు లేటి వఱకును స్ఫురణము నుం

ప్రకృతిదృశ్యముల కర్థము చెప్పటకై చేసిన భావకల్పితతత్వము అది పరిశీలనాభలీతము కాదు, సూత్రకల్పనము, జగత్తును గూర్చిన మన భావసంస్కృతిలో నొక క్రమమును, సమన్వయమును జూపించి కావున నది యింగీకారయోగ్యమని చెప్పవచ్చును, కాని, యాసిద్ధాంతము రుజువుచేయుటకు వీలులేనిది కావున నానయు దానిని దిరస్కరించు నిబ్బంది లేదు

౭ - గుణము

ద్రవ్యము విడిగా స్వతంత్రముగా నుండఁగలది, కాని గుణ మట్టిది కాదు గ అది ద్రవ్యమున దుండును దానికి గుణములు లేవు గుణముఁగా “ద్రవ్య సూత్రముగాఁ గలిగి లనక” నేగుణములు లేనిదై, సంయోగ వియోగములకుఁ గాఁబడును కానిదై, వానితో సంబంధము లేని”దని కణాదుఁడు నిర్ణయించెను ౨ సూత్రము పదునేడు గుణము లను జెప్పినది, రూపము, రసము, గంధము, స్పర్శ, సంఖ్య, పరిమాణము, వృధత్వము, సంయోగము, విభాగము, పరత్వము, అపరత్వము, బుద్ధి, సుఖము, దుఃఖము, ఇచ్ఛ, ద్వేషము, ప్రయత్నము ౩ వీనికిఁ బ్రకృతపాదుఁడింక నేడు గుణములను జేర్చినాఁడు, గురుత్వము, ద్రవత్వము, స్పృహము, ధర్మము, అధర్మము, శబ్దము, సంస్కారము ౪ అఘుత్వమృదుత్వ కఠినత్వములను గూడఁ జేర్చుటకు యత్నములు జరిగెను, కాని గురుత్వాభావమే అఘుత్వ మగుటచేతను, మృదుత్వ కఠినత్వములు భిన్నసంయోగ వస్థలగుట వలనను సీప్రయత్నము

సద్ధానముని చెప్పునక కళములేదు కాని దా లొ న్న నుమైన “త్యక్తానుర్థ్యం లు లొడి నేల గ్రాతికరా”యొక ఎరిగొధుట కమాల్కలలింపబడి కా గొది అయి ను నిది మానవబుద్ధి కరీతములై యంశములతోఁ గూడిన దగుటచే నెప్పటికై నది విరుచింప రానిదిగానే యుండును (గోలపెద్ద గ్రంథంకర్త, వాఁత ౨, ౧, ౪ ౭౫)

౧) గుణమునకు సంఖ్యముతో నుపాధ్యాయు ౩ లు

౨) ౧, ౧ ౧౬ మా|| ౧|| ౧|| పు ౭౪

౩) , ౧, ౬

౪) ప్ర|| ౧|| పు ౧౦

ములు విఫలములైనవి ౧ అభినవ నైయాయకులు పరత్వాసరత్వ
పుధక్త్యములను విడిచి పెట్టిరి, ఏలన మొదటి రెండును దేశకాల
ములపై నాధారపడును వృధక్త్య మన్యోన్యాభావమే గుణములు
మానసికములు, భౌతికములుకూడ నై యున్నవి

నిత్యవస్తువులకుఁ జెందినవి నిత్యగుణములు, అనిత్యవస్తువులకుఁ
జెందిన వనిత్యగుణములు రెండుకాని యొక్కవకాని వస్తువులలో నున్నచో
నా గుణములు సామాన్యము అనఁబడును రూపరసగంధ పృథ్వీలును,
స్పృహము, సహజద్రవత్వము, యద్ధి సుఖదుఃఖములు, ఇచ్ఛాద్వేష
ములు, ప్రయత్నము, ధర్మాధర్మములు, సంస్కారశబ్దములు విశేష
గుణము అగుటచే నీ గుణములుగల ద్రవ్యము/లితరద్రవ్యములనుండి
నేరువలచి చూపును సంఖ్య, వైశాల్యము, పృథక్త్వము, సంయోగి
వియోగములు, పరత్వాపరత్వములు, గురుత్వము, కృతగ్రవత్వము,
వేగము సామాన్యగుణములు ౨ ఇవి ప్రవృత్తి మాన్య గుణములును,
నూహకల్పితములునై యున్నవి ఇవి విశేషగుణము అంత గుఱార్థ
ములు గావు సంఖ్య భావకల్పితముగా నుదాహరింపవచ్చును ఒకే
ద్రవ్యము నొకటిగాను, ననేకగాను గూడఁ జెప్పవచ్చును సంఖ్య,
వైశాల్యము, పృథక్త్వము సంయోగి వియోగములు నన్నిద్రవ్యముల
కును జెందిన గుణములే కాలదేశముల కేయితరగుణములును లేవు కాని,
ఆకాశమునకు శబ్దగుణముకూడ నున్నది యీ ర్థముగా గ్రహించఁబడిన
మనస్సున కణద్రవ్యములకుఁ గల సప్తగుణములతోఁ బాటు వేగ మధిక
గుణమై యున్నది జీవాత్మ కైదు సామాన్య గుణములును, తొమ్మిది
విశేషగుణములైన బుద్ధి, సుఖదుఃఖములు, ఇచ్ఛాద్వేషములు, ప్రయ
త్నము, ధర్మాధర్మములు, మానసిక ముద్రాశక్తియును గలవు
ఈశ్వరున కైదు సామాన్య గుణములును, జ్ఞానోపాప్రయత్న గుణము
లును గలవు ౩ గుణములకు దృశ్యాదృశ్య భేదములు గలవు ఏకేంద్రి

౧) తర్కసంగ్రహాదీపిక॥ పు ౪

౨) ౧౧॥ మ॥ పు ౧౫ ౯౬

౩) భాషావరీచ్యేద్యు॥ పుటలు ౨౨౭, ౨౩

యద్యోచకపటకు రూపరసగంధ స్పర్శశబ్దములకు, రెండింటి యు
ములకుఁదెలియు సంఖ్యాపరిమాణ పృథక్త్వ సంయోగవియోగ పరత్వా
ఎరివ్వి ద్రవత్వ స్నేహ వేగములకును భేగము చెప్పఁబడినది జీవాన్ని
లక్షణములైన జ్ఞానము, సుఖదుఃఖములు, ఇచ్ఛాద్వేష ప్రరుత్తములు
మనస్సులకు గోచరములు ౧

చక్షుర్గోచరమగు రూపము ధృఢవృష్టిజములకుఁగలదు, జలాగ్నుల
రూపము నిత్యము భూమివిషయములో నుష్ణత ననుసరించి రూపము
మారును సత్త్వర్జము లంగీకరింపఁబడును తెలుపు, నిలిమి, వసుపు,
ఎరుపు, ఆకుపచ్చ, గోధుమకర్ణము చిత్తవర్ణము రసము జిహ్వకు
మాత్రమే తెలియు గుణము భూజలములకు రసము కలదు రుచు
లైదు విధములు, సుధురము అస్లము, కటుపు, కషాయము, తిక్తము
ఘృశేంద్రియమొక్కటి గంధమును దెలియఁగలదు సుగంధ దుర్గంధ
ములు రెండు రకములు భూమికీఁగలవు స్పర్శగుణము యొక్క
త్వగింద్రియమునకే కలదు శీతోష్ణ మందోష్ణములు మూడు రకము
లనుటచే స్పర్శయనఁగా నుష్ణోగ్రత (Temperature) స్ఫురించుచున్నది
ఈ గుణము పృథివ్యప్రేజోవాయుపులకుఁ గలదు కరినత్వ మృదుత్వ
ములును, పరుషత్వ సరళత్వములును స్పర్శభేదము అనియుఁ జెప్పఁ
బడిను ౨ శబ్ద మాకాశగుణము

ద్రవ్యములయొక్క ఒకటి, రెండు, మూడు మున్నగు పరిగణ
నాత్మక గుణమును జెప్పునది సంఖ్య ఈ సంఖ్యలలో నేకత్వము నిత్యము
ననిత్యమునుగూడ నై యున్నది, మిగిలిన వన్నియు ననిత్యములు
మన మొక ఘటమును జూచునపుడు, మనము చూచిన ద్రవ్యముయొక్క
వీకత్వమును దర్శించుచున్నాము మనమింకొక ఘటము నట్లే చూతుము,
దీనిలో ద్విత్యము లేదు ఈ రెంటి యేకత్వములనుగూర్చి మనము

౧) బ్ర॥ ౫॥ పు ౯౬

౨) అథర్వే॥ ౮౪ సంగ్రహము॥ పు ౨౪౬

భావిచునపుడే ద్విత్వభావములును ఏకత్వేతి సంఖ్యాభావములయు బుద్ధ్యపేక్షతోతవే ౧

ఎరిమితి యను ద్రవ్యగుణములవలన, ద్రవ్యములు పెద్దవో, చిన్నవో, దీర్ఘములో వ్రాస్వములోఁ దెలిసకొందుము ఎరిమితి నిత్యవస్తువులలో నిత్యము సనిత్యవస్తువులలో సనిత్యము, ఆకాశమునకుఁ బరమమహత్త్వము, అణువులకుఁ బారిమాండల్యమును అక్షణములు అనిత్యవస్తువుల ఎరిమితిని సునము వాని అక్షణములైన సంఖ్య పరిమాణము, నిర్మాణములవలన నిర్ణయింతుము ౨ ద్విత్వములు సూక్ష్మములు, మిగిలినవి కరిహితి అవి

వృధక్త్యమువలన ద్రవ్యభేదములు తెలియును ౩ ఇది యథార్థమైనదేకాని భావమాత్రము కది ద్రవ్యముయొక్క స్వభావము ననుసరించి, యిది నిత్యమో, అనిత్యమో యగును వృధక్త్య మనిత్యవస్తువులకు నుండునుగాని, విశేషము నిత్యవస్తు అక్షణము వృధక్త్యము సమసంఖ్యాభేదమును దెల్పును, విశేషము వస్తువుల విశిష్టగుణములను దెల్పును

వృధగ్యప్రైక్యము సంయోగమును, సంయుక్తవస్తువిభాగమును ౪ దెల్పును ఒక యెగురుచున్న గాలిండగ యొకస్తంభమును ప్పుశించునప్పుడువలె నొక వస్తువు చలించుటవలనఁగాని, రెండు గొట్టలు కొమ్ములుకలిపి డీకొనినపుడు వలె రెండు వస్తువులును గదలింపుడు

౧) త్వాంక దళి॥ పు ౧౧ ౬ స్మారము॥౨, ౨,౮ ఏకత్వము వలెనే ద్విత్వములు విభాగమున కోతకము లైనను, యథార్థములే యని యాచును భావించును గాని వైశేషికముమీద మీ సంఖ్య సన్నియ విజ్ఞాన దోతకములేకా బుద్ధి కల్పము లని నిశ్చయించెను ఒక వస్తువే యున్నంతకాలము మన కేవల భావమైనను ఆసించును సంగతిని వైశేషికము మఱచినాడు ద్విత్వమువలెనే యేకత్వమును బుద్ధివ్యాపారమును గోరును

౨) వై॥ మా ౩, ౧, ౮-౯

౩) వై॥ మా ౩, ౨

౪) వై॥ మా పు ౧౩౯ ౫౦

గాని సంయోగ మెర్పడును సంయోగి మింకొక సంయోగమువలనఁ గలుగవచ్చును మన మొక కలముతో వ్రాయునపుడు కలమునకుఁ జాగితముతోఁగలిగిన సంయోగమువలన హస్తమునకుఁ గాగితముతో సంపర్కము కలుగుచున్నది రెండు విడిగానున్న వస్తువులకే సంయోగము సాధ్య మగును గావున, సర్వవ్యాప్తములగు రెండు వస్తువు లెప్పుడును గలిసియే యున్నవి కావున వానికి సంయోగమున కవశ్యము లేదు విభాగము నిట్లే రెంటిలో నొక వస్తువలనమువలనఁగాని, రెంటి వలనము వలనఁగాని, వేరొక విభాగమువలనఁ గాని జరుగును సంయోగవిభగముల వలననే వస్తువులలో మార్పులు గలుగును

శీతలంములందలి వస్తువుల దూరసామీప్య భావముల నిచ్చునవి వరత్సావరత్వములు ౧ ఇవి వస్తువుల సంబంధములనేకాని గుణములను దెలుపునవి కావు ఈ సంబంధములైనను నిత్యములు కావని ప్రశస్త పాదుఁ డంగీకరించెను ౨ సుఖదుఃఖేచ్ఛా ద్వేషప్రాయత్న జ్ఞానములు జీవాత్మగుణములు వస్తువులు వడునప్పుడు భూమిని జేరుటకు వలయు లక్షణమును గురుత్వము తెలుపును ౩ భూ లాఘవుల గురుత్వము నిత్యమైనది, ఉత్పత్తిగల వస్తుగురుత్వ మనిత్యము ప్రవపించు కార్యమునకుఁ గాంఠమైన ప్రసరిణగుణము సహజసిద్ధమో, నైమిత్తికమో కావచ్చును జలము సహజప్రసరిణ గుణము కలది, భూమి కారణాంతరములచేఁ బ్రవహించునది ౪ స్నేహము జలగుణము, దీని వలన జలమునకు సంయోగ మృదుత్వములు సిద్ధించును ౫ తనకు సుఖదుఃఖ కారణములైన ధర్మాధర్మములు జీవాత్మలక్షణములు అదృష్టము, జీవుల వలన, ద్రవ్యముల వలన నుదయించి సృష్టి క్రమగతి కారణమై, పూర్వకృత కర్మఫలములకు జీవులకు లభింపఁజేయును వైశేషికము

౧) బ్ర॥ ౧॥ ౧౬౪

౨) బ్ర॥ ౧॥ పు ౯౯

౩) వై॥ సూ॥ ౫, ౧, ౧౦౨ ౫, ౨, ౩ | ౧॥ ౧॥ ౧౬౫

౪) బ్ర॥ ౧॥ పు ౧౬౪

౫) బ్ర॥ ౧॥ పు ౧౬౬

సం దీ యదృష్ట నియమము సహేతుకజ్ఞానలోపముల నెల్లఁ బూరించుట కుపయోగించినది దేనికి హేతువు లభింపదో దాని నదృష్టమునకు ముడి పెట్టిరి నూచికార్థజిలౌ సంబంధము, పృక్షలతాదులలో నాసవ ప్రస రణము, అగ్నిజ్వాలకుఁ గల యూర్ధ్వగమనము, వాయు సంచారలక్షణము, అణువుల ప్రాథమిక చలనము నివస్థియు నదృష్టక క్తులే ౧ వీనికిఁ గారణములు చెప్పట యనఁగా వీని నుత్పత్తిచేయు శక్తిగలదని ప్రకటించుటే నాటక ప్రదర్శనమం దసాధ్యక్షిప్తపరిస్థితు లేర్పడినపు డతి మానుష జాటస్థ్యములచే నందలి వైరుధ్యములను నాటకమునుండి తొలఁ గించునట్లు, వైశేషిక అదృష్టము నుపయోగించిరి స్వస్థారంభ కారణము, ఒగత్కమసౌందర్యములు, లోకములోని పన్నివేశములు కారణ కార్యసంబంధములను గలిగి యుండుట, మున్నగున పన్నియు నదృష్ట శక్తికృతములని చెప్పఁబడెను తరువాత వచ్చిన వైశేషిక తత్త్వవేత్త లీశ్వరాస్తిత్వము వంగికరించి నపు డదృష్ట శక్తిద్వారమున నీశ్వరుఁడు తన సంకల్పములను నెరవేర్చునని వర్ణింపఁబడెను సంస్కారము త్రివిధము (౧) ద్రవ్యములను సంచలనమం దుంచు వేగము; (౨) పూర్వానుభవములను జీవాత్మ స్మరించి, జ్ఞాపక ముంచుకొను భావన, (౩) ఒక వస్తువు స్వస్థానమునుండి చలించియుం దిరిగి స్వస్థానమును బొందు స్థితిస్థాపకము, ప్రసృతిచేఁ గాని, చలనముచేఁ గాని పాంచభౌతిక ద్రవ్యములనుండి జనించునది వేగము, ద్రవ్య సంయోగము దీనికి నిరోధకశక్తియై యున్నది వృద్ధి క్షీణతలసౌందు లక్షణముగల వస్తువులకుఁ జెందిన గుణము స్థితిస్థాపకత్వము

౮ - కర్మ

కర్మ యనఁగాఁ జలనము, ౨ ఇది జగత్తులో నవినాశమైన లక్షణము, ఇది ద్రవ్యమును గాదు, గుణమును గాదు, ఇది యొక స్వతంత్ర

౧) ౫, ౧, ౧౫, ౫, ౨, ౩, ౧౩, ౪, ౨, ౩ అగోళచలనము దేవతలరలన జరుగుచున్న దని తెల్లరు భావించినాఁడు మా వాస్తవి అఫ్ ది ఇండక్టివ్ సైన్సెస్ కి వ ముద్రణము; బాల్కము ౧: ౪, ౨౧౫, వెబెర్)

౨) ఇవఁటి ౧౮౫ యనఁ గాఁబలము కాని, మానవప్రవృత్తి కాని, నైతిక వ్యాపారము కాని కాదు

పదార్థము గుణములకలెనే చలనము అన్నియు ద్రవ్యములకుఁ జెందినవి కాని గుణములు ద్రవ్యములు నిత్యలక్షణములై యుండఁగాఁ, చలనము లేక కర్మ అనిత్యలక్షణమై యున్నది ఒక ద్రవ్యముయొక్క గురుత్వము దాని గుణము, ద్రవ్యవతనము కారణాంతరమగు క్షణిక తాటస్థ్యము అవిచ్ఛిన్నతాలక్షణ యుక్తములైన గుణములు గుణము అనియుఁ, గానివి కర్మ అనియుఁ జెప్పవచ్చును ఇది తాత్కాలిక నిత్యలక్షణముల భేదమై యున్నది ౧ ఒకేద్రవ్యమునకుఁ జెంది, గుణరహితమై, సంయోగ విభాగ ప్రత్యక్షనద్యుఃకారణమైనదే కర్మయని కణాదుఁడు నిర్వచించినాఁడు ౨ కర్మ పంచవిధము సామాన్యచలనము ఉద్వేగచలనము, అధశ్చలనము, వృద్ధిక్షైణ్యములు, సూక్ష్మరూపములొక గర్మక్షణికము, వేగ మనేక చలనపరంపరల సముచ్చయమై నిరవధికగతి గలది ఏ రూపములో నున్నను కర్మ నిత్యత లేనిదే, ఒక సంయోగము వలనఁ గాని, దాని కారణమగు ద్రవ్యనాశనము వలనఁ గాని కర్మ సాంతమైన దగును, స్థూలతాఘాతము లగుటచే జీవాత్మయు, నాకాశమును, దేశకాలములును కర్మ లేనివి ౩

౯-సామాన్యము

ద్రవ్యానేకత్వము మన మంగీకరించినప్పుడు వాని సంబంధములను గూడ నంగీకరించవలెను ద్రవ్యము అన్నియు ద్రవ్యత్వము వలననే, సామ్యలక్షణములు గలవై యున్నవి అవి పృథక్త్వము గలవి కావున భేదలక్షణములను గలిగియున్నవి అనేకవస్తువులలో నొకే గుణమున్నచో నది సామాన్యమగును, ఇదియే ద్రవ్యాంతర భిన్నత్వమును బ్రకటించుచో విశేష లక్షణ మగును సామాన్య మొక బుద్ధి కల్పిత

౧) పోల్తు డబ్ల్యు ఇ టాన్సన్ లాజిక్ వాఙ్మయ ౨ పు ౩౭

౨) వై సూ ౧, ౧, ౩

౩) వై|| సూ|| ౫, ౨, ౨౨ ౨ ౧, ౨౨ ఆఖ్య బ్రహ్మత్వీరివాత మని కణాదుని భావ మగునో కాదో సందేహము

భావముని కణాదు సభిప్రాయముగాఁ దోచును ౧ కాని మనము ప్రళస్తపాదుని యొద్దకు వచ్చునప్పటి కీ భావము మారినది సామాన్య మనఁగా నేకము, నిత్యమునైన యొక ద్రవ్యవర్గమునకో, గుణమునకో కర్మకో చెందిన దని ప్రాకృతజచాభిప్రాయమున కనుకూలముగు యథార్థవాదరూపముగా మారినది సంయోగమును, ద్విత్వము ననేకద్రవ్యములకు నన్నిహితసంబంధము గలిగి, యనిత్యలక్షణములై యున్నవి ఆకాశము నిత్యమైనది, కాని యనేకవస్తువులతో సంబంధము లేనిది శుద్ధాభావము నిర్వచ్యమైనది, అనేకవస్తువుల లక్షణమును, కాని యనేకవస్తువులతో పన్నిహితసంబంధ మున్నదికాదు అట్లే, విశేషము సామాన్యము కాదు, అయినచో దాని వైశిష్ట్యమేమోయి, సామాన్య ముతో సభేదముగల దగును సమవాయము సామాన్యముని పొరలడ రాదు, అయినచో సమవాయముతో సమవాయ మర్థరహితముగా నూహింపవలసినచున్నది భిన్నద్రవ్యము లొకే జాతికిఁ జెందునని చెప్పు సామాన్య మొక స్వతంత్రమైన పదార్థము అది నిత్యము, నేకము, సనేకానుగతము నైనది ౨ అది స్వవర్గ సర్వానుగతము అభిన్నాత్మకము, అనువృత్తి వ్రత్యయు కారణమునైనది ౩ ద్రవ్యగుణకర్మలకు

౧) ౨, ౧, ౩ చూ ౬, ౨ ౧- భౌతికద్రవ్యములకును మనస్సునకు నణువులకు మాత్రమే కర్మలదన ప్రళస్తపాదుడు చెప్పెను

౨) ఆకాశమువలె నేకద్రవ్యమునకు జాతి లేక సామాన్యములేదని యదయనఁడు తలచినాఁడు ఏలన నివల ఘటకలకాదులకవలె భేదములేదు భిన్నవస్తు సాంకర్యము లేదు అనవస్థాదోషము కాని, రూపహీని ౩ ని, సంబంధ సావ్యత కావలెదు (మా సిద్ధాంతముకావలె) పు ౮

అద్వైతము జాతి సంకీర్ణమందు ఘటత్వము ఘటమున కారణముని యంగీకరించునుగాని జాతి యనున దెద్దియు వేరుగాలేదని భావించును (చూ వేదాంతవిభిన్నము ౧౧౭)

౩) పోల్చి క్లాస్కి నిర్వచనము ఒకే నామముగలిగి, రస జాతిలాని సర్వద్రవ్యములతో సమానస్వభావము వస్తువుయొక్క నిజస్వరూపము ఈ సహస్వరూపము జాతి వస్తువుల కన్నిటికిని సామాన్యమై, సమానగుణములచే మనచే దర్శింపఁబడి ద్వివ్యవలక్షణమైన బుద్ధివరికర్మిరముగున దగుచున్నది (లాటిక్)

సామాన్య నిత్యము, ననేక రూపము క్తము, సరిమిత వ్యాప్తమునన వైదుష్యతలచిరి అది యొక జాతికిఁ జెందిన వస్తువుల సామాన్యలక్షణము ఏకము నిత్యము.

సామాన్యలక్షణమున్నది కాని, సామాన్య విశేష సమవాయాభావము లకు సామాన్యలక్షణము లేదు సామాన్య మింకొక సామాన్యమును నుండదు వృక్షత్వ ఘటత్వములు సామాన్యములు, వీని కింకొక సామాన్యము లేదు, ఉన్నదన్నచో వ్యర్థవాదము సిద్ధింపను సామాన్యము లఘులము భేదములు గలది సత్రా అత్యంత సామాన్యము ౧ ఇందు జేరు వస్తుసంఖ్య అత్యధికమైనది ఇందన్నియు జేరును గాని యెందు నిది జేరదు దీనికంటె నధికమైన జాతిలో నిది యొక వర్గము కాదు సత్ర యొకటి యథార్థమైన సామాన్యము, ద్రవ్యము అన్నియు విశేషములు రెంటిమధ్యమందు ద్రవ్యము మున్నగు సామాన్యవిశేషము లన్నియు నున్నవి వీనిలో బరిమితి సంఖ్యగల ద్రవ్యములే యుండును ఇవి సామాన్యములు విశేషములుగూడ నగుటచే నిందు సామ్యభిన్నతలు రెండునుగూడ నుండును ౨ పరిమితి సామాన్య మే వర్గమునకుఁ జెందునో నిర్ణయించును

అఖండసఖండ జాత్యుపాధి భేదములును జెప్పఁబడినవి ఒక వస్తువుయొక్క జాతి జన్మసిద్ధము, నిత్యము నైనది, దాని యుపాధి కాత్కాలికము, కారణాంతరముచే లభించినది ప్రతిసామాన్యలక్షణ మును జాతి యనరాదు కొందఱంధు లున్నారు గావున నంధజాతి యొక టున్నదనరాదు మనుజులను మనుష్యత్వముచే నొక జాతి యన వచ్చును, దేశభాషాదులకుఁజెందు వర్గము లుపాధులు, మనవజాతి మానవుల నితర లకు, వర్గముల నుండి వేరుచేసి తెలిసికొనును కాని

సవిద్భిముగ నాస్తవికజగత్తులో నజముగ నున్న లక్షణమే సామాన్యమని స్వయం ప్రకేషిక శాస్త్రముమాంసావర్కము లంగీకరించును అనేక వస్తువులలోగల సామాన్య లక్షణము వస్తుశక్తి నాశనములతో కుత్యత్తినా ములు గలవగుటచే సనిత్యము, పరిమితియు నవి జ్ఞేయము లావంచరి

౧) వై॥ నూ॥ ౧, ౨౪ ౩ ౧౦ ౧ ప్ర॥ ౧౧పు॥ ౪౧౦

౨) ప్ర॥ ౧౧పు॥ ౧౧ చూ॥ యువ॥ ది వైకేషిక ఫిలాసఫీ, పూజా-౧౦౦ ఎ॥ ౧౧ సప్తపదార్థి పు ౩ సామాన్యము ౧౮మ ౧౦౦ ౧౩౦౦చేతి తివిధము

నల్లని మనుజులకు నల్లని మేఁకలతోఁగాని, నల్లని శీలలతోఁగాని భేదమును జెప్పఁము ౧ మొగిదిది సహజవర్గీకరణము, రెండవది వ్యావహారికము

ప్రళప్తపాదుఁడు స్తువులతో నిమిత్తము లేని స్వతంత్రవదనిని సామాన్యమున కిచ్చినాఁడు అర్వాచీ- వైశేషికులు, సామాన్యములకు స్వతంత్రస్థితి యున్నదనియు, బ్రతుకలమందు నవి సరింపకుండు ననియు జెప్పిరి ప్లేటో కవితాకాశమున నిర్మించిన సామాన్యహర్మ్యము లిట్టివే ౨ ద్రవ్యసామాన్యముల కవినాభావసంబంధ మున్నదని కణాదుఁడు విజ్ఞానమునకుఁ బ్రాముఖ్య మిచ్చియుండఁగా, వస్తుసంబంధము లేని స్వతంత్ర సామాన్యము లున్నవని ప్రళప్తపాదుఁడు వాదించినాఁడు అందుచే నృప్యైరంభవేళ సామాన్యములు వస్తువులలోఁ బ్రవేశించి, తాత్కాలిక రూపముల గోచరించునని యాతఁడు చెప్పవలసి వచ్చినది ౩ ఇందలి ముఖ్యవిషయము సామాన్య విశేష సంబంధము, వస్తుమూల కారణ కార్యసంబంధము

సామాన్య భావ మొక నామమే కాని యం దేయర్థము లేదను బౌద్ధ వాదమును వైశేషిక మంగీకరించదు బౌద్ధుల ననుసరించి, సామాన్య లక్షణము నానుములకుఁ జెందినది మాత్రమే ౪ కాని యథార్థస్థితి దానికి లేదు భిన్నవ్యక్తులకు సమానమైన సామాన్యలక్షణ మేదియును

౧) న్యాయ|| సూ|| ౨, ౨, ౬౧

౨) ఈదిగువ పేర్కొనిన ఆరిస్తోటలో వాక్యముల వలన నీ సమస్యలోని క్లిష్టతబోధ ఎడఁ లదు అన మెటాఫిజిక్సులో అప్టోట లిట్లు చెప్పెను సోక్రటీసు రెండు ఒవయ్యలును తెప్పెను సామాన విశేష సంబంధవాదము సామాన్య నిర్వచనము సోక్రటీసు వీరికి స్వతంత్రస్థితి యున్నదని చెప్పలేదు కాని యాతని యనుచరులు వీరికి స్వతంత్రస్థితి నొనఁగి, వీరినే భావము లనిరి సోక్రటీసుతో నేకినవించి, ఆ ప్టోటలో ప్లేటో అనుచఱుల భావములు బుండించినాఁడు

౩) దీనిని డియ్య స్టోటస్ భావముతోఁ బోల్చుట సామాన్యము బుద్ధిపరికల్పితం కాదు అది బుద్ధివ్యాపారముతో నిమిత్తము లేకుండఁ దత్సూక్ష్మమే యున్నది

౪) పోల్చు హామిస్ సామాన్య సునుభ దేదియునులేదు సామానులేయున్నవ (హ్యూమన్ నేచర్, ౨౪ పు ౬)

లేదు ఒక గోవునకు విశిష్టవ్యక్తిత్వమున కొక సామాన్య లక్షణమువలయుచో, దాని కింకొకటియుఁ గావలసి స్వర్ణవదనములోనికి బోవును సామాన్య మనునది లేదు పూర్వానుభవమునుబట్టి సామాన్యభావమును మనము కల్పించుకొని, బాహ్యవస్తువులకు దాని సంబంధింపఁజూచుము గ్రీధరుఁ డీ భావము ని విధముగా ఖండించినాఁడు “అనేక గోవులకు సామాన్యమైన యొక లక్షణమును మనము దర్శించి, అశ్వగణాదుల నుండి గోజాతిని వేరుగాఁ దెలియుచున్నాము ఎలుతెఱఁగులగు గోవులకు సామాన్య గోవులక్షణమే లేకున్నచో, గోవునకు నశ్వమునకు నెట్టి భేద మున్నదో, గోవునకు గోవులకు నెట్టి భేదమేయుండవలెను, అసఁగా రెండు గోవులనెట్లు చూతుమో, ఒక గోవును నొక యశ్వమున నట్లే చూడవలెను కాని నిజముగా మనము గోవు అన్నిటికి సామాన్య లక్షణమున్నదని గ్రహించుచున్నాము ఈ లక్షణ మశ్వాదులలో లేదు” అ నామము లీ సామాన్యలక్షణములను జెప్పుట కుపయోగించును ౩ కాలన సామాన్య మొక నామమాత్రము కాదని శ్రీధరునివాదమై యున్నది సామాన్య విశేషములు బుద్ధ్యపేక్షము అని ౪ రజాదుఁడు భావించెను, ఈ బుద్ధి కల్పనములచే మనము దృశ్యరూపమును స్వర్గవలలుగ విభజింతుము ద్రవ్యగుణ కర్మలకు వేరై స్తుతును నదుస్య సమ నానిభావము దీనికి విరోధము గాదు అనేక వస్తువులలో మన్న యొక గుణము సున్న మనియు, నద్దానిచే నితర కాలి ఎత్తువులకు భేదమును చెప్పవచ్చుదు

౧) మా సామాన్య బాహ్యబద్ధి గ్రహణము (౧) గోవులకు (౨) అశ్వములకు, బొద్దుల సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను (౩) గోవులకు, అశ్వములకు ౨౦౦

౨) న్యాయకలదశ్య, అ ౩-౪

౩) ప్రవాదంబులు అనఁబడెను (౧) గోవులకు (౨) అశ్వములకు (౩) బొద్దులకు (౪) సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను (౫) గోవులకు, అశ్వములకు, బొద్దులకు (౬) సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను (౭) గోవులకు, అశ్వములకు, బొద్దులకు (౮) సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను (౯) గోవులకు, అశ్వములకు, బొద్దులకు (౧౦) సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను

౪) ౧, ౨, ౩

విశేష మనియు నాతఁడు వక్కాణించినాఁడు అనేక ఘటములకుఁ జెందిన ఘటత్వము సామాన్యము, ఘటముల నితర వస్తువులనుండి వేరుచేయు నపు డదియే విశేషమగును ౧ గుణములను సామాన్య విశేషములనుగా విభాగించుట బుద్ధివ్యాపారము అనఁగా ద్రవ్యగుణకర్మలకుఁగల స్థితితో సమానమగుస్థితి సామాన్య విశేషాది సంబంధములకు లేదని భావము ౨ కాని యవి భావాత్మకములేకాని యభావములు కావు కదాదుని మనము విజ్ఞానవాదిగాఁ జెప్పరా దేలన, సామాన్యము వాస్తవికలక్షణ మని యాతఁ డంగీకరించినాఁడు సామాన్యము లన్నియు మానసికము లని చెప్పునది విజ్ఞానవాదము సామాన్యము నూచించు గుణములు వృథ గ్వస్తువులవంటి వాస్తవికలక్షణములే, మన బుద్ధి భిన్నవస్తు గుణసామ్యములను వివేకించి, సర్వవస్తు సామాన్య భావమును నిర్ణయించును మన బుద్ధి వ్యాపారములతో నిమిత్తము లేకుండ వస్తువు తెల్లున్నవో వివిధవస్తు సామాన్య లక్షణములు నల్ల యున్నవని కదాదుఁడు గుర్తించియే యున్నాఁడు, శ్వాసము లన్నియు సమాన గుణములను గలిగియుండి గోచరించుచున్నవే కాని వానిని మనము కల్పించుటలేదు వ్యక్తులు వచ్చుచుఁ బోవుచుందురు గాని వారి సామాన్య జాతిలక్షణము నిత్యము నేకమునై యుండును మనుజులు పుట్టి పోవుచుందురు గాని మాన వత్వము నిత్యమైనదే వ్యక్తులకంటె సామాన్యము లెక్కువ నిత్యత గలవి. దీని సనుసరించి ప్లేటో సిద్ధాంతమును యుక్తమైనదే ఈ భావ మునకుఁ బ్రశస్తపాదుఁ డెక్కువ ప్రాముఖ్యము నిచ్చెను సామాన్య విశేష సంబంధము సమవాయ మగుటచే నిజమైనదే ౩

౧) పోల్స్ డిస్క స్కోటన్ భావము వస్తువులకు స్వస్వరూపము గలదనియు, సామాన్య విశేష భావములకుఁ బూర్వమే యది యుద్భవనియు నాతఁడు చెప్పినాఁడు

౨) ౧, ౨, ౩

౩) ఈ భావమును కుమారిఁడు విడిచినాఁడు; మన మొక గోవును బాచి నపుడు ఇదియొక గోవ * ఇదే దర్శింపుము రా) గోతాతి లగణమైన గోవుమున్నది కావున నిది గోవని, తావింపము కావున సామాన్యము విశేషమునండి వేరుగాలేదు రెంటికి నేదేదమే యున్నది వేరుచేయ వీలులేకుండుటనఁగా, వ్యక్తిగత త్ర్యముకావి, వ్యతగాక్రయ కయత్యము కా యగును రెంటిలో నేదైనను, మొత్తము ద్రవ్యము

౧౦ - విశేషము

వస్తువు లనన్యస్య మెట్లు భిన్నములో విశేషమువలన మునుప
తెలిసికొందము గ విశేషము భిన్నం కాదారము వృథక్త్వమేకము
విశిష్టమునైనది సామాన్యమెట్లు విజ్ఞానముపై నాధారపడియున్నదో
యిట్టి విశేషము నాధారపడియున్నది కణాదురడు చేప్పినాడు ౨
నిత్యవస్తువులంద డి, వంస్పరభేదములను దెలుపునది విశేషముని ప్రశస్త
పాదుడు తెలిపినాడు వ్యవహారములో వస్తుభేదములు వానియందు
భాగములవలన దెలియును మును విషయవిభాగము చేయునపు
డిట్టి భాగములు లేని నిరవయవ ద్రవ్యములు మనకు లభించినపుడు ప్రతి
నిరవయవ ద్రవ్యము నితంబ్రవ్యములనుండి వేరని తెల్పా విశిష్టగుణ
మును గలిగియున్నదని మన యూహించవలెను అణువులకును, దీక
కాలాకాశములకును, జీవులకును, విశేషలక్షణములుగలవు, ఇవి జాతిగుణ
ములుగ ౬, వ్యక్తులగుణముగేయైయున్నవి ఈ విషయ విశేష ౧ లే
మనకు దెలియుగల లక్షణములు వీరికిమించి మన కేమి యు దెలి
యుట కవకాశములేదు వరకు అణుల సంఖ్య అనంతమైనట్టి, విశేషముల
సంఖ్యయు అనంతమే ౩ నిరవయవ వస్తువుల ఎరువశే ౧౨లము
యోగులు దర్శించురని ప్రశంసపాదుడు తెలిపినాడు .

[illegible]

က) ဤစာချုပ်ကို ရုပ်သိမ်းရန်

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

అ) బోధించు చూపనపుత్రములను బ్రతికెను ॥ (సప్తవార్షి పు ౧౦)
వెళ్ళిపో నీర్ధానం తో బోధించు

4) బ్రాహ్మి వారి పుత్రులైనా చూడకపోయినా కర్మనంద్రునియైన వాడుకాదు.

విశేషము బున్న వని యూపి యుట కెట్టి యవకాశములును లేవని నవీన నై యాయుతులు తలఁచుచున్నారు విడిగానున్న యజువుల భేద ములను దెలియుట కీ విశేషము అవసరము అన్నచో, నీ విశేషముల వర వ్పర భేదమును దెలియు డెట్లుః ఈ విశేషములలో స్వతస్సిద్ధ మైన, స్వగత మైన శ క్తి గలదనియుఁ దన్మాత్రమున వాని భేదములు తెలియుననియుఁ జెప్పవలనుఁడదు కాని యిట్లు చెప్పవీలగుచో, నీ శ క్తి యజువులలోనే యున్నదని చెప్పినచో నీ విశేషముల నూహింప నవసరమే యుండదు తుమారీల ప్రభాకరానుచరులును, వేదాంతవాదులును, విశేష సిద్ధాంతము నంగీకరింపరు వస్తువులు సహజముగా భిన్నములైనచో వానికి సామాన్య లక్షణమునుఁ గనుఁగొనుట దుర్లభము

౧౧ - సమవాయము

కారణకార్యసంబంధమే సమవాయముని కణాదు నభిప్రాయము ౧
అవినాశావై కృతముగలిగి, అన్యోన్యాధారభూత సంబంధముచే నది దాని
యందున్నదను భావమునకు మూలమైనదే సమవాయముని ప్రకస్త
పాదుని నిర్వచనము ౨ ధర్మము, సుఖము జీవునిలోనే యున్నను,
నివి వరస్పదాధారభూతములు కావు, కావున సమవాయ సంబంధమును
గలిగి యున్నవి కావు వ్యవధార్థసంబంధమును సమవాయము కా దేలన
నిదియు నన్యోన్యాధారభూత సంబంధము కాదు ఒక ఫలము భూమిపై
నుండవచ్చును గాని, భూమియు ఫలము నవినాశావసంబంధము గలవి
కావు కావున వానికిని సమవాయ సంబంధములేదు అయితనిస్థితి (అవినా
శావ సంబంధము) సమానత్వము కాదు, ఏలన రెండు నొకటి నిజముగ ౩
గావు అగ్నిరూపము, నయఃపిండము వేరు వస్తువులు కణాదుఁడు
కారణసంబంధములను సమవాయములతోఁ జేర్చినాఁడు, ప్రకస్తపాదుఁడు
కారణేతరములను గూడ నందుఁ జేర్చెను ఒక ద్రవ్యమును దాని

၇) ဇ၊ ၁၉၄၈

అ) ఆయుర్వేదానాం అధ్యాయార్థభూతానాం య స్సంబంధః క్షిప్రాపతి, యోగైశ్చ
స్వ సమవాయః (౧౫ వా పుట ౧౪) చూ॥ పుట ౩౦ - పైచూ॥ ౭, ౮, ౯ - ఈ ౭, ౮, ౯

గుణములను పూర్ణాంశములను, చలనమును, చలించు వస్తువును, జాతిని, వర్గమును, కాండాకార్యములను బంధించు సంబంధమే సమవాయము ఇందుఁ గలిసి బద్ధములైన విషయము లేకల్పము గలిగిన పూర్ణదూపములు

వస్తుగుణమైన సంయోగము తాత్కాలికము సమవాయము మోషు సంబంధము పూర్వము విడిగ నున్న వస్తువులకు సంయోగము వీలగును, సమవాయ సంబంధము గల వస్తువు రెప్పుడును విడిగా నుండవు విభాగము వలన సంయుక్త వస్తువులు విడిగోవును, సమవాయ సంబంధము నిత్యమైనది సమవాయసంబంధము రెండిలో నొక దాని కర్మచే వచ్చునది కాదు రెండు కరుగ నున్న వస్తువులకు సంయోగము కలుగును, సమవాయసంబంధము గల వస్తువు లెక్కువైనప్పుడు ముగలవి గ సమవాయసంబంధము గల వస్తువులు, నొకటినుకలనఁ గాక మిగిలినవి విడిపోవు సమాన స్వభావముగల వస్తువులు విడిగా నుండి, తాత్కాలికముగా సంయోగము పొందును ఇది బాహ్యసంబంధము, సమవాయ మధ్యంతర సంబంధము ౨ సంయోగమునందు రెండు భిన్నవస్తువులు కలిసియు నేకపూర్ణత సంబంధము సమవాయ మైక్యము నొనఁగును

ఉత్పత్తిగల దాని కసంస్థా గోపమాన్నిది కావున సమవాయము నిత్యమైనదని చెప్పఁబడెను గనిక సంబంధించిన వస్తువుతోఁగాని పూర్వమందుఁగాని, పరమందుఁగాని సమవాయము గోచరించదని శ్రీధరుడు చెప్పినాడు వత్తముయొక్క సమవాయము వత్తమునకుఁ బూర్వమే యున్నచో సమవాయము పొందిన వత్తవ్య గుణములో ౩ కటి లోపించినకాలమున నీ సమవాయ మెట్లుండెఁ దెల్పుట సాధ్యమగును అది వత్తముతో నుదయించినచో సమవాయ సంబంధమున కాధారలక్షణ మును వత్తము గోల్పోవును వత్తము ఉత్పత్తియైన కనుక అది పచ్చినచో,

౧) బ్ర॥ ౪౫ పృ॥ ౩౫౬

౨) పోల్సు ౪౫౫ .

వస్తుము దాని కాధారము కాఁజాలదు కార్యము సమవాయమున కాధారమును గాఁజాలదు వస్తుత్పత్తి నాశములతోఁగాక, సమవాయమున కుత్పత్తి నాశసములు లేవు ఈ రీతి దీని నిత్యత గౌఱము, సమవాయ సంబంధము దృశ్యము కాదు, వస్తువులకుఁ గల యివినాభావసంబంధము వలన సనుమానించి తెలిసికొన వీలైనది ౧

మొదటి ద్రవ్యపంచకమునకు సమవాయిత్యము ననేకత్వము లక్షణములై యున్నవి, కాని సమవాయమేకము నద్వితీయమును ౨ సమవాయము సమవాయసంబంధముచే దేనియందు నుండదు, అట్లున్నచో ననవస్థాదోషము వట్టును సత్తను గూర్చిన మన వివిధభావములకు భేదము లేనట్లే, సమవాయమునుగూర్చిన మన వివిధభావములకు భేదము లేదు సంబంధించు వస్తువులకు భేద మున్నను, సంబంధ మొకే రూపమైనది ౩

వాస్తవికత్వ మాపొదింపఁబడినను, సహేతుకముగాఁ జెప్పుచో సమవాయభావము బుద్ధివ్యాపారమే అది భావమం దుదయించినదే ద్రవ్యేతరాస్తిత్వము దానికి లేదు సమవాయ సిద్ధాంతమును శంకరుఁడు ఖండించినాఁడు సమవాయము నలెనే, ఆకాశమునకు నణువులకును మధ్యమందున్న సంయోగమును నిత్యమైనదే సమవాయ మెంతవఱకు సంబంధమో, యంతవరకు సంబంధవస్తువులతో సమానమైనది కాదు సమవాయము సంబంధ విషయములకు బాహ్యమైనది, దాని కా సంబంధ విషయములతో సంబంధమునకు పేటాక సంబంధము కావలసి యుండుటచే దాని కింకొకటియు నిట్లనంతముగాఁ బోయినచో ననవస్థాదోషము సంభవించును సమవాయ ద్రవ్యములకు సమవాయమునకు మనము సంబంధము నెల్లప్పు డూహింపవలసియుండును సమవాయ ద్రవ్యములలో సమవాయ ముండుట కింకొక సమవాయ మవ

౧) ప్రాచీన వైశ్యాయభి రిది బ్రత్యక్షవిషయమని ౩ అఁచిరి

౨) అర్కసంగ్రహము పు ౨

౩) బ్ర॥ ప॥ ఎ॥ ౩-౨౬.

చెప్పవచ్చును శార్యకాంబముల వధ్యమందు, సంయోగవిభాగములు తటస్థించవను నిరసముచకును భంగము వాటిల్లును శారణముతో సంబంధము కలుగుటకు బూర్వమే శార్యముండగలిగినచో నీ వెనుక రెంటికినిగల సంగబంధము సంయోగమగును గాని సమవాయము కాదు ఉత్పత్తిగల ప్రతిపస్తువున కాకాకాదులతోడి సంబంధము సంయోగమెట్లు గునో, యట్టి కారణ దార్యసంబంధము సంయోగముకాని సమవాయము కాదు

౧౨-అభావము

కదాదుఁ డభావము నొక స్వతంత్రవద్ధాముగా నంగీకరించి యుండలేదు అతనిద్వష్టిలో శుద్ధ భావ మిర్థములేనిది, మిగిలిన యభావ రూపము అన్నియు భావసంబంధముగలవే ౧ ప్రాగభావ మనఁగా గర్వాత్పూర్వ శారణస్థితి, ప్రధ్వంససాభావ మనఁగా ననంతర శారణ స్థితీలేక శార్యము దానినిఁ గల్పించిన యంశములుగా విడిచివు నప్పటి స్థితి, అన్యోన్యాభావము లేక విశిష్టరూపములుగల వస్తువుల సంబంధము లోకములోని వస్తువుల వ్యావహారిక వర్గీకరణమున కక స్వతంత్రమైన అభావద్రవ్యకల్పన మవసరములేదుకాని, జగత్తునర్థముచేసికొను తార్కిక పద్ధతి కభావము సూహించు టవసరమైయున్నది వైశేషిక దర్శనము తాను నిర్ణయింపఁదలచిన విషయమును విశాల మొనర్చి, సర్వానుభవమునకు సమగ్రమైన రంధ్రమును జెప్పఁదలచినపుడీ యభావ పదార్థభావమును గల్పించెను సకలతత్త్వములందును సంబంధములకుఁ బ్రముఖస్థానమున్నది సంబంధమువలన మనముక ద్రవ్యమునుండిఁ యింకొక ద్రవ్యమును దెలిసికొందుము, ఇట్లు ద్రవ్యమునుండి ద్రవ్యాంతరమునకుఁ బోవు ట భావము కాదు అన్యత్వ మభావమున కాధారము, స్వవిరోధ మనునది నీచాభావము స్వవిరోధసూత్రము నతిక్రమింపని ప్రతిసంబంధము నొక విధమగు సభావమే ఒక వస్తువు, తత్సంబంధ

ములును సన్నిహితసంపర్కము గలవి మన మొక వస్తువునుగూర్చి పలుకునపుడు దాని యస్తిత్వమును మన ముగ్గడించుచున్నాము మన మొక సంబంధమునుగూర్చి పలుకునపుడు దాని యభావము నుగ్గడింతుము విరోధములేని స్థితిగలదే యొక వస్తువు విరోధములేని వ్యతిరేకభావమే యొక సంబంధము

అభావ మొక తార్కికపదార్థమే యైనను, భావముతో సమానాస్తిత్వము దానికి నున్నదను విశ్వాసము కొన్నివేళలఁ బ్రదర్శింపఁబడినది ౧ ఈ విధముగా వ్యతిరేకభావము సభావము సాంకర్యముఁ బొందినవి పదార్థ షట్కాన్యోన్యభావము నుండియే యభావత్వ ముదయించెనని విశ్వనాథుఁడు తెల్పుచున్నాఁడు ౨ సర్వసంబంధములకును వ్యతిరేకభావము సూహింపవచ్చును, శ్రీధరుఁడు భావించినట్లు సమానత్వమునకు నస్తిత్వమునకేకాదు వేదాంత మీమాంసావాదులు భావమొక పదార్థమనియే యంగీకరింపరు అది కేవల మొక సూక్ష్మాధారముకంటె వేరైయుంఁగాదని వా రభిప్రాయపడిరి ౩ అభావమొక విశిష్ట పదార్థమైనచో ననవస్థాప్రాప్తి, తప్పదు, ఏలన ఘటాభావమువేరు, ఘటమువేరు, ఘటాభావాభావమును ఘటమును వేరగును ఈ క్లిష్టతను దొలఁగించుటకై ప్రాచీన నై యాయుకులు ఘటాభావాభావమునఁగా ఘటాస్తిత్వమే యని చెప్పిరి వ్యతిరేకభావమునకు వ్యతిరేకభావము భావమే కాని యీ యర్థము నంద రంగీకరించియుండలేదు ఒక యభావ మెన్నఁడును భావముతో సమానము కాఁజాలదని నవీన నై యాయుకులు తలఁచిరి ప్రథమాభావము యొక్క అభావాభావముమాత్రము ప్రథమాభావముతో సమానమే యని యంగీకరించిరి ౪

౧) న్యాయ భాష్యం వా॥ వా॥ ౨, ౩, ౧౨ చూ న్యాయకందళి॥ పుటలు ౨౨౫-౨౬౦

౨) అభావత్వం ద్వివ్యాధి షట్కాన్యోన్యభావత్వం॥ (సంధాంత ముక్తావళి॥ పు ౧౨)

౩) ఆదికరణకైవల్యమాత్రం

౪) తర్కసంగ్రహదీపికా, పు ౨౦

వాత్స్యాయనుడు ప్రాగభావ ప్రధ్వంసాభావములనే యంగీకరించెను మొదటి దాని ననుసరించి పుత్రుడు జన్మించువరకుఁ బుత్రుఁడు లేనివాడే రెండవదాని ననుసరించి ౨ ఘటము బిన్నమైనపుడు ఘటము లేనిదే అభావమును వాచస్పతి (౧) తాదాత్మ్యభావమనియు (౨) సంస్కరాభావమనియు విభాగించినాఁడు ౩ రెండవదానిని మరలఁ బూర్వపరాత్మ్యంతా భావములుగా విభజించెను అత్యంతా భావమే సమవాయాభావమనియుఁ జేర్చొనఁబడెను వంధ్యాపుత్రుఁడు, శశవిషాణములు మున్నగు స్వవిరుద్ధభావము అత్యంతా భావములు అత్యంతాభావముతో నొక భావస్థిరీకరణమును దత్సంబంధాభావమును బ్రకటింపఁబడును అన్యోన్యభావమునం దే వస్తువుల మధ్యమందు తాదాత్మ్యసంబంధము లేదని దెప్పఁబడెనో యావస్తువులు యథార్థములు కానక్కరలేదు అన్యోన్యభావమునందు మనము రెండు వస్తువులైన ఘటవస్త్రములకుఁ దాదాత్మ్యము లేదని ప్రకటింతుము, అత్యంతాభావమునందుఁ దాదాత్మ్యము కాక సంబంధమే లేదని వక్కాణింతుము అన్యోన్యభావ నిర్ణయమునందు “ఒక ఘటము వస్త్రము కా”దను వాక్యమునకు వ్యతిరేక భావము ‘ఘటమొక పటమే’ యనుచో వాయువునకు రంగు లేదను సత్యంతా భావనిర్ణయమునకు వ్యతిరేక నిర్ణయమునందు వాయు వర్ణములకు సంయోగముచేసి “వాయువు నను రంగు గలదని” చెప్పవలెను అన్యోన్యభావమునకు వ్యతిరేకము తాదాత్మ్యము, అత్యంతాభావమునకు వ్యతిరేకము సంబంధము పట నాశముతో నదియు నాశనమగును గావున, సన్యోన్యభావము నిత్యము గాదని శివాదిత్య నభిప్రాయము ౧ శ్రీధరుఁ డభావశతృప్తయము నంగీకరించెను, పూర్వపరాన్యోన్యత్వంతా భావములు ౨ విశ్వనాథుఁ

౨) న్య భ ౨, ౨, ౧౨

౩) న్య వా తా టిక, ౨, ౨, ౩

౧) సప్తపదార్థి పు ౧౪౯

౨) న్యాయకందళి, పు ౨౩౦ మలేయాఁ జూడు, మంతకద్రుఁ అత్యమీహంస తర్కసంగ్రహము, పు ౮౦

డిట్టి వద్దతినే యనుసరించెను. ఘటము భూమిపై నున్నపుడు దాని యస్త్రీత్వము దర్శింపఁబడెను, దాని నచటనుండి తొలఁగించి నపుడు దాని యభావము గుర్తింపఁబడెను. ఘటాభావము నిత్యమైయున్నది, ఘటమున్నప్పుడు డిద్ది యాచ్ఛాదనమొంది యున్నదని విశ్వనాథుని వాదము. సర్వవస్తువుల కత్యంతాభావ మెల్లప్పుడు సర్వత్ర గలదు, ఆయాదేశములందా యాకాలములందుండు వస్తువులచే నది తాత్కాలికముగా మఱుఁగువడి యుండును. ఈ విధముగా సర్వాభావము కొన్ని వేళల పరిమితము, గొన్ని వేళల సరిమితమునై యున్నది. అపరిమితమైన దత్యంతాభావము పరిమితా వస్తునకు నిశ్చితమగు నారంభమో, అంతమో గలదు. ప్రాగభావమున కాది లేదు కాని యంతము గలదు. ప్రధ్వంసాభావమున కాది యున్నది కాని యంతము లేదు. నవీన నై యాయుకులత్యంతమైనై చింత్యమును జూపు బిన్నాభావరూపములను గల్పించి యున్నారు. ౪

అభావరూపము లన్నియు వైశేషిక తత్త్వదృష్టిపై సాధారణడి యున్నవని తెలియుచున్నది. వస్తువు లన్నియు భద్రభావాత్మకములై పరిణామశూన్యములై నచో నన్నియు నిత్యములు కావలెను. ప్రాగభావము లేదన్నచో సర్వవస్తువులును వాని ప్రవృత్తులు నారంభము లేనివై యుండవలెను, ప్రధ్వంసాభావము లేదన్నచో, వస్తువులు వాని ప్రవృత్తులు నవిచ్ఛిన్నములు గావలెను. అన్యోన్యాభావము లేదన్నచో వస్తుభేదమే తెలియుదు, అత్యంతాభావము లేదన్నచో, సర్వవస్తువులకు సర్వకాల సర్వదేశాస్త్రీత్వము చెప్పవలెను.

౧౩ - ధర్మశాస్త్రము

బుద్ధిపూర్వకములు, కానివి కర్మలు రెండువిధము లనియు, బుద్ధిపూర్వక కర్మలకే ధర్మనూత్రము వర్తించుననియు వైశేషికులు నిశ్చ

౩) సిద్ధాంతి మొత్తానికి, పుటలు ౧౨-౧౩

౪) మూల భీమాచార్యుని న్యాయకోశమునందు అత్యంతాభావము అన్యోన్యాభావము, అభావము

యించిరి గ జీనపూర్వక క్రియలు బుద్ధిపూర్వకములు గావు ఇచ్చా ద్వీషపూర్వకములు బుద్ధిపూర్వకములు జీనపూర్వకకర్మలు దేహబోషక ములు బుద్ధిపూర్వకములు వాతప్రాప్తహేతువులు ౨ సుఖము లేక చిత్తానుగుణత్వము యథాపాదకగస్తువులం దపేక్ష కలిగించును క్షేణ రూపమగు దుఃఖము, తదిట్పత్తిపే తులగు వస్తువిద్వేష ముదయింపఁ జేయును ఇచ్చాద్వేషములు సుఖగుఃఖహేతువులగు వస్తువులయొడ ముక్కులగు సంకల్పాపాదులు ౩ వీనివలన నిష్టాస్తుప్రాప్తి ననిష్ట వస్తునిరోధములకుఁ బ్రవృత్తి కలుగును వైశేషికము ననుసరించి ధర్మ మఖ్యుడయ నిశ్చేయసప్రా విదానములను బ్రకటిం చును అఖ్యుడయము సత్కర్మనిష్టవలనను, రెండవది అత్వజ్ఞానమువలనను లద్ధించును ౪ వ్రతస్తుపాదు ననుసరింప జ్ఞానులసుఖమే ఉత్తమ సుఖము 'ఇచ్చాభావబృహతి వస్తువుతో నిమిత్తములేకుండ, వానినిఁ గూర్చిన జ్ఞానముండి బ్రతకాంతి, బుద్ధియుఁ గలిగి వాని విలక్షణ ధర్మ ములచేఁ బభించునదియే యుత్తమ యఖము" ౫ సర్వజనులకును ఎర్తించు ధర్మము లివి (౧) శిష్ట (౨) అనాంస లేక యే ప్రాణి తెప్పఁడు హినిచేయకుండు ప్రతిజ్ఞ ౬ (౩) భూతవాతత్వము (౪) సత్య వచనము (౫) అస్త్రీయము (౬) బ్రహ్మచర్యము (౭) అనుగ్రహభావ శుద్ధి (౮) క్రోధవర్జనము (౯) అభిషేకమువలని కాంక్ష శుద్ధి (౧౦) శుచి ద్రవ్యసేవము (౧౧) విశిష్టదేవతాభక్తి (౧౨) ఉపవాసము (౧౩) అప్రమాదము వర్ణాశ్రమసతుష్టయ ధర్మములు యథోక్తములుగాఁ జెప్పఁబడెను ౭ గార్హస్థ్య మవ సరము లేకుండఁగనే సన్న్యాసాశ్రమ

౧) ౫, ౧ ౧౧

౨) బ్ర|| ౨౨ ౨౩-౪

౩) బ్ర|| ౪|| ౨౨౫

౪) ౧ ౧ ౧ ౨, ౪

౫) బ్ర|| ౪|| ౨౨ ౨౩

౬) భూతానా సనభిదోహ రిక్కః (నా యకంకః పు ౨౩౫)

౭) బ్ర|| ౫|| పు ౨౩ వై య ౬, ౨, ౨

మును స్వీకరింపవచ్చునని శ్రీధరుఁడు చెప్పినాఁడు ౧ సన్నాతసి
యినఁగాఁ బ్రపంచమును వినర్జించు నాతఁడు కాక, విశ్వశ్రేయమునకై
ప్రతిష్ఠాచేయువాఁడే ౨ నిష్కామచిత్తముతో, వస్తుఫలాసక్తి విడిచి,
కర్మలు చేసినవానికి ధర్మసిద్ధి యగునని ప్రకప్తపాదుఁడు తుదివాక్య
ముగాఁ బలికినాఁడు ౩ అత్మాభివృద్ధికి మనోనిగ్రహము ప్రధాన
మైనది “చిత్తనిగ్రహము లేనివానికిఁ బరిశుద్ధాహారమును భుజించుట
వలన నభ్యుదయప్రాప్తి” దని చెప్పఁబడెను ౪ చిత్త నిరోధమునకు
యోగాభ్యాస మంగీకరింపఁబడెను ౫ బాహ్య కర్మనిష్ఠ కఠుండ నాంత
రంగికమైన యోగ్యతయే ముఖ్యమైనది

విశాల శృష్టితోఁ జెప్పినచో నహింస యొక్క బే ధర్మము, హింసయే
అధర్మము కొన్ని సందర్భములలో శ్రుతివాక్యములకు విరుద్ధాచార
ములను గొన్నిటిని వైశేషికదర్శన మంగీకరించియుండుటచే, వైశేషిక
ధర్మ మవై దిగదర్శనభావముల నాధారముగాఁగొనెనని కొందరు విజ్ఞా
నాహింసకు కవకాశముకలిగినది ౬ వైశేషికదర్శనమందు ధర్మమనఁగా
ధర్మకర్మలందులి శక్తికాక, అక్కర్తలో నొక విలక్షణశక్తియుండునని
చెప్పఁబడెను అది అతీంద్రియమైనది కర్మఫలానుభవము పూర్తి
యగుటతో నదియు నశించును సమ్యక్జ్ఞానముతో కది యంత
మొందును ధర్మము పూర్తిగా వినాశనమైనచో ముక్తికెన్నఁడవకాశ
ముండదు ధర్మ మభ్యుదయ హేతువేకాని, మోక్షప్రాప్తి కది యతిక్ర
మింపఁబడవలెను స్వీయాభ్యుదయసంకల్పముతో మన మెంతకాలము
కర్మానుష్ఠాన మొనర్తుమో యంతకాలము మన కభ్యుదయప్రాప్తి కలుగ

౧) న్యాయకందళి పు ౨౭

౨) సర్వమాతేభ్యో నిష్కామభయమ్ అత్మా (ప్ర స పు ౭౩) మఱియుఁ
౩) వై॥ సూ॥ ౨, ౨౦

౪) వై॥ సూ॥ పు ౨౭౦ మఱియుఁ (౭౩) (వై॥ సూ॥ ౬, ౨) ౨౦౩ ౪-౬ ౮

౫) వై॥ సూ॥ ౬, ౨, ౮

౬) వై॥ సూ॥ ౩, ౨ ౧౬- ౧౮

౭) యుద్ధ వైశేషికాభిలాసనీ పు ౭౧

వచ్చునుగాని, అది నిత్యపదవి కలజాలదు బ్రహ్మవధవిలోఁగూడ నవ్యయానందములేదు ౧ మనముచేయు ధర్మానుష్ఠాన మెంత గొప్ప దైనను, ఎరిమితత్వము గలదగుటచే నపరిమితానందము నొనఁగదు మమకార శూన్యమైన సత్యదర్శనమే మోక్ష హేతువు ౨ మనమెంత వర కిచ్ఛాద్వేష వశులమై చరింతుమో, యంతవరకు నద్భుష్టరూపమగు ధర్మాధర్మములను గూడఁజెట్టి, తత్ఫలితముగాఁ బునర్జన్మ మెత్తవలసిన వార మగుదుము ౩ దేహము బోగాయతనము అదృష్టము తత్ఫలిత మగు దేహము సంసారరూపము, తద్వియోగమే మోక్షము ౪

పన్నయథార్థ జ్ఞానలోపముచే మమకారముపై నాధారపడిన ప్రవృత్తి కలుగును మన కిచ్ఛాద్వేషములను గలిగించు పన్నులు తాత్కాలికముగా సంయోగమందిన యునునముచ్చయరూపములుమాత్ర మేయని మనము గ్రహించినచో నవి మనమునస్సులను ఎక మొనర్చుకొనఁజాలవు ఈ సాధిరూపభేదములనువిడిచి, అట్లు సహజస్వరూపము నెఱిగినచో సర్వ జీవులు సమానములని తెలియును సమ్యగ్జ్ఞానముచే స్వార్థవరత నశించినచో, స్వార్థప్రవృత్తి నశించి కర్మబంధములు తొలగి, పునర్జన్మా వసరమును దొంగిలొప్పును వైశేషికతత్త్వ మాస్తిక తత్త్వముగా మారినపుడు, మోక్షానందము దైవకటాక్ష ఫలమనియు, ధర్మసూత్రము, లిశ్వరిసంకల్ప ప్రతిపాదకము లనియుఁ జెప్పఁబడెను ౫

జీవి సంసారములో నున్నంతకాలము, ప్రళయకాలమున నూక్ష్య దేహమును, నితర కాలములలో స్థూలదేహమును బొంది, చరించుచుండక తప్పదు, జన్మ పరంపరల కాది లేదు గావున, సద్భుష్టవిహీనమై జీవి యెన్నఁడు నుండఁ జాలదు ౬ ఎన్నఁముయొక్క కాలము, దేశము

౧) న్యాయకందళి పు - ౨౧

౨) న్యాయకందళి పు ౬

౩) ఎంస రమూలకారణయోః దర్శనార్థయోః

౪) ౨, ౩, ౧౨ మణియుగోఽగ న్యో॥ సూ॥ ౪, ౧, ౪౭

౫) ఈశ్వరచోదనాభివ్యక్తాః

౬) న్యోధా ౧, ౧౨ న్యోధా ౪, ౧౦ ౨, ౧౨ ౨౨ ౨౩ ౨౪

జన్మసంబంధావస్థలు, కుటుంబము, మాతాపితృ స్వరూపము, నాయుద్ధా
యము నన్నియు నదృష్టముచే నిర్ణయించబడును ౧ పూర్వకర్మ
ఫలానుభవమున కవకాశము వ్రత జీవితీ ముడును గల జన్మఫలమే
యీ జన్మమునకనందము లేదు, మన కర్మలన్నియు నొకే జన్మములో
ఫలావస్థ వొందుకై గలవి కానక్కరలేదు ౨ సంస్కారములు నశించవు
గాని, వాని ఫలితావస్థకు జన్మానేకములు పట్టవచ్చును సముచిత శిక్షణము
వలన మనకుఁ బూర్వజన్మ స్మరణము లభించును ౩ ఇతర హిందూతత్వ
శాఖలవలెనే, వై శేషికమును మన ముత్తమాధము జన్మము లెత్తుట కవకా
శము లున్నవని యంగీకరించును ౪ సర్వజీవులు తమ పుణ్యానుగుణము
లైన స్థానములను వొందును హక్షమును గూర్చిన వై శేషికభావము
న్యాయభావముతోఁ గొలఁది భేదమును, గిలిగియున్నది కదాదతత్వము
ననుసరించి మోక్షావస్థలో జీవి, గుణావస్థాపి తమైన నిర్మలాకాశములై
సర్వగుణవిముక్తిబొంది యుండును, నై య యిటుల ననుసరించి,
మోక్షావస్థ జ్ఞానానంద భరితమనియుఁ దన శంకరవిజయములో మాధ
వఁడు చెప్పియున్నాఁడు ౫ వై శేషికము ననుసరించి, మోక్షావస్థ నుఖ
రూపమని చెప్పుటకు వీలుగోరు ఇది మన కాక్షర్షవంతముగ లేకున్నను,
వై శేషిక తర్కమున కిట్టి భావ మనుగుణముగా నున్నది నామరూప ౬
సంయోగముచే నుదయించిన గుణములనుండి జీవి విడివడినపుడు పూర్వ
స్వాతంత్ర్యమును దిరిగి పొందును బాధాదు ఖ వినాశమనఁగా, జీవ
నాశమే యిని విమర్శించిన మండనుని ఖండిన మర్థరహితము గాదు ౭

౧) ఎక్కరి, ౬, ౨ ౧

౨) క్షాయకందశ్చ, ౧౩ ౫౩ ౫౪ ఉపాగ్మము ౬, ౨, ౩౬

౩) ఉపాగ్మము ౩, ౨, ౧౨ ౬, ౧, ౧౬

౪) ప్ర ౪ పుటలు ౮౦-౮౧

౫) అత్యంతనానో గుణసంగతే దాఁ యతి గ్నతోవత్ శబ్దభేదము క్రి స్తదీయే
పరిణామవత్తే ౫ పదసంవిత్సవాతా వస్తు క్రి ౩

౬) అత్యవశేషగుణానాం అర్థింతోచ్ఛేదః

౭) ఎవేష గుణనివృత్తి లక్షణా ముక్తి రుచ్ఛేదవత్ ౪ భిద్యతే

మోక్షస్థితిలో జీవి సహజావస్థ సనుభవించుచుని శ్రీగరుడు చెప్పినాడు ౧ అవ్యయమగు జీవికి నాశము, దురూహ్యము, కాని దానికీ జెప్పఁబడిన మోక్షావస్థా స్వరూపము శిలాః డత్వ సప్తకావస్థగ భావించుట కింకాశమున్నది ౨ అన భావమును బోషించుట కుచ్యనిషత్తులనుండి యాధా రింప. అను శ్రీగరుడు చూపి యున్నాడు ౩

౧౪- ఈశ్వరుడు

కణాదనూత్రములు బహురంగముగా నీశ్వరుని స్వరించియుండ లేదు అణువులయొక్కయు చీపులయొక్కయు మూల ప్రవృత్తి కద్యష్టమే కారణమని చెక్కబడినది ౪ అగ్రప్రవృత్తి హేతువుగా నదృష్టగియును కణాదునికిఁ బ్రేరేపకయున్నను, నాతని యనుచరు లదృష్టమొక యుచేతనము, ప్రకృత్యుపై న నియమమని యునంతప్రీతివెండి, మది యీశ్వర సంకల్పముపై నాధారపడియున్న అని నిర్వచించిరి అగ్రతుల నీశ్వరుడు ములకారణము, నణువు లుపాదానకారణము నని చెప్పఁబడెను ఈశ్వరాస్తిత్వావసర మున్నదని కణాదఁడే భావించె ననుట కాధారము లేదు రెండుచోట్ల చెప్పఁబడి, యునంత భాష్యకారులచే దైవాస్తిత్వమును సమర్థించుచున్నవని నిరూ

౧) ఆశ్మ ౩ స్వరూపేణ విస్తారం

౨) స ౨ వా సంకల్పం, ౫, ౩౬

౩) న్యాయకండలి, పుటలు ౨, ౨

౪) ౨, ౧, ౧౦ వై|| వాక్రములలో నీశ్వరాన్ని క్రిందిగాఁచుచున్నది కొందరుచెప్పుదురు కాని యీ గాథ మంగికారమొక్కది కాదు ౧, ౧, ౧౦, ౧౦, ౧౦ విత్యము గోతరములకు సన్నిహిత్యము చెప్పబడి ౨, ౧, ౧౦, ౧౦, ౧౦ దీ యస్తీత్యము ప్రత్యక్షమగును ఇది ౧౦ కారణము, అట్లే ౧౦ కారణము చెప్పఁబడినది ౨, ౧, ౧౦, ౧౦ వై|| దాని లుకొన్న ప్రముఖము కర్మించి, అది ౧౦ పాదింకి యిచ్చినను నానిని గూర్చి ననుభవములు ౧౦ నముపై నెదా ౧౦, ౧౦ నియును పడెను చు (మది వైశేషికావస్థాని విధిలు ౪, ౧, ౧౦) ౩, ౨, ౧౦ లో జీవనములను పక్షే ర్వింపఁబడెను)

పింపబడిన సుప్రసిద్ధ వాక్యము ౧ లీశ్యరూపి స్వరసిద్ధియందలేదు
 వేదముల నీశ్వరుడు కల్పించి గేహనియు, నవి ఋషి కల్పము
 లనియుఁ గణాదుడు విశ్వసింపబట్టి లోకము పవనార్థం భర్త
 సంగ్రహ ౨ ప్రధమాశ్లోకం నల దీప్యరుడి ఒగ్త్యాంలాండాని వచించి
 నను, ప్రశస్త గౌడు దీశ్వరునకుఁ బసఁ బర్త్యపరగోఁ బ్రథ నస్థానము
 నీయలేదు వై శేషికత త్వము దీశ్వరునకుఁ బ్రాసంగి నియు, గణ
 పులు జీవులు నిత్యములు సుగృహ్నింపఁ బనియు, అర్హత్యైవ
 వాని ప్రవృత్తు లన్నియు సాధ్యము లగుచున్నవనియు నేర సామూహ
 భాష్యమున శంకరుడు విమర్శించి యున్నాడు ౩

వై శేషిక న స్తికస్వరూపం శ్చ త్రిరీపవాదుః వి వర్తం వలస
 నెట్టిత్వ ప్తియు నీ ముఁశాలదని విదితమైనది అదనాగత సంఖ్య ప్రమాదై
 యచేతనాను సమూహములు వ్యక్తం నీ స నాత్వముఁ గోచరించు
 నద్భుతమైన యోకత్వము సూ యించి దీ వలన అర్హత్యైవ గతినీ
 యాలోచించి తీవ్రవంపనికొన నలసఁ బయింఁ గలగ్రహి యను
 గొనసాగించుఁ అల వై శేషికత త్వ, స్తితలంఁ గొంపరు లర్హత్యైవ
 రీణులు సర్వ ప్రవృత్తిల వృత్తి ను లంఁ బయింఁ అల వృత్తిని లంఁ
 లేకుండిరి అణపు లెగదగ నున్నది నలు నిత్యమలంఁ వాని
 ప్రవృత్తులను సక్రమవిధానముతోఁ జూపుకొఁ గలవృత్తి గలండు లెని
 నిర్ణయించిరి ఈశ్వరుఁడు కలఁగ నలంఁ గులను లూచనల నీ కు ని
 టుద్ధితో ద్వైతభావ ముం యింఁ ల నీ లంఁ గుతము లేకడిలవి లను
 మాన శ్రుతిప్రమాణములు కలఁగ ను లీశ్వర స్తిత్వ మను యాచింపను
 మహాభూత చలత్వము ను నెఱఁడో లంఁ గుడు కాని జ్ఞానముగలంఁ
 చూచియుండెనని చెప్పునగును, ఏలం లవి కలఁగ ను ౩ శక్తిర్థి నల

౧) తద్వదనా దా వ్యక్తం (౧౦౦౦) (౧౦౦౦)

౨) ప్రాసంగికత త్వము నుం యింఁ గలగ్రహి యను

౩) శంకరభాష్యము ౨౩

౪) కీర్తి ట యిది వ యుంఁ గలగ్రహి యను

౫) ౨౩, ౧౦౦౦

శీఘ్రరూపే నిర్ణయముచేసి కల్పించెను వేదములు బహువాక్య సముచ్చయములుగావున బుద్ధిమంతులగు రచయితలను నూలించును ౧ వేదములలోని భావములు నిర్ణయములు, భ్రూప్రమాదాది దోషహన్యములు నగుటచే నవి యొక శాశ్వతము, సర్వజ్ఞమునైన ప్రజ్ఞాపరిపూర్ణుని వలన నుదయించెననియుఁ దెలియుచున్నది ౨ మతీయుఁ బ్రశయకాలము నందు జీవులు విజ్ఞానహీనములై యుండుటచేఁ బ్రాప్తప్రవృత్తి నవి నిగ్రహంజకాలపు, మతీయు సజ్జప్రపంచాభ్యంతరమందుఁ గ్రియామూల శక్తి యేదో తెలియదు సున కనపస్తాదోషము పట్టకుండ నుండవలె నన్నచో, బ్రహ్మప్రవృత్తి కారకుడగు నాకని సంగీకరించవలెను ౩ ప్రధరూపభక్తుడొక్కని నూలించిన వానిను, సంఖ్య పెంచ నవసరము లేదు బహుదేవతాస్థితియు అని వివాదము లేర్పడవచ్చును, అందుచే సృష్టికర్త యొకఁడే, అతఁ డే యీశ్వరుఁడు

ఈశ్వరునకు దేహ మున్నదా యను సమస్య శ్రీధరుఁడు చర్చించినాఁడు దేవునికి దేహ ముండనవసరములేదు శరీరావసరములేకుండఁ గర్మ చేయుచును చేతనాత్మకమగు జీవి యచేతనమగు దేహమునకుఁ బ్రవృత్తి గలిగించును దేహము జీవికిఁ జెందియున్నను, దానికి వ్యయింప్రవృత్తిశక్తి లేదు కర్మసాధనము దేహము అణువులు దేవుని కట్టి సాధనములు ఇచ్చా ప్రయత్నములకు దేహ మవసరమన్నచో నట్టి యవసర మిచ్చాప్రయత్నము లాగింతుకములై నప్పు డుండునే కాని, స్వభావసిద్ధము లైనప్పుడు ౪దు ఈశ్వరునిజ్ఞానేచ్ఛాక్రియాశక్తులు నిత్యములు ౫ సృష్టికర్తయగు నీశ్వరునిఁ గూర్చిన యాక్షేపణముల

౧) బుద్ధిపూర్వ వాక కృతి రైదే నూడు ఉపాధిరము ౬, ౧ ౧

౨) ఉపాధిరము ౧౦, ౨ ౧, వేదప్రాంతాంగికారముపై నీ వాదమంతయు వారవిడియబ్బి బొద్దులవలె నుండుపాదము నంగీకరింపకున్నచో నీ వాదము నీరస మగును

౩) బూత్పాతః గ్రహణోపయోగః కారకుడగు నీశ్వరు సంగీకరించి అరిష్టో ట్ నీర్దోషముతో దీనిని దోషియై

౪) న్యాయకందళి పుటలు ౨౭ ౧

కన్నిటికి శ్రీధరుండు సమాధానముచెప్పి నాఁడు. ఎల్ల జాతీయముండు
గావున నాతనికి సృష్టిచేయుటయుం దిచ్చ యుండఁగలసంఘము లేదన్నచో,
నాతఁడు స్వాధ్యైచ్చాపరుండు కాఁగల, కావున నివారుల శ్రేయమునకై
సృజించునని చెప్పెను. కర్మనిరూపి ననుసరించి, లోకములో దుఃఖము
నీళ్లరుండుంచినాఁడనియు, దుఃఖముంత పాఁలువదలదుగానియు
నది లోకజ్ఞానహేతు వనియు నాచఁగల సంగతిచదువ నొనర్చుననియు
యితి ననుసరించుట దేవుని స్వార్థత్యమున నుండు లోకము కాజాలదు.

ఈశ్వరునిగూర్చి వైశేషికపరమేశ్వరుని ప్రమాణములు
యొక్కయుగా భావములు ఏమోననిచేయుట నుచును
జీవులు నణువులను గలిసి ఆ ప్రశ్నలను కరివ్వఁబడిన
యంత్రమువంటి నిర్మాణమున నొకటినిర్ణయము చేసి
ములను దీనిముగా ఖండించుటయును గొప్పదినిలు గాక, అనంత
తరపు శేషక పత్తజ్ఞులు వైవాహికముగా నున్నవారికి
ఈశ్వరుడు చగత్కర్తవఁడు, కర్త, నామముగా నిర్ణయము
ముగా నిత్యములు మనుష్యులకు గలిగించుచున్నట్లుగా
లున్న కాణముచే నీశ్వరుఁడు ప్రకటించుచున్నట్లుగా
దేవునికి సంసారబంధము లేదు అనియును గన్పించును,
ప్రపంచ ప్రపృథ్వి నాతఁడొంభిగఁగి, దేనిని ప్రకటించుచు
దెట్టి జోక్యమును గలుగఁగోరువందును ప్రపంచము నాటికా
యంత్రమువంటి నిర్మాణముగా నొకటిని నిర్మించి
హృదయక్రమములు లేకుండ నడచుచున్నాఁడనియును
జోక్యములేకున్నచో నీశ్వరుఁడట్టి ప్రపంచమున కెట్టి
జీయఁజాలఁడు జోక్యము లేకుండుననియును గన్పించును
వాడగును ఈశ్వరునికిని గలకల సంబంధము లేదు అనియును
మూల ప్రతిపాదనములను మరల గానవచ్చును, దీనివలన
సాయము నొనర్పఁజాలఁడు సంబంధము లేని పదముగా

౧) దేవతావిషయే భేదః ౧౦౮ శ్లో ॥

(హరిద్రు) పుష్పములు గల గిరి పర్వతములను

ములతో మన ముంబించినచో, వాని సంబంధకూన్యతా లోపమును దేవుడు బాహ్యమునుండి సవరింపఁజాలఁడు ఒక బాహ్యశక్తి పశమై వర్తించు లోకము సమాన్య మిశాన్యమైన వస్తువుల యొక్క మగును జీవు లన్యోన్యజ్ఞానము లేని వగును అట్టి జగత్తులోని ప్రతివస్తు వన్యసంబంధములేని యొక కేంద్రమగును జీవులు, వస్తువులు వేరై నవి వానికి సంపర్కము బాహ్య శక్తి యొక్క కావున మన మొక ప్రత్యేకర మైన నిర్ణయమును గాంచవలెనన్నచో, మన ముపక్రమించిన భౌతికములలోని దిద్దుబాటుచేసికొనవలెను ఈశ్వరుఁడొకఁ డున్నచో నాతఁడే సృష్టిచేయుటకు పరియు సాధనసంక్రమినిగూడ సృజించు కొనఁగలఁడు జీవులకు నణువులకు నికరతుల్య నిత్యత్యము నూహించు ననసరములేదు దేవుఁడే యున్నచో, సర్వలోకము భాతనిపై నాధారపడియుండఁగా నణువులుమాత్ర మాతని నలచు గలుగ వనుకొనుట శాస్త్వస్పదము

౧౫-వై శేషిక తత్త్వము—సామ్యపరిశీలనము

వై శేషిక ముఖ్యసిద్ధాంతములను మనము విమర్శనబుద్ధితోఁ బరిశీలించిన యెడల నందలి ప్రధాన లక్షణములను లోపములునుగూడ విదితము లగును యథార్థస్వరూపము ప్రదర్శించు భిన్నలక్షణములను సమున్వయించి, యొక సమగ్రతత్త్వమును గల్పించుట తత్త్వశాస్త్ర విధియైయున్నది “ఒక్క తత్త్వమునందే బుద్ధి గోచరములగు భిన్న విషయ సంబంధస్వరూపములను, వై శేషికము ప్రదర్శించినది” ౧ వైట్ హెడ్ పండితుఁడు చెప్పినరీతిని, ప్రత్యక్ష ప్రేషంపవిషయములను, శాస్త్రవిషయములను విడదీసి పరిశీలించుట లాభకరము ప్రత్యక్షవిషయము లగుగా వర్ణ కర్మరుచులు సుష్టాగ్రణా భేదములును, మనము వీనిని దర్శించి, దృశ్యరూపంచార్థము దెలిసి కొనుటకు మనము కొన్ని శాస్త్రవిషయములను గల్పించి, యవి ప్రత్యక్షములు గాకున్నను, లోకమును గూర్చి మన కొక సంపూర్ణస్వరూపమును బ్రదర్శించునదై యున్నవి వై శేషికగుర్వముందును మనకు ప్రత్యక్ష విషయము

౧) వైట్ హెడ్ ది సన్యె ఆఫ్ నేచర్, పు ౧౫

లున్నవి, వీనితో మన యనుభవ మారంభమగును ఈప్రత్యక్ష విషయములఁ గూర్చి, మనము ద్రవ్యగుణాది సంబంధములలో నూహించుట కారంభించుటతో, మన సుసుభవ ప్రపంచములోఁ బ్రవేశించుచున్నాము ఇదివరకే మనము పెక్కు సార్లు చెప్పుకొని యున్నట్లే, మన మొక వస్తువును దాని గుణములను గూర్చి ప్రసంగించునపుడు మనము యధార్థ స్వరూపమును జెప్పుటలేదు, దానికి భావరూపమును గల్పించుచున్నాము నిత్యానిత్య ద్రవ్యగుణ భేదములను దెల్పునపుడు వైశేషిక తత్త్వము మన యనుభవముయొక్క తాత్కాలిక లక్షణము నుగ్గడించి, జీవాణువులు, దేశకాలములు, ఆకాశ మానసములు మున్నగు ననేక భావములను గల్పించుచున్నది ప్రత్యక్ష విషయములను ననుభవప్రపంచమునకు ననగా శాస్త్ర విషయములకు నన్వేష్య సామరస్యము కుదిరినచో ని సిద్ధాంతము ప్రస్తావనగును గాని, వైశేషికము సం దిట్టి సామరస్యము మృగ్యముగా నున్నది

అథాపి నూత్రమునకు వైశేషిక సిద్ధాంతమిచ్చిన విశేష ప్రాముఖ్యమందలి నానాశ్వలక్షణమునకు హేతువైనది యధార్థస్వరూపమొక ద్రవ్యముకాని, సగుణములైన యునేకద్రవ్యముల సముచ్ఛయములుగాని కాదు విభాగము, సుసమానము, భిన్నత్వము నేకత్వము మున్నగు లక్షణములతోఁ గూడిన సంబంధ విశేషము పరస్పరసంబంధ బాంధవ్యములచే నిర్మితమైన యొక క్లిష్టనిర్మాణ స్వరూపము చెంది యునేక వస్తుస్థిర్యమును బ్రదర్శించునదే మన యనుభవసంధమైన వ్యవహార ప్రపంచము వ్యక్తి వైవిధ్యములో సామరస్యము గలిగి, సమన్వయ సమగ్రతగలయొక స్వరూపముగా యధార్థజగత్తును బ్రదర్శించు ప్రయత్నమును వైశేషికతత్త్వము చేసి యున్నది పరస్పర వైరుధ్యములఁ బోగొట్టి సామరస్యమును జేకూర్చునది, తార్కికముగా మనకొక సమన్వయసిద్ధి నొందిన లక్ష్యము సిద్ధింపదు స్వవిరుద్ధ విషయములు దురూహ్యములు, కాని వైశేషికతత్త్వములో నిట్టి స్వవిరుద్ధ విషయములు నున్నగుసిద్ధినిగాంచి గుండలేదు

అథాపినియమ మొక సంపూర్ణసూత్రము కాదని వైశేషిక లంగికరించిరి అథావము దేని యథావమునుజెప్పనో యీ వస్తువున కస్తిత్వ

మనలే లేదుని చెప్పలేదు దేనిని లేదనుచున్నామో అది యొక్క డున్నదినియే యర్థము మతీయు నభావము దేనిని లేదనునో యా వస్తుస్వరూపము భావాత్మక మగుటచే స్థిరమైన యిభావమునకు సంబంధము గలదొడు భూమిపై నొకచోట ఘటమును జూడఁగోరి, యది లేదని కాంతుము, అందునే ఘటము లేదందుము ఉన్నవస్తువును లేదందుము కాని, లేనిదానిని లేదనము అభావగర్భస్థమైయున్నది వియోగముకాని లేండుట కాదు అభావసూత్రప్రయోజన మీ మనఁగా యథార్థవస్తువు నొక సంపూర్ణవిజ్ఞానరూపముతోఁ బ్రబుద్ధించుటయే భావాభావములు రెండును సమానపాక్షిక విజ్ఞానరూపములే 'ఉన్నద' నుం కేవల యథార్థవస్తుస్వరూప, తుల్యముకాదు, అట్లే, 'లేక' ఘటము నట్టిదే అభావమొక భావముయొక్క లోపము, ఏదిలేదు, ఎట్టిది లేదను అక్షణములతోఁగూడినదే అభావమొక ఎన్నభావము, ఆ ఎన్నఅక్షణము అన్నిటిని లేదనఁగు, తుద : భావ మభావాభావముకూడఁ గావలెను కావున నొక సమన్వయస్వరూపముతో భిన్నవస్తు భరితమైన జగత్కల్పనము చేయుటే వైశేషికానాప్రయోజనము కాని మనము సరిగాఁ జెప్పవలయుచో మన బుద్ధిచేఁ గల్పితమైన జగత్తునుగూర్చిన విజ్ఞాన స్వరూపము పరమసత్య స్వరూప మెన్నఁడును గాఁజాలదు అనేకత్వ భిన్నత్వము లొకసమన్వయమొందిన విజ్ఞానస్వరూపమునందే నిమైనివి వైశేషికవాది స్యతంత్రవస్తునని చెప్పినది వాస్తవికజగత్తులో నొక యంశమునూత్రమే భిన్నత్వ వ్యతిరేకత్వభేదముగు వైశేషికతత్త్వము గ్రహించియుండలేదు భిన్నమైనది వ్యతిరేకము గా నక్కరలేదు భిన్న ప్రవ్యములను సంబంధములేకుండ నక్కరలేదు భిన్నత భేదాభావము నంగీకరించదు పరస్పరసామర్యములేనివి కొన్నియున్నవి, కాని వాని సామరస్యభావ్యత నిత్యఅక్షణము కాదు వ్యావహారికావధులలో నీ భిన్నవదార్థములు గోచరించును గాని, యథార్థస్వరూపము సమగ్ర సమన్వయ సంపూర్ణత గలది సర్వవస్తువులకును సమగ్రతను సంపూర్ణతను గల్పించుటచే వైశేషికతత్త్వము వివిధాంతాన్వయ భిన్నత్వము నేకవరమార్థ వస్తుస్వరూపముతో సమన్వయించఁజాలక పోయినది, ఏకత్వానేకత్వములు రెండు ననాదియైనవని చెప్పినదేకాని, రెంటికీ నభేదసమన్వయ మొరప్పలేకపోయినది అభావసూత్రము ననుసరించి,

సామాన్యము జ్ఞానరూపమును వైశేషికసిద్ధాంతము కల్గింపలేక
గోయింది

వస్తువులు, వానిసంబంధములు మన యుచుభవములో ముగ్ధులని
వైశేషికతత్వ మంగీకరించును ద్రవ్య గుణకర్మలు చేరుగాను, సన్యో
గ్యాశ్రయములుగనుగూడ నుండుయేకాక, సామాన్యవిశేష సమవాయు
సంబంధములను గలిగియున్నవి ప్రతిద్రవ్యము, కొక సామాన్య
గుణము, విశిష్టగుణము, సమవా రుముచే రెంటికీ సంబంధము గలిగి
యున్నవి అనేకత్వమును సాధించు తత్త్వమునకు సంబంధముల
యాభ్యర్థ్యమును సమర్థించుట ముఖ్యపరమైయున్నది ఈసంబంధము
అసంఖ్యములైనవి నిర్గుణాత్మకమైన వస్త్రైకత్వమునీ యంగీకరింప
వలసియుండునా లేకున్నచో సంపూర్ణములైన యనేక వస్తువులున్న
వలయు నని సంబంధకూల్యము అనియుఁ జెప్పవలసియుండును

వైశేషిక తత్వములో నమవాయు కొక నిరసమైన సంబంధమైనది
రెండు వృధ గృస్తువులకు సంబంధమే సమవాయు మనుటకు వీలులేదు,
కాని సంయోగమునకును దానికిని బేరమున్నదనియుఁ జెప్ప వలను
వడకు సంయోగము సమవాయుము కావచ్చుచో సంపూర్ణవస్తువు, తద
వలయుల సంయోగముకంటె బాహ్యమైనదని చెప్పవలెను పరిస్పర
సంబంధ ముందిగలిగి ద్రవ్యము, సమ్యక్సామరస్య రూపమును సృజిం
చుచే వైశేషికసమవాయాభావ సూత్రము, గురుద్వైతము కాబట్టి వైశేషిక
నానాత్వ తత్త్వము పరమార్థస్వరూపము కాఁజాలదు

సామాన్య విశేషణీయములు ద్రవ్యములయొక్క గుణభేదములే
విశేషస్వభావ మెట్టిది? వ్యవహారరంగమున మనము స్వయంసంపూర్ణ
ద్రవ్యాస్త్రైత్యము నంగీకరింతు మన్నమాట నిజమే కాని యీ విశేష
మనఁగా నేమో తృప్తికరమగు సమాధానమును జెప్పఁజాలము ఒక
ద్రవ్యమునుగూర్చి మనమెఱిగిన దంతయు నేమన దానిగుణములు
దాని ప్రవృత్తియునైయున్నవి దాని విశిష్టత మఱకు నిర్వచింపదానిది
కాని యది పరిమితి లేనిది తోచుచున్నది వృధక్త్య మనునది నిజము
గాలేదు, కేవల మూహకల్పితము జీవాత్మవిషయము చూడఁడు ఇందు

మార్పుదేయఁజాలని దేమైన మన్వదా, శివాత్మయొక్క పృథక్త్వము గాని జన్మాంతరప్రవృత్తితో మారుచుండునదై నచో నది పరివర్తన శీలము గలదే అదియొక నిర్వికారస్వరూపమైనచో నద్దాని స్వభావము మన మెఱుంగనిది వాస్తవికాంశముల నీక్షించినచో 'నైల్యము మనమెఱుంగము, ఒక రకము నీలవర్ణమునే మనమెఱుంగుదుము, దాని సామాన్యస్వభావమును గాని 'నైల్య' మును జెప్ప విశేషమునుగాని మనమెఱుంగము అవన్నియుల గలిసి పృథగ్విశేష మెట్లుగునో మనము తెలిసికొనఁజాలము మఱియుఁ దుండు నిజముగా 'పృథక్త్వ' మననేమో మనకుఁ దెలియదు విశేషసిద్ధాంతములకుఁ దార్కికముగా నైన నాధారము లేకున్నను, వ్యవహారిక జ్ఞానాభ్యాస బలముచే మనము ద్రవ్యములకును శీవులకు నవ్యయమైన బృథగ్విశిష్టత్వ మున్నదని భావించుము అనంతసంఖ్యాకములగు ద్రవ్యములకును శీవులకును నవరిచ్చిన్నమైన పృథక్త్వమున్నచో నీ పృథక్త్వత్వ మేకాత్మికమైన యథార్థ వస్తుస్వరూపముయొక్క పృథక్త్వమును నకింకొక యును కావున సమవాయాభావములవలన నొక సమగ్ర విజ్ఞాన సమన్వయరూపమును శైషికతత్త్వము నిరూపింపఁదలంచినయెడల, పృథక్త్వ మనేకవస్తువులకున్నదను సిద్ధాంతము మార్పునొందవలెను.

గ్రహించుబుద్ధితో నిమిత్తము లేకుండ ద్రవ్యగుణకర్మలయందొక సామాన్యవిక్షణమున్నదని విశ్వసింపఁబడెను, మఱియు నది నిత్య ద్రవ్యములందు నిత్య మనియు ననిత్యద్రవ్యములందు నిత్య మనియు

౧) పోయి ద్రాక్షే అనేకత మతోని వివిధ ద్రవ్యములకు స్వయం సంపూర్ణులైదు ప్రతిద్రవ్యమునందీయుఁ దదతిత సంబంధ మును గడిచినచో ననేకత్యమే మిగులదు ఏకత్వములేని చిన్నతన మర్థరహితమగును అందుచేఁబ్రత్యేక్ష్యత్వ మొల్పివిరుద్ధ ప్రసంగ మగును ఎది ద్రవ్యమునందును భిన్నరూపము అన్నవని చెప్పబడవలసి క్లిష్టత రాలగదు ఈ విభాగ మంతయు లేదండఁ జేయఁబలయును ప్రతివస్తువును దదతిత స్థితిలేనిదైనచో ననేకత్యము నశించును ఏది స్వయంస్థితి గలిగి వేరైన వ్యక్తి త్యములేనిచో యది స్వయంస్థితి వున్నప్పు యాతాదు అందుచేఁబ్రత్యేక్ష్యత్వ ముండుట శేవల మూహకల్యనము వీనికి నిజమైన స్థితిలేదు (లాజిక్ II వాద్యము - ౧ వు ౬౭౧) మఱియుఁజూడు శెండుర్ దియరీ అప్ మైండ్ ఏక్ ప్యూర్ ఎట్టు ఇ టి ఎ ౧౩౩)

సామాన్య విశేషములు రెండును యిద్దఱములైన
 పై సచో, బ్రహ్మతీ క్రమమునందు స్థిరస్థాపితములైనవని తలచవలదు
 నీ ద్రవ్యములతో సామ్యముగలవే శాస్త్రపరికల్పిత సామాన్యములైనచో
 గుర్తింపులు నయుక్తములువగు సకలద్రవ్యములకును సామాన్యము
 లుండవలెను యితయు శాశ్వతములైన సామాన్యములు లేవు అర్హ
 వ్యభావమే మన విజ్ఞానమును మార్చులేని దానిగా నూహించును, దీని
 ననుసరించి, న్యాయు వైశేషిక తత్త్వము వస్తుమూలరూపములు, గుణ
 ములు, వాని భేదములు సచలము అని నిర్ణయించెను ఏ వస్తువు నొకే
 కాలమున నుండుటయు నుండికుండ నుండుటయు జరుగదు ఇదియే
 స్వనిరోధిసూత్రము, ఈ సూత్రమున కనుగుణముగ నే, సృష్ట్యాది
 మండియుఁ బ్రళయకాలము వరకు నెట్టి మార్పులను బొందుటండ నొకే
 తీరున వస్తువు లుండునను భావముతో వానిని వర్గములుగా భావించుట
 జరిగినది వస్తువులకు స్థిరత్వ మున్నదను విశ్వాసమును డార్విన్ వది
 డారు సిద్ధాంతము తొలగించినది ఒక జాతిలోని భేదము లధిక
 ముగాఁ జెప్పించి ప్రకృతి స్వభావము వలననే, యింకొక జాతిగా
 వస్తువులు పరివర్తన మందుచున్నవి లక్షలకొలది సంవత్సరముల
 పరిణామ క్రమముచే వర్గములకు స్వరూపము లేర్పడుచున్నవి సేదను
 ప్లవర్గము లన్నియు నిరంతర పరివర్తన శీలములు గలిగి యన్యోన్య
 స్వరూపముల నొందు చున్నవి సంప్రదాయ పరంపరాశయున నొక
 యశ్వజాతి లక్షణములు గుర్తింప నసాధ్యములగు రీతిని మారిపోవచ్చును
 కొపున సర్వసామాన్యము అని చెప్పబడిన లక్షణములు స్వయంస్థితి గలి
 గిన నిశ్చలస్వరూపములు గావు భిన్నప్రకృత్యవస్థలలోఁ జరిగిన పరిణా
 మములలోని ధశావిశేషముల నవి తెల్పును వస్తుజాతులు నశించిపోవు
 చుండఁగా జాతులను నమ్మిన తార్కికుని కాధారము నదృశ్యమగును
 ఏ యొక పరిణామ ఘట్టములోనైన నొక జాతిలక్షణమును సామాన్యము
 నూచించును, కాని యా లక్షణమైనను స్థిరమైనదిగాదు సామాన్యములు
 శాశ్వతములని చెప్పబడినప్పు డవి యనంతములని యర్థము కాదు,
 కాలసంబంధములతో నిమిత్తము లేనివని యర్థము ప్రాగభావాదు
 లకు సామాన్యమైన యభావము సర్వసామాన్యమైనదని న్యాయ
 వైశేషికములు నంగీకరించి యుండలేదని జైన తార్కికులు వలికిరి,

సామాన్యములు సర్వసామాన్యము అనియు నంగీకరింపఁబడలేదు భిన్న సామాన్యములకు సామాన్యము లేక భిన్నభావములకు సామాన్యమనఁగా వాని సామాన్య లక్షణమైనచో ఎఱుపులకు వేరుగా నొక సామాన్యమెద్ది యును లేదని చెప్పవచ్చును మార్పుగఁబానికి, లేనివానికిని భేదమును జెప్పు కోరికతో నీ సామాన్య సూత్ర ముద్దేశింపఁ బడినది అధిక వాస్తవికతగల అతీంద్రియ ప్రపంచమున కీ సామాన్యములు చెందునన్నచో, వానికి మూలభూతములైన వృథగ్వస్తువులతో వానికి సంబంధము గలుపుట దుస్సాధ్యమగును ఏకము నిత్యమునగు నొక వస్తుయాధార్థ్యము సనేకములు సనిత్యములునగు వృథగ్వస్తువులతో సంబంధమును గలుపుటయు నులభవిషయముగాదు సామాన్యము విశేషముపై నాధారపడకున్నచో మనకు ప్లేటో తత్త్వమందువలె వ్యర్థ వాద మేర్పడును పూర్తిగా వేరైన సామాన్య విశేషములకు సంబంధము సొనఁగదు విశేషసంభృతితమైన ప్రపంచమునకు వాస్తవికతతో సంబంధము లేనిదిని నిరసించవలసియుండును సమవాయ సూత్రబద్ధము లగుటచే సామాన్య విశేషములు విడదీయరానివని న్యాయులై శేషికల త్ర్యమంగీకరించును అనఁగా సామాన్య విశేషములకుఁగల భేదము విజ్ఞాన రంగమునకుఁ జెందినది యనియు, నది యధార్థజగత్తులోనిది కాదనియు, నంగీకరించియు, స్వతంత్రసామాన్యము లున్నవని వక్కాణింపఁబడెను అట్టి సామాన్యములు జగద్విలయమైనను, సరింపవనియుఁ, బ్రళయపేళ నవి కాలము నాశ్రయించి యుండుననియుఁ గాలమొక యధార్థస్థితి గలదనియుఁ జెప్పఁబడెను

ద్రవ్యగుణ కర్మలు యధార్థజగత్తులోని వనియు, సంబంధములు తార్కికవిభాగజన్యము అనియు గుర్తించినచో నీ సంబంధములను నిజముగా నస్తిత్వముగల ద్రవ్యములుగా భావింపరాదు సత్య యనునదొక టున్నదనియు ద్రవ్య గుణకర్మలకు దాని లక్షణము లున్నవనియుఁ జెప్పఁబడెను కారణాన్వేయ సంబంధములును, సాధర్మ్యతయు నస్తిత్వముగలవి కావు. ఏలన నస్తిత్వము ఎృథగ్వస్తులక్షణము గుణకర్మలు ద్రవ్యలక్షణములు యిట్టి దేశకాలపరివర్తనములు తటస్థించినను, గుణ

మును నిమిత్తధర్మముయొక్క అవిచ్ఛిన్నరూపము అనియు, కర్మలు తాత్కాలికనిమిత్తధర్మాంశము అనియు, జెప్పవచ్చును. ఒక ద్రవ్యముయొక్క సంఖ్యార్థస్వరూపములో గుణకర్మ అనగా నిత్యానిత్య లక్షణము అవిభాజ్యములై యున్నవి. ౧ ప్రతి ద్రవ్యమునకు ఒకే గుణ కర్మలున్నవి. రోకతాటస్థ్యము అన్నియు ద్రవ్యలక్షణములని ప్రాకృత జవాభిప్రాయము. ఒక ద్రవ్యమును, దాని గుణములనుగూర్చిన భావములు మనకు సుపరిచితములు ఇది యిహే భువనత్య మనియు నిరూపింప నవసరము లేనిదినియు వై శేషికము భావించినది యథార్థమైన దొక ద్రవ్యమో గుణమో కావలయును. గుణము అన్నియు యదార్థ వస్తు భిన్నలక్షణములు, అవి అదృష్టాధారభూన్యముగ నుండవు. అన్య సంబంధరహితములై సర్వస్యంత్రములైన యనేకవస్తువులున్నవను ప్రాకృతభావము వర్తమాన్యమని వై శేషికనిర్ణయమై యున్నది. కాని స్వతంత్రవృద్ధగర్వస్తురూప మెట్లుండెను? మన కెట్టియభిప్రాయమును సూచించి యుండలేదు.

పైకి నిర్దుష్టముగా గోచరించుచున్న ద్రవ్యగుణసిద్ధాంత మనేక సమన్యాయార్థములైన మహాకూపమువంటిది ద్రవ్యము గుణముల కాధారమై యది నిర్వచనము. అందుచే గుణములు విడిగానుండవు. ద్రవ్య గుణభేదము మానసికము, కాని సామాన్య విశేషాదులకంటె వధిక యాధార్థ్యము గుణకర్మలకుఁ గలదనుట కాధారము లేదు. గుణములతో నిమిత్తము లేకుండ ద్రవ్య మున్నదని వై శేషికమతము సృష్ట్యాంభ ముహూర్తమున ద్రవ్యము గుణరహితమైయుండెనట, అనగా వస్తు పారమార్థ్యరూపము వేరు గుణమతరూపము వేరునని సృష్ట్యము వస్తు మూలరూపమునకును, వస్తువునకుఁ గల విశిష్టములైన నిత్యగుణములకును సంబంధము లేదని చెప్పువలెను. వస్తుస్వరూపస్థితికి దాని గుణముల నిత్యత యవసరము లేదు. వస్తువుల విశేషగుణములు కార్యము అనియు

౧) ఇల్లియం ఇ శాన్సర్ లాజిక్ వాల్యము - పు ౫౭

2) ప్రాచీనన్యాయము గూర్కరల క్షాత్రమైనదే ద్రవ్యమని నిర్వచించగా, నవీనన్యాయము ద్రవ్యమొక గుణములకే యాశ్రయమని నిర్వచించెను.

నసరగా గుణములు ద్రవ్యములనుండి బనించినవనియుఁ జెప్పబడెను కాని యొక ద్రవ్యము లన్నియును గుణములకుఁ గారణ మెట్లుకాఁగలదు? తెలియఁగిన గుణము లన్నియుఁగూడ వేరుగానున్న ద్రవ్యవ్యర్థము మేమె వాన మిట్టి చింత్యము గుణముల కన్నిటికి వేరుకనున్నదేదో చెప్పరానిది, అవేద్యము గుణములకంటె ద్రవ్యమున కధిక యాభార్యము నాన దించుట మనకుఁ జరకాలానుగితమైన దృఢమగు లభ్యాసము వై శీషికద్రవ్యములు మనకు వ్యవహారములో గోచరించు గుణములకుఁ గేల మూహకల్పితములు, నవివేతములునగు నాధారములు అని శాస్త్రీయ పరిక్షణే ముజుపై నవికాపు కాని యొక ద్రవ్యమునకు గుణములు నోయినచో, లభ్యాసమును బోవుననియు వై శీషికాభిప్రాయము కదవ్యగుణసంబంధము సమవాయముని చెప్పబడెను అనఁగా, నొకటి లేకున్న నింకొకటి యుండఁజాలదు ౧

ఇట్టి ద్రవ్యగుణసంబంధమును శంకరుఁడు ఖండించినాఁడు రెండు నవిభాజ్యసంబంధమును గలిగియున్నచో వాని యవిభాజ్యత దేశములకుఁ గని, కాలమునకుఁగాని, స్వభావమునకుఁగాని చెందినదై యుండవలెను ఈ రెండును దేశమునం దవిభాజ్యములుఁగావు, ఏలన తంతువులనుండి కల్పితమైన వస్త్రము తంతువు లాక్రమించు స్థలమునే యాక్రమించునుగాని, వస్త్రముయొక్క స్థలమును గాదు వస్త్రగుణము లై న రంగు మున్నగునవి వస్త్రముయొక్క స్థలము నాక్రమించునుగాని తంతువులయొక్క స్థలమునుగాదు ౨ కాలమునకుఁజెందిన అవిభాజ్యత సమవాయసంబంధ లక్షణమైనచో నొక గోవుయొక్క వామదక్షిణ శృంగము లట్టి సంబంధమును కలిగియుండవలెను అది స్వభావములేక శీలమునకుఁ జెందినదై నచో, నప్పుడు ద్రవ్యగుణములకు భేదము చెప్పట నాధ్యము, ఏలన రెండు నొకటి ౩

ద్రవ్యగుణములపై నాధారపడినచో నది నిజముగా వేరైనదికాదు ద్రవ్యము దానిగుణములతో సమవాయసంబంధమును గలిగియుండుటి

౧) చూడు గౌడసాధికారిక ౩ ౪ ౫ వై శంకరభాష్యము

౨) వై. నా. ౧, ౧, ౧౦

౩) శంకరభాష్యము ౨, ౨, ౧౦

కాక, సర్వద్రవ్యములు నేక వదార్థ సంబంధమును గలిగియున్నవి, అదే విధముగాఁ బృథగ్వస్తువులు తమజాతికిఁ జెందియున్నవి గుణములు కాక వేరుగాఁ ద్రవ్యమును మనము చూచియెఱుంగము, గుణములు హరి నను, మార్పులేనిచేదో యున్నదనుట తార్కికలక్షణముకాదు ౨ పరి వర్తనశీలములగు గుణము లున్నవన్నచో నిత్యద్రవ్యాస్త్రిత్యము నంగీ కరింప వలనువడదు నేఁ డేపుగా రసభరితమైయున్న పచ్చనియాకు, రేపు పసిమితగ్గి, యెల్లండి గోధుమవర్ణమునొంది వాడిపోవుచున్నది ఆకుయొక్క నిత్యగుణమేమో మన మెఱుంగను ఒక ద్రవ్యముయొక్క మూలప్రకృతి మన కవేద్యమైన రహస్యమని తత్త్వచరిత్ర మంతయు సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ౩ గుణకర్మలకు వేరైన ద్రవ్యరూప మెట్టిదో మనకుఁ దెలియు సకాశములేదు వ్యవహారప్రపంచము లో ద్రవ్యగుణ ములగు బదార్థము లని వాడుకొనకతప్పదు, కాని వస్తుస్వరూపము గుణములే యిని వెప్పరాదు, గుణములుకాక వేరుగా ద్రవ్యమే లేదని పై కేషికులు చెప్పియున్నారు ఒక ద్రవ్యనిర్వచనమును దానిగుణ ములనుబట్టియే చేయఁగలము భిన్నగుణములనుబట్టి వస్తువుల భేదమును మనము గ్రహింతుము భిన్నకాలములలో శాకే గుణసమూహమును బ్రదర్శించునప్పుడు వస్తు వాకటే యిని నిర్ణయింతుము భిన్నలక్షణ యుక్తములైన వస్తువులను జూచి భిన్న వస్తువులున్నవని గ్రహించు చున్నాము స్థిరముగానున్న గుణములప్రతివే ద్రవ్యమగుచున్నది జీవులు, నలుపులు, దేశము, కాలము, నాకాశము, మనస్సు నిట్టి ద్రవ్యములే

౧) సంఖ్యవంటి గుణములగుట గుణముల నేలద్రవ్యములలోఁ జేర్చరాదని శ్రీహర్షఁ డడిగినాఁడు గుణములు సామాన్యమున కాశ్రయముల చెప్పినచో, మహదుల వంటి వాని కల మాశ్రయములేల కారాదో యాతని ప్రశ్న (ఖండన ౪౩) గుణ మొక పదార్థమనుట కర్హమండ రంగీకరింపదు

౨) మా॥ న్యూ॥ వా॥ ౧, ౧౩ ఇదట వృథివ్యాధిగుణాః అనుచో ద్వంద్వ సమానమును సర్థములో నిందించుచున్నదిద్రవ్యములను గుణములను గ్రహించుచున్న

౩) ద్రవ్యమునకు గుణమునకు సమానమైన వాస్తవకత గలదని సాంఖ్యము చెప్పును అద్వైత వేదాంతము ననుసరించి, ద్రవ్యమొక ఎఱ్ఱవ రూపమని భావించి, కాకున్నచో నది తర్కబద్ధభావమల నిరసించును పోల్చుచున్నచో అన్యే అన్యే హ్యన్యే హ్యన్ అదర్శస్థాండింగ్

వ్యవహారజగత్తులోని సకలానుభవ రూపముల నొక తత్త్వములో ముడిపెట్ట వైశేషికము ప్రయత్నించినది ద్రవ్యతో నిమిత్తము లేకుండ స్వయంస్థితి గలది ప్రపంచము మానవుడు నిరాధారముగఁ గల్పించి నవి కావను సర్థములో సంబంధములు వాస్తవికస్థితి గలవే మనకుఁ గలుగు వస్తుజ్ఞానము నానాత్వము గలిగి సంభవించు చున్నదని వైశేషికు లంగీకరింపరు కేవల మూహాల్పితములు కాక నిజముగా నున్న అవ్యయుల సూత్రములపై సంబంధము లాధారపడి యున్నవి గుణ కర్మ సామాన్య విశేషసమవాయాదు అన్నియు నాశ్రేతములు, ద్రవ్యము వీనికన్నిటి కాశ్రయమునై యున్నది ద్రవ్యములు పూర్తిగా స్వతంత్రములు కాంజోత్పన్నములైన అనిత్యద్రవ్యములు నిజముగా ద్రవ్యములు గావు వైశేషిక సిద్ధాంతమునకు నిత్యమైన ద్రవ్యసవకమే కేంద్రస్థానము నాక్రమించినది ఈ నవద్రవ్యములు శాస్త్రవిషయములు గాని, యింద్రియ గోచరములగు ద్రవ్యములు గావని వైట్ హెడ్ వండితుడు చెప్పినాడు: వీని కెట్టి విలువగల దనగా, మనము మన యింద్రియముల ద్వారమునఁ బ్రకృతిలోఁ జూచిన దృశ్యముల కొక క్రిమము నిచ్చి ప్రదర్శించును ప్రకృతి యంతయు నొక నిరంతర పరివర్తనాత్మకమగు దృశ్యమనియు దానికే గారణము నింకొకచోఁ జూడ వలెననియు వైశేషికులు తమకుఁగల వ్యవహార జగత్తునందలి విశ్వాసముచే నిశ్చయించిరి మన యనుభవ ప్రపంచములోని దృశ్యము అన్నియు ఛాయామాత్రము అనియు నీ ఛాయలకు మూలములైన ద్రవ్యములు తెలివెనుక నున్నవనియు వారు నమ్మిరి కాని యిది నిరాధారమైన విశ్వాసమే మన మనుభవ జగత్తును విడిచి, వెనుక నేదో రహస్యముగా వస్తువులు స్వస్వరూపములలో నున్నవని తలచనవసరము లేదు వస్తువులు స్వతంత్రములై విడిగాను, యథార్థముగాను నున్నవని చెప్పు మన విజ్ఞానమును నమ్మవలె నని వైశేషిక ముద్బోధించుచున్నది, కాని, మన యింద్రియ విజ్ఞానమునకు గోచరించుచున్న ద్రవ్యములు యథార్థవస్తువుల ఛాయామాత్రములే యని చెప్పటలో నాత్మనిర్ణయ విఘాతములగు వాక్యములను ఎలుకు చున్నది ప్రకృతి దృశ్యముల నన్నిటిని సమన్వయించుటకుఁ బూనుకొన్న వైశేషిక దర్శనము వ్యావహారిక జగత్తులో గోచరించుచున్న నానాత్వములకు

వెనుక పొంపొద్దిక నానాత్వమున్నదిను నిరాధారతాత్త్విక విశ్వాసము ననుసరించినది ప్రకృతిలోని యేకత్వమును విడగొట్టి విభజించెన కాని, దానిని తిరిగి సమన్వయించుటలోఁ గృతార్థత నొందలేక పోయింది. విడిపోయి, సంబంధ శూన్యత నందియున్న నానాత్వమున శీతల్యమును ఘటించుటకు దైవాస్తిత్వమును సాహాయ్యముగాఁ దెచ్చుకొని వలసి వచ్చినది మార్పులేని నిత్యవస్తువులకును, నిత్యచరిత్రనాల్పకములగు ప్రకృతిదృశ్యములకును నమగ్ని సమన్వయము లభింపలేదు ఈ రెంటిని బంధించు సూత్రము దుర్లభ మయ్యెను

ద్రవ్యపరిస్పర సంబంధము సరిగా వివరింపఁబడియుండలేదు వ్యవహార ప్రపంచములో వస్తుసంబంధమును బ్రధానముగాఁ జెప్పిన వైశేషికసిద్ధాంతము, పరస్పరసంబంధములేని జీవులను, అణువులను శాస్త్రీయద్రవ్యములనుగా భావించి, సంబంధము లన్నియు శాశ్వతము లని నిర్ణయించినది యథార్థ వస్తుస్వరూపములు నిత్యమైన నవ ద్రవ్యములుఁ అవియొన్నఁడు మార్పునొందవు, వ్యవహారిక ద్రవ్యము వరి వర్తన కారణము వానిలో లేదు అందుచే సంబంధ మంతయు బాహ్య తాటస్థమే సంబంధశూన్యములైన అణువులు వ్యవహారికతార్కాణములు కాక అపు వ్యవహారికప్రపంచము మత్స్యత్వమును కలుపులు సంయోగసంఘర్షణములఁ బొందవలెను అణువులకుఁ గెలలిక గుణ మైనచో, వాని పృథక్త్వము నశించును, వీలన నణుసంఘటనము పృథక్త్వమునకు విరుద్ధమైనది అదృష్టము కారణమని మంగీకరించుట తాత్త్విక హేత్వవకాశమును శాశ్వతముగా విసర్జించుచు యిగును పదార్థవివరణసందర్భములో వాని సంబంధము లన్నియు నిజమను సిద్ధాంతమును బ్రకటించిన వైశేషికము, తన సిద్ధాంతమున కాను గుణ్యము చూపవలయునన్నచో, శాస్త్రద్రవ్యమైన శాశ్వతములు మార్పు లేనివియు సగు నిత్యద్రవ్యసిద్ధాంతమును విడిచిపెట్టవలయును యథార్థమైన సంబంధనియమము సంబంధమొందిన వస్తువులపృథక్త్వముతో జతపడదు కావున నిత్య నిరవయద్రవ్యములని చెప్పఁబడినవి నిత్యవరిణామమందుచున్న జగత్తులోని కొలఁది నిలుకడగల ద్రవ్యములే యగును పరివర్తనమును, సంబంధమును, యథార్థజగత్తునకు మూల

యాకమున నచో నప్పుడు సత్యజగత్తు పృథగ్విస్తుసముదాయము కాదు నిత్యమును మార్పు గాంచుచు, సమాకృతిగలిగియున్న ఒకమే యధార్థమై నిలుచును

నిత్యములగు నిజపు యున్నవని వైశేషికదర్శనము ప్రతిపాదించుట లోని భావ మేమనగా, దేశకాలస్వరూప గర్భమం దెచటనో మానవనేత్రమునకు గోచరమైనాని సూక్ష్మరేఖపులున్న వనియు, నవి సంయోగము నొందినపుడు, సంయుక్తరూపములు గోచరము లేయనియు నవి నిత్యములు కావన్నను, గొంఁగి స్థిరతను గల్గి యున్నవనియుఁ జెప్పవచ్చును శూన్యమనుండి యెద్దియు నుద్భవించదను కారణధర్మము ననుసరించి, యీ సూక్ష్మజ్ఞస్థిత్యమును గల్పించులసివచ్చినది దిగ్రూపకాల గతుని దేశకాల వ్యవస్థాపక్షణములైనచో, నందు నిండి యుండునవి రూపరంగంధోష్ణతా శబ్దములగు వైశేషికములు చెప్పినది నిజమే ప్రస్తుతము శబ్దమును పడిచి, రూపరంగందోష్ణతలను వైశేషిక అణుగుణములని స్థాయిలచిరి మన యనుభవములోని యీ గుణములు నిత్యములుగావున వీని లక్షణపులే కారణములను భావము నుపపాదించిరి మూర్ఖుగల నిర్వికల్పము అనికృద్రివ్య సంజాతము అనియు, నిత్య దృశ్యములు నిత్యద్రవ్య జాలము అనియుఁ జెప్పఁబడెను వైశేషిక తత్త్వము మూలాధారముగాఁ గైకొనిన విషయములు మన యింద్రియానుభవములోని దృశ్యములే, వీనికి వైశేషికములు హేతువులఁ గల్పించ యుత్పించిరి అణువు లింద్రియగోచరములు కావని వైశేషికము స్పష్టముగాఁ బ్రకటించి, మన కింద్రియగోచరములైన పర్వదృశ్యముల కపయే కరణము అనియు నిర్ణయించిరి వస్తుజాలమంతయుఁ బ్రకృతికే జెందినదే కాని బొద్దులవలె మనసికముని తలవఁబడలేదు కాని యింద్రియగోచరములగు వస్తువులన్నిటికీ గారణము అణువులని భావించ నవసరమున్నది కరింగులు శబ్దములు రుచిస్పర్శలు నొకదానితో నొకటి సంబంధములేకుండ మనకు వ్యవహారజగత్తులో లభించినచో, వీనికిఁ గారణ మౌతములై యణువులును పరస్పరసంబంధభావ్యవల లైనవని యూహించవలెను గాని మనకు గోచరించు ప్రకృతి, భిన్నదృశ్యము లెడఁగి పరస్పర సహచర్య సంపర్కములు గలిగియున్న యొక

నిరంతర ప్రవాహరూపముగా నున్నదని వైశేషికులు చక్కగా వక్కాణించియున్నారు ఇందియ విశ్వయజ్ఞాలమును బరిశీలించి, ద్రవ్యగుణసంబంధములతోఁ గూడిన యనుభవమును మనము గల్పించుకొనుచున్నాము ఈ మన యనుభవములో వైశేషికు లూహించిన యుణువుల కవకాశము లేదు వైశేషికుల అబసద్ధాంతమువలనఁ గొన్ని సూక్ష్మసమస్యలుదయించి, విజ్ఞానశూద్ర ప్రమాదములోనికి దారి చూపినవి అణువులు మన కెఱుకలో లేవు, కాని వ్యవహార అగత్యారణ్యములగు నణువు లున్నవని మన మూహించుచున్నాము ఇచట జూపిన కారణధర్మ విధానమైనను జడాత్మకము, ఉన్నవివేరు, అవి యుణువులు, మనకుఁ గన్పట్టినవి వేరు వస్తువులు, వస్తువుల కారణము అనుభవాతీత విషయములు స్రాత్యక్షవస్తు జగత్తున కాధారభూతముగ నూహించఁబడిన యీ యన్యధారము బలవత్తురమైనది కాదు మన యనుభవము దేశకాలములలో దృశ్యవరంపరిగా లభించుచున్నది ప్రతివిషయమున కొక దేశము నొక కాలము, నున్నవి కాని యీ దేశాలలక్షణములు విషయముయొక్క సంపూర్ణార్థములు కావు సూక్ష్మపదార్థరేణువులైన యణువులనుగూర్చి మనమేమియు నెఱుఁగము ద్రవ్యము లేకకాలమున ననేకస్థలములనాక్రమించి, రూపవైశాల్యములను గలిగియున్నవి సరిగాఁ జెప్పవలయుచో, నొక విశ్వ విశాలపదార్థములనుగాని, యిగోచరములగు నణువులనుగాని మన మెఱుఁగము, ద్రవ్యములనే మనము గాంచుచున్నాము ఒక ద్రవ్య మనగాఁ జలనము గలదని మనము సామాన్యముగా నెంచుచున్నాము అది పదార్థములో నొక భాగము, తనలోఁగల భాగములకు మార్పులేకుండ ముండునట్లును, నితరస్థల సంబంధములలో వానికి మార్పులున్నట్లును ఎది సహజస్వరూపములను నిలబెట్టుకొనుచున్నది ఒక వస్తువునకుఁ గొన్నియివధులున్నవి, బాహ్యభ్యంతరభాగ సంబంధములలో మార్పులు లేనంతకాల మా వస్తువు తన వృధక్త్యమును నిలుపుకొనును మన కొక వస్తువు లేక స్థలపదార్థమని పిలుచునది యొక దేశావరణము, దానికిఁ గాలగిరపరిణామములతో నిమిత్తములేకుండ నిత్యమైయుండు నొకవిశిష్టలక్షణముగలదు మనకుఁ గల సందర్భములో దేశమును గాలము నాక్రమించు ద్రవ్యము దేశకాలములనుండియు వేరై నదిగా భావించుము దేశకాల వ్యవస్థాస్థితి గలదే

పదార్థము ౧ సామాన్యమునుండి విశేషమును, సంబంధములనుండి తద్వస్తువులును, దేశకాలసంయోగమునుండి పదార్థమును గల్పించఁ జూచిన అతిష్ఠాండరు, రస్సెల్ వంటి అభినవభౌతికవాదులతోఁగాని తత్తు ల్యులగు బౌద్ధులతోఁగాని వై శేషికులు సాంగత్యము నంగీకరింపరు చలించు వస్తువులులేనిదే చలనమును లేదు అణువనఁగా నొక యధార్థ మైన ద్రవ్యమనియే వై శేషికభావము వై శేషికులననుసరించి, అణు వులు వర్ణాదిగుణములను గలిగియున్నవి రంగుమున్నగు గుణముల గల దేదియు నగుచుగాని, నిత్యవస్తువుగాని కాఁజాలదని శంకరుఁడు విమర్శించియున్నాఁడు మన యనుభవము ననుసరించి చూచినచో వర్ణాదిగుణములుగల వస్తువులు స్థూలములు ననిత్యములునై యున్నవి ౨ అగోచరమై నిత్యత్వలక్షణ మైనచో జాల సూక్ష్మములగు ద్విత్వము లును నిత్యవాదార్థములే కావలెను ౩ జగత్తున కాదారమైనయొక నిత్య వస్తువనసరమైనచో నది యిణునముదాయము కాఁజాలదు ౪ ప్రత్యక్ష ప్రపంచ వస్తునానాత్వమున కణునానాత్వ మనసరిమని యూహించఁ బడెను భిన్నదశలతోఁ బరివర్తనమందుచున్న పదార్థసిద్ధాంతము నిత్యాణుసిద్ధాంతమునకు విరోధమైనది ప్రాకృతము, సజ్జాన రూపము నగు ననుభవము, స్రవంచమును వృధగ్యస్తుజాలముగా విభాగించును గాని, ఈషత్పర్యవేక్షణము వస్తువు అస్యోవ్యరూపముల సందుచున్నవని తెలుపును పరిణామమున దొకటి యున్నది ౫ వస్తుయాధార్థ్యమనఁగా ననేకవస్త్యుస్థిత్వము గాదు, ఏకప్రకృతిరూపము వై శేషికులయొక్క వ్యావహారికదృష్టి నిత్యవస్తువునుగాక పరిణామమందున్న ప్రకృతి నే ప్రతిపాదించుట సమంజసమై యుండెడిది ప్రకృతియొక్క అభిన్నైక రూపమును, భిన్నాణుపర్గమున కుత్పత్తియందు మూలభూతమగు నేకత్వ

౧) 'యములు నగుణరూపములు వీనినుండియే దేశకాలములు గుర్తించబడి నవి కేరలస్థలాక్రమణమును, సాహచర్యమును భావకల్పనములు ప్రపంచమాల రూపములని వేగినై న విలువవీలగుచో నవి దేశకాలవాదార్థ్యముచురూపమాలు వై డ్ హెడ్ వండితు నభిప్రాయముతో వివరములు దేశ కాలవాదార్థ్యరూపముల కాదారములు

౨) వై. సూ. ౪, ౧ ౧

) , ౧, ౩

౪) శంకరభాష్యము ౨, ౨ ౧౩

మును మనకు ముఖ్యాకర్షణములగు విషయములు పరిణామమనఁగా, భిన్నరూపాంతరములలో లీనమైయున్న నియమా మారూపాంతరముల కన్నిటికి నతీతమైనది మనకు గోచరించు యథార్థపదార్థ మణురూపము కాదు, అది యేకాత్మక ద్రవ్యము, అందు గుణములపై నాధారపడిన భిన్న రూపము అంతర్లీనము లగుచుండును భిన్న భూతము లో కీవదార్థము యొక్క భిన్నరూపములు, భూమి స్థూలమైనది, జలము సూక్ష్మము, తేజము సూక్ష్మతరము, వాయు ఎన్నిటికంటె సూక్ష్మతరము ౧ రూప రసగంధ స్పర్శలు నాలుగును భూమికిని, రూప రస స్పర్శలు జలమునకును నిట్లే గుణము లున్నవని, వీని కనుగుణముగా వీని కారణములైన యణువుల కిట్టి భిన్నగుణము లున్నవని తలంపరాదు అణువు లన్నిటికి వన్నిగుణ ములును లేవు అణువుల కొకే గుణమున్నచో, భూమికి రుచియును, జలమునకు రంగును, మనము కలిగియుండఁజాల మేలన, కార్యగుణ ములు కారణగుణానుగుణమునై యుండవలెను ౨ అనంతభిన్నతగల యణుసముదాయ మొక సామరస్యముగల స్రవంచమునకు గారణము కాఁజాలదు ఇంగ్లీషు క్లిష్టతను దోలఁగించుటకే విలక్షితమైన నమూనాను సూత్రమును గల్పించిరి రెండణువుల సంయోగముచే నేర్పడిన ద్విత్వ ములు వానితో సమవాయసంబంధమును గలగియుండిరి ౩ వానికంటె భిన్నము లైనవని చెప్పఁబడెను

ప్రకృతి విషయప్రవాహములో నణువులు నిత్యత గలిగిన రూప ములు ప్రకృతిలో నచంచలమైన దేదో యున్నది ప్రకృతిని సచల ములైన వానినేమనము ద్రవ్యము అందుము మన మిదివఱకు జెప్పిన రీతినే వస్తువుల ప్రవర్తమునకే ద్రవ్యములను సామకరణము చేయఁ బడినది ఎంత మారుచున్నను, మనము మన యనుభవములకు గొన్ని మార్పులేని లక్షణములను జూచుచున్నాము అందుచేఁ బ్రకృతి గర్భస్థమైయున్న నియమము, నిత్యపరివర్తన మందు

౧) వీని భౌతికశాస్త్రము నను రించి యణువులగా ఒక్కద్రవ్యపులు పదార్థము కూడ సూక్ష్మతమైన యాకాశరూపమై కలచుమిందుగాఁ జేసెను అణువులను జూపు చున్నది

౨) శంకరశాస్త్రము ౨, ౨, ౧౬

చున్నను, నవిచ్ఛిన్నతగలిగి నిలుచుచునేయున్నది అణువాదము మండి మనకు లభించు తత్త్వసూచన మేమనగా యథార్థమైనదేదో యది స్వయంపొషకత్వ శక్తిగలదై యున్నది అనగా బూర్ణతగలిగిన దానికే సత్యస్థితి యున్నది, భాగములకు స్వతంత్రస్థితి యున్నచో బూర్ణతకు లోపము సంభవించును కాని పూర్ణాంశ సంబంధములోఁ జిక్కులు లేకపోలేదు కావున యథార్థమైనది విజ్ఞానమే యని చెప్పవలెను

దేశ కాలముల సర్వసామాన్య యథార్థరూపములను వైశేషిక ముగ్ధులందులలోని యర్థ మేమనగా, జగత్తు మన కొక యనంతవ్యాప్తి గలదిగాను, దాని కాద్యంతములుగాని లోతుగాని లేనిదానిగాను గోచరించుచున్నది ప్రతివేషయమునకు దేశకాల లక్షణములున్నవి ఒక ఎదార్థముయొక్క దేశలక్షణము చలించకయుండి, కాలలక్షణము మారినచో, నా పదార్థము చలించకున్నదందుము కాల మెడతెగక మారుచుండునట్లే, పదార్థము నెడతెగని మార్పునొందుచున్నచో నది చలనము గలిగియున్నదంటుము మన యనుభవ మంతయు దేశకాలానుగతమైన దగుటచే, వైశేషికులు దేశకాలములు మనకు బాహ్యములై యున్నవనియు నందు ద్రవ్యాదులు వచ్చి చేరుచుండుననియు సూహించిరి దేశకాలసంబంధములు దేశమందును కాలమందును గల ఎన వస్తుదర్శనములచే నేర్పడినవి మన యనుభవములోని దేశకాలలక్షణముల కారభూతములై న విశ్వవిశాల దేశకాలద్రవ్యము లున్నవని యూహింపవలసివచ్చునెడ, నతివిశాలమైన స్వర్గములో నతివిశాలమైన యొకబుద్ధిని అతివిశాలమైన యొక తేజమును, నొక యంధకారమును, మనము ప్రత్యక్ష ప్రపంచములోఁజూచు నన్నిరకముల వస్తువుల కారభూతములైన యిత్యంత విశాలములైన విశ్వాకృతిగల ద్రవ్యములుండినలెననియు నేల యూహింపరాదు? మన యనుభవమున కారభూతములైన దేశకాలములు మన యనుభవమునుండియే వచ్చినవని చెప్పటకు వీలులేదు దేశకాలములు విశ్వవిశాలములు విశ్వవ్యాప్తములునై న ద్రవ్యములనగా, నే వస్తువై నను దేశమందున్నదనియు, నేది తటస్థించినను గాలమందఁ దటస్థించు ననియు గభిప్రాయము జగన్ముఖ

అన్నియుఁ జలనము గలిగియున్నవి, అనఁగా స్థలము నాక్రమించు ననియుఁ గాలవశమునై ప్రవర్తించుననియుఁ దెలియవలెను వస్తు రహితమైన దేశమును, సంఘటనాశూన్యమగు కాలమును ద్రవ్యములని వారియభిప్రాయము దేశకాలక్షణ అక్షితములగు మన యనుభవము నకుఁ గారణములను జూపు నిమిత్తము వై శేషికు అనంతదేశ కాలాస్తి త్వము నూహించి ప్రతిపాదించిరికాని, యవి తాత్త్వికభావకల్పనములే కాని యధార్థస్థితి గలవి కావు

కాలభేదములులేని దేశము కేవల మద్ధరహితముకాదుకాని, మార్పులు, చలనములును లేని దేదియునులేదు, సంబంధించు వస్తువులులేని సంబంధము లేనట్లే కాలము యధార్థ వస్త్రస్వీకృతమై యున్నది కాలము వస్తు నానాత్వమును సూచించదు ఒకే ద్రవ్యములోఁ గాలగతి యుండ వచ్చును ఒక మనుజుఁడు స్వభావపరివర్తన మందవచ్చును ఒక పుష్పము వర్ణభేదమును బొందవగును దేశము స్థలదూరత్వాది గుణ లహిత మగుటచే దానికి యధార్థ వస్త్రస్థితి మవసరము కేవల కాల మట్టి వివిధ వస్త్రస్థిత్వమును గోరదు ఒక యధార్థవస్తు వన్యధారమును గోరనిరీతినే వివిధవస్తువు లుండుట కాలమైన కవసరము కాదు

అద్యస్తీత్వమును స్థాపించుట కుపయోగించిన హేతువులను దేశ కాలాస్తిత్వమును దెల్పుట కుపయోగించలేదు కాలముయొక్క అవిచ్ఛిన్నత అవిభాజ్యములగు వేర్వేరు క్షణములవలనఁ గలిగినదనికాని, దేశముయొక్క అవిచ్ఛిన్నత వేర్వేరు స్థలములవలన అభించినదని కాని వై శేషికులు చెప్పలేదు ఎదార్థము నశించినచో శూన్యమగునేమోయను భయముచే నవిభాజ్యములగు నణువులున్నవని చెప్పకొనవలసివచ్చిన యెడల, దేశకాలముల యవిచ్ఛిన్నత నదే తీరున నవిభాజ్యములగు భిన్నస్థలక్షణములచేఁ గలిగెనని చెప్పవలసియుండును దేశకాలముల విషయమున, అనంతమైన దేశముకాని కాలముకాని యున్నదనుట సమంజసమైనచో, భౌతికక్రవంచ కారణమును జెప్పుటకైన నొక విశ్వ వ్యాప్తమగు పదార్థమున్నదని సులభమగు జెప్పవచ్చును వస్తువు అన్యోన్య మెక సంబంధము గలిగియుండఁగా నట్టిది దేశసంబంధ మనియు, క్షణము లొక సంబంధమును గలిగియుండుటచే నవి కాల

సంబంధము అనియుఁ జెప్పుచున్నాము మన యనుభవముకొఱకు ఎన్ను సంబంధములే దేశకాలము అని వ్యవహరించుచుంటిమి ఈ దేశకాల సంబంధములు మనకు ప్రత్యక్షానుభవాంశములు కాని విశ్వవ్యాప్తములై యున్న దేశకాలములలో ఎన్నుసంఘటనములు గలుగుచుండునను సిద్ధాంతము నిత్యమగు నణుద్రవ్య సంకల్పినిగోరును ఇది కేవలము తాత్త్వికభావకల్పనమే ఒక విశ్వవ్యాప్తముగు దేశమును, నిశ్వ వ్యాప్తమై యున్న కాలమును, నిత్యములై యున్న యణు సముచయమును యథార్థవిషయములు కావు, అవి కేవల భావకల్పిత విషయములే గ గుణముల కాధారభూతమైనది ద్రవ్యమననయుక్త నిష్పచ నమువలననే, వైశేషికము దేశకాలాదులు ద్రవ్యముఅని తలచవలసినచి నది పదార్థము దేశకాలములందు నిండియున్నది, మనము సరిగాఁ జెప్పు కొనవలసినచో జగన్న్యూగమునకు మూలకారణమైనది దేశ-కాల-పదార్థ-సంపుటి రుని చెప్పవలెను, వైశేషికము లీ భావము నన్యష్టముగా గ్రహించిరి అకాశము, దేశము, కాలము నొకే యథార్థస్వరూపమనియు వానివలనఁగలుగు భిన్న కార్యముల వలన, మూఁడుగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నవనియు నివాదిత్వము చెప్పియున్నాఁడు ఈ భావమునే చంద్రకంఠ లక్ష్మణులకు సమర్థించినాఁడు కణాదుననుసరించి, దేశ కాలాకాశము లొకే ద్రవ్యమైనను, భిన్న ఫలితములచేతను, భిన్న బాహ్యవస్థ ౩ లచేతను భిన్నములుగాఁ జెప్పఁబడుచున్నవనియు నీతఁడు వాదించియున్నాఁడు దేశకాలములు ప్రకృతిస్వభావము నుజూచి గ్రహించిన భావములు అనంతర నై యాయుకులు దేశకాలము లీశ్వరుని భిన్నరూపము అనిరి ౪

౧) షోణ్య వైశేషికాద్ గణయము లొక నద్ధాంతముగాను ౨ దేశ-కాలాదు, కాలములొగానీ, నిత్యముగానున్నమొక పదార్థమునొగాని తటస్థములు ౩) ఎవర రాదు ప్రాచీనసంబంధ నద్ధాంతముననుసరించి, దేశకాలములు పక్షులసంబంధములు సున సిద్ధాంతముననుసరించి, అవి గణయ సంబంధములు (ఎంకైర్తి పు ౨౨)

౨) అకాశాదిత్రయంతు సమస్తః ఏకమేవ ఉపాదిభేదాన్మానాధూలమ్

— (ఎన్ద్రాద్ధి పు ౨)

౩)

౪) అ ల్యే లర్థన గ్రహ ౩ ఎ ౨౩౨

విజ్ఞానమొక ప్రవృత్తి, ఒక ద్రవ్యమున కిచ్చేతనజగత్తుతోగల సంబంధముల ఫలితముగాఁ బ్రబుద్ధింపఁబడు గుణము జీవులకు గుణములతోగలది సమవాయిసంబంధము అత్మకును జ్ఞానాదిగుణములకును గల సంబంధమునుగూర్చి శంకరుఁడు చర్చించినాఁడు అత్మ నిత్యమును, గుణము లనిత్యములు నగుటచే రెండికి సమానవదవిని పై శేషికమీయఁజలదిని యాతఁడు వాదించినాఁడు రెండికిని సమానవదవి నొనఁగినచో గుణరహితమైనస్థితి యాత్మకెన్నఁడు సుండఁజాలదు. అనఁగా గుణములవలెనే, అత్మయు ననిత్యము కావలెను ౧ మానసిక జీవితము సంకుచితమైనదగుటకుఁ గారణము మనస్సగు రూపమైనదని చెప్పఁబడెను, కాని అత్మకును మనస్సునకును పరియైనసంబంధము జెప్పుట కష్టమగును అర్హులు విజ్ఞాన గుణమునకును భేదమున్నదిని పై శేషికులు చెప్పుటలో వారు కేవల మచేతన సంబంధమునే తీసికొనిరి మన మనస్సునకు కావ్యముననున్న యింకొకదానితో సంపర్కమువలన మన యిసుభవ ముదయించుచున్నదను భావమువలననే, మన మిది వరలోఁ బెక్కుసారులు చూచియున్నట్లే, మనయిసుభవ మర్థరహితమగుచున్నది అత్మయొక్క మూలస్వరూపమెట్టిదో మన మెఱుంగము అత్మయొక్కగుణములైన నిఖదు ఖములు, జ్ఞానము మున్నగునవి అచేతనజీవులు నచేతనాణువులు గలియుటచే సంభవించును అత్మ స్వతంత్రతగాంచినంతనే, గుణము అదృశ్యములగును, ముక్తాత్మ గుణరహితమై, స్వగతబేదరహితమగుటచే నది వాస్తవికతలేనిదగును దృశ్యములో ద్రష్ట లీనమగుచున్నది, తానెఱిగిన జగన్నిర్మాణమునకు సహకారమొనర్చు సృజనాత్మకమైన కేంద్రమే మానవుఁడు తత్త్వ శాస్త్రమునకు సమన్వయైన యిసుభవము మనస్సంబంధములేని ప్రకృతికాని, ప్రకృతినంబంధములేని మనస్సుకాని కాదు మానసిక భౌతికవస్తువులు నిర్వహా సంపూర్ణసన్నిహితసంబంధమును గలిగియున్నవి సర్వాధారిము విజ్ఞానమేకాని, బాహ్యరూపములు కావు అణువులు, ప్రవృత్తులు విషయములుగాఁగల భౌతికశాస్త్రవేత్తలును, జీవులు, గుణములుగల మనస్తత్త్వశాస్త్రజ్ఞులును వాస్తవికతలేని భావలబ్ధవస్తువులక ప్రత్యక్షముగలదను భ్రాంతికి పశులగుట నూతనవిషయము కాదు సరమాత్మేతిరమైన సర్వమును జగత్పరిణామ రూపములే గును నదైవతమయొక్కయు,

సాంఖ్యులయొక్కయు నిర్ణయమునకు విశేషసామంజస్య మున్నదనుట సత్యదూరము కాదు

న్యాయతత్త్వవిచారణకాలమందు జీవానేకత్వసిద్ధాంతమున కాధారములేదని చూపియుంటిమి ఇప్పుడు మన కొకవైపున జీవకోటియు నింకొకవైపున దేశకాల పదార్థసంపుటియు నున్నది రెండవదాని ప్రధాన లక్షణము ప్రవాహరూపము, అందుచే, సాంఖ్యులు దీనికే బ్రహ్మశియుని నామకంఠము చేసిరి పురుషబ్రహ్మ సిద్ధాంతమును బ్రతిపాదించిన సాంఖ్యసిద్ధాంతము న్యాయులవైశేషిక తత్త్వమునకొక యిడుగు ముందుకు చేసినది

నుష్టపరిశీలనమువలన, సంబంధములు, గుణములు ప్రధానములైన పురుషబ్రహ్మశిరూపముల కనుబంధములై యున్నవని తెలియుగలదు ఋగ్వేదమునందును, బైబిలులోని జగదుత్పత్త్యధ్యాయమందును, అపక్రమస్థితినుండి, యీశ్వరుని ధ్యానశక్తిచే, విస్తారంతరములుగల జీవకోటియు జడజగత్తు నుదయించెనను సూచనలో గంఠీరార్థమిమిదియున్నదని చెప్పనగును పూర్ణతగలిగిన ద్రవ్యమే యధార్థాస్త్రీత్వముగలదని చెప్పవలెను స్పష్టిలో నెఱుఁగుగాని దేశకాలగతమైన పూర్ణమైన ద్రవ్యమును మనము చూచియుండలేదు పస్తువులకు పృథక్త్వము నాపాదించు సవధులను మన మూహింపఁజాలము దశాక్షిములుగల పృథక్త్వములున్నవి, స్పష్టిలో నుత్తమ వ్యక్తిత్వముగలవాఁడు పరిచ్ఛిన్న పూనవుడే, అతఁడును స్వయంసంపూర్ణుఁడుగాఁడు పరిచ్ఛిన్నమానసములను ప్రకృతినిఁగూడఁ దనలో లీనమొనర్చుకొనఁగలిగినదే నిజమైన వ్యక్తిత్వము పరివామప్రవాహములో దృశ్యమగుచు నదృశ్యమగుచుఁ బోవుచున్నది గ్రహరూపేంద్రము సత్యస్వరూపము నేకము నవిచ్ఛిన్నమునగు సత్పదార్థప్రతిబింబము ప్రకృతి యొక యనంత ప్రవాహము, సన్యోన్యసంబంధరూపము దేశమును భిన్నస్థలములుగాను, గాలము ననేకక్షణములుగాను, పదార్థము ననేకాణువులుగాను విభాగింపవచ్చును కాని, మన మిదివరకే చూచిన రీతిని, జగత్తునొక దేశముగనో, కాలముగనో, పదార్థముగనో దర్శిం.

కాలం అంతా కాలవదార్థంపుటి ప్రతి నిర్మాణసాగ్రీందరి
భాగం అనియల భిన్నవస్తువు అనరాదు, భిన్నం పమలే

ఎన్నికథవం నుండి చూచినను, వైశేషికం ధర్మ నిర్ణయము రోప
భూయ్యమైయున్నది వ్యవహారజీవితరంగమునందు వాని అర్థమున్న
దని యందుమా, వ్యవహారములో మనముచూచు భేదములన్నిటి నను
గుణముల బదార్థములను జెప్ప యుండలేదు, అర్థ్యములు సాధన
ములు జీవ వైశేషిక వద్యములు, ప్రత్యక్షజగత్తు ధర్మము చెప్ప
దాత్వికభావము అందుమా రోకములోని అవరిపర్తనములు భిన్న
వ్యములు నేకమాత్రబద్ధములని చూపగప్పను జీవత్వమును
ప్రకృతియు నిష్కపరిణామమున నన్యోన్యధారభావములైన భిన్న
రూపగుణనిచ్చెనున్నాను అత్త సత్పదార్థములోనా యంతమనియు
దానిని అవదార్థమునకును విశేషణమున్నగునియం జెప్పన వైశే
షిక భావము నముచితమైనది

భావ్య జగత్వరూప రుంతయును నితరంబును ప్రవాహరూప
మైన ప్రకృతియే యున్నదో, నిందాత్మకెట్టి స్థానిమియుం యుండు
ఇది జ్ఞానసంధాంతపమస్య జీవాత్మ కొక నిష్కాయాత్మకమైన మనస్సు
గలదియై, భావ్యజగత్తు తన స్వభావానుగుణములైన భావముల
సందుల బ్రతిపెట్టుచుండు ననియుం జెప్ప న్యాయభాగమును వైశేషిక
మంగికరింపనది యుక్తిరూపమని మనము చూచియున్నము జడ
వదార్థవర్తి మే వైశేషికతత్త్వ దృష్టాంతయు పరిణామకొన్నది
దౌతీతత్త్వద్వాయులు ముకనున్న వస్తుసత్వమును ముఖంబు అనిచినవి,
అందుకే అనుస్వభావముగలవే జీవు అనియు స్వభావముచే నవియు
విజ్ఞానానుభవము అనియుం జెప్పఁబడినది

అనువులు జీవులు దేశము కాలము రుచివే కేవల సంకేతములే,
మనయనుభవమే వానికేగల యర్థము వైశేషికలు వాని నాధార
ముగాఁగొని అను సద్ధాంతములను నిర్మించిరి మనముచూచు జగత్తు
లోని భిన్నరూపముల కివి కేవల సంకేతములుమాత్రమే శాస్త్రీయతత్త్వ
విమర్శనమునం దిదవఱకు మనముచూచి యున్నట్లే, భౌతిక మానసక
వస్తుజగత్తులు నిజగుగు నేకైకవిజ్ఞానాంతర్గతములై యున్నవి అది

మానసికవిజ్ఞానమని పొరపడరాదు ద్రష్టదృశ్యభేదముల కేకాధారమదియే ఈ విషయము సంగీకరించినగాని సృష్టికమమునకుగాని మనుష్యుండు వృక్షలతాభరితమైన ప్రకృతికిగాని వైశేషికులు సరియగు హేతువులను జూరజాలరు అదృష్టమును దానికి హేతుత్వము నంటగట్టుటయు హేతులోపమేయగును, పరిపూర్ణ విజ్ఞానస్వరూపులిగా మారువఱకును నీశ్వరుడైన నదృష్టస్థానము నాక్రమింపజాలడు భిన్నరూపము లున్నను దన యేకత్వమున కిట్లుంది లేనిది ద్రవ్యమైనచో, నప్పుడు లోకములో మనము చూచు భిన్నగుణస్వరూపము లొకే వరమౌయొక్క భిన్నాకృతులని సమన్వయించుటలో నెట్టి కష్టమునుండదు తాను చేసినప్రకృతి పరిశీలనాభరితముల నేకముఖమునకుఁదెచ్చి సమన్వయ స్వరూపనిర్మాణము చేయకుండుటే వైశేషిక సిద్ధాంతలోపము ఎవఁడు సర్వవస్తువుల నేకసూత్రగతములుఁగాఁజూచునో వాఁడే నిజముగాఁ దత్త్వజ్ఞుఁడను ప్లేటో ఎఱితుని వాక్యము ననుసరించి, వైశేషికమొక తత్త్వమునుట కిర్ధతను యదర్శించియుండలేదు నానావిషయముల నొకచోఁగూర్చుట తత్త్వశాస్త్రము కాఁజలదు భిన్నభావభరితమైన మానవజీవితము పై విధ్యమును వైశేషికము సమచితముగాఁ బరిశీలించియుండలేదు శాతీకతత్త్వమును, నీతిమతాశయములను వైశేషికులేకతత్త్వముగా సమన్వయించి యుండలేదు అణుసిద్ధాంతముతోఁ గూడిన నానాత్వము, జగద్రహస్వస్వరూపమును సమగ్రముగా నెఱుంగఁ గోరువానికి సంతృప్తినిహింపఁజాలదు కాని కేవల తార్కికుని సూక్ష్మ పరిశీలనము, యథార్థజగత్స్వరూపముతో సంబంధములేని, బుద్ధి మాత్రగమ్యమగు శాస్త్రభావసంపుటికంటె సధికమైన దానినియఁజాలదను వైశేషిక నిర్ణయముతో మేము నేకీభవింతుము తత్త్వశాస్త్రము విమర్శింపఁగలదే, కాని ప్రాకృతదృశ్యకృతమునుండి పూర్తిగా విడిపడిఁ జాలదు ప్రాకృతదృష్టి సంపూర్ణ జ్ఞానముకాదు కాని, సారవంతమైన తత్త్వజిజ్ఞాస కది ప్రథమ సోపానము, తత్త్వవిధానము ప్రాకృత దృష్టికి భిన్నమైనది ఇంద్రియగోచరమగు జ్ఞానావధుల నెంతవఱకు విస్తరించి, యింద్రియసిమలో నెంతవరకు బయనింపని ధ్యమో యంతవరకు జొచ్చుకొనిపోవుటకు దత్త్వశాస్త్రము యిత్పించును తత్త్వప్రతిభకు సాధనభూతమైన సృజనాత్మకమగు తర్కవివేకము జగదాధారమైన

యొక గుహాస్పృత నియమమును సూచింప యుత్పించును స్వయం
వైశేషిక దర్శనము అవరోకించిన సత్యాంశములనుండియే యింక
నెక్కుడు తృప్తికరమైన తత్త్వమును నిరూపంప సాధ్యమగును
ముందు మనము చూడఁ బోవురీతిని “ఒకే పరమేశ్వరుఁడు, ఒకే
ధర్మము, ఒకే ద్రవ్యము” నను ఎశ్వారమున కనుగుణమైనట్టియు
సథితత్వపునిచ్చునట్టియు గుత్త్యస్వరూపమును సాంఖ్యవేదాంతములు
నిర్మించినవి

ఉదాహృత గ్రంథములు

- ౧ ఛటర్జీః హిందూ రియాలిజమ్
- ౨ కవెల్ అండ్ గఫ్ః సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౦ అ
- ౩ గంగానాథ ఝా ప్రశస్తపాదుని పదార్థదర్శనంగ్రహము -
శ్రీధరుని న్యాయకందళితో
- ౪ ఫాదిగెన్' ది వైశేషిక సిస్టమ్
- ౫ టీట్ః ఇండియన్ లాజిక్ అండ్ అటామిజమ్
- ౬ నందన్ లాల్ సింహః కబాద వైశేషికసూత్రములు
- ౭ రోల్ః భాషావలచ్ఛేదము, విశ్వనాథుని నిర్ధాంత ముక్తావళి
- ౮ యుఁ, ది వైశేషిక ఎలాసఫీ

*